

അങ്ഗുത്തരനികായേ

ഏകകനിപാത-ടീകാ

ഗന്ധാരമ്ഭക്തമാ

അനന്താണാം കരുണാനികേതം,
നമാമി നാമം ജിതപഞ്ചമാരം;
ധമ്മം വിസുദ്ധം ഭവനാസഹേതും,
സഞ്ചഞ്ച സേട്ഠം ഹതസഞ്ചപാപം.

കസ്സപം തം മഹാമേരം, സഞ്ചസ്സ പരിണായകം;
ദീപസ്മിം തമ്ബപണ്ണിമ്ഹി, സാസനോദയകാരകം.

പടിപത്തിപരാധീനം, സദാരണതനിവാസിനം;
പാകടം ഗഗനേ ചന്ദ്ര-മണ്ഡലം വിയ സാസനേ.

സഞ്ചസ്സ പിതരം വന്ദേ, വിനയേ സുവിസാരദം;
യം നിസ്സായ വസന്തോഹം, വുഡ്ഡിപ്പത്തോസ്മി സാസനേ.

അനുമേരം മഹാപഞ്ചം, സുമേധം സുതിവിസ്സുതം;
അവിഖണ്ഡിതസീലാദി-പരിസുദ്ധഗുണോദയം.

ബഹുസ്സുതം സതിമന്തം, ദന്തം സന്തം സമാഹിതം;
നമാമി സിരസാ ധീരം, ഗരും മേ ഗണവാചകം.

ആഗതാഗമതക്കേസു , സദൃശത്വനയത്തുസു;
യസ്സന്തേവാസിഭിക്ഖുസു, സാസനം സുപ്പതിട്ഠിതം.

യോ സീഹളിന്ദോ ധിതിമാ യസസ്സി,
ഉളാരപഞ്ചോ നിപുണോ കലാസു;
ജാതോ വിസുദ്ധേ രവിസോമവംസേ,
മഹഞ്ചലോ അബ്ഭുതവുത്തിതേജോ.

ജിതാരിവഗ്ഗം അതിദുപ്പസയ്ഹം,
അനന്തസാധാരണവിക്ഖേന;
പത്താഭിസേകോ ജിനധമ്മസേവീ,
അഭിപ്പസനോ രതനത്തയമ്ഹി.

ചിരം വിഭിന്നേ ജിനസാസനസ്മിം,
പച്ചത്ഥികേ സുട്ഠു വിനിഗ്ഗഹേത്വാ;
സുധംവ സാമഗ്ഗിരസം പസത്ഥം,
പായേസി ഭിക്ഖു പരിസുദ്ധസീലേ.

കത്വാ വിഹാരേ വിപുലേ ച രഞ്ജേ,
തത്രപ്പിതേനേകസഹസ്സസഞ്ചേ;
ഭിക്ഖു അസേസേ ചതുപച്ചയേഹി,
സന്തപ്പയന്തോ സുചിരം അവണ്ഡം.

സദ്ധമ്മവുദ്ധിം അഭികഞ്ചമാനോ,
സയന്വി ഭിക്ഖു അനുസാസയിത്വാ;
നിയോജയം ഗന്ധവിപസ്സനാസു,
അകാസി വുദ്ധിം ജിനസാസനസ്സു.

തേനാഹമച്ചന്തമനുഗൃഹീതോ,
അനന്തസാധാരണസഞ്ചഗഹേന;
യസ്മാ പരക്കന്തഭുജവ്ഹയേന,
അജ്ജേയേസിതോ ഭിക്ഖുഗണ്ഡു മജ്ജേയേ.

തസ്മാ അനുത്താനപദാനമത്ഥം,
സേടായ അങ്ഗുത്തരവണ്ണനായ;
സന്ദസ്സയിസ്സം സകലം സുബോദ്ധും,
നിസ്സായ പുബ്ബാചരിയപ്പഭാവം.

ഗന്ധാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ

൧. സംവണ്ണനാരമ്ഭേ രതനത്തയം നമസ്സിതുകാമോ തസ്സ വിസിട്ഠഗുണയോഗസന്ദസ്സനത്ഥം
“കരുണാസീതലഹദയ”ന്തിആദിമാഹ. വിസിട്ഠഗുണയോഗേന ഹി വന്ദനാരഹഭാവോ, വന്ദനാരഹേ ച
കതാ വന്ദനാ യഥാധിപ്പേതമത്ഥം സായേതി. ഏതഥ ച സംവണ്ണനാരമ്ഭേ
രതനത്തയപ്പണാമകരണപ്പയോജനം തത്ഥ തത്ഥ ബഹുധാ പപഞ്ചേന്തി ആചരിയാ, മയം പന
ഇയാധിപ്പേതമേവ പയോജനം ദസ്സയിസ്സാമ, തസ്മാ സംവണ്ണനാരമ്ഭേ രതനത്തയപ്പണാമകരണം
യഥാപടിഞ്ഞാതസംവണ്ണനായ അനന്തരായേന പരിസമാപനത്ഥന്തി വേദിതഞ്ചും. ഇദമേവ ഹി പയോജനം
ആചരിയേന ഇയാധിപ്പേതം. തഥാ ഹി വക്ഖതി -

“ഇതി മേ പസന്നമതിനോ, രതനത്തയവന്ദനാമയം പുണ്ണം;
യം സുവിഹതന്തരായോ, ഹുത്ഥാ തസ്സാനുഭാവേനാ”തി.

രതനത്തയപ്പണാമകരണേന ചേത്ഥ യഥാപടിഞ്ഞാതസംവണ്ണനായ അനന്തരായേന പരിസമാപനം
രതനത്തയപൂജായ പഞ്ഞാപാടവതോ, തായ പഞ്ഞാപാടവഞ്ച രാഗാഭിമലവിധമനതോ. വുത്തഞ്ഹേതം -

“യസ്ഥിം, മഹാനാമ, സമയേ അരിയസാവകോ തമാഗതം അനുസ്സരതി, നേവസ്സ തസ്ഥിം സമയേ
രാഗപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന ദോസപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന
മോഹപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ഉജുഗതമേവസ്സ തസ്ഥിം സമയേ ചിത്തം ഹോതി”തിആദി
(അ° നി° ൬.൧൦; ൧൧.൧൧).

തസ്മാ രതനത്തയപൂജനേന വിക്ഖാലിതമലായ പഞ്ഞായ പാടവസിദ്ധി.

അഥ വാ രതനത്തയപൂജനസ്സ പഞ്ഞാപദട്ഠാനസമാധിഹേതുത്താ പഞ്ഞാപാടവം. വുത്തഞ്ഹി തസ്സ
സമാധിഹേതുത്തം -

“ഉജുഗതചിത്തോ ഖോ പന, മഹാനാമ, അരിയസാവകോ ലഭതി അത്ഥവേദം, ലഭതി ധമ്മവേദം,
ലഭതി ധമ്മുപസംഹിതം പാമോജ്ജം, പമുദിതസ്സ പീതി ജായതി, പീതിമനസ്സ കായോ പസ്സമ്ഭതി,
പസ്സദ്ധകായോ സുഖം വേദിയതി, സുഖിനോ ചിത്തം സമാധിയതി”തി (അ° നി° ൬.൧൦; ൧൧.൧൧).

സമാധിസ്സ ച പഞ്ഞായ പദട്ഠാനഭാവോ വുത്തോയേവ - “സമാഹിതോ യഥാഭൂതം പജാനാതി”തി
(സം° നി° ൩.൫; ൪.൯൯; ൫.൧൦൨൧). തതോ ഏവം പടുഭൂതായ പഞ്ഞായ പടിഞ്ഞാമഹത്തകതം
ഖേദമഭിഭൂയ അനന്തരായേന സംവണ്ണനം സമാപയിസ്സതി.

അഥ വാ രതനത്തയപൂജായ ആയുവണ്ണസുഖബലവഡ്ഢനതോ അനന്തരായേന പരിസമാപനം
വേദിതഞ്ചും. രതനത്തയപ്പണാമേന ഹി ആയുവണ്ണസുഖബലാനി വഡ്ഢന്തി. വുത്തഞ്ഹേതം -

“അഭിവാദനസീലിസ്സ, നിച്ചം വുഡ്ഢാപചായിനോ;
ചത്താരോ ധമ്മാ വഡ്ഢന്തി, ആയു വണ്ണോ സുഖം ബല”ന്തി. (ധ° പ° ൧൦൯) -

തതോ ആയുവണ്ണസുഖബലവുദ്ധിയാ ഹോതേവ കാരിയനിട്ഠാനം.

അഥ വാ രതനത്തയഗാരവസ്സ പടിഭാനാപരിഹാനാവഹത്താ. അപരിഹാനാവഹഞ്ഹി തീസുപി
രതനേസു ഗാരവം. വുത്തഞ്ഹേതം -

“സത്തിമേ, ഭിക്ഖവേ, അപരിഹാനീയാ ധമ്മാ. കതമേ സത്ത? സത്ഥുഗാരവതാ, ധമ്മഗാരവതാ,
സഞ്ഘഗാരവതാ, സിക്ഖാഗാരവതാ, സമാധിഗാരവതാ, സോവചസ്സതാ, കല്യാണമിത്തതാ”തി (അ°
നി° ൧.൩൪).

ഹോതേവ ച തതോ പടിഭാനാപരിഹാനേന യഥാപടിഞ്ഞാതപരിസമാപനം.

അഥ വാ പസാദവത്ഥുസു പൂജായ പുഞ്ഞാതിസയഭാവതോ. വുത്തഞ്ഹി തസ്സാ പുഞ്ഞാതിസയത്തം

“പൂജാരഹേ പൂജയതോ, ബുദ്ധേ യദി വ സാവകേ;
പപഞ്ചസമതിക്കന്തേ, തിണ്ണസോകപരിദുവേ.

തേ താദിസേ പുജയതോ, നിബ്ബുതേ അകുതോഭയേ;
ന സക്കാ പുണ്ണം സഞ്ചാതും, ഇമേത്തമപി കേനചി"തി. (ധം പം ൧൯൫-൧൯൬; അപം മേര
൧.൧൦.൧-൨);

പുണ്ണാതിസയോ ച യമാധിപ്പേതപരിസമാപനുപായോ. യമാഹ -

“ഏസ ദേവമനുസ്സാനം, സബ്ബകാമദദോ നിധി;
യം യദേവാഭിപത്ഥേന്തി, സബ്ബമേതേന ലബ്ഭതി”തി. (ഖും പാം ൮.൧൦);

ഉപായേസു ച പടിപന്നസ്സ ഹോതേവ കാരിയനിടാനം. രതനത്തയപൂജാ ഹി
നിരതിസയപുണ്ണെക്ഖേത്തസമ്ബുദ്ധിയാ അപരിമേയുപ്പഭാവോ പുണ്ണാതിസയോതി ബഹുവിധന്തരായേപി
ലോകസന്നിവാസേ അന്തരായനിബന്ധനസകലസംകിലേസവിദ്ധംസനായ പഹോതി, ഭയാദിഉപദുവഞ്ച
നിവാരേതി. തസ്മാ വുത്തം - “സംവണ്ണനാരമ്ഭേ രതനത്തയപ്പണാമകരണം യമാപടിഞ്ഞാതസംവണ്ണനായ
അനന്തരായേന പരിസമാപനത്ഥ”ന്തി.

ഏവഞ്ച സപ്പയോജനം രതനത്തയവന്ദനം കത്തുകാമോ പഠമം താവ ഭഗവതോ വന്ദനം കാതും
തമ്മുലകത്താ സേസരതനാനം “കരുണാസീതലഹദയം...പേം...ഗതിവിമുത്ത”ന്തി ആഹ. തത്ഥ യസ്സാ
ദേസനായ സംവണ്ണനം കത്തുകാമോ, സാ ന വിനയദേസനാ വിയ കരുണാപധാനാ, നാപി
അഭിധമ്മദേസനാ വിയ പണ്ണാപധാനാ, അഥ ഖോ കരുണാപണ്ണാപധാനാതി തദുഭയപ്പധാനമേവ താവ
സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ മോമനം കാതും “കരുണാസീതലഹദയം, പണ്ണാപജ്ജോതവിഹതമോഹതമ”ന്തി വുത്തം.
തത്ഥ കിരതീതി കരുണാ, പരദുക്ഖം വിക്ഖിപതി അപന്നേതീതി അത്ഥോ. അഥ വാ കിണാതീതി
കരുണാ, പരദുക്ഖേ സതി കാരുണികം ഹിംസതി വിബാധതീതി അത്ഥോ. പരദുക്ഖേ സതി സാധുനം
കമ്പനം ഹദയഖേദം കരോതീതി വാ കരുണാ. അഥ വാ കമിതി സുഖം, തം രുന്ധതീതി കരുണാ. ഏസാ
ഹി പരദുക്ഖാപനയനകാമതാലക്ഖണാ അത്തസുഖനിരപേക്ഖതായ കാരുണികാനം സുഖം രുന്ധതി
വിബന്ധതീതി അത്ഥോ. കരുണായ സീതലം കരുണാസീതലം, കരുണാസീതലം ഹദയം അസ്സാതി
കരുണാസീതലഹദയോ, തം കരുണാസീതലഹദയം.

തത്ഥ കിഞ്ചാപി പരേസം ഹിതോപസംഹാരസുഖാദിഅപരിഹാനിച്ഛനസഭാവതായ, ബ്യാപാദാരതിനം
ഉജ്ജവിപച്ചനീകതായ ച സത്തസന്താനഗതസന്താപവിച്ഛേദനാകാരപ്പവത്തിയാ മേത്താമുദിതാനമ്പി
ചിത്തസീതലഭാവകാരണതാ ഉപലബ്ഭതി, തമാപി ദുക്ഖാപനയനാകാരപ്പവത്തിയാ
പരൂപതാപാസഹനരസാ അവിഹിംസഭൂതാ കരുണാ വിസേസേന ഭഗവതോ ചിത്തസ്സ ചിത്തപ്പസ്സദ്ധി
വിയ സീതിഭാവനിമിത്തന്തി വുത്തം - “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി. കരുണാമുഖേന വാ മേത്താമുദിതാനമ്പി
ഹദയസീതലഭാവകാരണതാ വുത്താതി ദട്ഠം. അഥ വാ അസാധാരണണാവിസേസനിബന്ധനഭൂതാ
സാതിസയം നിരവസേസഞ്ച സബ്ബത്തുത്തണാണം വിയ സവിസയബ്യാപിതായ മഹാകരുണാഭാവം
ഉപഗതാ കരുണാവ ഭഗവതോ അതിസയേന ഹദയസീതലഭാവഹേതുതി ആഹ -
“കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി. അഥ വാ സതിപി മേത്താമുദിതാനം സാതിസയേ
ഹദയസീതിഭാവനിബന്ധനത്തേ സകലബുദ്ധഗുണവിസേസകാരണതായ താസമ്പി കാരണന്തി കരുണാവ
ഭഗവതോ “ഹദയസീതലഭാവകാരണ”ന്തി വുത്താ. കരുണാനിദാനാ ഹി സബ്ബേപി ബുദ്ധഗുണാ.
കരുണാനുഭാവനിബ്ബാപിയമാനസംസാരദുക്ഖസന്താപസ്സ ഹി ഭഗവതോ പരദുക്ഖാപനയനകാമതായ
അനേകാനിപി അസഞ്ചേയ്യാനി കപ്പാനം അകിലന്തരൂപസ്സേവ
നിരവസേസബുദ്ധകരയമ്മസമ്ഭരണനിരതസ്സ സമധിഗതയമ്മാധിപതേയസ്സ ച സന്നിഹിതേസുപി
സത്തസഞ്ചാരസമുപനിതഹദയൂപതാപനിമിത്തേസു ന ഞ്ഠസകമ്പി ചിത്തസീതിഭാവസ്സ
അത്തമത്തമഹോസീതി. ഏതസ്മിഞ്ച അത്ഥവികപ്പേ തീസുപി അവത്ഥാസു ഭഗവതോ കരുണാ
സഞ്ജാതാതി ദട്ഠം.

പജാനാതീതി പണ്ണാ, യമാസഭാവം പകാരേഹി പടിവിജ്ഞതീതി അത്ഥോ. പണ്ണാവ
ത്തേയാവരണപ്പഹാനതോ പകാരേഹി യമ്മസഭാവാവജോതനട്ഠേന പജ്ജോതോതി പണ്ണാപജ്ജോതോ.
സവാസനപ്പഹാനതോ വിസേസേന ഹതം സമുഗ്ഘാതിതം വിഹതം. പണ്ണാപജ്ജോതേന വിഹതം
പണ്ണാപജ്ജോതവിഹതം , മൂയ്ഹന്തി തേന, സയം വാ മൂയ്ഹതി, മോഹനമത്തമേവ വാ തന്തി
മോഹോ, അവിജ്ജാ. സ്വേവ വിസയസഭാവപ്പടിച്ഛാദനതോ അന്ധകാരസരിക്ഖതായ തമോ വിയാതി
മോഹതമോ, പണ്ണാപജ്ജോതവിഹതോ മോഹതമോ ഏതസ്സാതി പണ്ണാപജ്ജോതവിഹതമോഹതമോ,
തം പണ്ണാപജ്ജോതവിഹതമോഹതമം. സബ്ബേസമ്പി ഹി ഖിണാസവാന്തം സതിപി പണ്ണാപജ്ജോതേന
അവിജ്ജന്ധകാരസ്സ വിഹതഭാവേ സദ്ധാധിമുത്തേഹി വിയ ദിട്ഠിപ്പത്താനം സാവകേഹി
പച്ചേകസമ്ബുദ്ധേഹി ച സവാസനപ്പഹാനേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം കിലേസപ്പഹാനസ്സ വിസേസോ
വിജ്ജതീതി സാതിസയേന അവിജ്ജാപഹാനേന ഭഗവന്തം മോമേന്തോ ആഹ -
“പണ്ണാപജ്ജോതവിഹതമോഹതമ”ന്തി.

അഥ വാ അന്തരേന പരോപദേസം അത്തനോ സന്താനേ അച്ചന്തം അവിജ്ജന്ധകാരവിഗമസ്സ
നിബ്ബത്തിത്താ, തത്ഥ ച സബ്ബത്തുതായ ബലേസു ച വസീഭാവസ്സ സമധിഗതത്താ, പരസന്തതിയഞ്ച
യമ്മദേസനാതിസയാനുഭാവേന സമ്മദേവ തസ്സ പവത്തിത്താ ഭഗവാവ വിസേസതോ മോഹതമവിഗമേന

മോമേതബ്ബോതി ആഹ - “പത്താപജ്ജാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി. ഇമസ്സമിഞ്ച അത്ഥവിക്ഖപ്പേ “പത്താപജ്ജാതോ”തി പദേന ഭഗവതോ പടിവേധപത്താ വിയ ദേസനാപത്താപി സാമഞ്ഞനിദുസേന, ഏകസേസനയേന വാ സങ്ഗഹിതാതി ദട്ഠം.

അഥ വാ ഭഗവതോ ഞാണസ്സ ഞേയുപരിയന്തികത്താ സകലഞ്ചേയുധമ്മസഭാവാവബോധനസമത്ഥേന അനാവരണണാണസങ്ഖാതേന പത്താപജ്ജാതേന സബ്ബഞ്ചേയുധമ്മസഭാവച്ഛാദകസ്സ മോഹന്ധകാരസ്സ വിധമിതത്താ അനഞ്ഞസാധാരണോ ഭഗവതോ മോഹതമവിനാസോതി കത്വാ വുത്തം - “പത്താപജ്ജാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി. ഏതഥ ച മോഹതമവിധമനന്തേ അധിഗതത്താ അനാവരണണാണം കാരണോപചാരേന സസന്താനമോഹതമവിധമനം ദട്ഠം. അഭിന്നിഹാരസമ്പത്തിയാ സവാസനപ്പഹാനമേവ ഹി കിലേസാനം ഞേയുവരണപ്പഹാനന്തി, പരസന്താനേ പന മോഹതമവിധമനസ്സ കാരണഭാവതോ അനാവരണണാണം “മോഹതമവിധമന”ന്തി വുച്ചതീതി.

കിം പന കാരണം അവിജ്ജാസമുഗ്ഘാതോയേവേകോ പഹാനസമ്പത്തിവസേന ഭഗവതോ മോമനാനിമിത്തം ഗയ്ഹതി, ന പന സാതിസയനിരവസേസകിലേസപ്പഹാനന്തി? തപ്പഹാനവചനേനേവ തദേകട്ഠതായ സകലസംകിലേസഗണസമുഗ്ഘാതസ്സ വുത്തത്താ. ന ഹി സോ താദിസോ കിലേസോ അത്ഥി, യോ നിരവസേസഅവിജ്ജാപഹാനേന ന പഹീയതീതി.

അഥ വാ വിജ്ജാ വിയ സകലകുസലധമ്മസമുപ്പത്തിയാ, നിരവസേസാകുസലധമ്മനിബ്ബത്തിയാ സംസാരപ്പവത്തിയാ ച അവിജ്ജാ പധാനകാരണന്തി തബ്ബിഘാതവചനേന സകലസംകിലേസഗണസമുഗ്ഘാതോ വുത്തോ ഏവ ഹോതീതി വുത്തം - “പത്താപജ്ജാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി.

നരാ ച അമരാ ച നരാമരാ, സഹ നരാമരേഹിതി സനരാമരോ, സനരാമരോ ച സോ ലോകോ ചാതി സനരാമരലോകോ, തസ്സ ഗരൂതി സനരാമരലോകഗരു, തം സനരാമരലോകഗരും. ഏതേന ദേവമനുസ്സാനം വിയ തദവസിട്ഠസത്താനന്ധി യമാരഹം ഗുണവിസേസാവഹതായ ഭഗവതോ ഉപകാരതം ദസ്സേതി. ന ചേതഥ പധാനപ്പധാനഭാവോ ചോദേതബ്ബോ. അഞ്ഞോ ഹി സദുക്കമോ, അഞ്ഞോ അത്ഥക്കമോ. ഞാദിസേസു ഹി സമാസപദേസു പധാനന്ധി അപ്പധാനം വിയ നിദിസീയതി യഥാ “സരാജികായ പരിസായാ”തി (ചുളവ് ൩൩൬). കാമഞ്ചേതഥ സത്തസങ്ഖാരജാനവസേന തിവിധോ ലോകോ, ഗരുഭാവസ്സ പന അധിപ്പേതത്താ ഗരുകരണസമത്ഥസ്സേവ യുജ്ജനതോ സത്തലോകസ്സ വസേന അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. സോ ഹി ലോകീയന്തി ഏതഥ പുത്തപാപാനി തബ്ബിപാകോ ചാതി “ലോകോ”തി വുച്ചതി. അമരഗൃഹണേന ചേതഥ ഉപപത്തിദേവാ അധിപ്പേതാ.

അഥ വാ സമുഹത്ഥോ ലോകസദുോ സമുദായവസേന ലോകീയതി പത്താപീയതീതി. സഹ നരേഹിതി സനരാ, സനരാ ച തേ അമരാ ചാതി സനരാമരാ, തേസം ലോകോതി സനരാമരലോകോതി പുരിമനയേനേവ യോജേതബ്ബം. അമരസദുേന ചേതഥ വിസുദ്ധിദേവാപി സങ്ഗയ്ഹന്തി. തേപി ഹി മരണാഭാവതോ പരമത്ഥതോ അമരാ. നരാമരാനംയേവ ച ഗഹണം ഉക്കട്ഠനിദുസവസേന യഥാ “സത്ഥാ ദേവമനുസ്സാന”ന്തി (ദീ ൩ ൧൧൭). തഥാ ഹി സബ്ബാനത്ഥപരിഹരണപുബ്ബങ്ഗമായ നിരവസേസഹിതസുഖവിധാനതപ്പരായ നിരതിസയായ പയോഗസമ്പത്തിയാ സദേവമനുസ്സായ പജായ അച്ചന്തുപകാരിതായ അപരിമിതനിരുപമപ്പഭാവഗുണവിസേസസമങ്ഗിതായ ച സബ്ബസത്തുത്തമോ ഭഗവാ അപരിമാണാസു ലോകയാതൂസു അപരിമാണാനം സത്താനം ഉത്തമഗാരവട്ഠാനം. തേന വുത്തം - “സനരാമരലോകഗരു”ന്തി.

സോഭനം ഗതം ഗമനം ഏതസ്സാതി സുഗതോ. ഭഗവതോ ഹി വേണേയുജനുപസങ്കമനം ഏകന്തേന തേസം ഹിതസുഖനിപ്ഫാദനതോ സോഭനം, തഥാ ലക്ഖണാനുബ്ബഞ്ജനപ്പടിമണ്ഡിതരൂപകായതായ ദുതവില്ല്വമിതഖലിതാനുകുല്യനനിപ്പിളുനുകുടികുകുടിലാകുടിലതാദി-ദോസരഹിതമവഹസിതരാജഹംസവസഭവാറണമിഗരാജഗമനം കായഗമനം ഞാണഗമനഞ്ച വിപുലനിമ്മലകരുണാസതിവിരിയാദിഗുണവിസേസസഹിതമഭിന്നിഹാരതോ യാവ മഹാബോധി അനവജ്ജതായ സോഭനമേവാതി. അഥ വാ സയമ്ഭുണാണേന സകലന്ധി ലോകം പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന പരിജാനന്തോ ഞാണേന സമ്മാ ഗതോ അവഗതോതി സുഗതോ, തഥാ ലോകസമുദയം പഹാനാഭിസമയവസേന പജഹന്തോ അനുപ്പത്തിയമ്മതം ആപാദേന്തോ സമ്മാ ഗതോ അതീതോതി സുഗതോ, ലോകനിരോധം നിബ്ബാനം സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന സമ്മാ ഗതോ അധിഗതോതി സുഗതോ, ലോകനിരോധഗാമിനിപടിപദം ഭാവനാഭിസമയവസേന സമ്മാ ഗതോ പടിപന്നോതി സുഗതോ. “സോതാപത്തിമഗ്ഗേന യേ കിലേസാ പഹീനാ, തേ കിലേസേ ന പുനേതി ന പച്ചേതി ന പച്ചാഗച്ഛതീതി സുഗതോ”തിആദിനാ (ചുളനി ൧ മേത്തഗുമാണവപുച്ഛാനിദുസോ ൨൭) നയേന അയമത്ഥോ വിഭാവേതബ്ബോ. അഥ വാ സുന്ദരം റാനം സമ്മാസമ്ബോധിം, നിബ്ബാനമേവ വാ ഗതോ അധിഗതോതി സുഗതോ, യസ്മാ വാ ഭൂതം തച്ഛം അത്ഥസംഹിതം വേണേയുനാം യമാരഹം കാലയുത്തമേവ ച ധമ്മം ഭാസതി, തസ്മാ സമ്മാ ഗദതീതി സുഗതോ, ദ-കാരസ്സ ത-കാരം കത്വാ. ഇതി സോഭനഗമനതാദിഹി സുഗതോ, തം സുഗതം.

പുത്തപാപകമ്മേഹി ഉപപജ്ജനവസേന ഗന്തബ്ബതോ ഗതിയോ, ഉപപത്തിഭവവിസേസാ. താ പന നിരയാദിവസേന പഞ്ചവിധാ. താഹി സകലസ്സപി ഭവഗാമികമ്മസ്സ അരിയമഗ്ഗാധിഗമേന

അവിപാകാരഹഭാവകരണേ നിവർത്തിതത്വ ഭഗവാ പഞ്ചഹിപി ഗതീഹി സുട്ഠു മുത്തോ വിസംയുത്തോതി ആഹ - “ഗതിവിമുത്ത”ന്തി. ഏതേന ഭഗവതോ കത്ഥചിപി ഗതിയാ അപരിയാപന്നതം ദസ്സേതി, യതോ ഭഗവാ “ദേവാതിദേവോ”തി വുച്ചതി. തേനേവാഹ -

“യേന ദേവുപപത്യസ്സ, ഗന്ധബ്ബോ വാ വിഹഞ്ജമോ;
യക്ഖത്തം യേന ഗച്ഛേയ്യം, മനുസ്സത്തഞ്ച അബ്ബജേ;
തേ മയ്ഹം ആസവാ ഖീണാ, വിദ്ധസ്താ വിനളികതാ”തി. (അം നിം ര്.൩൬);

തത്ത്വഗതിസംവർത്തനികാണഞ്ച കമ്മകിലേസാനം അഗ്ഗമഗ്ഗേന ബോധിമൂലേയേവ സുപ്പഹിനത്താ നത്ഥി ഭഗവതോ ഗതിപരിയാപന്നതാതി അച്ചന്തമേവ ഭഗവാ സബ്ബഭവയോനിഗതിവിത്താണട്ഠിതിസത്താവാസസത്തനികായേഹി സുപരിമുത്തോ, തം ഗതിവിമുത്തം. വന്ദേതി നമാമി, മോമേമീതി വാ അത്ഥോ.

അഥ വാ ഗതിവിമുത്തന്തി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനയാതുപ്പത്തിയാ ഭഗവന്തം മോമേതി. ഏതഥ ഹി ദ്വീഹി ആകാരേഹി ഭഗവതോ മോമനാ വേദിതബ്ബാ അത്തഹിതസമ്പത്തിതോ പരഹിതപ്പടിപത്തിതോ ച. തേസു അത്തഹിതസമ്പത്തി അനാവരണണാണാധിഗമതോ സവാസനാനം സബ്ബേസം കിലേസാനം അച്ചന്തപ്പഹാനതോ അനുപാദിസേസനിബ്ബാനപ്പത്തിതോ ച വേദിതബ്ബാ, പരഹിതപ്പടിപത്തി ലാഭസക്കാരാദിനിരപേക്ഖചിത്തസ്സ സബ്ബദുക്ഖവനിയ്യാനികയമ്മദേസനതോ വിരുദ്ധേസുപി നിച്ചം ഹിതജ്ജ്യാസയതോ ഞാണപരിപാകകാലാഗമനതോ ച. സാ പന്നേത്ഥ ആസയതോ പയോഗതോ ച ദുവിധാ, പരഹിതപ്പടിപത്തി തിവിധാ ച, അത്തഹിതസമ്പത്തി പകാസിതാ ഹോതി. കഥം? “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി ഏതേന ആസയതോ പരഹിതപ്പടിപത്തി, സമ്മാഗദനത്ഥേന സുഗതസദ്ദേന പയോഗതോ പരഹിതപ്പടിപത്തി, “പത്താപജ്ജാതവിഹതമോഹതമം ഗതിവിമുത്ത”ന്തി ഏതേഹി ചതുസച്ചസമ്പടിവേധനത്ഥേന ച സുഗതസദ്ദേന തിവിധാപി അത്തഹിതസമ്പത്തി, അവസിട്ഠേന “പത്താപജ്ജാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി ഏതേന ചാപി അത്തഹിതസമ്പത്തി പരഹിതപ്പടിപത്തി പകാസിതാ ഹോതിതി.

അഥ വാ തീഹി ആകാരേഹി ഭഗവതോ മോമനാ വേദിതബ്ബാ ഹേതുതോ, ഫലതോ, ഉപകാരതോ ച. തത്ഥ ഹേതു മഹാകരുണാ, സാ പഠമപദേന ദസ്സിതാ. ഫലം ചതുബ്ബിധം ഞാണസമ്പദാ, പഹാനസമ്പദാ, ആനുഭാവസമ്പദാ, രൂപകായസമ്പദാ ചാതി. താസു ഞാണപ്പഹാനസമ്പദാ ദുരിയപദേന സച്ചപ്പടിവേധനത്ഥേന ച സുഗതസദ്ദേന പകാസിതാ ഹോന്തി, ആനുഭാവസമ്പദാ തത്ത്വപദേന, രൂപകായസമ്പദാ യഥാവുത്തകായഗമനസോഭനത്ഥേന സുഗതസദ്ദേന ലക്ഖണാനുബ്ബുജ്ജനപാരിപൂരിയാ വിനാ തദഭാവതോ. ഉപകാരോ അനന്തരം അബാഹിരം കരിതാ തിവിധയാനമുഖേന വിമുത്തിയമ്മദേസനാ. സോ സമ്മാഗദനത്ഥേന സുഗതസദ്ദേന പകാസിതോ ഹോതിതി വേദിതബ്ബം.

തത്ഥ “കരുണാസീതലഹദയ”ന്തി ഏതേന സമ്മാസമ്ബോധിയാ മൂലം ദസ്സേതി. മഹാകരുണാസബ്ബോദിതമാനസോ ഹി ഭഗവാ സംസാരപങ്കതോ സത്താനം സമുദ്ധരണത്ഥം കതാഭിനീഹാരോ അനുപുബ്ബേന പാരമിയോ പൂരേത്ഥാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അധിഗതോതി കരുണാ സമ്മാസമ്ബോധിയാ മൂലം. “പത്താപജ്ജാതവിഹതമോഹതമ”ന്തി ഏതേന സമ്മാസമ്ബോധിം ദസ്സേതി. അനാവരണണാണപദ്ഠാനഞ്ച മഗ്ഗണാണം, മഗ്ഗണാണപദ്ഠാനഞ്ച അനാവരണണാണം “സമ്മാസമ്ബോധി”തി വുച്ചതിതി. സമ്മാഗമനത്ഥേന സുഗതസദ്ദേന സമ്മാസമ്ബോധിയാ പടിപത്തിം ദസ്സേതി ലീനുമുച്ചപതിട്ഠാനായുഹനകാമസുഖല്ലികത്തകിലമമാനുയോഗസസ്സതുച്ഛോദാഭിനിവേസാദിഅന്തദ്വയരഹിതായ കരുണാപത്താപരിഗൃഹിതായ മജ്ജിമായ പടിപത്തിയാ പകാസനതോ സുഗതസദ്ദസ്സ. ഇതരേഹി സമ്മാസമ്ബോധിയാ പയാനപ്പയാനഭേദം പയോജനം ദസ്സേതി. സംസാരമഹോഘതോ സത്തസന്താരണഞ്ചേത്ഥ പയാനം പയോജനം, തദന്തമപ്പയാനം. തേസു പയാനേന പരഹിതപ്പടിപത്തിം ദസ്സേതി, ഇതരേന അത്തഹിതസമ്പത്തിം. തദുഭയേന അത്തഹിതായ പടിപന്നാദീസു ചതുസു പുഗ്ഗലേസു ഭഗവതോ ചതുത്ഥപുഗ്ഗലഭാവം ദസ്സേതി. തേന ച അനുത്തരദക്ഖിണേയുഭാവം ഉത്തമവന്ദനേയുഭാവം അത്തനോ ച വന്ദനകിരിയായ വേത്തഞ്ജഗതഭാവം ദസ്സേതി.

ഏതഥ ച കരുണാഗഹണേന ലോകിയേസു മഹഗ്ഗതഭാവപ്പത്താസാധാരണഗുണഭീപനതോ ഭഗവതോ സബ്ബലോകിയഗുണസമ്പത്തി ദസ്സിതാ ഹോതി, പത്താഗഹണേന സബ്ബത്തുതത്താണപദ്ഠാനമഗ്ഗണാഭീപനതോ സബ്ബലോകുത്തരഗുണസമ്പത്തി. തദുഭയഗുഹണസിദ്ധോ ഹി അത്ഥോ “സനരാമരലോകഗരു”ന്തിആദിനാ പപഞ്ചീയതിതി. കരുണാഗഹണേന ച ഉപഗമനം നിരൂപക്കിലേസം ദസ്സേതി, പത്താഗഹണേന അപഗമനം. തഥാ കരുണാഗഹണേന ലോകസമത്താനുരൂപം ഭഗവതോ പവത്തിം ദസ്സേതി ലോകവോഹാരവിസയത്താ കരുണായ, പത്താഗഹണേന സമത്തായ അനതിയാവനം. സഭാവാനവബോധേന ഹി ധമ്മാനം സമത്തം അതിയാവിതാ സത്താദിപരാമസനം ഹോതിതി. തഥാ കരുണാഗഹണേന മഹാകരുണാസമാപത്തിവിഹാരം ദസ്സേതി, പത്താഗഹണേന തീസു കാലേസു അപ്പടിഹത്താണം ചതുസച്ചത്താണം, ചതുപടിസമ്ഭിദാത്താണം, ചതുവേസാരജ്ജത്താണം. കരുണാഗഹണേന മഹാകരുണാസമാപത്തിത്താണസ്സ ഗഹിതത്താ സേസാസാധാരണത്താണാനി, ഛര അഭിത്താ, അട്ഠസു പരിസാസു അകമ്പനത്താണാനി, ദസ ബലാനി, ചുട്ടസ ബുദ്ധത്താണാനി, സോളസ

ഞാണുചരിയാ, അട്ഠാരസ ബുദ്ധയമ്മാ, ചതുചത്താലീസ ഞാണവത്സുനി, സത്തസത്തതി ഞാണവത്സുനീതി
ഏവമാദിനം അനേകേസം പഞ്ഞാപഭേദാനം വസേന ഞാണചാരം ദസ്സേതി. തഥാ കരുണാഗഹണേന
ചരണസമ്പത്തിം, പഞ്ഞാഗഹണേന വിജ്ജാസമ്പത്തിം. കരുണാഗഹണേന അത്താധിപതിതാ,
പഞ്ഞാഗഹണേന യമ്മാധിപതിതാ. കരുണാഗഹണേന ലോകനാമഭാവോ, പഞ്ഞാഗഹണേന
അത്തനാമഭാവോ. തഥാ കരുണാഗഹണേന പുബ്ബകാരിഭാവോ, പഞ്ഞാഗഹണേന കത്തത്തുതാ. തഥാ
കരുണാഗഹണേന അപരന്തപതാ, പഞ്ഞാഗഹണേന അനന്തന്തപതാ. കരുണാഗഹണേന വാ
ബുദ്ധകരയമ്മസിദ്ധി, പഞ്ഞാഗഹണേന ബുദ്ധഭാവസിദ്ധി. തഥാ കരുണാഗഹണേന പരേസം താരണം,
പഞ്ഞാഗഹണേന സയന്തരണം. തഥാ കരുണാഗഹണേന സബ്ബസത്തേസു അനുഗൃഹചിത്തതാ,
പഞ്ഞാഗഹണേന സബ്ബയമ്മേസു വിരത്തചിത്തതാ ദസ്സിതാ ഹോതി.

സബ്ബേസബ്ബ ബുദ്ധഗുണാനം കരുണാ ആദി തന്നിദാനഭാവതോ, പഞ്ഞാ പരിയോസാനം തതോ
ഉത്തരീകരണീയാഭാവതോ. ഇതി ആദിപരിയോസാനദസ്സനേന സബ്ബേ ബുദ്ധഗുണാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. തഥാ
കരുണാഗഹണേന സീലക്ഖന്ധപുബ്ബങ്ഗമോ സമാധിക്ഖന്ധോ ദസ്സിതോ ഹോതി. കരുണാനിദാനഞ്ചി
സീലം തതോ പാണാതിപാതാദിവിരതിപ്പവത്തിതോ, സാ ച ത്യാനത്തയസമ്പയോഗിനീതി. പഞ്ഞാവചനേന
പഞ്ഞാക്ഖന്ധോ. സീലബ്ബ സബ്ബേസം ബുദ്ധഗുണാനം ആദി, സമാധി മജ്ജേ, പഞ്ഞാ പരിയോസാനന്തി
ഏവസി ആദിമജ്ജപരിയോസാനകല്യാണാ സബ്ബേ ബുദ്ധഗുണാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി നയതോ ദസ്സിതത്താ.
ഏസോ ഏവ ഹി നിരവസേസതോ ബുദ്ധഗുണാനം ദസ്സനുപായോ, യദിദം നയഗൃഹണം, അത്തഥാ കോ
നാമ സമത്ഥോ ഭഗവതോ ഗുണേ അനുപദം നിരവസേസതോ ദസ്സേതും? തേനേവാഹ -

“ബുദ്ധോപി ബുദ്ധസ്സ ഭണേയ്യ വണ്ണം,
കപ്പസി ചേ അത്തമഭാസമാനോ;
വീയേമ കപ്പോ ചിരദീഘമന്തരേ,
വണ്ണോ ന വീയേമ തമാഗതസ്സാ”തി. (ദിം നിം അട്ഠം ൧.൩൦൪; ൩.൧൪൧; മം നിം അട്ഠം ൨.൪൨൫;
ഉദാ അട്ഠം ൫൩; ബും വം അട്ഠം ൪.൪; അപം അട്ഠം ൨.൭.പരപ്പസാദകത്ഥേരഅപദാനവണ്ണനാ);

തേനേവ ച ആയസ്ഥതാ സാരിപുത്തത്ഥേരേനപി ബുദ്ധഗുണപരിച്ഛേദനം പതി അനുയുത്തേന “നോ
ഹേതം, ഭന്തേ”തി പടിക്ഖിപിത്വാ “അപിച മേ, ഭന്തേ, യമ്മന്ധയോ വിദിതോ”തി വുത്തം.

൨. ഏവം സങ്ഖേപേന സകലസബ്ബത്തുഗുണേഹി ഭഗവന്തം അഭിത്ഥവിത്വാ ഇദാനി സദ്ധമ്മം
മോമേതും “ബുദ്ധോപി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ബുദ്ധോതി കത്തുനിദേസോ. ബുദ്ധഭാവന്തി കമ്മനിദേസോ.
ഭാവേതാ സച്ഛികത്വാതി ച പുബ്ബകാലകീരിയാനിദേസോ. യന്തി അനിയമതോ കമ്മനിദേസോ. ഉപഗതോതി
അപരകാലകീരിയാനിദേസോ. വന്ദേതി കീരിയാനിദേസോ. തന്തി നിയമനം. യമ്മന്തി വന്ദനകീരിയാ
കമ്മനിദേസോ. ഗതമലം അനുത്തരന്തി ച തബ്ബിസേസനം.

തത്ഥ ബുദ്ധസദസ്സ താവ “ബുജ്ജിതാ സച്ചാനീതി ബുദ്ധോ, ബോധേതാ പജായാതി ബുദ്ധോ”തിആദിനാ
(മഹാനിം ൧൯൨; ചൂളനിം പാരായനമുതിഗാമാനിദേസോ ൯൭; പടിം മം ൧.൧൩൨) നിദേസനയേന
അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അഥ വാ സവാസനായ അത്താണനിദായ അച്ചന്തവിഗമതോ, ബുദ്ധിയാ വാ
വികസിതഭാവതോ ബുദ്ധവാതി ബുദ്ധോ ജാഗരണവികസനത്ഥവസേന. അഥ വാ കസ്സചിപി ഞേയ്യയമ്മസ്സ
അനവബുദ്ധസ്സ അഭാവേന ഞേയ്യവിസേസസ്സ കമ്മഭാവേന അഗൃഹണതോ കമ്മവചനിച്ഛായ അഭാവേന
അവഗമനത്ഥവസേനേവ കത്തുനിദേസോ ലബ്ഭിതീതി ബുദ്ധവാതി ബുദ്ധോ യഥാ “ദിക്ഖിതോ ന
ദദാതി”തി. അത്ഥതോ പന പാരമിതാപരിഭാവിതോ സയമ്ഭുജാണേന സഹ വാസനായ
വിഹതവിദ്ധംസിതനിരവസേസകിലേസോ മഹാകരുണാസബ്ബത്തുതത്താണാദിഅപരിമേയുഗുണഗണാധാരോ
ഖണ്ഡസന്താനോ ബുദ്ധോ. യഥാഹ -

“ബുദ്ധോതി യോ സോ ഭഗവാ സയമ്ഭു അനാചരിയകോ പുബ്ബേ അനനുസ്സുതേസു യമ്മേസു
സാമം സച്ചാനി അഭിസമ്ബുജ്ജി, തത്ഥ ച സബ്ബത്തുതം പത്തോ ബലേസു ച വസീഭാവ”ന്തി
(മഹാനിം ൧൯൨; ചൂളനിം പാരായനമുതിഗാമാനിദേസോ ൯൭; പടിം മം ൧.൧൩൧).

അപി-സദോ സമ്ഭാവനേ. തേന “ഏവം ഗുണവിസേസയുത്തോ സോപി നാമ ഭഗവാ”തി
വക്ഖമാനഗുണയമ്മേ സമ്ഭാവനം ദീപേതി. ബുദ്ധഭാവന്തി സമ്മാസമ്ബോധിം. ഭാവേതാതി ഉപ്പാദേതാ
വഡ്ഢേതാ ച. സച്ഛികത്വാതി പച്ചക്ഖം കത്വാ. ഉപഗതോതി പത്തോ, അധിഗതോതി അത്ഥോ. ഏതസ്സ
ബുദ്ധഭാവന്തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. ഗതമലന്തി വിഗതമലം, നിദോസന്തി അത്ഥോ. വന്ദേതി പണമാമി,
മോമേമി വാ. അനുത്തരന്തി ഉത്തരരഹിതം, ലോകുത്തരന്തി അത്ഥോ. യമ്മന്തി യമാനുസിട്ഠം
പടിപജ്ജമാനേ അപായതോ ച സംസാരതോ ച അപതമാനേ കത്വാ ധാരേതിതി യമ്മോ. അയഞ്ചേതഥ
സങ്ഖേപത്ഥോ - ഏവം വിവിധഗുണഗണസമന്നാഗതോ ബുദ്ധോപി ഭഗവാ യം അരിയമഗ്ഗസങ്ഖാതം
യമ്മം ഭാവേതാ, ഫലനിബ്ബാനം പന സച്ഛികത്വാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അധിഗതോ, തമേവം
ബുദ്ധാനസി ബുദ്ധഭാവഹേതുഭൂതം സബ്ബദോസമലരഹിതം അത്തനോ ഉത്തരിതരാഭാവേന അനുത്തരം
പടിവേധസദ്ധമ്മം നമാമീതി. പരിയത്തിസദ്ധമ്മസ്സപി തപ്പകാസനത്താ ഇധ സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ.

അഥ വാ “അഭിധമ്മനയസമുദം അധിഗഞ്ചരി, തീണി പിടകാനി സമ്മസി”തി ച അട്ഠകമായം
വുത്തത്താ പരിയത്തിധമ്മസ്സപി സച്ഛികീരിയാസമ്മസനപരിയായോ ലബ്ഭിതീതി സോപി ഇധ വുത്തോ

ഏവാതി ദട്ഠം. തമാ “യം യമ്മം ഭാവേത്യാ സച്ഛികത്യാ”തി ച വൃത്തത്താ ബുദ്ധകരയമ്മഭൂതാഹി പാരമിതാഹി സഹ പുണ്യഭാഗേ അധിസീലസീക്ഖാദയോപി ഇയ യമ്മസഭേന സങ്ഗഹിതാതി വേദിതബ്ബാ. താപി ഹി വിഗതപ്പടിപക്ഖതായ ഗതമലാ, അനന്തസാധാരണതായ അനുത്തരാ ചാതി. തമാ ഹി സത്താനം സകലവട്ടഭുക്ഖനിസ്സരണായ കതമഹാഭിന്നിഹാരോ മഹാകരുണാധിവാസനപേസലജ്ജ്യാസയോ പഞ്ഞാവിസേസപരിയോദാതന്നിമ്മലാനം ദാനദമസഞ്ചമാദീനം ഉത്തമയമ്മാനം സതസഹസ്സാധികാനി കപ്പാനം ചത്താരി അസങ്ഖ്യേയ്യാനി സക്കച്ചം നിരന്തരം നിരവസേസാനം ഭാവനാപച്ചകഖകരണേഹി കമ്മാദീസു അധിഗതവസീഭാവോ അച്ഛരിയാചിന്തേയ്യമഹാനുഭാവോ അധിസീലഅധിചിത്താനം പരമുക്ഖംസപാരമിപ്പത്തോ ഭഗവാ പച്ചയാകാരേ ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സമുഖേന മഹാവജിരണാണം പേസേത്യാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോതി.

ഏതഥ ച “ഭാവേത്യാ”തി ഏതേന വിജ്ഞാസമ്പദായ യമ്മം മോമേതി, “സച്ഛികത്യാ”തി ഏതേന വിമുത്തിസമ്പദായ. തമാ പഠമേന ത്യാനസമ്പദായ, ദുതിയേന വിമോക്ഖസമ്പദായ. പഠമേന വാ സമാധിസമ്പദായ, ദുതിയേന സമാപത്തിസമ്പദായ. അഥ വാ പഠമേന ഖയത്താണഭാവേന, ദുതിയേന അനുപ്പാദത്താണഭാവേന. പഠമേന വാ വിജ്ജുപമതായ, ദുതിയേന വജിരുപമതായ. പുരിമേന വാ വിരാഗസമ്പത്തിയാ, ദുതിയേന നിരോധസമ്പത്തിയാ. തമാ പഠമേന നിയ്യാനഭാവേന, ദുതിയേന നിസ്സരണഭാവേന. പഠമേന വാ ഹേതുഭാവേന, ദുതിയേന അസങ്ഖതഭാവേന. പഠമേന വാ ദസ്സനഭാവേന, ദുതിയേന വിവേകഭാവേന. പഠമേന വാ അധിപതിഭാവേന, ദുതിയേന അമതഭാവേന യമ്മം മോമേതി. അഥ വാ “യം യമ്മം ഭാവേത്യാ ബുദ്ധഭാവം ഉപഗതോ”തി ഏതേന സ്വാക്ഖാതതായ യമ്മം മോമേതി, “സച്ഛികത്യാ”തി ഏതേന സന്ദിട്ഠികതായ. തമാ പുരിമേന അകാലികതായ, പച്ഛിമേന ഏഹിപസ്സികതായ. പുരിമേന വാ ഓപന്തേയ്യികതായ, പച്ഛിമേന പച്ചത്തം വേദിതബ്ബതായ യമ്മം മോമേതി. “ഗതമല”ന്തി ഇമിനാ സംകിലേസാഭാവദീപനേന യമ്മസ്സ പരിസുദ്ധതം ദസ്സേതി, “അനുത്തര”ന്തി ഏതേന അന്തസ്സ വിസിട്ഠസ്സ അഭാവദീപനേന വിപുലപരിപുണ്ണതം. പഠമേന വാ പഹാനസമ്പദം യമ്മസ്സ ദസ്സേതി, ദുതിയേന പഭവസമ്പദം. ഭാവേതബ്ബതായ വാ യമ്മസ്സ ഗതമലഭാവോ യോജേതബ്ബോ. ഭാവനാഗുണേന ഹി സോ ദോസാനം സമുഗ്ഘാതകോ ഹോതീതി. സച്ഛികാതബ്ബഭാവേന അനുത്തരഭാവോ യോജേതബ്ബോ. സച്ഛികിരിയാനിബ്ബത്തിതോ ഹി തദുത്തരീകരണീയാഭാവതോ അനന്തസാധാരണതായ അനുത്തരോതി. തമാ “ഭാവേത്യാ”തി ഏതേന സഹ പുണ്യഭാഗസീലാദീഹി സേക്ഖാ സീലസമാധിപത്താക്ഖന്ധാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. “സച്ഛികത്യാ”തി ഏതേന സഹ അസങ്ഖതായ ധാതുയാ അസേക്ഖാ സീലസമാധിപത്താക്ഖന്ധാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി.

൩. ഏവം സങ്ഖേപേനേവ സബ്ബയമ്മഗുണേഹി സദ്ധമ്മം അഭിത്ഥവിത്യാ ഇദാനി അരിയസങ്ഘം മോമേതും “സുഗതസ്സാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സുഗതസ്സാതി സമ്ബന്ധനിദേസോ. “തസ്സ പുത്താന”ന്തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. ഓരസാനന്തി പുത്തവിസേസനം. മാദസേനമമനാനന്തി ഓരസപുത്തഭാവേ കാരണനിദേസോ തേന കിലേസപ്പഹാനമേവ ഭഗവതോ ഓരസപുത്തഭാവേ കാരണം അനുജാനാതീതി ദസ്സേതി. അട്ഠന്നന്തി ഗണനപരിച്ഛേദനിദേസോ. തേന ച സതിപി തേസം സത്തവിസേസഭാവേന അനേകസതസഹസ്സഭാവേ ഇമം ഗണനപരിച്ഛേദം നാതിവത്തന്തിതി ദസ്സേതി മഗ്ഗട്ഠഫലട്ഠഭാവാനതിവത്തനതോ. സമുഹന്തി സമുദായനിദേസോ. അരിയസങ്ഘന്തി ഗുണവിസിട്ഠസംഹതഭാവനിദേസോ. തേന അസതിപി അരിയപുഗ്ഗലാനം കായസാമഗ്ഗിയം അരിയസങ്ഘഭാവം ദസ്സേതി ദിട്ഠിസീലസാമത്തേന സംഹതഭാവതോ.

തത്ഥ ഉരസി ഭവാ ജാതാ സംബദ്ധാ ച ഓരസാ. യഥാ ഹി സത്താനം ഓരസപുത്താ അത്തജതായ പിതു സന്തകസ്സ ദായജ്ജസ്സ വിസേസേന ഭാഗിനോ ഹോന്തി, ഏവമേതേപി അരിയപുഗ്ഗലാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സവനന്തേ അരിയായ ജാതിയാ ജാതതായ ഭഗവതോ സന്തകസ്സ വിമുത്തിസുഖസ്സ അരിയയമ്മരതനസ്സ ഏകന്തേന ഭാഗിനോതി ഓരസാ വിയ ഓരസാ. അഥ വാ ഭഗവതോ യമ്മദേസനാനുഭാവേന അരിയഭൂമിം ഓക്കമമാനാ ഓക്കന്താ ച അരിയസാവകാ ഭഗവതോ ഉരേ വായാമജനിതാഭിജാതിതായ നിപ്പരിയായേന ഓരസപുത്താതി വത്തബ്ബതം അരഹന്തി. സാവകേഹി പവത്തിയമാനാപി ഹി യമ്മദേസനാ “ഭഗവതോ യമ്മദേസനാ”ഇച്ചേവ വുച്ചതി തമുലകത്താ ലക്ഖണാദിവിസേസാഭാവതോ ച.

യദിപി അരിയസാവകാനം അരിയമഗ്ഗാധിഗമസമയേ ഭഗവതോ വിയ തദന്തരായകരണത്ഥം ദേവപുത്തമാരോ , മാദവാഹിനീ വാ ന ഏകന്തേന അപസാദേതി, തേഹി പന അപസാദേതബ്ബതായ കാരണേ വിമമിതേ തേപി വിമമിതാ ഏവ നാമ ഹോന്തിതി ആഹ - “മാദസേനമമനാന”ന്തി. ഇമസ്ഥിം പനത്ഥേ “മാദമാദസേനമമനാന”ന്തി വത്തബ്ബേ “മാദസേനമമനാന”ന്തി ഏകദേസസരൂപേകസേസോ കത്തോതി ദട്ഠം. അഥ വാ ഖന്ധാഭിസങ്ഖാരമാരാനം വിയ ദേവപുത്തമാരസ്സപി ഗുണമാരണേ സഹായഭാവുപഗമനതോ കിലേസബലകായോ “സേനാ”തി വുച്ചതി. യഥാഹ - “കാമാ തേ പഠമാ സേനാ”തിആദി (സു° ൩° ൪൩൮; മഹാ° ൨൮, ൬൮, ൧൪൯). സാ ച തേഹി ദിയഡ്ഢസഹസ്സഭേദോ, അനന്തഭേദോ വാ കിലേസവാഹിനീ സതിയമ്മവിചയവീരിയസമ്മാദിഗുണപ്പഹരണേഹി ഓധിസോ വിമമിതാ വിഹതാ വിദ്ധസ്താ ചാതി മാദസേനമമനാ, അരിയസാവകാ. ഏതേന തേസം ഭഗവതോ അനുജാതപുത്തതം ദസ്സേതി.

ആരകത്താ കിലേസേഹി, അനയേ ന ഇരിയനതോ, അയേ ച ഇരിയനതോ അരിയാ നിരുത്തിനയേന. അഥ വാ സദേവകേന ലോകേന സരണന്തി അരണിയതോ ഉപഗന്തബ്ബതോ, ഉപഗതാനഞ്ച തദത്ഥസിദ്ധിതോ

അരിയാ, അരിയാനം സങ്ഘോതി അരിയസങ്ഘോ, അരിയോ ച സോ സങ്ഘോ ചാതി വാ അരിയസങ്ഘോ, തം അരിയസങ്ഘം. ഭഗവതോ അപരഭാഗേ ബുദ്ധധമ്മരത്നാനന്വി സമധിഗമോ സങ്ഘരത്നായീനോതി അസ്സ അരിയസങ്ഘസ്സ ബഹുപകാരതം ദസ്സേതും ഇധേവ “സീരസാ വന്ദേ”തി വുത്തന്തി ദട്ഠം.

ഏതഥ ച “സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന”ന്തി ഏതേന അരിയസങ്ഘസ്സ പഭവസമ്പദം ദസ്സേതി, “മാരസേനമമനാന”ന്തി ഏതേന പഹാനസമ്പദം സകലസംകിലേസപ്പഹാനദീപനതോ. “അട്ഠന്നവി സമൂഹ”ന്തി ഏതേന ഞാണസമ്പദം മഗ്ഗട്ഠഫലട്ഠഭാവദീപനതോ. “അരിയസങ്ഘ”ന്തി ഏതേന പഭവസമ്പദം ദസ്സേതി സബ്ബസങ്ഘാനം അഗ്ഗഭാവദീപനതോ. അഥ വാ “സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന”ന്തി അരിയസങ്ഘസ്സ വിസുദ്ധനിസ്സയഭാവദീപനം, “മാരസേനമമനാന”ന്തി സമ്മാഉജ്ജന്തായസാമീചിപ്പടിപന്നഭാവദീപനം, “അട്ഠന്നവി സമൂഹ”ന്തി ആഹുനേയ്യാദിഭാവദീപനം, “അരിയസങ്ഘ”ന്തി അനുത്തരപുണ്ണകഭേത്തഭാവദീപനം. തഥാ “സുഗതസ്സ ഓരസാനം പുത്താന”ന്തി ഏതേന അരിയസങ്ഘസ്സ ലോകുത്തരസരണഗമനസബ്ഭാവം ദീപേതി. ലോകുത്തരസരണഗമനേന ഹി തേ ഭഗവതോ ഓരസപുത്താ ജാതാ. “മാരസേനമമനാന”ന്തി ഏതേന അഭിനിഹാരസമ്പദാസീദ്ധം പുബ്ബഭാഗേ സമ്മാപടിപത്തിം ദസ്സേതി. കതാഭിനിഹാരാ ഹി സമ്മാപടിപന്നാ മാറം മാറപരിസം വാ അഭിവിജിനന്തി. “അട്ഠന്നവി സമൂഹ”ന്തി ഏതേന വിദ്ധസ്തവിപക്ഖേ സേക്ഖാസേക്ഖധമ്മേ ദസ്സേതി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന മഗ്ഗഫലധമ്മാനം പകാസിതത്താ. “അരിയസങ്ഘ”ന്തി അഗ്ഗദക്ഖിണേയ്യാഭാവം ദസ്സേതി. സരണഗമനഞ്ച സാവകാനം സബ്ബഗുണാനം ആദി, സപുബ്ബഭാഗപ്പടിപദാ സേക്ഖാ സീലക്ഖണ്ഡാദയോ മജ്ജേ, അസേക്ഖാ സീലക്ഖണ്ഡാദയോ പരിയോസാനന്തി ആദിമജ്ജപരിയോസാനകല്യാണാ സങ്ഖേപതോ സബ്ബേ അരിയസങ്ഘഗുണാ പകാസിതാ ഹോന്തി.

൪. ഏവം ഗാമാത്തയേന സങ്ഖേപതോ സകലഗുണസംകിത്തനമുഖേന രത്നത്തയസ്സ പണാമം കത്വാ ഇദാനി തംനിപച്ചകാരം യഥാധിപ്പേതേ പയോജനേ പരിണാമേനോ “ഇതിമേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ രതിജനനട്ഠേന രത്നം, ബുദ്ധധമ്മസങ്ഘാ. തേസഞ്ചി “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനാ യഥാഭൂതഗുണേ ആവജേജന്തസ്സ അമതാധിഗമഹേതുഭൂതം അനപ്പകം പീതിപാമോജ്ജം ഉപ്പജ്ജതി. യഥാഹ -

“യസ്ഥിം, മഹാനാമ, സമയേ അരിയസാവകോ തമാഗതം അനുസ്സരതി, നേവസ്സ തസ്ഥിം സമയേ രാഗപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ന ദോസ...പേ... ന മോഹപരിയുട്ഠിതം ചിത്തം ഹോതി, ഉജ്ജഗതമേവസ്സ തസ്ഥിം സമയേ ചിത്തം ഹോതി തമാഗതം ആരബ്ഭേ. ഉജ്ജഗതചിത്തോ വോ പന, മഹാനാമ, അരിയസാവകോ ലഭതി അത്ഥവേദം, ലഭതി യമ്മവേദം, ലഭതി യമ്മുപസംഹിതം പാമോജ്ജം, പമുദിതസ്സ പീതി ജായതീ”തിആദി (അം നിം ൬.൧൦; ൧൧.൧൧).

ചിത്തീകതാദിഭാവോ വാ രത്നട്ഠോ. വുത്തഞ്ചേതം -

“ചിത്തീകതം മഹഗ്ഘഞ്ച, അതുലം ദുല്ലഭദസ്സനം; അനോമസത്തപരിഭോഗം, രത്നം തേന വുച്ചതീ”തി. (ദിം നിം അട്ഠം ൨.൩൩; സം നിം അട്ഠം ൩.൫.൨൨൩; ഖും പാം അട്ഠം ൬.൩; സും നിം അട്ഠം ൧.൨൨൬);

ചിത്തീകതഭാവോദയോ ച അനഞ്ഞസാധാരണാ ബുദ്ധാദീസു ഏവ ലബ്ഭന്തിതി.

വന്ദനാവ വന്ദനാമയം യഥാ “ദാനമയം, സീലമയ”ന്തി (ദിം നിം ൩.൩൦൫; ഇതിവും ൬൦). വന്ദനാ ചേതമ കായവാചാചിത്തേഹി തിണ്ണം രത്നാനം ഗുണനിന്നതാ, മോമനാ വാ. പുജ്ജഭാവഫലനിബ്ബത്തനതോ പുണ്ണം, അത്തനോ സന്താനം പുനാതീതി വാ. സുവിഹത്തന്തരായോതി സുട്ഠു വിഹത്തന്തരായോ. ഏതേന അത്തനോ പസാദസമ്പത്തിയാ, രത്നത്തയസ്സ ച ഭേത്തഭാവസമ്പത്തിയാ തം പുണ്ണം അത്ഥപ്പകാസനസ്സ ഉപചാരകഉപദ്രവാനം വിഹനനേ സമത്ഥന്തി ദസ്സേതി. ഹുത്ഥാതി പുബ്ബകാലകിരിയാ. തസ്സ “അത്ഥം പകാസയിസ്സാമീ”തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ. തസ്സാതി യം രത്നത്തയവന്ദനാമയം പുണ്ണം, തസ്സ. ആനുഭാവേനാതി ബലേന.

൫. ഏവം രത്നത്തയസ്സ നിപച്ചകാരകരണേ പയോജനം ദസ്സേതാ ഇദാനി യസ്സാ ധമ്മദേസനായ അത്ഥം സംവണ്ണേതുകാമോ, തസ്സാ താവ ഗുണാഭിത്ഥവനവസേന ഉപഞ്ഞാപനത്ഥം “ഏകകദുകാദിപടിമണ്ഡിതസ്സാ”തിആദിമാഹ, ഏകകാദീനി അങ്ഗാനി ഉപരൂപരി വഡ്ഢേതാ ദേസിതേഹി സുത്തന്തേഹി പടിമണ്ഡിതസ്സ വിസിട്ഠ്യാതി അത്ഥോ. ഏതേന “അങ്ഗുത്തരോ”തി അയം ഇമസ്സ ആഗമസ്സ അത്ഥാനുഗതാ സമഞ്ഞാതി ദസ്സേതി. നനു ച ഏകകാദിവസേന ദേസിതാനി സുത്താനിയേവ ആഗമോ. കസ്സ പന ഏകകദുകാദിഹി പടിമണ്ഡിതഭാവോതി? സച്ചമേതം പരമത്ഥതോ, സുത്താനി പന ഉപാദായ പഞ്ഞത്തോ ആഗമോ. യഥേവ ഹി അത്ഥബ്ബഞ്ജനസമുദായേ സുത്തന്തി വോഹാരോ, ഏവം സുത്തസമുദായേ ആഗമോതി വോഹാരോ. ഏകകാദിഹി അങ്ഗേഹി ഉപരൂപരി ഉത്തരോ അധികോതി അങ്ഗുത്തരോ, ആഗമിസ്സന്തി ഏതഥ, ഏതേന, ഏതസ്ഥാ വാ അത്തത്ഥപരത്ഥാദയോതി ആഗമോ, ആദികല്യാണാദിഗുണസമ്പത്തിയാ ഉത്തമട്ഠേന തംതംഅഭിപത്ഥിതസമീധിഹേതുതായ പണ്ഡിതേഹി വരിതബ്ബതോ വരോ, ആഗമോ ച സോ വരോ ച

സേട്‌ട്‌നോതി ആഗമവരോ, ആഗമസമ്മതേഹി വാ വരോതി ആഗമവരോ. അങ്ഗുത്തരോ ച സോ ആഗമവരോ ചാതി അങ്ഗുത്തരാഗമവരോ, തസ്സ.

പുണ്ഡവാ വുച്ചന്തി ഉസഭാ, അസന്തസനപരിസ്സയസഹനസ്സ പരിപാലനാദിഗുണേഹി തംസദിസതായ യമ്മകമികാ ഏവ പുണ്ഡവാതി യമ്മകമികപുണ്ഡവാ, തേസം. ഹേതുപമാദിപ്പടിമണ്ഡിതനാനാവിധദേസനാനയവിചിത്തതായ വിചിത്തപടിഭാനജനനസ്സ. സുമങ്ഗലവിലാസിനീആദിസു (ദീം നിം അട്‌ം മ.ഗന്മാരമ്‌ഭക്കമാ; മം നിം അട്‌ം മ.ഗന്മാരമ്‌ഭക്കമാ; സം നിം അട്‌ം മ.മ.ഗന്മാരമ്‌ഭക്കമാ) പന “ബുദ്ധാനുബുദ്ധസംവണ്ണിതസ്സാ”തി വുത്തം. ബുദ്ധാനന്തഹി സച്ചപ്പടിവേധം അനുഗമ പടിവിദ്ധസച്ചാ അഗ്ഗസാവകാദയോ അരിയാ ബുദ്ധാനുബുദ്ധാ. അയമ്പി ആഗമോ തേഹി അത്ഥസംവണ്ണനാവസേന ഗുണസംവണ്ണനാവസേന ച സംവണ്ണിതോ ഏവ. അഥ വാ ബുദ്ധാ ച അനുബുദ്ധാ ച ബുദ്ധാനുബുദ്ധാതി യോജേതബ്ബം. സമ്മാസമ്‌ബുദ്ധേനേവ ഹി തിണ്ണം പിടകാനം അത്ഥവണ്ണനാക്കമോ ഭാസിതോ, യാ “പകിണ്ണകദേസനാ”തി വുച്ചതി. തതോ സങ്ഗായനാദിവസേനേവ സാവകേഹിതി ആചരിയാ വദന്തി. ഇധ പന “യമ്മകമികപുണ്ഡവാനം വിചിത്തപടിഭാനജനനസ്സ”ഇച്ചേവ മോമനാ കതാ. സംവണ്ണനാസു ചായം ആചരിയസ്സ പക്തി, യാ തംതംസംവണ്ണനാസു ആദിതോ തസ്സ തസ്സ സംവണ്ണേതബ്ബസ്സ യമ്മസ്സ വിസേസഗുണകിത്തനേന മോമനാ. തഥാ ഹി സുമങ്ഗലവിലാസിനീപപഞ്ചസുദനീസാരത്ഥപ്പകാസനീസു അട്‌സാലിനീആദിസു ച യമാക്കമം “സദ്ധാവഹഗുണസ്സ, പരവാദമനസ്സ, ഞാണപ്പഭേദജനനസ്സ, തസ്സ ഗമ്‌ഭിരന്താണേഹി ഓഗാല്‌ഹസ്സ അഭിണ്‌ഹസോ നാനാനയവിചിത്തസ്സാ”തിആദിനാ മോമനാ കതാ.

൬. അത്ഥോ കമീയതി ഏതായാതി അത്ഥകമാ, സാ ഏവ അട്‌കമാ, തമ-കാരസ്സ ട്‌-കാരം കതാ യഥാ “ദുക്‌ഖസ്സ പിളനട്‌റോ”തി (പടിം മം മ.മൗ; ൨.൮). ആദിതോതിആദിമ്‌ഹി പഠമസങ്ഗീതിയം . ഛള്ളഭിത്തതായ പരമേന ചിത്തവസിഭാവേന സമന്നാഗതത്താ ത്യാനാദിസു പഞ്ചവിധവസിതാസബ്‌ഭാവതോ ച വസിനോ, മേരാ മഹാകസ്സപാദയോ, തേസം സതേഹി പഞ്ചഹി. യാതി യാ അട്‌കമാ. സങ്ഗീതാതി അത്ഥം പകാസേതും യുത്തട്‌റാനേ “അയം ഏതസ്സ അത്ഥോ, അയം ഏതസ്സ അത്ഥോ”തി സങ്ഗഹേതാ വുത്താ. അനുസങ്ഗീതാ ച യസത്ഥേരാദിഹി പച്ഛാപി ദുതിയതതിയസങ്ഗീതീസു. ഇമിനാ അത്തനോ സംവണ്ണനായ ആഗമനവിസുദ്ധിം ദസ്സേതി.

൭. സീഹസ്സ ലാനതോ ഗഹണതോ സീഹളോ, സീഹകുമാരോ. തംവംസജാതതായ തമ്‌ബപണ്ണിദീപേ ഖത്തിയാനം, തേസം നിവാസതായ തമ്‌ബപണ്ണിദീപസ്സ ച സീഹളഭാവോ വേദിതബ്ബോ. ആഭതാതി ജമ്‌ബുദീപതോ ആനീതാ. അമാതി പച്ഛാ. അപരഭാഗേ ഹി അസങ്കരത്ഥം സീഹളഭാസായ അട്‌കമാ ഠപിതാതി. തേന സാ മൂലട്‌കമാ സബ്ബസാധാരണാ ന ഹോതീതി ഇദം അത്ഥപ്പകാസനം ഏകന്തേന കരണിയന്തി ദസ്സേതി. തേനേവാഹ - “ദീപവാസീനമത്ഥായാ”തി. തത്ഥ ദീപവാസീനന്തി ജമ്‌ബുദീപവാസീനം, ദീപവാസീനന്തി വാ സീഹളദീപവാസീനം അത്ഥായ സീഹളഭാസായ ഠപിതാതി യോജനാ.

൮. അപന്തേതാനാതി കഞ്ചുകസദിസം സീഹളഭാസംഅപന്തേതാന. തതോതി അട്‌കമാതോ. അഹന്തി അത്താനം നിദിസതി. മനോരമം ഭാസന്തി മാഗധഭാസം. സാ ഹി സഭാവനിരുത്തിഭൂതാ പണ്ഡിതാനം മനം രമയതീതി. തേനേവാഹ - “തന്തിനയാനുച്ഛവിക”ന്തി, പാളിഗതിയാ അനുലോമികം പാളിച്ചായാനുവിധായിനിന്തി അത്ഥോ. വിഗതഭോസന്തി അസഭാവനിരുത്തിഭാസന്തരരഹിതം.

൯. സമയം അവിലോമേന്തോതി സിദ്ധന്തം അവിരോധേന്തോ. ഏതേന അത്ഥദോസാഭാവമാഹ. അവിരുദ്ധത്താ ഏവ ഹി മേരവാദാപി ഇധ പകാസീയിസ്സന്തി. മേരവംസദീപാനന്തി മിരേഹി സിലക്‌ഖന്ധാദിഹി സമന്നാഗതത്താ മേരാ, മഹാകസ്സപാദയോ, തേഹി ആഗതാ ആചരിയപരമ്പരാ മേരവംസോ. തപ്പരിയാപനാ ഹുത്ഥാ ആഗമാധിഗമസമ്പന്നത്താ പഞ്ഞാപജ്ജേതേന തസ്സ സമുജ്ജലനതോ മേരവംസദീപാ, മഹാവിഹാരവാസിനോ മേരാ, തേസം. വിവിധേഹി ആകാരേഹി നിച്ഛീയതിതി വിനിച്ഛയോ, ഗണ്‌ഠിട്‌റാനേസു ഖിലമദുനാകാരേന പവത്താ വിമതിച്ഛേദകമാ. സുട്‌റു നിപുണോ സണ്‌ഹോ വിനിച്ഛയോ ഏതേസന്തി സുനിപുണവിനിച്ഛയാ. അഥ വാ വിനിച്ഛിനോതിതി വിനിച്ഛയോ, യഥാവുത്തത്ഥവിസയം ഞാണം. സുട്‌റു നിപുണോ ഛേദകോ വിനിച്ഛയോ ഏതേസന്തി സുനിപുണവിനിച്ഛയാ. ഏതേന മഹാകസ്സപാദിത്ഥേരപരമ്പരാഭതോ, തതോയേവ ച അവിപരീതോ സണ്‌ഹസുഖമോ മഹാവിഹാരവാസീനം വിനിച്ഛയോതി തസ്സ പമാണഭൂതതം ദസ്സേതി.

൧൦. സുജനസ്സ ചാതി ച-സദ്ദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. തേന “ന കേവലം ജമ്‌ബുദീപവാസീനംയേവ അത്ഥായ, അഥ ഖോ സാധുജനാനം തോസനത്ഥഞ്ചാ”തി ദസ്സേതി. തേന ച “തമ്‌ബപണ്ണിദീപവാസീനമ്പി അത്ഥായാ”തി അയമത്ഥോ സിദ്ധോ ഹോതി ഉഗ്ഗഹണാദിസുകരതായ തേസമ്പി ബഹുപകാരത്താ. ചിരട്‌ഠിതത്ഥന്തി ചിരട്‌ഠിതിഅത്ഥം, ചിരകാലാവട്‌റാനായാതി അത്ഥോ. ഇദന്തഹി അത്ഥപ്പകാസനം അവിപരീതബ്ബഞ്ജനസുനിക്‌ഖേപസ്സ അത്ഥസുനീതസ്സ ച ഉപായഭാവതോ സദ്ധമ്മസ്സ ചിരട്‌ഠിതിയാ സംവത്തതി. വുത്തന്തേഹേതം ഭഗവതാ -

“ഭേമേ, ഭിക്‌ഖവേ, യമ്മാ സദ്ധമ്മസ്സ റിതിയാ അസമ്മോസായ അനന്തരധാനായ സംവത്തന്തി. കതമേ ഭേ? സുനിക്‌ഖിത്തഞ്ച പദബ്ബഞ്ജനം, അത്ഥോ ച സുനീതോ”തി (അം നിം ൨.൨൧).

൧൧-൧൨. യം അത്മവണ്ണനം കരുതുകാമോ, തസ്സാ മഹന്തത്വം പരിഹരിതും “സാവത്ഥിപഭൂതിന”തിആദിമാഹ. തേനാഹ - “ന ഇയ വിത്ഥാരകഥം കരിസ്സാമി, ന തം ഇയ വിചാരയിസ്സാമി”തി ച. തത്ത്വ ദീപ്തസ്സാതി ദീപ്തനികായസ്സ. മജ്ജിമസ്സാതി മജ്ജിമനികായസ്സ. “സങ്ഗീതിനം ദിന്നം യാ മേ അത്ഥം വദന്തേനാ”തിപി പാഠോ. തത്ത്വപി സങ്ഗീതിനം ദിന്നന്തി ദീപ്തമജ്ജിമനികായാനന്തി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. മേതി കരണത്വേ സാമിവചനം, മയാതി അത്ഥോ. സുദന്തി നിപാതമത്ത്വം. ഹേട്ഠാ ദീപ്തസ്സ മജ്ജിമസ്സ ച അത്ഥം വദന്തേന സാവത്ഥിപഭൂതിനം നഗരാനം യാ വണ്ണനാ കതാ, തസ്സാ വിത്ഥാരകഥം ന ഇയ ഭിച്ഛോ കരിസ്സാമിതി യോജേതബ്ബം. യാനി ച തത്ത്വ വത്സുനി വിത്ഥാരവത്സേന വുത്താനി, തേസന്തി വിത്ഥാരകഥം ന ഇയ ഭിച്ഛോ കരിസ്സാമിതി സമ്ബന്ധോ.

൧൩. ഇദാനി “ന ഇയ വിത്ഥാരകഥം കരിസ്സാമി”തി സാമന്തത്തോ വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ പവരം ദസ്സേതും - “സുത്താനം പനാ”തിആദി വുത്തം. സുത്താനം യേ അത്ഥാ വത്സുഹി വിനാ ന പകാസന്തിതി യോജേതബ്ബം.

൧൪. യം അട്ഠകഥം കരുതുകാമോ, തദേകദേശഭാവേന വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ ച ഗഹേതബ്ബോതി കഥികാനം ഉപദേശം കരോന്തോ തത്ത്വ വിചാരിതയമ്മേ ഉദ്ദേശവത്സേന ദസ്സേതി - “സീലകഥാ”തിആദിനാ. തത്ത്വ സീലകഥാതി ചാരിതവാരിത്താദിവത്സേന സീലസ്സ വിത്ഥാരകഥാ. യുതയമ്മാതി പിണ്ഡപാതികങ്ഗാദയോ തേരസ കിലേസധുനനകയമ്മാ. കമ്മട്ഠാനാനി സബ്ബാനീതി പാളിയം ആഗതാനി അട്ഠതിംസ, അട്ഠകഥായം ദേതി നിരവത്സേസാനി യോഗകമ്മസ്സ ഭാവനായ പവത്തിട്ഠാനാനി. ചരിയാവിധാനസഹിതോതി രാഗചരിതാദീനം സഭാവാദിവിധാനേന സഹിതോ. ത്യാനാനി ചത്താരി രൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി, സമാപത്തിയോ ചതസ്സോ ആരൂപസമാപത്തിയോ . അട്ഠപി വാ പടിലദ്ധമത്താനി ത്യാനാനി സമാപജ്ജനവസീഭാവപ്പത്തിയാ സമാപത്തിയോ. ത്യാനാനി വാ രൂപാരൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി, സമാപത്തിയോ ഫലസമാപത്തിനിരോധസമാപത്തിയോ.

൧൫. ലോകിയലോകുത്തരഭേദാ ഛര അഭിത്തായോ സബ്ബാ അഭിത്തായോ. ഞാണവിഭങ്ഗാദീസു ആഗതനയേന ഏകവിധാദിനാ പത്തായ സംകലേത്വാ സമ്പിണ്ഡേത്വാ നിച്ഛയോ പത്താസങ്കലനനിച്ഛയോ.

൧൬. പച്ചയയമ്മാനം ഹേതുആദീനം പച്ചയുപ്പന്നയമ്മാനം ഹേതുപച്ചയാദിഭാവോ പച്ചയാകാരോ, തസ്സ ദേശേനാ പച്ചയാകാരദേശേനാ, പടിച്ചസമുപ്പാദകഥാതി അത്ഥോ. സാ പന ഫനവിനിബ്ഭോഗസ്സ സുദുക്കരതായ സണ്ഠഹസുഖമാ, നികായന്തരലധിസങ്കരരഹിതാ, ഏകത്തനയാദിസഹിതാ ച തത്ത്വ വിചാരിതാതി ആഹ - “സുപരിസുദ്ധനിപുണനയാ”തി. പടിസമ്ഭിദാദീസു ആഗതനയം അവിസ്സജ്ജേതാവ വിചാരിതത്താ അവിമുത്തതന്തിമഗ്ഗാ.

൧൭. ഇതിപന സബ്ബന്തി ഇതി-സദ്ദോ പരിസമാപനേ, പന-സദ്ദോ വചനാലങ്കാരേ, ഏതം സബ്ബന്തി അത്ഥോ. ഇയാതി ഇമിസ്സാ അട്ഠകഥായ ന വിചാരയിസ്സാമി പുനരുത്തിഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

൧൮. ഇദാനി തസ്സേവ അവിചാരണസ്സ ഏകന്തകാരണം നിദ്ധാരേന്തോ “മജ്ജേയേ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ “മജ്ജേയേ റത്ഥാ”തി ഏതേന മജ്ജേയഭാവദീപനേന വിസേസതോ ചതുന്നം ആഗമാനം സാധാരണട്ഠകഥാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ, ന സുമങ്ഗലവിലാസിനീആദയോ വിയ അസാധാരണട്ഠകഥാതി ദസ്സേതി. “വിസേസതോ”തി ച ഇദം വിനയാഭിധമ്മാനന്തി വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ യഥാരഹം അത്മവണ്ണനാ ഹോതി ഏവാതി കതാ വുത്തം.

൧൯. ഇച്ചേവാതി ഇതി ഏവ. തന്വിതി വിസുദ്ധിമഗ്ഗവി. ഏതായാതി മനോരഥപൂരണിയാ. ഏത്ഥ ച “സീഹളദീപം ആഭോ”തിആദിനാ അത്ഥപ്പകാസനസ്സ നിമിത്തം ദസ്സേതി, “ദീപവാസിനമത്ഥായ സുജനസ്സ ച തുട്ഠത്ഥം ചിരട്ഠിതത്ഥഞ്ച ധമ്മസ്സാ”തി ഏതേന പയോജനം, അപന്തേതാന തതോഹം, സീഹളഭാസ”തിആദിനാ. “സാവത്ഥിപഭൂതിന”തിആദിനാ ച കരണപ്പകാരം. ഹേട്ഠിമനികായേസു വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ ച വിചാരിതാനം അത്ഥാനം അവിചാരണന്തി ഹി ഇയ കരണപ്പകാരോ ഏവാതി.

ഗന്മാരമ്ഭേകമാവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. രൂപാദിവഗ്ഗവണ്ണനാ

നിദാനവണ്ണനാ

വിഭാഗവന്താനം സഭാവവിഭാവനം വിഭാഗദസ്സനവസേനേവ ഹോതീതി പഠമം താവ നിപാതസുത്തവസേന വിഭാഗം ദസ്സേതും “തത്ത്വ അങ്ഗുത്തരാഗമോ നാമാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ തത്ത്വത്തി “അങ്ഗുത്തരാഗമസ്സ അത്ഥം പകാസയിസ്സാമീ”തി യദിദം വുത്തം, തസ്ഥിം വചനേ, “യസ്സ അത്ഥം പകാസയിസ്സാമീ”തി പടിഞ്ഞാതം, സോ അങ്ഗുത്തരാഗമോ നാമ നിപാതസുത്തവസേന ഏവം വിഭാഗോതി അത്ഥോ. അഥ വാ തത്ത്വത്തി “അങ്ഗുത്തരനിസ്സിതം അത്ഥ”ന്തി ഏതസ്ഥിം വചനേ യോ അങ്ഗുത്തരാഗമോ വുത്തോ, സോ നിപാതസുത്താദിവസേന ഏദിസോതി അത്ഥോ.

ഇദാനി തം ആദിതോ പട്ഠായ സംവണ്ണിതുകാമോ അത്തനോ സംവണ്ണനായ പഠമമഹാസങ്ഗീതിയം നിക്ഖിത്താനുക്കമേന പവത്തഭാവദസ്സനത്ഥം “തസ്സ നിപാതേസു...പേ... വുത്തം നിദാനമാദീ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ യഥാപച്ചയം തത്ത്വ തത്ത്വ ദേസിതത്താ പഞ്ഞത്തത്താ ച വിപ്പകിണ്ണാനം ധമ്മവിനയാനം സങ്ഗഹേത്വാ ഗായനം കഥനം സങ്ഗീതി. ഏതേന തംതംസിക്ഖാപദാനം സുത്താനഞ്ച ആദിപരിയോസാനേസു അന്തരന്തരാ ച സമ്ബന്ധവസേന റപിതം സങ്ഗീതികാരവചനം സങ്ഗഹിതം ഹോതി. സങ്ഗീയമാനസ്സ അത്ഥസ്സ മഹന്തായ പൂജനീയതായ ച മഹതീ സങ്ഗീതി മഹാസങ്ഗീതി, പഠമാ മഹാസങ്ഗീതി പഠമമഹാസങ്ഗീതി, തസ്സാ പവത്തികാലോ പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലോ, തസ്ഥിം പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലേ. നിദാതി ദേസനം ദേസകാലാദിവസേന അവിദിതം വിദിതം കത്വാ നിദസ്സേതീതി നിദാനം. യോ ലോകിയേഹി ഉപോഗ്ഘാതോതി വുച്ചതി, സ്വായമേത്ഥ “ഏവം മേ സുത”ന്തിആദികോ ഗന്മോ വേദിതഞ്ചോ. ന “സനിദാനാഹം, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മം ദേസേമീ”തിആദിസു (അ° നി° ൩.൧൨൩) വിയ അജ്ജ്യാസയാദിദേസനുപ്പത്തിഹേതു. തേനേവാഹ - “ഏവം മേ സുതന്തിആദികം ആയസ്ഥതാ ആനന്ദേന പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലേ വുത്തം നിദാനമാദീ”തി.

൧. “സാ പനേസാ”തിആദിനാ ബാഹിരനിദാനേ വത്തഞ്ചം അതിദിസിത്വാ ഇദാനി അബ്ഭന്തരനിദാനം ആദിതോ പട്ഠായ സംവണ്ണിതും “യം പനേത”ന്തി വുത്തം. തത്ത്വ യസ്ഥാ സംവണ്ണനം കരോന്തേന സംവണ്ണേതഞ്ചേ ധമ്മേ പദാനി പദവിഭാഗം തദത്ഥഞ്ച ദസ്സേത്വാ തതോ പരം പിണ്ഡത്ഥാദിനിദസ്സനവസേന ച സംവണ്ണനാ കാതഞ്ചാ, തസ്ഥാ പദാനി താവ ദസ്സേന്തോ “ഏവന്തി നിപാതപദ”ന്തിആദിമാഹ . തത്ത്വ പദവിഭാഗോതി പദാനം വിസേസോ, ന പദവിഗ്ഗഹോ. അഥ വാ പദാനി ച പദവിഭാഗോ ച പദവിഭാഗോ, പദവിഗ്ഗഹോ ച പദവിഭാഗോ ച പദവിഭാഗോതി വാ ഏകസേസവസേന പദപദവിഗ്ഗഹാ പദവിഭാഗസദ്ദേന വുത്താതി വേദിതഞ്ചം. തത്ത്വ പദവിഗ്ഗഹോ “ജേതസ്സ വനം ജേതവന്”ന്തിആദിനാ സമാസപദേസു ദട്ഠഞ്ചോ.

അത്ഥതോതി പദത്ഥതോ. തം പന പദത്ഥം അത്ഥുദ്ധാരക്കമേന പഠമം ഏവം-സദസ്സ ദസ്സേന്തോ “ഏവം-സദ്ദോ താവാ”തിആദിമാഹ. അവധാരണാദീതി ഏത്ഥ ആദി-സദ്ദേന ഇദമത്ഥപുച്ഛാപരിമാണാദിഅത്ഥാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. തഥാ ഹി “ഏവംഗതാനി പുമുസിപ്പായതനാനി, ഏവമാദീനീ”തിആദിസു ഇദം-സദസ്സ അത്ഥേ ഏവം-സദ്ദോ. ഗത-സദ്ദോ ഹി പകാരപരിയായോ, തഥാ വിധാകാര-സദ്ദാ ച. തഥാ ഹി വിധയുത്തഗതസദ്ദേ ലോകിയാ പകാരത്ഥേ വദന്തി. “ഏവം സു തേ സുന്ഹാതാ സുവിലിത്താ കപ്പിതകേസമസ്സു ആമുക്കമണികുണ്ഡലാഭരണാ ഓദാതവത്ഥവസനാ പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതാ സമങ്ഗീഭൂതാ പരിചാരേന്തി സേയുമാപി ത്വം ഏതരഹി സാചരിയകോതി. നോ ഹിദം, ഭോ ഗോതമാ”തിആദിസു (ദീ° നി° ൧.൨൮൩) പുച്ഛായം. “ഏവം ലഹുപരിവത്തം (അ° നി° ൧.൪൮), ഏവമായുപരിയന്തോ”തി (ദീ° നി° ൧.൨൪൪; പാരാ° ൧൨) ച ആദിസു പരിമാണേ.

നനു ച “ഏവം സു തേ സുന്ഹാതാ സുവിലിത്താ ഏവമായുപരിയന്തോ”തി ഏത്ഥ ഏവം-സദ്ദേന പുച്ഛനാകാരപരിമാണാകാരാനം വുത്തത്താ ആകാരത്ഥോ ഏവ ഏവം-സദ്ദോതി? ന, വിസേസസബ്ഭാവതോ. ആകാരമത്തവാചകോ ഹി ഏവം-സദ്ദോ

ആകാരത്മോതി അധിപ്തോ യഥാ “ഏവം ബ്രാഹ്മോ”തിആദീസു (മം നിം ൧.൨൩൪; പാചി-
 ര്മൗ; ചൂളവം ൬൫), ന പന ആകാരവിസേസവാചകോ. ഏവഞ്ച കത്വാ “ഏവം ജാതേന
 മച്ചേനാ”തിആദീനി (ധം പം ൫൩) ഉപമാദിഉദാഹരണാനി ഉപപന്നാനി ഹോന്തി. തഥാ ഹി
 “യഥാ ഹി...പേ... ബഹു”ന്തി (ധം പം ൫൩) ഏതഥ പുപ്ഫരാസിട്ഠാനിയതോ
 മനുസ്സുപപത്തിസപ്പുരിസുപനിസ്സയസദ്ധമ്മസ്സവനയോനിസോമനസികാരഭോഗസമ്പത്തി-
 ആദിദാനാദിപുഞ്ഞകിരിയാഹേതുസമുദായതോ സോഭാസുഗന്ധതാദിഗുണയോഗതോ
 മാലാഗുണസദിസിയോ പഹൂതാ പുഞ്ഞകിരിയാ മരിതബുസഭാവതായ മച്ചേന സത്തേന
 കത്തബ്ബാതി ജോതിതത്താ പുപ്ഫരാസിമാലാഗുണാവ ഉപമാ. തേസം ഉപമാകാരോ യഥാ-
 സദ്ദേന അനിയമതോ വുത്തോതി “ഏവം-സദ്ദോ ഉപമാകാരനിഗമനത്മോ”തി വത്തും
 യുത്തം, സോ പന ഉപമാകാരോ നിയമിയമാനോ അത്ഥതോ ഉപമാവ ഹോതീതി ആഹ -
 “ഉപമായം ആഗതോ”തി. തഥാ “ഏവം ഇമിനാ ആകാരേന അഭിക്ഖമിതബ്ബ”തിആദിനാ
 ഉപദിസിയമാനായ സമണസാരൂപ്പായ ആകപ്പസമ്പത്തിയാ യോ തത്ഥ ഉപദിസനാകാരോ,
 സോ അത്ഥതോ ഉപദേസോ ഏവാതി വുത്തം - “ഏവം തേ...പേ... ഉപദേസേ”തി. തഥാ
 ഏവമേതം ഭഗവാ, ഏവമേതം സുഗതാതി ഏതഥ ഭഗവതാ യഥാവുത്തമത്ഥം അവിപരീതതോ
 ജാനന്തേഹി കതം തത്ഥ സംവിജ്ജമാനഗുണാനം പകാരേഹി ഹംസനം ഉദഗ്ഗതാകരണം
 സമ്പഹംസനം, യോ തത്ഥ സമ്പഹംസനാകാരോതി യോജേതബ്ബം.

ഏവമേവം പനായന്തി ഏതഥ ഗരഹണാകാരോതി യോജേതബ്ബം, സോ ച
 ഗരഹണാകാരോ “വസലീ”തിആദിഖുംസനസദുസന്നിധാനതോ ഇധ ഏവം-സദ്ദേന
 പകാസിതോതി വിത്തായതി. യഥാ ചേത്ഥ, ഏവം ഉപമാകാരാദയോപി ഉപമാദിവസേന
 വുത്താനം പുപ്ഫരാസിആദിസദാനം സന്നിധാനതോതി ദട്ഠബ്ബം. ഏവം, ഭന്തേതി
 ഖോതിആദീസു പന ധമ്മസ്സ സാധുകം സവനമനസികാരേന നിയോജിതേഹി ഭിക്ഖുഹി
 അത്തനോ തത്ഥ റിതഭാവസ്സ പടിജാനനവസേന വുത്തത്താ ഏതഥ ഏവം-സദ്ദോ
 വചനസമ്പടിച്ഛനത്മോ വുത്തോ, തേന “ഏവം, ഭന്തേ, സാധു ഭന്തേ, സുട്ഠു ഭന്തേ”തി
 വുത്തം ഹോതി. ഏവഞ്ച വദേഹീതി “യഥാഹം വദാമി, ഏവം സമണം ആനന്ദം
 വദേഹീ”തി വദനാകാരോ ഇദാനി വത്തബ്ബോ ഏവം-സദ്ദേന നിദസ്സിയതീതി നിദസ്സനത്മോ
 വുത്തോ. ഏവം നോതി ഏത്ഥാപി തേസം യഥാവുത്തയമ്മാനം അഹിതദുക്ഖാവഹഭാവേ
 സന്നിട്ഠാനജനനത്ഥം അനുമതിഗൃഹണവസേന “നോ വാ, കഥം വോ ഏതഥ ഹോതീ”തി
 പുച്ഛായ കതായ “ഏവം നോ ഏതഥ ഹോതീ”തി വുത്തത്താ തദാകാരസന്നിട്ഠാനം ഏവം-
 സദ്ദേന വിഭാവിതന്തി വിത്തായതി. സോ പന തേസം ധമ്മാനം അഹിതായ ദുക്ഖായ
 സംവത്തനാകാരോ നിയമിയമാനോ അവധാരണത്മോ ഹോതീതി ആഹ - “ഏവം നോ ഏതഥ
 ഹോതീതിആദീസു അവധാരണേ”തി.

നാനാനയനിപുണന്തി ഏകത്തനാനത്തഅബ്യാപാരഏവംധമ്മതാസങ്ഖാതാ,
 നന്ദിയാവട്ടതിപുക്ഖലസീഹവിക്ഖിളിതഅങ്കുസദിസാലോചനസങ്ഖാതാ വാ
 ആധാരാദിഭേദവസേന നാനാവിധാ നയാ നാനാനയാ. നയാ വാ പാളിഗതിയോ, താ ച
 പത്തത്തിആദിവസേന സംകിലേസഭാഗിയാദിലോകിയാദിതദുഭയവോമിസ്സകതാദിവസേന
 കുസലാദിവസേന ഖന്ധാദിവസേന സങ്ഗഹാദിവസേന സമയവിമുത്താദിവസേന
 പധാനാദിവസേന കുസലമൂലാദിവസേന തികപട്ഠാനാദിവസേന ച നാനപ്പകാരാതി
 നാനാനയാ, തേഹി നിപുണം സങ്ഗഹം സുഖമന്തി നാനാനയനിപുണം. ആസയോവ
 അജ്ജ്യാസയോ, തേ ച സസ്സതാദിഭേദേന തത്ഥ ച അപ്പരജക്ഖതാദിഭേദേന ച അനേകേ,
 അത്തജ്ജ്യാസയാദയോ ഏവ വാ സമുട്ഠാനം ഉപ്പത്തിഹേതു ഏതസ്സാതി
 അനേകജ്ജ്യാസയസമുട്ഠാനം. അത്ഥബ്ബുഞ്ജനസമ്പന്നന്തി അത്ഥബ്ബുഞ്ജനപരിപുണ്ണം
 ഉപനേതബ്ബാഭാവതോ. സകാസനപകാസനവിവരണവിഭജനഉത്താനീകരണപത്തത്തിവസേന
 ഛരഹി അത്ഥപദേഹി അക്ഖരപദബ്ബുഞ്ജനാകാരനിരുത്തിനിദേസവസേന ഛരഹി
 ബ്ബുഞ്ജനപദേഹി ച സമന്നാഗതന്തി വാ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ.

വിവിധപാടിഹാരിയന്തി ഏതഥ പാടിഹാരിയപദസ്സ വചനത്ഥം “പടിപക്ഖഹരണതോ
 രാഗാദികിലേസാപനയനതോ ച പാടിഹാരിയ”ന്തി വദന്തി. ഭഗവതോ പന പടിപക്ഖാ
 രാഗാദയോ ന സന്തി , യേ ഹരിതബ്ബാ. പുമുജ്ജനാനവി വിഗതൂപക്കിലേസേ
 അട്ഠഗുണസമന്നാഗതേ ചിത്തേ ഹതപടിപക്ഖേ ഇദ്ധിവിധം പവത്തതി, തസ്ഥാ തത്ഥ
 പവത്തവോഹാരേന ച ന സക്കാ ഇധ “പാടിഹാരിയ”ന്തി വത്ഥും. സചേ പന

മഹാകാരുണികസ്തു ഭഗവതോ വേനേയുഗതാ ച കിലേസാ പടിപക്ഖാ, തേസം ഹരണതോ “പാടിഹാരിയ”ന്തി വുത്തം, ഏവം സതി യുത്തമേതം. അഥ വാ ഭഗവതോ ച സാസനസ്തു ച പടിപക്ഖാ തിത്ഥിയാ, തേസം ഹരണതോ പാടിഹാരിയം. തേ ഹി ദിട്ഠിഹരണവസേന ച ദിട്ഠിപ്പകാസനേ അസമത്ഥഭാവേന ച ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീഹി ഹരിതാ അപനീതാ ഹോന്തിതി. “പടി”തി വാ അയം സദ്ദോ “പച്ഛാ”തി ഏതസ്സ അത്ഥം ബോധേതി “തസ്ഥിം പടിപവിട്ഠമ്ഹി, അഞ്ഞോ ആഗഞ്ചരി ബ്രാഹ്മണോ”തിആദീസു (സുഃ നിഃ ന്വപുഃ; ചൂളനിഃ പാരായനവല്ലോ, വത്സുഗാഥാ ൪) വിയ, തസ്ഥാ സമാഹിതേ ചിത്തേ വിഗതൂപക്ഖിലേസേ കതകിച്ചേന പച്ഛാ ഹരിതഞ്ച പവത്തേതഞ്ചന്തി പടിഹാരിയം, അത്തനോ വാ ഉപക്ഖിലേസേസു ചതുത്ഥജ്ജ്യാനമഗ്ഗേഹി ഹരിതേസു പച്ഛാ ഹരണം പടിഹാരിയം, ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനിയോ ച വിഗതൂപക്ഖിലേസേന കതകിച്ചേന ച സത്തഹിതത്ഥം പുന പവത്തേതഞ്ച, ഹരിതേസു ച അത്തനോ ഉപക്ഖിലേസേസു പരസത്താനം ഉപക്ഖിലേസഹരണാനി ഹോന്തിതി പടിഹാരിയാനി ഭവന്തി. പടിഹാരിയമേവ പാടിഹാരിയം, പടിഹാരിയേ വാ ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീസമുദായേ ഭവം ഏകമേകം പാടിഹാരിയന്തി വുച്ചതി. പടിഹാരിയം വാ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം മഗ്ഗോ ച പടിപക്ഖഹരണതോ, തത്ഥ ജാതം, തസ്ഥിം വാ നിമിത്തഭൂതേ, തതോ വാ ആഗതന്തി പാടിഹാരിയം. തസ്സ പന ഇദ്ധിആദിഭേദേന വിസയഭേദേന ച ബഹുവിധസ്തു ഭഗവതോ ദേസനായം ലബ്ഭമാനത്താ ആഹ - “വിവിധപാടിഹാരിയ”ന്തി.

ന അഞ്ഞമാതി ഭഗവതോ സമ്മുഖാ സുതാകാരതോ ന അഞ്ഞമാതി അത്ഥോ, ന പന ഭഗവതോ ദേസിതാകാരതോ. അചിന്തേയ്യാനുഭവാ ഹി ഭഗവതോ ദേസനാ. ഏവഞ്ച കത്വാ “സബ്ബപ്പകാരേന കോ സമത്ഥോ വിഞ്ഠാതു”ന്തി ഇദം വചനം സമത്ഥിതം ഭവതി, ധാരണബലദസ്സനഞ്ച ന വിരുജ്ജ്യാതി സുതാകാരാവിരുജ്ജ്യാനസ്തു അധിപ്പേതത്താ. ന ഹേത്ഥ അത്ഥന്തരതാപരിഹാരോ ദിന്നം അത്ഥാനം ഏകവിസയത്താ, ഇതരഥാ മേരോ ഭഗവതോ ദേസനായ സബ്ബമാ പടിഗൃഹണേ സമത്ഥോ അസമത്ഥോ ചാതി ആപജ്ജേയ്യാതി.

“യോ പരോ ന ഹോതി, സോ അത്താ”തി ഏവം വുത്തായ നിയകജ്ജ്യാത്തസഞ്ചാതായ സസന്തതിയം വത്തനതോ തിവിധോപി മേ-സദ്ദോ കിഞ്ചാപി ഏകസ്ഥിംയേവ അത്ഥേ ദിസ്സതി, കരണസമ്പദാനസാമിനിദേസവസേന പന വിജ്ജമാനഭേദം സന്ധായാഹ - “മേ-സദ്ദോ തീസു അത്ഥേസു ദിസ്സതീ”തി.

കിഞ്ചാപി ഉപസഗ്ഗോ കിരിയം വിസേസേതി, ജോതകഭാവതോ പന സതിപി തസ്ഥിം സുത-സദ്ദോ ഏവ തം തമത്ഥം വദതീതി അനുപസഗ്ഗസ്സ സുത-സദ്ദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ സഉപസഗ്ഗസ്സ ഗഹണം ന വിരുജ്ജ്യാതിതി ദസ്സേന്തോ “സഉപസഗ്ഗോ ച അനുപസഗ്ഗോ ചാ”തി ആഹ. അസ്സാതി സുതസദ്ദസ്സ. കമ്മഭാവസാധനാനി ഇധ സുതസദ്ദേ സമ്ഭവന്തിതി വുത്തം - “ഉപധാരിതന്തി വാ ഉപധാരണന്തി വാ അത്ഥോ”തി. മയാതി അത്ഥേ സതീതി യദാ മേ-സദ്ദസ്സ കത്തുവസേന കരണനിദേസോ, തദാതി അത്ഥോ. മമാതി അത്ഥേ സതീതി യദാ സമ്ബന്ധവസേന സാമിനിദേസോ, തദാ.

സുതസദ്ദസന്നിട്ഠാനേ പയുത്തേന ഏവം-സദ്ദേന സവനകിരിയാജോതകേന ഭവിതഞ്ചന്തി വുത്തം - “ഏവന്തി സോതവിഞ്ഠാണാദിവിഞ്ഠാണകിച്ചനിദസ്സന്തി. ആദി-സദ്ദേന സമ്പടിച്ഛനാദിനം സോതദ്വാരികവിഞ്ഠാണാനം തദഭിന്നീഹടാനഞ്ച മനോദ്വാരികവിഞ്ഠാണാനം ഗഹണം വേദിതഞ്ചം. സബ്ബേസമ്പി വാക്യാനം ഏവകാരത്ഥസഹിതത്താ “സുത”ന്തി ഏതസ്സ സുതമേവാതി അയമത്ഥോ ലബ്ഭതീതി ആഹ - “അസ്സവനഭാവപ്പടിക്ഖേപതോ”തി. ഏതേന അവധാരണേന നിയാമതം ദസ്സേതി. യഥാ ച സുതം സുതമേവാതി നിയാമേതഞ്ചം, തം സമ്മാ സുതം ഹോതീതി ആഹ - “അനുനാധികാവിപരീതഗൃഹണനിദസ്സന്തി. അഥ വാ സദ്ദന്തരത്ഥാപോഹനവസേന സദ്ദോ അത്ഥം വദതീതി സുതന്തി അസ്സുതം ന ഹോതീതി അയമേതസ്സ അത്ഥോതി വുത്തം - “അസ്സവനഭാവപ്പടിക്ഖേപതോ”തി. ഇമിനാ ദിട്ഠാദിവിനിവത്തനം കരോതി. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ന ഇദം മയാ ദിട്ഠം, ന സയമ്ഭുത്താണേന സച്ഛികതം, അഥ ഖോ സുതം, തഞ്ച സമ്മദേവാതി. തേനേവാഹ - “അനുനാധികാവിപരീതഗൃഹണനിദസ്സന്തി. അവധാരണത്ഥേ വാ ഏവം-സദ്ദേ അയമത്ഥയോജനാ - “കരീയതീ”തി തദപേക്ഖസ്സ സുത-സദ്ദസ്സ അയമത്ഥോ വുത്തോ “അസ്സവനഭാവപ്പടിക്ഖേപതോ”തി. തേനേവാഹ -

“അനുനാധികാവിപരീതഗുഹണിദസ്സന”തി. സവന-സദോ ചേതമ കമ്മതോ വേദിതബോ “സുയുതീ”തി.

ഏവം സവനഹേതുസവനവിസേസവസേന പദത്തയസ്സ ഏകേന പകാരേന അത്ഥയോജനം ദസ്സേതാ ഇദാനി പകാരന്തരേഹി തം ദസ്സേതും - “തമാ ഏവ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തസ്സാതി യാ സാ ഭഗവതോ സമ്മുഖാ യമ്മസ്സവനാകാരേന പവത്താ മനോദാഭാവിത്താണവീഥി, തസ്സാ. സാ ഹി നാനപ്പകാരേന ആരമ്മണേ പവത്തിതും സമത്ഥാ. തമാ ച വുത്തം - “സോതദാഭാനുസാരേനാ”തി. നാനപ്പകാരേനാതി വക്ഖമാനാനം അനേകവിഹിതാനം ബുജ്ജനത്ഥഗുഹണാനം നാനാകാരേന. ഏതേന ഇമിസ്സാ യോജനായ ആകാരത്ഥോ ഏവം-സദോ ഗഹിതോതി ദീപേതി. പവത്തിഭാവപ്പകാസനന്തി പവത്തിയാ അത്ഥിഭാവപ്പകാസനം. സുതന്തിയമ്മപ്പകാസനന്തി യസ്ഥിം ആരമ്മണേ വുത്തപ്പകാരാ വിത്താണവീഥി നാനപ്പകാരേന പവത്താ, തസ്സ യമ്മത്താ വുത്തം, ന സുതസദസ്സ യമ്മത്ഥത്താ. വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ പാകടീകരണം “അയഞ്ചേതമാ”തിആദി. തത്ഥ വിത്താണവീഥിയാതി കരണത്ഥേ കരണവചനം, മയാതി കത്തുഅത്ഥേ.

ഏവന്തിനിദിസിതബുപ്പകാസനന്തി നിദസ്സനത്ഥം ഏവം-സദം ഗഹേത്ഥാ വുത്തം നിദസ്സേതബുസ്സ നിദസ്സിതബുത്താഭാവഭാവതോ . തേന ഏവം-സദേന സകലവി സുത്തം പച്ചാമട്ഠന്തി ദസ്സേതി. സുതസദസ്സ കിരിയാസദുത്താ സവനകിരിയായ ച സാധാരണവിത്താണപ്പബന്ധപ്പടിബദ്ധത്താ തത്ഥ ച പുഗുലവോഹാരോതി വുത്തം - “സുതന്തിപുഗുലകിച്ചുപ്പകാസന”തി. ന ഹി പുഗുലവോഹാരരഹിതേ യമ്മപ്പബന്ധേ സവനകിരിയാ ലബ്ഭതിതി.

യസ്സ ചിത്തസന്താനസ്സാതിആദിപി ആകാരത്ഥമേവ ഏവം-സദം ഗഹേത്ഥാ പുരിമയോജനായ അത്തമാ അത്ഥയോജനം ദസ്സേതും വുത്തം. തത്ഥ ആകാരപത്തത്തിതി ഉപാദാപത്തത്തി ഏവ യമ്മാനം പവത്തിആകാരുപാദാനവസേന തമാ വുത്താ. സുതന്തി വിസയനിദേസോതി സോതബുഭൂതോ യമ്മോ സവനകിരിയാകത്തുപുഗുലസ്സ സവനകിരിയാവസേന പവത്തിട്ഠാനന്തി കത്ഥാ വുത്തം. ചിത്തസന്താനവിനിമുത്തസ്സ പരമത്ഥതോ കസ്സചി കത്തുഅഭാവേപി സദുവോഹാരേന ബുദ്ധിപരികപ്പിതഭേദവചനിച്ചായ ചിത്തസന്താനതോ അത്തം വിധ തംസമങ്ഗിം കത്ഥാ വുത്തം - “ചിത്തസന്താനേന തംസമങ്ഗീനോ”തി. സവനകിരിയാവിസയോപി സോതബുധമ്മോ സവനകിരിയാവസേന പവത്തചിത്തസന്താനസ്സ ഇധ പരമത്ഥതോ കത്തുഭാവതോ, സവനവസേന ചിത്തപവത്തിയാ ഏവ വാ സവനകിരിയാഭാവതോ തംകിരിയാകത്തു ച വിസയോ ഹോതീതി കത്ഥാ വുത്തം - “തംസമങ്ഗീനോ കത്തുവിസയേ”തി. സുതാകാരസ്സ ച മേരസ്സ സമ്മാനിച്ചിതഭാവതോ ആഹ - “ഗഹണസന്നിട്ഠാന”തി. ഏതേന വാ അവധാരണത്ഥം ഏവം-സദം ഗഹേത്ഥാ അയമത്ഥയോജനാ കതാതി ദട്ഠം.

പുബ്ബേ സുതാനം നാനാവിഹിതാനം സുത്തസങ്ഖാതാനം അത്ഥബുജ്ജനാനം ഉപധാരിതരൂപസ്സ ആകാരസ്സ നിദസ്സനസ്സ, അവധാരണസ്സ വാ പകാസനസഭാവോ ഏവം-സദോതി തദാകാരാദിഉപധാരണസ്സ പുഗുലപത്തത്തിയാ ഉപാദാനഭൂതയമ്മപ്പബന്ധബ്യാപാരതായ വുത്തം - “ഏവന്തിപുഗുലകിച്ചനിദേസോ”തി. സവനകിരിയാ പന പുഗുലവാദിനോപി വിത്താണനിരപേക്ഖാ നത്ഥീതി വിസേസതോ വിത്താണബ്യാപാരോതി ആഹ - “സുതന്തിവിത്താണകിച്ചനിദേസോ”തി. മേതി സദുപ്പവത്തിയാ ഏകന്തേനേവ സത്തവിസയത്താ വിത്താണകിച്ചസ്സ ച തത്ഥേവ സമോദഹിതബുതോ “മേതിഉഭയകിച്ചയുത്തപുഗുലനിദേസോ”തി വുത്തം. അവിജ്ജമാനപത്തത്തിവിജ്ജമാനപത്തത്തിസഭാവാ യമാക്കമം ഏവംസദസുതസദാനം അത്ഥാതി തേ തമാരൂപപത്തത്തിഉപാദാനബ്യാപാരഭാവേന ദസ്സേന്തോ ആഹ - “ഏവന്തി പുഗുലകിച്ചനിദേസോ, സുതന്തി വിത്താണകിച്ചനിദേസോ”തി. ഏത്ഥ ച കരണകിരിയാകത്തുകമ്മവിസേസപ്പകാസനവസേന പുഗുലബ്യാപാരവിസയപുഗുലബ്യാപാരനിദസ്സനവസേന ഗഹണാകാരഗ്ഗാഹകതബ്ബിസയവിസേസനിദേസവസേന കത്തുകരണബ്യാപാരകത്തുനിദേസവസേന ച ദുതിയാദയോ ചതസ്സോ അത്ഥയോജനാ ദസ്സിതാതി ദട്ഠം.

സബ്സ്ക്രിപ്ഷൻ സഭാധിഗമനീയസ്സ അത്മസ്സ പത്തത്തിമുഖേനേവ പടിപജ്ജിതബുത്താ സബ്ബപത്തത്തിനഞ്ച വിജ്ജമാനാദിവസേന ഛരസു പത്തത്തിഭേദേസു അന്തോഗധത്താ തേസു “ഏവ”ന്തിആദിനം പത്തത്തിനം സരൂപം നിദ്ധാരേന്തോ ആഹ - “ഏവന്തി ച മേതി ചാ”തിആദി. തത്ത്വ ഏവന്തി ച മേതി ച വുച്ചമാനസ്സത്ഥസ്സ ആകാരാദിനോ യമ്മാനം അസല്ലക്ഖണഭാവതോ അവിജ്ജമാനപത്തത്തിഭാവോതി ആഹ - “സച്ചികട്ഠപരമത്ഥവസേന അവിജ്ജമാനപത്തത്തി”തി. തത്ത്വ സച്ചികട്ഠപരമത്ഥവസേനാതി ഭൂതത്ഥഉത്തമത്ഥവസേന. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യോ മായാമരീചിആദയോ വിയ അഭൂതത്ഥോ, അനുസ്സവാദീഹി ഗഹേതബ്ബോ വിയ അനുത്തമത്ഥോ ച ന ഹോതി, സോ രൂപസഭാദിസഭാവോ, രൂപനാനുഭവനാദിസഭാവോ വാ അത്ഥോ സച്ചികട്ഠോ പരമത്ഥോ ചാതി വുച്ചതി, ന തഥാ “ഏവം മേ”തിപദാനം അത്ഥോതി. ഏതമേവത്ഥം പാകടതരം കാതും “കിഞ്ചേതത്ത്വ”ന്തിആദി വുത്തം. സുതന്തി പന സഭായതനം സന്ധായാഹ - “വിജ്ജമാനപത്തത്തി”തി. തേനേവ ഹി “യഞ്ചിതം ഏതത്ത്വ സോതേന ഉപലദ്ധ”ന്തി വുത്തം. “സോതലാരാനുസാരേന ഉപലദ്ധ”ന്തി പന വുത്തേ അത്ഥബ്ബഞ്ജനാദി സബ്ബം ലബ്ഭതി. തം തം ഉപാദായ വത്തബ്ബതോതി സോതപഥമാഗതേ യമ്മേ ഉപാദായ തേസം ഉപധാരിതാകാരാദിനോ പച്ചാമസനവസേന ഏവന്തി, സസന്തതിപരിയാപന്നേ ഖണ്ഡേ ഉപാദായ മേതി വത്തബ്ബത്താതി അത്ഥോ. ദിട്ഠാദിസഭാവരഹിതേ സഭായതനേ പവത്തമാനോപി സുതവോഹാരോ “ഭുതിയം തതിയ”ന്തിആദികോ വിയ പഠമാദിനി ദിട്ഠമുതവിത്തോതേ അപേക്ഖിത്വാ പവത്തോതി ആഹ - “ദിട്ഠാദിനി ഉപനിധായ വത്തബ്ബതോ”തി. അസ്സുതം ന ഹോതിതി ഹി സുതന്തി പകാസിതോ അയമത്ഥോതി.

അത്തനാ പടിവിദ്ധാ സുത്തസ്സ പകാരവിസേസാ ഏവന്തി മേരേന പച്ചാമട്ഠാതി ആഹ - “അസമ്മോഹം ദീപേതി”തി. നാനപ്പകാരപ്പടിവേധസമത്ഥോ ഹോതീതി ഏതേന വക്ഖമാനസ്സ സുത്തസ്സ നാനപ്പകാരതം ദുപ്പടിവിജ്ജയതഞ്ച ദസ്സേതി. സുതസ്സ അസമ്മോസം ദീപേതിതി സുതാകാരസ്സ യാമാവതോ ദസ്സിയാമാനത്താ വുത്തം. അസമ്മോഹോതി സമ്മോഹാഭാവേന, പത്തായ ഏവ വാ സവനകാലസമുത്ഭുതായ തദുത്തരികാലപത്താസിദ്ധി. ഏവം അസമ്മോസേനാതി ഏത്ഥാപി വത്തബ്ബം. ബ്ബഞ്ജനാനം പടിവിജ്ജയതിബ്ബോ ആകാരോ നാതിഗമ്ഭീരോ, യമാസുതധാരണമേവ തത്ത്വ കരണീയന്തി സതിയാ ബ്ബാപാരോ അധികോ, പത്താ തത്ത്വ ഗുണീഭൂതാതി വുത്തം - “പത്താപുബ്ബഞ്ചഗമയാ”തിആദി “പത്തായ പുബ്ബഞ്ചഗമ”തി കത്വാ. പുബ്ബഞ്ചഗമതാ ചേത്ഥ പധാനഭാവോ “മനോപുബ്ബഞ്ചഗമ”തിആദിസു (ധം പം മ, റ) വിയ, പുബ്ബഞ്ചഗമതായ വാ ചക്ഖുവിത്താണാദിസു ആവജ്ജനാദിനം വിയ അപ്പധാനത്തേ പത്താ പുബ്ബഞ്ചഗമ ഏതിസ്സാതി അയമ്പി അത്ഥോ യുജ്ജതി, ഏവം സതിപുബ്ബഞ്ചഗമയാതി ഏത്ഥാപി വുത്തനയാനുസാരേന യമാസമുഭവമത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അത്ഥബ്ബഞ്ജനസമ്പന്നസ്സാതി അത്ഥബ്ബഞ്ജനപരിപുണ്ണസ്സ, സകാസനപ്പകാസനവിവരണവിഭജനഉത്താനീകരണപത്തത്തിവസേന ഛരഹി അത്ഥപദേഹി അക്ഖരപദബ്ബഞ്ജനാകാരനിരുത്തിനിദേശവസേന ഛരഹി ബ്ബഞ്ജനപദേഹി ച സമനാഗതസ്സാതി വാ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ.

യോനിസോമനസികാരം ദീപേതി ഏവം-സദേന വുച്ചമാനാനം ആകാരനിദസ്സനാവധാരണത്ഥാനം അവിപരീതസദ്ധമ്മവിസയത്താതി അധിപ്പായോ. അവിക്ഖേപം ദീപേതിതി “ചിത്തപരിയാദാനം കത്ഥ ഭാസിത”ന്തിആദിപുച്ഛാവസേ പകരണപ്പത്തസ്സ വക്ഖമാനസ്സ സുത്തസ്സ സവനം സമാധാനമന്തരേന ന സമുഭവതീതി കത്വാ വുത്തം. വിക്ഖിത്തചിത്തസ്സാതിആദി തസ്സേവത്ഥസ്സ സമത്ഥനവസേന വുത്തം. സബ്ബസമ്പത്തിയാതി അത്ഥബ്ബഞ്ജനദേസകപ്പയോജനാദിസമ്പത്തിയാ. അവിപരീതസദ്ധമ്മവിസയേഹി വിയ ആകാരനിദസ്സനാവധാരണത്ഥേഹി യോനിസോമനസികാരസ്സ, സദ്ധമ്മസ്സവന്നേ വിയ ച അവിക്ഖേപസ്സ യഥാ യോനിസോമനസികാരേന ഫലഭൂതേന അത്തസമ്മാപണിധിപുബ്ബേകതപുത്താനം സിദ്ധി വുത്താ തദവിനാഭാവതോ. ഏവം അവിക്ഖേപേന ഫലഭൂതേന കാരണഭൂതാനം സദ്ധമ്മസ്സവന്നസപ്പുരിസൂപനിസ്സയാനം സിദ്ധി ദസ്സേതബ്ബാ സിയാ അസ്സുതവതോ സപ്പുരിസൂപനിസ്സയരഹിതസ്സ ച തദഭാവതോ. ന ഹി വിക്ഖിത്തചിത്തോതിആദിനാ സമത്ഥനവചന്നേ പന അവിക്ഖേപേന കാരണഭൂതേന സപ്പുരിസൂപനിസ്സയേന ച ഫലഭൂതസ്സ സദ്ധമ്മസ്സവന്നസ്സ സിദ്ധി ദസ്സിതാ. അയം പന്നേത്ഥ അധിപ്പായോ യുത്തോ സിയാ, സദ്ധമ്മസ്സവന്നസപ്പുരിസൂപനിസ്സയാ ന ഏകന്തേന അവിക്ഖേപസ്സ കാരണം

ബാഹിരങ്ഗത്താ, അവിക്ഖേപോ പന സപ്പുരിസുപനിസ്സയോ വിയ സദ്ധമ്മസ്സവനസ്സ ഏകന്തകാരണന്തി. ഏവമ്പി അവിക്ഖേപേന സപ്പുരിസുപനിസ്സയസിദ്ധിജോതനാ ന സമത്ഥിതാവ. നോ ന സമത്ഥിതാ വിക്ഖിത്തചിത്താനം സപ്പുരിസപയിരുപാസനാഭാവസ്സ അത്ഥസിദ്ധത്താ. ഏത്ഥ ച പുരിമം ഫലേന കാരണസ്സ സിദ്ധിദസ്സനം നദീപൂരേന വിയ ഉപരി വുട്ഠിസബ്ഭാവസ്സ, ദുതിയം കാരണേന ഫലസ്സ സിദ്ധിദസ്സനം ദട്ഠഞ്ചം ഏകന്തവസ്സിനാ വിയ മേഘവുട്ഠാനേന വുട്ഠിപ്പവത്തിയാ.

ഭഗവതോ വചനസ്സ അത്ഥബ്ബുഞ്ജനപ്പഭേദപരിച്ഛേദവസേന സകലസാസനസമ്പത്തിഓഗാഹനാകാരോ നിരവസേസപരഹിതപാരിപൂരിതാകാരണന്തി വുത്തം - “ഏവം ഭദ്രകോ ആകാരോ”തി. യസ്ഥാ ന ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. പച്ഛിമചക്കദയസമ്പത്തിന്തി അത്തസമ്മാപണിധിപുഞ്ചേകതപുഞ്ഞതാസഞ്ചാതഗുണദ്വയം. അപരാപരം വുത്തിയാ ചേത്ഥ ചക്കഭാവോ, ചരന്തി ഏതേഹി സത്താ സമ്പത്തിഭവേസുതി വാ. യേ സന്ധായ വുത്തം - “ചത്താരിമാനി, ഭിക്ഖവേ, ചക്കാനി, യേഹി സമ്മാനാഗതാനം ദേവമനുസ്സാനം ചതുചക്കം വത്തതീ”തിആദി (അ° നി° ൪.൩൧). പുരിമപച്ഛിമഭാവോ ചേത്ഥ ദേസനാക്കമവസേന ദട്ഠഞ്ചോ. പച്ഛിമചക്കദയസിദ്ധിയാതി പച്ഛിമചക്കദയസ്സ അത്ഥിതായ. സമ്മാപണിഹിതത്തോ പുഞ്ചേ ച കതപുഞ്ഞോ സുദ്ധാസയോ ഹോതി തദസിദ്ധിഹേതുനം കിലേസാനം ദുരീഭാവതോതി ആഹ - “ആസയസുദ്ധി സിദ്ധാ ഹോതീ”തി. തഥാ ഹി വുത്തം - “സമ്മാപണിഹിതം ചിത്തം, സേയ്യസോ നം തതോ കരേ”തി (ധ° പ° ൪൩), “കതപുഞ്ഞോസി ത്ഥം, ആനന്ദ, പധാനമനുയുഞ്ജ, വിപ്പം ഹോഹിസി അനാസവോ”തി (ദി° നി° ൨.൨൦൦) ച. തേനേവാഹ - “ആസയസുദ്ധിയാ അധിഗമബ്ബത്തിസിദ്ധി”തി. പയോഗസുദ്ധിയാതി യോനിസോമനസികാരപുഞ്ചഞ്ചമസ്സ ധമ്മസ്സവനപ്പയോഗസ്സ വിസദഭാവേന. തഥാ ചാഹ - “ആഗമബ്ബത്തിസിദ്ധി”തി, സബ്ബസ്സ വാ കായവചിപയോഗസ്സ നിദ്ദോസഭാവേന. പരിസുദ്ധകായവചിപയോഗോ ഹി വിപ്പടിസാരാഭാവതോ അവിക്ഖിത്തചിത്തോ പരിയത്തിയം വിസാരദോ ഹോതിതി.

നാനപ്പകാരപടിവേധദീപകേനാതിആദിനാ അത്ഥബ്ബുഞ്ജനേസു മേരസ്സ ഏവം-സദുസുത-സദാനം അസമ്മോഹദീപനതോ ചതുപ്പടിസമ്ഭിദാവസേന അത്ഥയോജനം ദസ്സേതി. തത്ഥ സോതപ്പഭേദപടിവേധദീപകേനാതി ഏതേന അയം സുത-സദോ ഏവം-സദുസന്നിധാനതോ, വക്ഖമാനാപേക്ഖായ വാ സാമഞ്ഞേനേവ സോതബ്ബധമ്മവിസേസം ആമസതീതി ദസ്സേതി. മനോദിട്ഠികരണാനം പരിയത്തിയമ്മാനം അനുപേക്ഖനസുപ്പടിവേധാ വിസേസതോ മനസികാരപ്പടിബദ്ധാതി തേ വുത്തനയേന യോനിസോമനസികാരദീപകേന ഏവം-സദേന യോജേത്ഥാ, സവനധാരണവചിപരിചയാ പരിയത്തിയമ്മാ വിസേസേന സോതാവധാനപ്പടിബദ്ധാതി തേ അവിക്ഖേപദീപകേന സുത-സദേന യോജേത്ഥാ ദസ്സേനോ സാസനസമ്പത്തിയാ ധമ്മസ്സവനേ ഉസ്സാഹം ജനേതി. തത്ഥ ധമ്മാതി പരിയത്തിയമ്മാ. മനസാ അനുപേക്ഖിതാതി “ഇധ സീലം കഥിതം, ഇധ സമാധി, ഇധ പഞ്ഞാ, ഏത്തകാ ഏത്ഥ അനുസന്ധയോ”തിആദിനാ നയേന മനസാ അനു അനു പേക്ഖിതാ. ദിട്ഠിയാ സുപ്പടിവിദ്ധാതി നിജ്ജ്യാനക്ഖന്തി ഭൂതായ, ഞാതപരിഞ്ഞാസഞ്ചാതായ വാ ദിട്ഠിയാ തത്ഥ തത്ഥ വുത്തരുപാരൂപധമ്മേ “ഇതി രൂപം, ഏത്തകം രൂപ”ന്തിആദിനാ സുട്ഠു വവത്ഥപേത്ഥാ പടിവിദ്ധാ.

സകലേന വചനേനാതി പുഞ്ചേ തീഹി പദേഹി വിസും വിസും യോജിതത്താ വുത്തം. അസപ്പുരിസഭൂമിന്തി അകതഞ്ഞുതം, “ഇധേകച്ചോ പാപഭിക്ഖു തമാഗതപ്പവേദിതം ധമ്മവിനയം പരിയാപുണിത്ഥാ അത്തനോ ദഹതീ”തി (പാരാ° ൧൯൫) ഏവം വുത്തം അനരിയവോഹാരാവത്ഥം. സാ ഏവ അനരിയവോഹാരാവത്ഥാ അസദ്ധമ്മോ. നനു ച ആനന്ദമേരസ്സ “മമേദം വചന”ന്തി അധിമാനസ്സ, മഹാകസ്സപത്ഥേരാദീനഞ്ച തദാസകായ അഭാവതോ അസപ്പുരിസഭൂമിസമതിക്കമാദിവചനം നിരത്ഥകന്തി? നയിദമേവം, “ഏവം മേ സുത”ന്തി വദന്തേന അയമ്പി അത്ഥോ വിഭാവിതോതി ദസ്സനതോ. കേചി പന “ദേവതാനം പരിവിതക്കാപേക്ഖം തമാവചനന്തി ഏദിസീ ചോദനാ അനവകാസാ”തി വദന്തി. തസ്ഥിം കിര ഖണേ ഏകച്ചാനം ദേവതാനം ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉദപാദി “ഭഗവാ പരിനിബ്ബുതോ, അയഞ്ച ആയസ്ഥാ ദേസനാകുസലോ ഇദാനി ധമ്മം ദേസേതി, സകൃകൃലപ്പസുതോ തമാഗതസ്സ ഭാതാ ചുളപിതുപുത്തോ, കിം നു വോ സയം സച്ഛികതം ധമ്മം ദേസേതി, ഉദാഹു ഭഗവതോ ഏവ വചനം യമാസുത”ന്തി, ഏവം

തദാസങ്കിതപ്പകാരതോ അസ്പുരിസഭൂമിസമോക്കമാദിതോ അതിക്കമാദി വിഭാവിതന്തി. അത്തനോ അദഹനോതി “മമേദ”ന്തി അത്തനി അട്ഠപേനോ. അപ്പേതീതി നിദസ്സേതി. ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥേസു യഥാരഹം സത്തേ നേതീതി നേത്തി, ധമ്മോയേവ നേത്തി ധമ്മനേത്തി.

ദള്ഹതരനിവിട്ഠാ വിചികിച്ഛാ കണ്ഠാ. നാതിസംസപ്പനം മതിഭേദമത്തം വിമതി. അസ്സദ്ധിയം വിനാസേതി ഭഗവതാ ഭാസിതത്താ സമ്മുഖാ ചസ്സ പടിഗ്ഗഹിതത്താ ഖലിതദുരുത്താദിഗ്ഗഹണദോസാഭാവതോ ച. ഏതഥ ച പഞ്ചമാദയോ തിസ്സോ അത്ഥയോജനാ ആകാരാദിഅത്ഥേസു അഗ്ഗഹിതവിസേസമേവ ഏവം-സദും ഗഹേത്വാ ദസ്സിതാ, തതോ പരാ ചതസ്സോ ആകാരത്ഥമേവ ഏവം-സദും ഗഹേത്വാ വിഭാവിതാ, പച്ഛിമാ പന തിസ്സോ യഥാക്കമം ആകാരത്ഥം നിദസ്സനത്ഥം അവധാരണത്ഥഞ്ച ഏവം-സദും ഗഹേത്വാ യോജിതാതി ദട്ഠഞ്ച.

ഏക-സദുോ അത്തസേട്ഠഅസഹായസഞ്ഠാദീസു ദിസ്സതി. തഥാ ഹേസ “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞന്തി ഇത്ഥേകേ അഭിവദന്തി”തിആദീസു (മ് നി് ൩.൨൭) അത്തത്ഥേ ദിസ്സതി, “ചേതസോ ഏകോദിഭാവ”ന്തിആദീസു (ദീ് നി് ൧.൨൨൮; പാരാ ൧൧) സേട്ഠോ, “ഏകോ വൂപകട്ഠോ”തിആദീസു (ദീ് നി് ൧.൪൦൫; ൨.൨൧൫; മ് നി് ൧.൮൦; സം നി് ൩.൩൩; ചൂളവം ൪൪൫) അസഹായേ “ഏകോവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഖണോ ച സമയോ ച ബ്രഹ്മചരിയവാസായാ”തിആദീസു (അ് നി് ൮.൨൯) സഞ്ഠായം. ഇധാപി സഞ്ഠായന്തി ദസ്സേനോ ആഹ - “ഏകന്തിഗണനപരിച്ഛേദനിദേസോ”തി. കാലഞ്ച സമയഞ്ചാതി യുത്തകാലഞ്ച പച്ചയസാമഗ്ഗിഞ്ച. ഖണോതി ഓകാസോ. തഥാഗതുപ്പാദാദികോ ഹി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ ഓകാസോ തപ്പച്ചയപ്പടിലാഭഹേതുത്താ. ഖണോ ഏവ ച സമയോ. യോ ഖണോതി ച സമയോതി ച വുച്ചതി, സോ ഏകോ ഏവാതി ഹി അത്ഥോ. മഹാസമയോതി മഹാസമൂഹോ. സമയോപി ഖോതി സിക്ഖാപദപുരണസ്സ ഹേതുപി. സമയപ്പവാദകേതി ദിട്ഠിപ്പവാദകേ. തത്ഥ ഹി നിസിന്നാ തിത്ഥിയാ അത്തനോ അത്തനോ സമയം പവദന്തിതി. അത്ഥാഭിസമയാതി ഹിതപ്പടിലാഭാ. അഭിസമേതഞ്ചോതി അഭിസമയോ, അഭിസമയോ അത്ഥോ അഭിസമയട്ഠോതി പിളനാദിനി അഭിസമേതഞ്ചഭാവേന ഏകീഭാവം ഉപനേത്വാ വുത്താനി. അഭിസമയസ്സ വാ പടിവേധസ്സ വിസയഭൂതോ അത്ഥോ അഭിസമയട്ഠോതി താനേവ തഥാ ഏകത്തേന വുത്താനി. തത്ഥ പിളനം ദുക്ഖസച്ചസ്സ തംസമഞ്ഗിനോ ഹിംസനം അവിപ്ഫാരികതാകരണം. സന്താപോ ദുക്ഖദുക്ഖതാദിവസേന സന്തപനം പരിദഹനം.

തത്ഥ സഹകാരികാരണേ സനിജ്ജ്ഞം സമേതി സമവേതിതി സമയോ, സമവായോ. സമേതി സമാഗച്ഛതി ഏതഥ മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം തദാധാരപുഗ്ഗലേഹിതി സമയോ, ഖണോ. സമേതി ഏതഥ, ഏതേന വാ സംഗച്ഛതി സത്തോ, സഭാവധമ്മോ വാ സഹജാതാദീഹി, ഉപ്പാദാദീഹി വാതി സമയോ, കാലോ. ധമ്മപ്പവത്തിമത്തതായ അത്ഥതോ അഭൂതോപി ഹി കാലോ ധമ്മപ്പവത്തിയാ അധികരണം കരണം വിയ ച കപ്പനാമത്തസിദ്ധേന രൂപേന പോഹരിയതിതി. സമം, സഹ വാ അവയവാനം അയനം പവത്തി അവട്ഠാനന്തി സമയോ, സമൂഹോ യഥാ “സമുദായോ”തി. അവയവസഹാവട്ഠാനമേവ ഹി സമൂഹോതി. അവസേസപച്ചയാനം സമാഗമേ ഏതി ഫലം ഏതസ്ഥാ ഉപ്പജ്ജതി പവത്തതി ചാതി സമയോ, ഹേതു യഥാ “സമുദയോ”തി. സമേതി സംയോജനഭാവതോ സമ്ബദ്ധോ ഏതി അത്തനോ വിസയേ പവത്തതി, ദള്ഹഗ്ഗഹണഭാവതോ വാ സംയുത്താ അയന്തി പവത്തന്തി സത്താ യഥാഭിനിവേസം ഏതേനാതി സമയോ, ദിട്ഠി. ദിട്ഠിസംയോജനേന ഹി സത്താ അതിവിയ ബജ്ജന്തിതി. സമിതി സഞ്ഗതി സമോധാനന്തി സമയോ, പടിലാഭോ. സമസ്സ യാനം, സമ്മാ വാ യാനം അപഗമോതി സമയോ, പഹാനം. അഭിമുഖം ഞാണേന സമ്മാ ഏതഞ്ചോ അഭിസമേതഞ്ചോതി അഭിസമയോ, ധമ്മാനം അവിപരീതോ സഭാവോ. അഭിമുഖഭാവേന സമ്മാ ഏതി ഗച്ഛതി ബുജ്ജന്തിതി അഭിസമയോ, ധമ്മാനം അവിപരീതസഭാവാവബോധോ. ഏവം തസ്ഥിം തസ്ഥിം അത്ഥേ സമയസദുസ്സ പവത്തി വേദിതഞ്ച. സമയസദുസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ അഭിസമയസദുസ്സ ഉദാഹരണം വുത്തന്തയേന വേദിതഞ്ച. അസ്സാതി സമയസദുസ്സ. കാലോ അത്ഥോ സമവായാദിനം അത്ഥാനം ഇധ അസമ്ഭവതോ, ദേസദേസകപരിസാനം വിയ സുത്തസ്സ നിദാനഭാവേന കാലസ്സ അപദിസിതഞ്ചതോ ച.

കസ്മാ പനേതമ അനിയമിതവസേനേവ കാലോ നിദിട്ഠോ, ന ഉതുമുസംവച്ഛരാദിവസേന നിയമേതപാതി ആഹ - “തത്ത്വ കിഞ്ചാപി”തിആദി. ഉതുമുസംവച്ഛരാദിവസേന നിയമം അകത്വാ സമയസദ്യസ്സ വചനേ അയമ്പി ഗുണോ ലഭോ ഹോതീതി ദസ്സേനോ “യേ വാ ഇമേ”തിആദിമാഹ. സാമഞ്ജോതനാ ഹി വിസേസേ അവതിട്ഠതീതി. തത്ത്വ ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരസമയോ ദേവസികം ത്യാനസമാപത്തിഹി വീതിനാമനകാലോ, വിസേസതോ സത്തസത്താഹാനി. സുപ്പകാസാതി ദസസഹസ്സിലോകയാതയാ പകമ്പനഭാഭാസപാതുഭാവാദീഹി പാകടാ. യമാവുത്തഭേദേസു ഏവ സമയേസു ഏകദേശം പകാരന്തരേഹി സങ്ഗഹേതാ ദസ്സേതും “യോ ചായ”തിആദിമാഹ. തമാ ഹി ഞാണകിച്ചസമയോ അത്തഹിതപ്പടിപത്തിസമയോ ച അഭിസമ്ബോധിസമയോ, അരിയതുണ്ഹീഭാവസമയോ ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരസമയോ, കരുണാകിച്ചപരഹിതപ്പടിപത്തിയമ്മികമാസമയോ ദേസനാസമയോയേവ.

കരണവചനേന നിദേസോ കതോതി സമ്ബന്ധോ. തത്ത്വാതി അഭിധമ്മവിനയേസു. തമാതി ഭുമ്മകരണേഹി. അധികരണത്ഥോ ആധാരത്ഥോ. ഭാവോ നാമ കിരിയാ, കിരിയായ കിരിയന്തരലക്ഖണം ഭാവേനഭാവലക്ഖണം. തത്ത്വ യമാ കാലോ സഭാവയമ്മപരിച്ഛിന്നോ സയം പരമത്ഥതോ അവിജ്ജമാനോപി ആധാരഭാവേന പഞ്ഞാതോ തങ്ഖണ്ഡപ്പവത്താനം തതോ പുണ്ണേ പരതോ ച അഭാവതോ “പുണ്ണണ്ഹേ ജാതോ, സായണ്ഹേ ഗച്ഛതീ”തി ച ആദിസു, സമൂഹോ ച അവയവവിനിമുത്തോ അവിജ്ജമാനോപി കപ്പനാമത്തസിദ്ധോ അവയവാനം ആധാരഭാവേന പഞ്ഞാപീയതി “രൂക്ഖേ സാഖാ, യവരാസിയം സമ്ഭൂതോ”തിആദിസു, ഏവം ഇയാപീതി ദസ്സേനോ ആഹ - “അധികരണം...പേ... ധമ്മാന”തി. യസ്ഥിം കാലേ, ധമ്മപുണ്ണേ വാ കാമാവചരം കുമലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി, തസ്ഥിം ഏവ കാലേ, ധമ്മപുണ്ണേ ച ഫസ്സാദയോപി ഹോതീതി അയണ്ഹി തത്ത്വ അത്ഥോ. യമാ “ഗാവീസു ദുയ്ഹമാനാസു ഗതോ, ദുദ്ധാസു ആഗതോ”തി ദോഹനകിരിയായ ഗമനകിരിയാ ലക്ഖിയതി, ഏവം ഇയാപി “യസ്ഥിം സമയേ, തസ്ഥിം സമയേ”തി ച വുത്തേ “സതീ”തി അയമത്ഥോ വിത്തായമാനോ ഏവ ഹോതി പദത്ഥസ്സ സത്താവിരഹാഭാവതോതി സമയസ്സ സത്താകിരിയായ ചിത്തസ്സ ഉപ്പാദകിരിയാ, ഫസ്സാദിനം ഭവനകിരിയാ ച ലക്ഖിയതീതി. യസ്ഥിം സമയേതി യസ്ഥിം നവമേ ഖണ്ഠേ, യസ്ഥിം യോനിസോമനസികാരാദിഹേതുമ്ഹി, പച്ചയസമവായേ വാ സതി കാമാവചരം കുമലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി, തസ്ഥിംയേവ ഖണ്ഠേ ഹേതുമ്ഹി പച്ചയസമവായേ ച ഫസ്സാദയോപി ഹോതീതി ഉഭയത്ഥ സമയസദ്യേ ഭുമ്മനിദേസോ കതോ ലകഖണ്ഡഭുതഭാവയുത്തോതി ദസ്സേനോ ആഹ - “ഖണ്ഠ...പേ... ലക്ഖിയതീ”തി.

ഹേതുഅത്ഥോ കരണത്ഥോ ച സമ്ഭവതി “അന്നേന വസതി, അജ്ജേയേനേന വസതി, ഫരസുനാ ഛരിദതി, കുദാലേന ഖണ്ഠതീ”തിആദിസു വിയ. വീതിക്കമണ്ഹി സുത്വാ ഭിക്ഖുസങ്ഖം സന്നിപാതാപേത്വാ ഓതിണ്ണേ വത്ഥുസ്ഥിം തം പുഗ്ഗലം പടിപുച്ഛിത്വാ വിഗരഹിത്വാ ച തം തം വത്ഥും ഓതിണ്ണകാലം അനതിക്കമിത്വാ തേനേവ കാലേന സിക്ഖാപദാനി പഞ്ഞാപേനോ ഭഗവാ വിഹരതി സിക്ഖാപദപഞ്ഞത്തിഹേതുണ്ണ അപേക്ഖമാനോ തതിയപാരാജികാദീസു വിയ.

അച്ചന്തമേവ ആരമ്ഭതോ പട്ഠായ യാവ ദേസനാനിട്ഠാനം പരഹിതപ്പടിപത്തിസങ്ഖാതേന കരുണാവിഹാരേന. തദത്ത്വജോതനത്ഥന്തി അച്ചന്തസംയോഗത്ഥജോതനത്ഥം. ഉപയോഗവചനനിദേസോ കതോ യമാ “മാസം അജ്ജേയതീ”തി. പോരാണാതി അട്ഠകമാചരിയാ. അഭിലാപമത്തഭേദോതി വചനമത്തേന വിസേസോ. തേന സുത്തവിനയേസു വിഭത്തിബൃത്തയോ കതോതി ദസ്സേതി.

ഇദാനി “ഭഗവാ”തി ഇമസ്സ അത്ഥം ദസ്സേനോ ആഹ - “ഭഗവാതിഗരു”തിആദി. ഭഗവാതിവചനം സേട്ഠന്തി സേട്ഠവാചകം വചനം, സേട്ഠഗുണസഹചരണം സേട്ഠന്തി വുത്തം. അഥ വാ വുച്ചതീതി വചനം, അത്ഥോ. യസ്ഥാ യോ “ഭഗവാ”തി വചനേന വചനീയോ അത്ഥോ, സോ സേട്ഠോതി അത്ഥോ. ഭഗവാതിവചനമുത്തമന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഗാരവയുത്തോതി ഗരുഭാവയുത്തോ ഗരുഗുണയോഗതോ. ഗരുകരണം വാ സാതിസയം അരഹതീതി ഗാരവയുത്തോ, ഗാരവാരഹോതി അത്ഥോ. സിപ്പാദിസിക്ഖാപകാ ഗരു ഹോന്തി, ന ച ഗാരവയുത്താ, അയം പന താദിസോ ന ഹോതി, തസ്ഥാ ഗരുതി

വതാ ഗാരവയുത്തോതി വുത്തന്തി കേചി. വുത്തോയേവ, ന ഇയ വത്തഞ്ചോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗസ്സ ഇമിസ്സാ അട്ഠകമായ ഏകദേശഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

യമ്മസരീരം പച്ചക്ഖം കരോതീതി “യോ വോ, ആനന്ദ, മയാ യമ്മോ ച വിനയോ ച ദേസീതോ പഞ്ഞത്തോ , സോ വോ മമച്ചയേന സത്ഥാ”തി (ദീം നിം ൨.൨൧൬) വചനതോ യമ്മസ്സ സത്ഥുഭാവപരിയായോ വിജ്ജതീതി കത്വാ വുത്തം. വജിരസഞ്ചാതസമാനകായോ പരേഹി അഭേജ്ജസരീരത്താ. ന ഹി ഭഗവതോ രൂപകായേ കേനചി സക്കാ അന്തരായോ കാതുന്തി. ദേസനാസമ്പത്തിം നിദ്ദിസതി വക്ഖമാനസ്സ സകലസുത്തസ്സ ഏവന്തി നിദ്ദിസനതോ. സാവകസമ്പത്തിം നിദ്ദിസതി പടിസമ്ഭിദാപത്തേന പഞ്ചസു റാനേസു ഭഗവതാ ഏതദഗ്ഗേ റപിത്തേന മയാ മഹാസാവകേന സുതം, തഞ്ച ഖോ മയാ സുതം, ന അനുസ്സുതികം, ന പരമ്പരാഭതന്തി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ ദീപനതോ. കാലസമ്പത്തിം നിദ്ദിസതി “ഭഗവാ”തി പദസ്സ സന്നിയാനേ പയുത്തസ്സ സമയസദസ്സ കാലസ്സ ബുദ്ധുപ്പാദപ്പടിമണ്ഡിതഭാവദീപനതോ . ബുദ്ധുപ്പാദപരമാ ഹി കാലസമ്പദാ. തേനേതം വുച്ചതി -

“കപ്പകസായേ കലിയുഗേ, ബുദ്ധുപ്പാദോ അഹോ മഹച്ഛരീയം;
ഹുതാവഹമജ്ജേ ജാതം, സമുദിതമകരന്ദമരവിന്ദ”ന്തി. (ദീം നിം ദീം ൧.൧; സം നിം ദീം ൧.൧.൧ ദേവതാസംയുത്ത);

ഭഗവാതി ദേസകസമ്പത്തിം നിദ്ദിസതി
ഗുണവിസിട്ഠസത്തുത്തമഗരുഗാരവാധിവചനഭാവതോ.

ഏവംനാമകേ നഗരേതി കഥം പനേതം നഗരം ഏവംനാമകം ജാതന്തി? വുച്ചതേ, യഥാ കാകന്ദസ്സ ഇസിനോ നിവാസട്ഠാനേ മാപിതാ നഗരീ കാകന്ദീ, മാകന്ദസ്സ നിവാസട്ഠാനേ മാപിതാ മാകന്ദീ, കുസമ്ബസ്സ നിവാസട്ഠാനേ മാപിതാ കോസമ്ബതീതി വുച്ചതി, ഏവം സവത്ഥസ്സ ഇസിനോ നിവാസട്ഠാനേ മാപിതാ നഗരീ സാവത്ഥിതി വുച്ചതി. ഏവം താവ അക്ഖരചിന്തകാ വദന്തി. അട്ഠകമാചരിയാ പന ഭണ്ണന്തി - “യം കിഞ്ചി മനുസ്സാനം ഉപഭോഗപരിഭോഗം, സബ്ബമേത്ഥ അത്ഥീ”തി സാവത്ഥി. സത്ഥസമായോഗേ ച ‘കീം ഭണ്ണമത്ഥീ’തി പുച്ഛിതേ ‘സബ്ബമത്ഥീ’തി വചനമുപാദായ സാവത്ഥി.

“സബ്ബദാ സബ്ബുപകരണം, സാവത്ഥിയം സമോഹിതം;
തസ്ഥാ സബ്ബമുപാദായ, സാവത്ഥിതി പവുച്ചതി. (മം നിം അട്ഠം ൧.൧൪; ഖും പാം അട്ഠം ൫.മണ്ഡലസുത്തവണ്ണനാ; ഉദാം അട്ഠം ൫; പടിം മം ൨.൧.൧൮൪);

“കോസലാനം പുരം രമ്മം, ദസ്സനേയ്യം മനോരമം;
ദസഹി സദ്ദേഹി അവിവിത്തം, അന്നപാനസമായുതം.

“വുദ്ധിം വേപുല്ലതം പത്തം, ഇദ്ധം ഫീതം മനോരമം;
ആളകമന്ദാവ ദേവാനം, സാവത്ഥിപുരമുത്തമ”ന്തി. (മം നിം അട്ഠം ൧.൧൪; ഖും പാം അട്ഠം ൫.മണ്ഡലസുത്തവണ്ണനാ);

അവിസേസേനാതി ന വിസേസേന, വിഹാരഭാവസാമഞ്ജേനാതി അത്ഥോ.
ഇരിയാപഥവിഹാരോ...പേ... വിഹാരേസൂതി ഇരിയാപഥവിഹാരോ ദിബ്ബവിഹാരോ ബ്രഹ്മവിഹാരോ അരിയവിഹാരോതി ഏതേസു ചതുസു വിഹാരേസു.
സമഞ്ചിപരിദീപനന്തി സമഞ്ചിഭാവപരിദീപനം. ഏതന്തി വിഹാരതീതി ഏതം പദം. തഥാ ഹി തം “ഇധേകച്ചോ ഗിഹിസംസട്ഠോ വിഹാരതി സഹനന്ദീ സഹസോകീ”തിആദീസു (സം നിം ൪.൨൪൧) ഇരിയാപഥവിഹാരേ ആഗതം, “യസ്ഥിം സമയേ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു വിവിച്ചേവ കാമേഹി ... പഠമം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹാരതീ”തിആദീസു (ധം സം ൪൯൯; വിഭം ത്ത൨൪) ദിബ്ബവിഹാരേ, “സോ മേത്താസഹഗതേന ചേതസാ ഏകം ദിസം ഫരിത്വാ വിഹാരതീ”തിആദീസു (ദീം നിം ൧.൫൫൬; ൩.൩൦൮; മം നിം ൧.൧൧, ൪൫൯, ൫൦൯; ൨.൩൦൯, ൩൧൫, ൪൫൧, ൪൧൧; ൩.൨൩൦, വിഭം ത്ത൪൨, ത്ത൪൩) ബ്രഹ്മവിഹാരേ, “സോ ഖോഹം, അഗ്ഗിവേസ്സന, തസ്സായേവ കമായ പരിയോസാനേ തസ്ഥിംയേവ പുരിമസ്ഥിം സമാധിനിമിത്തേ അജ്ജയത്തമേവ ചിത്തം സഞ്ചപേമി സന്നിസാദേമി ഏകോദിം കരോമി,

സമാഭഹാമി, യേന സുഭം നിചുകപ്പം വിഹരാമീ”തിആദീസു (മം നിം ൧.൩൮൭)
അരിയവിഹാരേ.

തത്ത്വ ഇരിയനം പവത്തനം ഇരിയാ, കായപ്പയോഗോ. തസ്സാ പവത്തനുപായഭാവതോ
ഠാനാദി ഇരിയാപമോ. ഠാനസമങ്ഗീ വാ ഹി കായേന കിഞ്ചി കരേയു ഗമനാദീസു
അത്തതരസമങ്ഗീ വാ. അഥ വാ ഇരിയതി പവത്തതി ഏതേന അത്തഭാവോ, കായകിച്ചം
വാതി ഇരിയാ, തസ്സാ പവത്തിയാ ഉപായഭാവതോ പമോതി ഇരിയാപമോ, ഠാനാദി
ഏവ. സോ ച അത്ഥതോ ഗതിനിവത്തിആദിആകാരേന പവത്തോ
ചതുസന്തതിരൂപപ്പബന്ധോ ഏവ. വിഹരണം, വിഹരതി ഏതേനാതി വാ വിഹാരോ.
ദിവി ഭവോ ദിഞ്ചോ, തത്ത്വ ബഹുലപ്പവത്തിയാ ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജാദിവേലോകേ ഭവോതി
അത്ഥോ. തത്ത്വ യോ ദിഞ്ചാനുഭാവോ, തദത്ഥായ സംവത്തതീതി വാ ദിഞ്ചോ,
അഭിഞ്ഞാഭിനീഹാരവസേന മഹാഗതികത്താ വാ ദിഞ്ചോ, ദിഞ്ചോ ച സോ വിഹാരോ
ചാതി ദിഞ്ചവിഹാരോ, ചതസ്സോ രൂപാവചരസമാപത്തിയോ. അരൂപസമാപത്തിയോപി
ഏതേവ സങ്ഗഹം ഗച്ഛന്തി. ബ്രഹ്മാനം, ബ്രഹ്മാനോ വാ വിഹാരാ ബ്രഹ്മവിഹാരാ,
ചതസ്സോ അപ്പമത്തായോ. അരിയോ, അരിയാനം വാ വിഹാരോ അരിയവിഹാരോ,
ചത്താരി സാമഞ്ഞഫലാനി. സോ ഹി ഏകം ഇരിയാപമബാധനന്തിആദി യദിപി ഭഗവാ
ഏകേനപി ഇരിയാപമേന ചിരതരം കാലം അത്തഭാവം പവത്തേതും സക്കോതി, തഥാപി
ഉപാദിനകസരീരസ്സ അയം സഭാവോതി ദസ്സേതും വുത്തം. യസ്മാ വാ ഭഗവാ യത്ഥ
കത്ഥചി വസന്തോ വേനേയ്യാനം ധമ്മം ദേസേന്തോ നാനാസമാപത്തിഹി ച കാലം
വീതിനാമേന്തോ വസതീതി സത്താനം അത്തനോ ച വിവിധഹിതസുഖം ഹരതി ഉപനേതി
ഉപ്പാദേതി, തസ്മാ വിവിധം ഹരതീതി വിഹരതീതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

ജേതസ്സ രാജകുമാരസ്സാതി ഏത്ഥ അത്തനോ പച്ചത്ഥികജനം ജിനാതീതി ജേതോ.
സോതസദ്ദോ വിയ ഹി കത്തുസാധനോ ജേതസദ്ദോ. അഥ വാ രഞ്ഞാ പസേനദികോസലേന
അത്തനോ പച്ചത്ഥികജനേ ജിതേ ജാതോതി ജേതോ. രഞ്ഞോ ഹി ജയം ആരോപേത്യാ
കുമാരോ ജിതവാതി ജേതോതി വുത്തോ. മങ്ഗലകാമതായ വാ തസ്സ ഏവംനാമമേവ
കത്തി ജേതോ. മങ്ഗലകാമതായ ഹി ജേയ്യാതി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ ജേതോതി വുത്തം.
വിത്ഥാരോ പനാതിആദിനാ “അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ”തി ഏത്ഥ സുദത്തോ നാമ സോ,
ഗഹപതി, മാതാപിതൃഹി കത്തനാമവസേന, സബ്ബകാമസമിദ്ധതായ പന വിഗതമച്ഛേരതായ
കരുണാദിഗുണസമങ്ഗിതായ ച നിചുകാലം അനാമാനം പിണ്ഡമദാസി. തേന
അനാമപിണ്ഡികോതി സങ്ഖം ഗതോ. ആരമന്തി ഏത്ഥ പാണിനോ, വിസേസേന വാ
പബ്ബജിതാതി ആരാമോ, തസ്സ പൂപ്ഫഫലാദിസോഭായ
നാതിദൂരനച്ചാസന്നതാദിപഞ്ചവിധസേനാസനങ്ഗസമ്പത്തിയാ ച തതോ തതോ ആഗമ്മ രമന്തി
അഭിരമന്തി, അനുക്കണ്ഠിതാ ഹുത്യാ നിവസന്തീതി അത്ഥോ. വുത്തപ്പകാരായ വാ
സമ്പത്തിയാ തത്ത്വ തത്ത്വ ഗതേപി അത്തനോ അബ്ഭന്തരംയേവ ആനേത്യാ രമേതീതി
ആരാമോ. സോ ഹി അനാമപിണ്ഡികേന ഗഹപതിനാ ജേതസ്സ രാജകുമാരസ്സ ഹത്ഥതോ
അട്ഠാരസഹിരഞ്ഞകോടീഹി സന്മാരേന കിണ്ണിത്യാ അട്ഠാരസഹിരഞ്ഞകോടീഹി
സേനാസനാനി കാരാപേത്യാ അട്ഠാരസഹിരഞ്ഞകോടീഹി വിഹാരമഹം നിട്ഠാപേത്യാ
ഏവം ചതുപത്താസഹിരഞ്ഞകോടീപരിച്ചാഗേന ബുദ്ധപ്പമുഖസ്സ ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ
നിച്ചാതിതോ, തസ്മാ “അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമോ”തി വുച്ചതീതി ഇമമത്ഥം നിദസ്സേതി.

തത്ഥാതി “ഏകം സമയം ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ
ആരാമേ”തി യം വുത്തം വാക്യം, തത്ത്വ. സിയാതി കസ്സചി ഏവം പരിവിതക്കോ സിയാ,
വക്ഖമാനാകാരേന കദാചി ചോദേയ്യ വാതി അത്ഥോ. അഥ തത്ത്വ വിഹരതീതി യദി
ജേതവനേ അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ വിഹരതി. ന വത്തഞ്ചന്തി നാനാഠാനഭൂതത്താ
സാവത്ഥിജേതവനാനം, “ഏകം സമയ”ന്തി ച വുത്തത്താതി അധിപ്പായോ. ഇദാനി
ചോദകോ തമേവ അത്തനോ അധിപ്പായം “ന ഹി സക്കാ”തിആദിനാ വിവരതി. ഇതരോ
സബ്ബമേതം അവിപരീതം അത്ഥം അജാനന്തേന തയാ വുത്തന്തി ദസ്സേന്തോ “ന ഖോ പനേതം
ഏവം ദട്ഠഞ്ച”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ ഏതന്തി “സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവനേ
അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ”തി ഏതം വചനം. ഏവന്തി “യദി താവ ഭഗവാ”തിആദിനാ
യം തം ഭവതാ ചോദിതം, തം അത്ഥതോ ഏവം ന ഖോ പന ദട്ഠഞ്ചം, ന ഉഭയത്ഥ
അപുഞ്ചം അചരിമം വിഹാരദസ്സനത്ഥന്തി അത്ഥോ. ഇദാനി അത്തനാ യഥാധിപ്പേതം

അവിപരീതമത്വം, തസ്തി ച പടികച്ചേവ വുത്തഭാവം, തേന ച അപ്പടിവിധതം പകാസേനോ “നനു അഭോചുച്ഛപേ...ജേതവനേ”തി ആഹ. ഏവമ്പി “ജേതവനേ അനാഥപിണ്ഡികസ്തു ആരാമേ വിഹരതി”ച്ചേവ വത്തഞ്ചം, ന “സാവത്ഥിയ”തി ചോദനം മനസി കത്വാ വുത്തം - “ഗോചരഗാമനിദസ്സനത്ഥ”തിആദി.

അവസ്സഞ്ചേതമ ഗോചരഗാമകിത്തനം കത്തഞ്ചം. തഥാ ഹി തം യഥാ ജേതവനാദികിത്തനം പഞ്ചജിതാനുഗൃഹകരണാദിഅനേകപ്പയോജനം, ഏവം ഗോചരഗാമകിത്തനമ്പി ഗഹട്ഠാനുഗൃഹകരണാദിവിവിധപയോജനന്തി ദസ്സേനോ “സാവത്ഥിവചനേന”തിആദിമാഹ. തത്ഥ പച്ചയഗൃഹണേന ഉപസങ്കമപയിരുപാസനാനം ഓകാസദാനേന ധമ്മദേസനായ സരണേസു സീലേസു ച പതിട്ഠാപനേന യമുപനിസ്സയം ഉപരിവിസേസാധിഗമാവഹനേന ച ഗഹട്ഠാനുഗൃഹകരണം, ഉഗൃഹപരിപുച്ഛാനം കമ്മട്ഠാനാനുയോഗസ്സ ച അനുരൂപവസനട്ഠനപരിഗൃഹേനേതമ പഞ്ചജിതാനുഗൃഹകരണം വേദിതഞ്ചം. കരുണായ ഉപഗമനം, ന ലാഭാദിനിമിത്തം. പഞ്ഞായ അപഗമനം, ന വിരോധാദിനിമിത്തന്തി ഉപഗമനാപഗമനാനം നിരുപക്കിലേസതം വിഭാവേതി. ധമ്മികസുഖം നാമ അനവജ്ജസുഖം. ദേവതാനം ഉപകാരബഹുലതാ ജനവിവിത്തതായ. പചുരജനവിവിത്തത്ത്ഹി ഠാനം ദേവാ ഉപസങ്കമിതഞ്ചം മഞ്ഞന്തി. തദത്ഥപരിനിപ്ഛാദനന്തി ലോകത്ഥനിപ്ഛാദനം, ബുദ്ധകിച്ചസമ്പാദനന്തി അത്ഥോ. ഏവമാദിനാതി ആദി-സദുന സാവത്ഥികിത്തനേന രൂപകായസ്സ അനുഗൃഹ്ണാനം ദസ്സേതി, ജേതവനാദികിത്തനേന ധമ്മകായസ്സ. തഥാ പുരിമേന പരാധീനകിരിയാകരണം, ദുരിയേന അത്താധീനകിരിയാകരണം. പുരിമേന വാ കരുണാകിച്ചം, ഇതരേന പഞ്ഞാകിച്ചം. പുരിമേന ചസ്സ പരമായ അനുകമ്പായ സമന്നാഗമം, പച്ഛിമേന പരമായ ഉപേക്ഖായ സമന്നാഗമം ദീപേതി. ഭഗവാ ഹി സബ്ബസത്തേ പരമായ അനുകമ്പായ അനുകമ്പതി, ന ച തത്ഥ സിനേഹദോസാനുപതിതോ പരമുപേക്ഖകഭാവതോ. ഉപേക്ഖകോ ച ന പരഹിതസുഖകരണേ അപ്പോസ്സുക്കോ മഹാകാരുണികഭാവതോ. തസ്സ മഹാകാരുണികതായ ലോകനാഥതാ, ഉപേക്ഖകതായ അത്തനാഥതാ.

തഥാ ഹേസ ബോധിസത്തഭൂതോ മഹാകരുണായ സഞ്ചോദിതമാനസോ സകലലോകഹിതായ ഉസ്സുക്കമാപണോ മഹാഭിന്നീഹാരതോ പട്ഠായ തദത്ഥനിപ്ഛാദനത്ഥം പുഞ്ഞൊണസമ്ഭാരേ സമ്പാദേനോ അപരിമിതം കാലം അനപ്പകം ദുക്ഖമനുഭോസി, ഉപേക്ഖകതായ സമ്മാ പതിതേഹി ദുക്ഖേഹി ന വികമ്പിതതാ. മഹാകാരുണികതായ സംസാരാഭിമുഖതാ, ഉപേക്ഖകതായ തതോ നിബ്ബിന്ദനാ. തഥാ ഉപേക്ഖകതായ നിബ്ബാനാഭിമുഖതാ, മഹാകാരുണികതായ തദധിഗമോ. തഥാ മഹാകാരുണികതായ പരേസം അഹിംസാപനം, ഉപേക്ഖകതായ സയം പരേഹി അഭായനം. മഹാകാരുണികതായ പരം രക്ഖതോ അത്തനോ രക്ഖണം, ഉപേക്ഖകതായ അത്താനം രക്ഖതോ പരേസം രക്ഖണം. തേനസ്സ അത്തഹിതായ പടിപന്നാദീസു ചതുത്ഥപുഗുലഭാവോ സിദ്ധോ ഹോതി. തഥാ മഹാകാരുണികതായ സച്ചാധിട്ഠാനസ്സ ച ചാഗാധിട്ഠാനസ്സ ച പാരിപൂരീ, ഉപേക്ഖകതായ ഉപസമാധിട്ഠാനസ്സ ച പഞ്ഞാധിട്ഠാനസ്സ ച പാരിപൂരീ . ഏവം പുരിസുദ്ധാസയപ്പയോഗസ്സ മഹാകാരുണികതായ ലോകഹിതത്ഥമേവ രജ്ജസമ്പദാദിവസമ്പത്തിയാ ഉപഗമനം, ഉപേക്ഖകതായ തിണായപി അമഞ്ഞമാനസ്സ തതോ അപഗമനം. ഇതി സുവിസുദ്ധഉപഗമാപഗമസ്സ മഹാകാരുണികതായ ലോകഹിതത്ഥമേവ ദാനവസേന സമ്പത്തിനം പരിച്ചജനാ, ഉപേക്ഖകതായ ചസ്സ ഫലസ്സ അത്തനോ അപച്ചാസീസനാ. ഏവം സമുദാഗമനതോ പട്ഠായ അച്ഛരിയബ്ഭുതഗുണസമന്നാഗതസ്സ മഹാകാരുണികതായ പരേസം ഹിതസുഖത്ഥം അതിദുക്കരകാരിതാ, ഉപേക്ഖകതായ കായമ്പി അനലങ്കാരിതാ.

തഥാ മഹാകാരുണികതായ ചരിമത്തഭാവേ ജിണ്ണാതുരമതദസ്സനേന സഞ്ജാതസംവേഗോ, ഉപേക്ഖകതായ ഉളാരേസു ദേവഭോഗസദിസേസു ഭോഗേസു നിരപേക്ഖോ മഹാഭിന്നിക്ഖമനം നിക്ഖമി. തഥാ മഹാകാരുണികതായ “കിച്ഛം വതായം ലോകോ ആപണോ”തിആദിനാ (ദീഃ നിഃ ൨.൭൭; സംഃ നിഃ ൨.൪, ൧൦) കരുണാമുഖേനേവ വിപസ്സനാരമ്ഭോ, ഉപേക്ഖകതായ ബുദ്ധഭൂതസ്സ സത്ത സത്താഹാനി വിവേകസുഖേനേവ വീതിനാമനം. മഹാകാരുണികതായ ധമ്മഗമഭിരതം പച്ചവേക്ഖിത്വാ ധമ്മദേസനായ അപ്പോസ്സുക്കനം ആപജ്ജിത്വാപി മഹാബ്രഹ്മുനോ അജ്ജേയേസനാപദേസേന ഓകാസകരണം,

ഉപേക്ഷകതയായ പഞ്ചവഗ്നിയാദിവേനേയ്യാനം അനനുരൂപസമുദാചാരേപി അനന്തമാഭാവോ. മഹാകാരുണികതായ കത്ഥചി പടിഘാതാഭാവേനസ്സ സബ്ബത്ഥ അമിത്തസത്താഭാവോ, ഉപേക്ഷകതായ കത്ഥചിപി അനുരോധാഭാവേന സബ്ബത്ഥ സിന്ധേഹസന്ധവാഭാവോ. മഹാകാരുണികതായ പരേസം പസാദനാ, ഉപേക്ഷകതായ പസന്നാകാരേപി ന വികമ്പനാ. മഹാകാരുണികതായ ധമ്മാനുരാഗാഭാവേന തത്ത്വ ആചരിയമുട്ഠിഅഭാവോ, ഉപേക്ഷകതായ സാവകാനുരാഗാഭാവേന പരിവാരപരികമ്മതാഭാവോ. മഹാകാരുണികതായ ധമ്മം ദേസേതും പരേഹി സംസഗ്ഗമുപഗച്ഛതോപി ഉപേക്ഷകതായ ന തത്ത്വ അഭിരതി. മഹാകാരുണികതായ ഗാമാദിനം ആസന്നട്ഠാനേ വസതോപി ഉപേക്ഷകതായ അരഞ്ഞട്ഠാനേ ഏവ വിഹരണം. തേന വുത്തം - “പുരിമേനസ്സ പരമായ അനുകമ്പായ സമന്നാഗമം ദീപേതീ”തി.

തന്തി തത്രാതി പദം. “ദേസകാലപരിദീപന”ന്തി യേ ദേസകാലാ ഇയ വിഹരണകിരിയാവിസേസനഭാവേന വുത്താ, തേസം പരിദീപനന്തി ദസ്സേന്തോ “യം സമയം... പേ... ദീപേതീ”തി ആഹ. തം-സദ്ദോ ഹി വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ പടിനിദ്ദേസോ, തസ്മാ ഇയ കാലസ്സ ദേസസ്സ വാ പടിനിദ്ദേസോ ഭവിതുമരഹതി, ന അത്തസ്സ. അയം താവ തത്ര-സദ്ദസ്സ പടിനിദ്ദേസഭാവേ അത്ഥവിഭാവനാ. യസ്മാ പന ഞാദിസേസു റാനേസു തത്ര-സദ്ദോ ധമ്മദേസനാവിസിട്ഠം ദേസകാലഞ്ച വിഭാവേതി, തസ്മാ വുത്തം - “ഭാസീതബ്ബയുത്തേ വാ ദേസകാലേ ദീപേതീ”തി. തേന തത്രാതി യത്ര ഭഗവാ ധമ്മദേസനത്ഥം ഭിക്ഖു ആലപതി ഭാസതി, താദിസേ ദേസേ, കാലേ വാതി അത്ഥോ. ന ഹീതിആദിനാ തമേവത്ഥം സമത്ഥേതി. നനു ച യത്ഥ റീതോ ഭഗവാ “അകാലോ ഖോ താവാ”തിആദിനാ ബാഹിയസ്സ ധമ്മദേസനം പടിക്ഖിപി, തത്ഥേവ അന്തരവീഥിയം റീതോ തസ്സ ധമ്മം ദേസേസീതി? സച്ചമേതം, അദേസേതബ്ബകാലേ അദേസനായ ഇദം ഉദാഹരണം. തേനേവാഹ - “അകാലോ ഖോ താവാ”തി.

യം പന തത്ത്വ വുത്തം - “അന്തരഘരം പവിട്ഠമ്ഹാ”തി, തന്വി തസ്സ അകാലഭാവസ്സേവ പരിയായേന ദസ്സനത്ഥം വുത്തം. തസ്സ ഹി തദാ അദ്ധാനപരിസ്സമേന രൂപകായേ അകമ്മഞ്ഞതാ അഹോസി, ബലവപിതിവേഗേന നാമകായേ. തദുഭയസ്സ വുപസമം ആഗമേന്തോ പപഞ്ചപരിഹാരത്ഥം ഭഗവാ “അകാലോ ഖോ”തി പരിയായേന പടിക്ഖിപി. അദേസേതബ്ബദേസേ അദേസനായ പന ഉദാഹരണം “അഥ ഖോ ഭഗവാ മഗ്ഗാ ഓക്കമ്മ അത്തേതരസ്ഥിം രുക്ഖമൂലേ നിസീദി (സം നി ൨.൧൪൪), വിഹാരപച്ഛായായം പഞ്ഞത്തേ ആസനേ നിസീദീ”തി (ദീ നി ൧.൩൩൩) ച ഏവമാദികം ഇയ ആദിസദ്ദേന സങ്ഗഹിതം. “അഥ ഖോ സോ, ഭിക്ഖവേ, ബാലോ ഇയ പുബ്ബേ നേസാദോ ഇയ പാപാനി കമ്മാനി കരിത്ഥാ”തിആദിസു (മ നി ൩.൨൫൧) പദപൂരണമത്തേ ഖോ-സദ്ദോ, “ഭുക്ഖം ഖോ അഗാരവോ വിഹരതി അപ്പതിസ്സോ”തിആദിസു (അ നി ൪.൨൧) അവധാരണേ, “കിത്താവതാ നു ഖോ, ആവുസോ, സത്ഥു പവിവിത്തസ്സ വിഹരതോ സാവകാ വിവേകം നാനുസികഖന്തീ”തിആദിസു (മ നി ൧.൩൧) ആദികാലത്ഥേ, വാക്യാരമ്ഭേതി അത്ഥോ. തത്ത്വ പദപൂരണേന വചനാലങ്കാരമത്തം കതം ഹോതി, ആദികാലത്ഥേന വാക്യസ്സ ഉപത്താസമത്തം. അവധാരണത്ഥേന പന നിയമദസ്സനം, തസ്മാ ആമന്തേസി ഏവാതി ആമന്തേന നിയമോ ദസ്സീതോ ഹോതി.

ഭഗവാതിലോകഗരുദീപനന്തി കസ്മാ വുത്തം, നനു പുബ്ബേപി ഭഗവാസദ്ദസ്സ അത്ഥോ വുത്തോതി? യദിപി വുത്തോ, തം പനസ്സ യഥാവുത്തേ റാനേ വിഹരണകിരിയായ കത്തു വിസേസദസ്സനത്ഥം കതം, ന ആമന്തനകിരിയായ, ഇയ പന ആമന്തനകിരിയായ, തസ്മാ തദത്ഥം പുന “ഭഗവാ”തി പാളിയം വുത്തന്തി തസ്സത്ഥം ദസ്സേതും “ഭഗവാതി ലോകഗരുദീപന”ന്തി ആഹ. തേന ലോകഗരുഭാവതോ തദനുരൂപം പടിപത്തിം പത്ഥേന്തോ അത്തനോ സന്തികം ഉപഗതാനം ഭിക്ഖുനം അജ്ജ്യാസയാനുരൂപം ധമ്മം ദേസേതും തേ ആമന്തേസീതി ദസ്സേതി. കമാസവനയുത്തപുഗ്ഗലവചനന്തി വക്ഖമാനായ ചിത്തപരിയാദാനദേസനായ സവനയോഗുപുഗ്ഗലവചനം. ചതുസുപി പരിസാസു ഭിക്ഖു ഏവ ഏദിസാനം ദേസനാനം വിസേസേന ഭാജനഭൂതാതി സാതിസയം സാസനസമ്പടിഗാഹകഭാവദസ്സനത്ഥം ഇയ ഭിക്ഖുഗുഹണന്തി ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി സദ്ദത്ഥം ദസ്സേതും “അപിഛാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ ഭിക്ഖുകോതി ഭിക്ഖുതി ഭിക്ഖനധമ്മതായ ഭിക്ഖുതി അത്ഥോ. ഭിക്ഖാചരിയം അജ്ജ്യാപഗതോതി ബുദ്ധാദിഹി അജ്ജ്യാപഗതം

ഭിക്ഖ്വാചരിയം, ഉണ്ണാചരിയം, അജ്ജയുപഗതത്താ അനുട്ഠിത്താ ഭിക്ഖു. യോ ഹി അപ്പം വാ മഹന്തം വാ ഭോഗക്ഖണ്ഡം പഹായ അഗാരസ്സമാ അനഗാരിയം പബ്ബജിതോ, സോ കസിഗോരക്ഖാദിജീവികാകപ്പനം ഹിത്വാ ലിങ്ഗസമ്പദിച്ഛന്നേവേ ഭിക്ഖ്വാചരിയം അജ്ജയുപഗതത്താ ഭിക്ഖു, പരപ്പടിബദ്ധജീവികത്താ വാ വിഹാരമജ്ജേ കാജഭത്തം ഭുഞ്ജമാനോപി ഭിക്ഖ്വാചരിയം അജ്ജയുപഗതോതി ഭിക്ഖു, പിണ്ഡിയാലോപഭോജനം നിസ്സായ പബ്ബജായ ഉസ്സാഹജാതത്താ വാ ഭിക്ഖ്വാചരിയം അജ്ജയുപഗതോതി ഭിക്ഖുതി ഏവമേതേ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ആദിനാനയേനാതി “ചരിന്നഭിന്നപടയരോതി ഭിക്ഖു, ഭിന്നതി പാപകേ അകുസലേ യമ്മേതി ഭിക്ഖു, ഭിന്നത്താ പാപകാനം അകുസലാനം യമ്മാനം ഭിക്ഖു”തിആദിനാ (വിഭം ൫൧൦) വിഭിഞ്ജേ ആഗതനയേന. ഞാപന്നേതി അവബോധനേ, പടിവേദനേതി അത്ഥോ.

ഭിക്ഖവനസീലതാതി ഭിക്ഖവന്നേ ജീവനസീലതാ, ന കസിവാണിജ്ജാദിനാ ജീവനസീലതാ. ഭിക്ഖവനയമ്മതാതി “ഉട്ടിസ്സ അരിയാ തിട്ഠന്തി”തി (ജാം ൧.൧.൫൯) ഏവം വുത്താ ഭിക്ഖവനസഭാവതാ, ന യാചനകോഹഞ്ഞസഭാവതാ. ഭിക്ഖവന്നേ സാധുകാരിതാതി “ഉത്തിട്ഠേ നപ്പമജ്ജേയ്യാ”തി (ധം പം ൧൩൮) വചനം അനുസ്സരിത്വാ തത്ഥ അപ്പമജ്ജനാ. അഥ വാ സീലം നാമ പകതിസഭാവോ, ഇധ പന തദധിട്ഠാനം. യമ്മോതി വതം. സാധുകാരിതാതി സക്കച്ചകാരിതാ ആദരകിരിയാ. ഹീനാധികജനസേവിതത്തി യേ ഭിക്ഖുഭാവേ റിതാപി ജാതിമദാദിവസേന ഉദ്ധതാ ഉന്നളാ, യേ ച ഗിഹിഭാവേ പരേസം അധികഭാവമ്പി അനുപഗതത്താ ഭിക്ഖ്വാചരിയം പരമകാരുണ്യത്തം മഞ്ഞന്തി, തേസം ഉഭയേസമ്പി യമാക്കമം “ഭിക്ഖവോ”തി വചന്നേ ഹീനജനേഹി ദലിദ്ദേഹി പരമകാരുണ്യത്തം പത്തേഹി പരകുലേസു ഭിക്ഖ്വാചരിയായ ജീവികം കപ്പേന്തേഹി സേവിതം വുത്തിം പകാസേന്തോ ഉദ്ധതഭാവനിഗ്ഗഹം കരോതി. അധികജനേഹി ഉളാരഭോഗഖത്തിയകുലാദിതോ പബ്ബജിതേഹി ബുദ്ധാദിഹി ആജീവവിസോധനത്ഥം സേവിതം വുത്തിം പകാസേന്തോ ദീനഭാവനിഗ്ഗഹം കരോതീതി യോജേതഞ്ചം. യസ്സമാ “ഭിക്ഖവോ”തി വചനം ആമന്തനഭാവതോ അഭിമുഖീകരണം, പകരണതോ സാമത്ഥിയതോ ച സുസ്സുസാജനനം സക്കച്ചസവനമനസിങ്കാരനിയോജനഞ്ച ഹോതി, തസ്സമാ തമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “ഭിക്ഖവോതി ഇമിനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സാധുകം സവനമനസിങ്കാരേതി സാധുകസവന്നേ സാധുകമനസിങ്കാരേ ച. കഥം പന പവത്തിതാ സവനാദയോ സാധുകം പവത്തിതാ ഹോന്തിതി? “അദ്ധാ ഇമായ സമ്മാപടിപത്തിയാ സകലസാസനസമ്പത്തി ഹത്ഥഗതാ ഭവിസ്സതീ”തി ആദരഗാരവയോഗേന കഥാദിസു അപരിഭവാദിനാ ച. വുത്തഞ്ചേഹി “പഞ്ചഹി, ഭിക്ഖവേ, യമ്മേഹി സമന്നാഗതോ സുണ്ണന്തോ സദ്ധമ്മം ഭണ്ണോ നിയാമം ഓക്കമിതും കുസലേസു യമ്മേസു സമ്മത്തം. കതമേഹി പഞ്ചഹി? കഥം ന പരിഭോതി, കഥിതം ന പരിഭോതി, ന അത്താനം പരിഭോതി, അവിക്ഖിത്തചിത്തോ യമ്മം സുണ്ണാതി ഏകഗ്ഗചിത്തോ, യോനിസോ ച മനസിങ്കാരോതി. ഇമേഹി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, പഞ്ചഹി യമ്മേഹി സമന്നാഗതോ സുണ്ണന്തോ സദ്ധമ്മം ഭണ്ണോ നിയാമം ഓക്കമിതും കുസലേസു യമ്മേസു സമ്മത്ത”തി (അം നിം ൫.൧൫൧). തേനേവാഹ - “സാധുകം സവനമനസിങ്കാരായത്താ ഹി സാസനസമ്പത്തി”തി.

പുണ്ണേ സബ്ബപരിസാസാധാരണത്തേപി ഭഗവതോ യമ്മദേസനായ “ജേട്ഠസേട്ഠാ”തിആദിനാ ഭിക്ഖുനം ഏവ ആമന്തനേ കാരണം ദസ്സേന്താ ഇദാനി ഭിക്ഖു ആമന്തേതാവ യമ്മദേസനായ പയോജനം ദസ്സേന്തും “കിമത്ഥം പന ഭഗവാ”തി ചോദനം സമുട്ഠാപേതി. തത്ഥ അത്തം ചിത്തേന്താതി അത്തവിഹിതാ. വിക്ഖിത്തചിത്താതി അസമാഹിതചിത്താ. യമ്മം പച്ചവേക്ഖന്താതി ഹിയോ തതോ പരം ദിവസേസു വാ സുതയമ്മം പതി പതി മനസാ അവേക്ഖന്താ. ഭിക്ഖു ആമന്തേതാ യമ്മേ ദേസിയമാനേ ആദിതോ പട്ഠായ ദേസനം സല്ലക്ഖേതും സക്കോന്തിതി ഇമമത്ഥം ബൃതിരേകമുഖേന ദസ്സേന്തും “തേ അനാമന്തേതാ”തിആദി വുത്തം.

ഭിക്ഖവോതി ചേത്ഥ സന്ധിവസേന ഇ-കാരലോപോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഭിക്ഖവോ ഇതിതി അയം ഇതി-സദ്ദോ ഹേതുപരിസമാപനാദിഅത്ഥപദത്ഥവിപരിയായപകാരാവധാരണനിദസ്സനാദിഅനേകത്ഥപ്പഭേദോ. തഥാ ഹേസ “രൂപ്പതീതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, തസ്സമാ രൂപന്തി വുച്ചതീ”തിആദിസു (സം നിം ൩.൧൯) ഹേത്വത്ഥേ ദിസ്സതി. “തസ്സമാതിഹ മേ, ഭിക്ഖവേ, യമ്മദായാദാ ഭവഥ, മാ

ആമിസദായാദാ. അത്മി മേ തുമ്പേസു അനുകമ്പാ. കിന്തി മേ സാവകാ ധമ്മദായാദാ ഭവേയ്യും, നോ ആമിസദായാദാ"തിആദീസു (മം നിം ൧.൧൯) പരിസമാപനേ. "ഇതി വാ ഇതി ഏവരുപാ നച്ചഗീതവാദിതവിസുകദസ്സനാ പടിവിരതോ"തിആദീസു (ദീം നിം ൧.൧൩) ആദിഅത്ഥേ. "മാഗണ്ഡിയോതി തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ സങ്ഖാ സമഞ്ഞാ പഞ്ഞത്തി വോഹാരോ നാമം നാമകമ്മം നാമയേയ്യം നിരുത്തി ബൃണ്ണജനമഭിലാപോ"തിആദീസു (മഹാനിം ൧൩, ൧൫) പദത്ഥവിപരിയായേ. "ഇതി ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സപ്പടിഭയോ ബാലോ, അപ്പടിഭയോ പണ്ഡിതോ, സഉപദുവോ ബാലോ, അനുപദുവോ പണ്ഡിതോ, സഉപസഗ്ഗോ ബാലോ, അനുപസഗ്ഗോ പണ്ഡിതോ"തിആദീസു (മം നിം ൩.൧൨൪) പകാരേ. "അത്മി ഇദപ്പച്ചയാ ജരാമരണന്തി പൂട്ഠേന സതാ, 'ആനന്ദ, അത്മി'തിസ്സ വചനീയം. 'കിം പച്ചയാ ജരാമരണ'ന്തി ഇതി ചേ വദേയ്യ. ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണം ഇച്ചസ്സ വചനീയ"ന്തിആദീസു (ദീം നിം ൨.൯൬) അവധാരണേ. "അത്മിതി ഖോ, കച്ചാന, അയമേകോ അന്തോ, നത്മിതി ഖോ, കച്ചാന, അയം ദുതിയോ അന്തോ"തിആദീസു (സം നിം ൨.൧൫; സം നിം ൩.൯൦) നിദസ്സനേ. ഇയാപി നിദസ്സനേ ഏവ ദട്ഠേ. ഭിക്ഖവോതി ഹി ആമന്തനാകാരോ. തമേസ ഇതി-സദോ നിദസ്സേതി "ഭിക്ഖവോതി ആമന്തേസീ"തി. ഇമിനാ നയേന "ഭദ്രന്തേ"തിആദീസുപി യമാരഹം ഇതി-സദസ്സ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. പുബ്ബേ "ഭഗവാ ആമന്തേസീ"തി വുത്തത്താ "ഭഗവതോ പച്ചസ്സോസു"ന്തി ഇയ "ഭഗവതോ"തി സാമിവചനം ആമന്തനമേവ സമ്ബന്ധിഅന്തരം അപേകഖതീതി ഇമിനാ അധിപ്പായേന "ഭഗവതോ ആമന്തനം പടിഅസ്സോസു"ന്തി വുത്തം. "ഭഗവതോ"തി പന ഇദം പടിസ്സവസമ്ബന്ധേന സമ്പദാനവചനം യമാ "ദേവദത്തായ പടിസ്സുണോതീ"തി. യം നിദാനം ഭാസിതന്തി സമ്ബന്ധോ. ഇമസ്സ സുത്തസ്സ സുഖാവഗാഹണത്ഥന്തി കമലകുവലയുജ്ജലവിമലസാദുരസസലിലായ പോക്ഖരണിയാ സുഖാവതരണത്ഥം നിമ്മലസിലാതലരചനാവിലാസസോഭിതരതനസോപാനം വിപ്പകിണ്ണമുത്താതലസദിസവാലുകാച്ചുണ്ണപണ്ഡരഭൂമിഭാഗം തിത്ഥം വിയ സുവിഭത്തഭിത്തിവിചിത്രവേദികാപരികഖിത്തസ്സ നക്ഖത്തപഥം ഫുസിതുകാമതായ വിയ പടിവിജമ്ഭിതസമുസ്സയസ്സ പാസാദവരസ്സ സുഖാരോഹണത്ഥം ദന്തയസണ്ഠമുദുഘലകഞ്ചനലതാവിനദ്ധമണിഗണപ്പഭാസമുദയുജ്ജലസോഭം സോപാനം വിയ സുവണ്ണവലയനുപുരാദിസങ്ഘട്ടനസദുസമ്മിസ്സിതസ്സ കമിതഹസിതമധുരസ്സരഗേഹജനവിജമ്ഭിതവിചരിതസ്സ ഉളാരഇസ്സരിയവിഭവസോഭിതസ്സ മഹാഘരസ്സ സുഖപ്പവേസനത്ഥം സുവണ്ണരജതമണിമുത്താപവാളാദിജുതിവിസ്സരവിജോതിതസുപ്പതിട്ഠിതവിസാലദാരബാഹം മഹാദാരം വിയ ച അത്ഥബൃണ്ണജനസമ്പന്നസ്സ ബുദ്ധാനം ദേസനാണാണഗമ്ഭീരഭാവസംസൂചകസ്സ ഇമസ്സ സുത്തസ്സ സുഖാവഗാഹത്ഥം.

ഏത്ഥാഹ - "കിമത്ഥം പന ധമ്മവിനയസങ്ഗഹേ കയിരമാനേ നിദാനവചനം, നനു ഭഗവതാ ഭാസിതവചനസ്സേവ സങ്ഗഹോ കാതബ്ബോ"തി? വുച്ചതേ, ദേസനായ റിതിഅസമ്മോസസഭേയ്യഭാവസമ്പാദനത്ഥം. കാലദേസദേസകനിമിത്തപരിസാപദേസേഹി ഉപനിബന്ധിതാ റപിതാ ഹി ദേസനാ ചിരട്ഠിതികാ ഹോതി അസമ്മോസധമ്മാ സഭേയ്യാ ച. ദേസകാലകത്തുഹേതുനിമിത്തേഹി ഉപനിബന്ധോ വിയ വോഹാരവിനിച്ഛയോ. തേനേവ ച ആയസ്ഥതാ മഹാകസ്സപേന "ചിത്തപരിയാദാനസുത്തം, ആവുസോ ആനന്ദ, കത്ഥ ഭാസിത"ന്തിആദിനാ ദേസാദിപുച്ഛാസു കതാസു താസം വിസ്സജ്ജനം കരോന്തേന ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികേന "ഏവം മേ സുത"ന്തിആദിനാ ഇമസ്സ സുത്തസ്സ നിദാനം ഭാസിതം. അപിച സത്ഥുസമ്പത്തിപ്പകാസനത്ഥം നിദാനവചനം. തമാഗതസ്സ ഹി ഭഗവതോ പുബ്ബചരണാനുമാനാഗമതക്കാഭാവതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവസിദ്ധി. ന ഹി സമ്മാസമ്ബുസ്സ പുബ്ബചരണാദിഹി അത്ഥോ അത്മി സബ്ബത്ഥ അപ്പടിഹതണാണചാരതായ ഏകപ്പമാണത്താ ച ത്തേയ്യധമ്മേസു. തമാ ആചരിയമുട്ഠിധമ്മമച്ഛരിയസാസനസാവകാനാനുരാഗാഭാവതോ വീണാസവഭാവസിദ്ധി. ന ഹി സബ്ബസോ വീണാസവസ്സ തേ സമ്ഭവന്തീതി സുവിസുദ്ധസ്സ പരാനുഗൃഹപ്പവത്തി. ഏവം ദേസകസംകിലേസഭൂതാനം ദിട്ഠിസീലസമ്പദാദുസകാനം അവിജ്ജാതണ്ഠാനം അച്ചന്താഭാവസംസൂചകേഹി ണാണപ്പഹാനസമ്പദാഭിബൃണ്ണജനകേഹി ച സമ്ബുദ്ധവിസുദ്ധഭാവേഹി പുരിമവേസാരജ്ജഡയസിദ്ധി, തതോ ച അന്തരായികനിയ്യാനികധമ്മേസു സമ്മോഹാഭാവസിദ്ധിതോ പച്ഛിമവേസാരജ്ജഡയസിദ്ധിതി ഭഗവതോ ചതുവേസാരജ്ജസമന്നാഗമോ അന്തഹിതപരഹിതപ്പടിപത്തി ച നിദാനവചനേന പകാസിതാ ഹോതി. തത്ഥ തത്ഥ സമ്പത്തപരിസായ അജ്ജയാസയാനുരൂപം ാനുപ്പത്തികപ്പടിഭാണേന ധമ്മദേസനാദീപനതോ, ഇയ പന രൂപഗരുകാനം പുഗ്ഗലാനം

അജ്ഞാതയാസയാനുരൂപം ാനുപത്തികപ്പടിഭാണേന ധമ്മദേസനാദീപനതോതി യോജേതബ്ബം. തേന വുത്തം - “സത്ഥുസമ്പത്തിപ്പകാസനത്ഥം നിദാനവചന”ന്തി.

തഥാ സാസനസമ്പത്തിപ്പകാസനത്ഥം നിദാനവചനം.
ഞാണകരുണാപരിഗൃഹിതസബ്ബകിരിയസ്സ ഹി ഭഗവതോ നത്ഥി നിരത്ഥകാ പടിപത്തി,
അത്തഹിതത്ഥാ വാ. തസ്സമാ പരേസം ഏവ അത്ഥായ പവത്തസബ്ബകിരിയസ്സ
സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സകലമ്പി കായവചിമനോകമ്മം യഥാപവത്തം വുച്ചമാനം
ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥേഹി യഥാരഹം സത്താനം അനുസാസനട്ഠേന സാസനം, ന
കപ്പരചനാ. തയിദം സത്ഥുചരിതം കാലദേസദേസകപരിസാപദേസേഹി സദ്ധിം തത്ഥ തത്ഥ
നിദാനവചനേഹി യഥാരഹം പകാസീയതി. “ഇയ പന രൂപഗരുകാനം പുഗ്ഗലാന”ന്തിആദി
സബ്ബം പുരിമസദിസമേവ. തേന വുത്തം - “സാസനസമ്പത്തിപ്പകാസനത്ഥം നിദാനവചന”ന്തി.
അപിച സത്ഥുനോ പമാണഭാവപ്പകാസനേന വചനേന സാസനസ്സ പമാണഭാവദസ്സനത്ഥം
നിദാനവചനം, തഞ്ച ദേസകപ്പമാണഭാവദസ്സനം ഹേട്ഠാ വുത്തനയാനുസാരേന “ഭഗവാ”തി
ച ഇമിനാ പദേന വിഭാവിതന്തി വേദിതബ്ബം. ഭഗവാതി ഹി തഥാഗതസ്സ
രാഗദോസമോഹാദിസബ്ബകിലേസമലദുച്ചരിതദോസപ്പഹാനദീപനേന വചനേന
അനഞ്ഞസാധാരണസുപരിസുദ്ധഞാണകരുണാദിഗുണവിസേസയോഗപരിദീപനേന തതോ
ഏവ സബ്ബസത്തുത്തമഭാവദീപനേന അയമത്ഥോ സബ്ബമാ പകാസീതോ ഹോതീതി. ഇദമേതഥ
നിദാനവചനപ്പയോജനസ്സ മുഖമത്തനിദസ്സനം.

നിക്ഖിത്തസ്സാതി ദേസിതസ്സ. ദേസനാ ഹി ദേസേതബ്ബസ്സ സീലാദിഅത്ഥസ്സ
വേണേയസന്താനേസു നിക്ഖിപനതോ “നിക്ഖേപോ”തി വുച്ചതി. സുത്തനിക്ഖേപം
വിചാരേത്ഥാവ വുച്ചമാനാ പാക്കടാ ഹോതീതി സാമഞ്ഞേതോ ഭഗവതോ ദേസനായ
സമുട്ഠാനസ്സ വിഭാഗം ദസ്സേതാ “ഏത്ഥായം ദേസനാ ഏവംസമുട്ഠാനാ”തി ദേസനായ
സമുട്ഠാനേ ദസ്സീതേ സുത്തസ്സ സമ്മദേവ നിദാനപരിജാനനേന വണ്ണനായ സുവിഞ്ചേതയുത്താ
വുത്തം. തത്ഥ യഥാ അനേകസതഅനേകസഹസ്സഭേദാനിപി സുത്തന്താനി
സംകിലേസഭാഗിയാദിപട്ഠാനനയവസേന സോളസവിധതം നാതിവത്തന്തി, ഏവം
അത്തജ്ഞാസയാദിസുത്തനിക്ഖേപവസേന ചതുബ്ബിധഭാവന്തി ആഹ - “ചത്താരോ ഹി
സുത്തനിക്ഖേപോ”തി. ഏതഥ ച യഥാ അത്തജ്ഞാസയസ്സ അട്ഠുപ്പത്തിയാ ച
പരജ്ഞാസയപുച്ഛാഹി സദ്ധിം സംസഗ്ഗഭേദോ സമ്ഭവതി “അത്തജ്ഞാസയോ ച
പരജ്ഞാസയോ ച, അത്തജ്ഞാസയോ ച പുച്ഛാവസിക്കോ ച, അട്ഠുപ്പത്തിക്കോ ച
പരജ്ഞാസയോ ച, അട്ഠുപ്പത്തിക്കോ ച പുച്ഛാവസിക്കോ ചാ”തി
അജ്ഞാസയപുച്ഛാനുസന്ധിസബ്ഭാവതോ, ഏവം യദിപി അട്ഠുപ്പത്തിയാ
അത്തജ്ഞാസയേനപി സംസഗ്ഗഭേദോ സമ്ഭവതി, അത്തജ്ഞാസയാദിഹി പന പുരതോ
ഠിതേഹി അട്ഠുപ്പത്തിയാ സംസഗ്ഗോ നത്ഥീതി ന ഇയ നിരവസേസോ വിത്ഥാരനയോ
സമ്ഭവതീതി “ചത്താരോ സുത്തനിക്ഖേപോ”തി വുത്തം. തദന്തോഗയത്താ വാ
സേസനിക്ഖേപാനം മൂലനിക്ഖേപവസേന ചത്താരോവ ദസ്സീതാ. യഥാദസ്സനഞ്ചേതഥ
അയം സംസഗ്ഗഭേദോ ഗഹേതബ്ബോതി.

തത്രായം വചനത്ഥോ - നിക്ഖിപീയതീതി നിക്ഖേപോ, സുത്തം ഏവ നിക്ഖേപോ
സുത്തനിക്ഖേപോ. അഥ വാ നിക്ഖിപനം നിക്ഖേപോ, സുത്തസ്സ നിക്ഖേപോ
സുത്തനിക്ഖേപോ, സുത്തദേസനാതി അത്ഥോ. അത്തനോ അജ്ഞാസയോ
അത്തജ്ഞാസയോ, സോ അസ്സ അത്ഥി കാരണഭൂതോതി അത്തജ്ഞാസയോ. അത്തനോ
അജ്ഞാസയോ ഏതസ്സാതി വാ അത്തജ്ഞാസയോ. പരജ്ഞാസയേപി ഏസേവ നയോ.
പുച്ഛായ വസോ പുച്ഛാവസോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി പുച്ഛാവസിക്കോ.
സുത്തദേസനാവത്ഥുഭൂതസ്സ അത്ഥസ്സ ഉപ്പത്തി അത്ഥുപ്പത്തി, അത്ഥുപ്പത്തിയേവ അട്ഠുപ്പത്തി
ത്ഥ-കാരസ്സ ട്ഠ-കാരം കത്ഥാ. സാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി അട്ഠുപ്പത്തിക്കോ. അഥ വാ
നിക്ഖിപീയതി സുത്തം ഏതേനാതി സുത്തനിക്ഖേപോ, അത്തജ്ഞാസയാദി ഏവ.
ഏതസ്സമിം അത്ഥവികപ്പേ അത്തനോ അജ്ഞാസയോ അത്തജ്ഞാസയോ. പരേസം
അജ്ഞാസയോ പരജ്ഞാസയോ. പുച്ഛീയതീതി പുച്ഛാ, പുച്ഛിതബ്ബോ അത്ഥോ.
പുച്ഛാവസേന പവത്തം ധമ്മപ്പടിഗ്ഗാഹകാനം വചനം പുച്ഛാവസിക്കം, തദേവ
നിക്ഖേപസദാപേക്ഖായ പുല്ലിങഗവസേന വുത്തം - “പുച്ഛാവസിക്കോ”തി. തഥാ
അട്ഠുപ്പത്തി ഏവ അട്ഠുപ്പത്തിക്കോതി ഏവമേതഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

അപിചേതന പരേസം ഇന്ദ്രിയപരിപാകാദികാരണനിരപേക്ഷത്താ അത്തജ്യാസയസ്സ വിസും സുത്തനിക്ഖേപഭാവോ യുത്തോ കേവലം അത്തനോ അജ്യാസയേനേവ യമ്മതത്തിട്ഠപനത്ഥം പവത്തിതദേസനത്താ. പരജ്യാസയപുച്ഛാവസികാനം പന പരേസം അജ്യാസയപുച്ഛാനം ദേസനാപവത്തിഹേതുഭൂതാനം ഉപ്പത്തിയം പവത്തിതാനം കമമട്ഠുപ്പത്തിയാ അനവരോയോ, പുച്ഛാവസികഅട്ഠുപ്പത്തികാനം വാ പരജ്യാസയാനുരോധേന പവത്തിതാനം കമം പരജ്യാസയേ അനവരോയോതി? ന ചോദേതബ്ബമേതം. പരേസഞ്ചി അഭിനീഹാരപരിപുച്ഛാദിവിനിമുത്തസ്സേവ സുത്തദേസനാകാരണുപ്പാദസ്സ അട്ഠുപ്പത്തിഭാവേന ഗഹിതത്താ പരജ്യാസയപുച്ഛാവസികാനം വിസും ഗഹണം. തഥാ ഹി ബ്രഹ്മജാലയമ്മദായാദസുത്താദിനം വണ്ണാവണ്ണആമിസുപ്പാദാദിദേസനാനിമിത്തം “അട്ഠുപ്പത്തി”തി വുച്ചതി. പരേസം പുച്ഛം വിനാ അജ്യാസയം ഏവ നിമിത്തം കത്വാ ദേസിതോ പരജ്യാസയോ, പുച്ഛാവസേന ദേസിതോ പുച്ഛാവസികോതി പാകടോയമത്ഥോതി. അത്തനോ അജ്യാസയേനേവ കമേസിതി യമ്മതത്തിട്ഠപനത്ഥം കമേസി. വിമുത്തിപരിപാചനീയാ യമ്മാ സദ്ധിന്ദ്രിയാദയോ. അജ്യാസയന്തി അധിമുത്തിം. ഖത്തിന്തി ദിട്ഠിനിജ്യാനക്ഖത്തിം. മനന്തി പഞ്ഞത്തിചിത്തം. അഭിനീഹാരന്തി പണിയാനം. ബുജ്ജന്തമഭാവന്തി ബുജ്ജന്തമസഭാവം, പടിവിജ്ജന്തനാകാരം വാ. രൂപഗരുകാനന്തി പഞ്ചസു ആരമ്മണേസു രൂപാരമ്മണഗരുകാ രൂപഗരുകാ. ചിത്തേന രൂപനിന്നാ രൂപപോണാ രൂപപബ്ഭാരാ രൂപദസ്സനപ്പസുതാ രൂപേന ആകഡ്ഢിതഹദയാ, തേസം രൂപഗരുകാനം.

പടിസേയത്ഥോതി പടിക്ഖേപത്ഥോ. കസ്സ പന പടിക്ഖേപത്ഥോതി? കിരിയാപയാനഞ്ചി വാക്യം, തസ്മാ “ന സമനുപസ്സാമീ”തി സമനുപസ്സനാകിരിയാപടിസേയത്ഥോ. തേനാഹ - “ഇമസ്സ പന പദസ്സാ”തിആദി. യോ പരോ ന ഹോതി, സോ അത്താതി ലോകസമഞ്ഞാമത്തസിദ്ധം സത്തസന്താനം സന്ധായ - “അഹ”ന്തി സത്ഥാ വദതി, ന ബാഹിരകപരികപ്പിതം അഹംകാരവിസയം അഹംകാരസ്സ ബോധിമൂലേയേവ സമുച്ഛിന്നത്താ. ലോകസമഞ്ഞാനതിക്കമന്താ ഏവ ഹി ബുദ്ധാനം ലോകിയേ വിസയേ ദേസനാപവത്തി. ഭിക്ഖവേതി ആലപനേ കാരണം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. അഞ്ഞന്തി അപേക്ഷാസിദ്ധത്താ അഞ്ഞത്ഥസ്സ “ഇദാനി വത്തബ്ബഇത്ഥിരൂപതോ അഞ്ഞ”ന്തി ആഹ. ഏകവിരൂപന്തി ഏകം വണ്ണായതനം. സമം വിസമം സമ്മാ യാമാവതോ അനു അനു പസ്സതീതി സമനുപസ്സനാ, ഞാണം. സംകിലിസ്സനവസേന അനു അനു പസ്സതീതി സമനുപസ്സനാ, ദിട്ഠി. നോ നിച്ചതോതി ഏതഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, ഏവമാദികോതി അത്ഥോ. തേന “ഭുക്ഖതോ സമനുപസ്സതീ”തി ഏവമാദിനി സങ്ഗണ്ഹാതി. ഓലോകേന്തോപിതി ദേവമനുസ്സവിമാനകപ്പരൂക്ഖമണികനകാദിഗതാനി രൂപാനി അനവസേസം സബ്ബത്തുതത്താണേന ഓലോകേന്തോപി. സാമഞ്ഞവചനോപി യം-സദ്ദോ “ഏകരൂപവീ”തി രൂപസ്സ അധിഗതത്താ രൂപവിസയോ ഇച്ഛിതോതി “യം രൂപ”ന്തി വുത്തം. തഥാ പുരിസസദ്ദോ പരിയാദിയിതബ്ബചിത്തപുഗ്ഗലവിസയോതി രൂപഗരുകസ്സാതി വിസേസിതം. ഗഹണം “വേപന”ന്തി ച അധിപ്പേതം, പരിയാദാനഞ്ച ഉപ്പത്തിനിവാരണന്തി ആഹ - “ചതുഭൂമകകുസലചിത്ത”ന്തി. തഞ്ചി രൂപം താദിസസ്സ പരിത്തകുസലസ്സപി ഉപ്പത്തിം നിവാദേതി, കിമങ്ഗം പന മഹഗ്ഗതാനുത്തരചിത്തസ്സാതി ലോകുത്തരകുസലചിത്തസ്സപി ഉപ്പത്തിയാ നിവാരണം ഹോതും സമത്ഥം, ലോകിയകുസലുപ്പത്തിയാ നിവാദകത്തേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീതി “ചതുഭൂമകകുസലചിത്തം പരിയാദിയിത്വാ”തി വുത്തം. ന ഹി കാമഗുണസ്സാദപ്പസുതസ്സ പുരിസസ്സ ദാനാദിവസേന സവിപ്ഫാരികാ കുസലുപ്പത്തി സമ്ഭവതി. ഗണ്ഹിത്വാ വേപേത്വാതി അത്താനം അസ്സാദേത്വാ പവത്തമാനസ്സ അകുസലചിത്തസ്സ പച്ചയോ ഹോന്തം പവത്തിനിവാരണേന മുട്ഠിഗതം വിയ ഗഹേത്വാ അനുപ്പാദനിരോധേന വേപേത്വാ വിയ തിട്ഠന്തി. താവ മഹതി ലോകസന്നിവാസേ തസ്സ പരിയാദിയട്ഠാനം അവിച്ഛേദതോ ലബ്ഭതീതി ആഹ - “തിട്ഠന്തി”തി യഥാ “പബ്ബതാ തിട്ഠന്തി, നജ്ജാ സന്ദന്തി”തി. തേനാഹ - “ഇയ ഉഭയേവ വട്ടതീ”തിആദി.

യഥയിദന്തി സന്ധിവസേന ആകാരസ്സ രസ്സത്തം യകാരാഗമോ ചാതി ആഹ - “യഥാ ഇദ”ന്തി. ഇത്ഥിയാ രൂപന്തി ഇത്ഥിസരീരഗതം തപ്പടിബദ്ധഞ്ച രൂപായതനം. പരമത്ഥസ്സ നിരുള്ഹോ, പഠമം സാധാരണതോ സദുസത്ഥലകഖണാനി വിഭാവേതബ്ബാനി, പച്ഛാ അസാധാരണതോതി താനി പാളിവസേന വിഭാവേതും - “രൂപതീതി ഖോ...പേ...”

വേദിതബ്ദത്തിൽ ആഹ. തത്വ രൂപത്തിൽ സീതാദിവ്യരോധിപച്ചയേഹി വികാരം ആപാദിയതി, ആപജ്ജതീതി വാ അത്ഥോ. വികാരരൂപത്തിൽ ച വിരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ വിസദിസുപ്പത്തി വിഭൂതതരാ, കുതോ പനായം വിസേസോതി ചേ? “സീതേനാ”തിആദിവചനതോ. ഏവഞ്ച കത്വാ വേദനാദിസു അനവസേസരൂപസമത്തോ സാമത്തലക്ഖണത്തി സബ്ദരൂപധമ്മസാധാരണം രൂപം. ഇദാനി അത്ഥുദ്ധാരനയേന രൂപസദും സംവണ്ണേനോ “അയം പനാ”തിആദിമാഹ. രൂപക്ഖണ്ഡേ വത്തതീതി “ഓളാരികം വാ സുഖമം വാ”തിആദിവചനതോ (മം നിം മ.ന.ന.മ; ൨.മ.മ.ന; ൩.വ.ന.വ, വ.ന; വിഭം ൨). രൂപരൂപത്തിയാതി ഏതമ രൂപഭവോ രൂപം ഉത്തരപദലോപേന. രൂപഭവരൂപത്തിയാതി അയത്ത്ഹേതമ അത്ഥോ. കസീണനിമിത്തേതി പഥവികസിണാദിസത്തീതേ പടിഭാഗനിമിത്തേ. രൂപത്തിൽ അത്തനോ ഫലസ്സ സഭാവം കരോതീതി രൂപം, സഭാവഹേതൂതി ആഹ - “സരൂപാ...പേ... ഏതമ പച്ചയേ”തി. കരചരണാദിഅവയവസഞ്ചാരഭാവേന രൂപീയതി നിരൂപീയതീതി രൂപം, രൂപകായോതി ആഹ - “ആകാസോ...പേ... ഏതമ സരീരേ”തി.

രൂപയതി വണ്ണവികാരം ആപജ്ജമാനം ഹദയഞ്ജഗതഭാവം പകാസേതീതി രൂപം, വണ്ണായതനം. ആരോഹപരിണാഹാദിഭേദരൂപഗതം സഞ്ഠാനസമ്പത്തിം നിസ്സായ പസാദം ആപജ്ജമാനോ രൂപപ്പമാണോതി വുത്തോതി ആഹ - “ഏതമ സഞ്ഠാനേ”തി. പിയരൂപത്തിആദിസു സഭാവത്ഥോ രൂപസദോ. ആദിസദേന രൂപജ്ജ്യാനാദിനം സഞ്ജഹോ. “രൂപീ രൂപാനി പസ്സതീ”തി ഏതമ അജ്ജ്യാത്തം കേസാദിസു പരികമ്മസത്താവസേന പടിബദ്ധരൂപജ്ജ്യാനം രൂപം, തം അസ്സ അത്ഥീതി രൂപീതി വുത്തോ. ഇത്ഥിയാ ചതുസമുട്ഠാനേ വണ്ണേതി ഇത്ഥിസരീരപരിയാപനമേവ രൂപം ഗഹിതം, തപ്പടിബദ്ധവത്ഥാലങ്കാരാദിരൂപസി പന പുരിസചിത്തസ്സ പരിയാദായകം ഹോതീതി ദസ്സേതും - “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. ഗന്ധവണ്ണഗുഹണേന വിലേപനം വുത്തം. കാമം “അസുകായ ഇത്ഥിയാ പസാധന”തി സല്ലക്ഖിതസ്സ അകായപ്പടിബദ്ധസ്സപി വണ്ണോ പടിബദ്ധചിത്തസ്സ പുരിസസ്സ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠേയ്യ, തം പന ന ഏകന്തികന്തി ഏകന്തികം ദസ്സേനോ “കായപ്പടിബദ്ധോ”തിആഹ. ഉപകപ്പതീതി ചിത്തസ്സ പരിയാദാനായ ഉപകപ്പതി. പുരിമസ്സേവാതി പുണ്യേ വുത്തഅത്ഥസ്സേവ ദള്ഹീകരണത്ഥം വുത്തം യഥാ “ദിക്ഖത്തും ബന്ധം സുബന്ധ”തി. നിഗമനവസേന വാ ഏതം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഓപമ്മവസേന വുത്തന്തി “യം ഏവം പുരിസസ്സ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠതീ”തി സകലമേവിദം പുരിമവചനം ഉപമാവസേന വുത്തം, തത്ഥ പന ഉപമാഭൂതം അത്ഥം ദസ്സേതും - “യഥയിദം...പേ... ഇത്ഥിരൂപ”തി വുത്തം. പരിയാദാനേ ആനുകാലോ സമ്ഭവോ പരിയാദാനാനുകാലോ, തസ്സ ദസ്സനവസേന വുത്തം.

ഇദം പന “ഇത്ഥിരൂപ”തിആദിവചനം പരിയാദാനാനുകാലോ സാധേതബ്ബേ ദീപേതബ്ബേ വത്ഥു കാരണം. നാഗോ നാമ സോ രാജാ, ദീഘദാഠികത്താ പന “മഹാദാഠികനാഗരാജാ”തി വുത്തോ. അസംവരനിയാമേനാതി ചക്ഖുദ്ധാരികേന അസംവരനീഹാരേന. നിമിത്തം ഗഹേതാതി രാഗുപ്പത്തിഹേതുഭൂതം രൂപം സുഭിന്നിമിത്തം ഗഹേതാ. വിസികാദസ്സനം ഗന്താതി സിവമികദസ്സനം ഗന്താ. തത്ഥ ഹി ആദിനവാനുപസ്സനാ ഇജ്ജ്യാതി. വത്ഥുലോഭേന കുതോ താദിസായ മരണന്തി അസദുഹന്തോ “മുഖം തുമ്ഹാകം ധൂമവണ്ണ”തി തേ ദഹരസാമണ്ണേരേ ഉപ്പണ്ണേനോ വദതി.

രതനത്തയേ സുപ്പസന്നത്താ കാകവണ്ണതിസ്സാദിഹി വിസേസനത്ഥഞ്ച സോ തിസ്സമഹാരാജാ സദ്ധാസദേന വിസേസേതാ വുച്ചതി. ദഹരസ്സ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠതീതി അധികാരവസേന വുത്തം. നിട്ഠിതുദേസകിച്ചോതി ഗാമേ അസപ്പായരൂപദസ്സനം ഇമസ്സ അനത്ഥായ സിയാതി ആചരിയേന നിവാരിതഗാമപ്പവേസോ പച്ഛാ നിട്ഠിതുദേസകിച്ചോ ഹുത്വാ റിതോ. തേന വുത്തം - “അത്ഥകാമാനം വചനം അഗ്ഗഹേതാ”തി . നിവത്ഥവത്ഥം സഞ്ജാനിത്വാതി അത്തനാ ദിട്ഠദിവസേ നിവത്ഥവത്ഥം തസ്സാ മതദിവസേ സിവമികദസ്സനത്ഥം ഗതേന ലഭം സഞ്ജാനിത്വാ. ഏവന്തീതി ഏവം മരണസന്ധാപനവസേനപി. അയം താവേത്ഥ അട്ഠക്കമായ അനുത്താനത്ഥദീപനാ.

നേത്തിനയവണ്ണനാ

ഇദാനി പകരണനയേന പാളിയാ അത്ഥവണ്ണം കരിസ്സാമ. സാ പന അത്ഥസംവണ്ണനാ യസ്ഥാ ദേസനായ സമുട്ഠാനപ്പയോജനഭാജനേസു പിണ്ഡത്ഥേസു ച നിധാരിതേസു സുകരാ ഹോതി സുവിഞ്ഞ്ഞയാ ച, തസ്ഥാ സുത്തദേസനായ സമുട്ഠാനാദിനി പഠമം നിധാരയിസ്സാമ. തത്ഥ സമുട്ഠാനം നാമ ദേസനാനിദാനം, തം സാധാരണമസാധാരണന്തി ദുവിധം. തത്ഥ സാധാരണസി അജ്ജ്ഞാതീകബാഹിരഭേദത്തോ ദുവിധം. തത്ഥ സാധാരണം അജ്ജ്ഞാതീകസമുട്ഠാനം നാമ ലോകനാമസ്സ മഹാകരുണാ. തായ ഹി സമുസ്സാഹിതസ്സ ഭഗവതോ വേനേയ്യാനം ധമ്മദേസനായ ചിത്തം ഉദപാദി, യം സന്ധായ വുത്തം - “സത്തേസു ച കാരുണ്ണതം പടിച്ച് ബുദ്ധചക്ഖുനാ ലോകം വോലോകേസി”തിആദി (മം. നി. ൧.൨൮൩; മഹാവ. ൯; സം. നി. ൧.൧൭൩). ഏതഥ ച ഹേതാവത്ഥായപി മഹാകരുണായ സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ യാവദേവ സംസാരമഹോഘത്തോ സദ്ധമ്മദേസനാഹത്ഥദാനേഹി സത്തസന്താരണത്ഥം തദുപ്പത്തിതോ. യഥാ ച മഹാകരുണാ, ഏവം സബ്ബത്തുത്തന്താണം ദസബലഞ്ചാണാദയോ ച ദേസനായ അബ്ഭിന്തരസമുട്ഠാനഭാവേന വത്തഞ്ചാ. സബ്ബത്ത്ഹി ത്തേയ്യധമ്മം തേസം ദേസേതബ്ബാകാരം സത്താനഞ്ച ആസയാനുസയാദിം യാമാവതോ ജാനന്തോ ഭഗവാ റാനാട്ഠാനാദിസു കോസല്ലേന വേനേയ്യജ്ജ്ഞാതീകസയാനുരൂപം വിചിത്തനയദേസനം പവത്തേസിതി. ബാഹിരം പന സാധാരണം സമുട്ഠാനം ദസസഹസ്സമഹാബ്രഹ്മപരിവാരസ്സ സഹസ്വതിബ്രഹ്മുനോ അജ്ജേയസനം. തദജ്ജേയസസുത്തരകാലത്ത്ഹി ധമ്മഗമ്ഭീരതാപച്ചവേക്ഖണാജനിതം അപ്പോസ്സുക്കതം പടിപ്പസ്സമ്ഭേതോ ധമ്മസ്സാമീ ധമ്മദേസനായ ഉസ്സാഹജാതോ അഹോസി. അസാധാരണസി അബ്ഭിന്തരബാഹിരഭേദത്തോ ദുവിധമേവ. തത്ഥ അബ്ഭിന്തരം യായ മഹാകരുണായ യേന ച ദേസനാഞ്ചാണേന ഇദം സുത്തം പവത്തിതം, തദുഭയം വേദിതബ്ബം. ബാഹിരം പന രൂപഗരുകാനം പുഗ്ഗലാനം അജ്ജ്ഞാതീകസയാ. സ്വായമത്ഥോ അട്ഠകമായം വുത്തോ ഏവ.

പയോജനസി സാധാരണാസാധാരണത്തോ ദുവിധം. തത്ഥ സാധാരണം യാവ അനുപാദാപരിനിബ്ബാനം വിമുത്തീരസത്താ ഭഗവതോ ദേസനായ. തേനേവാഹ - “ഏതദത്ഥാ കമാ, ഏതദത്ഥാ മന്തനാ”തിആദി. അസാധാരണം പന തേസം രൂപഗരുകാനം പുഗ്ഗലാനം രൂപേ ഛന്ദരാഗസ്സ ജഹാപനം, ഉഭയത്ഥേതം ബാഹിരമേവ. സചേ പന വേനേയ്യസന്താനഗതസി ദേസനാബലസിദ്ധിസങ്ഖാതം പയോജനം അധിപ്പായസമിജ്ജ്ഞാനഭാവത്തോ യഥാധിപ്പേതത്ഥസിദ്ധിയാ മഹാകാരുണികസ്സ ഭഗവതോപി പയോജനമേവാതി ഗണ്ഹേയ്യ, ഇമിനാ പരിയായേനസ്സ അബ്ഭിന്തരതാപി സിയാ.

അപിച തേസം രൂപഗരുകാനം പുഗ്ഗലാനം രൂപസ്ഥിം വിജ്ജമാനസ്സ ആദിനവസ്സ യാമാവതോ അനവബോധോ ഇമിസ്സാ ദേസനായ സമുട്ഠാനം, തദവബോധോ പയോജനം. സോ ഹി ഇമായ ദേസനായ ഭഗവന്തം പയോജേതി തന്നിപ്ഫാദനപരായം ദേസനാതി കത്ഥാ. യത്ത്ഹി ദേസനായ സാധേതബ്ബം ഫലം, തം ആകങ്ഖിതബ്ബത്താ ദേസകം ദേസനായ പയോജേതിതി പയോജനന്തി വുച്ചതി. തഥാ തേസം പുഗ്ഗലാനം തദഞ്ഞ്ജേതസഞ്ച വേനേയ്യാനം രൂപമുഖേന പഞ്ചസു ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേസു ആദിനവദസ്സനഞ്ചേത്ഥ പയോജനം. തഥാ സംസാരചക്ക്കനിവത്തിസദ്ധമ്മചക്ക്കപ്പവത്തിസസ്സതാദിമിച്ഛാവാദനിരാകരണം സമ്മാവാദപുരേക്ഖാരോ അകുസലമൂലസമൂഹാനം കുസലമൂലസമാരോപനം അപായദാഹപിദഹനം സഗ്ഗമഗ്ഗദാഹവിവരണം പരിയുട്ഠാനവൂപസമനം അനുസയസമുഗ്ഘാതനം “മുത്തോ മോചേസ്സാമീ”തി പുരിമപടിത്താവിസംവാദനം തപ്പടിപക്ഖമാരമനോരഥവിസംവാദനം തിത്ഥിയധമ്മനിമ്മമനം ബുദ്ധധമ്മപതിട്ഠാപനന്തി ഏവമാദിനിപി പയോജനാനി ഇയ വേദിതബ്ബാനി.

യഥാ തേ പുഗ്ഗലാ രൂപഗരുകാ, ഏവം തദഞ്ഞ്ജേ ച സക്കായഗരുകാ സക്കായസ്ഥിം അല്ല്ഹിനാ സങ്ഖതയമ്മാനം സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ ച പടിപത്തിം അജാനന്താ അസദ്ധമ്മസ്സവനസാധാരണപരിചരിയമനസിങ്കാരപരാ സദ്ധമ്മസ്സവനസാധാരണപരിചയപ്പടിവേധവിമുഖാ ച ഭവവിപ്പമോക്ഖേസിനോ വേനേയ്യാ ഇമിസ്സാ ദേസനായ ഭാജനം.

പിണ്ഡത്താ ചേത്ഥ രൂപഗുഹണേന രൂപധാതുരൂപായതനരൂപക്ഖണ്ഡപരിഗുണ്ഹനം രൂപമുഖേന ചതുധമ്മാനം വട്ടത്തയവിച്ഛേദനൂപായോ ആസവോഘാദിവിവേചനം അഭിനന്ദനനിവാരണസങ്ഗതിക്കമോ വിവാദമൂലപരിച്ഛാഗോ സിക്ഖത്തയാനുയോഗോ

പഹാനത്തയഭീപനാ സമമവിപസ്സനാനുട്ഠാനം ഭാവനാസച്ഛികിരിയാസിദ്ധീതി ഏവമാദയോ വേദിതബ്ബാ.

ഇതോ പരം പന സോളസ ഹാരാ ദസ്സേതബ്ബാ. തത്ത്വ “രൂപ”ന്തി സഹജാതാ തസ്സ നിസ്സയഭൂതാ തപ്പടിബദ്ധാ ച സബ്ബേ രൂപാരൂപധമ്മാ തണ്ഹാവജ്ജാ ദുക്ഖസച്ചം. തംസമുട്ഠാപികാ തദാരമ്മണാ ച തണ്ഹാ സമുദയസച്ചം. തദുഭയേസം അപ്പവത്തി നിരോധസച്ചം. നിരോധപ്പജാനനാ പടിപദാ മഗ്ഗസച്ചം. തത്ത്വ സമുദയേന അസ്സാദോ, ദുക്ഖേന ആദിനവോ, മഗ്ഗനിരോധേഹി നിസ്സരണം, രൂപാരമ്മണസ്സ അകുസലചിത്തസ്സ കൂസലചിത്തസ്സ ച പരിയാദാനം ഫലം. യത്ത്ഹി ദേസനായ സായേതബ്ബം പയോജനം, തം ഫലന്തി വുത്തോവായമത്ത്വോ. തദത്ത്വം ഹിദം സുത്തം ഭഗവതാ ദേസിതന്തി. യഥാ തം കൂസലചിത്തം ന പരിയാദിയതി, ഏവം പടിസഞ്ചാനഭാവനാബലപരിഗൃഹിതാ ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തഭാരതാ ഉപായോ. പൂരിസസ്സ കൂസലചിത്തപരിയാദാനേനസ്സ രൂപസ്സ അത്തരൂപാസാധാരണതാദസ്സനാപദേസേന അത്ഥകാമേഹി തതോ ചിത്തം സാധുക്ം രക്ഖിതബ്ബം. അയമേത്ത്വ ഭഗവതോ ആണത്തിതി അയം ദേസനാഹാരോ. അസ്സാദാദിസന്ദസ്സനവിഭാവനലക്ഖണോ ഹി ദേസനാഹാരോ. വുത്തഞ്ജേതം നേത്തിപ്പകരണേ -

“അസ്സാദാദിനവതാ, നിസ്സരണമ്പി ച ഫലം ഉപായോ ച;
ആണത്തി ച ഭഗവതോ, യോഗീനം ദേസനാഹാരോ”തി. (നേത്തിം രു നിദ്ദേസവാദ);

ദേസീയതി സംവണ്ണീയതി ഏതായ സുത്തത്ത്വോതി ദേസനാ, ദേസനായ സഹചരണതോ വാ ദേസനാ. നനു ച അത്തേഹി ഹാരാ ദേസനാസഞ്ചാതസ്സ സുത്തസ്സ അത്ഥസംവണ്ണനാതോ ദേസനായ സഹചാരിനോ വാതി? സച്ചമേതം, അയം പന ഹാരോ യേഭൂയേന യഥാരുതവസേനേവ വിത്തായമാനോ ദേസനായ സഹ ചരതീതി വത്തബ്ബതം അരഹതി, ന തഥാപരേ. ന ഹി അസ്സാദാദിനവനിസ്സരണാദിസന്ദസ്സനരഹിതാ സുത്തദേസനാ അത്ഥി. കിം പന തേസം അസ്സാദാദിനം അനവസേസാനം വചനം ദേസനാഹാരോ, ഉദാഹു ഏകച്ചാനന്തി? നിരവസേസാനംയേവ. യസ്ഥിത്ത്ഹി സുത്തേ അസ്സാദാദിനവനിസ്സരണാനി സരൂപതോ ആഗതാനി, തത്ത്വ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. യത്ത്വ പന ഏകദേസേന ആഗതാനി, ന ച സരൂപേന, തത്ത്വ അനാഗതം അത്ഥവസേന നിദ്ധാരേത്വാ ഹാരോ യോജേതബ്ബോ.

സയം സമന്തചക്ഖുഭാവതോ തംദസ്സന്നേന സഭാവതോ ച “അഹ”ന്തി വുത്തം. ഭിക്ഖനസീലതാദിഗുണയോഗതോ അഭിമുഖീകരണത്ത്വഞ്ച, “ഭിക്ഖവേ”തി വുത്തം. അത്താഭാവതോ അപരതാദസ്സനത്ത്വഞ്ച “അത്ത”ന്തി വുത്തം. ഏകസ്സ അനുപലബ്ഭദേസനത്ത്വം അനേകഭാവപ്പടിസേധനത്ത്വഞ്ച “ഏകരൂപമ്പി”തി വുത്തം. താദിസസ്സ രൂപസ്സ അഭാവതോ അദസ്സനതോ ച “ന സമനുപസ്സാമി”തി വുത്തം. തസ്സ പച്ചാമസനതോ അനിയമതോ ച “യ”ന്തി വുത്തം. ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരപരാമസനതോ തദത്താകാരനിസേധനതോ ച “ഏവ”ന്തി വുത്തം. വിസഭാഗിന്ദ്രിയവത്ത്വതോ സഭാഗവത്ത്വസ്മിം തദഭാവതോ ച “പൂരിസസ്സാ”തി വുത്തം. നിമിത്തഗ്ഗാഹസ്സ വത്ത്വഭാവതോ തഥാ പരികപ്പിത്തതാ ച “ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠന്തി”തി വുത്തം. ഏവന്തി വുത്താകാരപരാമസനത്ത്വഞ്ചേവ നിദസ്സനത്ത്വഞ്ച “യഥാ”തി വുത്തം. അത്തനോ പച്ചക്ഖഭാവതോ ഭിക്ഖുനം പച്ചക്ഖകരണത്ത്വഞ്ച “ഇദ”ന്തി വുത്തം. ഇത്ഥിസന്താനപരിയാപനതോ തപ്പടിബദ്ധഭാവതോ ച “ഇത്ഥിരൂപ”ന്തി വുത്തന്തി ഏവം അനുപദവിചയതോ വിചയോ ഹാരോ. വിചിയന്തി ഏതേന, ഏത്ത്വ വാ പദപഞ്ഹാദയോതി വിചയോ, വിചിതി ഏവ വാ തേസന്തി വിചയോ. പദപുച്ഛാവിസ്സജ്ജനപുബ്ബാപരാനുഗൃഹണം അസ്സാദാദിനഞ്ച വിസേസനിദ്ധാരണവസേന പവിചയലക്ഖണോ ഹി വിചയോ ഹാരോ. വുത്തമ്പി ചേതം -

“യം പുച്ഛിതഞ്ച വിസ്സജ്ജിതഞ്ച, സുത്തസ്സ യാ ച അനുഗീതി;
സുത്തസ്സ യോ പവിചയോ, ഹാരോ വിചയോതി നിദ്ദിട്ഠോ”തി. (നേത്തിം രു നിദ്ദേസവാദ);

അനാദിമതി സംസാരേ ഇത്ഥിപൂരിസാനം അത്തമത്തരൂപാഭിരാമതായ “ഇത്ഥിരൂപം പൂരിസസ്സ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠന്തി”തി യുജ്ജതിതി അയം യുത്തിഹാരോ.

ബൃജ്ജനത്ഥാനം യുത്തായുത്തവിഭാഗവിഭാവനലക്ഖണോ ഹി യുത്തിഹാരോ. വൃത്തമ്പി ചേതം -

“സബ്ബേസം ഹാരാനം, യാ ഭൂമീ യോ ച ഗോചരോ തേസം;
യുത്തായുത്തിപരിക്ഖാ, ഹാരോ യുത്തിതി നിട്ടിട്ഠോ”തി. (നേത്തിം ൪ നിദ്ദേശവാദ);

യുത്തിതി ച ഉപപത്തി സാധനയുത്തി, ഇയ പന യുത്തിവിചാരണാ യുത്തി ഉത്തരപദലോപേന “രൂപഭവോ രൂപ”ന്തി യഥാ. യുത്തിസഹചരണതോ വാ യുത്തി.

ഇത്ഥിരൂപം അയോനിസോ ഓലോകിയമാനം ഇന്ദ്രിയേസു അഗുത്തഭാരതായ പദട്ഠാനം, സാ കൂസലാനം ധമ്മാനം അഭാവനായ പദട്ഠാനം, സാ സബ്ബസ്സപി സംകിലേസപക്ഖസ്സ പരിവുദ്ധിയാ പദട്ഠാനം. ബൃതിരേകതോ പന ഇത്ഥിരൂപം യോനിസോ ഓലോകിയമാനം സതിപട്ഠാനഭാവനായ പദട്ഠാനം, സാ ബോജ്ജ്ഞഗാനം ഭാവനാപാരിപൂരിയാ പദട്ഠാനം, സാ വിജ്ജാവിമുത്തിനം പാരിപൂരിയാ പദട്ഠാനം, കൂസലസ്സ ചിത്തസ്സ പരിയാദാനം സമ്മോഹാഭിനിവേസസ്സ പദട്ഠാനം, സോ സഞ്ചാരാനം പദട്ഠാനം, സഞ്ചാരാ വിഞ്ഞാണസ്സാതി സബ്ബം ആവത്തതി ഭവചക്കം. ബൃതിരേകതോ പന കൂസലസ്സ ചിത്തസ്സ അപരിയാദാനം തേസം തേസം കൂസലാനം ധമ്മാനം ഉപ്പാദായ പാരിപൂരിയാ പദട്ഠാനത്തി അയം താവ അവിസേസതോ നയോ. വിസേസതോ പന സീലസ്സ അപരിയാദാനം അവിപ്പടിസാരസ്സ പദട്ഠാനം, അവിപ്പടിസാരോ പാമോജ്ജസ്സാതിആദിനാ യാവ അനുപാദാപരിനിബ്ബാനം നേതബ്ബം. അയം പദട്ഠാനോ ഹാരോ. സുത്തേ ആഗതധമ്മാനം പദട്ഠാനഭൂതേ ധമ്മേ തേസബ്ബ പദട്ഠാനഭൂതേതി സമ്ഭവതോ പദട്ഠാനഭൂതധമ്മനിദ്ധാരണലക്ഖണോ ഹി പദട്ഠാനോ ഹാരോ. വൃത്തഞ്ചേതം -

“ധമ്മം ദേസേതി ജിനോ, തസ്സ ച ധമ്മസ്സ യം പദട്ഠാനം;
ഇതി യാവ സബ്ബധമ്മാ, ഏസോ ഹാരോ പദട്ഠാനോ”തി. (നേത്തിം ൪ നിദ്ദേശവാദ);

പദട്ഠാനത്തി ആസന്നകാരണം. ഇയ പന പദട്ഠാനവിചാരണാ പദട്ഠാനോതിആദി യുത്തിഹാരേ വൃത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം.

ഏകരൂപന്തി ച രൂപായതനഗ്ഗഹണേന ഛന്നമ്പി ബാഹിരാനം ആയതന്നാനം ഗഹണം ബാഹിരായതനഭാവേന ഏകലക്ഖണത്താ. ചിത്തന്തി മനായതനഗ്ഗഹണേന ഛന്നമ്പി അജ്ഞത്തികാനം ആയതന്നാനം ഗഹണം അജ്ഞത്തികായതനഭാവേന ഏകലക്ഖണത്താ. ഏവം ഖന്ധധാതാദിവസേനപി ഏകലക്ഖണതാ വത്തബ്ബാ. അയം ലക്ഖണോ ഹാരോ. ലക്ഖീയന്തി ഏതേന, ഏതഥ വാ ഏകലക്ഖണധമ്മാ അവുത്താപി ഏകച്ചവചനേനാതി ലക്ഖണോ. സുത്തേ അനാഗതേപി ധമ്മേ വൃത്തപ്പകാരേ ആഗതേ വിയ നിദ്ധാരേത്ഥാ യാ സംവണ്ണനാ, സോ ലക്ഖണോ ഹാരോ. വൃത്തമ്പി ചേതം -

“വൃത്തമ്ഹി ഏകധമ്മേ, യേ ധമ്മാ ഏകലക്ഖണാ കേചി;
വൃത്താ ഭവന്തി സബ്ബേ, സോ ഹാരോ ലക്ഖണോ നാമാ”തി. (നേത്തിം ൪ നിദ്ദേശവാദ);

നിദാനേ ഇമിസ്സാ ദേസനായ രൂപഗരുകാനം പുഗ്ഗലാനം രൂപസ്ഥിം അനാദീനവദസ്സിതാ വൃത്താ, “കഥം നു ഖോ ഇമേ ഇമം ദേസനം സുതാ രൂപേ ആദീനവദസ്സനമുഖേന സബ്ബസ്ഥിമ്പി ഖന്ധപഞ്ചകേ സബ്ബസോ ഛന്ദരാഗം പഹായ സകലവട്ടദുക്ഖതോ മുച്ചേയ്യും, പരേ ച തത്ഥ പതിട്ഠാപേയ്യു”ന്തി അയമേത്ഥ ഭഗവതോ അധിപ്പായോ. പദനിബ്ബചനം നിരുത്തം, തം “ഏവ”ന്തിആദിനിദാനപദാനം “നാഹ”ന്തിആദിപാളിപദാനഞ്ച അട്ഠകമായം തസ്സാ ലീനത്ഥവണ്ണനായ ച വൃത്തനയാനുസാരേന സുകരത്താ ന വിത്ഥാരയിമ്ഹ.

പദപദത്ഥദേസനാദേസനാനിക്ഖേപസുത്തസന്ധിവസേന പഞ്ചവിധാ സന്ധി. തത്ഥ പദസ്സ പദന്തരേന സമ്ബന്ധോ പദസന്ധി. പദത്ഥസ്സ പദത്ഥന്തരേന സമ്ബന്ധോ പദത്ഥസന്ധി, യോ “കിരിയാകാരകസമ്ബന്ധോ”തി വുച്ചതി. നാനാനുസന്ധികസ്സ സുത്തസ്സ തത്ഥംഅനുസന്ധിഹി സമ്ബന്ധോ, ഏകാനുസന്ധികസ്സ ച പുബ്ബാപരസമ്ബന്ധോ ദേസനാസന്ധി, യാ അട്ഠകമായം “പുച്ഛാനുസന്ധി, അജ്ഞാസയാനുസന്ധി, യഥാനുസന്ധി”തി തിയാ വിഭത്താ. അജ്ഞാസയോ

ചേരുന്ന അത്തജ്ഞാസയോ പരജ്ഞാസയോതി ദിധാ വേദിതബ്ബോ. ദേസനാനിക്ഖേപസന്ധി ചതുനം സുത്തനിക്ഖേപാനം വസേന വേദിതബ്ബോ. സുത്തസന്ധി ഇയ പഠമനിക്ഖേപവസേനേവ വേദിതബ്ബോ. “കസ്മാ പന്നേത ഇദമേവ ചിത്തപരിയാദാനസുത്തം പഠമം നിക്ഖിത്ത”ന്തി നായമനുയോഗോ കത്ഥചി ന പവത്തതി. അപിച ഇമേ സത്താ അനാദിമതി സംസാരേ പരിബ്ഭമന്താ ഇത്ഥിപുരിസാ അത്തമഞ്ഞേസം പഞ്ചകാമഗുണസഞ്ചാരരൂപാഭിരാമാ, തത്ഥ ഇത്ഥി പുരിസസ്സ രൂപേ സത്താ ഗിദ്ധാ ഗധിതാ ലഗ്ഗാ ലഗ്ഗിതാ ആസത്താ, സാ ചസ്സാ തത്ഥ ആസത്തി ദുബ്ബിവേചനീയാ . തഥാ പുരിസോ ഇത്ഥിയാ രൂപേ, തത്ഥ ച ദസ്സനസംസഗ്ഗോ ഗരുതരോ ഇതരേസഞ്ച മൂലഭൂതോ. തേനേവ ഹി ഭഗവാ “കഥം നു ഖോ മാതുഗാമേ പടിപജ്ജിതബ്ബ”ന്തി (ദീം നിം ൨.൨൦൩) പുട്ഠോ “അദസ്സനമേവാ”തി അപോച. തസ്മാ ഭഗവാ പഞ്ചസു കാമഗുണേസു രൂപേ ഛന്ദരാഗഹാപനത്ഥം ഇദമേവ സുത്തം പഠമം ദേസേസി. നിബ്ബാനാധിഗമായ പടിപത്തിയാ ആദി രേസാ പടിപത്തിതി. യം പന ഏകിസ്സാ ദേസനായ ദേസനന്തരേന സംസന്ദനം, അയന്ധി ദേസനാസന്ധി. സാ ഇയ ഏവം വേദിതബ്ബോ. “നാഹം, ഭിക്ഖവേ...പേ... തിട്ഠന്തി”തി അയം ദേസനാ. “യേ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ചക്ഖുവിഞ്ഞേയ്യാ രൂപാ ഇട്ഠാ കന്താ മനാപാ പിയാരൂപാ കാമൂപസംഹിതാ രജനീയാ , തഞ്ചേ ഭിക്ഖു അഭിനന്ദതി അഭിവദതി അജ്ഞോസായ തിട്ഠന്തി, തസ്സ തം അഭിനന്ദതോ അഭിവദതോ അജ്ഞോസായ തിട്ഠന്തോ ഉപ്പജ്ജന്തി അനേകേ പാപകാ അകുസലാ ധമ്മാ”തി (സം നിം ൪.൧൧൮) ഇമായ ദേസനായ സംസന്ദതി. തഥാ “രൂപേ മഞ്ഞതി, രൂപേസു മഞ്ഞതി, രൂപതോ മഞ്ഞതി, രൂപം ‘മേ’തി മഞ്ഞതി. രൂപം, ഭിക്ഖവേ, അനഭിജാനം അപരിജാനം അവിരാജയം അപ്പജഹം അഭബ്ബോ ദുക്ഖക്ഖയായാ”തി (സം നിം ൪.൧൧൯) ഏവമാദിഹി ദേസനാഹി സംസന്ദതിതി അയം ചതുബ്ബുഹോ ഹാരോ. വിയൂഹീയന്തി വിഭാഗേന പിണ്ഡീയന്തി ഏതേന, ഏത്ഥ വാതി ബ്ബുഹോ, നിബ്ബചനാദിനം ചതുനം ബ്ബുഹോതി ചതുബ്ബുഹോ, ചതുനം വാ ബ്ബുഹോ ഏത്ഥാതി ചതുബ്ബുഹോ. നിബ്ബചനാധിപ്പായാദിനം ചതുനം വിഭാഗലക്ഖണോ ഹി ചതുബ്ബുഹോ ഹാരോ. വുത്തന്തേഹേതം -

“നേരുത്തമധിപ്പായോ, ബൃജ്ജനമഥ ദേസനാനിദാനഞ്ച;
പുബ്ബാപരാസന്ധീ, ഏസോ ഹാരോ ചതുബ്ബുഹോ”തി. (നേത്തിം ൪ നിദേശവാദ);

“നാഹം, ഭിക്ഖവേ, അത്തം...പേ... ഇത്ഥിരൂപ”ന്തി ഏതേന അയോനിസോമനസികാരോ ദീപിതോ. യം തത്ഥ ചിത്തം പരിയാദിയതി, തേന യോനിസോമനസികാരോ. തത്ഥ അയോനിസോമനസികാരോതോ തണ്ഹാവിജ്ജാ പരിവഡ്ഠന്തി, താസു തണ്ഹാഗഹണേന നവ തണ്ഹാമൂലകാ ധമ്മാ ആവട്ടന്തി, അവിജ്ജാഗഹണേന അവിജ്ജാമൂലകം സബ്ബം ഭവചക്കം ആവട്ടതി, യോനിസോമനസികാരഗ്ഗഹണേന ച യോനിസോമനസികാരമൂലകാ ധമ്മാ ആവട്ടന്തി, ചതുബ്ബിധഞ്ച സമ്പത്തിചക്കന്തി. അയം ആവട്ടോ ഹാരോ. ആവട്ടയന്തി ഏതേന, ഏത്ഥ വാ സഭാഗവിസഭാഗാ ച ധമ്മാ, തേസം വാ ആവട്ടനന്തി ആവട്ടോ. ദേസനായ ഗഹിതധമ്മാനം സഭാഗാസഭാഗധമ്മവസേന ആവട്ടനലക്ഖണോ ഹി ആവട്ടോ ഹാരോ. വുത്തന്തി ചേതം -

“ഏകമ്ഹി പദട്ഠാനേ, പരിയേസതി സേസകം പദട്ഠാനം;
ആവട്ടതി പടിപക്ഖേ, ആവട്ടോ നാമ സോ ഹാരോ”തി. (നേത്തിം ൪ നിദേശവാദ);

രൂപം ചതുബ്ബിധം കമ്മസമുട്ഠാനം, ചിത്തസമുട്ഠാനം, ഉതുസമുട്ഠാനം, ആഹാരസമുട്ഠാനം, തഥാ ഇട്ഠം ഇട്ഠമജ്ജന്തത്ഥം അനിട്ഠം അനിട്ഠമജ്ജന്തന്തി. ഇയ പന ഇട്ഠം അധിപ്പേതം. ചിത്തം കൂസലചിത്തമേത്ഥ വേദിതബ്ബം. തം കാമാവചരം, രൂപാവചരം, അരൂപാവചരം, ലോകുത്തരന്തി ചതുബ്ബിധം. വേദനാദിസമ്പയുത്തധമ്മഭേദതോ അനേകവിധന്തി അയം വിഭത്തിഹാരോ. വിഭജീയന്തി ഏതേന, ഏത്ഥ വാ സാധാരണാസാധാരണാനം സംകിലേസവോദാനധമ്മാനം ഭൂമിയോതി വിഭത്തി. വിഭജനം വാ ഏതേസം ഭൂമിയോതി വിഭത്തി. സംകിലേസധമ്മേ വോദാനധമ്മേ ച സാധാരണാസാധാരണതോ പദട്ഠാനതോ ഭൂമിതോ വിഭജനലക്ഖണോ ഹി വിഭത്തിഹാരോ. വുത്തന്തി ചേതം -

“ധമ്മഞ്ച പദട്ഠാനം, ഭൂമിഞ്ച വിഭജ്ജതേ അയം ഹാരോ;

സാധാരണ അസാധാരണ ച നേയ്യോ വിഭത്തി"തി. (നേത്തിം ര നിദേശവാറ);

ഇത്ഥിരൂപം പുരിസസ്സ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠതി അയോനിസോ മനസികരോതോ, യോനിസോ മനസികരോതോ ന പരിയാദിയതി സുസംവൃതിന്ദ്രിയത്താ സീലേസു സമാഹിതസ്സാതി അയം പരിവത്തോ ഹാരോ. പടിപക്ഖവസേന പരിവത്തിയന്തി ഇമിനാ, ഏതഥ വാ സുത്തേ വുത്തയമ്മാ, പരിവത്തനം വാ തേസന്തി പരിവത്തോ. നിദിട്ഠാനം യമ്മാനം പടിപക്ഖതോ പരിവത്തനലക്ഖണോ ഹി പരിവത്തോ ഹാരോ. വുത്തഞ്ഛേതം -

“കുസലാകുസലേ യമ്മേ, നിദിട്ഠേ ഭാവിതേ പഹീണേ ച;
പരിവത്തതി പടിപക്ഖേ, ഹാരോ പരിവത്തനോ നാമാ”തി. (നേത്തിം ര നിദേശവാറ);

ഭിക്ഖവേ, സമണാ പബ്ബജിതാതി പരിയായവചനം. അത്തം പരം കിഞ്ചിതി പരിയായവചനം. രൂപം വണ്ണം ചക്ഖുവിഞ്ഞേയന്തി പരിയായവചനം. സമനുപസ്സാമി ഓലോകേസ്സാമി ജാനാമിതി പരിയായവചനം. ഏവം ഇത്ഥം ഇമം പകാരന്തി പരിയായവചനം. പുരിസസ്സ പുഗ്ഗലസ്സാതി പരിയായവചനം. ചിത്തം വിത്താണം മനോതി പരിയായവചനം. പരിയാദായ ഗഹേത്ഥാ വേപേത്ഥാതി പരിയായവചനം. തിട്ഠതി ധരതി റാതീതി പരിയായവചനം. യഥാ യേന പകാരേന യേനാകാരേനാതി പരിയായവചനം. ഇത്ഥി നാരി മാതുഗാമോതി പരിയായവചനന്തി അയം വേവചനോ ഹാരോ. വിവിധം വചനം ഏകസ്സേവത്ഥസ്സ വാചകമേത്ഥാതി വിവചനം, വിവചനമേവ വേവചനം. വിവിധം വുച്ചതി ഏതേന അത്ഥോതി വാ വിവചനം, വിവചനമേവ വേവചനം. ഏകസ്ഥിം അത്ഥേ അനേകപരിയായസദുപ്പയോജനലക്ഖണോ ഹി വേവചനോ ഹാരോ. വുത്തഞ്ഛേതം -

“വേവചനാനി ബഹൂനി തു, സുത്തേ വുത്താനി ഏകധമ്മസ്സ;
യോ ജാനാതി സുത്തവിദു, വേവചനോ നാമ സോ ഹാരോ”തി. (നേത്തിം ര നിദേശവാറ);

രൂപം കാളസാമാദിവസേന അനേകയാ പഞ്ഞത്തം. പുരിസോ ഖത്തിയാദിവസേന അനേകയാ പഞ്ഞത്തോ. ചിത്തം പരിത്തമഹഗ്ഗതാദിവസേന അനേകയാ പഞ്ഞത്തം. “പരിയാദായാ”തി ഏതഥ പരിയാദാനം പരിയാദായകാനം പാപധമ്മാനം വസേന വീതിക്കമപരിയുട്ഠാനാദിനാ ച അനേകയാ പഞ്ഞത്തം. അയം പഞ്ഞത്തിഹാരോ. പകാരേഹി, പഭേദതോ വാ ഞാപീയന്തി ഇമിനാ, ഏതഥ വാ അത്ഥാതി പഞ്ഞത്തി. ഏകേകസ്സ ധമ്മസ്സ അനേകാഹി പഞ്ഞത്തിഹി പഞ്ഞാപേതബ്ബാകാരവിഭാവനലക്ഖണോ ഹി പഞ്ഞത്തിഹാരോ. വുത്തഞ്ഛേതം -

“ഏകം ഭഗവാ യമ്മം, പഞ്ഞത്തിഹി വിവിധാഹി ദേസേതി;
സോ ആകാരോ തേയ്യോ, പഞ്ഞത്തി നാമ സോ ഹാരോ”തി. (നേത്തിം ര നിദേശവാറ);

വിരോധിപച്ചയസമവായേ വിസദിസുപ്പത്തിരുപ്പവണ്ണവികാരാപത്തിയാ തംസമങ്ഗിനോ ഹദയങ്ഗതഭാവപ്പകാസനം രൂപട്ഠോതി അനിച്ഛതാമുഖേന ഓതരണം, അനിച്ഛസ്സ പന ദുക്ഖത്താ ദുക്ഖതാമുഖേന, ദുക്ഖസ്സ ച അനത്തകത്താ സുത്തതാമുഖേന ഓതരണം. ചിത്തം മനോവിത്താണയാതു, തസ്സാ പരിയാദായികാ തണ്ഹാ തദേകട്ഠാ ച പാപധമ്മാ യമ്മയാതുതി ധാതുമുഖേന ഓതരണം. ഏവം ഖന്ധായതനാദിമുഖേഹിപി ഓതരണം വത്തബ്ബന്തി അയം ഓതരണോ ഹാരോ. ഓതാരിയന്തി അനുപ്പവേസീയന്തി ഏതേന, ഏതഥ വാ സുത്താഗതാ യമ്മാ പടിച്ഛസമുപ്പാദാദീസൂതി ഓതരണോ. പടിച്ഛസമുപ്പാദാദിമുഖേന സുത്തത്ഥസ്സ ഓതരണലക്ഖണോ ഹി ഓതരണോ ഹാരോ. വുത്തഞ്ഛേതം -

“യോ ച പടിച്ഛുപ്പാദോ, ഇന്ദ്രിയഖന്ധാ ച ധാതുആയതനാ;
ഏതേഹി ഓതരതി യോ, ഓതരണോ നാമ സോ ഹാരോ”തി. (നേത്തിം ര നിദേശവാറ);

നാഹം, ഭിക്ഖവേ...പേ... സമനുപസ്സാമീതി ആരമ്ഭോ. ഏവം പുരിസസ്സ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠതീതി പദസുദ്ധി, ന പന ആരമ്ഭസുദ്ധി. യമയിദന്തിആദി പദസുദ്ധി ചേവ ആരമ്ഭസുദ്ധി ചാതി അയം സോധനോ ഹാരോ. സോധീയന്തി സമാധീയന്തി ഏതേന, ഏതമ വാ സുത്തേ പദപദത്ഥപഞ്ചാരമ്ഭാതി സോധനോ. സുത്തേ പദപദത്ഥപഞ്ചാരമ്ഭാനം സോധനലക്ഖണോ ഹി സോധനോ ഹാരോ. വുത്തഞ്ജേഹേതം -

“വിസ്സജ്ജിതമ്ഹി പഞ്ചേ, ഗാമായം പുച്ഛിതായമാരബ്ഭേ;
സുദ്ധാസുദ്ധപരിക്ഖാ, ഹാരോ സോ സോധനോ നാമാ”തി. (നേത്തിം രു നിദ്രേസവാറ);

അഞ്ഞന്തി സാമഞ്ഞതോ അധിട്ഠാനം കസ്സചി വിസേസസ്സ അനാമട്ഠത്താ. ഏകരൂപവീതി തം അവികപ്പേത്യാ വിസേസവചനം. യമയിദന്തി സാമഞ്ഞതോ അധിട്ഠാനം അനിയമവചനഭാവതോ. ഇത്ഥമീരൂപന്തി തം അവികപ്പേത്യാ വിസേസവചനന്തി അയം അധിട്ഠാനോ ഹാരോ. അധിട്ഠീയന്തി അനുപ്പവത്തിയന്തി ഏതേന, ഏതമ വാ സാമഞ്ഞവിസേസഭൂതാ യമ്മാ വിനാ വികപ്പേനാതി അധിട്ഠാനോ. സുത്താഗതാനം യമ്മാനം അവികപ്പനവസേനേവ സാമഞ്ഞവിസേസനിദ്ധാരണലക്ഖണോ ഹി അധിട്ഠാനോ ഹാരോ. വുത്തമ്പി ചേതം -

“ഏകത്തതായ യമ്മാ, യേപി ച വേമത്തതായ നിദിട്ഠാ;
തേന വികപ്പയിതബ്ബാ, ഏസോ ഹാരോ അധിട്ഠാനോ”തി. (നേത്തിം രു നിദ്രേസവാറ);

രൂപസ്സ കമ്മാവിജ്ജാദയോ കമ്മചിത്താദയോ ച ഹേതു. സമനുപസ്സനായ ആവജ്ജനാദയോ. കൂസലസ്സ ചിത്തസ്സ യോനിസോ മനസിങ്കാരാദയോ. പരിയാദായാതി ഏതമ പരിയാദാനസ്സ അയോനിസോമനസിങ്കാരാദയോതി അയം പരിക്ഖാരോ ഹാരോ. പരികരോതി അഭിസഞ്ചരോതി ഫലന്തി പരിക്ഖാരോ, ഹേതു പച്ചയോ ച. പരിക്ഖാരം ആചിക്ഖതീതി പരിക്ഖാരോ, ഹാരോ. പരിക്ഖാരവിസയത്താ, പരിക്ഖാരസഹചരണതോ വാ പരിക്ഖാരോ. സുത്തേ ആഗതയമ്മാനം പരിക്ഖാരസഞ്ചാതഹേതുപച്ചയേ നിദ്ധാരേത്ഥാ സംവണ്ണനാലക്ഖണോ ഹി പരിക്ഖാരോ ഹാരോ. വുത്തഞ്ജേഹേതം -

“യേ യമ്മാ യം യമ്മം, ജനയന്തിപ്പച്ചയാ പരമ്പരതോ;
ഹേതുമവകഡ്ഢയിത്ഥാ, ഏസോ ഹാരോ പരിക്ഖാരോ”തി. (നേത്തിം രു നിദ്രേസവാറ);

പുരിസസ്സ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഠതീതി ഏതമ പരിയാദായികാ വിസേസതോ തണ്ഹാവിജ്ജാ വേദിതബ്ബാ താസം വസേന പരിയാദാനസമ്ഭവതോ. താസു തണ്ഹായ രൂപമധിട്ഠാനം, അവിജ്ജായ അരൂപം. വിസേസതോ തണ്ഹായ സമമോ പടിപക്ഖോ, അവിജ്ജായ വിപസ്സനാ. സമമസ്സ ചേതോവിമുത്തി, ഫലവിപസ്സനായ പഞ്ഞാവിമുത്തി. തഥാ ഹി താ രാഗവിരാഗാ അവിജ്ജാവിരാഗാതി വിസേസേത്ഥാ വുച്ചന്തീതി അയം സമാരോപനോ ഹാരോ. സമാരോപീയന്തി ഏതേന, ഏതമ വാ പദട്ഠാനാദിമുഖേന യമ്മാതി സമാരോപനോ. സുത്തേ ആഗതയമ്മാനം പദട്ഠാനവേവചനഭാവനാപഹാനസമാരോപനവിചാരണലക്ഖണോ ഹി സമാരോപനോ ഹാരോ. വുത്തഞ്ജേഹേതം -

“യേ യമ്മാ യം മൂലാ, യേ ചേകത്ഥാ പകാസിതാ മുനിനാ;
തേ സമാരോപയിതബ്ബാ, ഏസ സമാരോപനോ ഹാരോ”തി. (നേത്തിം രു നിദ്രേസവാറ);

ഏത്താവതാ ച -

“ദേസനാ വിചയോ യുത്തി, പദട്ഠാനോ ച ലക്ഖണോ;
ചതുബ്ബുഹോ ച ആവട്ടോ, വിഭത്തി പരിവത്തനോ.

വേവചനോ ച പഞ്ഞത്തി, ഓതരണോ ച സോധനോ;

അയിട്റാനോ പരിക്ഖാരോ, സമാരോപനോ സോളസോ"തി. (നേത്തിം ൧ ഉദ്ദേശവാറ) -

ഏവം വുത്താ സോളസ ഹാരാ ദസ്സിതാതി വേദിതബ്ബാ. ഹരീയന്തി ഏതേഹി, ഏതഥ വാ സുത്തഗേയ്യാദിവിസയാ അത്താണസംസയവിപല്ലാസാതി ഹാരാ. ഹരന്തി വാ സയം താനി, ഹരണമത്തമേവ വാതി ഹാരാ ഫലൂപചാരേന. അഥ വാ ഹരീയന്തി വോഹരീയന്തി യമ്മസംവണ്ണകയമ്മപ്പടിഗ്ഗാഹകേഹി യമ്മസ്സ ദാനഗ്ഗഹണവസേനാതി ഹാരാ. അഥ വാ ഹാരാ വിയാതി ഹാരാ. യഥാ ഹി അനേകരതനാവലിസമൂഹോ ഹാരസങ്ഖാതോ അത്തനോ അവയവഭൂതരതനസമ്ഫസ്സേഹി സമുപജനിയമാനഹിലാദസുഖോ ഹുത്വാ തദുപഭോഗിജനസരീരസന്താപം നിദാഘപരിളാഹൂപജനിതം വൂപസമേതി, ഏവമേവ തേപി നാനാവിധപരമത്ഥരതനപ്പബ്ബന്ധാ സംവണ്ണനാവിസേസാ അത്തനോ അവയവഭൂതപരമത്ഥരതനാധിഗമേന സമുപ്പാദിയമാനനിബ്ബുതിസുഖാ യമ്മപ്പടിഗ്ഗാഹകജനഹദയപരിതാപം കാമരാഗാദികിലേസഹേതുക്കം വൂപസമേന്തിതി. അഥ വാ ഹാരയന്തി അത്താണാദിനിഹാരം അപഗമം കരോന്തി ആചിക്ഖന്തിതി വാ ഹാരാ. അഥ വാ സോതുജനചിത്തസ്സ ഹരണത്തോ രമണത്തോ ച ഹാരാ നിരുത്തിനയേന യഥാ "ഭവേസു വന്തഗമനോ ഭഗവാ"തി (വിസുദ്ധിം ൧.൧൪൪; പാരാ° അട്° ൧.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ).

ഇതോ പരം പന നന്ദിയാവട്ടാദിപഞ്ചവിധനയാ വേദിതബ്ബാ - തത്ഥ തണ്ഹാവിജ്ജാ സമുദയസച്ചം, താസം അയിട്റാനാദിഭൂതാ രൂപയമ്മാ ദുക്ഖസച്ചം, തേസം അപ്പവത്തി നിരോധസച്ചം, നിരോധപ്പജാനനാ പടിപദാ മഗ്ഗസച്ചം. തണ്ഹാഗഹണേന ചേത്ഥ മായാസാഠേയ്യമാനാതിമാനമദപ്പമാദപാപിച്ചുതാപാപമിത്തതാഅഹിരികഅനോത്തപ്പാദിവസേന അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ. അവിജ്ജാഗഹണേന വിപരീതമനസിങ്കാരകോധൂപനാഹമക്ഖപളാസഇസ്സാമച്ഛരിയ-സാരമ്ഭദോവചസ്സതാഭവദിട്ഠിവിഭവദിട്ഠിആദിവസേന അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ. വുത്തവിപരിയായത്തോ കുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ. കഥം? അമായാഅസാഠേയ്യാദിവസേന അവിപരീതമനസിങ്കാരാദിവസേന ച. തഥാ സമമപക്ഖിയാനം സദ്ധിന്ദ്രിയാദീനം , വിപസ്സനാപക്ഖിയാനം അനിച്ഛസത്താദീനഞ്ച വസേന വോദാനപക്ഖോ നേതബ്ബോതി അയം നന്ദിയാവട്ടസ്സ നയസ്സ ഭൂമി. യോ ഹി തണ്ഹാഅവിജ്ജാഹി സംകിലേസപക്ഖസ്സ സുത്തത്ഥസ്സ സമമവിപസ്സനാഹി വോദാനപക്ഖസ്സ ച ചതുസച്ചയോജനമുഖേന നയനലക്ഖണോ സംവണ്ണനാവിസേസോ, അയം നന്ദിയാവട്ടനയോ നാമ. വുത്തഞ്ജേഹേതം -

“തണ്ഹഞ്ച അവിജ്ജവി ച, സമമേന വിപസ്സനായ യോ നേതി;
സച്ചേഹി യോജയിതാ, അയം നയോ നന്ദിയാവട്ടോ”തി. (നേത്തിം ൪ നിദ്ദേശവാറ);

നന്ദിയാവട്ടസ്സ വിയ ആവട്ടോ ഏതസ്സാതി നന്ദിയാവട്ടോ. യഥാ ഹി നന്ദിയാവട്ടോ അത്തോ റിതേന പധാനാവയവേന ബഹിലാ ആവട്ടതി, ഏവമയവി നയോതി അത്ഥോ. അഥ വാ നന്ദിയാ തണ്ഹായ പമോദസ്സ വാ ആവട്ടോ ഏത്ഥാതി നന്ദിയാവട്ടോ.

ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന ഗഹിതേസു തണ്ഹാവിജ്ജാതപ്പക്ഖിയയമ്മേസു തണ്ഹാ ലോഭോ, അവിജ്ജാ മോഹോ, അവിജ്ജായ സമ്പയുത്തോ ലോഹിതേ സതി പുബ്ബോ വിയ തണ്ഹായ സതി സിജ്ജത്ഥാനോ ആഘാതോ ദോസോ ഇതി തീഹി അകുസലമൂലേഹി ഗഹിതേഹി, തപ്പടിപക്ഖത്തോ കുസലചിത്തഗ്ഗഹണേന ച തീണി കുസലമൂലാനി ഗഹിതാനി ഏവ ഹോന്തി. ഇധാപി ലോഭോ സബ്ബാനി വാ സാസവകുസലമൂലാനി സമുദയസച്ചം, തന്നിബ്ബത്താ തേസം അയിട്റാനഗോചരഭൂതാ ഉപാദാനക്ഖന്ധാ ദുക്ഖസച്ചന്തിആദിനാ സച്ചയോജനാ വേദിതബ്ബാ. ഫലം പനേത്ഥ വിമോക്ഖത്തയവസേന നിദ്ധാരേതബ്ബം, തീഹി അകുസലമൂലേഹി തിവിധദുച്ഛരിതസംകിലേസമലവിസമഅകുസലസത്താവിതക്കാദിവസേന അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ, തഥാ തീഹി കുസലമൂലേഹി തിവിധസുചരിതസമകുസലസത്താവിതക്കസദ്ധമ്മസമാധിവിമോക്ഖമുഖാദിവസേന വോദാനപക്ഖോ നേതബ്ബോതി അയം തിപുക്ഖലസ്സ നയസ്സ ഭൂമി. യോ ഹി അകുസലമൂലേഹി സംകിലേസപക്ഖസ്സ കുസലമൂലേഹി വോദാനപക്ഖസ്സ സുത്തത്ഥസ്സ ച ചതുസച്ചയോജനാമുഖേന നയനലക്ഖണോ സംവണ്ണനാവിസേസോ, അയം തിപുക്ഖലനയോ

നാമ. തീഹി അവയവേഹി ലോഭാഭീഹി സംകിലേസപക്വേ, അലോഭാഭീഹി ച വോദാനപക്വേ പൂക്ഖലോ സോഭനോതി തിപൂക്ഖലോ. വുത്തഞ്ഛേതം -

“യോ അകുസലേ സമുലേഹി,
നേതി കുമലേ ച കുമലമുലേഹി;
ഭൂതം തഥം അവിതഥം,
തിപൂക്ഖലം തം നയം ആഹൂ”തി. (നേത്തിം രു നിദേശവാദ);

വുത്തനയേന ഗഹിതേസു തണ്ഹാവിജ്ജാതപ്പക്ഖിയയമ്മേസു വിസേസതോ തണ്ഹാദിട്ഠിനം വസേന അസുഭേ “സുഭ”ന്തി, ദുക്ഖേ “സുഖ”ന്തി ച വിപല്ലാസാ, അവിജ്ജാദിട്ഠിനം വസേന അനിച്ഛേ “നിച്ഛ”ന്തി, അനത്തനി “അത്താ”തി വിപല്ലാസാ വേദിതബ്ബാ. തേസം പടിപക്ഖതോ കുമലചിത്തഗുഹണേന സിലേഹി സതിവിരിയസമാധിപണ്ണിന്ദ്രിയേഹി ചത്താരി സതിപട്ഠാനാനി സിദ്ധാനിയേവ ഹോന്തി.

തത്ഥ ചതുഹി ഇന്ദ്രിയേഹി ചത്താരോ പുഗ്ഗലാ നിദ്രിസിതബ്ബാ. കഥം? ദുവിധോ ഹി തണ്ഹാചരിതോ മുദിന്ദ്രിയോ തിക്ഖിന്ദ്രിയോതി, തഥാ ദിട്ഠിചരിതോ. തേസു പഠമോ അസുഭേ “സുഭ”ന്തി വിപരിയേസഗ്ഗാഹീ സതിബലേന യമാഭൂതം കായസഭാവം സല്ലക്ഖേനോ ഭാവനാബലേന തം വിപല്ലാസം സമുഗ്ഘാതേതാ സമ്മത്തനിയാമം ഓക്കമതി. ദുതിയോ അസുഖേ “സുഖ”ന്തി വിപരിയേസഗ്ഗാഹീ “ഉപ്പന്നം കാമവിതക്കം നാധിവാസേതീ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൬; അം നിം ൪.൧൪; ൬.൭൮) വുത്തേന വീരിയസംവരഭൂതേന വീരിയബലേന പടിപക്ഖം വിനോദേനോ ഭാവനാബലേന തം വിപല്ലാസം വിധമേതാ സമ്മത്തനിയാമം ഓക്കമതി. തതിയോ അനിച്ഛേ “നിച്ഛ”ന്തി വിപല്ലാസഗ്ഗാഹീ സമമബലേന സമാഹിതചിത്തോ സഞ്ചാരാനം ഖണികഭാവം സല്ലക്ഖേനോ ഭാവനാബലേന തം വിപല്ലാസം സമുഗ്ഘാതേതാ സമ്മത്തനിയാമം ഓക്കമതി. ചതുത്ഥോ സന്തതിസമുഹകിച്ചാരമ്മണ്ഡനവഞ്ചിതതായ ഫസ്സാദിയമ്മപുഞ്ജമത്തേ അനത്തനി “അത്താ”തി മിച്ചാഭിനിവേസീ ചതുകോടികസുത്തേതാമനസികാരേന തം മിച്ചാഭിനിവേസം വിദ്ധംസേനോ സാമത്തഫലം സച്ഛികരോതി. സുഭസത്താഭീഹി ചതുഹിപി വാ വിപല്ലാസേഹി സമുദയസച്ചം, തേസമധിട്ഠാനാരമ്മണ്ഡതാ പഞ്ചുപാദാനപക്ഖന്ധാ ദുക്ഖസച്ചന്തിആദിനാ സച്ചയോജനാ വേദിതബ്ബാ. ഫലം പനേത്ഥ ചത്താരി സാമത്തഫലാനി, ചതുഹി ചേത്ഥ വിപല്ലാസേഹി ചതുരാസവോഘയോഗഗന്ഥഅഗതിതണ്ഹുപാദാനസല്ലവിത്താണട്ഠിതിഅപരിത്താദിവസേന അകുസലപക്ഖോ നേതബ്ബോ, തഥാ ചതുഹി സതിപട്ഠാനേഹി ചതുബ്ബിധജ്ജ്യാനവിഹാരാധിട്ഠാനസുഖഭാഗിയയമ്മഅപ്പമത്താസമ്മപ്പയാനഇദ്ധിപാദാദിവസേന വോദാനപക്ഖോ നേതബ്ബോതി അയം സീഹവിക്ഖിളിതസ്സ നയസ്സ ഭൂമി. യോ ഹി സുഭസത്താഭീഹി വിപല്ലാസേഹി സകലസ്സ സംകിലേസപക്ഖസ്സ സദ്ധിന്ദ്രിയാഭീഹി ച വോദാനപക്ഖസ്സ ചതുസച്ചയോജനാവസേന നയനലക്ഖണോ സംവണ്ണനാവിസേസോ, അയം സീഹവിക്ഖിളിതോ നാമ. വുത്തഞ്ഛേതം -

“യോ നേതി വിപല്ലാസേഹി,
കിലേസേ ഇന്ദ്രിയേഹി സദ്ധമ്മേ;
ഏതം നയം നയവിദു,
സീഹവിക്ഖിളിതം ആഹൂ”തി. (നേത്തിം രു നിദേശവാദ);

അസന്താസനജവപരക്കമാദിവീസേസയോഗേന സീഹോ ഭഗവാ, തസ്സ വിക്ഖിളിതം ദേസനാ വചികമ്മഭൂതോ വിഹാരോതി കത്ഥാ വിപല്ലാസതപ്പടിപക്ഖപരിദീപനതോ സീഹസ്സ വിക്ഖിളിതം ഏത്ഥാതി സീഹവിക്ഖിളിതോ, നയോ. ബലവിസേസയോഗദീപനതോ വാ സീഹവിക്ഖിളിതസദിസത്താ നയോ സീഹവിക്ഖിളിതോ. ബലവിസേസോ ചേത്ഥ സദ്ധാദിബലം, ദസബലാനി ഏവ വാ.

ഇമേസം പന തിണ്ണം അത്ഥനയാനം സിദ്ധിയാ വോഹാരനയദ്വയം സിദ്ധമേവ ഹോതി. തഥാ ഹി അത്ഥനയത്തയദിസാഭാവേന കുമലാദിയമ്മാനം ആലോചനം ദിസാലോചനം. വുത്തഞ്ഛേതം -

“വേയാകരണേസു ഹി യേ,
കുസലാകുസലാ തഹിം തഹിം വുത്താ;
മനസാ ഓലോകയതേ,
തം ഖു ദിസാലോചനം ആഹൂ”തി. (നേത്തിം ൪ നിദ്രേസവാറ);

തഥാ ആലോചിതാനം തേസം ധമ്മാനം അത്ഥനയത്തയയോജനേ സമാനയനതോ
അങ്കുസോ വിയ അങ്കുസോ. വുത്തഞ്ചേതം -

“ഓലോകേത്വാ ദിസലോചനേന, ഉക്ഖിപിയ യം സമാനേതി;
സഞ്ചേ കുസലാകുസലേ, അയം നയോ അങ്കുസോ നാമാ”തി. (നേത്തിം ൪
നിദ്രേസവാറ);

തസ്മാ മനസാവ അത്ഥനയാനം ദിസാഭൂതധമ്മാനം ലോചനം ദിസാലോചനം, തേസം
സമാനയനം അങ്കുസോതി പഞ്ചപി നയാനി യുത്താനി ഹോന്തി.

ഏത്താവതാ ച -

“പഠമോ നന്ദിയാവട്ടോ, ദുതിയോ ച തിപുക്ഖലോ;
സീഹവിക്ഖിളിതോ നാമ, തതിയോ നയലഞ്ജകോ.

ദിസാലോചനമാഹംസു, ചതുത്ഥം നയമുത്തമം;
പഞ്ചമോ അങ്കുസോ നാമ, സഞ്ചേ പഞ്ച നയാ ഗതാ”തി. (നേത്തിം ൧ ഉദ്രേസവാറ) -

ഏവം വുത്തപഞ്ചനയാപി ഏത്ഥ ദസ്സിതാതി വേദിതഞ്ച. നയതി സംകിലേസം വോദാനഞ്ച
വിഭാഗതോ ഞാപേതീതി നയോ, ലഞ്ജേതി പകാസേതി സുത്തത്ഥന്തി ലഞ്ജകോ, നയോ ച
സോ ലഞ്ജകോ ചാതി നയലഞ്ജകോ. ഇദഞ്ച സുത്തം സോളസവിധേ സുത്തന്തപട്ഠാനേ
സംകിലേസഭാഗിയം ബൃതിരേകമുവേന നിബ്ബേധാസേക്ഖഭാഗിയന്തി ദട്ഠഞ്ച.
അട്ഠവീസതിവിധേ പന സുത്തന്തപട്ഠാനേ ലോകിയലോകുത്തരം സത്തധമ്മാധിട്ഠാനം
ഞാണത്തേയം ദസ്സനഭാവനം സകവചനം വിസ്സജ്ജനീയം കുസലാകുസലം അനുത്താതം
പടികഖിത്തഞ്ചാതി വേദിതഞ്ച.

തത്ഥ സോളസവിധസുത്തന്തം പട്ഠാനം നാമ “സംകിലേസഭാഗിയം സുത്തം,
വാസനാഭാഗിയം സുത്തം, നിബ്ബേധഭാഗിയം സുത്തം, അസേക്ഖഭാഗിയം സുത്തം,
സംകിലേസഭാഗിയഞ്ച വാസനാഭാഗിയഞ്ച സുത്തം, സംകിലേസഭാഗിയഞ്ച നിബ്ബേധഭാഗിയഞ്ച
സുത്തം, സംകിലേസഭാഗിയഞ്ച അസേക്ഖഭാഗിയഞ്ച സുത്തം, വാസനാഭാഗിയഞ്ച
നിബ്ബേധഭാഗിയഞ്ച സുത്തം, വാസനാഭാഗിയഞ്ച അസേക്ഖഭാഗിയഞ്ച സുത്തം,
നിബ്ബേധഭാഗിയഞ്ച അസേക്ഖഭാഗിയഞ്ച സുത്തം, സംകിലേസഭാഗിയഞ്ച വാസനാഭാഗിയഞ്ച
നിബ്ബേധഭാഗിയഞ്ച സുത്തം, സംകിലേസഭാഗിയഞ്ച വാസനാഭാഗിയഞ്ച അസേക്ഖഭാഗിയഞ്ച
സുത്തം, സംകിലേസഭാഗിയഞ്ച നിബ്ബേധഭാഗിയഞ്ച അസേക്ഖഭാഗിയഞ്ച സുത്തം,
വാസനാഭാഗിയഞ്ച നിബ്ബേധഭാഗിയഞ്ച അസേക്ഖഭാഗിയഞ്ച സുത്തം, സംകിലേസഭാഗിയഞ്ച
വാസനാഭാഗിയഞ്ച നിബ്ബേധഭാഗിയഞ്ച അസേക്ഖഭാഗിയഞ്ച സുത്തം, നേവ
സംകിലേസഭാഗിയം ന വാസനാഭാഗിയം ന നിബ്ബേധഭാഗിയം ന അസേക്ഖഭാഗിയം
സുത്ത”ന്തി (നേത്തിം ൮൯) ഏവം വുത്തസോളസസാസനപട്ഠാനാനി.

തത്ഥ സംകിലിസ്സന്തി ഏതേനാതി സംകിലേസോ, സംകിലേസഭാഗേ
സംകിലേസകോട്ഠാസേ പവത്തം സംകിലേസഭാഗിയം. വാസനാ പൂത്തഭാവനാ,
വാസനാഭാഗേ പവത്തം വാസനാഭാഗിയം, വാസനം ഭജാപേതീതി വാ വാസനാഭാഗിയം.
നിബ്ബിജ്ജന്തം ലോഭക്ഖന്ധാദിനം പദാലനം നിബ്ബേധോ, നിബ്ബേധഭാഗേ പവത്തം, നിബ്ബേധം
ഭജാപേതീതി വാ നിബ്ബേധഭാഗിയം. പരിനിട്ഠിതസിക്ഖാ ധമ്മാ അസേക്ഖാ,
അസേക്ഖഭാഗേ പവത്തം, അസേക്ഖേ ഭജാപേതീതി വാ അസേക്ഖഭാഗിയം. തേസു യത്ഥ
തണ്ഹാദിസംകിലേസോ വിഭത്തോ, ഇദം സംകിലേസഭാഗിയം. യത്ഥ
ദാനാദിപൂത്തകിരിയവത്ഥു വിഭത്തം, ഇദം വാസനാഭാഗിയം. യത്ഥ സേക്ഖാ
സീലക്ഖന്ധാദയോ വിഭത്തോ, ഇദം നിബ്ബേധഭാഗിയം. യത്ഥ പന അസേക്ഖാ

സീലക്ട് ചെയ്തോ വിഭജിക്കും, ഇതും അന്വേഷിക്കും. ഇതരാനി തേസം
വോമിസ്സുകനയവസേന വൃത്താനി. സബ്ബാസവസംവരപരിയായാദിനം വസേന സബ്ബാഗിയം
വേദിതബ്ബം. തത്ത്വം ഹി സംകിലേസയമ്മാ ലോകിയസുചരിതയമ്മാ സേക്ഖാ യമ്മാ
അന്വേഷിക്കും യമ്മാ ച വിഭജിക്കും. സബ്ബാഗിയം പന “പസ്സം ന പസ്സതി”തിആദികം
ഉദകാദിഅനുവാദവചനം വേദിതബ്ബം.

അട്ഠവിസതിവിധം സുത്തന്തപട്ഠാനം പന “ലോകിയം, ലോകുത്തരം, ലോകിയഞ്ച
ലോകുത്തരഞ്ച, സത്താധിട്ഠാനം, യമ്മാധിട്ഠാനം, സത്താധിട്ഠാനഞ്ച യമ്മാധിട്ഠാനഞ്ച,
ഞാണം, നേയം, ഞാഞ്ച നേയഞ്ച, ദസ്സനം, ഭാവനാ, ദസ്സനഞ്ച ഭാവനാ ച, സകവചനം,
പരവചനം, സകവചനഞ്ച പരവചനഞ്ച, വിസ്സജ്ജനീയം, അവിസ്സജ്ജനീയം, വിസ്സജ്ജനീയഞ്ച
അവിസ്സജ്ജനീയഞ്ച, കമ്മം, വിപാകോ, കമ്മഞ്ച വിപാകോ ച കുസലം, അകുസലം,
കുസലഞ്ച അകുസലഞ്ച അനുത്താതം, പടിക്പിത്തം, അനുത്താതഞ്ച പടിക്പിത്തഞ്ച,
മവോ”തി (നേത്തിം ൧൧൨) ഏവമാഗതാനി അട്ഠവിസതി സാസനപട്ഠാനാനി. തത്ത്വം
ലോകിയത്തി ലോകേ നിയുത്തോ, ലോകേ വാ വിദിതോ ലോകിയോ. ഇയ പന ലോകിയോ
അത്ഥോ യസ്ഥിം സുത്തേ വുത്തോ, തം സുത്തം ലോകിയം. തത്ത്വം ലോകുത്തരം. യസ്ഥിം
പന സുത്തേ പദേസേന ലോകിയം, പദേസേന ലോകുത്തരം വുത്തം, തം ലോകിയഞ്ച
ലോകുത്തരഞ്ച. സത്തഅധിപ്പായസത്തപത്തത്തിമുഖേന ദേസീതം സത്താധിട്ഠാനം.
യമ്മവസേന ദേസീതം യമ്മാധിട്ഠാനം. ഉദയവസേന ദേസീതം സത്താധിട്ഠാനഞ്ച
യമ്മാധിട്ഠാനഞ്ച. ഇമിനാ നയേന സബ്ബപദേസു അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ബുദ്ധാദിനം പന
ഗുണാഭിത്ഥവനവസേന പവത്തം സുത്തം മവോ നാമ -

“മഗ്ഗാനട്ഠഗികോ സേട്ഠോ, സച്ചാനം ചതുരോ പദാ;
വിരാഗോ സേട്ഠോ യമ്മാനം, ദിപദാനഞ്ച ചക്ഖുമാ”തി. (ധം പം ൨൨൩; നേത്തിം
൧൧൦; പേടകോം ൩൦) ആദികം വിയ -

നേത്തിനയവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. സദുഗരുകാദിനത്തി ആദിസദ്ദേന ഗന്ധരസഫോട്ഠബുഗരുകേ സങ്ഗഹാതി.
ആസയവസേനാതി അജ്ജയാസയവസേന. ഉതുമുട്ഠാനോപി ഇത്ഥിസന്താനഗതോ സദ്ദോ
ലബ്ഭതി, സോ ഇയ നാധിപ്പേതോതി “ചിത്തസമുട്ഠാനോ”തി വുത്തം. കമിതസദ്ദോ
ആലാപാദിസദ്ദോ. ഗീതസദ്ദോ സരേന ഗായനസദ്ദോ. ഇത്ഥിയാ ഹസനസദ്ദോപേത്ഥ
സങ്ഗഹേതബ്ബോ തസ്സപി പുരിസേന അസ്സാദേതബ്ബോ. തേനാഹ - “അപിച ലോ
മാതുഗാമസ്സ സദും സുണാതി തിരോകുട്ടാ വാ തിരോപാകാരാ വാ ഹസന്തിയാ വാ
ഭണന്തിയാ വാ ഗായന്തിയാ വാ, സോ തദസ്സാദേതി”തിആദി. നിവത്ഥനിവാസനസ്സാതി
ഖലിത്ഥമസ്സ നിവാസനസ്സ. അലങ്കാരസ്സാതി നൃപുരാദികസ്സ അലങ്കാരസ്സ. ഇത്ഥിസദ്ദോത്ഥേവ
വേദിതബ്ബോതി ഇത്ഥിപടിബദ്ധഭാവതോ വുത്തം. തേനാഹ - “സബ്ബോപി”തിആദി.
അവിദുരട്ഠാനേതി തസ്സ ഹത്ഥികുലസ്സ വസനട്ഠാനതോ അവിദുരട്ഠാനേ. കായുപപന്നോതി
സമ്പന്നകായോ മിരകമിനമഹാകായോ. മഹാഹത്ഥീതി മഹാനുഭാവോ ഹത്ഥീ. ജേട്ഠം
കത്ഥാതി യുമപതിം കത്ഥാ.

കമിനതിക്ഖഭാവേന സിങ്ഗസദിസത്താ അളസങ്ഖാതാനി സിങ്ഗാനി ഏതസ്സ അത്ഥീതി
സിങ്ഗീ, സുവണ്ണവണ്ണതായ മഹാബലതായ ച സിഹഹത്ഥിആദിമിഗസദിസത്താ മിഗോ
വിയാതി മിഗോ. തത്ത്വം തത്ത്വം കിച്ചം നേതുഭാവേന ചക്ഖുയേവ നേത്തം, തം ഉഗ്ഗതട്ഠേന
ആയതം ഏതസ്സാതി ആയതചക്ഖുനേത്തോ. അട്ഠി ഏവ തചോ ഏതസ്സാതി അട്ഠിത്തചോ.
തേനാഭിഭൂതോതി തേന മിഗേന അഭിഭൂതോ അജ്ജേയാത്ഥോ നിചുലഗുഹിതോ ഹുത്ഥാ.
കരുണം രുദാമിതി കാരുണ്യപത്തോ ഹുത്ഥാ രോദാമി വിരവാമി. പച്ചത്ഥികഭയതോ മുത്തീ
നാമ യഥാ തത്ത്വം സഹായവതോ ഹോതി, ന ഏകാകിനോതി ആഹ - “മാ ഹേവ മം
പാണസമം ജഹേയ്യാ”തി. തത്ത്വം മാ ഹേവ മന്തി മം ഏവരുപം ബൃസനം പത്തം അത്തനോ
പാണസമം പിയസാമികം ത്വം മാഹേവ ജഹി.

കുഞ്ചേ ഗിരികൂടേ രമതി അഭിരമതി, തത്ത്വം വാ വിചരതി, കോഞ്ജനാദം നദനോ വാ
വിചരതി, കു വാ പഥവീ, തദഭിഘാതേന ജീരതിതി കുഞ്ജരോ. സട്ഠിഹായനന്തി ജാതിയാ
സട്ഠിവസ്സകാലസ്ഥിം കുഞ്ജരോ മാമേന പരിഹായന്തി, തം സന്ധായ ഏവമാഹ. പഥബ്ബാ

ചാതുരന്തായാതി ചതുസു ദിസാസു സമുദ്രം പത്യാ റിതായ ചാതുരന്തായ പഥവിയാ. സുപ്തിയോതി സുട്ഠു പിയാ. തേസം തം വാരിജോ സേട്ഠോതി യേ സമുദ്രേ വാ ഗങ്ഗായ വാ യമുനായ വാ നമ്മദാനദിയാ വാ കൂളിരാ, തേസം സബ്ബേസം വണ്ണസമ്പത്തിയാ മഹന്തത്തേന ച വാരിമ്ഹി ജാതത്താ വാരിജോ തപേവ സേട്ഠോ പസത്ഥരോ. മുഞ്ച രോദന്തിയാ പതിന്തി സബ്ബേസം സേട്ഠത്താ തപേവ യാചാമി, രോദമാനായ മയ്ഹം സാമികം മുഞ്ച. അമാതി ഗഹണസ്സ സിമിലകരണസമനന്തരമേവ. ഏതസ്സാതി പടിസത്തുമദുനസ്സ.

പബ്ബതഗഹനം നിസ്സായാതി തിസ്സോ പബ്ബതരാജിയോ അതിക്കമിത്ഥാ ചതുത്ഥായ പബ്ബതരാജിയം പബ്ബതഗഹനം ഉപനിസ്സായ. ഏവം വദതീതി “ഉദേതയം ചക്ഖുമാ”തിആദിനാ (ജാ° ൧.൨.൧൦) ഇമം ബുദ്ധമന്തം മന്തേന്തോ വദതി.

തത്ഥ ഉദേതീതി പാചീനലോകയാതുതോ ഉഗ്ഗച്ഛതി. ചക്ഖുമാതി സകലചക്കവാളവാസിനം അന്ധകാരം വിധമിത്ഥാ ചക്ഖുപ്പടിലാഭകരണേന യന്തേന തേസം ദിനം ചക്ഖു, തേന ചക്ഖുനാ ചക്ഖുമാ. ഏകരാജാതി സകലചക്കവാളേ ആലോകകരാനം അന്തരേ സേട്ഠട്ഠേന രഞ്ജനട്ഠേന ച ഏകരാജാ. ഹരിസ്സവണ്ണോതി ഹരിസമാനവണ്ണോ, സുവണ്ണവണ്ണോതി അത്ഥോ. പഥവിം പഭാസേതീതി പഥവിപ്പഭാസോ. തം തം നമസ്സാമീതി തസ്ഥാ തം ഏവരൂപം ഭവന്തം നമസ്സാമി വന്ദാമി. തയാജ്ജ ഗുത്താ വിഹരേമ്ഹ ദിവസന്തി തയാ അജ്ജ രക്ഖിതാ ഹുത്ഥാ ഇമം ദിവസം ചതുതുരിയാപഥവിഹാരേന സുഖം വിഹരേയ്യാമ.

ഏവം ബോധിസത്തോ ഇമായ ഗാമായ സൂരിയം നമസ്സിത്ഥാ ദുതിയഗാമായ അതീതേ പരിനിബ്ബുതേ ബുദ്ധേ ചേവ ബുദ്ധഗുണേ ച നമസ്സതി “യേ ബ്രാഹ്മണാ”തിആദിനാ. തത്ഥ യേ ബ്രാഹ്മണാതി യേ ബ്രാഹ്മിതപാപാ പരിസുദ്ധാ ബ്രാഹ്മണാ. വേദഗുതി വേദാനം പാരം ഗതാ, വേദേഹി പാരം ഗതാതി വാ വേദഗു. ഇയ പന സബ്ബേ സങ്ഖതയമ്മേ വിദിതേ പാകടേ കത്ഥാ കതാതി വേദഗു. തേനേവാഹ - “സബ്ബയമ്മേ”തി. സബ്ബേ ഖണ്ഡായതനയാത്യയമ്മേ സലക്ഖണ്ഡസാമന്തലക്ഖണ്ഡവസേന അത്തനോ ഞാണസ്സ വിദിതേ പാകടേ കത്ഥാ തിണ്ണം മാരാനം മത്ഥകം മദിത്ഥാ സമ്മാസമ്ബോധിം പത്ഥാ, സംസാരം വാ അതിക്കന്താതി അത്ഥോ. തേ മേനമോതി തേ മമ ഇമം നമക്കാരം പടിച്ചുന്തു. തേ ച മം പാലയന്തുതി ഏവം മയാ നമസ്സിത്ഥാ ച തേ ഭഗവന്തോ മം പാലയന്തു രക്ഖന്തു. നമത്തു ബുദ്ധാനം...പേ... വിമുത്തിയാതി അയം മമ നമക്കാരോ അതീതാനം പരിനിബ്ബുതാനം ബുദ്ധാനം അത്ഥു, തേസംയേവ ചതുസു ഫലേസു ഞാണസങ്ഖാതായ ബോധിയാ അത്ഥു, തഥാ തേസത്തേവ അരഹന്തഫലവിമുത്തിയാ വിമുത്താനം അത്ഥു, യാ ച നേസം തദങ്ഗവിക്ഖമ്ഭന്നസമുച്ഛേദപ്പടിപ്പസ്സദ്ധിനിസ്സരണസങ്ഖാതാ പഞ്ചവിധാ വിമുത്തി, തായ വിമുത്തിയാപി അയം മയ്ഹം നമക്കാരോ അത്ഥുതി അത്ഥോ. ഇമം സോ പരിത്തം കത്ഥാ, മോരോ ചരതി ഏസനാതി ഇദം പന പദവയം സത്ഥാ അഭിസമ്ബുദ്ധോ ഹുത്ഥാ ആഹ. തസ്സത്ഥോ - ഭിക്ഖവേ, സോ മോരോ ഇമം പരിത്തം ഇമം രക്ഖം കത്ഥാ അത്തനോ ഗോചരഭൂമിയം പുപ്ഫഫലാദിനം അത്ഥായ നാനപ്പകാരായ ഏസനായ ചരതീതി.

ഏവം ദിവസം ചരിത്ഥാ സായം പബ്ബതമത്ഥകേ നിസീദിത്ഥാ അത്ഥം ഗച്ഛന്തം സൂരിയം ഓലോകേന്തോ ബുദ്ധഗുണേ ആവജേജത്ഥാ നിവാസട്ഠാനേ രക്ഖാവരണത്ഥായ പുന ബ്രഹ്മമന്തം വദന്തോ “അപേതയ”തിആദിമാഹ. തേനേവാഹ - “ദിവസം ഗോചരം ഗഹേത്ഥാ”തിആദി. തത്ഥ അപേതീതി അപയാതി അത്ഥം ഗച്ഛതി. ഇമം സോ പരിത്തം കത്ഥാ മോരോ വാസമകപ്പയിതി ഇദമ്പി അഭിസമ്ബുദ്ധോ ഹുത്ഥാ ആഹ. തസ്സത്ഥോ - ഭിക്ഖവേ, സോ മോരോ ഇമം പരിത്തം ഇമം രക്ഖം കത്ഥാ അത്തനോ നിവാസട്ഠാനേ വാസം സംകപ്പയിത്ഥാതി. പരിത്തകമ്മതോ പുരേതരമേവാതി പരിത്തകമ്മകരണതോ പുരേതരമേവ. മോരകുക്കുടികായാതി കുക്കുടികാസദിസായ മോരച്ഛാപികായ.

൩. തതിയേ രൂപായതനസ്സ വിധ ഗണ്ഡായതനസ്സപി സമുട്ഠാപകപച്ചയവസേന വിസേസോ നത്ഥീതി ആഹ - “ചതുസമുട്ഠാനിക”തി. ഇത്ഥിയാ സരീരഗന്ധസ്സ കായാരുഹ്ഠാനുലേപനാദിഗന്ധസ്സ ച തപ്പടിബദ്ധഭാവതോ അവിസേസേന ഗഹണപ്പസങ്ഗേ ഇധാധിപ്പേതഗന്ധം നിദ്ധാരേന്തോ “സ്വായ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഇത്ഥിയാതി പാകതികായ ഇത്ഥിയാ. ദുഗ്ഗണ്ഡോതി പാകതികായ ഇത്ഥിയാ സരീരഗന്ധഭാവതോ ദുഗ്ഗണ്ഡോ ഹോതി.

ഇയാധിപ്പേതോതി ഇട്ഓഭാവതോ അസ്സാദേതബുത്താ വുത്തം. കഥം പന ഇത്ഥിയാ സരീരഗന്ധസ്സ ദുഗ്ഗന്ധഭാവോതി ആഹ - “ഏകച്ചാ ഹീ”തിആദി. തത്ഥ അസ്സസ്സ വിയ ഗന്ധോ അസ്സാ അത്ഥിതി അസ്സഗന്ധിനീ. മേണ്ഡകസ്സ വിയ ഗന്ധോ അസ്സാ അത്ഥിതി മേണ്ഡകഗന്ധിനീ. സേദസ്സ വിയ ഗന്ധോ അസ്സാ അത്ഥിതി സേദഗന്ധിനീ. സോണിതസ്സ വിയ ഗന്ധോ അസ്സാ അത്ഥിതി സോണിതഗന്ധിനീ. രജ്ജതേവാതി അന്നാദിമതി സംസാരേ അവിജ്ജാദികിലേസവാസനായ പരികഡ്ഢിതഹദയത്താ ഫോട്ഓബുസ്സാദഗധിതചിത്തതായ ച അന്ധബാലോ ഏവരുപായപി ദുഗ്ഗന്ധസരീരായ ഇത്ഥിയാ രജ്ജതിയേവ. പാകതികായ ഇത്ഥിയാ സരീരഗന്ധസ്സ ദുഗ്ഗന്ധഭാവം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി വിസിട്ഓയ ഏകച്ചായ ഇത്ഥിയാ തദഭാവം ദസ്സേതും - “ചക്കവത്തിനോ പനാ”തിആദിമാഹ. യദി ഏവം ഹുദിസായ ഇത്ഥിയാ സരീരഗന്ധോപി ഇധ കസ്ഥാ നാധിപ്പേതോതി ആഹ - “അയം ന സബ്ബാസം ഹോതി”തിആദി. തിരച്ഛാനഗതായ ഇത്ഥിയാ ഏകച്ചായ ച മനുസ്സിത്ഥിയാ സരീരഗന്ധസ്സ അതിവിധ അസ്സാദേതബുഭാവദസ്സനതോ പുന തന്വി അവിസേസേന അനുജാനതോ “ഇത്ഥികായേ ഗന്ധോ വാ ഹോതും”തിആദിമാഹ. ഇത്ഥിഗന്ധോത്പേവ വേദിതബ്ബോതി തപ്പടിബദ്ധഭാവതോ വുത്തം.

൪. ചതുത്ഥാദിസു കിം തേനാതി ജിവ്ഹാവിഞ്ഞേയരസേ ഇയാധിപ്പേതേ കിം തേന അവയവരസാദിനാ വുത്തേന പയോജനം. ഓട്ഓമംസം സമ്മക്ഖേതിതി ഓട്ഓമംസസമ്മക്ഖനോ, ഖേളാദിനീ. ആദിസദ്ദേന ഓട്ഓമംസമക്ഖനോ തമ്ബുലമുഖവാസാദിരസോ ഗയ്ഹതി. സബ്ബോ സോ ഇത്ഥിരസോതി ഇത്ഥിയാവസ്സ ഗഹേതബുത്താ.

൫. ഇത്ഥിഫോട്ഓബ്ബോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. യദി പനേത്ഥ ഇത്ഥിഗതാനി രൂപാരമ്മണാദിനി അവിസേസതോ പുരിസസ്സ ചിത്തം പരിയാദായ തിട്ഓന്തി, അഥ കസ്ഥാ ഭഗവതാ താനി വിസും വിസും ഗഹേത്ഥാ ദേസിതാനീതി ആഹ - “ഇതി സത്ഥാ”തിആദി. യഥാ ഹീതിആദിനാ തമേവത്ഥം സമത്ഥേതി. ഗമേതീതി വിക്ഖേപം ഗമേതി, അയമേവ വാ പാഠോ. ഗമേതീതി ച സങ്ഗമേതി. ന തഥാ സേസാ സദ്ദാദയോ, ന തഥാ രൂപാദിനി ആരമ്മണാനീതി ഏതേന സത്തേസു രൂപാദിഗരുകതാ അസംകിണ്ണാ വിയ ദസ്സിതാ, ന ഖോ പനേതം ഏവം ദട്ഓബ്ബം അനേകവിധത്താ സത്താനം അജ്ഞാതസയസ്സാതി ദസ്സേതും - “ഏകച്ചസ്സ ചാ”തിആദി വുത്തം. പഞ്ചഗരുകവസേനാതി പഞ്ചാരമ്മണഗരുകവസേന. ഏകച്ചസ്സ ഹി പുരിസസ്സ യഥാവുത്തേസു പഞ്ചസുപി ആരമ്മണേസു ഗരുകതാ ഹോതി, ഏകച്ചസ്സ തത്ഥ കതിപയേസു, ഏകസ്ഥിം ഏവ വാ, തേ സബ്ബേപി പഞ്ചഗരുകാത്പേവ വേദിതബ്ബാ യഥാ “സത്തിസയോ അട്ഓവിമോക്ഖാ”തി. ന പഞ്ചഗരുകജാതകവസേന ഏകേകാരമ്മണേ ഗരുകസ്സേവ നാധിപ്പേതത്താ. ഏകേകാരമ്മണഗരുകാനഞ്ചി പഞ്ചന്നം പുഗ്ഗലാനം തത്ഥ ആഗതത്താ തം ജാതകം “പഞ്ചഗരുകജാതക”തി വുത്തം. യദി ഏവം തേന ഇധ പയോജനം നത്ഥിതി ആഹ - “സക്ഖിഭാവത്ഥായാ”തി. ആഹരിത്ഥാ കമേതബ്ബന്തി രൂപാദിഗരുകതായ ഏതേ അനയബ്യസനം പത്താതി ദസ്സേതും കമേതബ്ബം.

൬-൮. തേസന്തി സുത്താനം. ഉപ്പണ്ഡേത്ഥാ ഗണ്ഹിതും ന ഇച്ഛീതി തസ്സ മോകം വിരൂപയാതുകത്താ ന ഇച്ഛി. അനതിക്കമത്തോതി സംസന്ദേത്തോ. ദേവഹത്ഥം പത്താനീതി ദേവ ഉപ്പലാനി ഹത്ഥം ഗതാനി. പഹട്ഓകാരം ദസ്സേത്ഥാതി അപരാഹി ഇത്ഥിഹി ഏകേകം ലദ്ധം, മയാ ദേവ ലദ്ധാനീതി സന്തുട്ഓകാരം ദസ്സേത്ഥാ. പരോദീതി തസ്സാ പുബ്ബസാമികസ്സ മുഖഗന്ധം സരിത്ഥാ. തസ്സ ഹി മുഖതോ ഉപ്പലഗന്ധോ വായതി. ഹാരേത്ഥാതി തസ്ഥാ റാനാ അപനേത്ഥാ, “ഹരാപേത്ഥാ”തി വാ പാഠോ, അയമേവത്ഥോ.

സാധു സാധുതി ഭാസതോതി ധമ്മകമായ അനുമാദനവസേന “സാധു സാധു”തി ഭാസതോ. ഉപ്പലംവയമോദകേതി യഥാ ഉപ്പലം ഉപ്പലഗന്ധോ മുഖതോ നിബ്ബത്തോതി. വട്ടമേവ കമിതന്തി യഥാരുതവസേന വുത്തം. യദിപി ഏവം വുത്തം, തഥാപി യഥാരുതമത്ഥേ അവത്ഥാ വിവട്ടം നീഹരിത്ഥാ കമേതബ്ബം വിമുത്തിരസത്താ ഭഗവതോ ദേസനായ.

രൂപാദിവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഓതാ.

ഇതി മനോരഥപുരണിയാ അങ്ഗുത്തരനികായ-അട്ഓകമായ

പഠമവഗ്വവണ്ണനായ അനുത്താനത്ഥദീപനാ നിഷ്ഠിതാ.

൨. നീവരണപ്പഹാനവഗുവണ്ണനാ

൧൧. ദുതിയസ്താതി ദുതിയവഗുസ്സ. ഏകധമ്മബീതി ഏതഥ “ഏകസഭാവബീ”തി ഇമിനാ സഭാവത്ഥേയം ധമ്മസഭോ “കുസലാ ധമ്മാ”തിആദിസു വിയാതി ദസ്സിതം ഹോതി. യദഗ്ഗേന ച സഭാവത്ഥോ, തദഗ്ഗേന നിസ്സത്തത്ഥോ സിലോ ഏവാതി “നിസ്സത്തട്ഠേന ധമ്മോ വേദിതഞ്ചോ”തി വുത്തം. സുഭനിമിത്തന്തി ധമ്മപരിയായേന വുത്തം. തത്ത്ഹി അത്ഥതോ കാമച്ഛന്ദോ വാ സിയാ. സോ ഹി അത്തനോ ഗഹണാകാരേന സുഭന്തി, തേനാകാരേന പവത്തനകസ്സ അത്തസ്സ കാമച്ഛന്ദസ്സ നിമിത്തത്താ “സുഭനിമിത്ത”ന്തി ച വുച്ചതി. തസ്സ ആരമ്മണം വാ സുഭനിമിത്തം. ഇട്ഠത്ത്ഹി ഇട്ഠാകാരേന വാ ഗയ്ഹമാനം രൂപാദിആരമ്മണം “സുഭനിമിത്ത”ന്തി വുച്ചതി. ആരമ്മണമേവ ചേത്ഥ നിമിത്തം. തഥാ ഹി വക്ഖതി - “സുഭനിമിത്തന്തി രാഗട്ഠാനിയം ആരമ്മണ”ന്തി. സമുച്ചയത്ഥോ വാ-സഭോ അനേകത്ഥത്താ നിപാതാനം. ഭിച്ഛോഭാവായാതി പുനപ്പുനം ഭാവായ. വേപുല്ലായാതി വിപുലഭാവായ, വഡ്ഡിയാതി അത്ഥോ. അജാതോ നിജ്ജാതോ. സേസപദാനി തസ്സേവ വേവചനാനി. കാമേസൂതി പഞ്ചസു കാമഗുണേസു. കാമച്ഛന്ദോതി കാമസഞ്ചാരോ ഛന്ദോ, ന കത്തുകമ്യതാഛന്ദോ ന ധമ്മച്ഛന്ദോ. കാമനവസേന രജ്ജനവസേന ച കാമോ ഏവ രാഗോ കാമരാഗോ. കാമനവസേന നന്ദനവസേന ച കാമോ ഏവ നന്ദീതി കാമനന്ദീ. കാമനവസേന തത്ത്ഹായനവസേന ച കാമതത്ത്ഹാ. ആദിസഭേന “കാമസ്സേഹോ കാമപരിളാഹോ കാമമുച്ഛാ കാമജ്ജേയോസാന”ന്തി ഏതേസം പദാനം സഞ്ചഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. തത്ഥ വുത്തനയേനേവ കാമത്ഥം വിദിത്വാ സിനേഹനട്ഠേന കാമസ്സേഹോ, പരിളാഹനട്ഠേന കാമപരിളാഹോ, മുച്ഛനട്ഠേന കാമമുച്ഛാ, ഗിലിത്വാ പരിനിട്ഠാപനട്ഠേന കാമജ്ജേയോസാനം വേദിതഞ്ചം. കാമച്ഛന്ദോ ഏവ കുസലപ്പവത്തിതോ ചിത്തസ്സ നീവരണട്ഠേന കാമച്ഛന്ദനീവരണം, സോതി കാമച്ഛന്ദോ. അസമുദാചാരവസേനാതി അസമുദാചാരഭാവേന. അനനുഭൂതാരമ്മണവസേനാതി “ഇദം നാമേത”ന്തി വത്ഥുവസേന ഉത്ഥാ തസ്ഥിം അത്തഭാവേ അനനുഭൂതസ്സ ആരമ്മണസ്സ വസേന. രൂപസദാദിഭേദം പന ആരമ്മണം ഏകസ്ഥിമ്പി അത്തഭാവേ അനനുഭൂതം നാമ നത്ഥേവ, കിമഞ്ചം പന അനാദിമതി സംസാരേ.

യം വുത്തം - “അസമുദാചാരവസേന ചാ”തിആദി, തം അതിസംഖിത്തന്തി വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും - “തത്ഥാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഭവഗുഹണേന മഹഗുതഭവോ ഗഹിതോ. സോ ഹി ഓളാരികകിലേസസമുദാചാരരഹിതോ. തജ്ജനീയകമ്മകതാദികാലേ പാരിവാസികകാലേ ച ചരിതഞ്ചാനി ദേവതസീതി ഖുദുകവത്താനി നാമ. ന ഹി താനി സഞ്ചാസു അവത്ഥാസു ചരിതഞ്ചാനി, തസ്ഥാ താനി ന മഹാവത്തേസു അത്ഥോഗയാനീതി “ചുദുസ മഹാവത്താനീ”തി വുത്തം. തഥാ ആഗന്തുവത്തആവാസികഗമിക-അനുമാദനഭത്തഗു-പിണ്ഡചാരികആരത്തേകസേനാസനജന്താഘരവച്ചുകുടിഉപജ്ജായ-സദ്ധിവിഹാരികആചരിയ-അന്തേവാസികവത്താനീതി ഏതാനി ചുദുസ മഹാവത്താനി നാമാതി വുത്തം. ഇതരാനി പന “പാരിവാസികാനം ഭിക്ഖുനം വത്തം പത്താപേസ്സാമീ”തി (ചുളവം ൧൫) ആരഭിത്വാ “ന ഉപസമ്പാദേതഞ്ചം, ന ഛരമായം ചക്ഖമന്തേ ചക്ഖമേ ചക്ഖമിതഞ്ച”ന്തി (ചുളവം ൧൧) വുത്താനി പകതത്തേ ചരിതഞ്ചവത്താനി ഛരസട്ഠി, തതോ പരം “ന, ഭിക്ഖവേ, പാരിവാസികേന ഭിക്ഖുനാ പാരിവാസികവുഡ്ഡതരേന ഭിക്ഖുനാ സദ്ധിം,

മൂലായപടികസ്സനാരഹേന, മാനത്താരഹേന, മാനത്തചാരികേന,
അബ്ഭാനാരഹേന ഭിക്ഖുനാ സദ്ദിം ഏകച്ഛന്നേ ആവാസേ വത്ഥഞ്ച"തിആദിനി
പകതത്തേ ചരിതഞ്ചേഹി അനത്തത്താ വിസും വിസും അഗണേത്യാ
പാരിവാസികവുഡ്ഡതരാദീസു പുഗ്ഗലന്തരേസു ചരിതഞ്ചത്താ തേസം വസേന
സമ്പിണ്ഡേത്യാ ഏകേകം കത്യാ ഗണിതാനി പഞ്ചാതി ഏകസത്തതിവത്താനി.
ഉക്ഖേപനീയകമ്മകതവത്തേസു വത്തപത്താപനവസേന വുത്തം - "ന
പകതത്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ അഭിവാദനം പച്ചുട്ഠാനം...പേ... പിട്ഠിപരികമ്മം
സാദിതഞ്ച"തി ഇദം അഭിവാദനാദിനം അസ്സാദിയനം ഏകം, "ന പകതത്തോ
ഭിക്ഖു സീലവിപത്തിയാ അനുദ്ധംസേതഞ്ചോ"തിആദിനി (ചുളവം ൫൧) ച
ദസാതി ഏവം ദ്വാസീതി ഹോന്തി. ഏതേസേവ പന കാണിചി
തജ്ജനീയകമ്മകതാദിവത്താനി കാണിചി പാരിവാസികാദിവത്താനീതി
അഗ്ഗഹിതഗ്ഗഹണേന ദ്വാവീസതിവത്തന്തി വേദിതഞ്ചം. "ചുദസ മഹാവത്താനീ"തി
വത്യാപി "ആഗന്തുക്കഗമികവത്താനി ചാ"തി ഇമേസം വിസും ഗഹണം ഇമാനി
അഭിണ്ഹം സമ്ഭവന്തിതി കത്യാ. കിലേസോ ഓകാസം ന ലഭതി സഞ്ചദാ
വത്തപ്പടിപത്തിയംയേവ ബ്യാവടചിത്തതായ. അയോനിസോമനസികാരന്തി
അനിച്ഛാദീസു "നിച്ഛ"തിആദിനാ പവത്തം അനുപായമനസികാരം.
സതിവോസ്സഗ്ഗന്തി സതിയാ വിസ്സജ്ജനം, സതിവിരഹന്തി അത്ഥോ. ഏവമ്പീതി
വക്ഖമാനാപേക്ഖായ അവുത്തസമ്പിണ്ഡനത്ഥോ പി-സദ്ദോ.

അനുസന്ധിവസേനാതി പുച്ഛാനുസന്ധിആദിഅനുസന്ധിവസേന.
പുഞ്ചാപരവസേനാതി പുഞ്ചാപരഗന്ഥസല്ലക്ഖണവസേന. ഗണ്ഹന്തസ്സാതി
ആചരിയമുഖതോ ഗണ്ഹന്തസ്സ. സജ്ജായന്തസ്സാതി ആചരിയമുഖതോ
ഉഗ്ഗഹിതഗന്ഥം സജ്ജായന്തസ്സ. വാചേന്തസ്സാതി പാളിം തദത്ഥഞ്ച
ഉഗ്ഗണ്ഹാപനവസേന പരേസം വാചേന്തസ്സ. ദേസേന്തസ്സാതി ദേസനാവസേന
പരേസം ധമ്മം ദേസേന്തസ്സ. പകാസേന്തസ്സാതി അത്തനോ അത്തനോ
സംസയട്ഠാനേ പുച്ഛന്താനം യാമാവതോ അത്ഥം പകാസേന്തസ്സ. കിലേസോ
ഓകാസം ന ലഭതി രത്തിന്ദിവം ഗന്ഥകമ്മേസുയേവ ബ്യാവടചിത്തതായ.
ഏവമ്പീതി വുത്തസമ്പിണ്ഡനത്ഥോ പി-സദ്ദോ. ഏവം സേസേസുപി.

ധുതങ്ഗധരോ ഹോതീതി വുത്തമേവത്ഥം പകാസേതി "തേരസ ധുതങ്ഗഗുണേ
സമാദായ വത്തതീ"തി. ബാഹുല്ലായാതി ചീവരാദിപച്ചയബാഹുല്ലായ. യഥാ
ചീവരാദയോ പച്ചയാ ബാഹുലം ഉപ്പജ്ജന്തി, തഥാ ആവത്തസ്സ പവത്തസ്സാതി
അത്ഥോ. പരിഹീനജ്ജ്യാനസ്സാതി ത്യാനന്തരായകരേന വിസഭാഗരൂപദസ്സനാദിനാ
കേനചി നിമിത്തേന പരിഹീനജ്ജ്യാനസ്സ. വിസ്സട്ഠജ്ജ്യാനസ്സാതി
അസമാപജ്ജനവസേന പരിച്ഛത്തജ്ജ്യാനസ്സ. ഭസ്സാദീസുതി ആദി-സദ്ദേന
ഗണസങ്ഗണികനിട്ടാനവകമ്മാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. സത്തസു വാ
അനുപസ്സനാസുതി ഏത്ഥ സത്ത അനുപസ്സനാ നാമ അനിച്ഛാനുപസ്സനാ
ദുക്ഖാനുപസ്സനാ അനത്താനുപസ്സനാ നിബ്ബിദാനുപസ്സനാ വിരാഗാനുപസ്സനാ
നിരോധാനുപസ്സനാ പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സനാ ഖയാനുപസ്സനാ വയാനുപസ്സനാ
വിപരിണാമാനുപസ്സനാ അനിമിത്താനുപസ്സനാ അപ്പണിഹിതാനുപസ്സനാ
സുത്തതാനുപസ്സനാ അധിപത്തായമ്മവിപസ്സനാ യഥാഭൂതത്താണദസ്സനം
ആദിനവാനുപസ്സനാ പടിസങ്ഖാനുപസ്സനാ വിവട്ടാനുപസ്സനാതി ഇമാസു
അട്ഠാരസസു മഹാവിപസ്സനാസു ആദിതോ വുത്താ അനിച്ഛാനുപസ്സനാദി-
പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സനാപരിയന്താ സത്ത. ഏത്ഥ യം വത്തഞ്ചം, തം
വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനാതോ (വിസുദ്ധിം മഹാദീം ൨.൧൪൧) ഗഹേതഞ്ചം.

അനാസേവനതായാതി പുരിമത്തഭാവേ ത്യാന്നേന വിക്ഖമ്ഭിതകിലേസസ്സ കാമച്ഛന്ദാദിആസേവനായ അഭാവതോ. അന്നനുഭൂതപുഞ്ചന്തി തസ്സമിം അത്തഭാവേ അന്നനുഭൂതപുഞ്ചം. ജാതോതി ഏതസ്സേവ വേവചനം സഞ്ജാതോതിആദി. നന്നു ച ഖണികത്താ സബ്ബയമ്മാനം ഉപ്പന്നസ്സ കാമച്ഛന്ദസ്സ തദ്വണ്ണേവ അവസ്സം നിരോധസമ്ഭവതോ നിരുദ്ധേ ച തസ്സമിം പുന അത്തസ്സേവ ഉപ്പജ്ജനതോ ച കമ്മം തസ്സ പുനപ്പുനഭാവോ രാസീഭാവോ ചാതി ആഹ - “തത്ഥ സകിം ഉപ്പന്നോ കാമച്ഛന്ദോ”തിആദി. അട്ഠാനമേതന്തി അകാരണമേതം. യേന കാരണേന ഉപ്പന്നോ കാമച്ഛന്ദോ ന നിരുജ്ജന്തീ, നിരുദ്ധോ ച സ്വേവ പുന ഉപ്പജ്ജിസ്സതി, താദിസം കാരണം നത്ഥീതി അത്ഥോ.

രാഗട്ഠാനിയന്തി രാഗജനകം. അനിച്ഛാദീസു നിച്ഛാദിവസേന വിപരീതമനസികാരോ, ഇധ അയോനിസോമനസികാരോതി ആഹ - “അനിച്ഛേ നിച്ഛ”ന്തിആദി. അയോനിസോമനസികാരോതി അനുപായമനസികാരോ, കുസലധമ്മപ്പവത്തിയാ അകാരണഭൂതോ മനസികാരോതി അത്ഥോ. ഉപ്പമമനസികാരോതി കുസലധമ്മപ്പവത്തിയാ അമഗ്ഗഭൂതോ മനസികാരോ. സച്ചവിപ്പടികൂലേനാതി സച്ചാഭിസമയസ്സ അന്നുനൂലോമവസേന. ആവജ്ജനാതിആദിനാ ആവജ്ജനായ പച്ചയഭൂതാ തതോ പുരിമുപ്പന്നാ മനോഭാരികാ അകുസലജവനപ്പവത്തി ഫലവോഹാരേന തമാ വുത്താ. തസ്സ ഹി വസേന സാ അകുസലപ്പവത്തിയാ ഉപനിസ്സയോ ഹോതി. ആവജ്ജനാതി ഭവദ്ഗചിത്തം ആവജ്ജയതീതി ആവജ്ജനാ. അന്നു അന്നു ആവജ്ജേതീതി അന്യാവജ്ജനാ. ഭവദ്ഗാരമ്മണതോ അത്തം ആഭുജതീതി ആഭോഗോ. സമന്നാഹരതീതി സമന്നാഹാരോ. തദേവാരമ്മണം അത്താനം അന്നുബന്ധിത്വാ ഉപ്പജ്ജമാനോ മനസി കരോതി റപേതീതി മനസികാരോ. അയം വുച്ചതി അയോനിസോമനസികാരോതി അയം അനുപായഉപ്പമമനസികാരലക്ഖണോ അയോനിസോമനസികാരോ നാമ വുച്ചതി.

൧൨. ദുതിയേ ഭത്തബ്ബാപത്തിവിയാതി ഭത്തസ്സ പുതിഭാവേന വിപ്പകാരപ്പത്തി വിധ, ചിത്തസ്സ ബ്ബാപജ്ജനന്തി ചിത്തസ്സ വികാരഭാവപാദനം. തേനേവാഹ - “പകതിവിജഹനഭാവോ”തി. ബ്ബാപജ്ജതി തേന ചിത്തം പുതികുമാസാദയോ വിധ പുരിമപകതിം ജഹതീതി ബ്ബാപാദോ. പടിഘോയേവ ഉപരൂപരി ഉപ്പജ്ജമാനസ്സ പടിഘസ്സ നിമിത്തഭാവതോ പടിഘനിമിത്തം, പടിഘസ്സ ച കാരണഭൂതം ആരമ്മണം പടിഘനിമിത്തന്തി ആഹ - “പടിഘസ്സപി പടിഘാരമ്മണസ്സപി ഏതം അധിവചന”ന്തി. അട്ഠകമായന്തി മഹാഅട്ഠകമായം.

൧൩. തതിയേ മിനതാ മിനം, സപ്പിപിണ്ഡോ വിധ അവിപ്ഫാരികതായ ചിത്തസ്സ ഘനഭാവോ ബദ്ധതാതി അത്ഥോ. മേധതീതി മിദ്ധം, അകമ്മത്തഭാവേന ഹിംസതീതി അത്ഥോ. “യാ തസ്സമിം സമയേ ചിത്തസ്സ അകല്യതാ”തിആദിനാ (ധം സം ൧൧൬൨) മിനസ്സ, “യാ തസ്സമിം സമയേ കായസ്സ അകല്യതാ”തിആദിനാ (ധം സം ൧൧൬൩) ച മിദ്ധസ്സ അഭിധമ്മേ നിദിട്ഠത്താ വുത്തം - “ചിത്തസ്സ അകമ്മത്തതാ മിനം, തിണ്ണം ഖണ്ഡാനം അകമ്മത്തതാ മിദ്ധ”ന്തി. സതിപി അത്തമത്താവിപ്പയോഗേ ചിത്തകായലഹുതാദീനം വിധ ചിത്തചേതസികാനം യമാക്കമം തത്ത്വവിസേസോ സിയാ, യാ തേസം അകല്യതാദീനം വിസേസപച്ചയതാ, അയമേതേസം സഭാവോതി ദട്ഠഞ്ചം. കപിമിദ്ധസ്സാതി വുത്തമേവത്ഥം വിഭാവേതി “പചലായികഭാവസ്സാ”തി. അക്ഖിദലാനം

പചലഭാവം കരോതീതി പചലായികോ, പചലായികസ്സ ഭാവോ പചലായികഭാവോ, പചലായികത്തന്തി വുത്തം ഹോതി. ഉഭിന്നന്തി മിനമിദ്ധാനം. “വിത്ഥാരോ വേദിതഞ്ചോ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ വേദിതഞ്ചോ. ചിത്തസ്സ അകല്യതാതി ചിത്തസ്സ ഗിലാനഭാവോ. ഗിലാനോ ഹി അകല്യകോതി വുച്ചതി. വിനയേപി വുത്തം - “നാഹം, ഭന്തേ, അകല്യകോ”തി (പാരാഃ ൧൫൧). കാലം ഖമതീതി ഹി കല്യം, അരോഗതാ, തസ്സം നിയുത്തോ കല്യകോ, ന കല്യകോ അകല്യകോ. അകമ്മഞ്ഞതാതി ചിത്തഗേലഞ്ഞസഞ്ചാതോവ അകമ്മഞ്ഞതാകാരോ. ഓലീയനാതി ഓലീയനാകാരോ.

ഇരിയാപമുപത്ഥമ്ഭിതഞ്ചി ചിത്തം ഇരിയാപമം സന്ധാരേതും അസക്കോന്തം രുക്ഖേ വഗ്ഗുലി വിയ വീലേ ലഗ്ഗിതഫാണിതവാദകോ വിയ ച ഓലീയതി ലമ്ബതി, തസ്സ തം ആകാരം സന്ധായ - “ഓലീയനാ”തി വുത്തം. ദുതിയപദം ഉപസഗ്ഗേന വഡ്ഡിതം. കായസ്സാതി വേദനാദിക്ഖണ്ഡത്തയസഞ്ചാതസ്സ നാമകായസ്സ. അകല്യതാ അകമ്മഞ്ഞതാതി ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ. മേഘോ വിയ ആകാസം ഓനയ്ഹതീതി ഓനാഹോ. ഓനയ്ഹതീതി ച ഛാദേതി അവത്ഥരതി വാതി അത്ഥോ . സഞ്ചതോഭാഗേന ഓനാഹോതി പരിയോനാഹോ. അരതിആദീനം അത്ഥോ വിഭഞ്ജേ (വിഭം വൃത്തേ) വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചോതി തത്ഥ വുത്തപാളിയാ ദസ്സേതും - “വുത്തം ഹേത”ന്തിആദിമാഹ.

തത്ഥ പന്തേസൂതി ദുരേസു, വിവിത്തേസു വാ. അധികുസലേസൂതി സമമവിപസ്സനാധമ്മേസു. അരതീതി രതിപ്പടിക്ഖേപോ. അരതിതാതി അരമനാകാരോ. അനഭിരതീതി അനഭിരതഭാവോ. അനഭിരമനാതി അനഭിരമനാകാരോ . ഉക്കണ്ഠിതാതി ഉക്കണ്ഠനാകാരോ. പരിതസ്സിതാതി ഉക്കണ്ഠനവസേനേവ പരിതസ്സനാ, ഉക്കണ്ഠിതസ്സേവ തത്ഥ തത്ഥ തണ്ഹായനാതി വുത്തം ഹോതി. പരിതസ്സിതാതി വാ കമ്പനാ. തന്ദീതി ജാതിആലസിയം, പകതിആലസിയന്തി അത്ഥോ. തഥാ ഹി കുസലകരണേ കായസ്സ അവിപ്ഫാരികതാ ലീനതാ ജാതിആലസിയം തന്ദീ നാമ, ന രോഗഉതുജാദീഹി കായഗേലഞ്ഞം. തന്ദീയനാതി തന്ദീയനാകാരോ. തന്ദീമനതാതി തന്ദീയാ അഭിഭൂതചിത്തതാ. അലസസ്സ ഭാവോ ആലസ്യം, ആലസ്യായനാകാരോ ആലസ്യായനാ. ആലസ്യായിതസ്സ ഭാവോ ആലസ്യായിതത്തം. ഇതി സഞ്ചേഹിപി ഇമേഹി പദേഹി കിലേസവസേന കായാലസിയം കമിതം.

മിനമിദ്ധകാരണാനഞ്ചി രാഗാദികിലേസാനം വസേന നാമകായസ്സ ആലസിയം, തദേവ രൂപകായസ്സാപീതി ദട്ഠഞ്ചം. ജമ്ഭനാതി ഫന്ദനാ. പുനപ്പുനം ജമ്ഭനാ വിജമ്ഭനാ. ആനമനാതി പുരതോ നമനാ. വിനമനാതി പച്ഛതോ നമനാ. സന്നമനാതി സമന്തതോ നമനാ. പണ്ണമനാതി യഥാ തന്തതോ ഉട്ഠിതപേസകാരോ കിസ്ഥിഞ്ചിദേവ ഗഹേത്ഥാ ഉജും കായം ഉസ്സാപേതി, ഏവം കായസ്സ ഉദ്ധം റപനാ. ബ്യാധിയകന്തി ഉപ്പന്നബ്യാധിതാ. ഇതി സഞ്ചേഹിപി ഇമേഹി പദേഹി മിനമിദ്ധകാരണാനം രാഗാദികിലേസാനം വസേന കായബദ്ധനമേവ കമിതം.

ഭുത്താവിസ്സാതി ഭുത്തവതോ. ഭത്തമുച്ഛാതി ഭത്തഗേലഞ്ഞം. ബലവഭത്തേന ഹി മുച്ഛാപത്തോ വിയ ഹോതി. ഭത്തകിലമമോതി ഭത്തേന കിലന്തഭാവോ. ഭത്തപരിളാഹോതി ഭത്തദരമോ. തസ്ഥിഞ്ചി സമയേ പരിളാഹുപ്പത്തിയാ ഉപഹതിന്ദിയോ ഹോതി, കായോ ജീരതീതി. കായദുട്ഠല്ലന്തി ഭത്തം നിസ്സായ കായസ്സ അകമ്മഞ്ഞതം. അകല്യതാതിആദി ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ. ലീനന്തി അവിപ്ഫാരികതായ പടികുടിതം. ഇതരേ ദേവ ആകാരഭാവനിദേസാ. മിനന്തി സപ്പിപിണ്ഡോ വിയ അവിപ്ഫാരികതായ ഘനഭാവേന റിതം. മിയനാതി ആകാരനിദേസോ. മിയിഭാവോ മിയിതത്തം , അവിപ്ഫാരവസേനേവ

ബദ്ധതാതി അത്ഥോ. ഇമേഹി പന സഞ്ചേഹിപി പദേഹി മിനമിദ്ധകാരണാനം രാഗാദികിലേസാനം വസേന ചിത്തസ്സ ഗിലാനാകാരോ കമിതോതി വേദിതഞ്ചോ. പുരിമാ ചത്താരോ ധമ്മാതി അരതി, തന്ദി, വിജമ്ഭിതാ, ഭത്തസമ്മദോതി ഏതേ ചത്താരോ ധമ്മാ. യദാ മിനമിദ്ധം ഉപ്പന്നം ഹോതി, തദാ അരതിആദിനസി സമ്ഭവതോ “ഉപനിസ്സയകോടിയാ പനഹോതി”തി വുത്തം, ഉപനിസ്സയകോടിയാ പച്ചയോ ഹോതിതി അത്ഥോ.

൧൪. ചതുത്ഥേ ഉദുതസ്സ ഭാവോ ഉദ്ധച്ചം. യസ്സ ധമ്മസ്സ വസേന ഉദ്ധതം ഹോതി ചിത്തം, തംസമ്പയുത്താ വാ ധമ്മാ, സോ ധമ്മോ ഉദുച്ചം. കുച്ഛിതം കതം കുക്തം, ദുച്ചരിതം സുചരിതഞ്ച. അകതസി ഹി കുക്തമേവ. ഏവഞ്ഹി വത്താരോ ഹോന്തി “യം മയാ ന കതം, തം കുക്ത”ന്തി. ഏവം കതാകതം ദുച്ചരിതം സുചരിതഞ്ച കുക്തം, തം ആരബ്ഭ വിപ്പടിസാരവസേന പവത്തം പന ചിത്തം ഇധ കുക്തന്തി വേദിതഞ്ചം. തസ്സ ഭാവോ കുക്കുച്ചം. ചിത്തസ്സ ഉദ്ധതാകാരോതി ചിത്തസ്സ അവുപസമാകാരോവ വുത്തോ. അവുപസമലക്ഖണ്ണ്ഹി ഉദ്ധച്ചം. യഥാപവത്തസ്സ കതാകതാകാരവിസിട്ഠസ്സ ദുച്ചരിതസുചരിതസ്സ അനുസോചനവസേന വിരൂപം പടിസരണം വിപ്പടിസാരോ. കുക്കുച്ചസ്സപി കതാകതാനുസോചനവസേന ചിത്തവിക്ഖേപഭാവതോ അവുപസമാകാരോ സമ്ഭവതീതി ആഹ - “ചേതസോ അവുപസമോതി ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചസ്സേവതം നാമ”ന്തി. സ്വേവ ച ചേതസോ അവുപസമോതി ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചമേവ നിദിട്ഠം. തഞ്ച അത്തനോവ അത്തനാ സഹജാതം ന ഹോതീതി ആഹ - “അയം പന ഉപനിസ്സയകോടിയാ പച്ചയോ ഹോതി”തി. ഉപനിസ്സയപച്ചയതാ ച പുരിമുപ്പന്നവസേന വേദിതഞ്ചാ.

൧൫. പഞ്ചമേ വിഗതാ ചികിച്ഛാ അസ്സാതി വിചികിച്ഛാ. സഭാവം വിചിനന്തോ തായ കിച്ഛതീതി വാ വിചികിച്ഛാ.

൧൬. ഛരട്ഠേ ഹേതും വാ പച്ചയം വാ ന ലഭതീതി ഏതഥ ഹേതുഗ്ഗഹണേന ജനകം കാരണമാഹ, പച്ചയഗ്ഗഹണേന അനുപാലനകം കാരണം. ഹേതുന്തി വാ ഉപാദാനകാരണം. പച്ചയന്തി സഹകാരണം വുത്തം. തന്തി കിലേസം. വിവട്ടേതാ അരഹത്തം ഗണ്ഹാതീതി വിവട്ടാഭിമുഖം ചിത്തം പേസേതാ വിപസ്സനം വഡ്ഢേന്തോ അരഹത്തഫലം ഗണ്ഹാതി. ഭിക്ഖായ ചരന്തി ഏതമാതി ഭിക്ഖാചാരോ, ഗോചരഗാമസ്സേതം അധിവചനം, തസ്ഥിം ഭിക്ഖാചാരേ. വയം ആഗമ്മാതി ദാരഭരണാനുരൂപം വയം ആഗമ്മ. ആയുഹന്തോതി ഉപചിനന്തോ. അങ്ഗാരപക്കന്തി വീതച്ചികങ്ഗാരേസു പക്കം. കിം നാമേതന്തി ഭിക്ഖു ഗരഹന്തോ ആഹ. ജീവമാനപേതകസത്തോതി ജീവമാനോ ഹുത്വാ “തേനേവ അത്തഭാവേന പേതഭാവം പത്തസത്തോ ഭവിസ്സതീ”തി പരികപ്പവസേന വുത്തം. കൂടന്തി പാനീയഘടം. യാവ ദാരുണന്തി അതിവിയ ദാരുണം. വിപാകോ കീദിസോ ഭവിസ്സതീതി തയാ കതകമ്മസ്സ ആയതിം അനുഭവിതഞ്ചവിപാകോ കീദിസോ ഭവിസ്സതി.

വിസങ്ഖരിത്വാതി ഛേദനഭേദനാദിഹി വിനാസേതാ. ദീപകമിഗപക്ഖിനോതി അത്തനോ നിസിന്നഭാവസ്സ ദീപനതോ ഏവംലദ്ധനാമാ മിഗപക്ഖിനോ, യേന അരഞ്ഞം നേത്വാ നേസാദോ തേസം സദുന ആഗതാഗതേ മിഗപക്ഖിനോ വധിത്വാ ഗണ്ഹാതി. മേരന്തി ചുളപിണ്ഡപാതികതിസ്സത്ഥേരം. ഇദ്ധിയാ അഭിസങ്ഖരിത്വാതി അധിട്ഠാനാദിവസേന ഇദ്ധിം അഭിസങ്ഖരിത്വാ. ഉപയോഗത്ഥേ ചേതം കരണവചനം. അഗ്ഗിപപടികന്തി അച്ചികരണം,

വിപ്ലവലിംഗത്തി അതോ. പസ്സന്തസ്സോവാതി അനാദരേ സാമിവചനം. തസ്സ മേരസ്സാതി തസ്സ മിലക്ഖതിസ്സതേരസ്സ. തസ്സാതി തസ്സാ അഗ്ഗിപപടികായ. പടിബലസ്സാതി ഉഗ്ഗഹണസജ്ജായാദിസു പടിബലസ്സ. ദുക്ഖം ഉപനിസാ കാരണമേതിസ്സാതി ദുക്ഖപനിസാ, ദുക്ഖനിബന്ധനാ ദുക്ഖഹേതുക്കാ സദ്ധാതി വുത്തം ഹോതി. വത്തമുഖേന കമ്മട്ഠാനസ്സ കമിത്താ “വത്തസീസേ ഠത്ഥാ”തി വുത്തം. പലാലവരണകന്തി പലാലപുഞ്ജം.

ആരമ്ഭമാതി സമമവിപസ്സനാദിസു വീരിയം കരോമ. നിക്കമമാതി കോസജ്ജതോ നിക്ഖമമ, കാമാനം വാ പന്തുദനായ നിക്ഖമമ, ഉഭയേനപി വീരിയമേവ വുത്തം. വീരിയഞ്ഹി ആരമ്ഭനകവസേന ആരമ്ഭോ, കോസജ്ജതോ നിക്ഖമനവസേന “നിക്കമോ”തി വുച്ചതി. യുഞ്ജമ ബുദ്ധസാസനേതി ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ പരിയത്തിപടിപത്തിപടിവേധസഞ്ചാരേ തിവിധസാസനേ യുഞ്ജമ യോഗം കരോമ. ഏവമനുയുഞ്ജന്താ മച്ചുനോ സേനം ധുനാമ വിദ്ധംസേമ. തത്ഥ മച്ചുനോ സേനന്തി -

“കാമാ തേ പഠമാ സേനാ, ദുതിയാ അരതി വുച്ചതി;
തതിയാ ഖുപ്പിപാസാ തേ, ചതുത്ഥീ തണ്ഹാ പവുച്ചതി.

“പഞ്ചമം മിനമിദ്ധം തേ, ഛട്ഠാ ഭീരു പവുച്ചതി;
സത്തമീ വിചികിച്ഛാ തേ, മക്ഖോ മമ്ഭോ തേ അട്ഠമോ.

“ലാഭോ സിലോകോ സക്കാരോ,
മിച്ചാലദ്ധോ ച യോ യസോ;
യോ ചത്താനം സമുക്കംസേ,
പരേ ച അവജാനാതി.

“ഏസാ നമുചി തേ സേനാ, കണ്ഹസ്സാഭിപ്പഹാരിനീ;
ന നം അസുരോ ജിനാതി, ജേത്വാ ച ലഭതേ സുഖ”ന്തി. (സു° നി°
൪൩൮-൪൪൧) -

ഏവമാഗതം കാമാദിഭേദം മച്ചുനോ സേനം. ഏത്ഥ ച യസ്ഥാ ആദിതോവ അഗാരിയഭൂതേ സത്തേ വത്സുകാമേസു കിലേസകാമാ മോസയന്തി, തേ അഭിഭൂയ അനഗാരിയഭാവം ഉപഗതാനം പന്തേസു സേനാസനേസു അത്തരത്തരേസു വാ അധികുസലേസു ധമ്മേസു അരതി ഉപ്പജ്ജതി. വുത്തഞ്ഹേതം - “പഞ്ചജിതേന ഖോ, ആവുസോ, അഭിരതി ദുക്കരാ”തി (സം° നി° ൪.൩൩൧). തതോ തേ പരപ്പടിബദ്ധജീവികത്താ ഖുപ്പിപാസാ ബാധതി, തായ ബാധിതാനം പരിയേസനതണ്ഹാ ചിത്തം കിലമയതി. അഥ നേസം കിലന്തചിത്താനം മിനമിദ്ധം ഓക്കമതി, തതോ വിസേസമനധിഗച്ഛന്താനം ദുരഭിസമ്ഭവേസു അരത്തവനപത്ഥേസു പന്തേസു സേനാസനേസു വിഹാരതം ഉത്രാസസഞ്ചിതാ ഭീരു ജായതി. തേസം ഉസ്സങ്കിതപരിസങ്കിതാനം ദീഘരത്തം വിവേകരസമസ്സാദയമാനാനം വിഹാരതം “ന സിയാ നു ഖോ ഏസ മഗ്ഗോ”തി പടിപത്തിയം വിചികിച്ഛാ ഉപ്പജ്ജതി. തം വിനോദേത്വാ വിഹാരതം അപ്പമത്തകേന വിസേസാധിഗമേന മാനമക്ഖമമ്ഭാ ജായന്തി. തേപി വിനോദേത്വാ വിഹാരതം തതോ അധികതരം വിസേസാധിഗമനം നിസ്സായ ലാഭസക്കാരുസിലോകാ ഉപ്പജ്ജന്തി. ലാഭാദിഹി മുച്ഛിത്വാ ധമ്മപ്പതിരുപകാനി പകാസേന്തോ മിച്ചായസം അധിഗത്വാ തത്ഥ റിതാ ജാതിആദിഹി അത്താനം

ഉക്കംസേന്തി, പരം വമ്ഭേന്തി, തസ്മാ കാമാദീനം പഠമസേനാദിഭാവോ
വേദിതബ്ബോ. നളാഗാരന്തി നളേഹി വിനദ്ധതിണച്ചന്നഗേഹം.

വിഹസ്സതീതി ഉഗ്ഗഹണസജ്ജായനമനസികാരാദീഹി വിഹരിസ്സതി.
ജാതിസംസാരന്തി പുനപ്സുനം ജാതിസഞ്ചാതസംസാരവട്ടം. ദുക്ഖസ്സന്തം
കരിസ്സതീതി ദുക്ഖസ്സ അന്തസഞ്ചാതം നിബ്ബാനം സച്ഛികരിസ്സതി.
പലാലപുഞ്ജാഹന്തി പലാലപുഞ്ജം അഹന്തി പദച്ഛേദോ. തതീയം ാനന്തി
അനാഗാമിഫലം സന്ധായ വദതി.

തിവസ്സഭിക്ഖുകാലേതി ഉപസമ്പദതോ തീണി വസ്സാനി അസ്സാതി തിവസ്സോ,
തിവസ്സോ ച സോ ഭിക്ഖു ചാതി തിവസ്സഭിക്ഖു, തസ്സ, തേന വാ
ഉപലകഖിതോ കാലോ തിവസ്സഭിക്ഖുകാലോ, തസ്മിം. യദാ സോ തിവസ്സോ
ഭിക്ഖു നാമ ഹോതി, തദാതി വുത്തം ഹോതി. കമ്മം കരോതീതി
ഭാവനാകമ്മം കരോതി. ഗന്ഥകമ്മന്തി ഗന്ഥവിസയം ഉഗ്ഗഹണാദികമ്മം.
പിണ്ഡാപചിതിം കത്വാതി അന്തോവസ്സേ തേമാസം ദിന്നപിണ്ഡസ്സ
കിലേസക്ഖയകരണേന അപചിതിം പൂജം കത്വാ. പിണ്ഡാപചിതിം കരോന്തോ
ഹി ഭിക്ഖു യേഹി അത്തനോ യോ പിണ്ഡപാതോ ദിന്നോ, തേസം തസ്സ
മഹപ്ഫലഭാവം ഇച്ഛന്തോ അത്തനോ സന്താനമേവ കിലേസക്ഖയകരണേന
വിസോധേത്വാ അരഹത്തം ഗണ്ഹാതി.

മഹാഭൂതീതി ഏതഥ പൂജാവചനോ മഹന്തസദ്ദോ, ഭൂതീതി ച
നാമേകദേശേന തിസ്സഭൂതിത്ഥേരം ആലപതി. ഭവതി ഹി നാമേകദേശേനപി
വോഹാരോ യഥാ “ദേവദത്തോ ദത്തോ”തി. മഹാഭൂതീതി വാ
പിയസമുദാഹാരോ, സോ മഹതി ഭൂതി വിഭൂതി പുണ്ണത്താണാദിസമ്പദാ
അസ്സാതി മഹാഭൂതി. ഛരണം സേപണ്ണിഗച്ഛമൂലന്തി സാഖാപലാസാദീഹി ഛരണം
ഘനച്ഛായം സേപണ്ണിഗച്ഛമൂലം. അസുഭകമ്മട്ഠാനം പാദകം കത്വാതി
കേസാദിഅസുഭകോട്ഠാസഭാവനായ പടിലദ്ധം ഉപചാരസമാധിം
അപ്പനാസമാധിം വാ പാദകം കത്വാ. അസുഭവിസയം
ഉപചാരജ്ഞാനാദികമ്മമേവേതഥ ഉപരി പവത്തേതബ്ബഭാവനാകമ്മസ്സ
കാരണഭാവതോ ാനന്തി കമ്മട്ഠാനം.

സഹസ്സദിസഹസ്സസഞ്ചാമത്തത്താ “മഹാഗണ്ഠേ”തി വുത്തം. അത്തനോ
വസനട്ഠാനതോ മേരസ്സ സന്തികം ഗത്വാതി അത്തനോ വസനട്ഠാനതോ
ആകാസേന ഗത്വാ വിഹാരസമീപേ ഓതരിത്വാ ദിവാട്ഠാനേ നിസിന്നത്ഥേരസ്സ
സന്തികം ഗത്വാ. കിം ആഗതോസീതി കിംകാരണാ ആഗതോസി. സബ്ബേസു
രത്തിദിവസഭാഗേസു ഓകാസം അലഭന്തോതി സോ കിര മേരോ “തുയ്ഹം
ഓകാസോ ന ഭവിസ്സതി, ആവുസോ”തി വുത്തേപി “വിതക്കമാളകേ റിതകാലേ
പുച്ഛിസ്സാമി, ഭന്തേ”തി വത്വാ “തസ്മിം ാനേ അന്തേ പുച്ഛിസ്സന്തി”തി വുത്തേ
“ഭിക്ഖവാചാരമഗ്ഗേ, ഭന്തേ”തി വത്വാ “തത്രാപി അന്തേ പുച്ഛന്തി”തി വുത്തേ
ദുപട്ടനിവാസനട്ഠാനേ, സഞ്ചാടിപാരുപനട്ഠാനേ, പത്തനീഹരണട്ഠാനേ, ഗാമേ
ചരിത്വാ ആസനസാലായ യാഗുപീതകാലേ, ഭന്തേതി. തത്ഥാപി മേരാ അത്തനോ
കണ്ഠം വിനോദേന്തി, ആവുസോതി. അന്തോഗാമതോ നിക്ഖമനകാലേ
പുച്ഛിസ്സാമി, ഭന്തേതി. തത്രാപി അന്തേ പുച്ഛന്തി, ആവുസോതി. അന്തരാമഗ്ഗേ,
ഭന്തേതി. ഭോജനസാലായ ഭത്തകിച്ചപരിയോസാനേ, ഭന്തേ. ദിവാട്ഠാനേ
പാദയോവനകാലേ, ഭന്തേതി. തതോ പട്ഠായ യാവ അരുണാ അപരേ പുച്ഛന്തി,
ആവുസോതി. ദന്തകട്ഠം ഗഹേത്വാ മുഖയോവനത്ഥം ഗമനകാലേ, ഭന്തേതി.

തദാപി അഞ്ഞേ പുച്ഛന്തിതി. മുഖം യോവിത്യാ ആഗമനകാലേ, ഭന്തേതി. തത്രാപി അഞ്ഞേ പുച്ഛിസ്സന്തിതി. സേനാസനം പവിസിത്യാ നിസിന്നകാലേ, ഭന്തേതി. തത്രാപി അഞ്ഞേ പുച്ഛന്തി, ആവുസോതി. ഏവം സഞ്ചേസു രത്തിദിവസഭാഗേസു യാചമാനോ ഓകാസം ന ലഭി, തം സന്ധായേതം വുത്തം - “ഏവം ഓകാസേ അസതി മരണസ്സ കഥം ഓകാസം ലഭിസ്സുമാ”തി. ഭന്തേ, നനു മുഖം യോവിത്യാ സേനാസനം പവിസിത്യാ തയോ ചത്താരോ പല്ലങ്കേ ഉണ്ഹാപേത്യാ യോനിസോമനസികാരകമ്മം കരോന്താനം ഓകാസലാഭേ ഭവിതഞ്ചം സിയാതി അധിപ്പായേന വദതി. മണിവണ്ണേതി ഇന്ദനീലമണിവണ്ണേ.

ഘടേന്തസ്സേവാതി വായാമന്തസ്സേവ. വിസുദ്ധിപവാറണന്തി “പരിസുദ്ധോ അഹ”ന്തി ഏവം പവത്തം വിസുദ്ധിപവാറണം. അരഹന്താനമേവ ഹേസാ പവാറണാ. കാളകം വാതി മഹന്തം കാളകം സന്ധായ വദതി, തിലകോ വാതി ഖുദുകം സന്ധായ. ഉഭയേനപി സീലസ്സ പരിസുദ്ധഭാവമേവ വിഭാവേതി.

പധാനകമ്മികാതി പധാനകമ്മേ നിയുത്താ. ലദ്ധമഗ്ഗന്തി ലദ്ധുപായം, പഠമമേവ ലദ്ധുപദേസന്തി വുത്തം ഹോതി. അപത്താനീതി ഛരസ്സിതാനി. അലാബുന്തേവ സാരദേതി സരദകാലേ വാതാതപഹതാനി തത്ഥ തത്ഥ വിപ്പകിണ്ണഅലാബുന്തി വിയ. കാപോതകാനീതി കപോതകവണ്ണാനി. താനി ദിസ്വാന കാ രതീതി താനി ഏവരുപാനി അട്ഠീനി ദിസ്വാ തുമ്ഹാകം കാ നാമ രതി, നനു അപ്പമത്തകാപി രതി കാതും ന വട്ടതിയേവാതി അത്ഥോ. ദുതിയകഥം അകമിതപുണ്ണോതി അത്തനോ വുഡ്ഢതരേന സദ്ധിം വുത്തവചനസ്സ പച്ചനീകം ദുതിയകഥം അകമിതപുണ്ണോ.

തദങ്ഗേന, തദങ്ഗസ്സ പഹാനം തദങ്ഗപ്പഹാനം. യത്ത്ഹി രത്തിഭാഗേ സമുജ്ജലിതേന ദീപേന അന്ധകാരസ്സ വിയ തേന തേന വിപസ്സനായ അവയവഭൂതേന ഞാണങ്ഗേന പടിപക്ഖവസേനേവ തസ്സ തസ്സ പഹാതബ്ബയമ്മസ്സ പഹാനമിദം തദങ്ഗപ്പഹാനം നാമ. യഥാ കാമച്ഛന്ദാദയോ ന ചിത്തം പരിയുട്ഠായ തിട്ഠന്തി, ഏവം പരിയുട്ഠാനസ്സ നിസേധനം അപ്പവത്തികരണം വിക്ഖമ്ഭനം വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനം. യത്ത്ഹി സസേവാലേ ഉദകേ പക്ഖിത്തേന ഘടേന സേവാലസ്സ വിയ തേന തേന ലോകിയസമാധിനാ നീവരണാദീനം പച്ചനീകധമ്മാനം വിക്ഖമ്ഭനമിദം വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനം നാമ. സമ്മാ ഉപച്ഛിജ്ജന്തി ഏതേന കിലേസാതി സമുച്ഛേദോ, പഹീയന്തി ഏതേന കിലേസാതി പഹാനം, സമുച്ഛേദസങ്ഖാതം പഹാനം നിരവസേസപ്പഹാനന്തി സമുച്ഛേദപ്പഹാനം. യത്ത്ഹി അസനിവിചക്കാഭിഹതസ്സ രുക്ഖസ്സ വിയ അരിയമഗ്ഗത്താണേന സംയോജനാദീനം ധമ്മാനം യഥാ ന പുന വത്തന്തി, ഏവം പഹാനമിദം സമുച്ഛേദപ്പഹാനം നാമ. പടിപ്പസ്സമ്ഭതി വുപസമ്മതി കിലേസദരമോ ഏതായാതി പടിപ്പസ്സദ്ധി, ഫലം, സായേവ പഹാനന്തി പടിപ്പസ്സദ്ധിപ്പഹാനം. സഞ്ചേ കിലേസാ സബ്ബസങ്ഖതാ വാ നിസ്സരന്തി അപഗച്ഛന്തി ഏതേനാതി നിസ്സരണം, നിബ്ബാനം, തദേവ പഹാനന്തി നിസ്സരണപ്പഹാനം. പടിപ്പസ്സമ്ഭയമാനന്തി പടിപ്പസ്സമ്ഭം കിലേസവുപസമം കുരുമാനം. ലോകിയലോകുത്തരേഹീതി തദങ്ഗവിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനാനം ലോകിയത്താ, ഇതരേസം ലോകുത്തരത്താ വുത്തം.

നിമീയതി ഫലം ഏതേന ഉപ്പജ്ജനട്ഠാനേ പക്ഖിപമാനം വിയ ഹോതീതി നിമിത്തം, കാരണസ്സേതം അധിവചനം. അസുഭസ്സ നിമിത്തം, അസുഭമേവ വാ നിമിത്തന്തി അസുഭനിമിത്തം. അസുഭനിസ്സിതവി ഹി ത്യാനം നിസ്സിതേ

നിസ്സയവോഹാരേണ അസുഭന്തി വോഹരീയതി യഥാ “മഞ്ചാ ഉക്കുട്ഠിം കരോന്തി”തി. തേനേവാഹ - “ദസസു അസുഭേസു ഉപ്പനം സാരമ്മണം പഠമജ്ജ്യാന”ന്തി. അനിച്ഛേ അനിച്ഛന്തിആദിനാ നയേന വുത്തസ്സാതി ഇമിനാ ചതുബ്ബിധം യോനിസോമനസികാരം ദസ്സേതി. ഹേട്ഠാ ചേത്ഥ ഇധ ച ചതുബ്ബിധസ്സ അയോനിസോമനസികാരസ്സ യോനിസോമനസികാരസ്സ ച ഗഹണം നിരവസേസദസ്സനന്തം കത്തതി ദട്ഠം. തേസു പന അസുഭേ “അസുഭ”ന്തി മനസികാരോ ഇധാധിപ്പേതോ, തദനുകൂലത്താ വാ ഇതരേസമ്പി ഗഹണം ദട്ഠം.

ഏകാദസസു അസുഭേസു പടികൂലാകാരസ്സ ഉഗ്ഗണ്ഠനം, യഥാ വാ തത്ഥ ഉഗ്ഗണ്ഠനിമിത്തം ഉപ്പജ്ജതി, തഥാ പടിപത്തി അസുഭനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗഹോ. ഉപചാരപ്പനാവഹായ അസുഭഭാവനായ അനുകൂല്യം അസുഭഭാവനാനുയോഗോ. ഭോജനേ മത്തഞ്ഞുനോ മിനമിദ്ധാഭിഭവാഭാവാ ഓതാരം അലഭമാനോ കാമച്ഛന്ദോ പഹീയതീതി വദന്തി. ഭോജനനിസ്സിതം പന ആഹാരേ പടികൂലസഞ്ചം, തബ്ബിപരിണാമസ്സ തദാധാരസ്സ തസ്സ ച ഉദരിയഭൂതസ്സ അസുഭതാദസ്സനം, കായസ്സ ച ആഹാരട്ഠിതികതാദസ്സനം യോ ഉപ്പാദേതി, സോ വിസേസതോ ഭോജനേ പമാണഞ്ഞു നാമ, തസ്സ ച കാമച്ഛന്ദോ പഹീയതേവ. ദസവിധഞ്ഠി അസുഭനിമിത്തന്തി പാകടവസേന വുത്തം. കായഗതാസതിം പന ഗഹേത്ഥാ ഏകാദസവിധമ്പി അസുഭനിമിത്തം വേദിതബ്ബം.

അഭൂത്ഥാ ഉദകം പിവേതി പാനീയസ്സ ഓകാസദാനന്തം ചത്താരോ പഞ്ച ആലോപേ അഭൂത്ഥാ പാനീയം പിവേയ്യാതി അത്ഥോ. തേന വുത്തം - “ചതുന്നം പഞ്ചനം ആലോപാനം ഓകാസേ സതീ”തി. അഭിധമ്മടികാകാരേണ പന്നേത്ഥ “ചത്താരോ പഞ്ച ആലോപേ, ഭൂത്ഥാന ഉദകം പിവേ”തി പാഠം പരികപ്പേത്ഥാ അത്തഥാ അത്ഥോ വണ്ണിതോ, സോ അട്ഠകമായ ന സമേതി. അസുഭകമ്മികതിസ്സത്ഥേരോ ദന്തട്ഠിദസ്സാവി.

൧൨. സത്തമേ മിജ്ജതി ഹിതഫരണവസേന സിനിയ്ഹതീതി മിത്തോ, ഹിതേസീ പുഗ്ഗലോ, തസ്ഥിം മിത്തേ ഭവാ, മിത്തസ്സ വാ ഏസാതി മേത്താ, ഹിതേസിതാ. തത്ഥ “മേത്താ”തി വുത്തേ അപ്പനാപി ഉപചാരോപി വട്ടതി സാധാരണവചനഭാവതോതി ആഹ - “മേത്താതി ഏത്താവതാ പുബ്ബഭാഗോപി വട്ടതീ”തി. അപി-സദോ അപ്പനം സമ്പിണ്ഡേതി. അപ്പനം അപ്പത്തായ മേത്തായ സുട്ഠു മുച്ചനസ്സ അഭാവതോ ചേതോവിമുത്തീതി “അപ്പനാവ അധിപ്പേതാ”തി വുത്തം.

സത്തേസു മേത്തായനസ്സ ഹിതൂപസംഹാരസ്സ ഉപ്പാദനം പവത്തനം മേത്താനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗഹോ. പഠമുപ്പന്നോ മേത്താമനസികാരോ പരതോ ഉപ്പജ്ജനകസ്സ കാരണഭാവതോ മേത്താമനസികാരോവ മേത്താനിമിത്തം. കമ്മയേവ സകം ഏതേസന്തി കമ്മസ്സകാ, സത്താ, തബ്ഭാവോ കമ്മസ്സകതാ, കമ്മദായാദതാ. ദോസമേത്താസു യാമാവതോ ആദിനവാനിസംസാനം പടിസഞ്ഠാനവിമംസാ ഇധ പടിസഞ്ഠാനം. മേത്താവിഹാരികല്യാണമിത്തവന്തതാ ഇധ കല്യാണമിത്തതാ. ഓദിസ്സകഅനോദിസ്സകദിസാഫരണാനന്തി അത്തഅതിപിയമജ്ജ്യാത്തവേരിവസേന ഓദിസ്സകതാ, സീമാസമ്ഭേദേ കതേ അനോദിസ്സകതാ, ഏകാദിദിസാഫരണവസേന ദിസാഫരണതാ മേത്തായ ഉഗ്ഗഹേണ വേദിതബ്ബാ. വിഹാരരച്ഛഗാമാദിവസേന വാ ഓദിസ്സകദിസാഫരണം. വിഹാരാദിഉദ്ദേശരഹിതം പുരത്ഥിമാദിദിസാവസേന

അനോദിസ്തുകദിസാഹരണം. ഏവം വാ ദിയാ ഉഗ്രഹണം സന്ധായ -
“ഓദിസ്തുകഅനോദിസ്തുകദിസാഹരണം”ന്തി വുത്തം. ഉഗ്രഹോ ച യാവ ഉപചാരാ
ദട്ഠഞ്ചോ. ഉഗ്രഹിതായ ആസേവനാ ഭാവനാ. തത്ത്വ സഞ്ചേ സത്താ, പാണാ,
ഭൂതാ, പുഗ്ഗലാ, അത്തഭാവപരിയാപന്നാതി ഏതേസം വസേന പഞ്ചവിധാ.
ഏകേകസ്ഥിം അവേരാ ഹോന്തു, അബ്യാപജ്യാ, അനീഘാ, സുഖീ അത്താനം
പരിഹരന്തുതി ചതുയാ പവത്തിതോ വീസതിവിധാ അനോധീസോഹരണാ
മേത്താ. സബ്ബാ ഇത്ഥിയിോ, പുരിസാ, അരിയാ, അനരിയാ, ദേവാ, മനുസ്സാ,
വിനിപാതികാതി സത്താധികരണവസേന പവത്താ സത്തവിധാ
അട്ഠവീസതിവിധാ വാ, ദസഹി ദിസാഹി ദിസാധികരണവസേന പവത്താ
ദസവിധാ ച, ഏകേകായ വാ ദിസായ സത്താദിഇത്ഥാദിഅവേരാദിഭേദേന
അസീതാധികചതുസതപ്പഭേദാ ച ഓധീസോഹരണാ വേദിതബ്ബാ. മേത്തം
ഭാവേന്തസ്സാതി മേത്തായാനം ഭാവേന്തസ്സ. ത്വം ഏതസ്സ കൂലോതിആദി
പച്ചവേകഖണാവിധിദസ്സനം. അപ്പടിച്ഛിതപഹേണകം വിയാതി
അസമ്പടിച്ഛിതപണ്ണാകാരം വിയ. പടിസഞ്ചാണേതി വീമംസായം.
വത്തനിഅടവിധം അത്തഗുത്തത്ഥേരസദിസേ.

൧൮. അട്ഠമേ കൂസലധമ്മസമ്പടിപത്തിയാ പട്ഠപനസഭാവതായ
തപ്പടിപക്ഖാനം വിസോസനസഭാവതായ ച ആരമ്ഭയാതുആദിതോ
പവത്തവീരിയന്തി ആഹ - “പഠമാരമ്ഭവീരിയ”ന്തി. യസ്ഥാ പഠമാരമ്ഭമത്തസ്സ
കോസജ്ജവിധമനം മാമഗമനഞ്ച നത്ഥി, തസ്ഥാ വുത്തം - “കോസജ്ജതോ
നിക്ഖന്തത്താ തതോ ബലവതര”ന്തി. യസ്ഥാ പന അപരാപരുപ്പത്തിയാ
ലദ്ധാസേവനം ഉപരൂപരി വിസേസം ആവഹന്തം അതിവിധ മാമഗതമേവ
ഹോതി, തസ്ഥാ വുത്തം - “പരം പരം ഠാനം അക്കമനതോ തതോപി
ബലവതര”ന്തി. പന്തുദനായാതി നീഹരണായ. യഥാ മഹതോ പലിഘസ്സ
ഉഗ്ഘാടകജനസ്സ മഹന്തോ ഉസ്സാഹോ ഇച്ഛിതബ്ബോ, ഏവമിധാപീതി “നിക്കമോ
ചേതസോ പലിഘുഗ്ഘാടനായാ”തി വുത്തം. മഹാപരക്കമോ ഏവ പരേന കതം
ബന്ധനം ഛരിന്ദേയ്യ, ഏവമിധാപീതി വുത്തം - “പരക്കമോ ചേതസോ
ബന്ധനച്ഛേദനായാ”തി.

ആരദ്ധം സംസാധിതം പരിപൂരിതം വീരിയം ഏതസ്സാതി ആരദ്ധവീരിയോ,
നിപ്ഫന്നവീരിയോ, ആരദ്ധം പട്ഠപിതം വീരിയം ഏതസ്സാതി ആരദ്ധവീരിയോ.
വീരിയാരമ്ഭപ്പസുതോതി ആഹ - “ആരദ്ധവീരിയസ്സാതി
പരിപുണ്ണവീരിയസ്സചേവ പഗ്ഗഹിതവീരിയസ്സ ചാ”തി. ചതുദോസാപഗതന്തി
അതിലീനതാദീഹി ചതുഹി ദോസേഹി അപഗതം. ചതുദോസാപഗതത്തമേവ
വിഭാവേതി “ന ച അതിലീന”ന്തിആദിനാ. അതിലീനഞ്ഹി ഭാവനാചിത്തം
കോസജ്ജപക്ഖികം സിയാ, അതിപഗ്ഗഹിതഞ്ച ഉദ്ധച്ചപക്ഖികം. ഭാവനാവീഥിം
അനജ്ജേയാഗാഹേത്വാ സങ്കോചാപത്തി അതിലീനതാ. അജ്ജേയാഗാഹേത്വാ
അന്തോസങ്കോചോ അജ്ജത്ഥത്തം സംഖിത്തതാ. അതിപഗ്ഗഹിതതാ
അച്ചാരദ്ധവീരിയതാ. ബഹിദ്ധാ വിക്ഖിത്തതാ ബഹിവിസദവിതക്കാനുധാവനാ.
തദേതം വീരിയം ചക്ഷമാദികായികപ്പയോഗാവഹം കായികം, തദന്തം
ചേതസികം. രത്തിദിവസ്സ പഞ്ച കോട്ഠാസേതി
പുബ്ബണ്ഹസായണ്ഹപഠമജ്ജത്ഥിമപച്ഛിമയാമസഞ്ചാതേ പഞ്ച കോട്ഠാസേ.
തദുഭയവീതി കായികം ചേതസികഞ്ച വീരിയം. മിലക്ഖതിസ്സത്ഥേരസ്സ
മഹാസീവത്ഥേരസ്സ ച വത്ഥു ഹേട്ഠാ ദസ്സിതമേവ.

പീതിമല്ലകത്ഥേരസ്സ വത്സു പന ഏവം വേദിതഞ്ചം. സോ കിര ഗിഹികാലേ മല്ലയുദ്ധായ ആഹിണ്യന്തോ തീസു രജേഷു പടാകം ഗഹേത്യാ തമ്ബപണ്ണിദീപം ആഗമ്മ രാജാനം ദിസ്വാ രഞ്ഞാ കതാനുഗൃഹോ ഏകദിവസം കിലഞ്ചകാസനസാലാദാരേണ ഗച്ഛന്തോ “രൂപം, ഭിക്ഖവേ, ന തുമ്പാകം, തം പജഹമ, തം വോ പഹീനം ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായ ഭവിസ്സതീ”തി (സം നി° ൩.൩൩-൩൪; ൪.൧൦൨; മ° നി° ൧.൨൪൭) നതുമ്പാകവഗ്ഗം സുത്യാ ചിന്തേസി - “നേവ കിര രൂപം അത്തനോ, ന വേദനാ”തി. സോ തന്യേവ അങ്കുസം കത്യാ നിക്ഖമിത്യാ മഹാവിഹാരം ഗത്യാ പബ്ബജ്ജം യാചിത്യാ പബ്ബജിതോ ഉപസമ്പന്നോ ദേമാതികാ പഗുണം കത്യാ തിംസ ഭിക്ഖു ഗഹേത്യാ അവരവാലിയഅങ്ഗണം ഗത്യാ സമണ്ഡമ്മം അകാസി. പാദേസു അവഹന്തേസു ജണ്ണുകേഹി ചക്രമതി. തമേനം രത്തിം ഏകോ മിഗലുദുകോ “മിഗോ”തി മഞ്ഞമാനോ പഹരി, സത്തി വിനിവിജ്ജിത്യാ ഗതാ. സോ തം സത്തിം ഹരാപേത്യാ പഹാരമുഖാനി തിണവട്ടിയാ പൂരാപേത്യാ പാസാണപിട്ഠിയം അത്താനം നിസീദാപേത്യാ ഓകാസം കാരേത്യാ വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്യാ സഹ പടിസമ്ഭിദാഹി അരഹത്തം പത്യാ ഉക്കാസിതസദേന ആഗതാനം ഭിക്ഖുനം ബ്യാകരിത്യാ ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ഭാസിതം ബുദ്ധസേട്ഠസ്സ, സബ്ബലോകഗുവാദിനോ;
ന തുമ്പാകം ഇദം രൂപം, തം ജഹേയ്യാമ ഭിക്ഖവോ. (ദീ° നി° അട്ഠ° ൨.൩൭൩; മ° നി° അട്ഠ° ൧.൧൦൬);

“അനിച്ഛാ വത സങ്ഖാരാ, ഉപ്പാദവയധമ്മിനോ;
ഉപ്പജ്ജിത്യാ നിരുജ്ജന്തി, തേസം വൂപസമോ സുഖോ”തി. (ദീ° നി° അട്ഠ° ൨.൩൭൩; മ° നി° അട്ഠ° ൧.൧൦൬; മേരഗാ° ൧൧൬൮);

കുടുമ്ബിയപുത്തതിസ്സത്ഥേരസ്സപി വത്സു ഏവം വേദിതഞ്ചം. സാവത്ഥിയം കിര തിസ്സോ നാമ കുടുമ്ബിയപുത്തോ ചത്താലീസ ഹിരഞ്ഞകോടിയോ പഹായ പബ്ബജിത്യാ അഗാമകേ അരഞ്ഞേ വിഹരതി, തസ്സ കനിട്ഠഭാതുഭരിയാ “ഗച്ഛമ, നം ജീവിതാ വോരോപേമാ”തി പഞ്ചസതേ ചോരേ പേസേസി, തേ ഗത്യാ മേരം പരിവാരേത്യാ നിസീദിംസു. മേരോ ആഹ - “കസ്മാ ആഗതത്ഥ ഉപാസകാ”തി? തം ജീവിതാ വോരോപേസ്സാമാതി. പാടിഭോഗം മേ ഉപാസകാ ഗഹേത്യാ അജേഷകരത്തിം ജീവിതം ദേമാതി. കോ തേ, സമണ്ഡ, ഇമസ്ഥിം റാനേ പാടിഭോഗോ ഭവിസ്സതീതി? മേരോ മഹന്തം പാസാണം ഗഹേത്യാ ഊരുട്ഠിനി ഭിന്ദിത്യാ “വട്ടതി ഉപാസകാ പാടിഭോഗോ”തി ആഹ. തേ അപക്ഖമിത്യാ ചക്രമനസിസേ അഗ്ഗിം കത്യാ നിപജ്ജിംസു. മേരസ്സ വേദനം വിക്ഖമ്ഭേത്യാ സീലം പച്ചവേകഖതോ പരിസുദ്ധസീലം നിസ്സായ പീതിപാമോജ്ജം ഉപ്പജ്ജി. തതോ അനുക്കമേന വിപസ്സനം വഡ്ഢേന്തോ തിയാമരത്തിം സമണ്ഡമ്മം കത്യാ അരുണുഗൃമനേ അരഹത്തം പത്തോ ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി -

“ഉഭോ പാദാനി ഭിന്ദിത്യാ, സഞ്ഞപേസ്സാമി വോ അഹം;
അട്ടിയാമി ഹരായാമി, സരാഗമരണം അഹം.

“ഏവാഹം ചിന്തയിത്യാന, യമാഭൂതം വിപസ്സിസം;
സമ്പത്തേ അരുണുഗൃഹ്വഹി, അരഹത്തം അപാപുണി”ന്തി. (വിസുദ്ധി° ൧.൨൦; ദീ° നി° അട്ഠ° ൨.൩൭൩; മ° നി° അട്ഠ° ൧.൧൦൬);

അതിഭോജനേ നിമിത്തഗ്യാഹോതി അതിഭോജനേ മിനമിദ്ധസ്സ നിമിത്തഗ്യാഹോ, “ഏത്തകേ ഭുത്തേ തം ഭോജനം മിനമിദ്ധസ്സ കാരണം ഹോതി, ഏത്തകേ ന ഹോതീ”തി മിനമിദ്ധസ്സ കാരണാകാരണഗ്യാഹോ ഹോതീതി അത്ഥോ. ബൃതിരേകവസേന ചേതം വുത്തം, തസ്മാ ഏത്തകേ ഭുത്തേ തം ഭോജനം മിനമിദ്ധസ്സ കാരണം ന ഹോതീതി ഭോജനേ മത്തത്തുതാവ അത്ഥതോ ദസ്സിതാതി ദട്ഠം. തേനാഹ - “ചതുപഞ്ച...പേ... തം ന ഹോതീ”തി. ദിവാ സൂരിയാലോകന്തി ദിവാ ഗഹിതനിമിത്തം സൂരിയാലോകം രത്തിയം മനസിരോന്തസ്സപിതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ധുതങ്ഗാനം വീരിയനിസ്സിതത്താ വുത്തം - “ധുതങ്ഗനിസ്സിതസപ്പായകമായപി”തി.

൧൯. നവമേ ത്യാനേന വാ വിപസ്സനായ വാ വൂപസമിതചിത്തസ്സാതി ത്യാനേന വാ വിപസ്സനായ വാ അവൂപസമകരകിലേസവിഗമനേന വൂപസമിതചിത്തസ്സ. ക്കുക്കുച്ചപി കതാകതാനുസോചനവസേന പവത്തമാനം ചേതസോ അവൂപസമാവഹതായ ഉദ്ധച്ചേന സമാനലക്ഖണന്തി ഉദ്ധേസ്സ പഹാനകാരണം അഭിന്നം കത്വാ വുത്തം. ബഹുസ്സുതസ്സ ഗന്ഥതോ അത്ഥതോ ച സുത്താഭിനി വിചാരേന്തസ്സ തബ്ബഹുലവിഹാരിനോ അത്ഥവേദാദിപ്പടിലാഭസമ്ഭവതോ വിക്ഖേപോ ന ഹോതി. യഥാ വിധിപ്പടിപത്തിയാ യമാനുരൂപപത്തികാരപ്പവത്തിയാ ച വിക്ഖേപോ ച കതാകതാനുസോചനഞ്ച ന ഹോതീതി “ബാഹുസച്ചേനപി ഉദ്ധച്ചുക്കുക്കുച്ചം പഹീയതീ”തി ആഹ. യദഗ്ഗേന ബാഹുസച്ചേന ഉദ്ധച്ചുക്കുക്കുച്ചം പഹീയതി, തദഗ്ഗേന പരിപുച്ഛകതാവിനയപ്പകതത്തുതാഹിപി തം പഹീയതീതി ദട്ഠം. വുദ്ധസേവിതാ ച വുദ്ധസീലിതം ആവഹതീതി ചേതസോ വൂപസമകരത്താ “ഉദ്ധച്ചുക്കുക്കുച്ചപ്പഹാനകാരി”തി വുത്തം, വുദ്ധതം പന അനപേക്ഖിത്വാ ക്കുക്കുച്ചവിനോദകാ വിനയധരാ കല്യാണമിത്താതി വുത്താതി ദട്ഠം. വിക്ഖേപോ ച പബ്ബജിതാനം യേഭുച്ചേന ക്കുക്കുച്ചഹേതുക്കോ ഹോതീതി “കപ്പിയാകപ്പിയപരിപുച്ഛാബഹുലസ്സാ”തിആദിനാ വിനയനയേനേവ പരിപുച്ഛകതാദയോ നിദിട്ഠാ.

൨൦. ദസമേ ബഹുസ്സുതാനം ധമ്മസഭാവാവബോധസമ്ഭവതോ വിചികിച്ഛാ അനവകാസാ ഏവാതി ആഹ - “ബാഹുസച്ചേനപി...പേ... വിചികിച്ഛാ പഹീയതീ”തി. കാമം ബാഹുസച്ചപരിപുച്ഛകതാഹി സബ്ബാപി അട്ഠവത്ഥുക്കാ വിചികിച്ഛാ പഹീയതി, തഥാപി രതനത്തയവിചികിച്ഛാമൂലികാ സേസവിചികിച്ഛാതി ആഹ - “തീണി രതനാനി ആരബ്ഭ പരിപുച്ഛാബഹുലസ്സപി”തി. രതനത്തയഗുണാവബോധേഹി “സത്ഥരി കങ്ഖതീ”തിആദിവിചികിച്ഛായ അസമ്ഭവോതി. വിനയേ പകതത്തുതാ “സിക്ഖായ കങ്ഖതീ”തി (ധം സം ൧൦൦൮; വിഭം ൯൧൫) വുത്തായ വിചികിച്ഛായ പഹാനം കരോതീതി ആഹ - “വിനയേ ചിണ്ണവസീഭാവസ്സപി”തി. ഓകപ്പനിയസദ്ധാസങ്ഖാതഅധിമോക്ഖബഹുലസ്സാതി സദ്ധേയവത്ഥുനോ അനുപ്പവിസനസദ്ധാസങ്ഖാതഅധിമോക്ഖേന അധിമുച്ചനബഹുലസ്സ. അധിമുച്ചനഞ്ച അധിമോക്ഖുപ്പാദനമേവാതി ദട്ഠം. സദ്ധായ വാ തംനിനപോണതാ അധിമുത്തി അധിമോക്ഖോ . നീവരണാനം പച്ചയസ്സ ചേവ പച്ചയഘാതസ്സ ച വിഭാവിതത്താ വുത്തം - “വട്ടവിവട്ടം കമിത”തി.

നീവരണപ്പഹാനവഗ്ഗവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൩. അകമ്മനിയവഗ്ഗവണ്ണനാ

൨൧. തതീയസ്സ പഠമേ അഭാവിതന്തി സമമവിപസ്സനാഭാവനാവസേന ന ഭാവിതം തമാ അഭാവിതത്താ. തത്ത്ഹി “അവധ്വീത”ന്തി വുച്ചതി പടിപക്ഖാഭിഭവേന പരിബ്രൂഹനാഭാവതോ. തേനാഹ ഭഗവാ - “അകമ്മനിയം ഹോതീ”തി.

൨൨. ദുതിയേ വുത്തവിപരിയായേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. പഠമേതി തതീയവഗ്ഗസ്സ പഠമസുത്തേ. വട്ടവസേനാതി വിപാകവട്ടവസേന. തേഭൂമകവട്ടന്തി തേഭൂമകവിപാകവട്ടം. വട്ടപടിലാഭായ കമ്മന്തി വിപാകവട്ടസ്സ പടിലാഭായ ഉപനിസ്സയഭൂതം കമ്മം, തസ്സ സഹായഭൂതം കിലേസവട്ടന്തി കമ്മഗ്ഗഹണേനേവ സങ്ഗഹിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. വിവട്ടപടിലാഭായ കമ്മന്തി വിവട്ടാധിഗമസ്സ ഉപനിസ്സയഭൂതം കമ്മം. യം പന ചരിമഭവനിബ്ബത്തകം കമ്മം, തം വിവട്ടപ്പടിലാഭായ കമ്മം ഹോതി, ന ഹോതീതി? ന ഹോതി വട്ടപാദകഭാവതോ. ചരിമഭവപടിസന്ധി വിയ പന വിവട്ടൂപനിസ്സയോതി സക്കാ വിത്താതും. ന ഹി കദാചി തിഹേതുകപടിസന്ധിയാ വിനാ വിസേസാധിഗമോ സമ്ഭവതി. ഇമേസു സുത്തേസൂതി ഇമേസു പന പഠമദുതിയസുത്തേസു യമാക്കമം വട്ടവിവട്ടമേവ കമിതം.

൨൩. തതീയേ അഭാവിതന്തി ഏതഥ ഭാവനാ നാമ സമാധിഭാവനാ. സാ യത്ഥ ആസങ്കിതഞ്ചാ, തം കാമാവചരപഠമമഹാകുസലചിത്താദിഅഭാവിതന്തി അധിപ്പേതന്തി ആഹ - “ദേവമനുസ്സസമ്പത്തിയോ”തിആദി.

൨൪. ചതുത്ഥേ യസ്മാ ചിത്തന്തി വിവട്ടവസേനേവ ഉപ്പന്നചിത്തം അധിപ്പേതം, തസ്മാ ജാതിജരാബ്ബാധിമരണസോകാദിദുക്ഖസ്സ അനിബ്ബത്തനതോ മഹതോ അത്ഥായ സംവത്തതീതി യോജനാ വേദിതഞ്ചാ.

൨൫-൨൬. പഞ്ചമഹരട്ഠേസു ഉപ്പന്നന്തി അവിഗതൂപ്പാദാദിഖണ്ഡത്തയന്തി അഭാവിതം ഭാവനാരഹിതം അപാതുഭൂതമേവ പണ്ഡിതസമ്മതസ്സ ഉപ്പന്നകിച്ചസ്സ അസാധനതോ യമാ “അപുത്തോ”തി. സോ ഹി സമത്ഥോ ഹുത്ഥാ പിതു പുത്തകിച്ചം അസാധേനോ അപുത്തോതി ലോകേ വുച്ചതി, ഏവം സമ്പദമിദം. തേനാഹ - “കസ്മാ”തിആദി. തേസു ധമ്മേസൂതി ലോകുത്തരപാദകജ്ജ്യാനാദിസു. മേരോ പന മത്ഥകപ്പത്തമേവ ഭാവിതം ചിത്തം ദസ്സേനോ “മഗ്ഗചിത്തമേവാ”തി ആഹ.

൨൭-൨൮. സത്തമട്ഠമേസു പുനപ്പുനം അകതന്തി ഭാവനാബഹുലീകാരവസേന പുനപ്പുനം ന കതം. ഇമാനിപി ദേതി ഇമേസു ദീസു സുത്തേസു ആഗതാനി ഇമാനിപി ദേ ചിത്താനി.

൨൯-൩൦. നവമേ അധിവഹതീതി ആനേതി. ദുക്ഖേനാതി കിച്ഛേന. ദുപ്പേസനതോതി ദുക്ഖേന പേസേതഞ്ചതോ. മത്ഥകപ്പത്തം വിപസ്സനാസുഖം പാകതികജ്ജ്യാനസുഖതോ സന്തതരപണിതതരമേവാതി ആഹ - “ത്യാനസുഖതോ വിപസ്സനാസുഖ”ന്തി. തേനാഹ ഭഗവാ -

“സുത്താഗാരം പവിട്ഠസ്സ, സന്തചിത്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ;
അമാനുസീ രതി ഹോതി, സമ്മാ ധമ്മം വിപസ്സതോ.

“യതോ യതോ സമ്മസതി, ഖന്ധാനം ഉദയബുധം;
ലഭതീ പീതിപാമോജ്ജം, അമതം തം വിജാനത”ന്തി. (ധം പം ൩൭൪);

തത്ത്വഹി ചിത്തം വിസ്തൃതം ഇന്ദ്രവജിരസദിസം അമോഘഭാവതോ.

അകമ്മനിയവഗ്ഗവണ്ണനാ നിർഠിതാ.

൪. അദന്തവഗ്ഗവണ്ണനാ

൩൧-൩൩. ചതുത്ഥസ്സ പഠമേ അദന്തന്തി ചിത്തഭാവനായ വിനാ ന ദന്തം.
തേനാഹ - “സതിസംവരരഹിത”ന്തി. ചതുത്ഥേ തതിയേ വുത്തവിപരിയായേന
അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. പഞ്ചമഛരട്ഠേസു പുരിമസദിസോയേവാതി
തതിയചതുത്ഥസദിസോ ഏവ.

൩൪-൩൮. സത്തമട്ഠമേസു ഉപമാ പണേത്ഥാതി യഥാ പഠമാദീസു
അദന്തഹത്ഥിഅസ്സാദയോ ഉപമാഭാവേന ഗഹിതാ, ഏവമേത്ഥ സത്തമട്ഠമേസു
“അസംവുതഘരദാദാദിവസേന വേദിതബ്ബാ”തി വുത്തം.

൩൯-൪൦. നവമദസമേസു ചതുഹിപി പദേഹീതി അദന്താദീഹി ചതുഹി
പദേഹി യോജേത്ഥാ നവമദസമാനി സുത്താനി വുത്താനീതി യോജനാ.

അദന്തവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. പണിഹിതഅച്ഛവഗ്ഗവണ്ണനാ

൪൧. പഞ്ചമസ്സ പഠമേ ഉപമാവ ഓപമ്മം, സോ ഏവ അത്ഥോ, തസ്സ്മിം ഓപമ്മത്ഥേ ബോധേതബ്ബേ നിപാതോ. സേയ്യമാപിതി യമാതി അത്ഥോ. ഏതഥ ച തത്ര ഭഗവാ കത്ഥചി അത്ഥേന ഉപമം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതി വത്ഥസുത്തേ വിയ, പാരിച്ഛത്തകോപമ (അം നിം ൨.൬൯) അഗ്ഗീക്ഖണ്ഡോപമാദി (അം നിം ൨.൨൨) സുത്തേസു വിയ ച. കത്ഥചി ഉപമായ അത്ഥം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതി ലോണമ്ബിലസുത്തേ (അം നിം ൩.൧൦൧) വിയ, സുവണ്ണകാരസത്തസൂരിയോപമാദിസുത്തേസു (അം നിം ൨.൬൬) വിയ ച. ഇമസ്സ്മിം പന സാലിസൂകോപമേ ഉപമായ അത്ഥം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേനോ “സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ”തിആദിമാഹാതി പോത്ഥകേസു ലിഖന്തി, തം മജ്ജിമട്ഠകമായ വത്ഥസുത്തവണ്ണനായ (മം നിം അട്ഠം ൧.൨൦) ന സമേതി. തത്ഥ ഹി ഇദം വുത്തം -

സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, വത്ഥന്തി ഉപമാവചനമേവേതം. ഉപമം കരോന്തോ ച ഭഗവാ കത്ഥചി പഠമേവേവ ഉപമം ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ അത്ഥം ദസ്സേതി, കത്ഥചി പഠമം അത്ഥം ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ ഉപമം, കത്ഥചി ഉപമായ അത്ഥം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതി, കത്ഥചി അത്ഥേന ഉപമം. തഥാ ഹേസ “സേയ്യമാപിസ്സു, ഭിക്ഖവേ, ദേവ അഗാരാ സദ്വാരാ, തത്ഥ ചക്ഖുമാ പുരിസോ മജ്ജേ റിതോ പസ്സേയ്യാ”തി സകലമ്പി ദേവദൂതസുത്തം (മം നിം ൩.൨൬൧ ആദയോ) ഉപമം പഠമം ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ അത്ഥം ദസ്സേനോ ആഹ. “തിരോകുട്ടം തിരോപാകാരം തിരോപബ്ബതം അസജ്ജമാനോ ഗച്ഛതി, സേയ്യമാപി, ആകാസേ”തിആദിനാ പന നയേന സകലമ്പി ഇദ്ധിവിധം അത്ഥം പഠമം ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ ഉപമം ദസ്സേനോ ആഹ. “സേയ്യമാപി, ബ്രാഹ്മണപുരിസോ സാരത്ഥികോ സാരഗവേസീ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൩൧൪) നയേന സകലമ്പി ചൂളസാരോപമസുത്തം ഉപമായ അത്ഥം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേനോ ആഹ. “ഇധ പന, ഭിക്ഖവേ, ഏകച്ചേ കുലപുത്താ ധമ്മം പരിയാപുണന്തി സുത്തം...പേ... സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, പുരിസോ അലഗദ്ദത്ഥികോ”തിആദിനാ നയേന സകലമ്പി അലഗദ്ദസുത്തം (മം നിം ൧.൨൩൮) മഹാസാരോപമസുത്തന്തി ഏവമാദിനി സുത്താനി അത്ഥേന ഉപമം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേനോ ആഹ. സ്വായം ഇധ പഠമം ഉപമം ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ അത്ഥം ദസ്സേതിതി.

ഏതഥ ഹി ചൂളസാരോപമാദീസു (മം നിം ൧.൩൧൨) പഠമം ഉപമം വത്ഥാ തദനന്തരം ഉപമേയ്യത്ഥം വത്ഥാ പുന ഉപമം വദന്തോ ഉപമായ അത്ഥം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതിതി വുത്തോ. അലഗദ്ദുപമസുത്താദീസു പന അത്ഥം പഠമം വത്ഥാ തദനന്തരം ഉപമം വത്ഥാ പുന അത്ഥം വദന്തോ അത്ഥേന ഉപമം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതിതി വുത്തോ. തേനേവേത്ഥ ലീനത്ഥപ്കാസിനിയം വുത്തം - “ഉപമേയ്യത്ഥം പഠമം വത്ഥാ തദനന്തരം അത്ഥം വത്ഥാ പുന ഉപമം വദന്തോ ഉപമായ അത്ഥം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതി”തി വുത്തോ. അത്ഥേന ഉപമം പരിവാരേത്ഥാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോതി. ഇധ പന കത്ഥചി അത്ഥേന ഉപമം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതി. “വത്ഥസുത്തേ വിയ പാരിച്ഛത്തകോപമഅഗ്ഗീക്ഖണ്ഡോപമാദിസുത്തേസു വിയ ചാ”തി വുത്തം. തത്ഥ

വത്സസുതേ താവ “സേയുമാപി, ഭിക്ഖവേ, വത്സം സംകിലിട്ഠം മലഗുഹിതം, തമേനം രജകോ യസ്ഥിം യസ്ഥിം രത്നഗജാതേ ഉപസംഹരേയ്യ. യദി നീലകായ, യദി പീതകായ, യദി ലോഹിതകായ, യദി മഞ്ജിട്ഠകായ, ദുരന്തവണ്ണമേവസ്സ അപരിസുദ്ധവണ്ണമേവസ്സ. തം കിസ്സ ഹേതു? അപരിസുദ്ധത്താ, ഭിക്ഖവേ, വത്സസ്സ. ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ചിത്തേ സംകിലിട്ഠേ ദുഗുതി പാടികഞ്ചാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൦൦) പഠമം ഉപമം ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ ഉപമേയ്യത്ഥോ വുത്തോ, ന പന പഠമം അത്ഥം വത്ഥാ തദനന്തരം ഉപമം ദസ്സേത്ഥാ പുന അത്ഥോ വുത്തോ. യേന കത്ഥചി അത്ഥേന ഉപമം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതി. വത്സസുതേ വിയാതി വദേയ്യ.

തഥാ പാരിച്ഛത്തകോപമേപി “യസ്ഥിം, ഭിക്ഖവേ, സമയേ ദേവാനം താവതിംസാനം പാരിച്ഛത്തകോ കോവിളാരോ പണ്ഡുപലാസോ ഹോതി, അത്തമനാ, ഭിക്ഖവേ, ദേവാ താവതിംസാ, തസ്ഥിം സമയേ ഹോന്തി പണ്ഡുപലാസോ ദാനി പാരിച്ഛത്തകോ കോവിളാരോ, ന ചിരസ്സേവ ദാനി പനപലാസോ ഭവിസ്സതി...പേ... ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, യസ്ഥിം സമയേ അരിയസാവകോ അഗാരസ്ഥാ അനഗാരിയം പബ്ബജായ ചേതേതി. പണ്ഡുപലാസോ, ഭിക്ഖവേ, അരിയസാവകോ തസ്ഥിം സമയേ ഹോതി”തിആദിനാ (അം നിം ൨.൩൩) പഠമം ഉപമം ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ അത്ഥോ വുത്തോ. അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോപമേ “പസ്സഥ നോ തുമ്ഹേ, ഭിക്ഖവേ, അമും മഹന്തം അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡം ആദിത്തം സമ്പജ്ജലിതം സജ്ജോതിഭൂതന്തി. ഏവം, ഭേതേതി. തം കിം മത്തമ, ഭിക്ഖവേ, കത്ഥം നു ഖോ വരം യം അമും മഹന്തം അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡം ആദിത്തം സമ്പജ്ജലിതം സജ്ജോതിഭൂതം ആലിങ്ഗേത്ഥാ ഉപനിസീദേയ്യ വാ ഉപനിപജ്ജേയ്യ വാ, യം ഖത്തിയകണ്ഠം വാ ബ്രാഹ്മണകണ്ഠം വാ ഗഹപതികണ്ഠം വാ മുദുതലുനഹത്ഥപാദം ആലിങ്ഗേത്ഥാ ഉപനിസീദേയ്യ വാ ഉപനിപജ്ജേയ്യ വാ”തിആദിനാ (അം നിം ൨.൨൨) പഠമം ഉപമംയേവ ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ അത്ഥോ വുത്തോ, ന പന പഠമം അത്ഥം വത്ഥാ തദനന്തരം ഉപമം ദസ്സേത്ഥാ പുന അത്ഥോ വുത്തോ, തസ്ഥാ “കത്ഥചി അത്ഥേന ഉപമം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതി വത്സസുതേ വിയ പാരിച്ഛത്തകോപമഅഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോപമാദിസുത്തേസു വിയ ചാ”തി ന വത്തബ്ബം.

കേചി പന്നേത്ഥ ഏവം വണ്ണയന്തി “അത്ഥം പഠമം വത്ഥാ പച്ഛാ ച ഉപമം ദസ്സേന്തോ അത്ഥേന ഉപമം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതി നാമ, ഉപമം പന പഠമം വത്ഥാ പച്ഛാ അത്ഥം ദസ്സേന്തോ ഉപമായ അത്ഥം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതി നാമ, തദുഭയസ്സപി ആഗതട്ഠാനം നിദസ്സേന്തോ ‘വത്സസുതേ വിയാ’തിആദിമാഹാ”തി. തന്വി “കത്ഥചി അത്ഥേന ഉപമം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതി വത്സസുതേ വിയ പാരിച്ഛത്തകോപമഅഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോപമാദിസുത്തേസു വിയ ചാ”തി വത്തബ്ബം, ഏവഞ്ച വുച്ചമാനേ “കത്ഥചി ഉപമായ അത്ഥം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതി ലോണമ്ബിലസുതേ വിയാ”തി വിസും ന വത്തബ്ബം “അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോപമാദിസുതേ വിയാ”തി ഏത്ഥ ആദിസദേനേവ സങ്ഗഹിതത്താ. ലോണമ്ബിലസുതേപി ഹി -

“സേയുമാപി, ഭിക്ഖവേ, പണ്ഡിതോ ബുത്തോ കൂസലോ സുദോ രാജാനം വാ രാജമഹാമത്തം വാ നാനച്ചയേഹി സൂപേഹി പച്ഛുപട്ഠിതോ അസ്സ അമ്ബിലഗ്ഗേഹിപി തിത്തകഗ്ഗേഹിപി

കടുകുഗ്ലേഹിപി മധുരഗ്ലേഹിപി വാരികേഹിപി അവാരികേഹിപി
ലോണികേഹിപി അലോണികേഹിപി.

“സ ഖോ സോ, ഭിക്ഖവേ, പണ്ഡിതോ ബൃത്തോ കൂസലോ സൂദോ
സകസ്സ ഭത്തസ്സ നിമിത്തം ഉഗ്ഗണ്ഹാതി ‘ഇദം വാ മേ അജ്ജ
ഭത്തസൂപേയം രുച്ചതി, ഇമസ്സ വാ അഭിഹരതി, ഇമസ്സ വാ ബഹും
ഗണ്ഹാതി, ഇമസ്സ വാ വണ്ണം ഭാസതി. അമ്ബിലഗ്ഗം വാ മേ അജ്ജ
ഭത്തസൂപേയം രുച്ചതി, അമ്ബിലഗ്ഗസ്സ വാ അഭിഹരതി, അമ്ബിലഗ്ഗസ്സ
വാ ബഹും ഗണ്ഹാതി, അമ്ബിലഗ്ഗസ്സ വാ വണ്ണം ഭാസതി...പേ...
അലോണികസ്സ വാ വണ്ണം ഭാസതി’തി. സ ഖോ സോ, ഭിക്ഖവേ,
പണ്ഡിതോ ബൃത്തോ കൂസലോ സൂദോ ലാഭീ ചേവ ഹോതി അച്ഛാദനസ്സ,
ലാഭീ വേതനസ്സ, ലാഭീ അഭിഹാരാനം. തം കിസ്സ ഹേതു? തമാ ഹി സോ,
ഭിക്ഖവേ, പണ്ഡിതോ ബൃത്തോ കൂസലോ സൂദോ സകസ്സ ഭത്തനിമിത്തം
ഉഗ്ഗണ്ഹാതി. ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഇധേകച്ചോ പണ്ഡിതോ
ബൃത്തോ കൂസലോ ഭിക്ഖു കായേ കായാനുപസ്സി വിഹരതി...പേ...
വേദനാസു...പേ... ചിത്തേ...പേ... ധമ്മേസു ധമ്മാനുപസ്സി വിഹരതി
ആതാപീ സമ്പജാനോ സതിമാ വിനേയു ലോകേ അഭിജ്ഞാദോമനസ്സം.
തസ്സ ധമ്മേസു ധമ്മാനുപസ്സിനോ വിഹരതോ ചിത്തം സമാധിയതി,
ഉപക്കിലേസാ പഹീയന്തി, സോ തം നിമിത്തം ഉഗ്ഗണ്ഹാതി.

“സ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, പണ്ഡിതോ ബൃത്തോ കൂസലോ ഭിക്ഖു ലാഭീ
ചേവ ഹോതി ദിട്ഠേവ ധമ്മേ സുഖവിഹാരാനം, ലാഭീ ഹോതി
സതിസമ്പജഞ്ഞസ്സ. തം കിസ്സ ഹേതു? തമാ ഹി സോ, ഭിക്ഖവേ,
പണ്ഡിതോ ബൃത്തോ കൂസലോ ഭിക്ഖു സകസ്സ ചിത്തസ്സ നിമിത്തം
ഉഗ്ഗണ്ഹാതി”തി (സം നി° ൫.൩൭൪) -

ഏവം പഠമം ഉപമം ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ അത്ഥോ വുത്തോ.

“സുവണ്ണകാരസൂരിയോപമാദിസുത്തേസു വിയ ചാ”തി ഇദഞ്ച
ഉദാഹരണമത്തേന സങ്ഗഹം ഗച്ഛതി സുവണ്ണകാരസുത്താദീസു പഠമം ഉപമായ
അദസ്സിതത്താ. ഏതേസു ഹി സുവണ്ണകാരോപമസുത്തേ (അ° നി° ൩.൧൦൩)
താവ -

“അധിചിത്തമനുയുത്തേന, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖുനാ തീണി നിമിത്താനി
കാലേന കാലം മനസി കാതബ്ബാനി, കാലേന കാലം സമാധിനിമിത്തം
മനസി കാതബ്ബം, കാലേന കാലം പഗ്ഗഹനിമിത്തം മനസി കാതബ്ബം,
കാലേന കാലം ഉപേക്ഖാനിമിത്തം മനസി കാതബ്ബം. സചേ, ഭിക്ഖവേ,
അധിചിത്തമനുയുത്തോ ഭിക്ഖു ഏകന്തം സമാധിനിമിത്തംയേവ മനസി
കരേയു, റാനം തം ചിത്തം കോസജ്ജായ സംവത്തേയു. സചേ, ഭിക്ഖവേ,
അധിചിത്തമനുയുത്തോ ഭിക്ഖു ഏകന്തം പഗ്ഗഹനിമിത്തംയേവ മനസി
കരേയു, റാനം തം ചിത്തം ഉദ്ധച്ചായ സംവത്തേയു. സചേ, ഭിക്ഖവേ,
അധിചിത്തമനുയുത്തോ ഭിക്ഖു ഏകന്തം ഉപേക്ഖാനിമിത്തംയേവ മനസി
കരേയു, റാനം തം ചിത്തം ന സമ്മാ സമാധിയേയു ആസവാണം ഖയായ.
യതോ ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, അധിചിത്തമനുയുത്തോ ഭിക്ഖു കാലേന
കാലം സമാധിനിമിത്തം...പേ... പഗ്ഗഹനിമിത്തം...പേ... ഉപേക്ഖാനിമിത്തം

മനസി കരോതി, തം ഹോതി ചിത്തം മുദുഞ്ച കമ്മനിയഞ്ച പഭസ്സരഞ്ച,
ന ച പഭങ്ഗു, സമ്മാ സമാധിയതി ആസവാന്തം വയായ.

“സേയുമാപി, ഭിക്ഖവേ, സുവണ്ണകാരോ വാ സുവണ്ണകാരന്തേവാസീ
വാ ഉക്കം ബന്ധേയു, ഉക്കം ബന്ധിത്വാ ഉക്കാമുഖം ആലിബേയു,
ഉക്കാമുഖം ആലിബിത്വാ സണ്ഡാസേന ജാതരൂപം ഗഹേത്വാ ഉക്കാമുഖേ
പക്ഖിപേയു, ഉക്കാമുഖേ പക്ഖിപിത്വാ കാലേന കാലം അഭിധമതി,
കാലേന കാലം ഉദകേന പരിപ്ഫോസേതി, കാലേന കാലം
അജ്ജ്യുപേക്ഖതി. സചേ, ഭിക്ഖവേ, സുവണ്ണകാരോ വാ
സുവണ്ണകാരന്തേവാസീ വാ തം ജാതരൂപം ഏകന്തം അഭിധമേയു, റാനം
തം ജാതരൂപം ദഹേയു. സചേ, ഭിക്ഖവേ, സുവണ്ണകാരോ വാ
സുവണ്ണകാരന്തേവാസീ വാ തം ജാതരൂപം ഏകന്തം ഉദകേന
പരിപ്ഫോസേയു, റാനം തം ജാതരൂപം നിബ്ബാപേയു. സചേ, ഭിക്ഖവേ,
സുവണ്ണകാരോ വാ സുവണ്ണകാരന്തേവാസീ വാ തം ജാതരൂപം ഏകന്തം
അജ്ജ്യുപേക്ഖേയു, റാനം തം ജാതരൂപം ന സമ്മാ പരിപാകം ഗച്ഛേയു.
യതോ ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സുവണ്ണകാരോ വാ സുവണ്ണകാരന്തേവാസീ
വാ തം ജാതരൂപം കാലേന കാലം അഭിധമതി, കാലേന കാലം ഉദകേന
പരിപ്ഫോസേതി, കാലേന കാലം അജ്ജ്യുപേക്ഖതി, തം ഹോതി
ജാതരൂപം മുദുഞ്ച കമ്മനിയഞ്ച പഭസ്സരഞ്ച, ന ച പഭങ്ഗു, സമ്മാ
ഉപേതി കമ്മായ. യസ്സാ യസ്സാ ച പിളന്ധനവികതിയാ ആകങ്ഖതി, യദി
പട്ടികായ യദി കുണ്ഡലായ യദി ഗീവേയുക്കേന യദി സുവണ്ണമാലായ,
തഞ്ചസ്സ അത്ഥം അനുഭോതി.

“ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, അധിചിത്തമനുയുത്തേന ഭിക്ഖു...പേ...
സമ്മാ സമാധിയതി ആസവാന്തം വയായ. യസ്സ യസ്സ ച
അഭിഞ്ഞാസച്ഛികരണീയസ്സ ധമ്മസ്സ ചിത്തം അഭിനിന്നാമേതി
അഭിഞ്ഞാസച്ഛികിരിയായ, തത്ര തത്രേവ സക്ഖിഭഞ്ചതം പാപുണാതി
സതി സതിആയതനേ”തി (അം നിം ന.൧൦൩) -

ഏവം പഠമം അത്ഥം ദസ്സേത്വാ തദന്തരം ഉപമം വത്വാ പുനപി അത്ഥോ
ഏവം പഠമം അത്ഥം ദസ്സേത്വാ തദന്തരം ഉപമം വത്വാ പുനപി അത്ഥോ
വുത്തോ.

സത്തസൂരിയോപമേ ച -

“അനിച്ഛാ, ഭിക്ഖവേ, സങ്ഖാരാ, അധുവാ, ഭിക്ഖവേ, സങ്ഖാരാ,
അനസ്സാസികാ, ഭിക്ഖവേ, സങ്ഖാരാ, യാവഞ്ചിദം, ഭിക്ഖവേ, അലമേവ
സബ്ബസങ്ഖാരേസു നിബ്ബിന്ദിതും അലം വിരജ്ജിതും അലം വിമുച്ഛിതും.
സിനേരു, ഭിക്ഖവേ, പബ്ബതരാജാ ചതുരാസീതിയോജനസഹസ്സാനി
ആയാമേന, ചതുരാസീതിയോജനസഹസ്സാനി വിത്ഥാരേന,
ചതുരാസീതിയോജനസഹസ്സാനി മഹാസമുദ്രേ അജ്ജേയാഗാളഹോ,
ചതുരാസീതിയോജനസഹസ്സാനി മഹാസമുദ്രാ അച്ഛഗ്ഗതോ. ഹോതി സോ
ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സമയോ, യം കദാചി കരഹചി ദീഘസ്സ അദ്ധുനോ
അച്ചയേന ബഹൂനി വസ്സാനി ബഹൂനി വസ്സസതാനി ബഹൂനി
വസ്സസഹസ്സാനി ബഹൂനി വസ്സസതസഹസ്സാനി ദേവോ ന വസ്സതി, ദേവേ
ഖോ പന, ഭിക്ഖവേ, അവസ്സന്തേ യേ കേചിമേ ബീജഗാമഭൂതഗാമാ

ഓസധിതിബന്ധനപുത്രയോ, തേ ഉസ്സുസ്സന്തി വിസുസ്സന്തി ന ഭവന്തി. ഏവം അനിച്ഛാ, ഭിക്ഖവേ, സഞ്ചാരാ, ഏവം അധുവാ, ഭിക്ഖവേ, സഞ്ചാരാ"തിആദിനാ (അം നിം ൨.൩൩) -

പഠമം അത്ഥം ദസ്സേത്ഥാ തദനന്തരം ഉപമം വത്ഥാ പുനപി അത്ഥോ വുത്തോ. അഥ വാ "സൂരിയസ്സ, ഭിക്ഖവേ, ഉദയത്തോ ഏതം പുബ്ബങ്ഗമം ഏതം പുബ്ബനിമിത്തം, യദിദം അരുണുഗ്ഗം. ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖുനോ അരിയസ്സ അട്ഠംഗികസ്സ മഗ്ഗസ്സ ഉപ്പാദായ ഏതം പുബ്ബങ്ഗമം ഏതം പുബ്ബനിമിത്തം, യദിദം കല്യാണമിത്തതാ"തി യദേതം സംയുത്തനികായേ (സം നിം ൨.൪൯) ആഗതം, തം ഇധ സൂരിയോപമസുത്തന്തി അധിപ്പേതം സിയാ. തന്വി "കത്ഥചി ഉപമായ അത്ഥം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതീ"തി ഇമിനാ ന സമേതി പഠമം ഉപമം വത്ഥാ തദനന്തരം അത്ഥം ദസ്സേത്ഥാ പുന ഉപമായ അവുത്തത്താ. പഠമമേവ ഹി തത്ഥ ഉപമാ ദസ്സിതാ, "ഇമസ്ഥിം പന സാലിസൂകോപമേ ഉപമായ അത്ഥം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേന്തോ സേയുമാപി, ഭിക്ഖവേതി ആദിമാഹാ"തി. ഇദന്വി വചനമസംഗഹിതം വത്ഥസുത്തസ്സ ഇമസ്സ ച വിസേസാഭാവതോ. ഉദയത്ഥാപി ഹി പഠമം ഉപമം ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ അത്ഥോ വുത്തോ , തസ്ഥാ ഏവമേത്ഥ പാഠേന ഭവിതഞ്ച "തത്ര ഭഗവാ കത്ഥചി പഠമംയേവ ഉപമം ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ അത്ഥം ദസ്സേതി വത്ഥസുത്തേ വിയ പാരിച്ഛത്തകോപമ- (അം നിം ൨.൩൯) അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോപമാദിസുത്തേസു (അം നിം ൨.൨൨) വിയ ച, കത്ഥചി അത്ഥേന ഉപമം പരിവാരേത്ഥാ ദസ്സേതി സുവണ്ണകാരസത്തസൂരിയോപമാദിസുത്തേസു (അം നിം ൨.൩൩) വിയ, ഇമസ്ഥിം പന സാലിസൂകോപമേ പഠമം ഉപമം ദസ്സേത്ഥാ പച്ഛാ അത്ഥം ദസ്സേന്തോ സേയുമാപി, ഭിക്ഖവേതി ആദിമാഹാ"തി. അത്തഥാ മജ്ജിമട്ഠകമായ വിരുജ്ജ്വതി. ഇധാപി ച പുബ്ബേനാപരം ന സമേതി. മജ്ജിമട്ഠകമായ വുത്തനയേനേവ വാ ഇധാപി പാഠോ ഗഹേതബ്ബോ.

കണസദിസോ സാലിഫലസ്സ തുണ്ഡേ ഉപ്പജ്ജനകവാലോ സാലിസൂകം, തഥാ യവസൂകം. സൂകസ്സ തനുകഭാവതോ ഭേദവതോ ഭേദോ നാതിമഹാ ഹോതീതി ആഹ - "ഭിന്ദിസ്സതി, ഛാവിം ഛിന്ദിസ്സതീതി അത്ഥോ"തി. യഥാ മിച്ഛാപിതസാലിസൂകാദി അക്കന്തന്വി ഹത്ഥാദിം ന ഭിന്ദതി ഭിന്ദിതും അയോഗഭാവേന റിതത്താ, ഏവം ആചയഗാമിചിത്തം അവിജ്ജം ന ഭിന്ദതി ഭിന്ദിതും അയോഗഭാവേന ഉപ്പന്നത്താതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി "മിച്ഛാപിതേനോ"തിആദിനാ. അട്ഠംസു റാനേസുതി "ദുക്ഖേ അത്താണ"ന്തിആദിനാ വുത്തേസു ദുക്ഖാദിസു ചതുസു സച്ചേസു പുബ്ബന്താദിസു ചതുസു ചാതി അട്ഠംസു റാനേസു. ഘനബഹലന്തി ചിരകാലപരിഭാവനായ അതിവിയ ബഹലം. മഹാവിസയതായ മഹാപടിപക്ഖതായ ബഹുപരിവാരതായ ബഹുദുക്ഖതായ ച മഹതീ അവിജ്ജാതി മഹാഅവിജ്ജാ. തം മഹാഅവിജ്ജം. മഹാസദ്ദോ ഹി ബഹുഭാവത്ഥോപി ഹോതി "മഹാജനോ"തിആദിസു വിയ. തണ്ഹാവാനതോ നിക്ഖന്തഭാവേനാതി തത്ഥ തണ്ഹായ അഭാവമേവ വദതി.

൪൨. ദുതിയേ പാദേനേവ അവമദ്ദിതേ അക്കന്തന്തി വുച്ഛമാനേ ഹത്ഥേന അവമദ്ദിതം അക്കന്തം വിയ അക്കന്തന്തി രുജ്ജ്വഹീ ഹേസാതി ആഹ - "അക്കന്തന്തേവ വുത്ത"ന്തി. അരിയവോഹാരോതി അരിയദേസവാസീനം വോഹാരോ. മഹന്തം അഗ്ഗഹേത്ഥാ അപ്പമത്തകസ്സേവ ഗഹണേ പയോജനം

ദസ്സേതും - “കസ്മാ പനാ”തിആദി ആരദ്ധം. തേന “വിവട്ടൂപനിസ്സയകുസലം നാമ യോനിസോ ഉപ്പാദിതം അപ്പക”ന്തി ന ചിന്തേതബ്ബം, അനുക്കമേന ലദ്ധപച്ചയം ഹുത്വാ വഡ്ഡമാനം ഖുദുകനദി വിയ പക്ഖന്ദമഹോഘാ സമുദ്രം, അനുക്കമേന നിബ്ബാനമഹാസമുദ്രമേവ പൂരിസം പാപേതീതി ദീപേതി. പച്ചേകബോധിം ബുദ്ധഭൂമിന്തി ച പച്ചത്തേ ഉപയോഗവചനം. വട്ടവിവട്ടം കമിതന്തി യമാക്കമേന വുത്തം.

൪൩. തതിയേ ദോസേന പദുട്ഠചിത്തന്തി സമ്പയുത്തധമ്മാനം, യസ്ഥിം സന്താനേ ഉപ്പജ്ജതി, തസ്സ ച ദൂസനേന വിസസംസട്ഠപൂതിമുത്തസദിസേന ദോസേന പദൂസിതചിത്തം. അത്തനോ ചിത്തേനാതി അത്തനോ ചേതോപരിയത്താണേന സബ്ബത്തുതത്താണേന വാ സഹിതേന ചിത്തേന. പരിച്ഛിന്ദിത്വാതി ഞാണേന പരിച്ഛിന്ദിത്വാ . ഇട്ഠാകാരേന ഏതീതി അയോ, സുഖം. സബ്ബസോ അപേതോ അയോ ഏതസ്സ, ഏതസ്ഥാതി വാ അപായോ, കായികസ്സ ചേതസിക്സസ്സ ച ദുക്ഖസ്സ ഗതി പവത്തിട്ഠാനന്തി ദുഗ്ഗതി, കാരണാവസേന വിവിധം വികാരേന ച നിപാതിയന്തി ഏത്ഥാതി വിനിപാതോ, അപ്പകോപി നത്ഥി അയോ സുഖം ഏത്ഥാതി നിരയോതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

൪൪. ചതുത്ഥേ സദ്ധാപസാദേന പസന്നന്തി സദ്ധാസങ്ഖാതേന പസാദേന പസന്നം, ന ഇന്ദ്രിയാനം അവിപ്പസന്നതായ. സുഖസ്സ ഗതിന്തി സുഖസ്സ പവത്തിട്ഠാനം. സുഖമേവേത്ഥ ഗച്ഛന്തി, ന ദുക്ഖന്തി വാ സുഗതി. മനാപിയരൂപാദിതായ സഹ അഗ്ഗേഹിതി സഗ്ഗം, ലോകം.

൪൫. പഞ്ചമേ പരിളാഹവുപസമകരോ രഹദോ ഏത്ഥാതി രഹദോ, ഉദകപുണ്ണോ രഹദോ ഉദകരഹദോ. ഉദകം ദഹതി ധാരേതീതി ഉദകദഹോ. ആവിലോതി കലലബഹുലതായ ആകുലോ. തേനാഹ - “അവിപ്പസന്നോ”തി. ലുളിതോതി വാതേന ആലോളിതോ. തേനാഹ - “അപരിസങ്ഠിതോ”തി. വാതാഭിഘാതേന വീചിതരങ്ഗമലസമാകുലതായ ഹി പരിതോ ന സങ്ഠിതോ വാ അപരിസങ്ഠിതോ. വാതാഭിഘാതേന ഉദകസ്സ ച അപ്പഭാവേന കലലീഭൂതോ കദ്രമഭാവപ്പത്തോതി ആഹ - “കദ്രമീഭൂതോ”തി. സിപ്പിയോ മുത്തസിപ്പിആദയോ. സമ്ബുക്കാ സങ്ഖസലാകവിസേസാ. ചരന്തമ്പി തിട്ഠന്തമ്പിതി യമാലാഭവചനമേതം ദട്ഠബ്ബം. തമേവ ഹി യമാലാഭവചനം ദസ്സേതും - “ഏത്ഥാ”തിആദി ആരദ്ധം.

പരിയോനദ്ധേനാതി പടിച്ഛാദിതേന. തയിദം കാരണേന ആവിലഭാവസ്സ ദസ്സനം. ദിട്ഠധമ്മേ ഇമസ്ഥിം അത്തഭാവേ ഭവോ ദിട്ഠധമ്മികോ, സോ പന ലോകിയോപി ഹോതി ലോകുത്തരോപീതി ആഹ - “ലോകിയലോകുത്തരമിസ്സകോ”തി. പേച്ച സമ്പരേതബ്ബതോ സമ്പരായോ, പരലോകോ. തേനാഹ - “സോ ഹി പരത്ഥ അത്ഥോതി പരത്ഥോ”തി. ഇതി ദിധാപി സകസന്തതിപരിയാപനോ ഏവ ഗഹിതോതി ഇതരമ്പി സങ്ഗഹേത്വാ ദസ്സേതും - “അപിചാ”തിആദിമാഹ. അയന്തി കുസലകമ്മപഥസങ്ഖാതോ ദസവിധോ ധമ്മോ. സത്ഥന്തരകപ്പാവസാനേതി ഇദം തസ്സ ആസന്നഭാവം സന്ധായ വുത്തം. യസ്സ കസ്സചി അന്തരകപ്പസ്സാവസാനേതി വേദിതബ്ബം. അരിയാനം യുത്തന്തി അരിയാനം അരിയഭാവായ യുത്തം, തതോ ഏവ അരിയഭാവം കാതും സമത്ഥം. ഞാണമേവ തേയ്യസ്സ പച്ചക്ഖകരണ്ഠേന

ദസ്സനന്തി ആഹ - “ഞാണമേവഹി”തിആദി. കിം പന തന്തി ആഹ - “ദിബ്ബചക്ഖു”തിആദി.

൪൬. ഛരട്ഠേ അച്ഛോതി തനുക്കോ. തനുഭാവമേവ ഹി സന്ധായ “അബഹലോ”തി വുത്തം. യസ്ഥാ പസന്നോ നാമ അച്ഛോ ന ബഹലോ, തസ്ഥാ “പസന്നോതിപി വട്ടതി”തി വുത്തം. വിപ്പസന്നോതി വിസേസേന പസന്നോ . സോ പന സമ്മാ പസന്നോ നാമ ഹോതീതി ആഹ - “സുട്ഠ പസന്നോ”തി. അനാവിലോതി അകലുസോ. തേനാഹ - “പരിസുദ്ധോ”തിആദി. സഞ്ചന്തി ഖുദുകസേവാലം, യം “തിലബ്ബിജക”ന്തി വുച്ചതി. സേവാലന്തി കണ്ണികസേവാലം. പണകന്തി ഉദകമലം. ചിത്തസ്സ ആവിലഭാവോ നീവരണഹേതുക്കോതി ആഹ - “അനാവിലേനാതി പഞ്ചനീവരണവിമുത്തേനാ”തി.

൪൭. സത്തമേ രുക്ഖജാതാനീതി ഏതമ ജാതസദ്ദേന പദവഡ്ഡനമേവ കതം യഥാ “കോസജാത”ന്തി ആഹ - “രുക്ഖാനമേവേതം അധിവചന”ന്തി. കോചിഹി രുക്ഖോ വണ്ണേന അഗ്ഗോ ഹോതി യഥാ തം രത്തചന്ദനാദി. കോചിഗന്ധേന യഥാ തം ഗോസീതചന്ദനം. കോചിരസേന ഖദിരാദി. കോചിമദ്ധ്യതായ ചമ്പകാദി. മഗ്ഗഫലാവഹതായ വിപസ്സനാവസേന ഭാവീതമ്പി ഗഹിതം. “തത്ഥ തത്ഥേവ സക്ഖിഭണ്ഡതം പാപുണാതീ”തി (അം നിം ൩.൧൦൩) വചനതോ “അഭിഞ്ഞാപാദകചതുത്ഥജ്ഞാനചിത്തമേവ, ആവുസോ”തി ഹുസ്സമിത്തത്ഥേരോ വദതി.

൪൮. അട്ഠമേ ചിത്തസ്സ പരിവത്തനം ഉപ്പാദനിരോധാ ഏവാതി ആഹ - “ഏവം ലഹും ഉപ്പജ്ജിത്വാ ലഹും നിരുജ്ജന്തക”ന്തി. അധിമത്തപമാണത്ഥേതി അതിക്കന്തപമാണത്ഥേ, പമാണാതീതതായന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ - “അതിവിയ ന സുകരാ”തി. ചക്ഖുവിഞ്ഞാണമ്പി അധിപ്പേതമേവാതി സബ്ബസ്സപി ചിത്തസ്സ സമാനഖണ്ണത്താ വുത്തം. ചിത്തസ്സ അതിവിയ ലഹുപരിവത്തിഭാവം മേരവാദേന ദീപേതും - “ഇമസ്ഥിം പനത്ഥേ”തിആദി വുത്തം. ചിത്തസഞ്ചാരാതി സസമ്പയുത്തം ചിത്തം വദതി. വാഹസതാനം ഖോ, മഹാരാജ, വീഹീനന്തി പോത്ഥകേസു ലിഖന്തി, “വാഹസതാനം ഖോ, മഹാരാജ, വീഹീന”ന്തി പന പാഠേന ഭവിതബ്ബം. മിലിന്ദപഞ്ചഹേപി (മിം പം ൪.൧.൨) ഹി കത്ഥചി അയമേവ പാഠോ ദിസ്സതി. “വാഹസതാന”ന്തി വാ പച്ചത്തേ സാമിവചനം ബൃത്തയേന വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം. അഡ്ഡചുളന്തി മോകേന ഊനം ഉപഡ്ഡം. കസ്സ പന ഉപഡ്ഡന്തി? അധികാരതോ വാഹസ്സാതി വിഞ്ഞായതി. “അഡ്ഡചുദുസ”ന്തി കേചി. “അഡ്ഡചതുത്ഥ”ന്തി അപരേ. സാധികം ദിയഡ്ഡസതം വാഹാതി ദള്ഠഹം കത്വാ വദന്തി, വീമംസിതബ്ബം. ചതുനാളികോ തുമ്പേ. പുച്ഛായ അഭാവേനാതി “സക്കാ പന, ഭന്തേ, ഉപമം കാതു”ന്തി ഏവം പവത്തായ പുച്ഛായ അഭാവേന ന കതാ ഉപമാ. ധമ്മദേസനാപരിയോസാനേതി സന്നിപതിതപരിസായ യഥാരദ്ധധമ്മദേസനായ പരിയോസാനേ.

൪൯. നവമേ പഭസ്സരന്തി പരിയോദാതം സഭാവപരിസുദ്ധട്ഠേന. തേനാഹ - “പണ്ഡരം പരിസുദ്ധ”ന്തി. പഭസ്സരതാദയോ നാമ വണ്ണയാതുയം ലബ്ഭനകവിസേസാതി ആഹ - “കിം പന ചിത്തസ്സ വണ്ണോ നാമ അത്ഥീ”തി? ഇതരോ അരൂപതായ “നത്ഥീ”തി പടിക്പിപിത്വാ പരിയായകമാ അയം താദിസസ്സ ചിത്തസ്സ പരിസുദ്ധഭാവനാദീപനായാതി ദസ്സേനോ “നീലാദീന”തിആദിമാഹ. തഥാ ഹി “സോ ഏവം സമാഹിതേ ചിത്തേ പരിസുദ്ധേ പരിയോദാതേ”തി (ദീം നിം ൧.൨൪൩-൨൪൪; മം നിം

മ.നവുർ-നവുന, രുന-രൂന; പാരാ മ-മ) വുത്തം . തേനേവാഹ -
 “ഇദസി നിരുപക്കിലേസതായ പരിസുദ്ധന്തി പഭസ്സര”ന്തി. കിം പന ഭവൺഗചിത്തം
 നിരുപക്കിലേസന്തി? ആമ സഭാവതോ നിരുപക്കിലേസം,
 ആഗന്തുകുപക്കിലേസവസേന പന സിയാ ഉപക്കിലിട്ഠം. തേനാഹ - “തഞ്ച
 ഖോ”തിആദി. തത്ത്വ അത്തനോ തേസഞ്ച ഭിക്ഖുനം പച്ചക്ഖഭാവതോ പുഞ്ചേ
 “ഇദ”ന്തി വത്യാ ഇദാനി പച്ചാമസനവസേന “ത”ന്തി ആഹ. ച-സദ്ദോ
 അത്ഥുപനയനേ. ഖോ-സദ്ദോ വചനാലങ്കാരേ, അവധാരണേ വാ. വക്ഖമാനസ്സ
 അത്ഥസ്സ നിച്ഛിതഭാവതോ ഭവൺഗചിത്തേന സഹാവട്ഠാനാഭാവതോ
 ഉപക്കിലേസാനം ആഗന്തുകതാതി ആഹ - “അസഹജാതേഹീ”തിആദി.
 രാഗാദയോ ഉപേച്ച ചിത്തസന്താനം കിലിസ്സന്തി വിബാധേന്തി ഉപതാപേന്തി
 ചാതി ആഹ - “ഉപക്കിലേസേഹീതി രാഗാദിഹീ”തി. ഭവൺഗചിത്തസ്സ
 നിപ്പരിയായതോ ഉപക്കിലേസേഹി ഉപക്കിലിട്ഠതാ നാമ നത്ഥി
 അസംസട്ഠഭാവതോ, ഏകസന്തതിപരിയാപന്നതായ പന സിയാ
 ഉപക്കിലിട്ഠതാപരിയായോതി ആഹ - “ഉപക്കിലിട്ഠം നാമാതി വുച്ചതീ”തി.
 ഇദാനി തമത്ത്വം ഉപമായ വിഭാവേതും “യമാ ഹീ”തിആദിമാഹ. തേന
 ഭിന്നസന്താനഗതായപി നാമ ഇരിയായ ലോകേ ഗാരയ്ഹതാ ദിസ്സതി, പഗേവ
 ഏകസന്താനഗതായ ഇരിയായാതി ഇമം വിസേസം ദസ്സേതി. തേനാഹ -
 “ജവനക്ഖണ്ഠേ...പേ... ഉപക്കിലിട്ഠം നാമ ഹോതീ”തി.

൫൦. ദസമേ ഭവൺഗചിത്തമേവ ചിത്തന്തി “പഭസ്സരമിദം, ഭിക്ഖവേ,
 ചിത്ത”ന്തി വുത്തം ഭവൺഗചിത്തമേവ. യദഗ്ഗേന ഭവൺഗചിത്തം
 താദിസപച്ചയസമവായേ ഉപക്കിലിട്ഠം നാമ വുച്ചതി, തദഗ്ഗേന
 തഞ്ചിധുരപച്ചയസമവായേ ഉപക്കിലേസതോ വിമുത്തന്തി വുച്ചതി. തേനാഹ -
 “ഉപക്കിലേസേഹി വിപ്പമുത്തം നാമ ഹോതീ”തി. സേസമേത്ഥ നവമസുത്തേ
 വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതഞ്ചം.

പണിഹിതഅച്ഛവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. അച്ചുരാസൺഘാതവഗ്ഗവണ്ണനാ

൧൧. ഛാട്ഠസ്സ പഠമേ അസ്സുതവാതി ഏതഥ “സാധു പഞ്ഞാണവാ നരോ”തിആദീസു (ജം ൨.൧൮.൧൦൧) അത്ഥിതാമത്തസ്സ ബോധകോ വാ-സദോ. “സീലവാ ഹോതി കല്യാണധമ്മോ”തിആദീസു (മം നിം ൩.൩൮൧) പസംസാവിസിട്ഠായ അത്ഥിതായ. “പഞ്ഞവാ ഹോതി ഉദയത്ഥഗാമിനിയാ പഞ്ഞായ സമന്നാഗതോ”തിആദീസു (ഭീം നിം ൩.൩൧൨; മം നിം ൨.൨൫) അതിസയത്ഥവിസിട്ഠായ അത്ഥിതായ, തസ്മാ യസ്സ പസത്ഥം അതിസയേന വാ സുതം അത്ഥി, സോ സുതവാ, സംകിലേസവിദ്ധംസനസമത്ഥം പരിയത്തിധമ്മസ്സവനം, തം സുതാ തമത്തായ പടിപത്തി ച “സുതവാ”തി ഇമിനാ പദേന പകാസിതാ. സോതബ്ബയുത്തം സുതാ കത്തബ്ബനിപ്ഫത്തിവസേന സുണീതി വാ സുതവാ, തപ്പടിക്ഖേപേന ന സുതവാതി അസ്സുതവാ.

അയൺഹി അകാരോ “അഹേതുക്കാ ധമ്മാ (ധം സം ൨ ദുകമാതികാ), അഭിക്ഖുകോ ആവാസോ”തിആദീസു (പാചിം ൧൦൪൨) തംസമാധോഗനിവത്തിയം ദിട്ഠോ. “അപ്പച്ചയാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ൨ ദുകമാതികാ) തംസമ്ബന്ധിഭാവനിവത്തിയം. പച്ചയുപ്പുന്നൺഹി പച്ചയസമ്ബന്ധീതി അപച്ചയുപ്പുന്നത്താ അതംസമ്ബന്ധിതാ ഏതഥ ജോതിതാ. “അനിദസ്സനാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ൩ ദുകമാതികാ) തംസഭാവനിവത്തിയം. നിദസ്സനൺഹി ഏതഥ ദട്ഠബ്ബതാ. അഥ വാ പസ്സതീതി നിദസ്സനം, ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം. തഗ്ഗഹേതബ്ബതാനിവത്തിയം, തഥാ “അനാസവാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ൧൫ ദുകമാതികാ). “അപ്പടിഘാ ധമ്മാ (ധം സം ൧൦ ദുകമാതികാ) അനാരമ്മണാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ൫൫ ദുകമാതികാ) തംകിച്ചനിവത്തിയം. “അരൂപിനോ ധമ്മാ അചേതസികാധമ്മാ”തി തംസഭാവനിവത്തിയം. തദഞ്ഞതാ ഹി ഇധ പകാസിതാ. “അമനുസ്സോ”തി തബ്ഭഭാവമത്തനിവത്തിയം. മനുസ്സത്തമത്തം നത്ഥി, അഞ്ഞം തംസദിസന്തി. സദിസതാ ഹി ഏതഥ സൂചിതാ. “അസ്സമണോ സമണപടിഞ്ഞോ അബ്രഹ്മചാരി ബ്രഹ്മചാരിപടിഞ്ഞോ”തി (അം നിം ൩.൧൩) ച തംസമ്ഭാവനീയഗുണനിവത്തിയം. ഗരഹാ ഹി ഇധ ഞായതി. “കച്ചി ഭോതോ അനാമയം (ജം ൧.൧൫.൧൪൬; ൨.൨൦.൧൨൯) അനുദരാ കഞ്ഞാ”തി ച തദനപ്പഭാവനിവത്തിയം. “അനുപ്പന്നാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ൧൨ തികമാതികാ) തംസദിസഭാവനിവത്തിയം. അതീതാനൺഹി ഉപ്പന്നപുബ്ബത്താ ഉപ്പാദിധമ്മാനഞ്ച പച്ചയേകദേസസിദ്ധിയാ ആരദ്ധുപ്പാദഭാവതോ കാലവിനിമുത്തസ്സ ച വിജ്ജമാനത്താ ഉപ്പന്നാനുകൂലതാ, പഗേവ പച്ചുപ്പന്നാനന്തി തബ്ബിയുരതാ ഹേതഥ വിഞ്ഞായതി. “അസേക്ഖാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ൧൧ തികമാതികാ) തദപരിയോസാനനിവത്തിയം. തന്നിട്ഠാനൺഹേതഥ പകാസിതന്തി ഏവം അനേകേസം അത്ഥാനം ജോതകോ. ഇധ പന “അരൂപിനോ ധമ്മാ (ധം സം ൧൧ ദുകമാതികാ), അചേതസികാ ധമ്മാ”തിആദീസു (ധം സം ൫൨ ദുകമാതികാ) വിയ തംസഭാവനിവത്തിയം ദട്ഠബ്ബോ, അഞ്ഞത്ഥേതി അത്ഥോ. ഏതേനസ്സ സുതാദിഞാണവിരഹം ദസ്സേതി. തേന വുത്തം - “ആഗമാധിഗമാഭാവാ ഞേയ്ച്ചോ അസ്സുതവാ ഇതീ”തി.

ഇദാനി തസ്സത്ഥം വിവരന്തോ “യോ ഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യസ്മാ ഖണ്ഡാതാദികോസല്ലേനപി ഉപക്കിലേസഉപക്കിലിട്ഠാനം ജാനനഹേതുഭൂതം ബാഹുസച്ചം ഹോതി. യഥാഹ - “കിത്താവതാ നു ഖോ, ഭന്തേ, ബഹുസ്സുതോ

ഹോതി? യതോ ഖോ, ഭിക്ഖു, ഖണ്ഡകുസലോ ഹോതി. ധാതു...പേ... ആയതന... പേ... പടിചുസമുപ്പാദകുസലോ ഹോതി. എത്താവതാ ഖോ, ഭിക്ഖു, ബഹുസ്സുതോ ഹോതി"തി. തസ്മാ "യസ്സ ച ഖണ്ഡയാതുആയതനപച്ചയാകാരസതിപട്ഠാനാദീസു"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ വാചുഗ്ഗതകരണം ഉഗ്ഗഹോ. അത്ഥപരിപുച്ഛനം പുരിപുച്ഛാ. കുസലേഹി സഹ ചോദനാപരിഹരണവസേന വിനിച്ഛയകരണം വിനിച്ഛയോ. ആചരിയേ പന പയിരുപാസിത്വാ അത്ഥധമ്മാനം ആഗമനം സുതമയണാവസേന അവബുജ്ജന്യനം ആഗമോ. മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനാനം സച്ഛികിരിയാ അധിഗമോ.

ബഹുനം നാനപ്പകാരാനം സക്കായദിട്ഠാദീനം അവിഹതത്താ താ ജനേന്തി, താഹി വാ ജനിതാതി പുമുജ്ജനാ. അവിഘാതമേവ വാ ജന-സദ്ദോ വദതി. പുമു സത്ഥാരാനം മുഖുല്ലോകികാതി ഏത്ഥ പുമു ജനാ സത്ഥുപടിഞ്ഞാ ഏതേസന്തി പുമുജ്ജനാ. സബ്ബഗതീഹി അവുട്ഠിതാതി ഏത്ഥ ജനേതബ്ബാ, ജായന്തി വാ ഏത്ഥ സത്താതി ജനാ, ഗതിയോ, താ പുമു ഏതേസന്തി പുമുജ്ജനാ. ഇതോ പരേ ജായന്തി ഏതേഹീതി ജനാ, അഭിസഞ്ചാരാദയോ, തേ ഏതേസം പുമു വിജ്ജന്തിതി പുമുജ്ജനാ. അഭിസഞ്ചാരാദിഅത്ഥോ ഏവ വാ ജന-സദ്ദോ ദട്ഠബ്ബോ. ഓഘാ കാമോഘാദയോ. രാഗഗ്ഗിആദയോ സന്താപാ. തേ ഏവ സബ്ബേപി വാ കിലേസാ പരിളാഹാ. പുമു പഞ്ചസു കാമഗുണേസു രത്താതി ഏത്ഥ ജായതീതി ജനോ, രാഗോ ഗേയോതി ഏവമാദികോ, പുമു ജനോ ഏതേസന്തി പുമുജ്ജനാ. പുമുസു ജനാ ജാതാ രത്താതി ഏവം രാഗാദിഅത്ഥോ ഏവ വാ ജന-സദ്ദോ ദട്ഠബ്ബോ.

രത്താതി വത്ഥം വിയ രങ്ഗജാതേന ചിത്തസ്സ വിപരിണാമകരേണ ഛന്ദരാഗേന രത്താ സാരത്താ. ഗിദ്ധാതി അഭികഞ്ചനസഭാവേന അഭിഗിജ്ജന്യേന ഗിദ്ധാ ഗേധം ആപന്നാ. ഗധിതാതി ഗന്ധിതാ വിയ ദുമ്മോചനീയഭാവേന തത്ഥ പടിബദ്ധാ. മുച്ഛിതാതി കിലേസവസേന വിസഞ്ചിഭൂതാ വിയ അനഞ്ചകിച്ചാ മോഹമാപന്നാ. അജ്ഞോപന്നാതി അനഞ്ചസാധാരണേ വിയ കത്വാ ഗിലിത്വാ പരിനിട്ഠാപേത്വാ റിതാ. ലഗ്ഗാതി വക്കണ്ടകേ വിയ ആസത്താ, മഹാപലിപേ യാവ നാസികഗ്ഗാ പലിപന്നപുരിസോ വിയ ഉദ്ധരിതും അസക്കുണേയുഭാവേന നിമുഗ്ഗാ . ലഗ്ഗിതാതി മക്കടാലേപേ ആലഗ്ഗഭാവേന സമ്മസിതോ വിയ മക്കടോ പഞ്ചനം ഇന്ദ്രിയാനം വസേന ആലഗ്ഗിതാ. പലിബുദ്ധാതി സമ്ബദ്ധാ, ഉപദുതാ വാ. ആവുതാതി ആവരിതാ. നിവുതാതി നിവാരിതാ. ഓവുതാതി പലിഗുണ്ഠിതാ, പരിയോനദ്ധാ വാ. പിഹിതാതി പിദഹിതാ. പടിച്ഛന്നാതി ഛാദിതാ. പടികുജ്ജിതാതി ഹേട്ഠാമുഖജാതാ.

"അസ്സുതവാ"തി ഏതേന അവിജ്ജന്യതാ വുത്താതി ആഹ - "അന്ധപുമുജ്ജനോ വുത്തോ"തി. ചിത്തട്ഠിതി ചിത്തപരിഗ്ഗഹോ നത്ഥീതി യായ പടിപത്തിയാ ചിത്തസ്സ ഉപക്കിലേസം തതോ വിപ്പമുത്തിഞ്ച യമാസഭാവതോ ജാനേയ, സാ ചിത്തഭാവനാ ചിത്തട്ഠിതി. ഏകാരമ്മണേ സുട്ഠ സമാധാനവസേന അവട്ഠിതിം പാദകം കത്വാ പവത്തിതാ സമ്പയുത്തയമ്മേഹി നിസ്സയാരമ്മണേഹി ച സദ്ധിം ചിത്തസ്സ പരിഗ്ഗഹസഞ്ചിതാ വിപസ്സനാഭാവനാപി നത്ഥി, യായ വുത്തമത്ഥം യമാസഭാവതോ ജാനേയ.

൨൨. ദുതിയേ സുതവാതി പദസ്സ അത്ഥോ അനന്തരസുത്തേ വുത്തോയേവ. അരിയസാവകോതി ഏത്ഥ ചതുക്കം സമ്ഭവതീതി തം ദസ്സേതും - "അത്ഥി

അരിയോ"തിആദി ആരദ്ധം. പച്ചേകം സച്ചാനി ബുദ്ധവന്തോതി പച്ചേകബുദ്ധാ. നനു സഞ്ചേപി അരിയാ പച്ചേകമേവ സച്ചാനി പടിവിജ്ഞന്തി ധമ്മസ്സ പച്ചത്തവേദനീയഭാവതോ? നയിദമീദിസം പടിവേധം സന്ധായ വുത്തം. യമാ പന സാവകാ അഞ്ഞേസം നിസ്സയേന സച്ചാനി പടിവിജ്ഞന്തി പരതോഘോസേന വിനാ തേസം ദസ്സനമഗ്ഗസ്സ അനുപ്പജ്ജനതോ. യമാ ച സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ അഞ്ഞേസം നിസ്സയഭാവേന സച്ചാനി അഭിസമ്ബുജ്ഞന്തി, ന ഏവമേതേ, ഏതേ പന അപരനേയ്യാ ഹുത്വാ അപരനായകഭാവേന സച്ചാനി പടിവിജ്ഞന്തി. തേന വുത്തം - "പച്ചേകം സച്ചാനി ബുദ്ധവന്തോതി പച്ചേകബുദ്ധാ"തി.

അത്ഥി സാവകോ ന അരിയോതി ഏത്ഥ പോമുജ്ജനികായ സദ്ധായ രതനത്തയേ അഭിപ്പസന്നോ സദ്ധോപി ഗഹിതോ ഏവ. ഗിഹീ അനാഗതഫലോതി ഇദം പന നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠഞ്ചം. യമാവുത്തപുഗ്ഗലോ ഹി സരണഗമനതോ പട്ഠായ സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപന്നോഇച്ചേവ വത്തബ്ബതം ലഭതി. സ്വായമത്ഥോ ദക്ഖിണാവിസുദ്ധിസുത്തേന (മം നിം ന.ന.൧൩ ആദയോ) ദീപേതബ്ബോ. സുതവാതി ഏത്ഥ വുത്തഅത്ഥോ നാമ അത്തഹിതപരഹിതപ്പടിപത്തി, തസ്സ വസേന സുതസമ്പന്നോ. യം സന്ധായ വുത്തം - "സോ ച ഹോതി സുതേന ഉപപന്നോ, അപ്പമ്പി ചേ സഹിതം ഭാസമാനോ"തി ച ആദി. അരിയസാവകോതിവേദിതബ്ബോതി അരിയസ്സ ഭഗവതോ ധമ്മസ്സവനകിച്ചേ യുത്തപ്പയുത്തഭാവതോ വുത്തം. ഉപക്കിലേസേഹി വിപ്പമുത്തി അനുപക്കിലിട്ഠാ, തസ്സാ യമാസഭാവജാനനം ദള്ഘതരായ ഏവ ചിത്തഭാവനായ സതി ഹോതി, ന അഞ്ഞമാതി "ബലവവിപസ്സനാ കമിതാ"തി വുത്തം.

൩൩. തതിയേ അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോപമസുത്തന്തഅട്ഠുപ്പത്തിയന്തി അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോപമസുത്തേ (അം നിം ൧.൧൨) ദേസനാഅട്ഠുപ്പത്തിയം . തംദേസനാഹേതുക്കണ്ഠഹി ഏകച്ചാനം ഭിക്ഖുനം മിച്ഛാപടിപത്തിം നിമിത്തം കത്വാ ഭഗവാ ഇമം സുത്തം ദേസേസി. അവിജഹിതമേവ ഹോതി സബ്ബകാലം സുപ്പതിട്ഠിതസതിസമ്പജ്ഞത്താ. യസ്മാ ബുദ്ധാനം രൂപകായോ ബാഹിരബ്ഭന്തരേഹി മലേഹി അനുപക്കിലിട്ഠോ സുയോതജാതിമണിസദിസോ, തസ്മാ വുത്തം - "ഉപട്ഠാകാനുഗൃഹത്ഥം സരീരഫാസുകത്ഥഞ്ചാ"തി. വീതിനാമേത്വാതി ഫലസമാപത്തിഹി വീതിനാമേത്വാ. കാലപരിച്ഛേദവസേന വിവിത്താസനേ വീതിനാമനം വിവേകനിന്നതായ ചേവ പരേസം ദിട്ഠാനുഗതിആപജ്ജനത്ഥഞ്ച. നിവാസേത്വാതി വിഹാരനിവാസനപരിവത്തനവസേന നിവാസേത്വാ. കദാചി ഏകകസ്സ, കദാചി ഭിക്ഖുസഞ്ഘപരിവുതസ്സ, കദാചി പകതിയാ, കദാചി പാടിഹാരിയേഹി വത്തമാനേഹി ച ഗാമപ്പവേസോ തമാ തമാ വിനേതബ്ബപുഗ്ഗലവസേന. ഉപസംഹരിത്വാതി ഹിമവന്താദിസു പുപ്ഫിതരുക്ഖാദിതോ ആനേത്വാ. ഓണതുണ്ണതായ ഭൂമിയാ സത്ഥു പദനീക്ഖേപസമയേ സമഭാവാപത്തി, സുഖസമിഹസ്സവികസിതപദുമസമ്പടിച്ചുനഞ്ച സുപ്പതിട്ഠിതപാദതായ നിസ്സന്ദഫലം, ന ഇദ്ധിനിമ്മാനം. നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം സക്ഖരാകംലകണ്ടകസങ്കുലലാദിഅപഗമോ സുചിഭാവാപത്തിതി ഏവമാദീനമ്പി തദാ ലബ്ഭന്തേ.

ഇന്ദ്രവീലസ്സ അന്തോംപിതമത്തേതി ഇദം യാവദേവ വേനേയുജനവിനയത്മായ സത്സു പാടിഹാരിയം പവത്തന്തി കത്വാ വൃത്തം. ദക്ഖിണപാദേതി ഇദം ബുദ്ധാനം സബ്ബപദക്ഖിണതായ. “ചരബ്ബണ്ണരസ്മിയോ”തി വത്യാപി “സുവണ്ണരസപിഞ്ജരാനിവിയാ”തി ഇദം ബുദ്ധാനം സരീരേ പീതാഭായ യേഭൂയ്യതായ വൃത്തം. മധുരേനാകാരേണ സദും കരോന്തി ദട്ഠബ്ബസാരസ്സ ദിട്ഠതായ. ഭേരിആദിനം പന്ന സദായനം ധമ്മതാവ. പടിമാനേന്തീതി “സുദുല്ലഭം ഇദം അജ്ജ അമ്ഹേഹി ലബ്ഭതി, യേ മയം ഞാദിസേന പണീതേന ആഹാരേണ ഭഗവന്തം ഉപട്ഠഹാമാ”തി പതീതമാനസാ മാനേന്തി പൂജേന്തി. തേസം സന്താനാനി ഓലോകേത്യാതി തേസം തമാ ഉപട്ഠാകാനം പുഗ്ഗലാനം അതീതേ ഏതരഹി ച പവത്തചിത്തസന്താനാനി ഓലോകേത്യാ. അരഹത്തേ പതിട്ഠഹന്തീതി സമ്ബന്ധോ. തത്ഥാതി വിഹാരേ. ഗന്ധമണ്ഡലമാളേതി ചതുജ്ജാതിയഗന്ധേന കതപരിഭണ്ഡേ മണ്ഡലമാളേ.

ദുല്ലഭാ ഖണ്ഡസമ്പത്തിതി സതിപി മനുസ്സത്തപ്പടിലാഭേ പതിരുപദേസവാസഇന്ദ്രിയാവേകല്പസദ്ധാപടിലാഭാദയോ ഗുണാ ദുല്ലഭാതി അത്ഥോ. ചാതുരഹാരാജികപേം വസവത്തിഭവനം ഗച്ഛന്തീതി ഇദം തത്ഥ സുത്തവിമാനാനി സന്ധായ വൃത്തം. ഭഗവാ ഗന്ധകുടിം പവിസിത്വാ പച്ഛാഭത്തം തയോ ഭാഗേ കത്വാ പഠമഭാഗേ സചേ ആകഞ്ചതി, ദക്ഖിണേണ പസ്സേന സീഹസേയ്യം കപ്പേതി. സചേ ആകഞ്ചതി, ബുദ്ധാചിണ്ണഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി. അഥ യമാകാലപരിച്ഛേദം തതോ വുട്ഠഹിത്വാ ദുതിയഭാഗേ പച്ഛിമയാമേ തതീയകോട്ഠാസേ വിയ ലോകം വോലോകേതി വേനേയ്യാനം ഞാണപരിപാകം പസ്സിതും. തേനാഹ - “സചേ ആകഞ്ചതി”തിആദി.

കാലയുത്തന്തി പത്തകല്പം, “ഇമിസ്സാ വേലായ ഇമസ്സ ഏവം വത്തബ്ബ”ന്തി തംകാലാനുരൂപം. സമയയുത്തന്തി തസ്സേവ വേവചനം, അട്ഠപ്പത്തിഅനുരൂപം വാ. സമയയുത്തന്തി വാ അരിയസമയസംയുത്തം. ദേസകാലാനുരൂപമേവ ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ ധമ്മം ദേസേന്തി, ദേസേന്താ ച അരിയസമ്മതം പടിച്ചസമുപ്പാദനയം ദീപേന്താവ ദേസേന്തി. അഥ വാ സമയയുത്തന്തി ഹേതുദാഹരണസഹിതം. കാലേന സാപദേസഞ്ചി ഭഗവാ ധമ്മം ദേസേതി, കാലം വിദിത്വാ പരിസം ഉയ്യോജേതി, ന യാവ സമന്ധകാരാ ധമ്മം ദേസേതി.

ഉതും ഗണ്ഹാപേതി, ന പന്ന മലം പക്ഖാലേതീതി അധിപ്പായോ. ന ഹി ഭഗവന്തോ കായേ രജോജല്പം ഉപലിമ്പതീതി. തതോ തതോതി അത്തനോ അത്തനോ ദിവാട്ഠാനാദിതോ. ഓകാസം ലഭമാനാതി പുരേഭത്തപച്ഛാഭത്തപുരിമയാമേസു ഓകാസം അലഭിത്വാ ഇദാനി മജ്ജിമയാമേ ഓകാസം ലഭമാനാ, ഭഗവന്താ വാ കതോകാസതായ ഓകാസം ലഭമാനാ. പച്ഛാഭത്തസ്സ തീസു ഭാഗേസു പഠമഭാഗേ സീഹസേയ്യകപ്പനം ഏകന്തികം ന ഹോതിതി ആഹ - “പുരേഭത്തതോ പട്ഠായ നിസജ്ജാപിളിതസ്സ സരീരസ്സാ”തി. തേനേവ ഹി തത്ഥ “സചേ ആകഞ്ചതി”തി തദാ സീഹസേയ്യകപ്പനസ്സ അനിബദ്ധതാ വിഭാവിതാ. കിലാസുഭാവോ പരിസ്സമോ . സീഹസേയ്യം കപ്പേതി സരീരസ്സ കിലാസുഭാവമോചനത്ഥന്തി യോജേതബ്ബം. ബുദ്ധചക്ഖുനാ ലോകം വോലോകേതീതി ഇദം പച്ഛിമയാമേ ഭഗവന്തോ ബഹുലം ആചിണ്ണവസേന വൃത്തം. അപ്പേകദാ അവസിട്ഠബലത്താണേഹി സബ്ബത്തുതത്താണേനേവ ച ഭഗവാ തത്ഥം സാധേതീതി.

ഇമസ്മിന്യേവ കിച്ചേതി പച്ഛിമയാമകിച്ചേ. ബലവതാ പച്ചനുതാപേന സംവഡ്ഡമാനേന കരജകായേ മഹാപരിഛാഹോ ഉപ്പജ്ജതിതി ആഹ - “നാമകായേ സന്തത്തേ കരജകായോ സന്തത്തോ”തി. നിധാനഗതന്തി സന്നിചിതലോഹിതം സന്ധായ വുത്തം. ഉണ്ഹം ലോഹിതം മുഖതോ ഉഗ്ഗഞ്ചരീതി ലോഹിതം ഉണ്ഹം ഹുത്വാ മുഖതോ ഉഗ്ഗഞ്ചരി. റാനന്തി ഭിക്ഖുപടിഞ്ഞം. തം പാപം വഡ്ഡമാനന്തി ഭിക്ഖുപടിഞ്ഞായ അവിജഹിതത്താ തമാ പവഡ്ഡമാനപാപം. അന്തിമവത്സുഅജ്ജയാപന്നാനമ്പി ഉപായേന പവത്തിയമാനോ യോനിസോമനസികാരോ സാത്ഥകോ ഹോതിയേവാതി ദസ്സേനോ “ജാതസംവേഗാ”തിആദിമാഹ. അഹോ സല്ലേഖിതന്തി അഹോ അതിവിയ സല്ലേഖേന ഇതം പവത്തം. കാസാവപജേജാതോതി ഭിക്ഖുനം ബഹുഭാവതോ ഇതോ ചിതോ ച വിചരന്താനം തേസം കാസാവജുതിയാ പജേജാതിതോ. ഇസിവാതപരിവാതോതി സീലക്ഖന്ധാദിനം നിബ്ബാനസ്സ ച ഏസനതോ ഇസിനം ഭിക്ഖുനം ഗുണഗന്ധേന ചേവ ഗുണഗന്ധവാസിതേന സരീരഗന്ധേന ച പരിതോ സമന്തതോ വായിതോ.

ധമ്മസംവേഗോ ഉപ്പജ്ജി അനാവജ്ജനേന പുണ്ണേ തസ്സ അത്ഥസ്സ അസംവിദിതത്താ. ധമ്മസംവേഗോതി ച താദിസേ അത്ഥേ ധമ്മതാവസേന ഉപ്പജ്ജനകം സഹോത്തപ്പണാണം. അസ്സാസട്ഠാനന്തി ചിത്തസ്സാസകാരണം കമ്മട്ഠാനം. സബ്ബേസം കിച്ചാനം പുണ്ണഭാഗോ സബ്ബപുണ്ണഭാഗോ. “സബ്ബേ സത്താ അവേരാ ഹോന്തു”തിആദിനാ ഹി ചിത്തസ്സ പട്ഠാനം ഉപട്ഠാനം ഹിതഫരണം. ഇതരം ഇതോ മോകം മഹന്തന്തി കത്വാ ഇദം “ചുളുച്ഛരാസഞ്ചാതസുത്ത”ന്തി വുത്തം. അച്ഛരാസഞ്ചാതോ വുച്ചതി അങ്ഗുലിഫോടനക്ഖണോ അക്ഖിനിമിസകാലോ, യോ ഏകസ്സ അക്ഖരസ്സ ഉച്ചാരണക്ഖണോ. തേനാഹ - “ഭേ അങ്ഗുലിയോ പഹരിത്വാ സദുകരണമത്ത”ന്തി. സബ്ബസത്താനം ഹിതഫരണചിത്തന്തി സബ്ബേസമ്പി സത്താനം സമ്മഭേവ ഹിതേസിതവസേന പവത്തചിത്തം. ആവജേജനോ ആസേവതീതി ഹിതേസിതവസേന ആവജേജനോ. ആവജ്ജനേന ആഭുജനോപി ആസേവതി നാമ ഞാണവിപ്പയുത്തേന. ജാനന്തോതി തമാ ഞാണമത്തം ഉപ്പാദേന്തോപി. പസ്സന്തോതി തമാ ഞാണചക്ഖുനാ പച്ചക്ഖതോ വിയ വിപസ്സന്തോപി. പച്ചവേക്ഖന്തോതി തമത്ഥം പതി പതി അവേക്ഖന്തോപി. സദ്ധായ അധിമുച്ചന്തോതിആദി പഞ്ചന്നം ഇന്ദ്രിയാനം വസേന വുത്തം. അഭിഞ്ഞ്ഞേയന്തിആദി ചതുസച്ചവസേന വുത്തം. സബ്ബമേവ ചേതം വിത്ഥാരതോ, സാമഞ്ജേന ആസേവനദസ്സനമേവാതി ഇധാധിപ്പേതമേവ ആസേവനത്ഥം ദസ്സേതും - “ഇധ പനാ”തിആദി വുത്തം.

അരിത്തജ്ജയാനോതി അവിരഹിതജ്ജയാനോ. അതുച്ഛജ്ജയാനോതി ത്യാനേന അതുച്ഛോ. ചാഗോ വാ വേവചനന്തി ആഹ - “അപരിച്ചത്തജ്ജയാനോ”തി. വിഹരതീതി പദസ്സ വിഭങ്ഗേ (വിഭം ൫൪൦) ആഗതനയേന അത്ഥം ദസ്സേനോ “വിഹരതീതി ഇരിയതീ”തിആദിമാഹ. അയം പനേത്ഥ സദുത്ഥോ - വിഹരതീതി ഏത്ഥ വി-സദോ വിച്ഛേദത്ഥജോതനോ. ഹരതീതി നേതി, പവത്തേതീതി അത്ഥോ, വിച്ഛിന്ദിത്വാ ഹരതി വിഹരതീതി വുത്തം ഹോതി. സോ ഹി ഏകം ഇരിയാപഥബാധനം അഞ്ജേന ഇരിയാപഥേന വിച്ഛിന്ദിത്വാ അപരിപതന്തം അത്തഭാവം ഹരതി പവത്തേതി, തസ്മാ “വിഹരതീ”തി വുച്ചതി. ഇരിയതീതി റാനനിസജ്ജാദികിരിയം കരോന്തോ പവത്തതി. പവത്തതീതി റാനാദിസമങ്ഗീ ഹുത്വാ പവത്തതി. പാലേതീതി ഏകം ഇരിയാപഥബാധനം ഇരിയാപഥന്തരേഹി രക്ഖന്തോ പാലേതി. യപേതിയാപേതീതി തസ്സേവ

വേവചനം. ഏകഞ്ചി ഇരിയാപമബായനം അഞ്ഞേന ഇരിയാപമേന വിച്ഛിന്ദിത്യാ അപരിപതന്തം അത്തഭാവം പാലേന്തോ യപേതി യാപേതിതി വുച്ചതി. ചരതീതി റാനനിസജ്ജാദീസു അഞ്ഞേതരസമഞ്ചീ ഹുത്യാ പവത്തതി. ഇമിനാ പദേനാതി “വിഹരതീ”തി ഇമിനാ പദേന.

ഇരിയാപമവിഹാരോതി ഏതഥ ഇരിയനം പവത്തനം ഇരിയാ, കായപ്പയോഗോ കായികകിരിയാ. തസ്സാ പവത്തനുപായഭാവതോ ഇരിയായ പമോ ഇരിയാപമോ, റാനനിസജ്ജാദീ. ന ഹി റാനനിസജ്ജാദീഹി അവത്മാഹി വിനാ കിഞ്ചി കായികകിരിയം പവത്തേതും സക്കാ. റാനസമഞ്ചീ വാ ഹി കായേന കിഞ്ചി കരേയ്യ, ഗമനാദീസു അഞ്ഞേതരസമഞ്ചീ വാ. വിഹരണം, വിഹരതീ ഏതേനാതി വാ വിഹാരോ, ഇരിയാപമോവ വിഹാരോ ഇരിയാപമവിഹാരോ, സോ ച അത്ഥതോ റാനനിസജ്ജാദീആകാരപ്പവത്തോ ചതുസന്തതിരൂപപ്പബന്ധോ ഏവ. ഓവാദാനുസാസനീനം ഏകാനേകവാദാദിവിസിദ്യോയേവ ഭേദോ, ന പന പരമത്ഥതോ തേസം നാനാകരണന്തി ദസ്സേതും - “പരമത്ഥതോ പനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഏസേ ഏകേ ഏകദ്വേതിആദീസു ഏസോ ഏകോ ഏകത്ഥോതിആദിനാ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

രട്ഠസ്സ , രട്ഠതോ വാ ലഭോ പിണ്ഡോ രട്ഠപിണ്ഡോ. തേനാഹ - “ഞാതിപരിവട്ടം പഹായാ”തിആദി. തത്ഥ “അമ്ഹാകമേതേ”തി വിഞ്ഞായന്തീതി ഞാതീ, പിതാമഹപിതുപുത്താദിവസേന പരിവട്ടനട്ഠേന പരിവട്ടോ, ഞാതിയേവ പരിവട്ടോ ഞാതിപരിവട്ടോ. മേയ്യപരിഭോഗോ നാമ അനരഹസ്സ പരിഭോഗോ. ഭഗവതാ ഹി അത്തനോ സാസനേ സീലവതോ പച്ചയാ അനുഞ്ഞാതാ, ന ദുസ്സീലസ്സ. ദായകാനമ്പി സീലവതോ ഏവ പരിച്ചാഗോ, ന ദുസ്സീലസ്സ അത്തനോ കാരാനം മഹപ്ഫലഭാവസ്സ പച്ചാസീസനതോ. ഇതി സത്ഥാരാ അനനുഞ്ഞാതത്താ ദായകേഹി ച അപരിച്ചത്തത്താ സഞ്ചമജ്ജേയപി നിസീദിത്യാ പരിഭുഞ്ജന്തസ്സ ദുസ്സീലസ്സ പരിഭോഗോ മേയ്യായ പരിഭോഗോ മേയ്യപരിഭോഗോ. ഇണവസേന പരിഭോഗോ ഇണപരിഭോഗോ പടിഗ്ഗാഹകതോ ദക്ഖിണാവിസുദ്ധിയാ അഭാവതോ ഇണം ഗഹേത്യാ പരിഭോഗോ വിയാതി അത്ഥോ.

ദാതബ്ബദ്ഠേന ദായം, തം ആദിയന്തീതി ദായാദാ, പുത്താനമേതം അധിവചനം, തേസം ഭാവോ ദായജ്ജം, ദായജ്ജവസേന പരിഭോഗോ ദായജ്ജപരിഭോഗോ, പുത്തഭാവേന പരിഭോഗോതി വുത്തം ഹോതി. സേക്ഖാ ഹി ഭിക്ഖു ഭഗവതോ ഓരസപുത്താ, തേ പിതു സന്തകാനം ദായാദാ ഹുത്യാ തേ പച്ചയേ പരിഭുഞ്ജന്തി. കിം പന തേ ഭഗവതോ പച്ചയേ പരിഭുഞ്ജന്തി, ഉദാഹു ഗിഹീനന്തി? ഗിഹീഹി ദിന്നാപി ഭഗവതാ അനുഞ്ഞാതത്താ ഭഗവതോ സന്തകാ അനനുഞ്ഞാതേസു സബ്ബേന സബ്ബം പരിഭോഗാഭാവതോ, അനുഞ്ഞാതേസുയേവ ച പരിഭോഗസമ്ഭവതോ. ധമ്മദായാദസുത്തഞ്ചേത്ഥ സാധകം.

വീതരാഗാ ഏവ തണ്ഹായ ദാസബ്ബം അതീതത്താ സാമിനോ ഹുത്യാ പരിഭുഞ്ജന്തീതി ആഹ - “ഖീണാസവസ്സ പരിഭോഗോ സാമിപരിഭോഗോ നാമാ”തി. അവിതരാഗാനഞ്ചി തണ്ഹാപരവസതായ പച്ചയപരിഭോഗേ സാമിഭാവോ നത്ഥി, തദഭാവേന വീതരാഗാനം തത്ഥ സാമിഭാവോ യമാരുചിപരിഭോഗസമ്ഭവതോ. തഥാ ഹി തേ പടികൂലമ്പി അപ്പടികൂലാകാരേന, അപ്പടികൂലമ്പി പടികൂലാകാരേന, തദുഭയമ്പി വജ്ജേത്ഥാ

അജ്ഞാപേക്ഷനാകാരണ പച്ചയേ പരിഭുഞ്ജന്തി, ദായകാനഞ്ച മനോരമം പൂരേന്തി. യോ പനായം സീലവതോ പച്ചവേക്വിതപരിഭോഗോ, സോ ഇണപരിഭോഗസ്സ പച്ചനീകത്താ ആണണ്യപരിഭോഗോ നാമ ഹോതി. യഥാ ഹി ഇണായികോ അത്തനോ രൂപിയാ ഇച്ഛിതം ദേസം ഗന്തും ന ലഭതി, ഏവം ഇണപരിഭോഗയുത്തോ ലോകതോ നിസ്സരിതും ന ലഭതിതി തപ്പടിപക്വത്താ സീലവതോ പച്ചവേക്വിതപരിഭോഗോ “ആണണ്യപരിഭോഗോ”തി വുച്ചതി, തസ്മാ നിപ്പരിയായതോ ചതുപരിഭോഗവിനിമുത്തോ വിസുന്ധേവായം പരിഭോഗോതി വേദിതബ്ബോ. സോ ഇധ വിസുന്ധ വുത്തോ, ദായജ്ജപരിഭോഗേയേവ വാ സങ്ഗഹം ഗച്ഛതി. സീലവാപി ഹി ഇമായ സിക്ഖായ സമന്നാഗതത്താ “സേഖോ”ത്വേവ വുച്ചതി. ഇമേസു പരിഭോഗേസു സാമിപരിഭോഗോ ദായജ്ജപരിഭോഗോ ച അരിയാനം പുമുജ്ജനാനഞ്ച വട്ടതി, ഇണപരിഭോഗോ ന വട്ടതി. മേയ്യപരിഭോഗേ കമായേവ നത്ഥി. കഥം പനേത്ഥ സാമിപരിഭോഗോ ദായജ്ജപരിഭോഗോ ച പുമുജ്ജനാനം സമ്ഭവതി? ഉപചാരവസേന. യോ ഹി പുമുജ്ജനസ്സപി സല്ലേഖപ്പടിപത്തിയം റിതസ്സ പച്ചയഗേധം പഹായ തത്ഥ അനുപലിത്തേന ചിത്തേന പരിഭോഗോ, സോ സാമിപരിഭോഗോ വിയ ഹോതി. സീലവതോ പന പച്ചവേക്വിതപരിഭോഗോ ദായജ്ജപരിഭോഗോ വിയ ഹോതി ദായകാനം മനോരമസ്സ അവിരാധനതോ. കല്യാണപുമുജ്ജനസ്സ പരിഭോഗേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി തസ്സ സേക്ഖസങ്ഗഹതോ. സേക്ഖസുത്തം (സം. നി. ൫.൧൩) ഹേതസ്സ അത്ഥസ്സ സാധകം.

ഇമസ്സ ഭിക്ഖുനോതി അച്ഛരാസങ്ഘാതമത്തന്വി കാലം മേത്തചിത്തം ആസേവന്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ. അമോഘോ രട്ഠപിണ്ഡപരിഭോഗോതി “അയം പബ്ബജിതോ സമണോ ഭിക്ഖുതി ആമിസം ദേത്താനം തായ മേത്താസേവനായ അത്തനോ സന്താനേ ദോസമലസ്സ വാ തദേകട്ഠാനഞ്ച പാപധമ്മാനം പബ്ബാജനതോ വൃപസമനതോ സംസാരേ ച ഭയസ്സ സമ്മാവ ഇക്ഖണതോ അജ്ഞാസയസ്സ അവിസംവാദനേനസ്സ അമോഘോ രട്ഠപിണ്ഡപരിഭോഗോ. മഹട്ഠിയന്തി മഹത്ഥികം മഹാപയോജനം. മഹപ്ഫലന്തി വിപുലപ്ഫലം. മഹാനിസംസന്തി മഹാനിസ്സന്ദപ്ഫലം. മഹാജുതികന്തി മഹാനുഭാവം. മഹാവിപ്ഫാരന്തി മഹാവിത്ഥാരം. ഏത്ഥ ച പഠമം കാരണം മേത്താസേവനായ തസ്സ ഭിക്ഖുനോ സാമിആദിഭാവേന രട്ഠപിണ്ഡപരിഭോഗാരഹതാ, ദുതിയം പരേഹി ദിനസ്സ ദാനസ്സ മഹട്ഠിയാഭാവകരണം. കോ പന വാദോതി മേത്തായ ആസേവനമത്തന്വി ഏവംമഹാനുഭാവം, കോ പന വാദോ ബഹുലീകാരേ, ഏത്ഥ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീ”തി അത്ഥോ.

൫൪. ചതുത്ഥേ ഉപ്പാദേതിവഡ്ഢേതീതി ഏത്ഥ ഭാവനാസദുസ്സ ഉപ്പാദനവഡ്ഢനത്ഥതാ പുബ്ബേ വുത്താ ഏവ.

൫൫. പഞ്ചമേ ഇമേസു ദീസുതി ചതുത്ഥപഞ്ചമേസു. “തതിയേ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബ”ന്തി വത്ഥാ തഥാ വേദിതബ്ബതം ദസ്സേതും - “യോ ഹി ആസേവതീ”തിആദി വുത്തം. തേന ആസേവനാഭാവനാമനസികാരാനം അത്ഥവിസേസാഭാവമാഹ. യദി ഏവം സുത്തന്തസ്സ ദേസനാ കഥന്തി ആഹ - “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ പനാ”തിആദി. യായ ധമ്മധാതുയാതി സബ്ബണ്ണുതത്താണമാഹ. തേന ഹി ധമ്മാനം ആകാരഭേദം തത്ഥാ തദനുരൂപം

ഏകവിധി യഥാർത്ഥം തമാ വിഭജിതാ ഭഗവാ ദസ്തേതി. തീഹികോട്ഠാസേഹിതി ആസേവനാഭാവനാമനസി കാരഭാഗേഹി. മേത്താ ഹി സബുവത്സുനോ മേത്തായനവസേന ആനീതാ സേവനാ ആസേവനാ, തസ്താ വഡ്ഡനാ ഭാവനാ, അവിസ്സജ്ജതാ മനസി റപനം മനസികാരോ.

൭൬. ഛാട്ഠേ അനിയമിതവചനം “ഇമേ നാമാ”തി നിയമേതാ അവുത്തത്താ. നിയമിതവചനം “അകുസലാ”തി സരൂപേനേവ വുത്തത്താ. അസേസതോ പരിയാദിനാ ഹോന്തി അപ്പകസ്സപി അകുസലഭാഗസ്സ അഗ്ഗഹിതസ്സ അഭാവതോ. അകുസലം ഭജന്തിതി അകുസലഭാഗിയാ. അകുസലപക്ഖേ ഭവാതി അകുസലപക്ഖികാ. തേനാഹ - “അകുസലായേവാ”തിആദി. പഠമതരം ഗച്ഛതിതി പഠമതരം പവത്തതി, പഠമോ പധാനോ ഹുത്വാ വത്തതിതി അത്ഥോ. ഏകുപ്പാദാദിവസേന ഹി ഏകജ്ജന്തം പവത്തമാനേസു ചതുസു അരൂപക്ഖസേസു അയമേവ പഠമം ഉപ്പജ്ജതിതി ഇദം നത്ഥി, ലോകുത്തരമഗ്ഗേസു വിയ പന പഞ്ചിന്ദ്രിയസ്സ, ലോകിയധമ്മേസു മനിന്ദ്രിയസ്സ പുരേതരസ്സ ഭാവോ സാതിസയോതി “സബ്ബേതേ മനോപുബ്ബങ്ഗമാ”തി വുത്തം. തമാ ഹി അഭിധമ്മേഹി (ധം സം ച) “യസ്ഥിം സമയേ കാമാവചരം കുസലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതീ”തി ചിത്തം പുബ്ബങ്ഗമം ജേട്ഠം കത്വാ ദേസനാ പവത്താ. സുത്തേസുപി വുത്തം - “മനോപുബ്ബങ്ഗമാ ധമ്മാ (ധം പം ച, ൨), ഛാദാദാധിപതി രാജാ”തി (ധം പം അട്ഠം ൨.ബുദ്ധവഗ്ഗോ, ഏരകപത്തനാഗരാജവത്സു). തേനാഹ - “ഏതേഹീ”തിആദി. തേസം മനോ ഉപ്പാദകോതി ച യദഗ്ഗേന മനോ സമ്പയുത്തധമ്മാനം ജേട്ഠകോ ഹുത്വാ പവത്തതി, തദഗ്ഗേന തേ അത്താനം അനുവത്താപേനോ തേ തമാ ഉപ്പാദേനോ നാമ ഹോതീതി കത്വാ വുത്തം. അട്ഠകമായം പന ചിത്തസ്സ ജേട്ഠകഭാവമേവ സന്ധായ രാജഗമനത്തായേന സഹുപ്പത്തിപി പഠമുപ്പത്തി വിയ കത്വാ വുത്താതി അയമത്ഥോ ദസ്സീതോ. അന്ധദേവാതി ഏതേനേവ ചിത്തസ്സ ഖണ്ഡവസേന പഠമുപ്പത്തിയാ അഭാവോ ദീപിതോതി ദട്ഠഞ്ചോ. തേനേവാഹ - “ഏകതോയേവാതി അത്ഥോ”തി.

൭൭. സത്തമേ ചതുഭൂമകാപി കുസലാ ധമ്മാ കമിതാതി “യേ കേചി കുസലാ ധമ്മാ”തി അനവസേസപരിയാദാനതോ വുത്തം.

൭൮. അട്ഠമേ ഇദന്തി ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന നിദ്രേസോ, നിപാതപദം വാ ഏതം “യദിദ”തിആദിസു വിയാതി ആഹ - “അയം പമാദോതി അത്ഥോ”തി. പമജ്ജനാകാരോതി പമാദാപത്തി. ചിത്തസ്സ വോസ്സഗ്ഗോതി ഇമേസു ഏത്തകേസു റാനേസു സതിയാ അനിഗ്ഗണ്ഹിത്വാ ചിത്തസ്സ വോസ്സജ്ജനം സതിവിരഹോ. വോസ്സഗ്ഗാനുപ്പദാനന്തി വോസ്സഗ്ഗസ്സ അനു അനു പദാനം പുനപ്പുനം വിസ്സജ്ജനം. അസക്ഖചകിരിയതാതി ഏതേസം ദാനാദിനം കുസലധമ്മാനം പവത്തനേ പുഗ്ഗലസ്സ വാ ദേയ്യധമ്മസ്സ വാ അസക്ഖചകിരിയാ. സത്തഭാവോ സാതച്ചം, സാതച്ചേന കിരിയാ സാതച്ചകിരിയാ, സായേവ സാതച്ചകിരിയതാ, ന സാതച്ചകിരിയതാ അസാതച്ചകിരിയതാ. അനട്ഠിതകിരിയതാതി അനിട്ഠിതകിരിയതാ നിരന്തരം ന അനുട്ഠിതകിരിയതാ ച. ഓലീനവുത്തിതാതി നിരന്തരകരണസഞ്ചാതസ്സ വിപ്ഫാരസ്സ അഭാവേന ഓലീനവുത്തിതാ. നിക്ഖിത്തഛരന്താതി കുസലകിരിയായ വീരിയഛരന്തസ്സ നിക്ഖിത്തഭാവോ. നിക്ഖിത്തധുരന്താതി വീരിയധുരന്തസ്സ ഓരോപനം, ഓസക്ഖിതമാനസതാതി അത്ഥോ. അന്ധിട്ഠാനന്തി കുസലകരണേ അപ്പതിട്ഠിതഭാവോ.

അനന്യയോഗോതി അനന്യയുജ്ജനം. കുസലധമേസു ആസേവനാദീനം
അഭാവോ അനാസേവനാദയോ. പമാദോതി സരൂപനിദ്രേസോ. പമജ്ജനാതി
ആകാരനിദ്രേസോ. പമജ്ജിതത്തന്തി ഭാവനിദ്രേസോ. പരിഹായന്തിതി ഇമിനാ
പമാദസ്സ സാവജ്ജതം ദസ്സേതി. തയിദം ലോകിയാനം വസേന, ന
ലോകുത്തരാനന്തി ആഹ - “ഉപ്പന്നാ...പേ...ഇദ”ന്തിആദി.

൯. നവമേ ന പമജ്ജതി ഏതേനാതി അപ്പമാദോ, പമാദസ്സ പടിപക്ഖോ
സതിയാ അവിപ്പവാസോ. അത്ഥതോ നിച്ഛം ഉപട്ഠിതായ സതിയാ ഏതം
നാമം. പമാദോ പന സതിയാ സതിസമ്പജ്ജത്തസ്സ വാ പടിപക്ഖഭൂതോ
അകുസലചിത്തുപ്പാദോ ദട്ഠഞ്ചോ. തേനാഹ - “പമാദസ്സ പടിപക്ഖവസേന
വിത്ഥാരതോ വേദിതഞ്ചോ”തി.

൧൦. ദസമേ കുച്ഛിതം സീദതീതി കുസീതോ ദ-കാരസ്സ ത-കാരം കത്വാ, തസ്സ
ഭാവോ കോസജ്ജം, ആലസിയാന്തി അത്ഥോ.

അച്ഛരാസങ്ഘാതവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. വീരിയാരമ്ഭാദിവഗ്ഗവണ്ണനാ

൬൧. സത്തമസ്സ പഠമേ വീരാനം കമ്മന്തി വീരിയം, വിധിനാ വാ
ഈരയിതബ്ബം പവത്തേതബ്ബന്തി വീരിയം, തദേവ കൂസലകിരിയായ പധാനട്ഠേന
ആരമ്ഭോ വീരിയാരമ്ഭോ. ആരദ്ധവീരിയതാ പഗ്ഗഹിതവീരിയതാ
പരിപുണ്ണവീരിയതാതി പച്ചേകം വീരിയതാസദോ യോജേതബ്ബോ.

൬൨. ദുതിയേ മഹതീ ഇച്ഛാ ഏതസ്സാതി മഹിച്ഛോ, തസ്സ ഭാവോ
മഹിച്ഛതാ. മഹാവിസയോ ലോഭോ മഹാലോഭോ മഹാന്താനം വത്ഥുനം
ബഹുനഞ്ച അഭിഗിജ്ജന്തതോ. ഇതരീതരാതിആദിനാ പബ്ബജിതാനം
ഉപ്പജ്ജനമഹിച്ഛതാ വുത്താ. പഞ്ചഹികാമഗുണേഹിതിആദി ഗഹട്ഠാനം വസേന
വുത്തം. ഇച്ഛാതി സഭാവനിദേസോ. ഇച്ഛാഗതാതി ഇച്ഛാപവത്താ. മഹിച്ഛതാതി
മഹാഇച്ഛതാ. അത്ഥതോ പനായം രാഗോ ഏവാതി വുത്തം - “രാഗോ
സാരാഗോ”തിആദി.

൬൩. തതിയേ അപ്പിച്ഛസ്സാതി ഏത്ഥ അപ്പ-സദോ അഭാവത്ഥോ
“അപ്പാബാധോ ഹോതി അപ്പാതകോ”തിആദീസു (മം നിം ൨.൩൦൪) വിയാതി
ആഹ - “അനിച്ഛസ്സാ”തി. ലോകേ പാകടസ്സ ഹി
അക്ഖിരോഗകുച്ഛിരോഗാദിഭേദസ്സ ആബാധസ്സ അഭാവം സന്ധായ
“അപ്പാബാധോ”തി വുത്തം. ഇദാനി വുത്തമേവത്ഥം പാകടതരം കാതും “ഏത്ഥ
ഹി”തിആദി വുത്തം. ബൃഞ്ജനം സാവസേസം വിയ പരിത്തകേപി അപ്പസദുസ്സ
ദിസ്സമാനത്താ. അത്ഥോ പന നിരവസേസോ സബ്ബസോ പച്ചയിച്ഛായ അഭാവസ്സ
അധിപ്പേതത്താ. തേനാഹ - “ന ഹി”തിആദി.

ഇച്ഛായ അഭാവേനേവ അപ്പിച്ഛോ നാമ ഹോതീതി ഇമമത്ഥം പകാരന്തരേന
ദീപേതും - “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. അത്രിച്ഛതാ നാമ അത്ര അത്ര ഇച്ഛാ.
അസന്തഗുണസമ്ഭാവനതായ പാപാ ലാമികാ നിഹിനാ ഇച്ഛാ പാപിച്ഛതാ.
യായ പച്ചയുപ്പാദനത്ഥം അത്തനി വിജ്ജമാനഗുണേ സമ്ഭാവേതി, പച്ചയാനം
പടിഗുഹണേ ച ന മത്തം ജാനാതി, അയം മഹിച്ഛതാ.
അസന്തഗുണസമ്ഭാവനതാതി അത്തനി അവിജ്ജമാനാനം ഗുണാനം
വിജ്ജമാനാനം വിയ പരേസം പകാസനാ. സന്തഗുണസമ്ഭാവനതാതി
ഇച്ഛാചാരേ ഠത്ഥാ അത്തനി വിജ്ജമാനസീലധുതയമ്മാദിഗുണവിഭാവനാ.
താദിസസ്സപി പടിഗുഹണേ അമത്തത്തുതാപി ഹോതി, സാപി അഭിധമ്മേ
ആഗതായേവാതി സമ്ബന്ധോ. ദുസ്സന്തപ്പയോതി ദുത്തപ്പയോ.

അതിലുഖഭാവന്തി പത്തചിവരവസേന അതിവിയ ലുഖഭാവം. തദസ്സ
ദിസാ മനുസ്സാ “അയം അമങ്ഗലദിവസോ , സുമ്ഭകസിനിദ്ധപത്തചിവരോ
അയ്യോ പുബ്ബങ്ഗമോ കാതബ്ബോ”തി ചിന്തേത്ഥാ, “ഭന്തേ, മോകം ബഹി
ഹോമാ”തി ആഹംസു. ഉമ്മുജ്ജിതി മനുസ്സാനം അജാനന്താനംയേവ പഥവിയം
നിമുജ്ജിത്ഥാ ഗണ്ഹന്തോയേവ ഉമ്മുജ്ജി. യദി മേരോ “ഖിണാസവഭാവം
ജാനന്തു”തി ഇച്ഛേയ്യ, ന നം മനുസ്സാ “ബഹി ഹോമാ”തി വദേയ്യും,
ഖിണാസവാനം പന തമാചിത്തമേവ ന ഉപ്പജേയ്യ.

അപ്പിച്ഛതാപധാനം പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനം ചതുബ്ബിധഇച്ഛാപഭേദം ദസ്സേത്ഥാ
പുനപി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന ചതുബ്ബിധം ഇച്ഛാഭേദം ദസ്സേന്തോ “അപരോപി

ചതുർബിധോ അപ്പിച്ഛോ”തിആദിമാഹ. പച്ചയഅപ്പിച്ഛോതി പച്ചയേസു ഇച്ഛാരഹിതോ. ധൂതൺഗഅപ്പിച്ഛോതി ധൂതഗുണസമ്ഭാവനായ ഇച്ഛാരഹിതോ. പരിയത്തിഅപ്പിച്ഛോതി ബഹുസ്സുതസമ്ഭാവനായ ഇച്ഛാരഹിതോ. അധിഗമഅപ്പിച്ഛോതി “അരിയോ”തി സമ്ഭാവനായ ഇച്ഛാരഹിതോ. ദായകസ്സ വസന്തി അപ്പം വാ യം ദാതുകാമോ ബഹും വാതി ദായകസ്സ ചിത്തസ്സ വസം, അജ്ഞാസയന്തി അത്ഥോ. ദേയ്യധമ്മസ്സ വസന്തി ദേയ്യധമ്മസ്സ അബഹുഭാവം. അത്തനോ മാമന്തി അത്തനോ പമാണം. യത്തകേന അത്താ യാപേതി, തത്തകസ്സേവ ഗഹണം. യദിഹീതിആദി സഞ്ചേപതോ വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ വിവരണം. പമാണേനേവാതി യാപനപ്പമാണേനേവ.

ഏകഭിക്ഖുപി നാഞ്ഞാസീതി സോസാനികവത്തേ സമ്മദേവ വത്തിത്താ ഏകോപി ഭിക്ഖു ന അഞ്ഞാസി. അബ്ബോകിണ്ണന്തി അവിച്ഛേദം. ദുതിയോ മം ജാനേയ്യാതി ദുതിയോ സഹായഭൂതോപി യഥാ മം ജാനിതും ന സക്കുണേയ്യ, തഥാ സദ്ഠി വസ്സാനി നിരന്തരം സുസാനേ വസാമി, തസ്മാ അഹം അഹോ സോസാനികുത്തമോ. ഉപകാരോ ഹുത്വാതി ഉഗ്ഗഹപരിപുച്ഛാദീഹി പരിയത്തിധമ്മവസേന ഉപകാരോ ഹുത്വാ. ധമ്മകമായ ജനപദം ഖോഭേത്വാതി ലോമഹംസനസാധുകാരദാനചേലുക്ഖേപാദിവസേന സന്നിപതിതം ഇതരഞ്ച “കമം നു ഖോ അപ്പം അയ്യസ്സ സന്തികേ ധമ്മം സോസ്സാമാ”തി കോലാഹലവസേന മഹാജനം ഖോഭേത്വാ? യദി മേരോ ബഹുസ്സുതഭാവം ജാനാപേതും ഇച്ഛേയ്യ, പുബ്ബേവ ജനപദം ഖോഭേത്തോ ധമ്മം കമേയ്യ. ഗതോതി “അയം സോ, യേന രത്തിയം ധമ്മകമാ കതാ”തി ജാനനഭാവേന പരിയത്തിഅപ്പിച്ചതായ പുരാരുണാവ ഗതോ.

തയോ കുലപുത്താ വിയാതി പാചിനവംസദായേ സാമഗ്ഗിവാസംവുട്ഠാ അനുരുദ്ധോ, നന്ദിയോ, കിമിലോതി ഇമേ തയോ കുലപുത്താ വിയ. ഏതേസുപി ഹി അനുരുദ്ധത്ഥേരേന ഭഗവതാ “അത്ഥി പന വോ അനുരുദ്ധാ ഏവം അപ്പമത്താനം ആതാപീനം പഹിതത്താനം വിഹരത്താനം ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മോ അലമരിയണാണദസ്സനവിസേസോ അധിഗതോ ഫാസുവിഹാരോ”തി (മം നിം ൧.൩൨൮) പുട്ഠേന “ഇധ പന മയം, ഭന്തേ, യാവദേവ ആകഞ്ചാമ, വിവിച്ഛേവ കാമേഹി വിവിച്ച അകുസലേഹി ധമ്മേഹി സവിതക്കം സവിചാരം വിവേകജം പീതിസുഖം പഠമം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരാമാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൩൨൮) അനുപുബ്ബവിഹാരസമാപത്തിസു ആരോചിതാസു ഇതരേ മേരാ ന ഇച്ഛിംസു. തഥാ ഹി തേ പക്കന്തേ ഭഗവതി ആയസ്ഥന്തം അനുരുദ്ധം ഏതദേവോഽം - “കിനു മയം ആയസ്ഥതോ അനുരുദ്ധസ്സ ഏവമാരോചിമ്ഹ ‘ഇമാസഞ്ച ഇമാസഞ്ച വിഹാരസമാപത്തിനം മയം ലാഭിനോ’തി? യം നോ ആയസ്ഥാ അനുരുദ്ധോ ഭഗവതോ സമ്മുഖാപി ആസവാനം ഖയം പകാസേതീ”തി? ഘടീകാരോപി അത്തനോ അരിയഭാവേ കികിസ്സ രഞ്ഞോ ഭഗവതാ ആരോചിതേ ന അത്തമനോ അഹോസി? തേനാഹ - “ഘടീകാരകുമ്ഭകാരോ വിയാ”തി. ഇമസ്ഥിം പനത്ഥേതി “യഥയിദം, ഭിക്ഖവേ, അപ്പിച്ചതാ”തി വുത്തേ അപ്പിച്ചതാസഞ്ചാരേ അത്ഥേ. ബലവഅലോഭേനാതി ദല്ളഹതരപ്പവത്തികേന അലോഭേന.

൬൪. ചതുത്ഥേ നത്ഥി ഏതസ്സ സന്തുട്ഠിതി അസന്തുട്ഠി, തസ്സ ഭാവോ അസന്തുട്ഠിതാ. തം പന സരുപതോ ദസ്സേന്തോ “അസന്തുട്ഠേ പുഗ്ഗലേ...പേ...”

ലോഭോ"തി ആഹ. സേവന്തസ്സാതിആദിനി അന്തമന്തവേവചനാനി.

൬൭-൬൮. പഞ്ചമേ തുസ്സനം തുട്ഠി, സമം, സകേന, സന്തേന വാ തുട്ഠി ഏതസ്സാതി സന്തുട്ഠി, തസ്സ ഭാവോ സന്തുട്ഠിതാ. യസ്സ സന്തോസസ്സ അത്ഥിതായ ഭിക്ഖു "സന്തുട്ഠോ"തി വുച്ചതി, തം ദസ്സേന്തോ "ഇതരീതരപച്ചയസന്തോസേന സമന്നാഗതസ്സാ"തി ആഹ - ചീവരാദികേ യത്ഥ കത്ഥചി കപ്പിയേ പച്ചയേ സന്തുസ്സന്നേന സമങ്ഗീഭൂതസ്സാതി അത്ഥോ. അഥ വാ ഇതരം വുച്ചതി ഹീനം പണീതതോ അന്തത്താ, തഥാ പണീതസി ഇതരം ഹീനതോ അന്തത്താ. അപേക്ഖാസിദ്ധാ ഹി ഇതരതാ. ഇതി യേന ധമ്മേന ഹീനേന വാ പണീതേന വാ ചീവരാദിപച്ചയേന സന്തുസ്സതി, സോ തഥാ പവത്തോ അലോഭോ ഇതരീതരപച്ചയസന്തോസോ, തേന സമന്നാഗതസ്സ . യഥാലാഭം അന്തന്നോ ലാഭാനുരൂപം സന്തോസോ യഥാലാഭസന്തോസോ. സേസപദഭയേപി ഏസേവ നയോ. ലബ്ഭിതീതി വാ ലാഭോ, യോ യോ ലാഭോ യഥാലാഭോ, തേന സന്തോസോ യഥാലാഭസന്തോസോ. ബലന്തി കായബലം. സാരൂപ്പന്തി ഭിക്ഖുനോ അനുച്ഛവികതാ.

യഥാലഭതോ അന്തസ്സ അപത്ഥനാ നാമ സിയാ അപ്പിച്ചതാപി പവത്തിആകാരോതി തതോ വിനിവേചിതമേവ സന്തോസസ്സ സരൂപം ദസ്സേന്തോ "ലഭന്തോപി ന ഗണ്ഹാതീ"തി ആഹ. തം പരിവത്തേത്ഥാ പകതിദുബ്ബലാദിനം ഗരുചീവരം അഹാസുഭാവാവഹം സരീരഖേദാവഹഞ്ച ഹോതീതി പയോജനവസേന ന അത്രിച്ഛതാദിവസേന തം പരിവത്തേത്ഥാ ലഹുകചീവരപരിഭോഗോ സന്തോസവിരോധി ന ഹോതീതി ആഹ - "ലഹുകേന യാപേന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതീ"തി. മഹഗ്ഘചീവരം ബഹൂനി വാ ചീവരാനി ലഭിത്ഥാ താനി വിസ്സജ്ജത്ഥാ തദന്തസ്സ ഗഹണം യഥാസാരൂപ്പനയേ റിതത്താ ന സന്തോസവിരോധിതി ആഹ - "തേസം...പേ... ധാരേന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതീ"തി. ഏവം സേസപച്ചയേസുപി യഥാസാരൂപ്പനിദുസേ അപി-സദുഗ്ഗഹണേ അധിപ്പായോ വേദിതബ്ബോ. മുത്തഹരീതകന്തി ഗോമുത്തപരിഭാവിതം, പൂതിഭാവേന വാ ഛരസ്സിതം ഹരീതകം. ബുദ്ധാദിഹിവണ്ണിതന്തി അപ്പിച്ചതാസന്തുട്ഠിസു ഭിക്ഖു നിയോജേതും "പൂതിമുത്തഭേസജ്ജം നിസ്സായ പബ്ബജ്ജാ"തിആദിനാ (മഹാവം ൨൩, ൧൨൮) ബുദ്ധാദിഹി പസത്ഥം. പരമസന്തുട്ഠോവ ഹോതി പരമേന ഉക്ഖംസഗതേന സന്തോസേന സമന്നാഗതത്താ. യഥാസാരൂപ്പസന്തോസോവ അഗ്ഗോതി തത്ഥ തത്ഥ ഭിക്ഖു സാരൂപ്പയേവ നിസ്സായ സന്തുസ്സനവസേന പവത്തനതോ അഗ്ഗോ. ഛട്ഠസത്തമേസു നത്ഥി വത്തബ്ബം.

൬൮-൬൯. അട്ഠമനവമേസു ന സമ്പജാനാതീതി അസമ്പജാനോ, തസ്സ ഭാവോ അസമ്പജന്തം. വുത്തപ്പടിപക്ഖേന സമ്പജന്തം വേദിതബ്ബം.

൭൦. ദസമേ പാപമിത്താ ദേവദത്തസദിസാ. തേ ഹി ഹീനാചാരതായ, ദുക്ഖസ്സ വാ സമ്പാപകതായ "പാപാ"തി വുച്ചന്തി. തേനാകാരേന പവത്താനന്തി യോ പാപമിത്തസ്സ ഖന്തി രൂചി അധിമുത്തി തന്നിന്നതാതംസമ്പവകതാദിആകാരോ, തേനാകാരേന പവത്താനം. ചതുന്ന്ഠം ഖണ്ഡാനമേവേതം നാമന്തി ചതുന്ന്ഠം അരൂപക്ഖണ്ഡാനം "പാപമിത്തതാ"തി ഏതം നാമം. യസ്മാ അസ്സദ്ധിയാദിപാപധമ്മസമന്നാഗതാ പുഗ്ഗലാ വിസേസതോ പാപാ പുണ്ഡര്യമവിമോക്ഖതായ, തേ യസ്സ മിത്താ സഹായാ, സോ

പാപമിത്തോ, തസ്സ ഭാവോ പാപമിത്തതാ. തേനാഹ - “യേ തേ പുഗ്ഗലാ
അസ്സദ്ധാ”തിആദി.

വീരിയാരമ്ഭാദിവഗ്ഗവണ്ണനാ നിഠ്ഠിതാ.

വ. കല്യാണമിത്താദിവഗ്ഗവണ്ണനാ

൧൧. അട്ഠമസ്സ പഠമേ ബുദ്ധാ, സാരിപുത്താദയോ വാ കല്യാണമിത്താ. വുത്തപടിപക്ഖനയേനാതി “പാപമിത്തതാ”തി പദേ വുത്തസ്സ പടിപക്ഖനയേന.

൧൨-൧൩. ദുതിയേ യോഗോതി സമങ്ഗീഭാവോ. പയോഗോതി പയുഞ്ജനം പടിപത്തി. അയോഗോതി അസമങ്ഗീഭാവോ. അപ്പയോഗോതി അപ്പയുഞ്ജനം അപ്പടിപത്തി. അനുയോഗേനാതി അനുയോഗഹേതു.

൧൪. ചതുത്ഥേ ബുജ്ജന്തനകസത്തസ്സാതി ചതുന്നം അരിയസച്ചാനം പടിവിജ്ജന്തനകപുഗ്ഗലസ്സ. അങ്ഗഭൂതാതി തസ്സേവ പടിവേധസ്സ കാരണഭൂതാ. ഏത ച ചത്താരി അരിയസച്ചാനി ബുജ്ജന്തതി, അഞ്ഞാണനിദായ വാപി ബുജ്ജന്തതി ബോധിതി ലദ്ധനാമോ അരിയസാവകോ ബുജ്ജന്തനകസത്തോ, തസ്സ ബുജ്ജന്തനകസത്തസ്സ. ബോധിയാതി തസ്സാ ധമ്മസാമഗ്ഗിസങ്ഖാതായ ബോധിയാ. ബുജ്ജന്തനട്ഠേന ബോധിയോ, ബോധിയോ ഏവ സച്ചസമ്പടിബോധസ്സ അങ്ഗാതി വുത്തം. “ബുജ്ജന്തന്തിതി ബോജ്ജന്തന്ഗാ”തി. വിപസ്സനാദീനം കാരണാനം ബുജ്ജന്തതിബ്ബാനഞ്ച സച്ചാനം അനുരൂപം ബുജ്ജന്തനതോ അനുബുജ്ജന്തന്തിതി ബോജ്ജന്തന്ഗാ, പടിമുഖം പച്ചക്ഖഭാവേന അഭിമുഖം ബുജ്ജന്തനതോ പടിബുജ്ജന്തന്തിതി ബോജ്ജന്തന്ഗാ, സമ്മാ അവിപരീതതോ ബുജ്ജന്തനതോ സമ്ബുജ്ജന്തന്തിതി ബോജ്ജന്തന്ഗാതി ഏവം അത്ഥവിസേസദീപകേഹി ഉപസഗ്ഗേഹി അനുബുജ്ജന്തന്തിതിആദി വുത്തം. ബോധിസദ്ദോ സബ്ബവിസേസയുത്തം ബുജ്ജന്തനസാമഞ്ഞേന സങ്ഗണ്ഹാതി. ബോധായ സംവത്തന്തിതി ഇമിനാ തസ്സാ ധമ്മസാമഗ്ഗിയാ ബുജ്ജന്തനസ്സ ഏകന്തകാരണതം ദസ്സേതി. ഏവം പന്നേതം പദം വിഭത്തമേവാതി വുത്തപ്പകാരേന ഏതം “ബോജ്ജന്തന്ഗാ”തി (പടിം മം ൨.൧൭) പദം നിദ്ദേശേ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ വിഭത്തമേവ.

൧൫. പഞ്ചമേ യാമാവസരസഭൂമിതി യാമാവതോ സകിച്ചകരണഭൂമി. സാതി യാമാവസരസഭൂമി. വിപസ്സനാതി ബലവവിപസ്സനാ. കേചി “ഭങ്ഗണാണതോ പട്ഠായാ”തി വദന്തി. വിപസ്സനായ പാദകജ്ജന്താനേ ച സതിആദയോ ബോജ്ജന്തന്ഗപക്ഖികാ ഏവ പരിയായബോധിപക്ഖിയഭാവതോ. തത്ഥാതിആദി ചതുബ്ബിധാനം ബോജ്ജന്തന്ഗാനം ഭൂമിവിഭാഗദസ്സനം.

൧൬. ഛരട്ഠേ തേസം അന്തരേതി തേസം ഭിക്ഖുനം അന്തരേ. കാമം സങ്ഗീതിആരുഹ്വസേന അപ്പകമിദം സുത്തപദം, ഭഗവാ പന്നേത്ഥ സന്നിപതിതപരിസായ അജ്ജന്താസയാനുരൂപം വിത്ഥാരികം കരോതീതി കത്വാ ഇദം വുത്തം - “മഹതീദേസനാ ഭവിസ്സതീ”തി. ഗാമനിഗമാദികമാ നത്ഥീതി തസ്സാ കമായ അതിരച്ഛാനകമാഭാവമാഹു . തഥാ ഹി സാ പുബ്ബേ ബഹുഞാതികം അഹോസി ബഹുപക്ഖം, ഇദാനി അപ്പഞാതികം അപ്പപക്ഖന്തി അനിച്ചതാമുഖേന നിയ്യാനികപക്ഖികാ ജാതാ. ഏതായാതി യഥാവുത്തായ പരിഹാനിയാ. പതികിട്ഠന്തി നിഹീനം. മമ സാസന്നേതി ഇദം കമ്മസ്സകരജ്ജന്താനപത്താനമ്പി വിസേസനമേവ. തദുഭയമ്പി ഹി ബാഹിരകാനം തപ്പത്താദയതോ സാതിസയമേവ സബ്ബത്തുബുദ്ധാനം ദേസനായ ലദ്ധവിസേസതോ വിവട്ടൂപനിസ്സയതോ ച.

൧൧. സത്തമേ തേസം ചിത്താചാരം ത്യാഗി തഥാ കഥേന്താനം തേസം
ഭിക്ഖുനം തത്ഥ ഉപഗമനേന അത്തനോ ദേസനായ ഭാജനഭൂതം ചിത്തപ്പവത്തിം
ത്യാ. കമ്മസ്സകതാദീതി ആദിസദ്ദേന ത്യാനപത്താദീനം ചതുന്നമ്പി പത്താനം
ഗഹണം.

൧൨-൧൩. അട്ഠമാദീസു ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവാതി “യാ ഏസ മമ
സാസനേ”തിആദിനാ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ. സേസമേത്ഥ ഉത്താനത്ഥമേവ.

കല്യാണമിത്താദിവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൪-൧൫. നവമേ വഗ്ഗേ നത്ഥി വത്തബ്ബം.

൧൦. ദുതിയപമാദാദിവഗ്ഗവണ്ണനാ

൯൮-൧൧൫. ദസമേ വഗ്ഗേ അജ്ജതത്ത്വസന്താനേ ഭവം അജ്ജതത്ത്വികം. അജ്ജതത്ത്വസന്താനത്തോ ബഹിദ്ധാ ഭവം ബാഹിരം. വുത്തപടിപക്ഖനയേനാതി “അവിനാസായാ”തി ഏവമാദിനാ അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. ചതുക്കോടികേതി “അനുയോഗോ അകുസലാനം , അനനുയോഗോ കുസലാനം, അനുയോഗോ കുസലാനം, അനനുയോഗോ അകുസലാന”ന്തി (അ° നി° ൧.൯൬) ഏവം പരിയോസാനസുത്തേ ആഗതനയം ഗഹേത്വാ “നാഹം, ഭിക്ഖവേ, അഞ്ഞം ഏകയമ്മമ്പി സമനുപസ്സാമീ”തിആദിനാ (അ° നി° ൧.൧൧) ആഗതസുത്താനം സമഞ്ഞാ ജാതാ.

൧൩൦. സുത്തന്തനയേ യമാചോദനാ സംകിലേസധമ്മാനം വിപരിയേസനം, തന്തംധമ്മകോട്ഠാസാനഞ്ച ഊനത്തോ അധികത്തോ ച പവേദനം അധമ്മം ധമ്മോതിദീപനം. തേസംയേവ പന അവിപരീതത്തോ അനുനാധികത്തോ ച പവേദനം ധമ്മം ധമ്മോതിദീപനം. ഏവം വിനയപ്പടിപത്തിയാ അയമാവിധിപ്പവേദനം അധമ്മം ധമ്മോതിദീപനം. യമാവിധിപ്പവേദനം ധമ്മം ധമ്മോതിദീപനം. സുത്തന്തനയേന പഞ്ചവിധോ സംവരവിനയോ പഹാനവിനയോ ച വിനയോ, തപ്പടിപക്ഖേന അവിനയോ. വിനയനയേന വത്സുസമ്പദാദിനാ യമാവിധിപ്പടിപത്തി ഏവ വിനയോ, തബ്ബിപരിയായേന അവിനയോ വേദിതബ്ബോ. തിംസ നിസ്സഗ്ഗിയാ പാചിത്തിയാതി ഏതഥ ഇതി-സദോ ആദ്യത്ഥോ. തേന ദേവനവുതി പാചിത്തിയാ, ചത്താരോ പാടിദേസനിയാ, സത്ത അധികരണസമമാതി ഇമേസം സങ്ഗഹോ. ഏകതിംസ നിസ്സഗ്ഗിയാതി ഏതഥ “തേനവുതി പാചിത്തിയാ”തിആദിനാ വത്തബ്ബം. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

അധിഗന്തബ്ബത്തോ അധിഗമോ, മഗ്ഗഫലാനി. നിബ്ബാനം പന അന്തരധാനാഭാവത്തോ ഇധ ന ഗയ്ഹതി. പടിപജ്ജനം പടിപത്തി, സിക്ഖത്തയസമായോഗോ. പടിപജ്ജിതബ്ബത്തോ വാ പടിപത്തി. പരിയാപുണിതബ്ബത്തോ പരിയത്തി, പിടകത്തയം. മഗ്ഗഗുഹണേന ഗഹിതാപി തതിയവിജ്ജാഹരട്ഠാഭിഞ്ഞാ വിജ്ജാഭിഞ്ഞാസാമഞ്ഞത്തോ “തിസ്സോ വിജ്ജാ ഹര അഭിഞ്ഞാ”തി പുനപി ഗഹിതാ. തത്തോ പരം ഹര അഭിഞ്ഞാതി വസ്സസഹസ്സത്തോ പരം ഹര അഭിഞ്ഞാ നിബ്ബത്തേത്തും സക്കോന്തി, ന പടിസമ്ഭിദാതി അധിപ്പായോ. തത്തോതി അഭിഞ്ഞാകാലത്തോ പച്ഛാ. താതി അഭിഞ്ഞായോ. പുബ്ബഭാഗേ ത്യാനസിനേഹാഭാവേന കേവലായ വിപസ്സനായ റത്ത്വാ അഗ്ഗഫലപ്പത്താ സുക്ഖവിപസ്സകാ നാമ, മഗ്ഗക്ഖണേ പന “ത്യാനസിനേഹോ നത്ഥീ”തി ന വത്തബ്ബോ “സമമവിപസ്സനം യുഗന്ധം ഭാവേതീ”തി (അ° നി° ൪.൧൭) വചനത്തോ. പച്ഛിമകസ്സാതി സബ്ബപച്ഛിമസ്സ. കിഞ്ചാപി അരിയോ അപരിഹാനധമ്മോ , സോതാപന്നസ്സ പന ഉദ്ധം ജീവിതപരിയാദാനാ അധിഗതധമ്മോ ഉപ്പന്നോ നാമ നത്ഥി, പച്ചയസാമഗ്ഗിയാ അസതി യാവ ഉപരിവിസേസം നിബ്ബത്തേത്തും ന സക്കോന്തി, താവ അധിഗമസ്സ അസമ്ഭവോ ഏവാതി ആഹ - “സോതാപന്നസ്സ...പേ... നാമ ഹോതീ”തി. തസ്സിദം മനുസ്സലോകവസേന വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം.

ന ചോദേന്തീതി അഞ്ഞമഞ്ഞസ്ഥിം വിജ്ജമാനം ദോസം ജാനന്താപി ന ചോദേന്തി ന സാരേന്തി. അകുക്കുച്ചകാ ഹോന്തീതി കുക്കുച്ചം ന ഉപ്പാദേന്തി. “അസക്കുച്ചകാരിനോ ഹോന്തീ”തി ച പഠന്തി, സാമലികതായ സിക്ഖവാസു

അസക്ഷകാരിനോ ഹോന്തിതി അത്ഥോ. ഭിക്ഖുനം സതേപി സഹസ്സേപി
ധരമാനേതി ഇദം ബാഹുല്യവസേന വുത്തം. അന്തിമവത്സുഅനജ്ജ്യാപന്നേസു
കതിപയമത്തേസുപി ഭിക്ഖുസു ധരന്തേസു, ഏകസ്ഥിം വാ ധരന്തേ പടിപത്തി
അനന്തരഹിതാ ഏവ നാമ ഹോതി. തേനേവാഹ - “പച്ഛിമകസ്സ...പേം...
അന്തരഹിതാ ഹോതി”തി.

അന്തേവാസികേ ഗഹേതുന്തി അന്തേവാസികേ സങ്ഗഹേതും.
അത്ഥവസേനാതി അട്ഠകമാവസേന. മത്ഥകത്തോ പട്ഠായാതി ഉപരിതോ
പട്ഠായ. ഉപോസഥക്ഖണ്ഡകമത്തന്തി വിനയമാതികാപാളിമാഹ.
ആളവകപണ്ഠാദിനം വിധി ദേവേസു പരിയത്തിയാ പവത്തി അപ്പമാണന്തി
ആഹ - “മനുസ്സേസു”തി.

ഓട്ഠടിവണ്ണന്തി ഓട്ഠാനം അട്ഠിവണ്ണം, ദന്തകസാവം ഏകം വാ ദേ വാ
വാദേ രജിത്വാ ദന്തവണ്ണം കത്വാ ധാരേന്തിതി വുത്തം ഹോതി. കേസേസു വാ
അല്ലിയാപേന്തിതി തേന കാസാവഖണ്ഡേന കേസേ ബന്ധന്താ അല്ലിയാപേന്തി.
ഭിക്ഖുഗോത്തസ്സ അഭിഭവനതോ വിനാസനതോ ഗോത്രഭൂനോ. അഥ വാ
ഗോത്തം വുച്ചതി സാധാരണം നാമം, മത്തസദ്ദോ ലുത്തനിദ്ദിട്ഠോ, തസ്ഥാ
“സമണാ”തി ഗോത്തമത്തം അനുഭവന്തി ധാരേന്തിതി ഗോത്രഭൂനോ,
നാമമത്തസമണാതി അത്ഥോ. കാസാവഗതകണ്ഠായ,
കാസാവഗൃഹണഹേതുഉപ്പജ്ജനകസോകതായ വാ കാസാവകണ്ഠാ. സങ്ഘഗതന്തി
സങ്ഘം ഉദ്ദിസ്സ ദിന്നത്താ സങ്ഘഗതം. തം സരീരന്തി തം ധാതുസരീരം.

തേനേവാതി പരിയത്തിഅന്തരധാനമൂലകത്താ ഏവ ഇതരഅന്തരധാനസ്സ.
സക്കോ ദേവരാജാ ഛാതകഭയേ പരതീരഗമനായ ഭിക്ഖു ഉസ്സുക്കമകാസീതി
അധിപ്പായോ. നേതി ഉഭയേപി പംസുകൂലികത്ഥേരേ ധമ്മകമികത്ഥേരേ ച.
മേരാതി തത്ഥ റിതാ സക്ഖിഭൂതാ മേരാ. ധമ്മകമികത്ഥേരാ “യാവ തിട്ഠന്തി
സുത്തന്താ...പേം... യോഗക്ഖേമാ ന ധംസതീ”തി ഇദം സുത്തം ആഹരിത്വാ
“സുത്തന്തേ രക്ഖിതേ സന്തേ, പടിപത്തി ഹോതി രക്ഖിതാ”തി ഇമിനാ വചന്നേന
പംസുകൂലികത്ഥേരേ അപ്പടിഭാണേ അകംസു . ഇദാനി പരിയത്തിയാ
അനന്തരധാനമേവ ഇതരേസം അനന്തരധാനഹേതുതി ഇമമത്ഥം ബൃതിരേകതോ
അന്ധയതോ ച ഉപമാഹി വിഭാവേതും “യഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. തം
സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ദുതിയപമാദാദിവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൪൦-൧൫൦. ഏകാദസമദ്വാദസമവഗ്ഗാ സുവിഞ്ഞ്ഞയാ ഏവ.

൧൩. ഏകപുഗ്ഗലവഗ്ഗവണ്ണനാ

൧൦൦. ഏകപുഗ്ഗലസ്സാതി ഏകപുഗ്ഗലവഗ്ഗസ്സ. തേനാഹ - “പഠമേ”തി. ഏകോതി ഗണനപരിച്ഛേദോ, തതോ ഏവ ദുതിയാദിപടിക്ഖേപത്ഥോ. പധാനാസഹായത്ഥോപി ഏകസദ്ദോ ഹോതീതി തന്നിവത്തനത്ഥം “ഗണനപരിച്ഛേദോ”തി ആഹ. സമ്മുതിയാ ദേസനാ സമ്മുതിദേസനാ. പരമത്ഥസ്സ ദേസനാ പരമത്ഥദേസനാ. തത്ഥാതി സമ്മുതിപരമത്ഥദേസനാസു, ന സമ്മുതിപരമത്ഥേസു. തേനാഹ - “ഏവരൂപാ സമ്മുതിദേസനാ, ഏവരൂപാ പരമത്ഥദേസനാ”തി. തത്രിദം സമ്മുതിപരമത്ഥാനം ലക്ഖണം - യസ്ഥിം ഭിന്നേ, ബുദ്ധിയാ വാ അവയവവിനിബ്ഭോഗേ കത്തേ ന തംസമഞ്ഞാ, സാ ഘടപടാദിപ്പഭേദോ സമ്മുതി, തബ്ബിപരിയായേന പരമത്ഥാ. ന ഹി ക്കഖ്ഛഹുസനാദിസഭാവേ സോ നയോ ലബ്ഭതി. തത്ഥ രൂപാദിധമ്മസമൂഹം സന്താനവസേന പവത്തമാനം ഉപാദായ പുഗ്ഗലവോഹാരോതി പുഗ്ഗലോതി സമ്മുതിദേസനാ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. ഉപ്പാദവയവത്തോ സഭാവധമ്മാ ന നിച്ചാതി അനിച്ചാതി ആഹ - “അനിച്ചന്തി പരമത്ഥദേസനാ”തി. ഏസ നയോ സേസപദേസുപി. നനു ഖണ്ഡദേസനാപി സമ്മുതിദേസനാവ. രാസട്ഠോ വാ ഹി ഖണ്ഡട്ഠോ കോട്ഠാസട്ഠോ വാതി? സച്ചമേതം, അയം പന ഖണ്ഡസമഞ്ഞാ ഫസ്സാദീസു പവത്തതജ്ജാപഞ്ഞത്തി വിയ പരമത്ഥസന്നിസ്സയാ തസ്സ ആസന്നതരാ, പുഗ്ഗലസമഞ്ഞാദയോ വിയ ന ദൂരേതി പരമത്ഥസങ്ഗഹാ വുത്താ. ഖണ്ഡസീസേന വാ തദുപാദാനസഭാവധമ്മാ ഏവ ഗഹീതാ. നനു ച സഭാവധമ്മാ സബ്ബേപി സമ്മുതിമുഖേനേവ ദേസനം ആരോഹന്തി, ന സമുഖേനാതി സബ്ബാപി ദേസനാ സമ്മുതിദേസനാവ സിയാതി? നയിദമേവം, ദേസേതബ്ബധമ്മവിഭാഗേന ദേസനാവിഭാഗസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ന ഹി സദ്ദോ കേനചി പവത്തിനിമിത്തേന വിനാ അത്ഥം പകാസേതീതി.

സമ്മുതിവസേന ദേസനം സുത്ഥാതി “ഇധേകച്ചോ പുഗ്ഗലോ അത്തന്തപോ ഹോതി അത്തപരിതാപാനുയോഗമനുയുത്തോ”തിആദിനാ (പു° പ° ൧൦൪) സമ്മുതിമുഖേന പവത്തിതദേസനം സുതമയഞ്ഞാണുപ്പാദവസേന സുത്ഥാ. അത്ഥം പടിവിജ്ജ്യിതാതി തദനുസാരേന ചതുസച്ചസങ്ഖാതം അത്ഥം സഹ വിപസ്സനായ മഗ്ഗപഞ്ഞായ പടിവിജ്ജ്യിതാ. മോഹം പഹായാതി തദേകട്ഠകിലേസേഹി സദ്ധിം അനവസേസം മോഹം പജഹീതാ. വിസേസന്തി അഗ്ഗഫലനിബ്ബാനസങ്ഖാതം വിസേസം. തേസന്തി താദിസാനം വേണേയ്യാനം. പരമത്ഥവസേനാതി “പഞ്ചിമാനി, ഭിക്ഖവേ, ഇന്ദ്രിയാനീ”തിആദിനാ (സം° നി° ൫.൪൦൧-൪൦൩ ആദയോ) പരമത്ഥധമ്മവസേന. സേസം അനന്തരനയേ വുത്തസദിസമേവ.

തത്രാതി തസ്സം സമ്മുതിവസേന പരമത്ഥവസേന ച ദേസനായം. ദേസഭാസാകുസലോതി നാനാദേസഭാസാസു കുസലോ. തിണ്ണം വേദാനന്തി നിദസ്സനമത്തം, തിണ്ണം വേദാനം സിപ്പുഗ്ഗഹണ്ഡ്ഠാനാനവീതി അധിപ്പായോ. തേനേവ സിപ്പുഗ്ഗഹണ്ഡം പരതോ വക്ഖതി. സിപ്പാനി വാ വിജ്ജാട്ഠാനഭാവേന വേദന്തോഗധാനി കത്ഥാ “തിണ്ണം വേദാന”ന്തി വുത്തം. കമേതബ്ബഭാവേന റിതാനി, ന കത്ഥചി സന്നിചിതഭാവേനാതി വേദാനവീ കമേതബ്ബഭാവേനേവ റാനം ദീപേന്തോ “ഗുഹാ തീണി നിഹിതാ ന ഗയ്ഹന്തീ”തിആദിമിച്ഛാവാദം പടിക്ഖിപതി. നാനാവിധാ ദേസഭാസാ ഏതേസന്തി നാനാദേസഭാസാ.

പരമോ ഉത്തമോ അത്ഥോ പരമത്ഥോ, ധമ്മാനം യമാഭൂതസഭാവോ. ലോകസങ്കേതമത്തസിദ്ധാ സമ്മുതി. യദി ഏവം കഥം സമ്മുതികമായ സച്ചതാതി ആഹ - “ലോകസമ്മുതികാരണാ”തി, ലോകസമഞ്ഞം നിസ്സായ പവത്തനതോതി അത്ഥോ. ലോകസമഞ്ഞാ ഹി അഭിനിവേസേന വിത്തേയ്യാ, നാഞ്ഞാപനാ ഏകച്ചസ്സ സുതസ്സ സാവനാ വിയ ന മൂസാ അനതിയാവിതബ്ബതോ തസ്സാ. തേനാഹ ഭഗവാ - “ജനപദനിരുത്തിം നാഭിനിവേസേയ്യ, സമഞ്ഞം നാതിയാവയേ”തി. ധമ്മാനന്തി സഭാവധമ്മാനം. ഭൂതകാരണാതി യമാഭൂതകാരണാ യമാഭൂതം നിസ്സായ പവത്തനതോ. സമ്മുതിം വോഹരന്തസ്സാതി “പുഗ്ഗലോ, സത്തോ”തിആദിനാ ലോകസമഞ്ഞം കമേന്തസ്സ.

ഹിരോത്തപ്പദീപനത്ഥന്തി ലോകപാലനകിച്ചേ ഹിരോത്തപ്പധമ്മേ കിച്ചതോ പകാസേതും. തേസഞ്ചി കിച്ചം സത്തസന്താനേ ഏവ പാക്കം ഹോതീതി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ കമായ

തം വത്തഞ്ചം. ഏസ നയോ സേസേസുപി. യസ്മിൻഹി ചിത്തുപ്പാദേ കമ്മം ഉപ്പന്നം, തംസന്താനേ ഏവ തസ്സ ഫലസ്സ ഉപ്പത്തി കമ്മസ്സകതാ. ഏവഞ്ഹി കതവിഞ്ഞാണനാസോ അകതാഗമോ ച നത്ഥിതി സാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ ഏവ ദേസനായ ദീപേതഞ്ചാ. തേഹി സത്തേഹി കാതബ്ബപുഞ്ഞെകിരിയാ പച്ചത്തപുരിസകാരോ. സോപി സന്താനവസേന നിട്ഠപേതബ്ബതോ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ ഏവ കമായ ദീപേതഞ്ചാ. ആനന്തരിയദീപനത്ഥന്തി ചുതിഅനന്തരം ഫലം അനന്തരം നാമ, തസ്മിം അനന്തരേ നിയുത്താനി തംനിബ്ബത്തനേന അനന്തരകരണസീലാനി, അനന്തരകരണപയോജനാനി വാതി ആനന്തരിയാനി, മാതുഘാതാദിനി, തേസം ദീപനത്ഥം. താനിപി ഹി സന്താനവസേന നിട്ഠപേതബ്ബതോ “മാതരം ജീവിതാ വോരോപേതീ”തിആദിനാ (പട്ഠം ൧.൧.൪൨൩) പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ ഏവ കമായ ദീപേതഞ്ചാനി, തഥാ “സോ മേത്താസഹഗതേന ചേതസാ ഏകം ദിസം ഫരിത്ഥാ വിഹരതീ”തിആദിനാ (ദീ. നി. ൧.൫൫൭; ൩.൩൦൮; മ. നി. ൧.൧൦; ൨.൩൦൯; ൩.൨൩൦; വിഭ. ൩.൩൨൨-൩.൩൨൩) “സോ അനേകവിഹിതം പുഞ്ചേനിവാസം അനുസ്സരതി ഏകമ്പി ജാതി”തിആദിനാ (ദീ. നി. ൧.൨൪൪-൨൪൫; മ. നി. ൧.൧൪൮, ൩൮൪, ൪൩൧; പാരാ. ൧൨), “അത്ഥി ദക്ഖിണാ ദായകതോ വിസുജ്ജ്വതി, നോ പടിഗ്ഗാഹകതോ”തിആദിനാ (മ. നി. ൩.൩൮൧) ച പവത്താ ബ്രഹ്മവിഹാരപുഞ്ചേനിവാസദക്ഖിണാവിസുദ്ധികമാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനാ ഏവ കത്ഥാ ദീപേതഞ്ചാ സത്തസന്താനവിസയത്താ. “അട്ഠം പുരിസപുഗ്ഗലാ (സം. നി. ൧.൨൪൯) ന സമയവിമുത്തോ പുഗ്ഗലോ”തിആദിനാ (പു. പ. ൨) ച പരമത്ഥകഥം കഥേനോപി ലോകസമ്മുതിയാ അപ്പഹാനത്ഥം പുഗ്ഗലകഥം കഥേതി. ഏതേന വുത്താവസേസായ കമായ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനഭാവേ പയോജനം സാമത്തേവസേന സങ്ഗഹിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. കാമഞ്ചേതം സഞ്ചം അപരിഞ്ഞാതവത്ഥുകാനം വസേന വുത്തം, പരിഞ്ഞാതവത്ഥുകാനമ്പി പന ഏവം ദേസനാ സുഖാവഹാ ഹോതി.

ഏകപുഗ്ഗലോതി വിസിട്ഠസമാചാരാപസ്സയവിരഹിതോ ഏകപുഗ്ഗലോ. ബുദ്ധാനഞ്ഹി സീലാദിഗുണേന സദേവകേ ലോകേ വിസിട്ഠോ നാമ കോചി നത്ഥി, തഥാ സദിസോപി സമാനകാലേ. തേനാഹ - “ന ഇമസ്മിം ലോകേ പരസ്മിം വാ പന ബുദ്ധേന സേട്ഠോ സദിസോ ച വിജ്ജതീ”തി (വി. വ. ൧൦൪൭; കഥാ. ൧൯൯), തസ്മാ സദിസോപി കോചി നത്ഥി. ഹീനോപി അപസ്സയഭൂതോ നത്ഥേവ. തേന വുത്തം - “വിസിട്ഠസമാചാരാപസ്സയവിരഹിതോ ഏകപുഗ്ഗലോ”തി. യേ ച സീലാദിഗുണേഹി നത്ഥി ഏതേസം സമാതി അസമാ, പുരിമകാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ. തേഹി സമോ മജ്ജേ തേനസുവണ്ണനേക്ഖം വിയ നിബ്ബിസിട്ഠോതി അസമസമട്ഠേനപി ഏകപുഗ്ഗലോ അത്തസ്സ താദിസസ്സ അഭാവോ. തേന വുത്തം - “അസദിസട്ഠേനോ”തിആദി.

സത്തലോകോ അധിപ്പേതോ സത്തനികായേ ഉപ്പജ്ജനതോ. മനുസ്സലോകേ ഏവ ഉപ്പജ്ജതി ദേവബ്രഹ്മലോകാനം ബുദ്ധാനം ഉപ്പത്തിയാ അനോകാസഭാവതോ. കാമദേവലോകേ താവ നുപ്പജ്ജതി ബ്രഹ്മചരിയവാസസ്സ അട്ഠാനഭാവതോ തഥാ അനച്ഛരിയഭാവതോ. അച്ഛരിയയമ്മാ ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ. തേസം സാ അച്ഛരിയയമ്മതാ ദേവത്തഭാവേ റിതാനം ലോകേ ന പാകടാ ഹോതി യഥാ മനുസ്സഭൂതാനം. ദേവഭൂതേ ഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേ ദിസ്സമാനം ബുദ്ധാനുഭാവം ദേവാനുഭാവതോവ ലോകേ ദഹതി, ന ബുദ്ധാനുഭാവതോ. തഥാ സതി “അയം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി നാധിമുച്ചതി ന സമ്പസീദതി, ഇസ്സരകുത്തഗ്ഗാഹം ന വിസ്സജ്ജേതി, ദേവത്തഭാവസ്സ ച ചിരകാലാവട്ഠാനതോ ഏകച്ചസസ്സതവാദതോ ന പരിമുച്ചതി. ബ്രഹ്മലോകേ നുപ്പജ്ജതീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സത്താനം താദിസഗ്ഗാഹവിനിമോചനത്ഥഞ്ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ മനുസ്സസുഗതിയംയേവ ഉപ്പജ്ജന്തി, ന ദേവസുഗതിയം. യസ്മാ ഇമം ചക്കവാളം മജ്ജേ കത്ഥാ ഇമിനാ സദ്ധിം ചക്കവാളാനം ദസസഹസ്സസ്സേവ ജാതിക്ഖേത്തഭാവോ ദീപിതോ ഇതോ അത്തസ്സ ബുദ്ധാനം ഉപ്പത്തിട്ഠാനസ്സ തേപിടകേ ബുദ്ധവചനേ ആഗതട്ഠാനസ്സ അഭാവതോ. തസ്മാ വുത്തം - “ഇമസ്മിംയേവ ചക്കവാളേ ഉപ്പജ്ജതീ”തി.

ഇയ ഉപ്പജ്ജനോപി കസ്മാ ജമ്ബുദീപേ ഏവ ഉപ്പജ്ജതി, ന സേസദീപേസുതി? കേചി താവ ആഹു - “യസ്മാ പഥവിയാ നാഭിഭൂതാ ബുദ്ധഭാവസഹാ അചലട്ഠാനഭൂതാ ബോധിമണ്ഡഭൂമി ജമ്ബുദീപേ ഏവ , തസ്മാ ജമ്ബുദീപേ ഏവ ഉപ്പജ്ജതീ”തി. ഏതേനേവ “തത്ഥ മജ്ജിമദേസേ ഏവ ഉപ്പജ്ജതീ”തി ഏതമ്പി സംവണ്ണിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം തഥാ ഇതരേസമ്പി അവിജഹിത്ട്ഠാനാനം തത്ഥേവ ലബ്ഭനതോ. യസ്മാ പുരിമബുദ്ധാനം

മഹാബോധിസത്താനം പച്ചേകബുദ്ധാനഞ്ച നിബൃത്തിയാ സാവകബോധിസത്താനം സാവകബോധിയാ അഭിനീഹാരോ സാവകപാരമിയാ സമ്ഭരണപരിപാചനഞ്ച ബുദ്ധക്വേത്തഭൂതേ ഇമസ്ഥിംയേവ ചക്കവാളേ ജമ്ബുദീപേ ഏവ ഇജ്ജ്യാതി, ന അത്തമ. വേനേയ്യജനവിനയനത്തോ ച ബുദ്ധുപ്പാദോ, തസ്ഥാ അഗ്ഗസാവകമഹാസാവകാദിവേനേയ്യവിസേസാപേക്ഖായ ഇമസ്ഥിം ജമ്ബുദീപേ ഏവ ബുദ്ധാ നിബൃത്തന്തി, ന സേസദീപേസു. അയഞ്ച നയോ സബ്ബബുദ്ധാനം ആചിണ്ണസമാചിണ്ണോതി തേസം ഉത്തമപുരിസാനം തത്ത്വേവ ഉപ്പത്തി സമ്പത്തിചക്കാനം വിയ അത്തമത്തുപനിസ്സയതായ ദട്ഠഞ്ച. തേന വുത്തം - അട്ഠകമായം “തീസു ദീപേസു ബുദ്ധാ ന നിബൃത്തന്തി, ജമ്ബുദീപേ ഏവ നിബൃത്തന്തിതി ദീപം പസ്സീ”തി (ദീം നിം അട്ഠം ൨.൧൦; ബും വം അട്ഠം ൨൦ അവിഭുരേനിദാനകമാ).

ഉഭയബിദം വിപ്പകതവചനമേവ ഉപ്പാദകിരിയായ വത്തമാനകാലികത്താ. ഉപ്പജ്ജമാനോതി വാ ഉപ്പജ്ജിതും സമത്തോ. സത്തിഅത്തോ ചായം മാന-സദ്ദോ. യാവതാ ഹി സാമത്ഥിയേന മഹാബോധിസത്താനം ചരിമഭവേ ഉപ്പത്തി ഇച്ഛിതഞ്ച, തത്ത്വേന ബോധിസമ്ഭാരസമ്ഭൂതേന പരിപുണ്ണേന സമന്നാഗതോതി അത്തോ. ഭേദോതി വിസേസോ. തമേവ ഹി തിവിധം വിസേസം ദസ്സേതും - “ഏസ ഹീ”തിആദി വുത്തം. അട്ഠംഗസമന്നാഗതസ്സ മഹാഭിനീഹാരസ്സ സിദ്ധകാലതോ പട്ഠായ മഹാബോധിസത്തോ ബുദ്ധഭാവായ നിയതഭാവപ്പത്തായ ബോധിസമ്ഭാരപടിപദം പടിപജ്ജമാനോ യമാവുത്തസാമത്ഥിയോഗേന ഉപ്പജ്ജമാനോ നാമാതി അത്തോ ഉപ്പാദസ്സ ഏകന്തികത്താ. പരിയേസത്തോതി വിചിനന്തോ. പരിപക്കഗതേ ഞാണേതി ഇമിനാ തതോ പുണ്യേ ഞാണസ്സ അപരിപക്കതായ ഏവ ലഭാവസരായ കമ്മപിലോതിയാ വസേന ബോധിസത്തോ തമാ മഹാപധാനം പദഹീതി ദസ്സേതി. അരഹത്തഫലക്ഖണേ ഉപ്പന്നോ നാമ “ഉപ്പന്നോ ഹോതി”തി വത്തബൃത്താ. ആഗതോവ നാമ ഹേതുസമ്പദായ സമ്മദേവ നിപ്ഫന്നത്താ.

ഹിതത്ത്വായാതി ലോകിയലോകുത്തരസ്സ ഹിതസ്സ സിദ്ധിയാ. സുഖത്ത്വായാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തസ്സാതി തസ്സ സത്തലോകസ്സ. സോ പനായം സത്തലോകോ യേന അനുക്കമേന ധമ്മാഭിസമയം പാപുണി, തം തേനേവ അനുക്കമേന ദസ്സേന്തോ “മഹാബോധിമണ്ഡേ”തിആദിമാഹ. യാവജ്ജദിവസാതി ഏത്ഥ അജ്ജ-സദ്ദേന സാസനസ്സ അവട്ഠാനകാലം വദതി. ദേവമനുസ്സാനന്തി ഉക്കട്ഠനിദ്ദേസോതി ദസ്സേതും - “ന കേവല”തിആദി വുത്തം. ഏതേസമ്പീതി നാഗസുപണ്ണാദീനമ്പി.

അയം പുച്ഛാതി ഇമിനാ “കതമോ”തി പദസ്സ സാമത്തേതോ പുച്ഛാഭാവോ ദസ്സീതോ, ന വിസേസത്തോതി തസ്സ പുച്ഛാവിസേസഭാവഞാപനത്ത്വം മഹാനിദ്ദേസേ (മഹാനിം ൧൦൦) ആഗതാ സബ്ബാപി പുച്ഛാ അത്ഥുദ്ധാരനയേന ദസ്സേതി “പുച്ഛാ ച നാമേസാ”തിആദിനാ. അദിട്ഠം ജോതീയതി ഏതായാതി അദിട്ഠജോതനാ. ദിട്ഠം സംസദീയതി ഏതായാതി ദിട്ഠസംസദനാ. സംസദനഞ്ച സാകച്ഛാവസേന വിനിച്ഛയകരണം. വിമതിം ഛരിന്തി ഏതായാതി വിമതിച്ഛേദനാ. അനുമതിയാ പുച്ഛാ അനുമതിപുച്ഛാ. “തം കിം മത്തേമ, ഭിക്ഖവേ”തിആദി പുച്ഛായ “കാ തുമ്ഹാകം അനുമതീ”തി അനുമതി പുച്ഛിതാ ഹോതി. കഥേതുകമ്യതാപുച്ഛാതി കഥേതുകമ്യതായ പുച്ഛാ. ലക്ഖണന്തി ഞാതും ഇച്ഛിതോ യോ കോചി സഭാവോ. അത്താതന്തി യേന കേനചി ഞാണേന അത്താതഭാവമാഹ. അദിട്ഠന്തി ദസ്സനഭൂതേന ഞാണേന പച്ചക്ഖം വിയ അദിട്ഠം. അതുലിതന്തി “ഏത്തകം ഏത”ന്തി തുലാഭൂതേന അതുലിതം. അതീരിതന്തി തീരണഭൂതേന അകതഞാണകിരിയാസമാപനം. അവിഭൂതന്തി ഞാണസ്സ അപാക്കടഭാവം. അവിഭാവീതന്തി ഞാണേന അപാക്കടകതഭാവം.

യേഹി ഗുണവിസേസേഹി നിമിത്തഭൂതേഹി ഭഗവതി “തമാഗതോ”തി അയം സമത്താ പവത്താ, തംദസ്സനത്ത്വം “അട്ഠഹി കാരണേഹി ഭഗവാ തമാഗതോ”തിആദി വുത്തം. ഗുണവിസേസനേമിത്തികാനേവ ഹി ഭഗവതോ സബ്ബാനി നാമാനി. യമാഹ -

“അസങ്ഖ്യേയ്യാനി നാമാനി, സഗുണേന മഹേസിനോ;
ഗുണേന നാമമുദ്ധേയ്യം, അപി നാമസഹസ്സതോ”തി. (ധം സം അട്ഠം ൧൩൧൩; ഉദാ അട്ഠം ൧൩; പടിം മം അട്ഠം ൧.൧.൧൩);

തമാ ആഗതോതി ഏതമ ആകാരനിയമനവസേന ഓപമ്മസമ്പടിപാദനതോ തമാ-സദോ. സാമഞ്ഞജോതനാപി ഹി വിസേസേ അവതിട്ഠതീതി. പടിപദാഗമനതോ ആഗത-സദോ, ന ഞാണഗമനതോ “തമലക്ഖണം ആഗതോ”തിആദീസു (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൭; മം നിം അട്ഠം ൧.൧൨; സം നിം അട്ഠം ൨.൩.൭൮; അം നിം അട്ഠം ൧.൧.൧൦; ഉദാ അട്ഠം ൧൮) വിയ, നാപി കായഗമനതോ “ആഗതോ ലോ മഹാസമണോ, മഗധാനം ഗിരിഞ്ച”തിആദീസു (മഹാവം ൬൩) വിയ. തമ യദാകാരനിയമനവസേന ഓപമ്മസമ്പടിപാദനതോ തമാ-സദോ, തംകരുണാപധാനത്താ മഹാകരുണാമുഖേന പുരിമബുദ്ധാനം ആഗമനപ്പടിപദം ഉദാഹരണവസേന സാമഞ്ഞതോ ദസ്സേനോ യം-തം-സദാനം ഏകന്തസമ്ബന്ധഭാവതോ “യമാ സബ്ബലോക...പേ... ആഗതാ”തി സാധാരണതോ വത്ഥാ പുന തം പടിപദം മഹാപധാനസുത്താദീസു (ദീം നിം ൨.൧ ആദയോ) സമ്ബഹുലനിദ്രേസേന സുപാക്ഷാനം ആസന്നാഞ്ച വിപസ്സിആദീനം ഛരണം സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം വസേന നിദസ്സേനോ “യമാ വിപസ്സി ഭഗവാ”തിആദിമാഹ. തമ യേന അഭിനീഹാരേനാതി മനുസ്സത്തലിങ്ഗസമ്പത്തിഹേതുസത്ത്വദസ്സനപബ്ബജാഅഭിഞ്ഞാദിഗുണസമ്പത്തിഅധികാരച്ഛദാനം വസേന അട്ഠങ്ഗസമന്നാഗതേന മഹാപണിയാനേന. സബ്ബേസഞ്ചി ബുദ്ധാനം കായപ്പണിയാനം ഇമിനാവ അഭിനീഹാരേന സമിജ്ജതീതി. ഏവം മഹാഭിനീഹാരവിസേസേന “തമാഗതോ”തി പദസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതാ ഇദാനി പാരമിപൂരണവസേന ദസ്സേതും - “യമാ വിപസ്സി ഭഗവാ...പേ... കസ്സപോ ഭഗവാ ദാനപാരമിം പുരേതാ”തിആദിമാഹ.

ഏതമ ച സുത്തന്തികാനം മഹാബോധിപ്പടിപദായ കോസല്ലജനനത്ഥം കാ പനേതാ പാരമിയോ, കേനട്ഠേന പാരമിയോ, കതിവിധാ ചേതാ, കോ താസം കമോ, കാനി ലക്ഖണരസപച്ചുപട്ഠനപദട്ഠാനാനി, കോ പച്ചയോ, കോ സംകിലേസോ, കിം വോദാനം, കോ പടിപക്ഖോ, കാ പടിപത്തി, കോ വിഭാഗോ, കോ സങ്ഗഹോ, കോ സമ്പാദന്തുപായോ, കിത്തകേന കാലേന സമ്പാദനം, കോ ആനിസംസോ, കിഞ്ചേതാസം ഫലന്തി പാരമീസു അയം വിത്ഥാരകമാ വേദിതബ്ബാ. സാ പനേസാ ഇച്ഛന്തേന ദീഘാഗമടികായം (ദീം നിം ടീം ൧.൭) വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബാ, ന ഇധ ദസ്സിതാ. യമാവുത്തായ പടിപദായ യമാവുത്തവിഭാഗാനം പാരമീനം പൂരിതഭാവം സന്ധായാഹ - “സമതിംസ പാരമിയോ പുരേതാ”തി.

സതിപി മഹാപരിച്ഛാഗാനം ദാനപാരമിഭാവേ പരിച്ഛാഗവിസേസഭാവദസ്സനത്ഥഞ്ചേവ സുദുക്കരഭാവദസ്സനത്ഥഞ്ച മഹാപരിച്ഛാഗേഹി വിസുഗ്ഗഹണം. തതോയേവ ച അങ്ഗപരിച്ഛാഗതോ വിസുഗ്ഗ നയനപരിച്ഛാഗഗ്ഗഹണം, പരിച്ഛാഗഭാവസാമഞ്ഞേപി ധനരജപരിച്ഛാഗതോ പുത്തദാരപരിച്ഛാഗഗ്ഗഹണഞ്ച കതം. ഗതപച്ഛാഗതികവത്തസഞ്ചാതായ പുബ്ബഭാഗപ്പടിപദായ സദ്ധിം അഭിഞ്ഞാസമാപത്തിനിപ്ഫാദനം പുബ്ബയോഗോ. ദാനാദീസുയേവ സാതിസയപ്പടിപത്തിനിപ്ഫാദനം പുബ്ബചരിയാ, യാ വാ ചരിയാപിടകസങ്ഗഹിതാ. “അഭിനീഹാരോ പുബ്ബയോഗോ, ദാനാദീപ്പടിപത്തി വാ കായവിവേകവസേന ഏകചരിയാ വാ പുബ്ബചരിയാ”തി കേചി. ദാനാദീനഞ്ചേവ അപ്പിച്ചതാദീനഞ്ച സംസാരനിബ്ബാനേസു ആദീനവാനിസംസാനഞ്ച വിഭാവനവസേന സത്താനം ബോധിത്തയേ പതിട്ഠാപനപരിപാചനവസേന ച പവത്താ കമാ ധമ്മക്ഖാനം. ഞാതീനം അത്ഥചരിയാ ഞാതത്ഥചരിയാ. സാപി കരുണായനവസേനേവ. ആദി-സദേന ലോകത്ഥചരിയാദയോ സങ്ഗണ്ഹാതി. കമ്മസ്സകതഞ്ചാണവസേന അനവജ്ജകമ്മായതനസിപ്പായതനവിജ്ജാട്ഠനപരിചയവസേന ഖന്ധായതനാദിപരിചയവസേന ലക്ഖണത്തയതീരണവസേന ച ഞാണചാരോ ബുദ്ധിചരിയാ. സാ പന അത്ഥതോ പത്താപാരമീയേവ, ഞാണസമ്ഭാരദസ്സനത്ഥം വിസുഗ്ഗഹണം. കോടീതി പരിയന്തോ, ഉക്കംസോതി അത്ഥോ. ചത്താരോ സതിപട്ഠാനേ ഭാവേതാതി സമ്ബന്ധോ. തമ ഭാവേതാതി ഉപ്പാദേതാ. ബ്രൂഹേതാതി വഡ്ഡേതാ. സതിപട്ഠാനാദിഗ്ഗഹണേന ആഗമനപ്പടിപദം മത്ഥകം പാപേതാ ദസ്സേതി. വിപസ്സനാസഹഗതാ ഏവ വാ സതിപട്ഠാനാദയോ ദട്ഠബ്ബാ. ഏതമ ച “യേന അഭിനീഹാരേനാ”തിആദിനാ ആഗമനപ്പടിപദായ ആദിം ദസ്സേതി, “ദാനപാരമി”തിആദിനാ മജ്ജതം, “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനേ”തിആദിനാ പരിയോസാനന്തി വേദിതബ്ബം.

സമ്പതിജാതോതി മുഹുത്തജാതോ നിക്ഖന്തമത്തോ. നിക്ഖന്തമത്തഞ്ചി മഹാസത്തം പഠമം ബ്രഹ്മാനോ സുവണ്ണജാലേന പടിഗുണ്ഹിംസു, തേസം ഹത്ഥതോ ചത്താരോ മഹാരാജാനോ അജിനപ്പവേണിയാ, തേസം ഹത്ഥതോ മനുസ്സാ ദുകുലചുമ്പടേന പടിഗുണ്ഹിംസു, മനുസ്സാനം ഹത്ഥതോ മുച്ചിത്വാ പഥവിയം പതിട്ഠിതോ. യമാഹാതിആദിനാ മഹാപദാനദേസനായ വുത്തവചനം നിദസ്സേതി. സേതമ്ഹി ഛരത്തേതി ദിബ്ബസേതച്ഛത്തേ. അനുധാരിയമാനേതി ധാരിയമാനേ. ഏതഥ ച ഛരത്തഗുഹണേനേവ ഖഗ്ഗാദിനി പഞ്ച കകുധഭണ്ഡാനി വുത്താനേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. ഖഗ്ഗതാലവണ്ടമോരഹത്ഥകവാലബിജിനിഉണ്ഹീസപട്ടാപി ഹി ഛരത്തേന സഹ തദാ ഉപട്ഠിതാ അഹേസു. ഛരത്താദിനിയേവ ച തദാ പഞ്ഞായിംസു, ന ഛരത്താദിഗ്ഗാഹകാ. സബ്ബാ ച ദിസാതി ദസ ദിസാ, നയിദം സബ്ബദിസാവിലോകനം സത്തപദവിതിഹാരുത്തരകാലം. മഹാസത്തോ ഹി മനുസ്സാനം ഹത്ഥതോ മുച്ചിത്വാ പുരത്ഥിമം ദിസം ഓലോകേസി, തത്ഥ ദേവമനുസ്സാ ഗന്ധമാലാദിഹി പൂജയമാനാ, “മഹാപുരിസ, ഇയ തുമ്ഹേഹി സദിസോപി നത്ഥി, കുതോ ഉത്തരിതരോ”തി ആഹംസു. ഏവം ചതസ്സോ ദിസാ ചതസ്സോ അനുദിസാ ഹേട്ഠാ ഉപരീതി സബ്ബാ ദിസാ അനുവിലോകേത്വാ സബ്ബത്ഥ അത്തനാ സദിസം അദിസാ “അയം ഉത്തരാ ദിസാ”തി സത്തപദവിതിഹാരേന അഗമാസി. ആസഭിന്തി ഉത്തമം. അഗ്ഗോതി സബ്ബപഠമോ. ജേട്ഠോതി സേട്ഠോതി ച തസ്സേവ വേവചനം. അയമന്തിമാ ജാതി, നത്ഥി ദാനി പുനബ്ഭവോതി ഇമസ്ഥിം അത്തഭാവേ പത്തഞ്ചം അരഹത്തം ബ്യാകാസി. “അനേകേസം വിസേസാധിഗമാനം പുബ്ബനിമിത്തഭാവേനാ”തി സംഖിത്തേന വുത്തമത്ഥം “യഞ്ചി”തിആദിനാ വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതി. തത്ഥ ഏത്ഥാതി -

“അനേകസാവഞ്ച സഹസ്സമണ്ഡലം,
ഛരത്തം മരൂ ധാരയുമന്തലിക്ഖേ;
സുവണ്ണദണ്ഡാ വിതിപത്തന്തി ചാമരാ,
ന ദിസ്സരേ ചാമരഛരത്തഗാഹകാ”തി. (സു. നി. ന്നന്ഥ) -

ഇമിസ്സാ ഗാമായ. സബ്ബത്തുതത്താണമേവ സബ്ബത്ഥ അപ്പടിഹതചാരതായ അനാവരണത്താണന്തി ആഹ - “സബ്ബത്തുതാനാവരണത്താണപടിലാഭസ്സാ”തി. തഥാ അയം ഭഗവാപി ഗതോ...പേ... പുബ്ബനിമിത്തഭാവേനാതി ഏതേന അഭിജാതിയം ധമ്മതാവസേന ഉപ്പജ്ജനകവിസേസാ സബ്ബബോധിസത്താനം സാധാരണാതി ദസ്സേതി. പാരമിതാനിസ്സന്ദാ ഹി തേതി.

വിക്ഖമിതി അഗമാസി. മരൂതി ദേവാ. സമാതി വിലോകനസമതായ സമാ സദിസിയോ. മഹാപുരിസോ ഹി യഥാ ഏകം ദിസം വിലോകേസി, ഏവം സേസദിസാപി, ന കത്ഥചി വിലോകനേ വിബന്ധോ തസ്സ അഹോസീതി. സമാതി വാ വിലോകേതും യുത്താതി അത്ഥോ. ന ഹി തദാ ബോധിസത്തസ്സ വിരൂപബിഭ്ജപിസമരൂപാനി വിലോകേതും അയുത്താനി ദിസാസു ഉപട്ഠഹന്തിതി.

“ഏവം തഥാ ഗതോ”തി കായഗമനട്ഠേന ഗതസദ്ദേന തഥാഗതസദ്ദം നിദ്രിസിത്വാ ഇദാനി ഞാണഗമനട്ഠേന തം ദസ്സേതും - “അഥ വാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ നേക്ഖമ്മേനാതി അലോഭപ്പയാനേന കുസലചിത്തുപ്പാദേന. കുസലാ ഹി ധമ്മാ ഇയ നേക്ഖമ്മം, ന പബ്ബജ്ജാദയോ. “പഠമജ്ജ്യാനേനാ”തി ച വദന്തി. പഹായാതി പജഹിത്വാ. ഗതോ അധിഗതോ, പടിപനോ ഉത്തരിവിസേസന്തി അത്ഥോ. പഹായാതി വാ പഹാനഹേതു, പഹാനലക്ഖണം വാ. ഹേതുലക്ഖണത്തോ ഹി അയം പഹായസദ്ദോ. കാമച്ഛന്ദാദിപ്പഹാനഹേതുകഞ്ചി “ഗതോ”തി ഏത്ഥ വുത്തം ഗമനം അവബോധോ, പടിപത്തി ഏവ വാ കാമച്ഛന്ദാദിപ്പഹാനേന ച ലക്ഖിയതി. ഏസ നയോ പദാലേതാതിആദിസുപി. അബ്യാപാദേനാതി മേത്തായ. ആലോകസത്തായാതി വിഭൂതം കത്വാ മനസിരരണേന ഉപട്ഠിതആലോകസഞ്ജാനനേന. അവിക്ഖേപേനാതി സമാധീനാ. ധമ്മവവത്ഥാനേനാതി കുസലാദിധമ്മാനം യാമാവനിച്ഛയേന. “സപ്പച്ചയനാമരൂപവവത്ഥാനേനാ”തിപി വദന്തി. ഏവം കാമച്ഛന്ദാദിനിവരണപ്പഹാനേന “അഭിജ്ജ്യാം ലോകേ പഹായാ”തിആദിനാ (വിഭ. ൫൦൮) വുത്തായ പഠമജ്ജ്യാനസ്സ പുബ്ബഭാഗപ്പടിപദായ ഭഗവതോ തഥാഗതഭാവം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി സഹ ഉപായേന അട്ഠഹി

സമാപത്തിഹി അട്ഠാരസഹി ച മഹാവിപസ്സനാഹി തം ദസ്സേതും -
“ഞാണേനാ”തിആദിമാഹ. നാമരൂപപരിഗൃഹകൺവാവിതരണാനൺഹി വിബന്ധഭൂതസ്സ
മോഹസ്സ ദുരീകരണേന ഞാതപരിഞ്ഞായം റിതസ്സ അനിചസഞ്ഞാദയോ സിജ്ഞന്തി, തഥാ
ത്യാനസമാപത്തിസു അഭിരതിനിമിത്തേന പാമോജ്ജന തത്ഥ അനഭിരതിയാ വിനോദിതായ
ത്യാനാദീനം സമധിഗമോതി സമാപത്തിവിപസ്സനാനം
അരതിവിനോദനഅവിജ്ജാപദാലനാദിഉപായോ, ഉപ്പടിപാടിനിദ്രേസോ പന
നീവരണസഭാവായ അവിജ്ജായ ഹേട്ഠാ നീവരണേസുപി സൺഗഹദസ്സനത്ഥന്തി ദട്ഠഞ്ചോ.
സമാപത്തിവിഹാരപ്പവേസവിബന്ധനേന നീവരണാനി കവാടസദിസാനിതി ആഹ -
“നീവരണകവാടം ഉഗ്ഘാടേത്ഥാ”തി.

“രത്തിം വിതക്കേത്ഥാ വിചാരേത്ഥാ ദിവാ കമ്മന്തേ പയോജേതി”തി (മം നിം ൧.൨൫൧)
വുത്തട്ഠാനേ വിതക്കവിചാരാ ധൂമായനാ അധിപ്പേതാതി ആഹ -
“വിതക്കവിചാരധൂമ”ന്തി. കിഞ്ചാപി പഠമജ്ജ്യാനൂപചാരേയേവ ദുക്ഖം,
ചതുത്ഥജ്ജ്യാനോപചാരേയേവ ച സുഖം പഹീയതി, അതിസയപ്പഹാനം പന സന്ധായാഹ
- “ചതുത്ഥജ്ജ്യാനേന സുഖദുക്ഖം പഹായാ”തി. രൂപസഞ്ഞാതി സഞ്ഞാസീസേന
രൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി ചേവ തദാരമ്മണാനി ച വുത്താനി. രൂപാവചരജ്ജ്യാനമ്പി ഹി
“രൂപ”ന്തി വുച്ചതി ഉത്തരപദലോപേന “രൂപീ രൂപാനി പസ്സതീ”തിആദിസു (മം നിം
൨.൨൪൮; ൩.൩൧൨; ൪ം സം ൨൪൮; പടിം മം ൧.൨൦൯). തസ്സ ആരമ്മണമ്പി കസിണരൂപം
“രൂപ”ന്തി വുച്ചതി പുരിമപദലോപേന “ബഹിദ്ധാ രൂപാനി പസ്സതി
സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണാനീ”തിആദിസു (ദീം നിം ൨.൧൦൩-൧൦൪; മം നിം ൨.൨൪൯; ൪ം സം
൨൪൪-൨൪൫). തസ്മാ ഇധ രൂപേ രൂപജ്ജ്യാനേ തംസഹഗതസഞ്ഞാ രൂപസഞ്ഞാതി ഏവം
സഞ്ഞാസീസേന രൂപാവചരജ്ജ്യാനാനി വുത്താനി. രൂപം സഞ്ഞാ അസ്സാതി രൂപസഞ്ഞം,
രൂപസ്സ നാമന്തി വുത്തം ഹോതി. ഏവം പഥവികസിണാദിഭേദസ്സ തദാരമ്മണസ്സ ചേതം
അധിവചനന്തി വേദിതഞ്ചം. പടിഘസഞ്ഞാതി ചക്ഖാദീനം വത്ഥുനം രൂപാദീനം
ആരമ്മണാനഞ്ച പടിഘാതേന പടിഹനനേന വിസയിവിസയസമോധാനേ സമുപ്പന്നാ
ദിപഞ്ചവിഞ്ഞാണസഹഗതാ സഞ്ഞാ പടിഘസഞ്ഞാ. നാനത്തസഞ്ഞായോതി നാനത്തേ
ഗോചരേ പവത്താ സഞ്ഞാ, നാനത്താ വാ സഞ്ഞാ നാനത്തസഞ്ഞാ, അട്ഠ
കാമാവചരകുസലസഞ്ഞാ, ദ്വാദസ അകുസലസഞ്ഞാ, ഏകാദസ
കാമാവചരകുസലവിപാകസഞ്ഞാ, ദ്വേ അകുസലവിപാകസഞ്ഞാ, ഏകാദസ
കാമാവചരകിരിയസഞ്ഞാതി ഏതാസം ചതുചത്താലീസസഞ്ഞാനമേതം അധിവചനം. ഏതാ
ഹി യസ്മാ രൂപസഞ്ഞാദിഭേദേ നാനത്തേ നാനാസഭാവേ ഗോചരേ പവത്തന്തി, യസ്മാ
ച നാനത്താ നാനാസഭാവാ അഞ്ഞമഞ്ഞം അസദിസാ, തസ്മാ “നാനത്തസഞ്ഞാ”തി
വുച്ചന്തി.

അനിചസ്സ, അനിചന്തി വാ അനുപസ്സനാ അനിചാനുപസ്സനാ, തേഭൂമകയമ്മാനം
അനിചതം ഗഹേത്ഥാ പവത്തായ അനുപസ്സനായേതം നാമം. നിചസഞ്ഞന്തി സൺഖതയമ്മേ
“നിചാ സസ്സതാ”തി പവത്തം മിച്ചാസഞ്ഞം. സഞ്ഞാസീസേന ദിട്ഠിചിത്താനമ്പി ഗഹണം
ദട്ഠഞ്ചം. ഏസ നയോ ഇതോ പരേസുപി. നിബ്ബിദാനുപസ്സനായാതി സൺഖാരേസു
നിബ്ബിജ്ജനാകാരേന പവത്തായ അനുപസ്സനായ. നന്ദിന്തി സപ്പിതികതൺഹം.
വിരാഗാനുപസ്സനായാതി സൺഖാരേസു വിരജ്ജനാകാരേന പവത്തായ അനുപസ്സനായ.
നിരോധാനുപസ്സനായാതി സൺഖാരാനം നിരോധസ്സ അനുപസ്സനായ. “തേ സൺഖാരാ
നിരുജ്ഞന്തിയേവ, ആയതിം സമുദയവസേന ന ഉപ്പജ്ജന്തി”തി ഏവം വാ അനുപസ്സനാ
നിരോധാനുപസ്സനാ. തേനേവാഹ - “നിരോധാനുപസ്സനായ നിരോധേതി, നോ സമുദേതി”തി.
മുച്ചിതുകമ്യതാ ഹി അയം ബലപ്പത്താതി. പടിനിസ്സജ്ജനാകാരേന പവത്താ അനുപസ്സനാ
പടിനിസ്സഗ്ഗാനുപസ്സനാ. പടിസൺഖാ സന്തിട്ഠനാ ഹി അയം. ആദാനന്തി നിചാദിവസേന
ഗഹണം. സന്തതിസമൂഹകിച്ചാരമ്മണാനം വസേന ഏകത്തഗ്ഗഹണം ഘനസഞ്ഞാ.
ആയുഹനം അഭിസൺഖരണം. അവത്ഥാവിസേസാപത്തി വിപരിണാമോ. ധുവസഞ്ഞന്തി
മിരഭാവഗ്ഗഹണം. നിമിത്തന്തി സമൂഹാദിഘനവസേന സകിച്ചപരിച്ഛേദതായ ച
സൺഖാരാനം സവിഗ്ഗഹഗ്ഗഹണം. പണിധിന്തി രാഗാദിപണിധിം. സാ പനത്ഥതോ
തൺഹാവസേന സൺഖാരേസു നന്ദിതാ. അഭിനിവേസന്തി അത്താനുദിട്ഠിം.

അനിച്ചുകുവാദിവസേന സബ്ബയമ്മതീരണം അധിപത്തായമ്മവിപസ്സനാ. സാരാദാനാഭിനിവേസന്തി അസാരേ സാരഗൃഹണവിപസ്സനം. ഇസ്സരകുത്താദിവസേന ലോകോ സമുപന്നോതി അഭിനിവേസോ സമ്മോഹാഭിനിവേസോ . കേചി പന “അഹോസിം നു വോ അഹമതീതമദ്ധാനന്തിആദിനാ പവത്തസംസയാപത്തി സമ്മോഹാഭിനിവേസോ”തി വദന്തി. സങ്ഖാരേസു ലേണതാണഭാവഗൃഹണം ആലയാഭിനിവേസോ. “ആലയരതാ ആലയസമ്മുദിതാ”തി (ദീം നിം ൨.൬൪; മം നിം ൧.൨൮൧; ൨.൩൩൦; സം നിം ൧.൧൦൨; മഹാവം ൭) വചനതോ ആലയോ തണ്ഹാ, സായേവ ചക്ഖാദീസു രൂപാദീസു ച അഭിനിവേസവസേന പവത്തിയാ ആലയാഭിനിവേസോതി കേചി. “ഏവംവിധാ സങ്ഖാരാ പടിനിസ്സജ്ജീയന്തി”തി പവത്തം ഞാണം പടിസങ്ഖാനുപസ്സനാ. വട്ടതോ വിഗതത്താ വിവട്ടം, നിബ്ബാനം. തത്ത്വ ആരമ്മണകരണസങ്ഖാതേന അനുപസ്സന്നേന പവത്തിയാ വിവട്ടാനുപസ്സനാ, ഗോത്രഭൂ. സംയോഗാഭിനിവേസന്തി സംയുജ്ജനവസേന സങ്ഖാരേസു അഭിനിവിസനം. ദിട്തേകട്തേതി ദിട്തിയാ സഹജാതേകട്തേ പഹാനേകട്തേ ച. ഓളാരികേതി ഉപരിമഗ്ഗവജ്ജേയേ കിലേസേ അപേക്ഖിതാ വുത്തം, അത്തമാ ദസ്സനപഹാതബ്ബാപി ദുതിയമഗ്ഗവജ്ജേയേഹി ഓളാരികാതി. അണുസഹഗതേതി അണുഭൂതേ. ഇദം ഹേട്ഠിമഗ്ഗവജ്ജേയേ അപേക്ഖിതാ വുത്തം. സബ്ബകിലേസേതി അവസിട്ഠസബ്ബകിലേസേ. ന ഹി പമാദിമഗ്ഗേഹിപി പഹീനാ കിലേസാ പുന പഹീയന്തിതി.

കക്ഖളത്തം കമിനഭാവോ. പഗ്ഘരണം ദ്രവഭാവോ. ലോകിയവായുനാ ഭസ്തായ വിയ യേന തന്തംകലാപസ്സ ഉദ്ധുമായനം, മദ്ധഭാവോ വാ, തം വിത്ഥമ്ഭനം. വിജ്ജമാനേപി കലാപന്തരഭൂതാനം കലാപന്തരഭൂതേഹി ഫുട്ഠഭാവേ തന്തംഭൂതവിവിത്തതാ രൂപപരിയന്തോ ആകാസോതി യേസം യോ പരിച്ഛേദോ, തേഹി സോ അസമ്ഫുട്ഠോവ, അത്തമാ ഭൂതാനം പരിച്ഛേദഭാവോ ന സിയാ ബ്യാപിതഭാവോപത്തിതോ. യസ്ഥിം കലാപേ ഭൂതാനം പരിച്ഛേദോ, തേഹി അസമ്ഫുട്ഠഭാവോ അസമ്ഫുട്ഠലക്ഖണം. തേനാഹ - ഭഗവാ ആകാസയാതുന്നിദേസേ (ധം സം ൬൩൭) “അസമ്ഫുട്ഠോ ചതുഹി മഹാഭൂതേഹി”തി.

വിരോധിപച്ചയസന്നിപാതേ വിസദിസുപ്പത്തി രൂപ്സനം. ചേതനാപധാനത്താ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡയമ്മാനം ചേതനാവസേനേതം വുത്തം - “സങ്ഖാരാനം അഭിസങ്ഖരണലക്ഖണ്ണ”തി. തഥാ ഹി സുത്തന്തഭാജനീയേ സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡവിഭങ്ഗേ (വിഭം ൯൨) “ചക്ഖുസമ്ഫസ്സജാ ചേതനാ”തിആദിനാ ചേതനാവ വിഭത്താ. അഭിസങ്ഖരണലക്ഖണാ ച ചേതനാ. യഥാഹ - “തത്ത്വ കതമോ പുഞ്ഞാഭിസങ്ഖാരോ, കൂസലാ ചേതനാ കാമാവചരാ”തിആദി. ഫരണം സവിപ്ഫാരികതാ. അസ്സദ്ധിയേതി അസ്സദ്ധിയഹേതു. നിമിത്തത്ത്വേ ഭൂമ്മം. ഏസ നയോ കോസജ്ജേതിആദിസു. വൂപസമലക്ഖണ്ണതി കായചിത്തപരിളാഹൂപസമലക്ഖണ്ണം. ലീനൂദ്ധച്ചരഹിതേ അധിചിത്തേ പവത്തമാനേ പഗ്ഗഹനിഗ്ഗഹസമ്പഹംസനേസു അബ്ബാവടതായ അജ്ജയുപേക്ഖണം പടിസങ്ഖാനം പക്ഖപാതുപച്ഛേദത്തോ.

മുസാവദാദിനം വിസംവാദനാദികിച്ചതായ ലൂഖാനം അപരിഗ്ഗാഹകാനം പടിപക്ഖഭാവത്തോ പരിഗ്ഗാഹകസഭാവോ സമ്മാവാചാ, സിനിദ്ധഭാവത്തോ സമ്പയുത്തയമ്മേ സമ്മാവാചാപച്ചയസുഭാസിതാനം സോതാരഞ്ച പുഗ്ഗലം പരിഗ്ഗണ്ഹാതീതി സാ പരിഗ്ഗഹലക്ഖണാ. കായികകിരിയാ കിഞ്ചി കത്തബ്ബം സമുട്ഠാപേതി, സയഞ്ച സമുട്ഠഹണം ഘടനം ഹോതീതി സമ്മാകമ്മന്തസങ്ഖാതാ വിരതീപി സമുട്ഠാനലക്ഖണാ ദട്ഠബ്ബാ, സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ ഉക്ഖിപനം സമുട്ഠാപനം കായികകിരിയായ ഭാരുകുഖിപനം വിയ. ജീവമാനസ്സ സത്തസ്സ, സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ ജീവിതിന്ദ്രിയപവത്തിയാ, ആജീവസ്സേവ വാ സുദ്ധി വോദാനം. “സങ്ഖാരാ”തി ഇധ ചേതനാ അധിപ്പേതാതി വുത്തം - “സങ്ഖാരാനം ചേതനാലക്ഖണ്ണ”തി. നമനം ആരമ്മണാഭിമുഖഭാവോ. ആയതനം പവത്തനം. ആയതനവസേന ഹി ആയസങ്ഖാതാനം ചിത്തചേതസിക്കാനം പവത്തി. തണ്ഹായ ഹേതുലക്ഖണ്ണതി വട്ടസ്സ ജനകഹേതുഭാവോ, മഗ്ഗസ്സ പന നിബ്ബാനസമ്പാപകത്തന്തി അയമേതേസം വിസേസോ.

തമലക്ഖണം അവിപരീതസഭാവോ. ഏകരസോ അഞ്ഞമഞ്ഞനാതിവത്തനം അനുനാധികഭാവോ. യുഗനദ്ധാ സമമവിപസ്സനാവ. “സദ്ധാപത്താ പഗ്ഗഹാവിക്ഖേപാ”തിപി വദന്തി. വയോതി കിലേസക്ഖയോ മഗ്ഗോ. അനുപ്പാദപരിയോസാനതായ അനുപ്പാദോ ഫലം. പസ്സദ്ധി കിലേസവുപസമോ. ഛന്ദസ്സാതി കത്തുകാമതാഛന്ദസ്സ. മൂലലക്ഖണം പതിട്ഠാഭാവോ. സമുട്ഠാനലക്ഖണം ആരമ്മണപ്പടിപാദകതായ സമ്പയുത്തയമ്മാനം ഉപ്പത്തിഹേതുതാ. സമോധാനം വിസയാദിസന്നിപാതേന ഗഹേതബ്ബാകാരോ, യാ സങ്ഗതീതി വുച്ചതി. സമം, സഹ ഓദഹന്തി അനേന സമ്പയുത്തയമ്മാതി വാ സമോധാനം, ഫസ്സോ. സമോസരന്തി സന്നിപതന്തി ഏത്ഥാതി സമോസരണം. വേദനായ വിനാ അപ്പവത്തമാനാ സമ്പയുത്തയമ്മാ വേദനാനുഭവന്നിമിത്തം സമോസദാ വിയ ഹോന്തിതി ഏവം വുത്തം. ഗോപാനസീനം കൂടം വിയ സമ്പയുത്താനം പാമോക്ഖഭാവോ പമുഖലക്ഖണം. തതോ, തേസം വാ സമ്പയുത്തയമ്മാനം ഉത്തരി പധാനന്തി തതുത്തരി. പഞ്ഞുത്തരാ ഹി കൂസലാ യമ്മാ. വിമുത്തിയാതി ഫലസ്സ. തന്ഹി സീലാദിഗുണസാരസ്സ പരമുക്കംസഭാവേന സാരം. അയഞ്ച ലക്ഖണവിഭാഗോ ഛയാതുപഞ്ചത്ഥാനങ്ഗാദിവസേന തംതംസുത്തപദാനുസാരേന പോരാണട്ഠകമായം ആഗതനയേന ച കത്തോതി ദട്ഠഞ്ച. തഥാ ഹി പുബ്ബേ വുത്തോപി കോചി യമ്മോ പരിയായന്തരപ്പകാസനത്ഥം പുന ദസ്സിതോ, തതോ ഏവ ച “ഛന്ദമൂലകാ കൂസലാ യമ്മാ മനസികാരസമുട്ഠാനാ ഫസ്സസമോധാനാ വേദനാസമോസരണാ”തി, “പഞ്ഞുത്തരാ കൂസലാ യമ്മാ”തി, “വിമുത്തിസാരമിദം ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി, “നിബ്ബാനോഗധണ്ഹി, ആവുസോ, ബ്രഹ്മചരിയം നിബ്ബാനപരിയോസാന”ന്തി (സം നീ ൫.൫൧൨) ച സുത്തപദാനം വസേന “ഛന്ദസ്സ മൂലലക്ഖണം”ന്തിആദി വുത്തം.

തഥയമ്മാ നാമ ചത്താരി അരിയസച്ചാനി അവിപരീതസഭാവത്താ. തഥാനി തംസഭാവത്താ, അവിതഥാനി അമുസാസഭാവത്താ, അനഞ്ഞഥാനി അഞ്ഞാകാരരഹിതത്താ. ജാതിപച്ചയസമ്ഭൂതസമുദാഗതട്ഠോതി ജാതിപച്ചയാ സമ്ഭൂതം ഹുത്ഥാ സഹിതസ്സ അത്തനോ പച്ചയാനുരൂപസ്സ ഉദ്ധം ഉദ്ധം ആഗതഭാവോ, അനുപവത്തത്ഥോതി അത്ഥോ. അഥ വാ സമ്ഭൂതട്ഠോ ച സമുദാഗതട്ഠോ ച സമ്ഭൂതസമുദാഗതട്ഠോ, ന ജാതിതോ ജരാമരണം ന ഹോതി, ന ച ജാതിം വിനാ അഞ്ഞതോ ഹോതീതി ജാതിപച്ചയസമ്ഭൂതട്ഠോ, ഇത്ഥഞ്ച ജാതിതോ സമുദാഗച്ഛതീതി ജാതിപച്ചയസമുദാഗതട്ഠോ. യാ യാ ജാതി യഥാ യഥാ പച്ചയോ ഹോതി, തദനുരൂപം പാതുഭാവോതി അത്ഥോ. അവിജായ സങ്ഖാരാനം പച്ചയട്ഠോതി ഏത്ഥാപി ന അവിജായ സങ്ഖാരാനം പച്ചയോ ന ഹോതി, ന ച അവിജായം വിനാ സങ്ഖാരാ ഉപ്പജന്തി. യാ യാ അവിജായ യേസം യേസം സങ്ഖാരാനം യഥാ യഥാ പച്ചയോ ഹോതി, അയം അവിജായ സങ്ഖാരാനം പച്ചയട്ഠോ, പച്ചയഭാവോതി അത്ഥോ.

ഭഗവാ തം ജാനാതി പസ്സതീതി സമ്ബന്ധോ. തേനാതി ഭഗവതാ. തം വിഭജ്ജമാനന്തി യോജേതബ്ബം. തന്തി രൂപായതനം. ഇട്ഠാനിട്ഠാദിതി ആദി-സദ്ദേന മജ്ജന്തം സങ്ഗണ്ഹാതി, തഥാ അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നപരിത്തഅജ്ജന്തബ്ബഹിദ്ധാതദുഭയാദിഭേദം. ലബ്ഭമാനകപദവസേനാതി “രൂപായതനം ദിട്ഠം, സദ്ദായതനം സുതം, ഗന്ധായതനം രസായതനം ഫോട്ഠബ്ബായതനം മുതം, സഞ്ചം രൂപം മനസാ വിഞ്ഞാത”ന്തി (ധം സു ന്നന്ത) വചനതോ ദിട്ഠപദഞ്ച വിഞ്ഞാതപദഞ്ച രൂപാരമ്മണേ ലബ്ഭതി. അനേകേഹി നാമേഹിതി “രൂപാരമ്മണം ഇട്ഠം അനിട്ഠം മജ്ജന്തം പരിത്തം അതീതം അനാഗതം പച്ചുപ്പന്നം അജ്ജന്തം ബ്ബഹിദ്ധാ ദിട്ഠം വിഞ്ഞാതം രൂപം രൂപായതനം രൂപധാതു വണ്ണനിഭാ സന്നിദസ്സനം സപ്പടിഘം നീലം പീതക”ന്തി ഏവമാദീഹി അനേകേഹി നാമേഹി. തേരസഹി വാരേഹിതി രൂപകണ്ഡേ ആഗതേ തേരസ നിദ്ദേസവാരേ സന്ധായാഹ. ദേവപത്താസായ നയേഹിതി ഏകേകസ്ഥിം വാരേ ചതുന്നം ചതുന്നം വവത്ഥാപനനയാനം വസേന ദിപത്താസായ നയേഹി. തഥമേവാതി അവിപരീതദസ്സിതായ അപ്പടിവത്തിയദേസനതായ ച തഥമേവ ഹോതി. ജാനാമി അബ്ഭഞ്ഞാസിന്തി വത്തമാനാതീതകാലേസു ഞാണപ്പവത്തിദസ്സന്നേന അനാഗതേപി ഞാണപ്പവത്തി വുത്തായേവാതി ദട്ഠഞ്ച. വിദിത-സദ്ദോ അനാമട്ഠകാലവിസേസോ വേദിതബ്ബോ “ദിട്ഠം സുതം മുത”ന്തിആദീസു (ദീ നീ ൩.൧൮൮; മ നീ ൧.൭൮; സം നീ ൩.൨൦൮; അ നീ ൪.൨൩) വിയ. ന ഉപട്ഠാസീതി അത്തത്തനിയവസേന ന ഉപഗണ്ഹരി . യഥാ രൂപാരമ്മണാദയോ യമ്മാ യംസഭാവായംപകാരാ ച, തഥാ നേ പസ്സതി ജാനാതി ഗച്ഛതീതി തഥാഗതോതി ഏവം പദസമ്ഭവോ

വേദിതബ്ബോ. കേചി പന “നിരുത്തിനയേന പിസോദരാദിപക്ഖേപേന വാ ദസ്സിസദുസ്സ ലോപം, ആഗത-സദുസ്സ ചാഗമം കത്വാ തമാഗതോ”തി വണ്ണേന്തി.

യം രത്തിന്തി യസ്സം രത്തിയം. അച്ചന്തസംയോഗേ ചേതം ഉപയോഗവചനം. തിണ്ണം മാരാനന്തി കിലേസാഭിസഖ്വാദേവപുത്തസഖ്വാതാനം തിണ്ണം മാരാനം. അനുപവജ്ജന്തി നിദ്ദോസതായ ന ഉപവജ്ജം. അനുന്തന്തി പക്ഖിപിതബ്ബാഭാവേന ന ഊനം. അന്ധികന്തി അപന്തേബ്ബാഭാവേന ന അധികം. സബ്ബാകാരപരിപുണ്ണന്തി അത്ഥബ്ബയ്ജനാദിസമ്പത്തിയാ സബ്ബാകാരേന പരിപുണ്ണം. നോ അഞ്ഞമാതി “തമേവാ”തി വുത്തമേവത്ഥം ബൃതിരേകേന സമ്പാദേതി. തേന യദത്ഥം ഭാസിതം, തദത്ഥനിപ്ഫാദനതോ യമാ ഭാസിതം ഭഗവതാ, തമേവാതി അവിപരിതദേസനതം ദസ്സേതി. ഗദത്ഥോതി ഏതേന തഥം ഗദതീതി തമാഗതോതി ദ-കാരസ്സ ത-കാരം കത്വാ നിരുത്തിനയേന വുത്തന്തി ദസ്സേതി. തമാ ഗതമസ്സാതി തമാഗതോ. ഗതന്തി ച കായസ്സ വാചായ വാ പവത്തിതി അത്ഥോ. തമാതി ച വുത്തേ യം-തം-സദാനം അബ്ബഭിചാരിതസമ്ബന്ധതായ യമാതി അയമത്ഥോ ഉപട്ഠിതോയേവ ഹോതി. കായവാചാകിരിയാനഞ്ച അഞ്ഞമഞ്ഞാനുലോമേന വചനിച്ഛായം കായസ്സ വാചാ, വാചായ ച കായോ സമ്ബന്ധഭാവേന ഉപതിട്ഠന്തിതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ ആഹ - “ഭഗവതോ ഹീ”തിആദി. ഇമസ്ഥിം പന അത്ഥേ തമാവാദിതായ തമാഗതോതി അയമ്പി അത്ഥോ സിദ്ധോ ഹോതി. സോ പന പുണ്ണേ പകാരന്തരേന ദസ്സിതോതി ആഹ - “ഏവം തമാകാരിതായ തമാഗതോ”തി.

തിരിയം അപരിമാണാസു ലോകയാതുസുതി ഏതേന യദേകേ “തിരിയം വിയ ഉപരി അയോ ച സന്തി ലോകയാതുയോ”തി വദന്തി, തം പടിസേധേതി. ദേസനാവിലാസോയേവ ദേസനാവിലാസമയോ യമാ “പുഞ്ഞമയം ദാനമയ”ന്തിആദീസു (ദീ° നി° ൩.൩൦൫; ഇതിവു° ൬൦; നേത്തി° ൩൩). നിപാതാനം വാചകസദുസന്നിയാനേ തദത്ഥജോതനഭാവേന പവത്തനതോ ഗത-സദ്ദോയേവ അവഗതത്ഥം അതീതത്ഥഞ്ച വദതീതി ആഹ - “ഗതോതി അവഗതോ അതീതോ”തി. അഥ വാ അഭിനീഹാരതോ പട്ഠായ യാവ സമ്ബോധി, ഏതമന്തരേ മഹാബോധിയാനപടിപത്തിയാ ഹാനട്ഠാനസംകിലേസനിവത്തിനം അഭാവതോ യമാ പണിയാനം, തമാ ഗതോ അഭിനീഹാരാനുരൂപം പടിപന്നോതി തമാഗതോ. അഥ വാ മഹിദ്ധികതായ പടിസമ്ഭിദാനം ഉക്കംസാധിഗമേന അനാവരണണാണതായ ച കത്ഥചിപി പടിഘാതാഭാവതോ യമാ രൂചി, തമാ കായവാചാചിത്താനം ഗതാനി ഗമനാനി പവത്തിയോ ഏതസ്സാതി തമാഗതോ. യസ്ഥാ ച ലോകേ വിധയുത്തഗതപകാരസദ്ദാ സമാനത്ഥാ ദിസ്സന്തി, തസ്ഥാ യമാവിധാ വിപസ്സിആദയോ ഭഗവന്തോ, അയമ്പി ഭഗവാ തമാവിധോതി തമാഗതോ. യമാ യുത്താ ച തേ ഭഗവന്തോ, അയമ്പി ഭഗവാ തമാ യുത്തോതി തമാഗതോ. അഥ വാ യസ്ഥാ സച്ചം തത്ഥം തച്ഛം തമന്തി ഞാണസ്സേതം അധിവചനം, തസ്ഥാ തമേന ഞാണേന ആഗതോതി തമാഗതോതി ഏവമ്പി തമാഗതസദുസ്സ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

“പഹായ കാമാദിമലേ യമാ ഗതാ,
സമാധിഞാണേഹി വിപസ്സിആദയോ;
മഹേസിനോ സക്യമുനീ ജുതിന്ധരോ,
തമാഗതോ തേന തമാഗതോ മതോ.

“തമഞ്ച ധാതായതനാദിലക്ഖണം,
സഭാവസാമഞ്ഞവിഭാഗഭേദതോ;
സയമ്ഭുഞാണേന ജിനോയമാഗതോ,
തമാഗതോ വുച്ചതി സക്യപുണ്ണവോ.

“തമാനി സച്ചാനി സമന്തചക്ഖുനാ,
തമാ ഇദപ്പച്ചയതാ ച സബ്ബസോ;
അനഞ്ഞനേയേന യതോ വിഭാവിതാ,
യാമാവതോ തേന ജിനോ തമാഗതോ.

“അനേകഭേദാസുപി ലോകയാതുസു,

ജിനസ്സ് രൂപായതനാദിഗോചരേ;
വിചിത്തഭേദേ തമമേവ ദസ്സനം,
തമാഗതോ തേന സമന്തലോചനോ.

“യതോ ച ധമ്മം തമമേവ ഭാസതി,
കരോതി വാചായനുലോമമത്തനോ;
ഗുണേഹി ലോകം അഭിഭൂയിരീയതി,
തമാഗതോ തേനപി ലോകനായകോ.

“യമാഭിനീഹാരമതോ യമാരുചി,
പവത്തവാചാ തനുചിത്തഭാവതോ;
യമാവിധാ യേന പുരാ മഹേസിനോ,
തമാവിധോ തേന ജിനോ തമാഗതോ”തി. (ദീ° നി° ടീ° ൧.൭) -

സങ്ഗഹഗാഥാ മുഖമത്തമേവ, കസ്മാ? അപ്പമാദപദം വിയ
സകലകുസലധമ്മസമ്പടിപത്തിയാ സബ്ബബുദ്ധഗുണാനം സങ്ഗാഹകത്താ. തേനേവാഹ -
“സബ്ബാകാരേനാ”തിആദി. സേസമേത്ഥ ഉത്താനത്ഥമേവ.

൧൭൧. ദുതിയേ ഉപ്പത്തിതി പഠമായ ജാതിയാ നിബ്ബത്തിം വത്ഥാ അരിയായ ജാതിയാ
നിബ്ബത്തിം ദസ്സേതും - “നിപ്ഫത്തി”തി ആഹ. തദാ ഹിസ്സ ബുദ്ധഭാവനിപ്ഫത്തിതി.
“ദുല്ലഭോ”തിആദിം വത്ഥാ കാരണസ്സ ദൂരസമ്ഭാരഭാവതോ തത്ഥ കാരണം ദസ്സേനോ
“ഏകവാര”തിആദിമാഹ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - തത്ഥ വാരഗണനാ നാമ
മാസസംവച്ഛരകപ്പഗണനാദികാ, കപ്പാനം ഏകം അസങ്ഖ്യേയ്യം ദേ അസങ്ഖ്യേയ്യാനി
തീണി അസങ്ഖ്യേയ്യാനിപി പാരമിയോ പൂരേത്ഥാപി ബുദ്ധേന ഭവിതും ന സക്കാ,
ഹേട്ഠിമകോടിയാ പന ചത്താരി അസങ്ഖ്യേയ്യാനി കപ്പസതസഹസ്സഞ്ച നിരന്തരം ദസ
പാരമിയോ പൂരേത്ഥാ ബുദ്ധഭാവം പത്തും സക്കാ, ന ഇതോ അത്തമാതി ഇമിനാ
കാരണേന ദുല്ലഭോ പാതുഭാവോ ബുദ്ധാനന്തി.

൧൭൨. തതിയേ നിച്ചം ന ഹോതീതി അഭിങ്ഗഹപ്പവത്തികം ന ഹോതി കദാചിദേവ
സമ്ഭവതോ. യേഭൂയേന മനുസ്സാ അച്ഛരിയം ദിസ്വാ അച്ഛരം പഹരന്തി, തം സന്ധായ
വുത്തം - “അച്ഛരം പഹരിത്ഥാ പസ്സിതബ്ബോ”തി. സമന്നാഗതത്താതി ഏതേന അച്ഛരിയാ
ഗുണധമ്മാ ഏതസ്ഥിം സന്തിതി അച്ഛരിയോതി ദസ്സേതി. അപിച ആദിതോ പഭൂതി
അഭിനീഹാരാവഹോ, തതോ പരമ്പി അനഞ്ഞസാധാരണേ ഗുണധമ്മേ ആചിണ്ണവാതി
അച്ഛരിയോതി ആഹ - “ആചിണ്ണമനുസ്സോതിപി അച്ഛരിയമനുസ്സോ”തിആദി.
മഹാബോധിണാണമേവ മണ്ഡഭൂതം മഹാബോധിമണ്ഡോ.
സബ്ബത്തുതത്താണപദ്ഠാനങ്ഗി മഗ്ഗത്താണം, മഗ്ഗത്താണപദ്ഠാനഞ്ച സബ്ബത്തുതത്താണം
“മഹാബോധീ”തി വുച്ചതി. അനിവത്തകേനാതി ബോധിയാ നിയതഭാവപത്തിയാ
മഹാബോധിസത്തഭാവതോ അനിവത്തനസഭാവേന. ബുദ്ധകാരകധമ്മാനം പൂരണമ്പി ന
അത്തസ്സ കസ്സചി ആചിണ്ണതിആദിനാ ഹേതുഅവത്ഥായ ഫലാവത്ഥായ സത്താനം
ഉപകാരാവത്ഥായ ചാതി തീസുപി അവത്ഥാസു ലോകനാമോ അനഞ്ഞസാധാരണാനം
ഗുണധമ്മാനം ആചിണ്ണതായ അച്ഛരിയമനുസ്സോ വുത്തോതി ദസ്സേതി.

൧൭൩. ചതുത്ഥേ കാലേ കിരിയാതി കാലകിരിയാ. കത്തരസ്ഥിം കാലേ കീദിസി
കിരിയാ. സാമത്തേജോതനാ ഹി വിസേസേ അവതിട്ഠതി, വിസേസത്ഥിനാ ച വിസേസോ
അനുപ്പയോജിതബ്ബോതി ആഹ - “ഏകസ്ഥിം കാലേ പാകടാ കിരിയാ”തി. കത്തരസ്ഥിം പന
ഏകസ്ഥിം കാലേ, കഥഞ്ച പാകടാതി? കപ്പാനം സതസഹസ്സാധികാനി അനേകാനി
അസങ്ഖ്യേയ്യാനി അഭിക്കമിത്ഥാ യമാധിപ്പേതമനോരഥപാരിപൂരിവസേന സമുപലഭേ
ഏകസ്ഥിം കാലേ, സദേവലോകേ അതിവിയ അച്ഛരിയമനുസ്സസ്സ പരിനിബ്ബാനന്തി
അച്ചന്തപാകടാ. അനുതാപകരാതി ചേതോദുക്ഖാവഹാ. ദസസഹസ്സചക്കവാളേസൂതി
വുത്തം തസ്സ ബുദ്ധക്ഖേത്തഭാവേന പരിച്ഛിന്നത്താ, തദത്തേസഞ്ച അവിസയത്താ.

൧൭൪. പഞ്ചമേ ദുതിയസ്സ ബുദ്ധസ്സാതി ദുതിയസ്സ സബ്ബത്തുബുദ്ധസ്സ അഭാവാ.
സുതബുദ്ധോ നാമ സുതമയേന ഞാണേന ബുജ്ജയിതബ്ബസ്സ ബുദ്ധത്താ. ചതുസച്ചബുദ്ധോ

നാമ ചതുന്നും അരിയസച്ചാനം അനവസേസതോ ബുദ്ധത്താ. പച്ചേകബുദ്ധോ നാമ പച്ചേകം അത്തനോയേവ യഥാ ചതുസച്ചസമ്ബോധോ ഹോതി, ഏവം ബുദ്ധത്താ. സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഏവ ഹി യഥാ സദേവകസ്സ ലോകസ്സ ചതുസച്ചസമ്ബോധോ ഹോതി, ഏവം സച്ചാനി അഭിസമ്ബുജ്ജന്തതി. ചത്താരി വാ അട്ഠ വാ സോളസ വാതി ഇദം കതമഹാഭിനീഹാരാനം മഹാബോധിസത്താനം പഞ്ഞായികസദ്ധായികവീരിയാധികവിഭാഗവസേന വുത്തം. “പഞ്ഞായികാനഞ്ചി സദ്ധാ മന്ദാ ഹോതി, പഞ്ഞാ തിക്ഖാ. സദ്ധായികാനം പഞ്ഞാ മജ്ജിമാ ഹോതി. വീരിയാധികാനം പഞ്ഞാ മന്ദാ, പഞ്ഞാനുഭാവേന ച സമ്മാസമ്ബോധി അധിഗന്തബ്ബാ”തി അട്ഠകമായം വുത്തം. അവിസേസേന പന വിമുത്തിപരിപാചനീയധമ്മാനം തിക്ഖമജ്ജിമമുദുഭാവേന തയോപേതേ ഭേദാ യുത്താതി വദന്തി. തിവിധാ ഹി ബോധിസത്താ അഭിനീഹാരക്ഖണ്ണേ ഭവന്തി ഉഗ്ഘടിതത്തുവിപഞ്ചിതത്തുനേയ്യഭേദേന. തേസു ഉഗ്ഘടിതത്തു സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സമ്മുഖാ ചാതുപ്പദികം ഗാഥം സുണന്തോ തതീയപദേ അപരിയോസിതേയേവ ഛഹി അഭിഞ്ഞാഹി സഹ പടിസമ്ഭിദാഹി അരഹത്തം പത്തും സമത്ഥുപനിസ്സയോ ഹോതി. ദുതിയോ സത്ഥു സമ്മുഖാ ഏകം ഗാഥം സുണന്തോ അപരിയോസിതേയേവ ചതുത്ഥപദേ ഛഹി അഭിഞ്ഞാഹി അരഹത്തം പത്തും സമത്ഥുപനിസ്സയോ ഹോതി. ഇതരോ ഭഗവതോ സമ്മുഖാ ചാതുപ്പദികഗാഥം സുത്ഥാ പരിയോസിതായ ഗാഥായ ഛഹി അഭിഞ്ഞാഹി അരഹത്തം പത്തും സമത്ഥുപനിസ്സയോ ഹോതി. തയോപേതേ വിനാ കാലഭേദേന കതാഭിനീഹാരാ ലദ്ധബ്ധാകരണാ പാരമിയോ പൂരേന്തോ യഥാക്കമം യഥാവുത്തഭേദേന കാലേന സമ്മാസമ്ബോധിം പാപുണന്തി, തേസു തേസു പന കാലഭേദേസു അപരിപുണ്ണേസു തേ തേ മഹാസത്താ ദിവസേ ദിവസേ വേസ്സന്തരദാനസദിസം ദാനം ദേന്താപി തദനുരൂപം സീലാദിസേസപാരമിയമ്മേ ആചിനന്താപി അന്തരാ ബുദ്ധാ ഭവിസ്സന്തിതി അകാരണമേതം. കസ്ഥാ? ഞാണസ്സ അപരിപച്ചനതോ. പരിച്ഛിന്നകാലനിപ്ഫാദിതം വിധി ഹി സസ്സം പരിച്ഛിന്നകാലേ നിപ്ഫാദിതാ സമ്മാസമ്ബോധി തദന്തരാ സബ്ബുസ്സാഹേന വായമന്തേനപി ന സക്കാ പാപുണിതുന്തി പാരമിപൂരീ യഥാവുത്തകാലവിസേസേന സമ്പജ്ജതീതി വേദിതബ്ബം. സദ്ധിന്തി സമാനകാലേ.

അസഹായോതി നിപ്പരിയായതോ വുത്തം. സഹഅയനട്ഠോ ഹി സഹായട്ഠോ. പടിപത്തിവസേന ഭഗവതാ സഹ സമം അയനം നാമ കസ്സചിപി നത്ഥേവ. ഹത്ഥാദിഅവയവതോ പടി പടി മിനിതബ്ബതോ പടിമാ വുച്ചതി അത്തഭാവോ. സമത്ഥോ നാമ നത്ഥീതി ദേവോ വാ മാറോ വാ ബ്രഹ്മാ വാ കോചി നത്ഥി. പടിസമോതി പടിനിധിഭാവേന സമോ. പടിഭാഗം ദാതുന്തി “ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തിആദിനാ വുത്തസ്സ ധമ്മഭാഗസ്സ ധമ്മകോട്ഠാസസ്സ പടിപക്ഖഭൂതം കത്ഥാ ഭാഗം കോട്ഠാസം പടിവചനം ദാതും സമത്ഥോ നാമ നത്ഥി. നത്ഥി ഏതസ്സ സീലാദിഗുണേഹി പടിബിമ്ബഭൂതോ പുഗ്ഗലോതി അപ്പടിപുഗ്ഗലോ. തേനാഹ - “അഞ്ഞോ കോചി”തിആദി. തിസഹസ്സിമഹാസഹസ്സിനം വിഭാഗോ പരതോ ആവി ഭവിസ്സതി. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

൧൦൫. ഛട്ഠാദിസു തസ്ഥിം പുഗ്ഗലേതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേ. തന്തി പഞ്ഞാചക്ഖു. പാതുഭൂതമേവ ഹോതി തസ്സ സഹസ്സ ഉപ്പജ്ജനതോ. ഉപ്പത്തിതി ഉപ്പജ്ജനം. നിപ്ഫത്തിതി പരിവുദ്ധി. കീവരുപസ്സാതി കീദിസസ്സ. സാവകവിസയേവ ഹത്ഥഗതം പഞ്ഞാചക്ഖു നാമ ദിനം അഗ്ഗസാവകാനംയേവാതി ആഹ - “സാരിപുത്തത്ഥേരസ്സാ”തിആദി. സമാധിപഞ്ഞാതി സമാധിസഹഗതാ പഞ്ഞാ. “സമാധിസംവത്തനികാ വിപ്പനിസന്തിആദിവിസേസാവഹാ പഞ്ഞാ”തി കേചി. ആലോകോതി പഞ്ഞാആലോകോ ഏവ. തഥാ ഓഭാസോ. തീണിപീതി തീണിപി സുത്താനി. ലോകിയലോകുത്തരമിസ്സകാനീതി പുബ്ബഭാഗപഞ്ഞായ അധിപ്പേതത്താ വുത്തം.

ഉത്തമധമ്മാനന്തി അത്തനോ ഉത്തരിതരസ്സ അഭാവേന സേട്ഠധമ്മാനം. ദട്ഠബ്ബതോ ദസ്സനം, ഭഗവതോ രൂപകായോ. തത്ഥപി വിസേസതോ രൂപായതനം. തേനാഹ - “ചക്ഖുവിഞ്ഞാണേന ദട്ഠം ലഭതീ”തി. നത്ഥി ഇതോ ഉത്തരന്തി അനുത്തരം, തദേവ അനുത്തരിയം, ദസ്സനബ്ബ തം അനുത്തരിയബ്ബാതി ദസ്സനാനുത്തരിയം. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. അയം പന പദവിസേസോ - സുയുതീതി സവനം, ഭഗവതോ വചനം. ലബ്ഭതീതി ലാഭോ, ഭഗവതി സദ്ധാ. സിക്ഖിതബ്ബതോ സിക്ഖാ. സീലസമാധിപഞ്ഞാപരിചരണം പാരിചരിയാ, ഉപട്ഠാനം. അനുസ്സരണം അനുസ്സതി, സത്ഥു

ഗുണാനുസ്തരണം. ഇമേസന്തി യമാവുത്താനം ഛന്നം അനുത്തരിയാനം. പാതുഭാവോ ഹോതീതി തമാഗതസ്സ പാതുഭാവോ തപ്പടിബദ്ധത്താ തബ്ബിസയത്താ ച പാതുഭാവോ ഹോതി. “ദസ്സനാനുത്തരിയ”ന്തി ച സദേവകേ ലോകേ ഉത്തരിതരസ്സ ഭഗവതോ രൂപസ്സ ന ദസ്സനമത്തം അധിപ്പേതം, അഥ ഖോ തസ്സ രൂപദസ്സനമുഖേന അവേച്ചപ്പസാദേന ബുദ്ധഗുണേ ഓകപ്പേത്യാ ഓഗാഹേത്യാ ദസ്സനം ദട്ഠം. തേനാഹ - “ആയസ്മാ ഹി”തിആദി. ഇദമ്പി ദസ്സനാനുത്തരിയന്തി പുഞ്ചേ വുത്തതോ നിബ്ബിസേസത്താ വുത്തം. ദസബലം ദസ്സനായ ലഭിത്വാതി ആനന്ദമേരോ വിയ പസാദഭത്തിമേത്താപുഞ്ചകം ദസബലം ദസ്സനായ ലഭിത്വാ. ദസ്സനം വഡ്ഢേത്വാതി ദസ്സനമുഖേന പവത്തം വിപസ്സനാചാരം വഡ്ഢേത്വാ. ദസ്സനമുഖേന യാവ അനുലോമണാണം വിപസ്സനാചാരം വഡ്ഢേത്വാ തദനന്തരം അട്ഠമകമഹാഭൂമിം ഓക്കമേനോ ദസ്സനം സോതാപത്തിമഗ്ഗം പാപേതി നാമ. ഇധ പരതോ പവത്തം ദസ്സനം ദസ്സനമേവ നാമ, മൂലദസ്സനം പന സച്ചദസ്സനസ്സപി കാരണഭാവതോ ദസ്സനാനുത്തരിയം നാമ. ഏസ നയോ സേസാനുത്തരിയേസുപി.

ദസബലേ സദ്ധം പടിലഭിതീതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേ ഭഗവതി സദ്ധം പടിലഭിതി. തിസ്സോ സിക്ഖാ സിക്ഖിത്വാതി തിസ്സോ പുഞ്ചഭാഗസിക്ഖാ സിക്ഖിത്വാ. പരിചരതീതി ഉപട്ഠാനം കരോതി. “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിനാ ബുദ്ധാനുസ്സതിവസേന അനുസ്സതിജ്ഞാനം ഉപ്പാദേത്വാ തം പദട്ഠാനം കത്വാ വിപസ്സനം വഡ്ഢേനോ “അനുസ്സതിം വഡ്ഢേത്വാ”തി വുത്തോ.

സച്ഛികിരിയാ ഹോതീതി പച്ചക്ഖകരണം ഹോതി. മഗ്ഗക്ഖണേ ഹി ലബ്ഭമാനാ പടിസമ്ഭിദാ ഫലക്ഖണേ സച്ഛികതാ നാമ ഹോതി തതോ പരം അത്ഥാദീസു യമിച്ഛിതം വിനിയോഗക്ഖമഭാവതോ. ചതസ്സോതി ഗണനപരിച്ഛേദോ. പടിസമ്ഭിദാതി പഭേദോ. കസ്സ പന പഭേദാതി? “അത്ഥേ ഞാണം അത്ഥപടിസമ്ഭിദാ”തിആദിവചനതോ (വിഭം ൧൧൮-൧൨൧) ഞാണസ്സേതാ പഭേദോ. തസ്മാ ചതസ്സോ പടിസമ്ഭിദാതി ചത്താരോ ഞാണപ്പഭേദാതി അത്ഥോ. അത്ഥപടിസമ്ഭിദാതി അത്ഥേ പടിസമ്ഭിദാ, അത്ഥപഭേദസ്സ സലക്ഖണവിഭാവനവവത്ഥാനകരണസമത്ഥം അത്ഥേ പഭേദഗതം ഞാണന്തി അത്ഥോ. തമാ യമ്മപഭേദസ്സ സലക്ഖണവിഭാവനവവത്ഥാനകരണസമത്ഥം യമ്മേ പഭേദഗതം ഞാണം യമ്മപടിസമ്ഭിദാ. നിരുത്തിപഭേദസ്സ സലക്ഖണവിഭാവനവവത്ഥാനകരണസമത്ഥം നിരുത്താഭിലാപേ പഭേദഗതം ഞാണം നിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാ. പടിഭാനപഭേദസ്സ സലക്ഖണവിഭാവനവവത്ഥാനകരണസമത്ഥം പടിഭാനേ പഭേദഗതം ഞാണം പടിഭാനപടിസമ്ഭിദാ.

അത്ഥേസു ഞാണന്തിആദീസു അത്ഥോതി സങ്ഖേപതോ ഹേതുഫലം. തത്ത്ഹി ഹേതുവസേന അരണീയം ഗന്തബ്ബം പത്തബ്ബം, തസ്മാ “അത്ഥോ”തി വുച്ചതി. പഭേദതോ പന യം കിഞ്ചി പച്ചയുപ്പനം, നിബ്ബാനം, ഭാസിതത്ഥോ, വിപാകോ, കിരിയാതി ഇമേ പഞ്ച യമ്മാ “അത്ഥോ”തി വേദിതബ്ബോ. തം അത്ഥം പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ തസ്മിം പഭേദഗതം ഞാണം അത്ഥപടിസമ്ഭിദാ. യമ്മോതി സങ്ഖേപതോ പച്ചയോ. സോ ഹി യസ്മാ തന്തി ദഹതി വിദഹതി പവത്തേതി ചേവ പാപേതി ച രപേതി ച, തസ്മാ “യമ്മോ”തി വുച്ചതി. പഭേദതോ പന യോ കോചി ഫലനിബ്ബത്തകോ ഹേതു അരിയമഗ്ഗോ ഭാസിതം കൂസലം അകൂസലന്തി പഞ്ചവിധോതി വേദിതബ്ബോ, തം യമ്മം പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ തസ്മിം യമ്മേ പഭേദഗതം ഞാണം യമ്മപടിസമ്ഭിദാ.

അത്ഥയമ്മനിരുത്താഭിലാപേ ഞാണന്തി തസ്മിം അത്ഥേ ച യമ്മേ ച സഭാവനിരുത്തിസദും ആരമ്മണം കത്വാ പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ തസ്മിം സഭാവനിരുത്തിഅഭിലാപേ പഭേദഗതം ഞാണം. ഏവമയം നിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാ സദാരമ്മണാ നാമ ജാതാ, ന പത്തേത്തിആരമ്മണാ. കസ്മാ? യസ്മാ സദും സുത്വാ “അയം സഭാവനിരുത്തി, അയം ന സഭാവനിരുത്തി”തി പജാനാതി. പടിസമ്ഭിദാപത്തോ ഹി “ഫസ്സോ”തി വുത്തേ “അയം സഭാവനിരുത്തി”തി ജാനാതി, “ഫസ്സോ”തി വാ “ഫസ്സ”തി വാ വുത്തേ “അയം ന സഭാവനിരുത്തി”തി ജാനാതി. വേദനാദീസുപി ഏസേവ നയോ. അയം പനേസ നാമാഖ്യാതോപസഗ്ഗാബ്ധയപദമ്പി ജാനാതിയേവ സഭാവനിരുത്തിയാ യാമാവതോ ജാനനതോ. ഞാണേസു ഞാണന്തി സബ്ബത്ഥകണാണം ആരമ്മണം കത്വാ പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ പഭേദഗതം ഞാണം.

ഇമാ പന ചതസ്സോ പടിസമ്ഭിദാ സേക്ഖഭൂമിയം അസേക്ഖഭൂമിയന്തി ദ്വീസു റാണേസു പഭേദം ഗച്ഛന്തി. അധിഗമോ പരിയത്തി സവനം പരിപുച്ഛാ പുഞ്ചയോഗോതി ഇമേഹി പഞ്ചഹി കാരണേഹി വിസദാ ഹോന്തി. അധിഗമോ നാമ സച്ചപ്പടിവേധോ. പരിയത്തി നാമ ബുദ്ധവചനം. തത്ത്വഹി ഗണ്ഹന്തസ്സ പടിസമ്ഭിദാ വിസദാ ഹോന്തി. സവനം നാമ ധമ്മസ്സവനം. സക്കച്ചം ധമ്മം സുണന്തസ്സപി ഹി പടിസമ്ഭിദാ വിസദാ ഹോന്തി. പരിപുച്ഛാ നാമ അട്ഠകമാ. ഉഗ്ഗഹിതപാളിയാ അത്ഥം കഥേന്തസ്സപി ഹി പടിസമ്ഭിദാ വിസദാ ഹോന്തി. പുഞ്ചയോഗോ നാമ പുഞ്ചയോഗാവചരതാ. ഹരണപച്ചാഹരണനയേന പടിപാകടകമ്മട്ഠാനസ്സപി പടിസമ്ഭിദാ വിസദാ ഹോന്തി. ലോകിയലോകുത്തരാ വാതി ഏത്ഥ തിസ്സോ പടിസമ്ഭിദാ ലോകിയാ, അത്ഥപടിസമ്ഭിദാ സിയാ ലോകിയാ, സിയാ ലോകുത്തരാതി ഏവം വിഭജിതാ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

ബുദ്ധുപ്പാദേയേവാതി അവധാരണേന ബുദ്ധുപ്പാദേ ഏവ ലബ്ഭന്തോ, അബുദ്ധുപ്പാദേ അലബ്ഭന്തോ അനന്തസാധാരണോ പടിവേധോ അധിപ്പേതോ. ഏവഞ്ച കത്വാ “മഹത്തോ ചക്ഖുസ്സാ”തിആദീസു പഞ്ഞാമഹത്താദികമ്പി അനന്തസാധാരണമേവ അധിപ്പേതന്തി ദട്ഠബ്ബം. തഥാ വിജ്ജാവിമുത്തിഫലസച്ഛികിരിയാദയോപി പരേസം തബ്ഭാവാവാഹാ ദട്ഠബ്ബം. യാ കാചി ധാതുയോ ലോകീയാ ലോകുത്തരാ വാ, സബ്ബാ താ ഇമാഹേവ സങ്ഗഹിതാ, ഏത്ഥേവ അന്തോഗധാതി വുത്തം - “ഇമാവ അട്ഠാരസ ധാതുയോ നാനാസഭാവതോ നാനാധാതുയോ”തി. സ്വായമത്ഥോ അനേകധാതുനാനാധാതുണാണവിഭിന്ദന്തേ (വിഭം ൧൫൧) ദീപേതബ്ബോ. “സച്ഛികിരിയാ”തി വുത്തത്താ “വിജ്ജാതിഫലേ ണാണ”ന്തി വുത്തം.

൧൮൭. യസ്ഥാ ചക്കതി അപരാപരം പരിവത്തതീതി ചക്കം, തസ്ഥാ ഇരിയാപമാപി അപരാപരം പരിവത്തന്ദന്തേ ചക്കസദിസത്താ ചക്കന്തി വുത്താ, തഥാ പതിരൂപദേസവാസാദിസമ്പത്തിയോ. തതോ പട്ഠായ ധമ്മചക്കം അഭിനീഹരതി നാമാതി ഏത്ഥ തദാ മഹാസത്തോ അത്താനം അഭിനീഹാരയോഗം കരോന്തോ “ധമ്മചക്കം അഭിനീഹരതി നാമാ”തി വുത്തോ തതോ പട്ഠായ ധമ്മചക്കാഭിനീഹാരവിബന്ധകരധമ്മാനുപ്ಪജ്ജന്തോ. അഭിനീഹടം നാമാതി ഏത്ഥപി അയമേവ നയോ. അരഹത്തമഗ്ഗം പടിവിജ്ജന്തോപി ധമ്മചക്കം ഉപ്പാദേതിയേവ നാമ തദത്ഥം ണാണം പരിപാചേതീതി കത്വാ. അരഹത്തഫലക്ഖണേ ധമ്മചക്കം ഉപ്പാദിതം നാമ തസ്ഥിം ഖണേ ധമ്മചക്കസ്സ ഉപ്പാദനായ കാതബ്ബകിച്ചസ്സ കസ്സചി അഭാവാ. പടിവേധണാണത്ത്വഹി ഇധ “ധമ്മചക്ക”ന്തി അധിപ്പേതം. ഇദാനി ദേസനാണാവസേന ധമ്മചക്കം ദസ്സേതും - “കദാ പവത്തേതി നാമാ”തിആദിമാഹ. ന കേവലം മേരസ്സേവ, അഥ ഖോ സബ്ബേസമ്പി സാസനികാനം ധമ്മകമാ ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാ ചതുന്ന് അരിയസച്ചാനം ചതുന്ന്ഞ്ച ഏകത്താദിനയാനം അവിരാധനതോതി ദസ്സേതും - “യോ ഹി കോചി ഭിക്ഖു വാ”തിആദി ആരദ്ധം. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ഏകപുഗ്ഗലവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൪. ഏതദഗ്ഗവഗ്ഗോ

(൧൪) ൧. പഠമഏതദഗ്ഗവഗ്ഗോ

ഏതദഗ്ഗപദവണ്ണനാ

൧൮൮. ഏതദഗ്ഗേസു പഠമവഗ്ഗസ്സ പഠമേ ആദിമ്ഹിദിസ്സതീതി ഏതമ അഗ്ഗസദോതി ആനേതാ യോജേതബ്ബം. അജ്ജതഗ്ഗേതി അജ്ജദിവസം ആദിം കത്വാതി അത്ഥോ. അങ്ഗുലഗ്ഗേനാതി അങ്ഗുലികോടിയാ. അമ്ബിലഗ്ഗന്തി അമ്ബിലകോട്ഠാസോ. കോടിഭൂതാതി പരമകോടിഭൂതാ തസ്ഥിം റാനേ താദിസാനം അഞ്ഞേസം അഭാവതോ. തതോ ഏവ സേട്ഠഭൂതാതിപി അഗ്ഗാ. ഏതദഗ്ഗസന്നിക്ഖേപോതി ഏതദഗ്ഗേ റപനം അട്ഠപ്പത്തിആദിഹി ചതുഹിപി കാരണേഹി. മഹാപഞ്ഞതായ മേരേന ഏതദഗ്ഗട്ഠാനസ്സ ലദ്ധഭാവം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും - “കഥ”ന്തിആദിമാഹ. ദേ പദന്തരാന്തി കണ്ഡമ്ബമൂലേ യുഗന്ധരപബ്ബതേതി ദീസു റാനേസു ദേ പദാനി ദസ്സേതാ. മുണ്ഡപിഠകന്തി യം സത്തങ്ഗം പഞ്ചങ്ഗം വാ ന ഹോതി, കേവലം മുണ്ഡകപിഠം, തം സന്ധായേതം വുത്തം. അവത്ഥരിതാ നിസീദിതി ബുദ്ധാനുഭാവേന അജ്ജേയാത്ഥരിതാ നിസീദി. തേനാഹ - “ഏവം നിസീദന്തോ”തിആദി. കായസക്ഖിം കത്വാതി നാമകായേന ദേസനായ സമ്പടിച്ചനവസേന സക്ഖിഭൂതം കത്വാ. കൂസലാ ധമ്മാ അകൂസലാ ധമ്മാ അബ്ബാകതാ ധമ്മാതി ഇതി-സദോ ആദ്യത്ഥോ, തേന സബ്ബം അഭിധമ്മദേസനം സങ്ഗണ്ഹാതി.

പാടിഹാരിയട്ഠാനേതി യമകപാടിഹാരിയസ്സ കത്ടഠാനേ. പസ്സുമാതി തേസം ബഹുഭാവം സന്ധായ വുത്തം. അസ്സാതി മനുസ്സസമൂഹസ്സ ഏകഭാവം. ആകപ്പന്തി ആകാരം. മഹാജനോതി സദേവകേ ലോകേ സബ്ബോ മഹാജനോ. യഥാ നിരയദസ്സനം സംവേഗജനനത്ഥം, ഏവം ദേവലോകദസ്സനന്തി സംവേഗജനനത്ഥമേവ “അനുപുബ്ബികമായം സഗ്ഗകമാ വിയ ഏവം സബ്ബസമ്പത്തിസമുപേതോപി സഗ്ഗോ അനിച്ഛോ അദ്ധുവോ ചവനധമ്മോ”തി. സജ്ജേതാതി സമപണ്ണാസായ മുച്ഛനാഹി യഥാ കാമേന നിവാദേതും സക്കാ, ഏവം സജ്ജേതാ.

പുമുജ്ജനപഞ്ചകം പഞ്ഹന്തി പുമുജ്ജനപഞ്ഹം ആദിം കത്വാ പവത്തിതം വീണാസവപഞ്ഹപരിയന്തം പഞ്ഹപഞ്ചകം. പഠമം...പേ... പുച്ഛീതി പുമുജ്ജനവിസയേ പഞ്ഹം പുച്ഛി. പടിസമ്ഭിദാ യഥാഭിന്നീഹാരം യഥാസകം വിപസ്സനാഭിന്നീഹാരേന പഠമഭൂമിയാദയോ വിയ പവത്തിതവിസയാതി വുത്തം - “തേ അത്തനോ അത്തനോ പടിസമ്ഭിദാവിസയേ റത്ഥാ കഥയിംസു”തി. ബുദ്ധവിസയേ പഞ്ഹം പുച്ഛീതി -

“യേ ച സങ്ഖാതധമ്മാസേ, യേ ച സേവാ പുമു ഇധ; തേസം മേ നിപകോ ഇരിയം, പുട്ഠോ പബ്രൂഹി മാരിസാ”തി. (സു° നി° ൧൦൪൪) -

ഇദം പഞ്ഹം പുച്ഛി. തത്ഥ സങ്ഖാതധമ്മാതി സങ്ഖാതാ ഞാതാ ചതുസച്ചധമ്മാ, യേ ച സങ്ഖാതധമ്മാ ചതുഹി മഗ്ഗേഹി പടിവിദ്ധചതുസച്ചധമ്മാതി അത്ഥോ. ഇമിനാ അസേക്ഖാ കഥിതാ. പുമു-സദോ ഉഭയത്ഥപി യോജേതബ്ബോ “യേ പുമു സങ്ഖാതധമ്മാ, യേ ച പുമു സേവാ”തി. തേസന്തി തേസം ദിനം സേക്ഖാസേക്ഖപുഗ്ഗലാനം മേ പുട്ഠോതി യോജേതബ്ബം, മയാ പുട്ഠോതി അത്ഥോ. ഇരിയന്തി സേക്ഖാസേക്ഖഭൂമിയാ ആഗമനപ്പടിപദം. ഇരിയതി ഗച്ഛതി സേക്ഖഭൂമിം അസേക്ഖഭൂമിഞ്ച ഏതായാതി ഇരിയാ, തം തേസം ഇരിയം ആഗമനപ്പടിപദം മയാ പുട്ഠോ പബ്രൂഹി കഥേഹീതി അത്ഥോ. ഏവം ഭഗവാ ബുദ്ധവിസയേ പഞ്ഹം പുച്ഛിത്വാ “ഇമസ്സ നു ഖോ, സാരിപുത്ത, സംവിത്തേന ഭാസിതസ്സ കഥം വിത്ഥാരേന അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ”തി ആഹ. മേരോ പഞ്ഹം ഓലോകേത്വാ “സത്ഥാ മം സേക്ഖാസേക്ഖാനം ഭിക്ഖുനം ആഗമനപ്പടിപദം പുച്ഛതീ”തി പഞ്ഹേ നിക്കണ്ഠോ ഹുത്വാ “ആഗമനപ്പടിപദാ നാമ ഖണ്ഡാദിവസേന ബഹുഹിപി മുഖേഹി സക്കാ കഥേതും, കതരാകാരേന നു ഖോ കഥേന്തോ സത്ഥു അജ്ജയാസയം ഗണ്ഹിതും സക്ഖിസ്സാമീ”തി അജ്ജയാസയേ കണ്ഠി, തം സന്ധായേതം വുത്തം - “ധമ്മസേനാപതി...പേ... ന സക്കോതീ”തി. പുച്ഛിതപഞ്ഹം വിസ്സജ്ജേതും പടിഭാനേ അസതി ദിസാവിലോകനം സത്താനം സഭാവോതി ദസ്സേന്തോ, “പുരത്ഥിമ...പേ.. നാസക്ഖീ”തി ആഹ. തത്ഥ പഞ്ഹപ്പത്തിട്ഠാനന്തി പഞ്ഹപ്പത്തികാരണം.

മേരസ്സ കിലമനഭാവം ജാനിതാതി “സാരിപുത്തോ പഞ്ചേ നിക്കണ്യോ, അജ്യാസയേ മേ കണ്യമാനോ കിലമതി”തി മേരസ്സ കിലമനഭാവം ത്യാ. ചതുരമാഭൂതികകായപരിഗൃഹന്തി ഏതേന ഖണ്ഡമുഖേന നാമരൂപപരിഗൃഹോ വുത്തോ. “ഭൂതമിദന്തി, സാരിപുത്ത, സമനുപസ്സസി”തി ഹി വദന്തേന ഭഗവതാ ഖണ്ഡവസേന നാമരൂപപരിഗൃഹോ ദസ്സിതോ. ഏവം കിരസ്സ ഭഗവതോ അഹോസി “സാരിപുത്തോ മയാ നയേ അദിനേ കമേതും ന സക്ഖിസ്സതി, ദിനേ പന നയേ മമജ്യാസയം ഗഹേത്യാ ഖണ്ഡവസേന കമേസ്സതി”തി. മേരസ്സ സഹ നയദാനേന സോ പഞ്ചോ നയസതേന നയസഹസ്സേന ഉപടാസി. തേനാഹ - “അത്താതം ഭഗവാ, അത്താതം സുഗതാ”തി.

അരൂപാവചരേ പടിസന്ധി നാമ ന ഹോതീതി ബോധിസമ്ഭാരസമ്ഭരണസ്സ അനോകാസഭാവതോ വുത്തം. തേനാഹ - “അഭബ്ബട്ഠാനത്താ”തി, ലദ്ധബ്ബാകരണാനം ബോധിസത്താനം ഉപ്പത്തിയാ അഭബ്ബദേസത്താതി അത്ഥോ . രൂപാവചരേ നിബ്ബത്തിതി കമ്മവസിതാസമ്ഭവതോ അരൂപാവചരേ അനിബ്ബത്തിതാ രൂപാവചരേ നിബ്ബത്തി.

പരോസഹസ്സന്തിആദിനാ പരോസഹസ്സജാതകം ദസ്സേതി. തത്ഥ പരോസഹസ്സവീതി അതിരേകസഹസ്സവീ. സമാഗതാനന്തി സന്നിപതിതാനം ഭാസിതസ്സ അത്ഥം ജാനിതും അസക്കോത്താനം ബാലാനം. കന്ദേയ്യും തേ വസ്സസതം അപഞ്ഞാതി തേ ഏവം സമാഗതാ അപഞ്ഞാ ഇമേ ബാലത്താ സസാ വിയ വസ്സസതവി വസ്സസഹസ്സവീ രോദേയ്യും പരിദേവേയ്യും. രോദമാനാപി പന അത്ഥം വാ കാരണം വാ നേവ ജാനേയ്യന്തി ദീപേതി. ഏകോവ സേയ്യോ പുരിസോ സപഞ്ഞാതി ഏവരൂപാനം ബാലാനം പരോസഹസ്സതോപി ഏകോ പണ്ഡിതപുരിസോവ സേയ്യോ വരതരോതി അത്ഥോ. കീദിസോ സപഞ്ഞാതി ആഹ - “യോ ഭാസിതസ്സ വിജാനാതി അത്ഥ”ന്തി, അയം ജേട്ഠന്തേവാസികോ വിയ യോ ഭാസിതസ്സ അത്ഥം ജാനാതി, സോ താദിസോ സപഞ്ഞാ വരതരോതി അത്ഥോ. ദുതിയേ പരോസതജാതകേ ത്യായേയ്യന്തി യാമാവതോ അത്ഥം ജാനിതും സമാഹിതാ ഹുത്യാ ചിന്തേയ്യും. സേസമേത്ഥ വുത്തനയമേവ.

തതിയജാതകേ യേ സഞ്ചിനോതി റപേത്യാ നേവസത്താനാസത്തായതനലാഭിനോ അവസേസചിത്തകസത്തേ ദസ്സേതി. തേപി ദുഗ്ഗതാതി തസ്സാ നേവസത്താനാസത്തായതനസമാപത്തിയാ അലാഭതോ തേപി ദുഗ്ഗതാ ദുക്ഖം ഉപഗതാ സഞ്ചിഭവേ. “സത്താ രോഗോ സത്താ ഗണ്ഡോ സത്താ സല്ല”ന്തി (മം നിം ൩.൨൪) ഹി തേ സത്തായ ആദിനവദസ്സിനോ. യേപി അസഞ്ചിനോതി അസഞ്ചിഭവേ നിബ്ബത്തേ അചിത്തകസത്തേ ദസ്സേതി. തേപി ഇമിസ്സായേവ സമാപത്തിയാ അലാഭതോ ദുഗ്ഗതായേവ. ത്യാനസുഖം അനണ്ഡം നിദ്രോസം യമാവുത്തദോസാഭാവതോ. ബലവചിത്തേകഗ്ഗതാസഭാവേനപി തം അനണ്ഡം നാമ ജാതം. നേവസഞ്ചി നാസഞ്ചിതി ആഹാതി അതീതേ കിര ബാരാണസിയം ബ്രഹ്മദത്തേ രജ്ജം കാരേന്തേ ബോധിസത്തോ അരത്തായതനേ കാലം കരോന്തോ അന്തേവാസികേഹി പൂടോ “നേവസഞ്ചി നാസഞ്ചി”തി ആഹ. പുരിമജാതകേ വുത്തനയേനേവ താപസാ ജേട്ഠന്തേവാസികസ്സ കഥം ന ഗണ്ഹിംസു. ബോധിസത്തോ ആഭസ്സരതോ ആഗന്താ ആകാസേ റത്യാ ഇമം ഗാഥമാഹ. തേന വുത്തം - “സേസം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബ”ന്തി.

ചതുരത്ഥജാതകേ (ജാ° ൧.൧.൧൩൫) ചന്ദസ്സ വിയ ആഭാ ഏതസ്സാതി ചന്ദാഭം, ഓദാതകസിണ്ഡം. സൂരിയാഭന്തി സൂരിയസ്സ വിയ ആഭാ ഏതസ്സാതി സൂരിയാഭം, പീതകസിണ്ഡം. യോധ പത്തായ ഗാധതീതി യോ പുഗ്ഗലോ ഇധ സത്തലോകേ ഇദം കസിണ്ഡധം പത്തായ ഗാധതി, ആരമ്മണം കത്വാ അനുപ്പവിസതി, തത്ഥ വാ പതിട്ഠഹതി. അവിതക്കേന ദുതിയജ്യാനേന ആഭസ്സരൂപഗോ ഹോതീതി സോ പുഗ്ഗലോ തഥാ കത്വാ പടിലദ്ധേന ദുതിയേന ത്യാനേന ആഭസ്സരബ്രഹ്മലോകുപഗോ ഹോതി. സേസം പുരിമനയേനേവ വേദിതബ്ബന്തി ഇമിനാ ഇമം ദസ്സേതി (ജാ° അട്ഠം ൧.൧.൧൩൫ ചന്ദാഭജാതകവണ്ണനാ) - അതീതേ ബാരാണസിയം ബ്രഹ്മദത്തേ രജ്ജം കാരേന്തേ ബോധിസത്തോ അരത്തായതനേ കാലം കരോന്തോ അന്തേവാസികേഹി പൂച്ഛിതോ “ചന്ദാഭം സൂരിയാഭ”ന്തി വത്യാ ആഭസ്സരേ നിബ്ബത്തോ. താപസാ ജേട്ഠന്തേവാസികസ്സ ന സദുഹിംസു. ബോധിസത്തോ ആഗന്താ ആകാസേ റിതോ ഇമം ഗാഥം അഭാസി.

പഞ്ചമജാതകേ ആസീസേമേവാതി ആസാച്ഛേദം അകത്വാ അത്തനോ കമ്മേസു ആസം കരേയ്യേവ. ന നിബ്ബിന്ദേയ്യാതി ന നിബ്ബേദം ഉപ്പാദേയ്യ, ന ഉക്കണ്യേയ്യാതി അത്ഥോ. വോതി

നിപാതമത്തം. യഥാ ഇച്ഛിന്തി അഹഞ്ചി സർവ്വഹത്മാ നരകാ ഉദ്ഘാനം ഇച്ഛിം, സോമ്ഹി തഥേവ ജാതോ, തതോ ഉദ്ഘിതോയേവാതി ദീപേതി.

അതീതേ (ജാ° അട്ഠ° ര്.൧൩.സരഭമിഗജാതകവണ്ണാ) കിര ബാരാണസിയം ബ്രഹ്മദത്തേ രജ്ജം കാരേണേ ബോധിസത്തോ സരഭമിഗയോനിയം നിബൃത്തിയാ അരഞ്ഞേ പടിവസതി. രാജാ മിഗവിത്തകോ അഹോസി മാമസമ്പന്നോ. ഏകദിവസം ഗന്താ അമച്ചേ ആഹ - “യസ്സ പസ്സേന മിഗോ പലായതി, തേനേവ സോ ദാതബ്ബോ”തി. അഥേകദിവസം സരഭമിഗോ ഉദ്ഘായ രഞ്ഞോ റിത്ഠാനേന പലായി. അഥ നം അമച്ചാ ഉപ്പണ്ണേസും. രാജാ ചിന്തേസി - “ഇമേ മം പരിഹാസന്തി, മമ പമാണം ന ജാനന്തി”തി ഗാല്ഘം നിവാസേത്യാ പത്തികോവ ഖഗ്ഗം ആദായ “സരഭം ഗണ്ഹിസ്സാമീ”തി വേഗേന പക്ഖന്ദി. അഥ നം ദിസാ തീണി യോജനാനി അനുബന്ധി. സരഭോ അരഞ്ഞം പാവിസി. രാജാപി പാവിസിയേവ. തത്ഥ സരഭമിഗസ്സ ഗമനമഗ്ഗേ സർവ്വഹത്ഥമത്തോ മഹാപുതിപാതനരകആവാടോ അത്ഥി, സോ തിംസഹത്ഥമത്തം ഉദകേന പുണ്ണോ തിണ്ണേഹി ച പടിച്ഛന്നോ. സരഭോ ഉദകഗന്ധം ഘായിത്യാവ ആവാടഭാവം ഞത്യാ മോകം ഓസക്കിത്യാ ഗതോ. രാജാ പന ഉജുകമേവ ആഗച്ഛന്നോ തസ്ഥിം പതി.

സരഭോ തസ്സ പദസദും അസുണന്തോ നിവത്തിയാ തം അപസ്സന്തോ “നരകആവാടേ പതിതോ ഭവിസ്സതി”തി ഞത്യാ ആഗന്താ ഓലോകേന്തോ തം ഗമഭീരേ ഉദകേ അപ്പതിട്ഠേ കിലമന്തം ദിസാ തേന കതാപരായം ഹദയേ അകത്യാ സഞ്ജാതകാരുഞ്ഞോ “മാ മയി പസ്സന്തേ വരാകോ നസ്സതു, ഇമമ്ഹാ തം ദുക്ഖാ മോചേസ്സാമീ”തി ആവാടതീരേ റിതോ “മാ ഭായി, മഹാരാജ, അഹം തം ദുക്ഖാ മോചേസ്സാമീ”തി വത്യാ അത്തന്നോ പിയപുത്തം ഉദ്ധരിതും ഉസ്സാഹം കരോന്തോ വിയ തസ്സുദ്ധരണത്ഥായ സിലായ യോഗം കത്യാ “വിജ്ജയിസ്സാമീ”തി ആഗതം രാജാനം സർവ്വഹത്മാ നരകാ ഉദ്ധരിത്യാ അസ്സാസേത്യാ പിട്ഠിം ആരോപേത്യാ അരഞ്ഞാ നീഹരിത്യാ സേനായ അവിദുരേ ഓതാരേത്യാ ഓവാദമസ്സ ദത്യാ പഞ്ചസു സീലേസു പതിട്ഠാപേസി. രാജാ സേനങ്ഗപരിവുതോ നഗരം ഗന്താ “ഇതോ പട്ഠായ സകലരട്ഠവാസിനോ പഞ്ച സീലാനി രക്ഖന്തു”തി ധമ്മഭേരിം ചരാപേസി. മഹാസത്തേന പന അത്തന്നോ കതഗുണം കസ്സചി അകമേത്യാ സായം നാനഗ്ഗരസഭോജനം ഭുജ്ജിത്യാ അലങ്കരസയനേ സയിത്യാ പച്ചുസകാലേ മഹാസത്തസ്സ ഗുണം സരിത്യാ ഉദ്ഘായ സയനപിട്ഠേ പല്ലങ്കേന നിസീദിത്യാ പീതിപുണ്ണേന ഹദയേന ഉദാനം ഉദാനേന്തോ “ആസീസേമേവ പുരിസോ”തിആദിനാ ഇമാ ഛ ഗാഥാ അഭാസി.

തത്ഥ അഹിതാ ഹിതാ ചാതി ദുക്ഖഹസ്സാ സുഖഹസ്സാ ച, മരണഹസ്സാ, ജീവിതഹസ്സാതിപി അത്ഥോ. സത്താനഞ്ചി മരണഹസ്സോ അഹിതോ, ജീവിതഹസ്സോ ഹിതോ. തേസം അചിന്തിതോ മരണഹസ്സോ ആഗച്ഛതിതി ദസ്സേതി . അചിന്തിതന്വിതി മയാ “ആവാടേ പതിസ്സാമീ”തി ന ചിന്തിതം, “സരഭം മാറേസ്സാമീ”തി ചിന്തിതം. ഇദാനി പന മേ ചിന്തിതം നട്ഠം, അചിന്തിതമേവ ജാതന്തി ഉദാനവസേന വദതി. ഭോഗാതി യസപരിവാരാ, ഏതേ ചിന്താമയാ ന ഹോന്തി. തസ്ഥാ ഞാണവതാ വീരിയമേവ കാതബ്ബന്തി വദതി. വീരിയവതോ ഹി അചിന്തിതന്വി ഹോതിയേവ.

തസ്സേതം ഉദാനം ഉദാനേന്തസ്സേവ അരുണം ഉദ്ഠഹി. പുരോഹിതോ പാതോവ സുഖസേയ്യപുച്ഛനത്ഥം ആഗന്താ ദ്വാരേ റിതോ തസ്സ ഉദാനഗീതസദും സുത്യാ ചിന്തേസി - “രാജാ ഹിയ്യോ മിഗവം അഗമാസി, തത്ഥ സരഭമിഗം വിദ്ധോ ഭവിസ്സതി, തേന മഞ്ഞേ ഉദാനം ഉദാനേതി”തി. ഏവം ബ്രാഹ്മണസ്സ രഞ്ഞോ പരിപുണ്ണബുജ്ജനം ഉദാനം സുത്യാ സുമജ്ജിതേ ആദാസേ മുഖം ഓലോകേന്തസ്സ ഛായാ വിയ രഞ്ഞാ ച സരഭേന ച കതകാരണം പാക്കം അഹോസി, സോ നഖഗ്ഗേന ദ്വാരം ആകോടേസി. രാജാ “കോ ഏസോ”തി പുച്ഛി. അഹം, ദേവ, പുരോഹിതോതി. അഥസ്സ ദ്വാരം വിവരിത്യാ “ഇതോ ഏഹാചരിയാ”തി ആഹ. സോ പവിസിത്യാ രാജാനം ജയാപേത്യാ ഏകമന്തം റിതോ “അഹം, മഹാരാജ, തയാ അരഞ്ഞേ കതകാരണം ജാനാമി, ത്വം ഏകം സരഭമിഗം അനുബന്ധന്തോ നരകേ പതിതോ, അഥ നം സോ സരഭോ സിലായ യോഗം കത്യാ നരകതോ ഉദ്ധരി, സോ ത്വം തസ്സ ഗുണം സരിത്യാ ഉദാനം ഉദാനേസി”തി വത്യാ “സരഭം ഗിരിദുഗ്ഗസ്ഥി”തിആദിനാ ദേ ഗാഥാ അഭാസി.

തത്ഥ അനുസരീതി അനുബന്ധി. വിക്കന്തന്തി ഉദ്ധരണത്ഥായ കതപരക്കമം. അനുജീവസീതി ഉപജീവസി, തസ്സാനുഭാവേന തയാ ജീവിതം ലദ്ധന്തി അത്ഥോ. സമുദ്ധരീതി ഉദ്ധരണം അകാസി. സിലായ യോഗം സരഭോ കരിത്യാതി സിലായ സോപാനസദിസായ നരകതോ

ഉദ്ധരണയോഗ്യതം കരിയാ. അലിനചിത്തത്തി സങ്കോചം അപ്പത്തചിത്തം. തമിഗം വദേശീതി സുവണ്ണസരഭമിഗം ഇയ സിരിസയനേ നിപന്നോ വണ്ണസി. തം സുതാ രാജാ, “അയം മയാ സദ്ധിം ന മിഗവം ആഗതോ, സബ്ബഞ്ച പവത്തിം ജാനാതി, കഥം നു ഖോ ജാനാതി, പുച്ഛിസ്സാമി ന”ന്തി ചിന്തേതാ - “കിം ത്വം നു തത്ത്വേവാ”തി നവമഗാഥമാഹ . തത്ത്വ ഭിംസരൂപന്തി കിം നു തേ ഞാണം ബലവജാതികം, തേനേതം ജാനാസീതി വദതി. ബ്രാഹ്മണോ “നാഹം സബ്ബത്തുബ്ബുദ്ധോ, ബുദ്ധഞ്ജനം അമക്ഖേതാ തയാ കഥിതഗാഥായ പന മയ്ഹം അത്ഥോ ഉപട്ഠാതീ”തി ദീപേന്തോ “ന ചേവഹ”ന്തി ദസമഗാഥമാഹ . തത്ത്വ സുഭാസിതാനന്തി ബുദ്ധഞ്ജനം അമക്ഖേതാ സുട്ഠു ഭാസിതാനം. അത്ഥം തദാനേന്തീതി യോ തേസം അത്ഥോ, തം ആനേന്തി ഉപധാരേന്തീതി അത്ഥോ. തദാ പുരോഹിതോ ധമ്മസേനാപതി അഹോസി. തേനേവാഹ - “അതീതേപീ”തിആദി. സേസം ഉത്താനത്ഥമേവ.

അഞ്ഞാസികോണ്ഡത്തെമേരവത്ത്വ

അഞ്ഞാസികോണ്ഡത്തെമേരാദയോതിആദീസു പന യാമാവസരസഗുണവസേനാതി യമാസഭാവഗുണവസേന. പബ്ബജ്ജാവസേന പടിവേധവസേന സുചിരം സുനിപുണം രത്തിന്ദിവപരിച്ഛേദജാനനവസേന ച രത്തഞ്ഞുതാ വേദിതബ്ബാതി തം ദണ്ഡേന്തോ “ഠപേതാ ഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധ”ന്തിആദിമാഹ. പാകടോവ ഹോതീതി സതിപഞ്ഞാവേപുല്ല്പത്തികോ പാകടോ വിഭൂതോ ഹോതി. അഞ്ഞാസികോണ്ഡത്തോതി സാവകേസു സബ്ബപഥം ചത്താരി അരിയസച്ചാനി ഞാതകോണ്ഡത്തോ. സബ്ബസുപി ഏതദഗ്ഗേസുതി സബ്ബസുപി ഏതദഗ്ഗസുത്തേസു, സബ്ബസു വാ ഏതദഗ്ഗട്ഠപനേസു.

ധൂരപത്താനീതി പത്താനം പമുഖഭൂതാനി ബാഹിരപത്താനി. നവുതിഹത്ഥാനീതി മജ്ജിമപുരിസസ്സ ഹത്ഥേന നവുതിരതനാനി. പദുമേനേവ തം തം പദേസം ഉത്തരതി അതിക്കമതീതി പദുമുത്തരോ, ഭഗവാ. ഗന്ധദാമമാലാദാമാദീഹിതി ആദിസദ്ദേന പത്തദാമാദിം സങ്ഗണ്ഹാതി. തത്ത്വ ഗന്ധദാമേഹി കതമാലാ ഗന്ധദാമം. ലവങ്ഗതക്കോലജാതിപുപ്ഫാദീഹി കതമാലാ മാലാദാമം. തമാലപത്താദീഹി കതമാലാ പത്തദാമം. വങ്ഗപട്ടേതി വങ്ഗദേസേ ഉപ്പന്നഘനസുഖമവത്ഥേ. ഉത്തമസുഖമവത്ഥന്തി കാസികവത്ഥമാഹ.

തേപരിവട്ടധമ്മചക്ഷപ്പവത്തനസുത്തന്തപരിയോസാനേതി ഏത്ഥ “ഇദം ദുക്ഖം അരിയസച്ച”ന്തിആദിനാ സച്ചവസേന, “ദുക്ഖം അരിയസച്ചം പരിഞ്ഞേയ്യ”ന്തിആദിനാ കിച്ചവസേന, “ദുക്ഖം അരിയസച്ചം പരിഞ്ഞാത”ന്തിആദിനാ കതവസേന ച തീഹി ആകാരേഹി പരിവട്ടേതാ ചതുന്നം സച്ചാനം ദേസിതത്താ തയോ പരിവട്ടാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി തിപരിവട്ടം, തിപരിവട്ടമേവ തേപരിവട്ടം, തേപരിവട്ടഞ്ച തം ധമ്മചക്ഷപ്പവത്തനഞ്ചാതി തേപരിവട്ടധമ്മചക്ഷപ്പവത്തനം, തദേവ സുത്തന്തം, തസ്സ പരിയോസാനേതി അത്ഥോ.

സാലിഗബ്ഭം ഫാലേതാ ആദായാതി സാലിഗബ്ഭം ഫാലേതാ തത്ത്വ ലബ്ഭമാനം സാലിഖീരരസം ആദായ. അനുച്ഛവികന്തി ബുദ്ധാനം അനുച്ഛവികം ഖീരപായസം പചാപേമ. വേണിയോ പുരിസഭാവവസേന ബന്ധിതാ കലാപകരണേ കലാപഗ്ഗം. ഖലേ കലാപാനം ഠപനദിവസേ ഖലഗ്ഗം. മദ്ദിതാ വീഹിനം രാസികരണദിവസേ ഖലഭണ്ഡഗ്ഗം. കോട്ഠേസു ഹി ധത്തസ്സ പക്ഖിപനദിവസേ കോട്ഠഗ്ഗം.

ഭേഗതിയോതി ഭേ ഏവ നിപ്ഫത്തിയോ, ഭേ നിട്ഠാതി അത്ഥോ. തസ്ഥിം കുമാരേ സബ്ബത്തുതം പത്തേതി കോണ്ഡത്തെമാണവണ്ണേവ ലദ്ധിയം ഠതാ ഇതരേപി ഛര ജനാ പുത്തേ അനുസാസിംസു. ബോധിരുക്ഖമുലേ പാചിനപസ്സം അചലട്ഠാനം നാമ, യം “വജിരാസന”ന്തിപി വുച്ചതി. മഹതം മഹതിയോ വഹതീതി “പാചിനമുഖോ”തി അവതാ “പാചിനലോകയാതുഅഭിമുഖോ”തി വുത്തം. മംസചക്ഖുപി ലോകനാമസ്സ അപ്പടിഘാതം മഹാവിസയഞ്ചാതി. ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതന്തി “കാമം തചോ ച ന്ഹാരു ച, അട്ഠി ച അവസിസ്സതു”തിആദിനാ (മം നിം ൨.൧൮൪; സം നിം ൨.൨൨, ൨൩൭; അം നിം ൨.൫; മഹാനിം ൧൯൬) വുത്തചതുരങ്ഗസമന്നാഗതം.

ഇദം പന സബ്ബമേവാതി “കസ്സ നു ഖോ അഹം പഥം ധമ്മം ദേസേസ്സാമീ”തിആദിനയപ്പവത്തം (മം നിം ൧.൨൮൪; ൨.൩൪൧; മഹാവം ൧൦) സബ്ബമേവ. പരിവിതക്കമത്തമേവ തഥാ അത്ഥസിദ്ധിയാ അഭാവതോ. പുപ്ഫിതഫലിതം കതാതി അഭിഞ്ഞാപടിസമ്ഭിദാഹി സബ്ബപാലിഫുല്ല്വം, മഗ്ഗഫലേഹി സബ്ബസോ ഫലഭാരഭരിതഞ്ച

കരോന്തോ പുപ്ഫിതം ഫലിതം കത്യാ. അപക്കമിതുകാമോ ഹുത്യാതി ദേപി അഗ്ഗസാവകേ അത്തനോ നിപച്ചകാരം കരോന്തേ ദിസാ തേസം ഗുണാതിരേകതം ബഹു മഞ്ഞേന്തോ ബുദ്ധാനം സന്തികാ അപക്കമിതുകാമോ ഹുത്യാ. തത്ത്വേവാതി ഛരദുന്തദഹതീരേയേവ.

സാരിപുത്ത-മോഗ്ഗല്ലാനത്ഥേരവത്ഥു

൧൮൯-൧൯൦. ദുതിയതതിയേസു ഇദ്ധിമന്താനന്തി ഏത്ഥ മന്ത-സദോ അതിസയത്ഥവിസയോതി മേരസ്സ അതിസയികഇദ്ധിതം ദസ്സേതും - “ഇദ്ധിയാ സമ്പന്നാ”ന്തി വുത്തം. സഹ പംസുഹി കീളിംസുതി സഹപംസുകീളിതാ. ഇധലോകത്തഭാവമേവാതി ദിട്ഠധമ്മികഅത്തഭാവമേവ. സോളസ പഞ്ഞാ പടിവിജ്ജിതാ റിതോതി മജ്ജിമനികായേ അനുപദസുത്തന്തദേസനായ “മഹാപഞ്ഞോ, ഭിക്ഖവേ, സാരിപുത്തോ, പുമുപഞ്ഞോ, ഭിക്ഖവേ, സാരിപുത്തോ, ഹാസപഞ്ഞോ, ഭിക്ഖവേ, സാരിപുത്തോ, ജവനപഞ്ഞോ, ഭിക്ഖവേ, സാരിപുത്തോ, തിക്ഖപഞ്ഞോ, ഭിക്ഖവേ, സാരിപുത്തോ, നിബ്ബേധികപഞ്ഞോ, ഭിക്ഖവേ, സാരിപുത്തോ”തി (൧൦ നി൦ ൩.൯൩) ഏവമാഗതാ മഹാപഞ്ഞാദികാ ഛര, തസ്ഥിംയേവ സുത്തേ ആഗതാ നവാനുപുബ്ബവിഹാരസമാപത്തിപഞ്ഞാ, അരഹത്തമഗ്ഗപഞ്ഞാതി ഇമാ സോളസവിധാ പഞ്ഞാ പടിവിജ്ജിതാ സച്ഛികത്യാ റിതോ.

പഞ്ചസാകച്ഛന്തി പഞ്ചസ്സ പൂച്ഛനവസേന വിസ്സജ്ജനവസേന ച സാകച്ഛം കരോതി. അത്ഥികേഹി ഉപഞ്ഞാതം മഗ്ഗന്തി ഏതം അനുബന്ധനസ്സ കാരണവചനം. ഇദഞ്ചി വുത്തം ഹോതി - യംസുനാഹം ഇമം ഭിക്ഖും പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ അനുബന്ധേയം. കസ്ഥാ? യസ്ഥാ ഇദം പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ അനുബന്ധനം നാമ അത്ഥികേഹി ഉപഞ്ഞാതം മഗ്ഗം, ഞാതോ ചേവ ഉപഗതോ ച മഗ്ഗോതി അത്ഥോ. അഥ വാ അത്ഥികേഹി അമ്ഹേഹി മരണേ സതി അമതേനപി ഭവിതബ്ബന്തി ഏവം കേവലം അത്ഥിതി ഉപഞ്ഞാതം, അനുമാനഞാണേന ഉപഗത്യാ ഞാതം നിബ്ബാനം നാമ അത്ഥി, തം മഗ്ഗന്തോ പരിയേസന്തോതി ഏവബേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠേബ്ബോ.

നേസം പരിസായാതി ദിന്നം അഗ്ഗസാവകാനം പരിവാരഭൂതപരിസായ. ദേവ അഗ്ഗസാവകേതി സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനേ ദേവ മഹാനുഭാവേ സാവകേ. റാനന്തരേതി അഗ്ഗസാവകത്തസഞ്ചിതേ റാനന്തരേ റപേസി. കസ്ഥാ പനേത്ഥ “അഗ്ഗസാവകേ”തി അവത്യാ “മഹാസാവകേ”തി വുത്തം. യദി അഞ്ജേപി മഹാമേരാ അഭിഞ്ഞാതാദിഗുണവിസേസയോഗേന “മഹാസാവകാ”തി വത്തബ്ബതം ലഭന്തി, ഇമേയേവ പന സാവകേസു അനഞ്ഞസാധാരണഭൂതാ വിസേസതോ “മഹാസാവകാ”തി വത്തബ്ബാതി ദസ്സനത്ഥം “ദേപി മഹാസാവകേ”തി വുത്തം.

മഹാകസ്സപത്ഥേരവത്ഥു

൧൯൧. ചതുത്ഥേ യസ്ഥാ യുതവാദയുതയമ്മയുതങ്ഗാനി യുതമുലകാനി, തസ്ഥാ “യുതോ വേദിതബ്ബോ”തി ആരദ്ധം, തത്ഥ കിലേസേ യുനി യുതവാതി യുതോ, യുതകിലേസോ പൂഗ്ഗലോ, കിലേസയുനനോ വാ യമ്മോ, കിലേസയുനനോ യമ്മോതി ച സപുബ്ബഭാഗോ അരിയമഗ്ഗോ ദട്ഠേബ്ബോ. തം യുതസഞ്ചിതം കിലേസയുനനയമ്മം വദന്തി, പരേ തത്ഥ പതിട്ഠാപേതിതി യുതവാദോ. ചതുക്കഞ്ചേത്ഥ സമ്ഭവതീതി തം ദസ്സേതും - “ഏത്ഥ പനാ”തിആദി ആരദ്ധം. തയിദന്തി നിപാതോ, തസ്സ സോ അയന്തി അത്ഥോ. യുതഭൂതസ്സ യുതഭൂതാ യമ്മാ യുതയമ്മാ. അപ്പിച്ചുതാ സന്തുട്ഠിതാ ഹേട്ഠാ വുത്താ ഏവ . കിലേസേ സമ്മാ ലിഖതി തച്ഛതീതി സല്ലേഖോ, കിലേസജേഗുച്ഛീ, തസ്സ ഭാവോ സല്ലേഖതാ. ദീഹിപി കാമേഹി വിവിചിതീതി പവിവേകോ, യോനീസോമനസികാരബഹുലോ പൂഗ്ഗലോ, തസ്സ ഭാവോ പവിവേകതാ. ഇമിനാ സരീരട്ഠപനമത്തേന അത്ഥിതി ഇദമട്ഠി ത്ഥ-കാരസ്സ ട്ഠ-കാരം കത്യാ, തസ്സ ഭാവോ ഇദമട്ഠിതാ, ഇമേഹി വാ കുസലധമ്മേഹി അത്ഥി ഇദമട്ഠി, യേന ഞാണേന “പബ്ബജിതേന നാമ പംസുകൂലികങ്ഗാദിസു പതിട്ഠിതേന ഭവിതബ്ബ”ന്തി യമാനുസിട്ഠം യുതഗുണേ സമാദിയതി ചേവ പരിഹരതി ച, തം ഞാണം ഇദമട്ഠിതാ. തേനാഹ - “ഇദമട്ഠിതാ ഞാണമേവാ”തി. യുതയമ്മാ നാമാതി യുതങ്ഗസേവനായ പടിപക്ഖഭൂതാനം പാപധമ്മാനം യുനനവസേന പവത്തിയാ യുതോതി ലദ്ധനായ യുതങ്ഗചേതനായ ഉപകാരകാ യമ്മാതി കത്യാ യുതയമ്മാ നാമ . അനുപതന്തിതി തദന്തോഗയാ തപ്പരിയാപന്നാ ഹോന്തി തദുഭയസ്സേവ പവത്തിവിസേസഭാവതോ. പടിക്ഖേപവത്ഥുസുതി യുതങ്ഗസേവനായ പടിക്ഖിപിതബ്ബവത്ഥുസു പഹാതബ്ബവത്ഥുസു.

പംസുകുലികൾഗം...പേം... നേസജികൾഗന്തി ഉദ്ദേശോപി പേയ്യാലനയേന ദസ്സിതോ. യദേതമ വത്തഞ്ചം, തം സഞ്ചം വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൨൨ ആദയോ) വിത്ഥാരതോ വുത്തം. യുതവാദഗ്ഗഹണേനേവ മേരസ്സ യുതഭാവോപി ഗഹിതോ ഹോതീതി “യുതവാദാന”നേവ വുത്തം. അയം മഹാതി അഭിനീഹാരാദിമഹന്തായപി സാസനസ്സ ഉപകാരിതായപി അയം മേരോ മഹാ, ഗുണമഹന്തായ പസംസാവചനമേവ വാ ഏതം മേരസ്സ യദിദം മഹാകസ്സപോതി യഥാ “മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ”തി.

സത്ത്വ യമ്മദേസനായ വത്ത്വത്തയേ സഞ്ജാതപ്പസാദതായ ഉപാസകഭാവേ റിത്താ വുത്തം - “ഉപോസമങ്ഗാനി അധിട്ഠായാ”തിആദി. ഏതസ്സ അഗ്ഗഭാവസ്സാതി യോജേതഞ്ചം. സച്ചകാരോതി സച്ചഭാവാവഹോ കാരോ, അവിസംവാദനവസേന വാ തദത്ഥസായനോതി അത്ഥോ. കോലാഹലന്തി കൂതൂഹലവിപ്ഫാരോ. സത്ഥാ സത്തമേ സത്തമേ സംവച്ഛരേ യമ്മം കമേനോ സത്താനം സവനയോഗ്ഗം കാലം സല്ലക്ഖേനോ ദിവാ സായന്ഹസമയം കമേതി, രത്തിയം സകലയാമം. തേനാഹ - “ബ്രാഹ്മണോ ബ്രാഹ്മണേ ആഹ - ‘ഭോതി കിം രത്തിം യമ്മം സുണിസ്സസി ദിവാ’”തി. വിസ്സാസികോതി വിസ്സാസികഭാവോ. “തതോ പട്ഠായ സോ”തി വാ പാഠോ.

ഭേ അസങ്ഖ്യേയ്യാനി പൂരിതപാരമിസ്സാതി ഇദം സാ പരമ്പരായ സോതപതിതം അത്ഥം ഗഹേത്വാ ആഹ. അഭിന്നവിപാകസ്സാതി അവിപക്കവിപാകസ്സ. ഭദ്രകേ കാലേതി യുത്തേ കാലേ. നക്ഖത്തന്തി നക്ഖത്തേന ലക്ഖിതം ഛരണം. തസ്ഥിം തസ്ഥിങ്ഹി നക്ഖത്തേ അനുഭവിതഞ്ചുരണാനി നക്ഖത്താനി നാമ, ഇതരാനി പന ഛരണാനി നാമ. സമ്മാപതിതദുക്ഖത്തോ വിമോചനേന തതോ നിയ്യാനാവഹതായ ഇച്ഛിതത്ഥസ്സ ലഭാപനത്തോ ച നിയ്യാനികം. തേസന്തി സുവണ്ണപദുമാനം. ഓലമ്ബകാതി സുവണ്ണരത്നവിചിത്താ രത്നദാമാ. പുണ്ണെനിയാമേനാതി പുണ്ണാനുഭാവസിദ്ധേന നിയ്യാമേന. സ്വസ്സ ബാരാണസിരജ്ജം ദാതും കത്തോകാസോ. ഫുസ്സരഥന്തി മങ്ഗലരഥം. സേതച്ഛത്തഉണ്ഹീസവാലബീജനിഖഗ്ഗമണിപാദുകാനി പഞ്ചവിധം രാജകകുഡണ്ഡന്തി വദന്തി. ഇധ പന സേതച്ഛത്തം വിസും ഗഹിതന്തി സീഹാസനം പഞ്ചമം കത്വാ വദന്തി. പാരുപനകണ്ണന്തി പാരുപനവത്ഥസ്സ ദസന്തം. ദിബ്ബവത്ഥദായിപുണ്ണാനുഭാവചോദിതോ “നനു താതാ മൂല”ന്തി ആഹ. അഹോ തപസ്സീതി അഹോ കപണോ അഹം രാജാതി അത്ഥോ. ബുദ്ധാനം സദുഹിത്വാതി ബുദ്ധാനം സാസനം സദുഹിത്വാ. ചക്രമനസതാനീതി ഇതി-സദ്ദോ ആദ്യത്ഥോ. തേന ഹി അഗ്ഗിസാലാദിനി പഞ്ചജിതസാരൂപ്പാനി റാനാനി സങ്ഗഹ്ഹാതി.

സാധുകീളിതന്തി അരിയാനം പരിനിബ്ബുതട്ഠാനേ കാതബ്ബസുക്കാരം വദന്തി. നപ്പമജ്ജി, നിരോഗാ അയ്യാതി പുച്ഛിതാകാരദസ്സനം. പരിനിബ്ബുതാ ദേവാതി ദേവീ പടിവചനം അദാസി. പടിയാദേവാതി നിയ്യാതേത്വാ. സമണകപഞ്ചജന്തി സമിതപാപേഹി അരിയേഹി അനുട്ഠാതബ്ബപഞ്ചജം. സോ ഹി രാജാ പച്ചേകബുദ്ധാനം വേസസ്സ ദിട്ഠത്താ “ഇദമേവ ഭദ്രക”ന്തി താദിസംയേവ ലിങ്ഗം ഗങ്ഹി. തത്ഥേവാതി ബ്രഹ്മലോകേ ഏവ. വീസതിമേ വസ്സേ സമ്പത്തേതി ആഹരിത്വാ സമ്ബന്ധോ. ബ്രഹ്മലോകത്തോ ചവിത്വാ നിബ്ബത്തത്താ, ബ്രഹ്മചരിയാധികാരസ്സ ച ചിരകാലസമ്ഭൂതത്താ “ഏവരൂപം കഥം മാ കമേമാ”തി ആഹ. വീസതി ധരണാനി നീക്ഖന്തി വദന്തി, പഞ്ചപലം നീക്ഖന്തി അപരേ. ഇത്ഥാകരോതി ഇത്ഥിരത്ഥസ്സ ഉപ്പത്തിട്ഠാനം. അയ്യധീതാതി അമ്ഹാകം അയ്യസ്സ ധീതാ, ഭദ്രകാപിലാനീതി അത്ഥോ. സമാനപണ്ണന്തി സദിസപണ്ണം സദിസലേഖം കുമാരസ്സ കുമാരികായ ച യുത്തം പണ്ണലേഖം. തേ പൂരിസാ സമാഗതട്ഠാനത്തോ മഗധരട്ഠേ മഹാതിത്ഥഗാമം മദ്ദരട്ഠേ സാഗലനഗരഞ്ച ഉദിസ്സ അപക്കമന്താ അത്തമത്തം വിസ്സജ്ജന്താ നാമ ഹോന്തീതി “ഇതോ ച ഏത്തോ ച പേസേസു”ന്തി വുത്താ.

പുപ്ഫദാമന്തി ഹത്ഥിഹത്ഥപ്പമാണം പുപ്ഫദാമം. താനീതി താനി ഉഭോഹി ഗന്മാപിതാനി ഭേ പുപ്ഫദാമാനി. തേതി ഉഭോ ഭദ്രാ ചേവ പിപ്പലികുമാരോ ച . ലോകാമിസേനാതി കാമസ്സാദേന. അസംസട്ഠാതി ന സംയുത്താ ഘടേ ജലന്തേന വിധ പദീപേന അജ്ജ്യാസയേ സമുജ്ജലന്തേന വിമോക്ഖബീജേന സമുസ്സാഹിതചിത്തത്താ. യന്തബദ്ധാനീതി സസ്സസമ്പാദനത്ഥം തത്ഥ തത്ഥ ദ്വാരകവാടയോജനവസേന ബദ്ധാനി നീക്ഖമനതുമ്ബാനി. കമ്മത്തോതി കസികമ്മകരണ്ഡ്ഠാനം. ദാസികഗാമാതി ദാസാനം വസനഗാമാ. ഓസാരേത്വാതി പക്ഖിപിത്വാ. ആകപ്പകുത്തവസേനാതി ആകാരവസേന കിരിയാവസേന. അനനുച്ഛവികന്തി പഞ്ചജിതഭാവസ്സ അനനുരൂപം. തസ്സ മത്ഥകേതി ദേധാപഥസ്സ ദിധാഭൂതട്ഠാനേ. ഏതേസം സങ്ഗഹം കാതും വട്ടതീതി നിസീദതീതി

സമ്ബന്ധം. സാ പന തത്വ സത്വ നിസജ്ജാ ഏദിസീതി ദസ്സേതും - “നിസീദന്തോ പനാ”തിആദി വൃത്തം. തത്വ യാ ബുദ്ധാനം
അപരിമിതകാലസമ്ഭൂതാചിന്തേയ്യാപരിന്തേയ്യാപുണ്യസമ്ഭാരൂപചയനിബൃത്താ
രൂപപ്പഭാവബുദ്ധഗുണവിജ്ഞാതിതാ
ദൃത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണഅസീതിഅനുബൃന്ജനസമുജ്ജലിതാ
ബ്യാമപ്പഭാകേതുമാലാലങ്കതാ സഭാവസിദ്ധിതായ അകിത്തിമാ രൂപകായസിരീ, തന്യേവ
മഹാകസ്സപസ്സ അദിട്ഠപുബ്ബപ്പസാദസംവദ്ധനത്വം അനിഗ്ഗുഹിത്വാ നിസിന്നോ ഭഗവാ
“ബുദ്ധവേസം ഗഹേത്വാ...പേ... നിസീദീ”തി വുത്തോ. അസീതിഹത്വപ്പദേസം ബ്യാപേത്വാ
പവത്തിയാ അസീതിഹത്വാതി വുത്താ. സതസാഖോതി ബഹുസാഖോ അനേകസാഖോ.
സുവണ്ണവണ്ണോവ അഹോസി നിരന്തരം ബുദ്ധരസ്മീഹി സമന്തതോ സമോകിണ്ണഭാവതോ.

തീസു റാനേസുതി ദൂരതോ നാതിദൂരേ ആസന്നേതി തീസു റാനേസു. തീഹി ഓവാദേഹിതി
“തസ്മാതിഹ തേ, കസ്സപ, ഏവം സിക്ഖിതഞ്ചം ‘തിഞ്ചം മേ ഹിരോത്തപ്പം പച്ചുപട്ഠിതം
ഭവിസ്സതി മേരേസു നവേസു മജ്ജിമേസു’തി. ഏവഞ്ഹി തേ, കസ്സപ, സിക്ഖിതഞ്ചം.
തസ്മാതിഹ തേ, കസ്സപ, ഏവം സിക്ഖിതഞ്ചം ‘യം കിഞ്ചി യമ്മം സുണിസ്സാമി
കുസല്യപസംഹിതം, സഞ്ചം തം അട്ഠിം കത്വാ മനസി കരിത്വാ സഞ്ചം ചേതസാ
സമന്നാഹരിത്വാ ഓഹിതസോതോ യമ്മം സുണിസ്സാമി’തി, ഏവഞ്ഹി തേ, കസ്സപ,
സിക്ഖിതഞ്ചം. തസ്മാതിഹ തേ, കസ്സപ, ഏവം സിക്ഖിതഞ്ചം ‘സാതസഹഗതാ ച മേ
കായഗതാസതി ന വിജഹിസ്സതീ’തി, ഏവഞ്ഹി തേ, കസ്സപ, സിക്ഖിതഞ്ചം”തി (സം നി
൨.൧൫൪) ഇമേഹി തീഹി ഓവാദേഹി. ഏത മേ ഹി ഭഗവാ പഠമം ഓവാദം മേരസ്സ
ബ്രാഹ്മണജാതികത്താ ജാതിമാനപ്പഹാനത്വമഭാസി, ദുരിയം ബാഹുസച്ചം നിസ്സായ
ഉപ്പജനകഅഹംകാരപ്പഹാനത്വം, തതിയം ഉപധിസമ്പത്തിം നിസ്സായ
ഉപ്പജനകഅത്തസിന്നേഹപ്പഹാനത്വം . മുദുകാ ഖോ ത്യായന്തി മുദുകാ ഖോ തേ അയം.
കസ്മാ പന ഭഗവാ ഏവമാഹ? മേരേന സഹ ചിവരം പരിവത്തേതുകാമതായ. കസ്മാ
പരിവത്തേതുകാമോ ജാതോതി? മേരം അത്തനോ റാനേ റപേതുകാമതായ. കിം
സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനാ നത്ഥീതി? അത്ഥി, ഏവം പനസ്സ അഹോസി “ഇമേന ചിരം റസ്സന്തി,
കസ്സപോ പന വിസതിവസ്സസതായുകോ, സോ മയി പരിനിബ്ബുതേ സത്തപണ്ണിഗുഹായം
വസിത്വാ യമ്മവിനയസങ്ഗഹം കത്വാ മമ സാസനം
പഞ്ചവസ്സസഹസ്സപരിമാണകാലപ്പവത്തനകം കരിസ്സതീതി അത്തനോ റാനേ റപേസി. ഏവം
ഭിക്ഖു കസ്സപസ്സ സുസ്സൂസിതഞ്ചം മഞ്ഞിസ്സന്തി”തി. തസ്മാ ഏവമാഹ.

ചന്ദുപമോതി ചന്ദസദിസോ ഹുത്വാ. കിം പരിമണ്ഡലതായ? നോ, അപിച ഖോ യഥാ
ചന്ദോ ഗഗനതലം പക്ഖന്ദമാനോ ന കേനചി സദ്ധിം സന്ധവം വാ സിന്നേഹം വാ ആലയം
വാ കരോതി, ന ച ന ഹോതി മഹാജനസ്സ പിയാ മനാപോ, അയമ്പി ഏവം കേനചി
സദ്ധിം സന്ധവാദീനം അകരണേന ബഹുജനസ്സ പിയാ മനാപോ ചന്ദുപമോ ഹുത്വാ
ഖത്തിയകുലാദീനി ചത്താരി കുലാനി ഉപസങ്കമതീതി അത്ഥോ. അപകസ്സേവ കായം അപകസ്സ
ചിത്തന്തി തേനേവ സന്ധവാദീനം അകരണേന കായഞ്ച ചിത്തഞ്ച അപകഡ്ഢിത്വാ,
അപന്നേത്വാതി അത്ഥോ. നിച്ചം നവോതി നിച്ചനവകോവ, ആഗന്തുക്കസദിസോ ഹുത്വാതി
അത്ഥോ. ആഗന്തുകോ ഹി പടിപാടിയാ സമ്പത്തഗേഹം പവിസിത്വാ സചേ നം ഘരസാമികാ
ദിസാ “അമ്ഹാകമ്പി പുത്തഭാതരോ വിപ്പവാസം ഗത്വാ ഏവം വിചരിംസു”തി
അനുകമ്പമാനാ നിസീദാപേത്വാ ഭോജേന്തി, ഭുത്തമത്തോയേവ “തുമ്ഹാകം ഭാജനം
ഗണ്ഹമാ”തി ഉട്ഠായ പക്കമതി, ന തേഹി സദ്ധിം സന്ധവം വാ കരോതി, കിച്ചകരണീയാനി
വാ സംവിദഹതി, ഏവമയമ്പി പടിപാടിയാ സമ്പത്തം ഘരം പവിസിത്വാ യം ഇരിയാപഥേ
പസന്നാ മനുസ്സാ ദേന്തി, തം ഗഹേത്വാ ഛരിനസന്ധവോ തേസം കിച്ചകരണീയേ അബ്യാവടോ
ഹുത്വാ നിക്ഖമതീതി ദീപേതി.

അപ്പഗബ്ഭോതി നപ്പഗബ്ഭോ, അട്ഠട്ഠാനേന കായപാഗബ്ഭിയേന, ചതുട്ഠാനേന
വചിപാഗബ്ഭിയേന, അനേകട്ഠാനേന മനോപാഗബ്ഭിയേന ച വിരഹിതോതി അത്ഥോ.
അട്ഠട്ഠാനം കായപാഗബ്ഭിയം നാമ
സങ്ഘഗണപുഗ്ഗലഭോജനസാലജന്താഘരനഹാനതിത്ഥഭിക്ഖാചാരമഗ്ഗേസു അന്തരഘരപവേസനേ
ച കായേന അപ്പതിരൂപകരണം. ചതുട്ഠാനം വചിപാഗബ്ഭിയം നാമ
സങ്ഘഗണപുഗ്ഗലഅന്തരഘരേസു അപ്പതിരൂപവാചാനിച്ചാരണം. അനേകട്ഠാനം
മനോപാഗബ്ഭിയം നാമ തേസു തേസു റാനേസു കായവാചാഹി അജ്ജയാചാരം

അനാപജിതാപി മനസാ കാമവിതക്കാദീനം വിതക്കനം. സബ്ബേസമ്പി ഇമേസം പാഗബ്ഭിയാനം അഭാവേന അപ്പഗബ്ഭോ ഹുത്വാ കുലാനി ഉപസങ്കമതിതി അത്ഥോ. കസ്സപസംയുത്തേന ച ചന്ദുപമപ്പടിപദാദിമേരസ്സ യുതവാദേസു അഗ്ഗഭാവസ്സ ബോധിത്താ വുത്തം “ഏതദേവ കസ്സപസംയുത്തം അട്ഠപ്പത്തിം കത്വാ”തി.

അനുരൂഢതേരവത്ഥു

൧൯൨. പഞ്ചമേ ഭോജനപപഞ്ചമത്തന്തി ഗോചരഗാമേ പിണ്ഡായ ചരണാഹാരപരിഭോഗസഞ്ചിതം ഭോജനപപഞ്ചമത്തം. ദീപരുക്ഖാനന്തി ലോഹദന്തകട്ഠമയാനം മഹന്താനം ദീപരുക്ഖാനം. ലോഹമയേസുപി ഹി തേസു ദീപാധാരേസു ദീപരുക്ഖകാതി രുജ്ജഹിരേസാ ദട്ഠഞ്ചാ. ഓലമ്ബകദീപമണ്ഡലദീപസഞ്ചരണദീപാദികാ സേസദീപാ.

അനുപരിയായി പദക്ഖിണകരണവസേന. അഹം തേനാതി യേന തുയ്ഹം അത്ഥോ, അഹം തേന പവാദേമി, തസ്ഥാ തം ആഹരാപേത്യാ ഗബ്ഹാതി അത്ഥോ. സുവണ്ണപാതിയംയേവസ്സ ഭത്തം ഉപ്പജ്ജിതി ദേവതാനുഭാവേന ഉപ്പജ്ജി, ന കിഞ്ചി പചനകിച്ചം അത്ഥി. സത്ത മഹാപുരിസവിതക്കേ വിതക്കേസീതി “അപ്പിച്ചുസ്സായം ധമ്മോ, നായം ധമ്മോ മഹിച്ചുസ്സാ”തിആദികേ സത്ത മഹാപുരിസവിതക്കേ വിതക്കേസി. അട്ഠമേതി “നിപ്പപഞ്ചാരാമസ്സായം ധമ്മോ, നായം ധമ്മോ പപഞ്ചാരാമസ്സാ”തി ഏതസ്ഥിം പുരിസവിതക്കേ.

മമ സങ്കപ്പമഞ്ഞായാതി “അപ്പിച്ചുസ്സായം ധമ്മോ, നായം ധമ്മോ മഹിച്ചുസ്സാ”തിആദിനാ (ദീ. നി. ൩.൩൨൮; അ. നി. ൮.൩൦) മഹാപുരിസവിതക്കവസേന ആരഭ്യമത്തം മത്ഥകം പാപേതും അസമത്ഥഭാവേന റിതം മമ സങ്കപ്പം ജാനിത്വാ. മനോമയേനാതി മനോമയേന വിയ മനസാ നിമ്മിതസദീസേന, പരിണാമിതേനാതി അത്ഥോ. ഇദ്ധിയാതി “അയം കായോ ഇദം ചിത്തം വിയ ഹോതു”തി ഏവം പവത്തായ അധിട്ഠാനിദ്ധിയാ.

യദാ മേ അഹു സങ്കപ്പോതി യസ്ഥിം കാലേ മയ്ഹം “കീദിസോ നു ബോ അട്ഠമോ മഹാപുരിസവിതക്കോ”തി പരിവിതക്കോ അഹോസി, യദാ മേ അഹു സങ്കപ്പോ, തതോ മമ സങ്കപ്പമഞ്ഞായ ഇദ്ധിയാ ഉപസങ്കമി, ഉത്തരി ദേസയിതി യോജനാ. ഉത്തരിദേസയിതി “നിപ്പപഞ്ചാരാമസ്സായം ധമ്മോ നിപ്പപഞ്ചരതിനോ , നായം ധമ്മോ പപഞ്ചാരാമസ്സ പപഞ്ചരതിനോ”തി (ദീ. നി. ൩.൩൨൮; അ. നി. ൮.൩൦) ഇമം അട്ഠമം മഹാപുരിസവിതക്കം പൂരേന്തോ ഉപരി ദേസയി. തം പന ദേസിതം ദസ്സേന്തോ ആഹ - “നിപ്പപഞ്ചരതോ ബുദ്ധോ, നിപ്പപഞ്ചമദേസയി”തി, പപഞ്ചാ നാമ രാഗാദയോ കിലേസാ, തേസം വുപസമനതായ തദഭാവതോ ച ലോകുത്തരധമ്മാ നിപ്പപഞ്ചാ നാമ. യഥാ തം പാപുണാതി, തഥാ ധമ്മം ദേസേസി, സാമുക്കംസിക്കം ചതുസച്ചദേസനം അദേസയിതി അത്ഥോ.

തസ്സാഹം ധമ്മമഞ്ഞായാതി തസ്സ സത്ഥു ദേസനാധമ്മം ജാനിത്വാ. വിഹാസിന്തി യഥാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജന്തോ വിഹരിം. സാസനേരതോതി സിക്ഖത്തയസദ്ഗഹേ സാസനേ അഭിരതോ. തിസ്സോ വിജ്ജാ അനുപ്പത്താതി പുബ്ബേനിവാസത്താണം, ദിബ്ബചക്ഖുത്താണം, ആസവക്ഖയത്താണന്തി ഇമാ തിസ്സോ വിജ്ജാ മയാ അനുപ്പത്താ സച്ഛികതാ. തതോ ഏവ കതം ബുദ്ധസ്സ സാസനം, അനുസിട്ഠി ഓവാദോ അനുട്ഠിതോതി അത്ഥോ.

ഭദ്രിയതേരവത്ഥു

൧൯൩. ഛരട്ഠേ ഉച്ച-സദ്ദേന സമാനത്ഥോ ഉച്ചാ-സദ്ദോതി ആഹ - “ഉച്ചാകുലികാനന്തി ഉച്ചേ കുലേ ജാതാന”ന്തി. കാളീസാ ദേവീതി കാളവണ്ണതായ കാളീ സാ ദേവീ. കുലാനുക്കമേന രജ്ജാനുപ്പത്തി മഹാകുലിനസ്സേവാതി വുത്തം - “സോയേവ ചാ”തിആദി.

ലകുണ്ഡകഭദ്രിയതേരവത്ഥു

൧൯൪. സത്തമേ രിത്തകോതി ദേയ്യവത്ഥുരഹിതോ. ഗുണേ ആവജേജത്വാതി ഭഗവതോ രൂപഗുണേ ചേവ ആകപ്പസമ്പദാദിഗുണേ ച അത്തനോ അധിപ്പായം തത്ത്വാ അമ്ബപക്കസ്സ പടിഗുഹണം പരിഭുഞ്ജന്തി ഏവമാദികേ യഥാഉപട്ഠിതേ ഗുണേ ആവജേജത്വാ.

പിണ്ഡോലഭാരദാജന്മേരവത്വം

൧൯൫. അട്ഠമേ അഭിതനാദഭാവേന സീഹസ്സ വിയ നാഭോ സീഹനാഭോ, സോ ഏതേസം അത്ഥീതി സീഹനാദികാ, തേസം സീഹനാദികാനം. ഗരഹിതബ്ബപസംസീതബ്ബയമ്മേ യാമാവതോ ജാനന്തസ്സേവ ഗരഹാ പസംസാ ച യുത്തരുപാതി ആഹ - “ബുദ്ധാ ച നാമാ”തിആദി. വീണാ ജാതീതിആദിഹി പച്ചവേക്ഖണൊണസ്സ ഭൂമിം ദസ്സേതി. തേന ഹി ഞാണേന അരിയസാവകോ പച്ചവേക്ഖന്തോ “വീണാ ജാതീ”തിആദിം പജാനാതി. കതമാ പനസ്സ ജാതി വീണാ, കമഞ്ച പജാനാതീതി? ന താവസ്സ അതീതാ വീണാ പുബ്ബേവ വീണത്താ, ന അനാഗതാ അനാഗതേ വായാമാഭാവതോ, ന പച്ചുപ്പന്നാ വിജ്ജമാനത്താ. യാ പന മഗ്ഗസ്സ അഭാവിതത്താ ഉപ്പജേയ്യ ഏകചതുപഞ്ചവോകാരഭവേസു ഏകചതുപഞ്ചക്ഖണ്ഡപ്പഭേദാ ജാതി, സാ മഗ്ഗസ്സ ഭാവിതത്താ അനുപാദധമ്മതം ആപജ്ജനേന വീണാ. തം സോ മഗ്ഗഭാവനായ പഹീനകിലേസേ പച്ചവേക്ഖിത്വാ “കിലേസാഭാവേ വിജ്ജമാനവി കമ്മം ആയതിം അപ്പടിസന്ധികം ഹോതീ”തി ജാനന്തോ പജാനാതി.

വുസിതന്തി വുട്ഠം പരിവുട്ഠം, കതം ചരിതം നിട്ഠിതന്തി അത്ഥോ. ബ്രഹ്മചരിയന്തി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം. പുമുജ്ജനകല്യാണകേന ഹി സദ്ധിം സത്ത സേക്ഖാ മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം വസന്തി നാമ, വീണാസവോ വുട്ഠവാസോ. തസ്മാ അരിയസാവകോ അത്തനോ ബ്രഹ്മചരിയവാസം പച്ചവേക്ഖന്തോ “വുസിതം ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി പജാനാതി. കതം കരണീയന്തി ചതുസു സച്ചേസു ചതുഹി മഗ്ഗേഹി പരിഞ്ഞാപഹാനസച്ഛികിരിയാഭാവനാഭിസമയവസേന സോളസവിധം കിച്ചം നിട്ഠാപിതന്തി അത്ഥോ. പുമുജ്ജനകല്യാണകാദയോ ഹി തം കിച്ചം കരോന്തി, വീണാസവോ കതകരണീയോ. തസ്മാ അരിയസാവകോ അത്തനോ കരണീയം പച്ചവേക്ഖന്തോ “കതം കരണീയ”ന്തി പജാനാതി. നാപരം ഇത്ഥത്തായാതി ഇദാനി പുന ഇത്ഥഭാവായ ഏവം സോളസവിധകിച്ചഭാവായ, കിലേസക്ഖയായ വാ മഗ്ഗഭാവനായ കിച്ചം മേ നത്ഥീതി പജാനാതി. അഥ വാ ഇത്ഥത്തായാതി ഇത്ഥഭാവതോ ഇമസ്മാ ഏവംപകാരാ ഇദാനി വത്തമാനക്ഖണ്ഡസന്താനാ അപരം ഖണ്ഡസന്താനം മയ്ഹം നത്ഥി, ഇമേ പന പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ പരിഞ്ഞാതാ തിട്ഠന്തി ഛരിനമൂലകാ രുക്ഖാ വിയ, തേ ചരിമകവിഞ്ഞാണനിരോധേന അനുപാദാനോ വിയ ജാതവേദോ നിബ്ബായിസ്സന്തിതി പജാനാതി.

മന്താണിപുത്തപുണ്ണത്ഥേരവത്വം

൧൯൬. നവമേ അട്ഠാരസസുപി വിജ്ജാട്ഠാനേസു നിപ്ഫത്തിം ഗതത്താ “സബ്ബസിപ്പേസു കോവിദോ ഹുത്വാ”തി വുത്തം. അഭിദയാഅബ്ഭഞ്ഞാവഹസ്സേവ ധമ്മസ്സ തത്ഥ ഉപലബ്ഭനേതോ “മോക്ഖധമ്മം അഭിസാ”തി വുത്തം. തേനാഹ - “ഇദം വേദത്തയം നാമാ”തിആദി. തഥാ ഹി അനേന ദുഗ്ഗതിപരിമുച്ചനവി ദുല്ലഭം, അഭിഞ്ഞാപരിവാരാനം അട്ഠന്നം സമാപത്തിനം ലാഭിതായ സയം ഏകദേശേന ഉപസന്തോ പരമുക്കംസഗതം ഉത്തമദമമസമമം അനഞ്ഞസാധാരണം ഭഗവന്തം സമ്ഭാവേന്തോ “അയം പുരിസോ”തിആദിമാഹ. പിടകാനി ഗഹേതാ ആഗച്ഛന്തിതി ഫലഭാജനാനി ഗഹേതാ അസ്സാമികായ ആഗച്ഛന്തി. ബുദ്ധാനന്തി ഗാരവവസേന ബഹുവചനനിദേസോ കതോ. പരിഭുഞ്ജീതി ദേവതാഹി പക്ഖിത്തദിബ്ബോജം വനമൂലഫലാഫലം പരിഭുഞ്ജി. പത്തേ പതിട്ഠാപിതസമനന്തരമേവ ഹി ദേവതാ തത്ഥ ദിബ്ബോജം പക്ഖിപിംസു. സമ്മസിത്വാതി പച്ചവേക്ഖിത്വാ, പരിവത്തേത്വാതി ച വദന്തി. അരഹത്തം പാപുണിംസൂതി മഹാദേവത്ഥേരസ്സ അനുമോദനകമായ അനുപുബ്ബികമാസക്ഖികായ സുവിസോധിതചിത്തസന്താനാ അരഹത്തം പാപുണിംസു.

ദസഹി കമാവത്ഥൂഹീതി അപ്പിച്ചകമാ സന്തുട്ഠികമാ പവിവേകകമാ അസംസഗ്ഗകമാ വീരിയാരമ്ഭകമാ സിലസമ്പദാകമാ സമാധിസമ്പദാകമാ പഞ്ഞാസമ്പദാകമാ വിമുത്തിസമ്പദാകമാ വിമുത്തിഞാണദസ്സനസമ്പദാകമാതി ഇമേഹി ദസഹി കമാവത്ഥൂഹി. ജാതിഭൂമിരട്ഠവാസിനോതി ജാതിഭൂമിവന്തദേസവാസിനോ, സത്ഥു ജാതദേസവാസിനോതി അത്ഥോ. സീസാനുലോകികോതി പുരതോ ഗച്ഛന്തസ്സ സീസം അനു അനു പസ്സന്തോ. ഓകാസം സല്ലക്ഖേത്വാതി സാകച്ഛായ അവസരം സല്ലക്ഖേത്വാ. സത്തവിസുദ്ധിക്കമം പുച്ഛീതി “കിം നു ഖോ, ആവുസോ, സീലവിസുദ്ധതം ഭഗവതി ബ്രഹ്മചരിയം വുസ്സതി”തിആദിനാ (൧൦ നി ൧.൨൫൭) സത്ത വിസുദ്ധിയോ പുച്ഛി. ധമ്മകമികാനം അഗ്ഗട്ഠാനേ പേസി സവിസേസേന ദസകമാവത്ഥുലാഭിതായ.

മഹാകച്ചാനന്തരവർത്തു

൧൯൭. ദസമേ സംഖിത്തേന കമിതയമ്മസ്സാതി മധുപിണ്ഡികസുത്തന്തദേസനാസു വിയ സഖ്വേപേന ദേസിതയമ്മസ്സ. തം ദേസനം വിത്ഥാരേതാതി തം സഖ്വേപദേസനം ആയതനാദിവസേന വിത്ഥാരേതാ. അത്ഥം വിഭജമാനാനന്തി തസ്സാ സഖ്വേപദേസനായ അത്ഥം വിഭജിത്വാ കമേന്താനം. അത്ഥവസേനവാതി “ഏത്തകാ ഏതസ്സ അത്ഥാ”തി അത്ഥവസേന വാ ദേസനം പൂരേതും സക്കോന്തി. ബുദ്ധ്ജനവസേനവാതി “ഏത്തകാനി ഏത്ഥ ബുദ്ധ്ജനാനി ദേസനാവസേന വത്തബ്ബാനീ”തി ബുദ്ധ്ജനവസേന വാ പൂരേതും സക്കോന്തി. അയം പന മഹാകച്ചാനന്തരോ ഉഭയവസേനപിസക്കോതി തസ്സ സഖ്വേപേന ഉദ്ദിട്ഠസ്സ വിത്ഥാരേന സത്ഥു അജ്ജയാസയാനുരൂപം ദേസനതോ, തസ്ഥാ തത്ഥ അഗ്ഗോതി വുത്തോ. വുത്തനയേനേവാതി “പാതോവ സുഭോജനം ഭുജ്ജിത്വാ ഉപോസമങ്ഗാനി അധിട്ഠായാ”തിആദിനാ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ. അത്തേഹീതി അത്താസം ഇത്ഥീനം കേസേഹി അതിവിയ ദീഘാ. ന കേവലഞ്ച ദീഘാ ഏവ, അഥ ഖോ സിനിദ്ധനീലമുദുകഞ്ചികാ ച. നിക്കേസീതി അപ്പകേസീ യഥാ “അനുദരാ കണ്ഠാ”തി.

പണിയന്തി വിക്കേതബ്ബഭണ്ഡം. ആവജേജത്വാതി ഉപനിസ്സയം കേസാനം പകതിഭാവാപത്തിഞ്ച ആവജേജത്വാ. ഗാരവേനാതി മുണ്ഡസീസാപി മേരേ ഗാരവേന ഏകവചനേനേവ ആഗത്വാ. നിമന്തേത്വാതി സ്വാതനായ നിമന്തേത്വാ. ഇമിസ്സാ ഇത്ഥിയാതി യഥാവുത്തസേട്ഠിധീതരമാഹ. ദിട്ഠയമ്മിക്കോവാതി അവധാരണം അട്ഠാനപയുത്തം, ദിട്ഠയമ്മിക്കോ യസപടിലാഭോവ അഹോസീതി അത്ഥോ. യസപടിലാഭോതി ച ഭവസമ്പത്തിപടിലാഭോ. സത്തസു ഹി ജവനചേതനാസു പഠമാ ദിട്ഠയമ്മവേദനീയഫലാ, പച്ഛിമാ ഉപപജ്ജവേദനീയഫലാ, മജ്ജേ പഞ്ച അപരാപരിയവേദനീയഫലാ, തസ്ഥാ പഠമം ഏകം ചേതനം ഠപേത്വാ സേസാ യഥാസകം പരിപുണ്ണഫലദായിനോ ഹോന്തി, പഠമചേതനായ പന ദിട്ഠയമ്മിക്കോ യസപടിലാഭോവ അഹോസി.

പഠമഏതദഗ്ഗവഗ്ഗവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൧൪. ഏതദഗ്ഗവഗ്ഗോ

(൧൪) ൨. ദുതിയഏതദഗ്ഗവഗ്ഗവണ്ണാ

ചുളപന്ഥകന്തരവർത്തു

൧൯൮-൨൦൦. ദുതിയസ്സ പഠമേ മനേന നിബ്ബത്തിതന്തി അഭിഞ്ഞാമനേന ഉപ്പാദിതം. മനേന കതകായോതി അഭിഞ്ഞാചിത്തേന ദേസന്തരം പത്തകായോ. മനേന നിബ്ബത്തിതകായോതി അഭിഞ്ഞാമനസാ നിമ്മിതകായോ “അത്തം കായം അഭിനിമ്മിനാതീ”തിആദിസു (ദീ° നി° ൧.൨൩൬-൨൩൭; പടി° മ° ൩.൧൪) വിയ. ഏകസദിസേയേവാതി അത്തസദിസേയേവ. ഏകവിധമേവാതി അത്തനാ കതപ്പകാരമേവ. ഏതപ്പരമോ ഹി യേഭുയ്യേന സാവകാനം ഇദ്ധിനിമ്മാനവിധി. അഗ്ഗോ നാമ ജാതോ ഏകദേസേന സത്ഥു ഇദ്ധിനിമ്മാനാനുവിധാനതോ.

ലാഭിതായാതി ഏത്ഥ ലാഭിതി ഈകാരോ അതിസയത്ഥോ. തേന മേരസ്സ ചതുന്നം രൂപാവചരജ്ജയാനാനം അതിസയേന സവിസേസലാഭിതം ദസ്സേതി. അരൂപാവചരജ്ജയാനാനം ലാഭിതായാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ന കേവലഞ്ചേതാ ചേതോസത്താവിവട്ടകുസലതാ രൂപാരൂപജ്ജയാനലാഭിതായ ഏവ, അഥ ഖോ ഇമേഹിപി കാരണേഹീതി ദസ്സേതും - “ചുളപന്ഥകോ ചാ”തിആദി വുത്തം. ചേതോതി ചേത്ഥ ചിത്തസീസേന സമാധി വുത്തോ, തസ്ഥാ ചേതസോ സമാധിസ്സ വിവട്ടനം ചേതോവിവട്ടോ, ഏകസ്ഥിന്ധേവാരമ്മണേ സമാധിചിത്തം വിവട്ടേത്വാ ഹേട്ഠിമസ്സ ഹേട്ഠിമസ്സ ഉപരൂപരി ഹാപനതോ രൂപാവചരജ്ജയാനലാഭി ചേതോവിവട്ടകുസലോ നാമ. “സബ്ബസോ രൂപസത്താന”തിആദിനാ (ധ° സ° ൨൬൫) വുത്തസത്താ അതിക്കമിത്വാ “ആകാസാനഞ്ചായതനസത്താസഹഗതം...പേ°... നേവസത്താനാസത്തായതനസത്താസഹഗത”തി (ധ° സ° ൨൬൫-൨൬൮) സത്താസീസേന വുത്തജ്ജയാനാനം വിവട്ടകുസലോ, തഥാ ഇത്ഥിപുരിസാദിസത്താ നിചുസത്താദിതോ ചിത്തം വിവട്ടേത്വാ കേവലേ രൂപാരൂപയമ്മമത്തേ അസഖ്വേതേ നിബ്ബാനേ ച വിസേസതോ വട്ടനതോ ച സുത്തതാനുപസ്സനാബഹുലോ സത്താവിവട്ടകുസലോ. സമാധികുസലതായ ചേതോവിവട്ടകുസലതാ തബ്ബഹുലവിഹാരിതായ. തഥാ വിപസ്സനാകുസലതായ

സത്താവിവൃത്തകുസലതാ. ഏകോതി ചുളപന്മകതേരം വദതി. സമാധിലക്ഖണേതി സവിതക്കസവിചാരാദിസമാധിസഭാവേ. പുന ഏകോതി മഹാപന്മകതേരമാഹ. വിപസ്സനാലക്ഖണേതി സത്തഅനുപസ്സനാ അട്ഠാരസമഹാവിപസ്സനാദിവിപസ്സനാസഭാവേ. സമാധിഗാളഹോതി സമാധിസ്ഥിം ഓഗാളഹചിത്തോ സുഭാവിതഭാവനതാ. അങ്ഗസംഖിത്തേതി ചതുരങ്ഗികതിവങ്ഗികാദിവസേന ത്യാനങ്ഗാനം സങ്ഖിപനേ. ആരമ്മണസംഖിത്തേതി കസിണ്ഡുഗ്ഘാടിമാകാസാദിനിബുത്തനേന കസിണ്ഡാദിആരമ്മണാനം സംഖിപനേ. അങ്ഗവവത്ഥാപനേതി വിതക്കാദിനം ത്യാനങ്ഗാനം വവത്ഥാപനേ. ആരമ്മണവവത്ഥാപനേതി പഥവികസിണ്ഡാദിജ്ഞാനാരമ്മണാനം വവത്ഥാപനേ.

ത്യാനങ്ഗേഹിതി രൂപാവചരജ്ഞാനങ്ഗേഹി, ത്യാനങ്ഗാനേവ ത്യാനം. പുന ത്യാനങ്ഗേഹിതി അരുപാവചരജ്ഞാനങ്ഗേഹി. ഭാതാതി ജേട്ഠഭാതാ. അസ്സാതി കുടുമ്ബിയസ്സ. സുവണ്ണപൂജന്തി സോവണ്ണമയം പുപ്ഫപൂജം കത്ഥാ. ദേവപുരേതി താവതിംസഭവനേ സുദസ്സനമഹാനഗരേ. അഗ്ഗദാരേനാതി തസ്ഥിം ദിവസേ അഗ്ഗം സബ്ബപഥം വിവസേന നഗരദാരേന നിക്ഖമിത്ഥാ.

കോകനദന്തി പദ്യമവിസേസനം യഥാ “കോകാസക”ന്തി. തം കിര ബഹുപത്തം വണ്ണസമ്പന്നം അതിസുഗന്ധഞ്ച ഹോതി. “കോകനദം നാമ സേതപദ്യമ”ന്തിപി വദന്തി. പാതോതി പഗേവ. അയത്ത്ഥേതേ അത്ഥോ - യഥാ കോകനദസങ്ഖാതം പദ്യമം പാതോ സുരിയുഗ്ഗമനവേലായം ചുല്ല്യം വികസിതം അവിതഗന്ധം സിയാ വിരോചമാനം, ഏവം സരീരഗന്ധേന ഗുണഗന്ധേന ച സുഗന്ധം സരദകാലേ അന്തലിക്ഖേ ആദിച്ചമിവ അത്തനോ തേജസാ തപന്തം അങ്ഗേഹി നിച്ഛരണകജ്ജുതിയാ അങ്ഗീരസം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം പസ്സാതി.

ചുളപന്മകോ കിര കസ്സപസമ്മാസമ്ബുദ്ധകാലേ പബ്ബജിത്ഥാ പണ്ണവാ ഹുത്ഥാ അത്തതരസ്സ ദന്ധഭിക്ഖുനോ ഉദ്ദേശഗഹണകാലേ പരിഹാസകേളിം അകാസി. സോ ഭിക്ഖു തേന പരിഹാസേന ലജ്ജിതോ നേവ ഉദ്ദേശം ഗണ്ഹി, ന സജ്ജായമകാസി. തേന കമ്മേനായം പബ്ബജിത്ഥാവ ദന്ധോ ജാതോ, തസ്ഥാ ഗഹിതഗഹിതപദം ഉപരിഉപരിപദം ഗണ്ഹന്തസ്സ നസ്സതി. ഇദ്ധിയാ അഭിസങ്ഖരിത്ഥാ സുദ്ധം ചോളഖണ്ഡം അദാസിതി തസ്സ പുബ്ബഹേതും ദിസ്വാ തദനുരൂപേ കമ്മട്ഠാനേ നിയോജേന്തോ സുദ്ധം ചോളഖണ്ഡം അദാസി. സോ കിര പുബ്ബേ രാജാ ഹുത്ഥാ നഗരം പദക്ഖിണ്ഡം കരോന്തോ നലാടതോ സേദേ മുച്ചന്തേ പരിസുദ്ധേന സാടകേന നലാടം പുണ്ഛരി, സാടകോ കിലിട്ഠോ അഹോസി. സോ “ഇഥം സരീരം നിസ്സായ ഏവരൂപോ പരിസുദ്ധസാടകോ പകതിം ജഹിത്ഥാ കിലിട്ഠോ ജാതോ, അനിച്ഛാ വത സങ്ഖാരാ”തി അനിച്ഛസഞ്ചം പടിലഭി. തേന കാരണേനസ്സ രജോഹരണമേവ പച്ചയോ ജാതോ.

ലോമാനീതി ചോളഖണ്ഡതന്തഗതഅംസുകേ വദതി. “കിലിട്ഠയാതുകാനീ”തി കിലിട്ഠസഭാവാനി. ഏവംഗതികമേവാതി ഇദം ചിത്തന്വി ഭവങ്ഗവസേന പകതിയാ പണ്ഡരം പരിസുദ്ധം രാഗാദിസമ്പയുത്തയമ്മവസേന സംകിലിട്ഠം ജാതന്തി ദസ്സേതി. നക്ഖത്തം സമാനേത്ഥാതി നക്ഖത്തം സമന്നാഹരിത്ഥാ, ആവജേജത്ഥാതി അത്ഥോ . ബിളാരസ്സത്ഥായാതി ബിളാരസ്സ ഗോചരത്ഥായ. ജലപഥകമ്മിക്കേനാതി സമുദ്രകമ്മിക്കേന. ചാരിന്തി ഖാദിതബ്ബതിണ്ഡം. സച്ചകാരന്തി സച്ചഭാവാവഹം കാരം, “അത്തനാ ഗഹിതേ ഭണ്ഡേ അത്തേസം ന ദാതബ്ബ”ന്തി വത്ഥാ ദാതബ്ബലഞ്ജന്തി വുത്തം ഹോതി. തതിയേന പടിഹാരേനാതി തതിയേന സാസനേന. പത്തികാ ഹുത്ഥാതി സാമിനോ ഹുത്ഥാ.

അപ്പകേനപിതി മോകേനപി പരിത്തേനപി. മേധാവീതി പണ്ണവാ. പാഭതേനാതി ഭണ്ഡമൂലേന. വിചക്ഖണോതി വോഹാരകുസലോ. സമുട്ഠാപേതി അത്താനന്തി മഹന്തം ധനം യസഞ്ച ഉപ്പാദേത്ഥാ തത്ഥ അത്താനം സണ്ഠപേതി പതിട്ഠാപേതി . യഥാ കിം? അണ്ഡം അഗ്ഗിംവ സന്ധമം, യഥാ പണ്ഡിതോ പുരിസോ പരിത്തകം അഗ്ഗിം അനുക്കമേന ഗോമയചുണ്ണാദിനി പക്ഖിപിത്ഥാ മുഖവാതേന ധമേന്തോ സമുട്ഠാപേതി വഡ്ഢേതി, മഹന്തം അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡം കരോതി, ഏവമേവ പണ്ഡിതോ മോകന്വി പാഭതം ലഭിത്ഥാ നാനാഉപായേഹി പയോജേത്ഥാ ധനഞ്ച യസഞ്ച വഡ്ഢേതി, വഡ്ഢേത്ഥാ പുന തത്ഥ അത്താനം പതിട്ഠാപേതി. തായ ഏവ വാ പന ധനസ്സ മഹന്തതായ അത്താനം സമുട്ഠാപേതി, അഭിത്തോതം പാകടം കരോതിതി അത്ഥോ.

൨൦൧-൨൦൨. തതിയേ രണാതി ഹി രാഗാദയോ കിലേസാ വുച്ചുന്തി “സരണാ യമ്മാ”തിആദീസു (ധം സൗ ൧൦൦ ദുകമാതികാ) രാഗാദയോ കിലേസാ “രണാ”തി വുച്ചുന്തി. രണന്തി ഏതേഹീതി രണാ. യേഹി അഭിഭൂതാ സത്താ നാനപ്പകാരേന കന്ദന്തി പരിഭേവന്തി, തസ്മാ തേ രാഗാദയോ “രണാ”തി വുത്താ. ദേസിതനിയാമതോ അനോക്കമിത്വാതി ദേസിതാനോക്കമനതോ അനുപഗന്താ ദേസേതി, സത്ഥാരാ ദേസിതനിയാമേനേവ അനോദിസ്സകം കത്വാ യമ്മം ദേസേതിതി വുത്തം ഹോതി. ഏവന്തി ഏവം മേത്തായാനതോ വുട്ഠായ ഭിക്ഖാഗഹണേ സതി. ഭിക്ഖാദായകാനം മഹപ്ഫലം ഭവിസ്സതിതി ഇദം ചുളച്ചുരാസഞ്ചാതസുത്തേന (അൗ നിൗ ൧.൫൧ ആദയോ) ദീപേതഞ്ച. അച്ചുരാസഞ്ചാതമത്തമ്പി ഹി കാലം മേത്തചിത്തം ആസേവന്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ ദിന്നദാനം മഹപ്ഫലം ഹോതി മഹാനിസംസം, തേന ച സോ അമോഘം രട്ഠപിണ്ഡം ഭുഞ്ജതിതി അയമത്ഥോ തത്ഥ ആഗതോയേവ. നിമിത്തം ഗണ്ഹിത്വാതി ആകാരം സല്ലക്ഖേത്വാ.

ഖദിരവനിയരേവതത്ഥേരവത്ഥു

൨൦൩. പഞ്ചമേ വനസഭാഗന്തി സഭാഗം വനം, സഭാഗന്തി ച സപ്പായന്തി അത്ഥോ. യത്ത്ഹി പകതിവിരുദ്ധം ബ്യാധിവിരുദ്ധഞ്ച ന ഹോതി, തം “സഭാഗ”ന്തി വുച്ചുതി. ഉദകസഭാഗന്തിആദീസുപി ഇമിനാവ നയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. കല്യാണകമ്മായുഹനക്ഖണോതി കല്യാണകമ്മുപചയസ്സ ഓകാസോ. തിണ്ണം ഭാതികാനന്തി ഉപതിസ്സോ, ചുന്ദോ, ഉപസേനോതി ഇമേസം തിണ്ണം ജേട്ഠഭാതികാനം. തിസ്സന്നഞ്ച ഭഗിനീനന്തി ചാലാ, ഉപചാലാ, സീസുപചാലാതി ഇമേസം തിസ്സന്നം ജേട്ഠഭഗിനീനം. ഏത്ഥ ച സാരിപുത്തത്ഥേരോ സയം പബ്ബജിത്വാ ചാലാ, ഉപചാലാ, സീസുപചാലാതി തിസ്സോ ഭഗിനിയോ, ചുന്ദോ ഉപസേനോതി ഇമേ ഭാതരോ പബ്ബാജേസി, രേവതകുമാരോ ഏകോവ ഗേഹേ അവസിസ്സതി. തേന വുത്തം - “അമ്ഹാകം...പേ... പബ്ബാജേന്തി”തി. മഹല്ലകത്തരാതി വുദ്ധതരാ. ഇദഞ്ച കുമാരികായ ചിരജീവിതം അഭികണ്ഠമാനാ ആഹംസു. സാ കിര തസ്സ അയ്യികാ വീസതിവസ്സസതികാ ഖണ്ഡദന്താ പലിതകേസാ വലിത്തചാ തിലകാഹതഗത്താ ഗോപാനസിവകാ അഹോസി. വിധാവനികന്തി വിധാവനകീളികം. തിസ്സന്നം സമ്പത്തിനന്തി അനുസ്സവവസേന മനുസ്സദേവമോക്ഖസമ്പത്തിയോ സന്ധായ വദതി, മനുസ്സദേവബ്രഹ്മസമ്പത്തിയോ വാ. സീവലിസ്സ പുണ്ണം വീമംസിസ്സാമാതി “സീവലിനാ കതപുണ്ണസ്സ വിപാകദാനട്ഠാനമിദ”ന്തി തത്ഥാ ഏവമാഹ. സഭാഗട്ഠാനന്തി സമം ദേസം.

തം ഭൂമിരാമണേയുകന്തി കിഞ്ചാപി അരഹന്തോ ഗാമന്തേ കായവിവേകം ന ലഭന്തി, ചിത്തവിവേകം പന ലഭന്തേവ. തേസത്ത്ഹി ദിബ്ബപ്പട്ടിഭാഗാനിപി ആരമ്മണാനി ചിത്തം ചാലേതും ന സക്കോന്തി, തസ്മാ ഗാമോ വാ ഹോതു അരഞ്ഞാദീനം വാ അഞ്ഞതരം, ‘യത്ഥ അരഹന്തോ വിഹരന്തി, തം ഭൂമിരാമണേയുകം’, സോ ഭൂമിപ്പദേസോ രമണീയോ ഏവാതി അത്ഥോ.

കണ്ഠാരേവതത്ഥേരവത്ഥു

൨൦൪. ഛട്ഠേ അകപ്പിയോ, ആവുസോ, ഗുളോതി ഏകദിവസം മേരോ അന്തരാമഗ്ഗേ ഗുളകരണം ഓക്കമിത്വാ ഗുളേ പിട്ഠമ്പി ഛാരികമ്പി പക്ഖിത്തേ ദിസ്വാന “അകപ്പിയോ ഗുളോ, സാമിസോ ന കപ്പതി ഗുളോ വികാലേ പരിഭുഞ്ജിതു”ന്തി കുക്കുച്ചായന്തോ ഏവമാഹ. അകപ്പിയാ മുഗ്ഗാതി ഏകദിവസം അന്തരാമഗ്ഗേ വച്ചേ മുഗ്ഗം ജാതം ദിസ്വാ “അകപ്പിയാ മുഗ്ഗാ, പക്കാപി മുഗ്ഗാ ജായന്തി”തി കുക്കുച്ചായന്തോ ഏവമാഹ. സേസമേത്ഥ സബ്ബം ഉത്താനമേവ.

സോണകോളിവിസത്ഥേരവത്ഥു

൨൦൫. സത്തമേ ഹാപേതബ്ബമേവ അഹോസി അച്ചാരദ്ധവീരിയത്താ. ഉദകേന സമുപബ്ബുജ്ജ്ഹേതി ഉദകേന മലം ഉസ്സാരേത്വാ തത്ഥ തത്ഥ രാസികതേ. ഹരിതുപലിത്തായാതി ഗോമയപരിഭണ്ഡകതായ. തിവിധേന ഉദകേന പോസേന്തിതി വീരോദകം ഗന്ധോദകം കേവലോദകന്തി ഏവം തിവിധേന ഉദകേന പോസേന്തി പരിപാലേന്തി. പരിസ്സാവേത്വാതി പരിസോധേത്വാ ഗഹിതേ തണ്ഡുലേതി യോജേതഞ്ച. ദേവോ മഞ്ഞേതി ദേവോ വിയ . വീണോവാദേനാതി “തം കിം മഞ്ഞേസി, സോണ, യദാ തേ വീണായ തന്തിയോ അച്ചായതാ ഹോന്തി, അപി നു തേ വീണാ തസ്ഥിം സമയേ സരവതീ വാ

ഹോതി കമ്മഞ്ഞാ വാതി? നോ ഹേതം, ഭന്തേതി. ഏവമേവ ഖോ, സോണ, അച്ചാരദ്ധവീരിയം ഉദ്ധച്ചായ സംവത്തതി, അതിസിമിലവീരിയം കോസജായ സംവത്തതി. തസ്മാതിഹ ത്വം, സോണ, വീരിയസമതം അധിട്ഠഹ, ഇന്ദ്രിയാനഞ്ച സമതം പടിവിജ്യാ"തി (മഹാവം ൨൪൩) ഏവം വീണം ഉപമം കത്വാ പവത്തിതേന വീണോപമോവാദേന. വീരിയസമമയോജനത്വായാതി വീരിയസ്സ സമമേന യോജനത്വായ.

സോണകുടികണ്ണമേരവത്സു

൨൦൬. അട്ഠമേ കുടികണ്ണോതിവുച്ചതീതി "കോടികണ്ണോ"തി വത്തഞ്ചേ "കുടികണ്ണോ"തി വോഹരീയതി. കുലഘരേ ഭവാ കുലഘരികാ. സാ കിര അവന്തിരട്ഠേ കുലഘരേ മഹാവിഭവസ്സ സേട്ഠിസ്സ ഭരിയാ. ദസബലസ്സ ധമ്മകമം സുതാ സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠായ ചിന്തേസീതി ഇദം അഭിഗുത്തരഭാണകാനം മതേന വുത്തം. സുത്തനിപാതട്ഠകമായം പന "സപരിസോ ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമ്മ ധമ്മദേസനം അസ്സോസി, ന ച കഞ്ചി വിസേസം അധിഗഞ്ചരി. കസ്മാ? സോ ഹി ധമ്മം സുണന്തോ ഹേമവതം അനുസ്സരിതാ 'ആഗതോ നു ഖോ മേ സഹായകോ, നോ'തി ദിസാദിസം ഓലോകേത്വാ തം അപസ്സന്തോ 'വഞ്ചിതോ മേ സഹായോ, യോ ഏവം വിചിത്തപ്പടിഭാനം ഭഗവതോ ദേസനം ന സുണാതീ'തി വിക്ഖിത്തചിന്തോ അഹോസീ"തി വുത്തം.

യസ്മാ പടിസന്ധിജാതിഅഭിനിക്ഖമനബോധിപരിനിബ്ബാനേസേവ ദ്വത്തിംസ പുബ്ബനിമിത്താനി ഹുത്വാവ പടിവിഗച്ഛന്തി, ന ചിരട്ഠിതികാനി ഹോന്തി, ധമ്മചക്കപ്പവത്തനേ (സം നീം ൧൧൦൧൧; പടിം മം ൨൩൦) പന താനി സവിസേസാനി ഹുത്വാ ചിരതരം ഠത്വാ നിരുജ്ജ്യാന്തി, തസ്മാ വുത്തം - "തിയോജനസഹസ്സം ഹിമവന്തം അകാലപുപ്ഫിതം ദിസാ"തിആദി. അഗ്ഗബലകായാതി സബ്ബപുരതോ ഗച്ഛന്താ ബലകായാ. കേന പുപ്ഫിതഭാവം ജാനാസീതി കേന കാരണേന ഹിമവന്തസ്സ പുപ്ഫിതഭാവം ജാനാസീതി, യേന കാരണേന ഇമം അകാലപുപ്ഫപാടിഹാരിയം ജാതം, തം ജാനാസീതി വുത്തം ഹോതി. തസ്സ പവത്തിതഭാവന്തി തസ്സ ധമ്മചക്കസ്സ ഭഗവതാ പവത്തിതഭാവം. സദ്ദേ നിമിത്തം ഗഞ്ചിതി സദ്ദേ ആകാരം സല്ലകഖേസി. തതോതി "അഹം 'ഏതം അമതധമ്മം തമ്പി ജാനാപേസ്സാമീ'തി തവ സന്തികം ആഗതോസ്സമീ"തി യം വുത്തം, തദനന്തരന്തി അത്ഥോ.

സാതാഗിരോ ഹേമവതസ്സ ബുദ്ധുപ്പാദം കഥേത്വാ തം ഭഗവതോ സന്തികം ആനേതുകാമോ "അജ്ജ പന്നരസോ"തിആദിഗാഥമാഹ. തത്ഥ (സും നീം അട്ഠം ൧൧൧൧൩) അജ്ജാതി അയം രത്തിന്ദിവോ പക്ഖഗണനതോ പന്നരസോ, ഉപവസിതബ്ബതോ ഉപോസമോ. തീസു വാ ഉപോസമേസു അജ്ജ പന്നരസോ ഉപോസമോ, ന ചാതുദുസിഉപോസമോ, ന സാമഗ്ഗീഉപോസമോ. ദിവി ഭവാനി ദിബ്ബാനി, ദിബ്ബാനി ഏത്ഥ അത്ഥീതി ദിബ്ബാനി. കാനി താനി? രൂപാനി. തഞ്ചി രത്തിം ദേവാനം ദസസഹസ്സിലോകയാതുതോ സന്നിപതിതാനം സരീരവത്ഥാഭരണവിമാനപ്പഭാഹി അബ്ഭാദിഉപക്കിലേസവിരഹിതായ ചന്ദപ്പഭായ ച സകലജമ്ബുദീപോ അലങ്കതോ അഹോസീതി അതിവിയ അലങ്കതോ ച പരിവിസുദ്ധിദേവസ്സ ഭഗവതോ സരീരപ്പഭായ. തേനാഹ - "ദിബ്ബാ രത്തി ഉപട്ഠിതാ"തി.

ഏവം രത്തിഗുണവണ്ണനാപദേസേനപി സഹായസ്സ ചിത്തം പസാദം ജനേന്തോ ബുദ്ധുപ്പാദം കഥേത്വാ ആഹ - "അനോമനാമം സത്ഥാരം, ഹന്ദ പസ്സാമ ഗോതമ"ന്തി. തത്ഥ അനോമേഹി അലാമകേഹി സബ്ബാകാരപരിപൂരേഹി ഗുണേഹി നാമം അസ്സാതി അനോമനാമോ. തഥാ ഹിസ്സ "ബുജ്ജ്യാതാ സച്ചാനീതി ബുദ്ധോ, ബോധേതാ പജായാതി ബുദ്ധോ"തിആദിനാ (മഹാനിം ൧൩൨; ചുളനിം പാരായണമുതിഗാമാനിദേസോ ൯൭; പടിം മം ൧൧൬൨) നയേന ബുദ്ധോതി അനോമേഹി ഗുണേഹി നാമം. "ഭഗ്ഗരാഗോതി ഭഗവാ, ഭഗ്ഗദോസോതി ഭഗവാ"തിആദിനാ (മഹാനിം ൧൪) നയേന ഭഗവാതി അനോമേഹി ഗുണേഹി നാമം. ഏസ നയോ "അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ വിജ്ജാചരണസമ്പന്നോ"തിആദിസു. ദിട്ഠധമ്മികാദിഅത്ഥേഹി ദേവമനുസ്സേ അനുസാസതി "ഇമം പജഹഥ, ഇമം സമാദായ വത്തമാ"തി സത്ഥാ. തം അനോമനാമം സത്ഥാരം. ഹന്ദാതി വചസായത്ഥേ നിപാതോ. പസ്സാമാതി തേന അത്താനം സഹ സഞ്ചഹേത്വാ പച്ചുപ്പന്നബഹുവചനം. ഗോതമന്തി ഗോതമഗോത്തം. ഇദം വുത്തം ഹോതി - "സത്ഥാ, ന സത്ഥാ"തി മാ വിമതിം അകാസി, ഏകന്തബ്ബവസിതോ ഹുത്വാവ ഏഹി പസ്സാമ ഗോതമന്തി.

ഏവം വൃത്തേ ഹേമവതോ “അയം സാതാഗിരോ ‘അനോമനാമം സത്ഥാര’ന്തി ഭണന്തോ തസ്സ സബ്ബത്തുതം പകാസേതി, സബ്ബത്തുനോ ച ദുല്ലഭാ ലോകേ, സബ്ബത്തുപടിഞ്ഞേഹി പൂരണാദിസദിസേഹേവ ലോകോ ഉപദുതോ. സോ പന യദി സബ്ബത്തു, അദ്ധാ താദിലക്ഖണം പത്തോ ഭവിസ്സതി, തേന ഏവം ഗഹേസ്സാമി”തി ചിന്തേത്വാ താദിലക്ഖണം പുച്ഛന്തോ ആഹ - “കച്ചിമനോ”തിആദി. തത്ഥ കച്ചിതി പുച്ഛാ. മനോതി ചിത്തം. സുപണിഹിതോതി സുട്ഠു റപിതോ അചലോ അസമ്പവേധീ. സബ്ബേസു ഭൂതേസു സബ്ബഭൂതേസു. താദിനോതി താദിലക്ഖണം പത്തസ്സേവ സതോ. പുച്ഛാ ഏവ വാ അയം “സോ തവ സത്ഥാ സബ്ബഭൂതേസു താദീ, ഉദാഹു നോ”തി. ഇട്ഠേ അനിട്ഠേചാതി ഏവരുപേ ആരമ്മണേ. സങ്കപ്പാതി വിതക്കാ. വസീകതാതി വസം ഗമിതാ. ഇദം വൃത്തം ഹോതി - യം തം സത്ഥാരം വദസി, തസ്സ തേ സത്ഥുനോ കച്ചി താദിലക്ഖണം സമ്പത്തസ്സ സതോ സബ്ബഭൂതേസു മനോ സുപണിഹിതോ, ഉദാഹു യാവ പച്ചയം ന ലഭതി, താവ സുപണിഹിതോ വിയ ഖായതി. സോ വാ തേ സത്ഥാ കച്ചി സബ്ബഭൂതേസു സത്തേസു താദീ, ഉദാഹു നോ, യേ ച ഇട്ഠാനിട്ഠേസു ആരമ്മണേസു രാഗദോസവസേന സങ്കപ്പാ ഉപ്പജേജ്യം, ത്യാസ്സ കച്ചി വസീകതാ, ഉദാഹു കദാചി തേസമ്പി വസേന വത്തതീതി.

തീണി വസ്സാനീതി സോണസ്സ പബ്ബജിതദിവസതോ പട്ഠായ തീണി വസ്സാനി. തദാ കിര ഭിക്ഖു യേഭൂയേന മജ്ജിമദേസേയേവ വസിംസു, തസ്മാ തത്ഥ കതിപയാ ഏവ അഹേസു. തേ ച ഏകസ്ഥിം നിഗമേ ഏകോ ദേവതി ഏവം വിസും വിസും വസിംസു, മേരാനഞ്ച കതിപയേ ഭിക്ഖു ആനേത്വാ അത്തേസു ആനീയമാനേസു പുഞ്ചം ആനീതാ കേനചിദേവ കരണീയേന പക്കമിംസു, കഞ്ചി കാലം ആഗമേത്വാ പുന തേസു ആനീയമാനേസു ഇതരേ പക്കമിംസു, ഏവം പുനപ്പുനം ആനയന്നേ സന്നിപാതോ ചിരേണേവ അഹോസി, മേരോ ച തദാ ഏകവിഹാരി അഹോസി. തേന വൃത്തം - “തീണി വസ്സാനി ഗണം പരിയേസിത്വാ”തി. തീണി വസ്സാനീതി ച അച്ചന്തസംയോഗേ ഉപയോഗവചനം. സത്ഥു അധിപ്പായം ത്തേത്വാതി അത്തനോ ആണാപന്നേവ “ഇമിനാ സദ്ധിം ഏകഗന്ധകുടിയം വസിതുകാമോ ഭഗവാ”തി സത്ഥു അധിപ്പായം ജാനിത്വാ. ഭഗവാ കിര യേന സദ്ധിം ഏകഗന്ധകുടിയം വസിതുകാമോ, തസ്സ സേനാസനപത്തേത്തിയം ആനന്ദമേരം ആണാപേതി.

അജ്ജേയാകാസേ വീതിനാമേത്വാതി അജ്ജേയാകാസേ നിസജ്ജായ വീതിനാമേത്വാ. യസ്മാ ഭഗവാ ആയസ്ഥതോ സോണസ്സ സമാപത്തിസമാപജ്ജന്നേന പടിസന്മാരം കരോന്തോ സാവകസാധാരണാ സബ്ബാ സമാപത്തിയോ അനുലോമപ്പടിലോമം സമാപജ്ജന്തോ ബഹുദേവ രത്തിം അജ്ജേയാകാസേ നിസജ്ജായ വീതിനാമേത്വാ പാദേ പക്ഖാലേത്വാ വിഹാരം പാവീസി, തസ്മാ ആയസ്ഥാപി സോണോ ഭഗവതോ അധിപ്പായം ത്തേത്വാ തദനുരൂപം സബ്ബാ താ സമാപത്തിയോ സമാപജ്ജന്തോ ബഹുദേവ രത്തിം അജ്ജേയാകാസേ നിസജ്ജായ വീതിനാമേത്വാ പാദേ പക്ഖാലേത്വാ വിഹാരം പാവീസീതി വദന്തി. പവിസിത്വാ ച ഭഗവതാ അനുത്താതോ ചീവരതിരോകരണിയം കത്വാ ഭഗവതോ പാദപസ്സേ നിസജ്ജായ വീതിനാമേസി. അജ്ജേയസീതി ആണാപേസി. പടിഭാതു തം ഭിക്ഖു ധമ്മോ ഭാസിതുന്നി ഭിക്ഖു തുയ്ഹം ധമ്മോ ഭാസിതും ഉപട്ഠാതു, ഞാണമുഖം ആഗച്ഛതു, യമാസുതം യമാപരിയത്തം ധമ്മം ഭണാഹിതി അത്ഥോ. അട്ഠകവഗ്ഗിയാനീതി അട്ഠകവഗ്ഗഭൂതാനി കാമസുത്താദിസോളസസുത്താനി (മഹാനിം ൧). സുഗ്ഗഹിതോതി സമ്മാ ഉഗ്ഗഹിതോ. സബ്ബേ വരേയാചിതി വിനയധരപഞ്ചമേന ഗണേന ഉപസമ്പദാ ധുവന്ഹാനം ചമ്മതരണം ഗണൺഗണ്ഡുപാഹനം ചീവരവിപ്പവാസോതി ഇമേ പഞ്ച വരേ യാചി. സുത്തേ ആഗതമേവാതി ഉദാനപാളിയം ആഗതസുത്തം സന്ധായ വദന്തി.

സീവലിതേരവത്ത്വ

൨൦൭. നവമേ സാകച്ഛിത്വാ സാകച്ഛിത്വാതി രത്താ സദ്ധിം പടിവിരുജ്ജന്തവസേന പുനപ്പുനം സാകച്ഛം കത്വാ. ഗുളദധിന്തി പത്ഥിനം ഗുളസദിസം കഠിനദധിം. അതിഅഞ്ചരിതുന്നി അതിവിയ ആകഡ്ഢിതും. കഞ്ജിയം വാഹേത്വാതി ദധിമത്ത്വം പവാഹേത്വാ, പരിസ്സാവേത്വാതി അത്ഥോ. “ദധിതോ കഞ്ജിയം ഗഹേത്വാ”തിപി പാഠോ. നന്തി സുപ്പവാസം. ബീജപച്ഛിം മുസാപേന്തീതി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. യാവ ന ഉക്ഖഡ്ഢന്തീതി യാവ ദാനേ ന ഉക്ഖഡ്ഢന്തി, ദാതുകാമാവ ഹോന്തീതി അധിപ്പായോ മഹാദുക്ഖം അനുഭോസീതി പസവനിബന്ധനം മഹന്തം ദുക്ഖം അനുഭോസി. സാമികം ആമന്തേത്വാതി സത്താഹം മുള്ഠഹഗബ്ഭാ തിബ്ബാഹി ഖരാഹി ദുക്ഖവേദനാഹി മുട്ഠാ “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ വത സോ ഭഗവാ, യോ ഇമസ്സ ഏവരുപസ്സ ദുക്ഖസ്സ പഹാനായ ധമ്മം ദേസേതി.

സുപ്പടിപന്നോ വത തസ്സ ഭഗവതോ സാവകസങ്ഘോ, യോ ഇമസ്സ ഏവരുപസ്സ ദുക്ഖസ്സ പഹാനായ പടിപന്നോ. സുസുഖം വത നിബ്ബാനം, യത്ഥിദം ഏവരുപം ദുക്ഖം ന സംവിജ്ജതീ”തി (ഉദാ° ൧൮) ഇമേഹി തീഹി വിതക്കേഹി തം ദുക്ഖം അധിവാസേന്തീ സത്ഥു സന്തികം പേസേതുകാമതായ സാമികം ആമന്തേതാ. പുരേ മരണാതി മരണതോ പുരേതരമേവ. ഇങ്ഗിതന്തി ആകാരം. ജീവിതഭത്തന്തി ജീവിതസംസയേ ദാതബ്ബഭത്തം. സബ്ബകമ്മക്ഖമോ അഹോസീതി സത്തവസ്സികേഹി ദാരകേഹി കാതബ്ബം യം കിഞ്ചി കമ്മം കാതും സമത്ഥതായ സബ്ബസ്സ കമ്മസ്സ ഖമോ അഹോസി. തേനേവ സോ സത്താഹം മഹാദാനേ ദീയമാനേ ജാതദിവസതോ പട്ഠായ ധമ്മകരണം ആദായ സങ്ഘസ്സ ഉദകം പരിസ്സാവേതാ അദാസി.

യോമന്തിആദിഗാമായ “യോ ഭിക്ഖു ഇമം രാഗപലിപമഞ്ചേവ കിലേസദുഗ്ഗഞ്ച സംസാരവട്ടഞ്ച ചതുന്നം സച്ചാനം അപ്പടിവിജ്ജന്തനകമോഹഞ്ച അതീതോ ചത്താരോ ഓഘേ തിസ്സോ പുത്ഥാ പാരം അനുപ്പത്തോ, ദുവിധേന ത്യാനേന ത്യായീ, തണ്ഹായ അഭാവേന അനേജോ, കഥംകമായ അഭാവേന അകഥംകമീ, ഉപാദാനാനം അഭാവേന അനുപാദിയിത്ഥാ കിലേസനിബ്ബാനേന നിബ്ബുതോ, തമഹം ബ്രാഹ്മണം വദാമീ”തി അത്ഥോ.

സബ്ബേസംസേവ പന കേസാനം ഓരോപനഞ്ച അരഹത്തസച്ഛികിരിയാ ച അപച്ഛാഅപുരിമാ അഹോസീതി ഇമിനാ മേരസ്സ ഖുരഗ്ഗേയേവ അരഹത്തുപ്പത്തി ദീപിതാ. ഏകച്ഛേ പന ആചരിയാ ഏവം വദന്തി “ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന ധമ്മസേനാപതിനാ ഓവാദേ ദിന്നേ ‘യം മയാ കാതും സക്കാ, തമഹം ജാനിസ്സാമീ’തി പബ്ബജിത്ഥാ വിപസ്സനാകമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്ഥാ തം ദിവസംസേവ അത്തരം വിചിത്തം കൂടികം ദിസ്വാ പവിസിത്ഥാ മാതുകുച്ഛിയം സത്ത വസ്സാനി അത്തനാ അനുഭൂതദുക്ഖം അനുസ്സരിത്ഥാ തദനുസാരേന അതീതാനാഗതേ ഞാണം നേന്തസ്സ ആദിത്താ വിയ തയോ ഭവാ ഉപട്ഠഹിംസു. ഞാണസ്സ പരിപാകം ഗതത്താ വിപസ്സനാവീഥിം ഓതരിത്ഥാ താവദേവ മഗ്ഗപ്പടിപാടിയാ സബ്ബേപി ആസവേ ഖേപേത്തോ അരഹത്തം പാപുണീ”തി. ഉഭയമാപി മേരസ്സ അരഹത്തുപ്പത്തിയേവ പകാസിതാ, മേരോ പന പഭിന്നപ്പടിസമ്ഭിദോ ഛരളഭിഞ്ഞോ അഹോസി.

വക്കലിത്ഥേരവത്ഥു

൨൦൮. ദസമേ ആഹാരകരണവേലന്തി ഭോജനകിച്ചവേലം. അധിഗച്ഛേ പദം സന്തന്തി സങ്ഖാരൂപസമം സുഖന്തി ലദ്ധനാമം സന്തം പദം നിബ്ബാനം അധിഗച്ഛേയ്യ. പഠമപാദേന പബ്ബതേ റിതോയേവാതി പഠമേന പാദേന ഗിജ്ജകൂടേ പബ്ബതേ റിതോയേവ. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഞ്ഞയ്യമേവ.

ദുതിയഏതദഗ്ഗവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൪. ഏതദഗ്ഗവഗ്ഗോ

(൧൪) ൩. തതിയഏതദഗ്ഗവഗ്ഗവണ്ണനാ

രാഹുല-രട്ഠപാലത്ഥേരവത്ഥു

൨൦൯-൨൧൦. തതിയസ്സ പഠമദുതിയേസു തിസ്സോ സിക്ഖാതി അധിസീലഅധിചിത്തഅധിപത്താസങ്ഖാതാ തിസ്സോ സിക്ഖാ. ചുദുസ ഭത്തച്ഛേദേ കത്ഥാതി സത്താഹം നിരാഹാരതായ ഏകേകസ്ഥിം ദിവസേ ദിന്നം ഭത്തച്ഛേദാനം വസേന ചുദുസ ഭത്തച്ഛേദേ കത്ഥാ.

തേസന്തി തേസം താപസാനം. ലാബുഭാജനാദിപരിക്ഖാരം സംവിധായാതി ലാബുഭാജനാദിതാപസപരിക്ഖാരം സംവിദഹിത്ഥാ. സപരിളാഹകായയാതുകോതി ഉസ്സന്നപിത്തതായ സപരിളാഹകായസഭാവോ. സതസഹസ്സാതി സതസഹസ്സപരിമാണാ. സതസഹസ്സം പരിമാണം ഏതേസന്തി സതസഹസ്സാ ഉത്തരപദലോപേന യഥാ “രൂപഭവോ രൂപ”ന്തി, അത്ഥിഅത്ഥേ വാ അകാരപച്ചയോ ദട്ഠഞ്ചോ. പാണാതിപാതാദിഅകുസലധമ്മസമുദാചാരസങ്ഖാതോ ആമഗന്ധോ കൂണപഗന്ധോ നത്ഥി ഏതേസന്തി നിരാമഗന്ധാ, യഥാവുത്തകിലേസസമുദാചാരരഹിതാതി അത്ഥോ. കിലേസസമുദാചാരോ ഹേത്ഥ “ആമഗന്ധോ”തി വുത്തോ. കിംകാരണാ? അമനുഞ്ഞത്താ,

കിലേസഅസുചിമിസ്സത്താ, സബ്ഭി ജിഗുച്ഛിതത്താ, പരമദുഗ്ഗന്ധഭാവവഹത്താ ച. തഥാ ഹി യേ യേ ഉസ്സന്നകിലേസാ സത്താ, തേ തേ അതിദുഗ്ഗന്ധാ ഹോന്തി. തേനേവ നിക്കിലേസാനം മതസരീരമ്പി ദുഗ്ഗന്ധം ന ഹോതി. ദാനഗ്ഗപരിവഹനകേതി ദാനഗ്ഗധുരവഹനകേ. മാപകോതി ദിവസേ ദിവസേ പരിമിതപരിബൃദ്ധദാനവസേന ധഞ്ഞമാപകോ.

പാളിയന്തി വിനയപാളിയം. മിഗജാതകം ആഹരിത്വാ കമേസീതി അതീതേ കിര ബോധിസത്തോ മിഗയോനിയം നിബുത്തിത്വാ മിഗഗണപരിവുതോ അരഞ്ഞേ വസതി. അമസ്സ ഭഗിനീ അത്തനോ പുത്തകം ഉപനേത്വാ “ഭാതിക ഇമം ഭാഗിനേയ്യം മിഗമായം സിക്ഖാപേഹീ”തി ആഹ. ബോധിസത്തോ “സാധു”തി പടിസ്സുണിത്വാ “ഗച്ഛ താത, അസുകവേലായം നാമ ആഗത്വാ സിക്ഖേയ്യാസീ”തി ആഹ. സോ മാതുലേന വുത്തവേലം അനതിക്കമിത്വാ തം ഉപസങ്കമിത്വാ മിഗമായം സിക്ഖി. സോ ഏകദിവസം വനേ വിചരന്തോ പാസേന ബദ്ധോ ബദ്ധരവം വിരവി. മിഗഗണോ പലായിത്വാ “പുത്തോ തേ പാസേന ബദ്ധോ”തി തസ്സ മാതുയാ ആരോചേസി. സാ ഭാതു സന്തികം ഗത്വാ “ഭാതിക ഭാഗിനേയ്യോ തേ മിഗമായം സിക്ഖാപിതോ”തി പുച്ഛി. ബോധിസത്തോ “മാ ത്വം പുത്തസ്സ കിഞ്ചി പാപകം ആസങ്കി, സുഗുഹിതാ തേന മിഗമായാ, ഇദാനി തം ഹാസയമാനോ ആഗച്ഛിസ്സതി”തി വത്വാ “മിഗം തിപല്ലത്ഥ”ന്തിആദിമാഹ.

തത്ഥ മിഗന്തി ഭാഗിനേയ്യമിഗം. തിപല്ലത്ഥം വുച്ചതി സയനം, ഉഭോഹി പസ്സേഹി ഉജുകമേവ ച നിപന്നകവസേന തീഹാകാരേഹി പല്ലത്ഥം അസ്സ, തീണി വാ പല്ലത്ഥാനി അസ്സാതി തിപല്ലത്ഥോ, തം തിപല്ലത്ഥം. അനേകമായന്തി ബഹുമായം ബഹുവഞ്ചനം. അട്ഠക്ഖുരന്തി ഏകേകസ്ഥിം പാദേ ദിന്നം ദിന്നം വസേന അട്ഠഹി ഖുരേഹി സമന്നാഗതം. അഡ്ഡരത്താപപായിന്തി പുരിമയാമം അതിക്കമിത്വാ മജ്ജിമയാമേ അരഞ്ഞതോ ആഗമ്മ പാനീയസ്സ പിവനതോ അഡ്ഡരത്തേ ആപം പിവതീതി അഡ്ഡരത്താപപായി. “അഡ്ഡരത്തേ ആപപായി”ന്തിപി പാറോ. മമ ഭാഗിനേയ്യം മിഗം അഹം സാധുകം മിഗമായം ഉഗ്ഗണ്ഠാപേസിം. കഥം? യഥാ ഏകേന സോതേന ഛരമായം അസ്സസന്തോ ഛരഹി കലാഹി അതിഭോതി ഭാഗിനേയ്യോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - അയഞ്ഠഹി തവ പുത്തം തഥാ ഉഗ്ഗണ്ഠാപേസിം, യഥാ ഏകസ്ഥിം ഉപരിമനാസികാസോതേ വാതം സന്നിരുമ്ഭിത്വാ പഥവിയം അല്ലീനേന ഏകേന ഹേട്ഠിമനാസികാസോതേന തഥേവ ഛരമായം അസ്സസന്തോ ഛരഹി കലാഹി ലുദുകം അതിഭോതി, ഛരഹി കോട്ഠാസേഹി അജ്ജേയാത്ഥരതി വഞ്ചേതീതി അത്ഥോ. കതമേഹി ഛരഹി? ചത്താരോ പാദേ പസാരേത്വാ ഏകേന പസ്സേന സേയ്യായ, ഖുരേഹി തിണപംസുഖണനേന, ജീവ്ഠാനിന്നാമനേന, ഉദരസ്സ ഉദ്ധുമാതഭാവകരണേന, ഉച്ചാരപസ്സാവവിസ്സജ്ജനേന, വാതസ്സ നിരുമ്ഭനേനാതി. അഥ വാ തഥാ നം ഉഗ്ഗണ്ഠാപേസിം, യഥാ ഏകേന സോതേന ഛരമായം അസ്സസന്തോ. ഛരഹിതി ഹേട്ഠാ വുത്തേഹി ഛരഹി കാരണേഹി. കലാഹിതി കലായിസ്സതി, ലുദുകം വഞ്ചേസ്സതിതി അത്ഥോ. ഭോതീതി ഭഗിനിം ആലപതി. ഭാഗിനേയ്യോതി ഏവം ഛരഹി കാരണേഹി വഞ്ചകം ഭാഗിനേയ്യം നിദിസതി.

ഏവം ബോധിസത്തോ ഭാഗിനേയ്യസ്സ മിഗമായം സാധുകം ഉഗ്ഗഹിതഭാവം വദന്തോ ഭഗിനിം സമസ്സാസേസി. സോപി മിഗപോതകോ പാസേ ബദ്ധോ അനിബന്ധിത്വായേവ ഭൂമിയം മഹാഹാസുകപസ്സേന പാദേ പസാരേത്വാ നിപന്നോ പാദാനം ആസന്നട്ഠാനേ ഖുരേഹി ഏവ പഹരിത്വാ പംസുഞ്ച തിണാനി ച ഉപ്പാടേത്വാ ഉച്ചാരപസ്സാവം വിസ്സജ്ജത്വാ സീസം പാതേത്വാ ജീവ്ഠം നിന്നാമേത്വാ സരീരം വേളകിലിന്നം കത്വാ വാതഗുഹണേന ഉദരം ഉദ്ധുമാതകം കത്വാ അക്ഖിനി പരിവത്തേത്വാ ഹേട്ഠാനാസികാസോതേന വാതം സഞ്ചരാപേന്തോ ഉപരിമനാസികാസോതേന വാതം സന്നിരുമ്ഭിത്വാ സകലസരീരം മദ്ധഭാവം ഗാഹാപേത്വാ മതകാകാരം ദസ്സേസി, നീലമക്ഖികാപി നം സമ്പരിവാരേസും, തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഠാനേ കാകാ നിലീയിംസു. ലുദോ ആഗത്വാ ഉദരേ ഹത്ഥേന പഹരിത്വാ “പാതോവ ബദ്ധോ ഭവിസ്സതി, പുതികോ ജാതോ”തി തസ്സ ബന്ധനരജ്ജും മോചേത്വാ “ഏത്ഥേവ ദാനി നം ഉക്കന്തിത്വാ മംസം ആദായ ഗമിസ്സാമീ”തി നിരാസകോ ഹുത്വാ സാഖാപലാസം ഗഹേതും ആരദ്ധോ. മിഗപോതകോപി ഉട്ഠായ ചതുഹി പാദേഹി ഠത്വാ കായം വിധുനിത്വാ ഗീവം പസാരേത്വാ മഹാവാനേന ഛരിനവലാഹകോ വിയ വേഗേന മാതു സന്തികം അഗമാസി. സത്ഥാ “ന, ഭിക്ഖവേ, രാഹുലോ ഇദാനേവ സിക്ഖാകാമോ, പുണ്ണേപി സിക്ഖാകാമോയേവാ”തി ഏവം മിഗജാതകം ആഹരിത്വാ കമേസി.

അമ്ബലട്ഠിയാഹുലോവാദം ദേസേസീതി “പസ്സസി നോ ത്വം, രാഹുല, ഇമം പരിത്തം ഉദകാവസേസം ഉദകാദാനേ റപിതന്തി? ഏവം, ഭന്തേ. ഏവം പരിത്തകം ഖോ, രാഹുല, തേസം സാമഞ്ഞം, യേസം നത്ഥി സമ്പജാനമുസാവാരേ ലജ്ജാ”തി ഏവമാദിനാ അമ്ബലട്ഠിയാഹുലോവാദം (മം നിം ൨.൧൦൭ ആദയോ) കമേസി. ഗേഹസീതം വിതക്കം വിതക്കേന്തസ്സാതി ആയസ്ഥാ കിര രാഹുലോ ഭഗവതോ പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ ഗച്ഛന്തോവ പാദതലതോ യാവ ഉപരി കേസന്താ തമാഗതം ഓലോകേസി, സോ ഭഗവതോ ബുദ്ധവേസവിലാസം ദിസാ “സോഭതി ഭഗവാ ദ്വത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണവിചിത്തസരീരോ ബ്യാമപ്പഭാപരിക്ഖിത്തതായ വിപ്പകിണ്ണസുവണ്ണചുണ്ണമജ്ജയഗതോ വിയ വിജ്ജുലതാപരിക്ഖിത്തോ കനകപഞ്ചതോ വിയ യന്തസമാകഡ്ഢിതരത്നവിചിത്തസുവണ്ണഅഗ്ഢികം വിയ പംസുകുലചീവരപ്പിച്ഛന്നോപി രത്തകമ്ബലപരിക്ഖിത്തകനകപഞ്ചതോ വിയ പവാളലതാപടിമണ്ഡിതസുവണ്ണഘടികം വിയ ചീനപിട്ഠചുണ്ണപൂജിതസുവണ്ണചേതിയം വിയ ലാഖാരസാനുലിത്തോ കനകമൂപോ വിയ രത്തവലാഹകന്തരഗതോ തദിഖണമുഗ്ഗതപുണ്ണചന്ദോ വിയ അഹോ സമതിംസപാരമിതാനുഭാവേന സജ്ജിതസ്സ അത്തഭാവസ്സ സിരിസമ്പത്തി”തി ചിന്തേസി. തതോ അത്താനന്വി ഓലോകേത്വാ “അഹമ്പി സോഭാമി, സചേ ഭഗവാ ചതൃസു മഹാദീപേസു ചക്കവത്തിരജ്ജം അകരിസ്സ, മയ്ഹം പരിണായകട്ഠാനന്തരമദസ്സ, ഏവം സന്തേ അതിവിയ ജമ്ബുദീപതലം അതിസോഭിസ്സാ”തി അത്തഭാവം നിസ്സായ ഗേഹസീതം ഛന്ദരാഗം ഉപ്പാദേസി. തം സന്ധായേതം വുത്തം - “സത്ഥു ചേവ അത്തന്നോ ച രൂപസമ്പത്തിം ദിസാ ഗേഹസീതം വിതക്കം വിതക്കേന്തസ്സാ”തി.

ഭഗവാപി പുരതോ ഗച്ഛന്തോവ ചിന്തേസി - “പരിപുണ്ണച്ഛവിമംസലോഹിതോ ദാനി രാഹുലസ്സ അത്തഭാവോ, രജനീയേസു രൂപാരമ്മണാദിസു ചിത്തസ്സ പക്ഖന്ദനകാലോ ജാതോ, നിപ്ഫലതായ നു ഖോ രാഹുലോ വീതിനാമേതീ”തി. അഥ സഹാവജ്ജന്നേനേവ പസന്നേ ഉദകേ മച്ഛം വിയ പരിസുദ്ധേ ആദാസമണ്ഡലേ മുഖനിമിത്തം വിയ ച തസ്സ തം ചിത്തുപ്പാദം അദസ, ദിസാ ച “അയം രാഹുലോ മയ്ഹം അത്രജോ ഹുത്വാ മമ പച്ഛന്തോ ആഗച്ഛന്തോ ‘അഹം സോഭാമി, മയ്ഹം വണ്ണായതനം പസന്ന’തി അത്തഭാവം നിസ്സായ ഗേഹസീതം ഛന്ദരാഗം ഉപ്പാദേതി, അതിത്ഥേ പക്ഖന്ദോ, ഉപ്പമം പടിപന്നോ, അഗോചരേ ചരതി, ദിസാമുള്ഛഅലികോ വിയ അഗന്തഞ്ചം ദിസം ഗച്ഛതി, അയം ഖോ പന്നസ്സ കിലേസോ അബ്ഭന്തരേ വഡ്ഢന്തോ അത്തത്ഥമ്പി യമാഭൂതം പസ്സിതും ന ദസ്സിസ്സതി പരത്ഥമ്പി ഉഭയത്ഥമ്പി, തതോ നിരയേപി പടിസന്ധിം ഗണ്ഠാപേസ്സതി, തിരച്ഛാനയോനിയമ്പി പേത്തിവിസയേപി അസുരകായേപി സമ്ബാധേപി മാതുകുച്ഛിസ്ഥിതി അനമതഗ്ഗേ സംസാരവട്ടേ പരിപാതേസ്സതി. യഥാ ഖോ പന്ന അന്നേകരതനപൂരാ മഹാനാവാ ഭിന്നഫലകന്തരേന ഉദകം ആദിയമാനാ മുഹുത്തമ്പി ന അജ്ജയുപേക്ഖിതഞ്ചാ ഹോതി, വേഗേന വേഗേനസ്സാ വിവരം പിദഹിതും വട്ടതി, ഏവമേവ അയമ്പി ന അജ്ജയുപേക്ഖിതഞ്ചോ. യാവസ്സ അയം കിലേസോ അബ്ഭന്തരേ സീലരത്നാദിനി ന വിനാസേതി, താവദേവ നം നിഗ്ഗണ്ഠിസ്സാമീ”തി അജ്ജയാസയം അകാസി. തതോ രാഹുലം ആമന്തേത്വാ “യം കിഞ്ചി, രാഹുല, രൂപം അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നം അജ്ജയത്തം വാ ബഹിദ്ധാ വാ ഓളാരികം വാ സുഖമം വാ ഹീനം വാ പണീതം വാ യം ദൂരേ സന്തികേ വാ, സഞ്ചം രൂപം ‘നേതം മമ, നേസോഹമസ്ഥി, ന മേസോ അത്താ’തി ഏവമേതം യമാഭൂതം സമ്മപ്പഞ്ഞായ ദട്ഠഞ്ചന്തി. രൂപമേവ നു ഖോ ഭഗവാ രൂപമേവ നു ഖോ സുഗതാതി. രൂപമ്പി രാഹുല, വേദനാപി രാഹുല, സന്താപി രാഹുല, സഞ്ചാരാപി രാഹുല, വിത്താണമ്പി രാഹുലാ”തി മഹാരാഹുലോവാദസുത്തം (മം നിം ൨.൧൧൩ ആദയോ) അഭാസി. തം ദസ്സേതും - “യം കിഞ്ചി രാഹുല...പേ... കമേസി”തി വുത്തം.

സംയുത്തകേ പന്ന രാഹുലോവാദോതി രാഹുലസംയുത്തേ വുത്തരാഹുലോവാദം സന്ധായ വദന്തി. തത്ഥ “സാധു മേ, ഭന്തേ, ഭഗവാ സംഖിത്തേന ധമ്മം ദേസേതു, യമഹം, ഭന്തേ, ഭഗവതോ ധമ്മം സുത്വാ ഏകോ വൃപകട്ഠോ അപ്പമത്തോ ആതാപി പഹിതത്തോ വിഹരേയ്യ”തി മേരേന യാചിതോ “തം കിം മഞ്ഞസി, രാഹുല, ചക്ഖു നിച്ഛം വാ അനിച്ഛം വാതി? അനിച്ഛം, ഭന്തേ. യം പന്നാനിച്ഛം , ദുക്ഖം വാ തം സുഖം വാതി? ദുക്ഖം, ഭന്തേ. യം പന്നാനിച്ഛം ദുക്ഖം വിപരിണാമധമ്മം, കല്ല്വം നു തം സമനുപസ്സിതും ‘ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ’”തിആദിനാ രാഹുലോവാദം (സം നിം ൨.൧൧൪ ആദയോ) ആരഭി. മേരസ്സ വിപസ്സനാചാരോയേവ, ന പന്ന മഹാരാഹുലോവാദോ വിയ വിതക്കുപച്ഛേദായ വുത്തോതി അധിപ്പായോ.

അമസ്സ സത്മാ ഞാണപരിപാകം ഞതാതിആദിസു ഭഗവതോ കിര രഹോഗതസ്സ പടിസല്ലിനസ്സ ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉദപാദി “പരിപക്കാ ലോ രാഹുലസ്സ വിമുത്തിപരിപാചനീയാ ധമ്മാ, യന്നുനാഹം രാഹുലം ഉത്തരി ആസവാണം ഖയേ വിനേയ്യ”തി? അമസ്സ ഭഗവാ പുബ്ബണ്ണഹസമയം നിവാസേത്യാ പത്തചീവരമാദായ സാവത്ഥിയം പിണ്ഡായ ചരിത്യാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപടിക്കന്തോ ആയസ്ഥന്തം രാഹുലം ആമന്തേസി - “ഗണ്ഹാഹി, രാഹുല, നിസീദനം, യേന അന്ധവനം തേനുപസങ്കമിസ്സാമ ദിവാവിഹാരായാ”തി. “ഏവം, ഭന്തേ”തി ലോ ആയസ്ഥാ രാഹുലോ ഭഗവതോ പടിസ്സുതാ നിസീദനം ആദായ ഭഗവതോ പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ അനുബന്ധി. തേന ലോ പന സമയേന അനേകാനി ദേവതാസഹസ്സാനി ഭഗവന്തം അഭിവന്ദിത്യാ അനുബന്ധിത്യാ ഹോന്തി “അജ്ജ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം രാഹുലം ഉത്തരി ആസവാണം ഖയേ വിനേയ്യതി”തി. അഥ ലോ ഭഗവാ അന്ധവനം അജ്ജേയാഗാഹേത്യാ അന്തരരസ്ഥിം ദുക്ഖമൂലേ പന്തേത്തേ ആസനേ നിസീദി. ആയസ്ഥാപി രാഹുലോ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ ഏകമന്തം നിസീദി. അഥ ആയസ്ഥന്തം രാഹുലം ആമന്തേത്യാ “തം കിം മന്തേസി, രാഹുല, ചക്ഖു നിച്ചം വാ അനിച്ചം വാതി? അനിച്ചം, ഭന്തേ. യം പന്നാനിച്ചം, ദുക്ഖം വാ തം സുഖം വാതി? ദുക്ഖം, ഭന്തേ. യം പന്നാനിച്ചം ദുക്ഖം വിപരിണാമധമ്മം, കല്ല്വം നു തം സമനുപസ്സിതും ‘ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ’”തിആദിനാ രാഹുലോവാദം (സംഠ നിഠ. ൧൨൧) അദാസി. തം സന്ധായേതം വുത്തം - “അന്ധവനേ നിസീന്നോ ചുളുരാഹുലോവാദം കമേസി”തി.

കോടിസതസഹസ്സദേവതാഹീതി ആയസ്ഥതാ രാഹുലേന പദുമുത്തരസ്സ ഭഗവതോ പാദമൂലേ പഥവിന്ധരരാജകാലേ പത്ഥനം റപേന്തേന സദ്ധിം പത്ഥനം റപിതദേവതായേവേത്യാ. താസു പന കാചി ഭൂമട്ഠദേവതാ, കാചി അന്തലിക്ഖട്ഠകാ, കാചി ചാതുരഹാരാജികാദിദേവലോകേ, കാചി ബ്രഹ്മലോകേ നിബ്ബത്താ, ഇമസ്ഥിം പന ദിവസേ സബ്ബാ ഏകട്ഠാനേ അന്ധവനസ്ഥിന്ധേവ സന്നിപതിത്യാ.

ആഭിദോസിക്കന്തി പാരിവാസികം ഏകരത്താതിക്കന്തം പുതിഭൂതം. ഏകരത്താതിക്കന്തേസ്സേവ ഹി നാമസന്താ ഏസാ, യദിദം ആഭിദോസികോതി. അയം പന്നേത്ഥ വചനത്ഥോ - പുതിഭാവദോസേന അഭിഭൂതോതി അഭിദോസോ, അഭിദോസോയേവ ആഭിദോസികോ. കുമ്മാസന്തി യവകുമ്മാസം. അധിവാസേത്യാതി “തേന ഹി, താത രട്ഠപാല, അധിവാസേഹി സ്വാതന്തായ ഭത്ത”തി പിതരാ നിമന്തിതോ സ്വാതന്തായ ഭിക്ഖം അധിവാസേത്യാ. ഏത്ഥ ച മേരോ പകതിയാ ഉക്കട്ഠസപദാനചാരികോ സ്വാതന്തായ ഭിക്ഖം നാമ നാധിവാസേതി, മാതു അനുഗൃഹേന പന അധിവാസേതി. മാതു കിരസ്സ മേരം അനുസ്സരിത്യാ അനുസ്സരിത്യാ മഹാസോകോ ഉപ്പജ്ജതി, രോദനേനേവ ദുക്ഖീ വിയ ജാതാ, തസ്ഥാ മേരോ “സചാഹം തം അപസ്സിത്യാ ഗമിസ്സാമി, ഹദയവിസ്സാ ഫലേയ്യാ”തി അനുഗൃഹേന അധിവാസേസി. പണ്ഡിതാ ഹി ഭിക്ഖു മാതാപിതൃണം ആചരിയുപജ്ജന്തായാനം വാ കാതബ്ബം അനുഗൃഹം അജ്ജയുപേക്ഖിത്യാ ധുതണ്ഡഗസുദ്ധികാ ന ഭവന്തി.

അലങ്കതപടിയത്തേ ഇത്ഥിജനേതി പിതരാ ഉയ്യോജിതേ ഇത്ഥിജനേ. പിതാ കിരസ്സ ദുതിയദിവസേ സകനിവേസനേ മഹന്തം ഹിരന്തസുവണ്ണസ്സ പുണ്ണം കാരാപേത്യാ കിലഞ്ജേഹി പടിച്ഛാദാപേത്യാ ആയസ്ഥതോ രട്ഠപാലസ്സ പുരാണദുതിയികായോ “ഏഥ തുമ്ഹേ വധു, യേന അലങ്കാരേന അലങ്കതാ പുബ്ബേ രട്ഠപാലസ്സ കുലപുത്തസ്സ പിയാ ഹോഥ മനാപാ, തേന അലങ്കാരേന അലങ്കരോമാ”തി ആണാപേത്യാ പണ്ണിതം ഖാദനീയം ഭോജനീയം പടിയാദാപേത്യാ കാലേ ആരോചിതേ ആഗന്താ പന്തേത്തേ ആസനേ നിസീനം “ഇദം തേ, രട്ഠപാല, മന്തികം ധനം, അന്തം പേത്തികം, അന്തം പിതാമഹം; സക്കാ, താത രട്ഠപാല, ഭോഗേ ച ഭുഞ്ജിതും, പുണ്ണാനി ച കാതും? ഏഹി താം, താത രട്ഠപാല, സിക്ഖം പച്ചക്ഖായ ഹിനായാവത്തിത്യാ ഭോഗേ ച ഭുഞ്ജസ്സു, പുണ്ണാനി ച കരോഹി”തി യാചിത്യാ തേന പടിക്ഖിപിത്യാ ധമ്മേ ദേസിതേ “അഹം ഇഥം ഉപ്പബ്ബാജേസ്സാമി”തി ആനയിം, സോ “ദാനി മേ ധമ്മകഥം കാതും ആരദ്ധോ, അലം മേ വചനം ന കരിസ്സതി”തി ഉട്ഠായ ഗന്താ തസ്സ ഓരോധാനം ദ്വാരം വിവരാപേത്യാ “അയം വോ സാമികോ, ഗച്ഛഥ, യം കിഞ്ചി കത്ഥാന ഗണ്ഹിതും വായമഥാ”തി ഉയ്യോജേസി. തീസു വയേസു റിതാ നാടകീത്ഥിയോ മേരം പരിവാരയിംസു. താസു അയം അസുഭസന്തം ഉപ്പാദേസി. തേന വുത്തം - “അലങ്കതപടിയത്തേ ഇത്ഥിജനേ അസുഭസന്തം ഉപ്പാദേത്യാ”തി.

ഠിതകോവ ധമ്മം ദേസേത്യാതി -

“പസ്സു ചിത്തകതം ബിമ്ബം, അരുകായം സമുസ്സിതം;
ആതുരം ബഹുസങ്കപ്പം, യസ്സു നന്മി ധുവം റിതി.

“പസ്സു ചിത്തകതം രൂപം, മണിനാ കുണ്ഡലേന ച;
അട്ഠിം തചേന ഓനദ്ധം, സഹ വത്ഥേഹി സോഭതി.

“അലത്തകകതാ പാദാ, മുഖം ചുണ്ണകമക്ഖിതം;
അലം ബാലസ്സ മോഹായ, നോ ച പാരഗവേസിനോ.

“അട്ഠാപദകതാ കേസാ, നേത്താ അഞ്ജനമക്ഖിതാ;
അലം ബാലസ്സ മോഹായ, നോ ച പാരഗവേസിനോ.

“അഞ്ജനീവണ്ണവാ ചിത്താ, പൂതികായോ അലങ്കതോ;
അലം ബാലസ്സ മോഹായ, നോ ച പാരഗവേസിനോ.

“ഓദഹി മിഗവോ പാസം, നാസദാ വാഗുരം മിഗോ;
ഭൂതാ നിവാപം ഗച്ഛാമി, കന്ദന്തേ മിഗബന്ധകേ”തി. (മ° നി° ൨.൩൦൨; മേരഗാ°
൧൬൯-൧൭൪) -

ഇമാഹി ഗാമാഹി ധമ്മം ദേസേത്വാ.

ആകാസം ഉപ്പതിത്വാതി ആകാസം പക്ഖന്ദിത്വാ. കസ്മാ പന മേരോ ആകാസേന ഗതോ?
പിതാ കിരസ്സ സേട്ഠി സത്തസു ദ്വാരകോട്ഠകേസു അഗ്ഗുളാനി ദാപേത്വാ മല്ലേ ആണാപേസി
“സചേ നിക്ഖമിത്വാ ഗച്ഛതി, ഹത്ഥപാദേസു നം ഗഹേത്വാ കാസായാനി ഹരിത്വാ
ഗിഹിവേസം ഗണ്ഹാപേമാ”തി. തസ്മാ മേരോ “ഏതേ മാദിസം മഹാവീണാസവം ഹത്ഥേ
വാ പാദേ വാ ഗഹേത്വാ അപുണ്ണം പസവേയ്യും, തം നേസം മാ അഹോസീ”തി ചിന്തേത്വാ
ആകാസേന അഗമാസി. മിഗചിരന്തി ഏവംനാമകം ഉയ്യാനം. ചതുപാരിജുണ്ണപടിമണ്ഡിതന്തി
ജരാപാരിജുണ്ണം, ബുധിപാരിജുണ്ണം, ഭോഗപാരിജുണ്ണം, ഞാതിപാരിജുണ്ണന്തി ഇമേഹി
ചതുഹി പാരിജുണ്ണേഹി പടിമണ്ഡിതം. പാരിജുണ്ണന്തി ച പരിഹാനീതി അത്ഥോ.
സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

കുണ്ഡധാനത്ഥേരവത്ഥു

൨൧൧. തതിയേ സലാകം ഗണ്ഹന്തിതി സലാകഗാഹകാ. സുനാപരന്തജനപദം ഗച്ഛന്തേപി
പഠമേവ സലാകം ഗണ്ഹീതി സമ്ബന്ധോ. ഛണ്ഡസ്സന്തരേതി ഛണ്ഡം വസ്സാനം അബ്ഭന്തരേ.
മേത്തിതി മിത്തഭാവോ. ഭേദകേ സതീതി ഭേദകരണേ സതി. ഗുമ്ബസഭാഗതോതി
ഗുമ്ബസമീപത്വോ, അയമേവ വാ പാഠോ. ഇത്ഥീഹുത്വാതി ഇത്ഥീ വിയ ഹുത്വാ,
മനുസ്സിത്ഥി വണ്ണം മാപേത്വാതി അത്ഥോ. ദീഘരത്താനുഗതോതി ദീഘകാലം അനുബന്ധോ.
ഏത്തകം അദ്ധാനന്തി ഏത്തകം കാലം. ഹന്ദാവുസോതി ഗണ്ഹാവുസോ. അത്ഥം ഗഹേത്വാതി
ഭൂതത്ഥം ഗഹേത്വാ, അയമേവ വാ പാഠോ. കോണ്ഡോ ജാതോതി ധുത്തോ ജാതോ.

മാവോച ഫരുസം കഞ്ചീതി കഞ്ചി ഏകപുഗ്ഗലം ഫരുസം മാ അവോച. വുത്താ
പടിവദേയ്യു തന്തി തയാ പരേ ദുസ്സിലാതി വുത്താ തന്തി തഥേവ പടിവദേയ്യും. ദുക്ഖാ ഹി
സാരമ്ഭക്മാതി ഏസാ കാരണുത്തരാ യുഗഗാഹകമാ നാമ ദുക്ഖാ. പടിദണ്ഡാ ഫുസേയ്യു
തന്തി കായദണ്ഡാദിഹി പരം പഹരന്തസ്സ താദിസാവ പടിദണ്ഡാ തവ മത്ഥകേ പതേയ്യും.

സചേ നേരേസി അത്താനന്തി സചേ അത്താനം നിച്ചലം കാതും സക്ഖിസ്സസി. കംസോ
ഉപഹതോ യമാതി മുഖവട്ടിയം ഛന്ദിത്വാ തലമത്തം കത്വാ റപിതം കംസതാലം വിയ.
താദിസന്ഹി ഹത്ഥേഹി പാദേഹി ദണ്ഡേന വാ പഹരന്തി സദും ന കരോതി. ഏസ
പത്തോസി നിബ്ബാനന്തി സചേ ഏവരുപോ ഭവിതും സക്ഖിസ്സസി, ഇമം പടിപദം
പൂരയമാനോ ഏസോ ത്വം ഇദാനി അപ്പത്തോപി നിബ്ബാനം പത്തോസി നാമ. സാരമ്ഭക്തേ
ന വിജ്ജതീതി “ഏവഞ്ച സതി ത്വം ദുസ്സിലോ, അഹം സുസീലോ”തി ഏവമാദികോ
ഉത്തരികരണവാചാലക്ഖണോ സാരമ്ഭക്തേ ന വിജ്ജതി, ന ഭവിസ്സതിയേവാതി അത്ഥോ.
പരിക്ഖിലേസേനാതി സംകിലേസഹേതുനാ.

വർഗ്ഗീകരണരേഖ

൨൧൨. ചതുരത്വ സമ്പന്നപരിഭാഷാപരിപാടി. ചുരുക്കം യോ വേദി...പേ... സഞ്ചാരം യോ സത്താനം ചുരുക്കം പരിപാടി സഞ്ചാരം പാകം കതാ ജാനാതി, തം അഹം അലഗ്നതായ അസത്തം, പരിപാടി സുരൂ ഗതത്താ സുഗതം, ചതുരത്വം സച്ചാനം സമഞ്ചലതാ ബുദ്ധം ബ്രഹ്മണം വദാമിതി അത്ഥം. യസ്സ ഗതിനി യസ്സേതേ ദേവാദയോ ഗതിം ന ജാനന്തി, തമഹം ആസവാന് വീണതായ വീണാസവം, കിലേസേഹി ആരകത്താ അരഹന്തം ബ്രഹ്മണം വദാമിതി അത്ഥം.

ഉപസേനവർഗ്ഗപുരുഷരേഖ

൨൧൩. പഞ്ചമേ സഞ്ചാരാഭിജ്ഞാനി സഞ്ചാരം പസാദം ജനേന്താനം. കിന്തായന്തി കിം തേ അയം. അതിലഹന്തി അതിസീഘം. യസ്സ തസ്മിം അത്തഭാവേ ഉപജ്ജനാരഹാനം മഗ്ഗഹലാനം ഉപനിസ്സയോ നത്ഥി, തം ബുദ്ധാ “മോഘപുരിസോ”തി വദന്തി അരിട്ഠാലാളാദായിആദികേ വിയ. ഉപനിസ്സയേ സതിപി തസ്മിം ഖണ്ണേ മഗ്ഗേ വാ ഫലേ വാ അസതി “മോഘപുരിസാ”തി വദന്തിയേവ ധനിയത്ഥേരാദികേ വിയ. ഇമസ്സപി തസ്മിം ഖണ്ണേ മഗ്ഗഹലാനം അഭാവതോ “മോഘപുരിസാ”തി ആഹ, തുച്ഛമനുസ്സാതി അത്ഥം. ബാഹുല്യായാതി പരിസബാഹുല്യായ. അനേകപരിയായേനാതി അനേകകാരണേന.

ഇച്ഛാമഹം, ഭിക്ഖവേതി ഭഗവാ കിര തം അദ്ധമാസം ന കഞ്ചി ബോധനേയസത്തം അദുസ്സ, തസ്മാ ഏവമാഹ, ഏവം സന്തേപി തന്തിവസേന ധമ്മദേസനാ കത്തഞ്ചാ സിയാ. യസ്മാ പനസ്സ ഏതദഹോസി - “മയി ഓകാസം കാരേതാ പരിസല്ലിനേ ഭിക്ഖു അയമ്മികം കതികവത്തം കരിസ്സന്തി, തം ഉപസേനോ ഭിന്ദിസ്സന്തി, അഹം തസ്സ പസീദിതാ ഭിക്ഖുനം ദസ്സനം അനുജാനിസ്സാമി. തതോ മം പസ്സിതുകാമാ ബഹു ഭിക്ഖു ധുതങ്ഗാനി സമാദിയിസ്സന്തി, അഹഞ്ച തേഹി ഉജ്ജയിതസമ്മതപച്ചയാ സിക്ഖാപദം പണ്ണപേസ്സാമീ”തി, തസ്മാ ഏവമാഹ. മേരസ്സാതി ഉപസേനത്ഥേരസ്സ. മനാപാനി തേ ഭിക്ഖു പംസുകുലാനീതി “ഭിക്ഖു തവ ഇമാനി പംസുകുലാനി മനാപാനി അത്തനോ രുചിയാ ഖന്തിയാ ഗഹിതാനീ”തി പുച്ഛതി. ന ഖോ മേ, ഭന്തേ, മനാപാനി പംസുകുലാനീതി, ഭന്തേ, ന മയാ അത്തനോ രുചിയാ ഖന്തിയാ ഗഹിതാനി, ഗലഗ്ഗാഹേന വിയ മത്ഥകതാളനേന വിയ ച ഗാഹിതോ മയാതി ദസ്സേതി. പാളിയം ആഗതമേവാതി വിനയപാളിം സന്ധായ വദന്തി.

ദണ്ഡരേഖ

൨൧൪. ഛന്ദോ അടാരസസു മഹാവിഹാരേസുതി രാജഗഹസ്സ സമന്തതോ റിതേസു അടാരസസു മഹാവിഹാരേസു. ഉപവിജ്ഞാതി ആസന്നപസുതികാലാ. രഹോഗതോതി രഹസി ഗതോ. സഞ്ചസ്സ വേയാവച്ചകരണേ കായം യോജേതുകാമോ ചിന്തേസീതി മേരോ കിര അത്തനോ കതകിച്ചഭാവം ദിസ്വാ “അഹം ഇമം സരീരം ധാരേമി, തഞ്ച ഖോ വാതമുഖേ റിതപദീപോ വിയ അനിച്ഛതാമുഖേ റിതം നചിരസ്സേവ നിബ്ബായനയമ്മം യാവ ന നിബ്ബായതി, താവ കിം നു ഖോ അഹം സഞ്ചസ്സ വേയാവച്ചം കരേയ”തി ചിന്തേനോ ഇതി പരിസഞ്ചിക്ഖതി “തിരോരട്ഠേസു ബഹു കുലപുത്താ ഭഗവന്തം അഭിസ്വാവ പഞ്ചജന്തി, തേ ‘ഭഗവന്തം പസ്സിസ്സാമ ചേവ വന്ദിസ്സാമാ’തി ച ദുരതോപി ആഗച്ഛന്തി, തത്ര യേസം സേനാസനം നപ്തഹോതി, തേ സിലാപത്തകേപി സേയം കപ്പേന്തി. പഹോമി ഖോ പനാഹം അത്തനോ ആനുഭാവേന തേസം തേസം കുലപുത്താനം ഇച്ഛാവസേന പാസാദവിഹാരഅഡ്ഡയോഗാദിനി മഞ്ചപിഠമരണാനി നിമ്മിനിതാ ദാതും? പുനദിവസേ ചേത്ഥ ഏകച്ചേ അതിവിധ കിലന്തരൂപാ ഹോന്തി, തേ ഗാരവേന ഭിക്ഖുനം പുരതോ റത്ഥാ ഭത്താനിപി ന ഉദ്ദിസാപേന്തി, അഹം ഖോ പന തേസം ഭത്താനിപി ഉദ്ദിസിതും പഹോമീ”തി. ഇതി പരിസഞ്ചിക്ഖന്തോ “യംനുനാഹം സഞ്ചസ്സ സേനാസനഞ്ച പണ്ണപേയം, ഭത്താനി ച ഉദ്ദിസേയ”തി ചിന്തേസി. സഭാഗസഭാഗാനന്തി സുത്തന്തികാദിഗുണവസേന സഭാഗാനം, ന മിത്തസമ്മവവസേന. മേരോ ഹി യാവതികാ സുത്തന്തികാ ഹോന്തി, തേ ഉച്ചിനിതാ ഉച്ചിനിതാ ഏകതോ തേസം അനുരൂപമേവ സേനാസനം പണ്ണപേതി. വേനയികാഭിധമ്മികമ്മട്ഠാനികകായദള്ഹിബഹുലേസുപി ഏസേവ നയോ. തേനേവ പാളിയം (പാരം ൩൮൦) വുത്തം - “യേതേ ഭിക്ഖു സുത്തന്തികാ, തേസം ഏകജ്ജയം സേനാസനം പണ്ണപേതീ”തിആദി.

അങ്ഗുലിയാ ജലമാനായാതി തേജോകസിണചതുർത്ഥജ്ഞാനം സമാപജിത്വാ വുട്ഠായ അഭിഞ്ഞാണാണേന അങ്ഗുലിജലനം അധിട്ഠഹിത്വാ തേനേവ തേജോധാതുസമാപത്തിജനിതേന അഗ്നിജാലേന അങ്ഗുലിയാ ജലമാനായ. അയം മഞ്ചോതിആദീസു പന മേരേ “അയം മഞ്ചോ”തിആദിം വദന്തേ നിമ്മിതാപി അത്തനോ അത്തനോ ഗതട്ഠാനേ “അയം മഞ്ചോ”തിആദിം വദന്തി. അയഞ്ഹി നിമ്മിതാനം ധമ്മതാ.

“ഏകസ്ഥിം ഭാസമാനസ്ഥിം, സഞ്ചേ ഭാസന്തി നിമ്മിതാ;
ഏകസ്ഥിം തുണ്ഹിമാസിനേ, സഞ്ചേ തുണ്ഹീ ഭവന്തി തേ”തി. (ദീം നിം ൨.൨൮൬);

യസ്ഥിം പന വിഹാരേ മഞ്ചപിഠാദീനി ന പരിപൂരേന്തി, തത്ത്വ അത്തനോ ആനുഭാവേന പൂരേന്തി, തേന നിമ്മിതാനം അവത്ത്വം വചനം ന ഹോതി സഞ്ചത്ത്വ മഞ്ചപിഠാദീനം സബ്ഭാവതോ. സഞ്ചവിഹാരേസു ച ഗമനമഗ്ഗേ സമപ്പമാണേ കത്വാ അധിട്ഠാതി. കതികസന്ധാനാദീനം പന നാനപ്പകാരത്താ തസ്ഥിം തസ്ഥിം വിഹാരേ കതികവത്താനി വിസും വിസും കമാപേതീതി വേദിതഞ്ച. അനിയമേത്വാ നിമ്മിതാനഞ്ഹി “ഏകസ്ഥിം ഭാസമാനസ്ഥി”ന്തിആദിധമ്മതാ വുത്താ. തഥാ ഹി യേ വണ്ണവയസരീരാവയവപരിക്ഖാരകിരിയാവിസേസാദീഹി നിയമം അകത്വാ നിമ്മിതാ ഹോന്തി, തേ അനിയമേത്വാ നിമ്മിതത്താ ഇദ്ധിമതാ സദിസാവ ഹോന്തി. റാനനിസജ്ജാദീസു ഭാസിതതുണ്ഹിഭാവാദീസു വാ യം യം ഇദ്ധിമാ കരോതി, തം തദേവ കരോന്തി. സചേ പന നാനപ്പകാരേ കാതുകാമോ ഹോതി, കേചി പഠമവയേ, കേചി മജ്ജിമവയേ, കേചി പച്ഛിമവയേ, തഥാ ദീഘകേസേ ഉപഡ്ഡമുണ്ഡേ മിസ്സകകേസേ ഉപഡ്ഡരത്തചിവരേ പണ്ഡുകചിവരേ, പദഭാണധമ്മകമാസരഭഞ്ഞപഞ്ഹപുച്ഛനപഞ്ഹവിസ്സജ്ജനരജനപചനചിവരസിഞ്ചനയോവനാദീനി കരോന്തേ, അപരേപി വാ നാനപ്പകാരേ കാതുകാമോ ഹോതി, തേന പാദകജ്ഞാനതോ വുട്ഠായ “ഏത്തകാ ഭിക്ഖു പഠമവയാ ഹോന്തു”തിആദിനാ നയേന പരികമ്മം കത്വാ പുന സമാപജിത്വാ വുട്ഠായ അധിട്ഠിതേ അധിട്ഠാനചിത്തേന സദ്ധിം ഇച്ഛിതിച്ഛിതപ്പകാരായേവ ഹോന്തി. പുന അത്തനോ വസനട്ഠാനമേവ ആഗച്ഛതീതി തേഹി സദ്ധിം ജനപദകമ്മം കമേന്തോ അനിസിദിത്വാ അത്തനോ വസനട്ഠാനം വേളുവനമേവ പച്ചാഗച്ഛതി. പാളിയന്തി വിനയപാളിയം.

പിലിന്ദവച്ഛേതേരവത്ത്വ

൨൧൫. സത്തമേ പിയാനന്തി പിയായിതഞ്ചാനം. മനാപാനന്തി മനവഡ്ഡനകാനം. പിലിന്ദോതി പനസ്സ ഗോത്തം, വച്ഛോതിനാമന്തി ഏത്ഥ വുത്തവിപരിയായേനപി വദന്തി “പിലിന്ദോതി നാമം, വച്ഛോതി ഗോത്ത”ന്തി. തേനേവ ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന മേരഗാമാസംവണ്ണനായ (മേരഗാ° അട്ഠ° ൧.൮ പിലിന്ദവച്ഛേതേരഗാമാവണ്ണനാ) വുത്തം - “പിലിന്ദോതിസ്സ നാമം അകംസു, വച്ഛോതി പന ഗോത്തം. തേന സോ അപരഭാഗേ പിലിന്ദവച്ഛോതി പഞ്ഞായിത്ഥാ”തി. സംസന്ദേതാതി ഏകതോ കത്വാ.

സത്ത്വ ധമ്മദേസനം സുത്വാ പടിലദ്ധസദ്ധോ പബ്ബജിത്വാതി ഇദം അങ്ഗുത്തരഭാണകാനം കമാമഗ്ഗേന വുത്തം. അപരേ പന ഭണന്തി - അനുപ്പന്നേയേവ അമ്ഹാകം ഭഗവതി സാവത്ഥിയം ബ്രാഹ്മണഗേഹേ നിബ്ബത്തിത്വാ പിലിന്ദവച്ഛോതി പഞ്ഞാതോ സംസാരേ സംവേഗബഹുലതായ പരിബ്ബാജകപബ്ബജം പബ്ബജിത്വാ ചുളുഗന്ധാരം നാമ വിജ്ജം സാധേത്വാ ആകാസചാരീ പരചിത്തവിദ്യ ച ഹുത്വാ രാജഗഹേ ലാഭഗ്ഗയസഗ്ഗപ്പത്തോ പടിവസതി. അഥ യദാ അമ്ഹാകം ഭഗവാ അഭിസമ്ബുദ്ധോ ഹുത്വാ അനുക്കമേന രാജഗഹം ഉപഗതോ, തതോ പട്ഠായ ബുദ്ധാനുഭാവേന തസ്സ സാ വിജ്ജാ ന സമ്പജ്ജതി, അത്ഥകിച്ചം ന സാധേതി. സോ ചിന്തേസി - “സുതം ഖോ പന മേതം ‘ആചരിയപാചരിയാനം ഭാസമാനാനം യത്ഥ മഹാഗന്ധാരവിജ്ജാ ധരതി, തത്ത്വ ചുളുഗന്ധാരവിജ്ജാ ന സമ്പജ്ജതി’തി. സമണ്ണസ്സ പന ഗോതമസ്സ ആഗതകാലതോ പട്ഠായ നായം മമ വിജ്ജാ സമ്പജ്ജതി, നിസ്സംസയം സമണോ ഗോതമോ മഹാഗന്ധാരവിജ്ജം ജാനാതി, യന്നുനാഹം തം പയിരുപാസിത്വാ തസ്സ സന്തികേ വിജ്ജം പരിയാപുണ്ണേയ”ന്തി. സോ ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിത്വാ ഏതദവോച - “അഹം, മഹാസമണ്ണ, തവ സന്തികേ ഏകം വിജ്ജം പരിയാപുണ്ണിതുകാമോ, ഓകാസം മേ കരോഹീ”തി. ഭഗവാ “തേന ഹി പബ്ബജാ”തി ആഹ. സോ “വിജ്ജായ പരികമ്മം പബ്ബജാ”തി മഞ്ഞമാനോ പബ്ബജിതി. പരവമ്ഭവസേനാതി പരേസം ഗരഹനവസേന.

അകക്കുസന്തി അഹരൂസം. വിത്താപനിന്തി അത്ഥവിത്താപനിം. സച്ചന്തി ഭൂതത്ഥം. നാഭിസജേതി യായ ഗിരായ അത്തം കുജ്യാപനവസേന ന ലഗാപേയ്യ, വീണാസവോ നാമ ഏവരൂപമേവ ഗിരം ന ഭാസേയ്യ, തസ്മാ തമഹം ബ്രൂമി ബ്രാഹ്മണം വദാമീതി അത്ഥോ.

അനുവിചിന്തിതാതി അനുവിചാരേത്യാ. ചണ്ഡികതം ഗച്ഛന്തന്തി സീഘഗതിയാ ഗച്ഛന്തം.

ബാഹിയദാരുചിരിയത്ഥേരവത്ഥു

൨൧൬. അട്ഠമേ ഏകരത്തിവാസേന ഗന്താതി ദേവതാനുഭാവേന ഗന്താ. “ബുദ്ധാനുഭാവേന”തിപി വദന്തി. ഏവം ഗതോ ച വിഹാരം പവിസിതാ സമ്ബഹുലേ ഭിക്ഖു ഭുത്തപാതരാസേ കായാലസിയവിമോചനത്ഥായ അബ്ഭോകാസേ ചക്ഷമന്തേ ദിസാ “കഹം ഏതരഹി സത്ഥാ”തി പുച്ഛി. ഭിക്ഖു “സാവത്ഥിയം പിണ്ഡായ പവിട്ഠോ”തി വത്ഥാ തം പുച്ഛിംസു - “ത്വം പന കുതോ ആഗതോ”തി? സുപ്പാരകാ ആഗതോമഹീതി. കദാ നിക്ഖന്തോസീതി? ഹിയ്യോ സായം നിക്ഖന്തോമഹീതി. ദൂരതോ ആഗതോ, തവ പാദേ യോവിതാ തേലേന മക്ഖേത്യാ മോകം വിസ്സമാഹി, ആഗതകാലേ സത്ഥാരം ദക്ഖിസ്സതീതി. അഹം, ഭന്തേ, സത്ഥു വാ അത്തനോ വാ ജീവിതന്തരായം ന ജാനാമി, ഏകരത്തേനേവമഹി കത്ഥചി അട്ഠത്യാ അനിസീദിത്യാ വിസയോജനസതികം മഗ്ഗം ആഗതോ, സത്ഥാരം പസ്സിത്യാവ വിസ്സമിസ്സാമീതി. സോ ഏവം വത്ഥാ തരമാനരൂപോ സാവത്ഥിം പവിസിതാ ഭഗവന്തം അനോപമായ ബുദ്ധസീരിയാ പിണ്ഡായ ചരന്തം ദിസാ “ചിരസ്സം വത മേ ദിട്ഠോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി ദിട്ഠാണതോ പട്ഠായ ഓണതസരീരോ ഗന്താ അന്തരവീഥിയമേവ പഞ്ചപതിട്ഠിതേന വന്ദിത്യാ ഗോപ്ഫകേസു ദള്ഘം ഗഹേത്യാ ഏവമാഹ - “ദേസേതു മേ, ഭന്തേ, ഭഗവാ ധമ്മം, ദേസേതു മേ സുഗതോ ധമ്മം, യം മമസ്സ ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായാ”തി.

അഥ നം സത്ഥാ “അകാലോ ഖോ താവ, ബാഹിയ, അന്തരഘരം പവിട്ഠോമഹി പിണ്ഡായാ”തി പടിക്ഖിപി . തം സുത്ഥാ ബാഹിയോ, “ഭന്തേ, സംസാരേ സംസരന്തേന കബളികാരാഹാരോ ന നോ ലദ്ധപുണ്ണോ, തുമ്ഹാകം വാ മയ്ഹം വാ ജീവിതന്തരായം ന ജാനാമി, ദേസേഥ മേ ധമ്മ”ന്തി. സത്ഥാ ദുതിയന്വി പടിക്ഖിപിയേവ. ഏവം കിരസ്സ അഹോസി “ഇമസ്സ മം ദിട്ഠാകാലതോ പട്ഠായ സകലസരീരം പീതിയാ നിരന്തരം അജ്ജേയാത്ഥടം ഹോതി, ബലവപീതിവേഗേന ധമ്മം സുത്ഥാപി ന സക്ഖിസ്സതി പടിവിജ്ജ്യിതും, മജ്ജത്തുപേക്ഖാ താവ തിട്ഠതു, ഏകരത്തേനേവ വീസയോജനസതം മഗ്ഗം ആഗതത്താ ദരമോപിസ്സ ബലവാ, സോപി താവ പടിപ്പസ്സമ്ഭുതോ”തി. തസ്മാ ദിക്ഖത്തും പടിക്ഖിപിത്യാ തതിയം യാചിതോ അന്തരവീഥിയം റീതോവ “തസ്മാതിഹ തേ, ബാഹിയ, ഏവം സിക്ഖിതഞ്ചം ദിട്ഠേ ദിട്ഠമത്തം ഭവിസ്സതീ”തിആദിനാ (ഉദാഃ ൧൦) നയേന ധമ്മം ദേസേതി. ഇമമത്ഥം സംഖിപിത്യാ ദസ്സേന്തോ “സത്ഥാരം പിണ്ഡായ പവിട്ഠ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അന്തരഘരേതി അന്തരവീഥിയം.

അപരിപുണ്ണപത്തചീവരതായ പത്തചീവരം പരിയേസന്തോതി സോ കിര വീസതിവസ്സസഹസ്സാനി സമണ്ഡമ്തം കരോന്തോ “ഭിക്ഖുനാ നാമ അത്തനോ പച്ചയേ ലഭിത്യാ അത്തം അനോലോകേത്യാ സയമേവ ഭുജ്ജിതും വട്ടതീ”തി ഏകഭിക്ഖുസ്സപി പത്തേന വാ ചീവരേന വാ സങ്ഗഹം നാകാസി. തേനസ്സ “ഇദ്ധിമയപത്തചീവരം ന ഉപ്പജ്ജിസ്സതീ”തി തത്ഥാ ഏഹിഭിക്ഖുഭാവേന പബ്ബജ്ജം ന അദാസി. താവദേവ ച പബ്ബജ്ജം യാചിതോ “പരിപുണ്ണം തേ പത്തചീവര”ന്തി പുച്ഛിത്യാ “അപരിപുണ്ണ”ന്തി വുത്തേ “തേന ഹി പത്തചീവരം പരിയേസാഹീ”തി വത്ഥാ പക്കാമി. തസ്മാ സോ പത്തചീവരം പരിയേസന്തോ സങ്കാരട്ഠാണതോ ചോളഖണ്ഡാനി സംകഡ്ഢന്തി.

സഹസ്സമപീതി പരിച്ഛേദവചനം. ഏകസഹസ്സം ദേവസഹസ്സാനീതി ഏവം സഹസ്സേന ചേ പരിച്ഛിന്നാ ഗാമാ ഹോന്തി, താ ച അനത്ഥപദസംഹിതാ ആകാസവണ്ണപബ്ബതവണ്ണാദിനി പകാസകേഹി അനിബ്ബാനദീപകേഹി അനത്ഥകേഹി പദേഹി സംഹിതാ യാവ ബഹുകാ ഹോന്തി, താവ പാപികാ ഏവാതി അത്ഥോ . ഏകം ഗാമാപദം സേയ്യോതി “അപ്പമാദോ അമതപദം...പേ... യഥാ മതാ”തി (ധഃ പഃ ൨൧) ഏവരൂപാ ഏകഗാമാപി സേയ്യോതി അത്ഥോ.

കുമാരകസ്സപത്ഥേരവത്ഥു

൨൧൧. നവമേ ഏകം ബുദ്ധന്തരം സമ്പത്തിം അനുഭവമാനോതി സാവകബോധിയാ നിയതതായ പുണ്ണസമ്ഭാരസ്സ ച സാതിസയത്താ വിനിപാതം അഗന്താ ഏകം ബുദ്ധന്തരം ദേവേസു ച മനുസ്സേസു ച സമ്പത്തിം അനുഭവമാനോ. “ഏകിസ്സാ കുലദാരികായ കുച്ഛിമ്ഹി ഉപ്പന്നോ”തി വത്ഥാ തമേവസ്സ ഉപ്പന്നഭാവം മൂലതോ പട്ഠായ ദസ്സേതും - “സാ ചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സാതി കുലദാരികാ. ച-സദോ ബൃതിരേകത്ഥോ. തേന വുച്ചമാനം വിസേസം ജോതയതി. കുലഘരന്തി പതികുലഗേഹം. ഗബ്ഭിനിമിത്തന്തി ഗബ്ഭസ്സ സന്ഠിതഭാവവിഗ്ഗഹം. സതിപി വിസാഖായ സാവത്ഥിവാസികുലപരിയാപന്നത്തേ തസ്സാ തത്ഥ പധാനഭാവദസ്സനത്ഥം “വിസാഖഞ്ചാ”തിആദി വുത്തം യഥാ “ബ്രാഹ്മണാ ആഗതാ, വാസിട്ഠോപി ആഗതോ”തി. ഭഗവതാ ഏവം ഗഹിതനാമത്താതി യോജനാ. യസ്മാ രാജപുത്താ ലോകേ “കുമാരാ”തി വോഹരീയന്തി, അയഞ്ച രഞ്ഞോ കിത്തിമപുത്തോ, തസ്മാ ആഹ - “രഞ്ഞോ...പേ... സഞ്ജാനിംസു”തി.

പഞ്ചദസ പഞ്ചേ അഭിസഞ്ചരിതാതി “ഭിക്ഖു, ഭിക്ഖു, അയം വമ്മികോ രത്തിം യുപായതി, ദിവാ പജ്ജലതീ”തിആദിനാ വമ്മികസുത്തേ (മ° നി° ൧.൨൪൯) ആഗതനയേന പഞ്ചദസ പഞ്ചേ അഭിസഞ്ചരിതാ. പായാസിരഞ്ഞോതി “നത്ഥി പരലോകോ, നത്ഥി സത്താ ഓപപാതികാ, നത്ഥി സുകതദുക്കടാനം കമ്മാനം ഫലം വിപാകോ”തി (ദീ° നി° ൨.൪൧൦, ൪൧൨) ഏവംലഭികസ്സ പായാസിരാജസ്സ. രാജാ ഹി തദാ അനഭിസിത്തോ പുത്ഥാ പസേനദിനാ കോസലേന ദിനസേതബ്ബനഗരം അജ്ജയാവസന്തോ ഇമം ദിട്ഠിം ഗബ്ഘി. പഞ്ചദസഹിപഞ്ചേഹിപടിമണ്ഡേതാതി “തം കിം മഞ്ഞസി, രാജത്തേ, ഇമേ ചന്ദിമസൂരിയാ ഇമസ്ഥിം വാ ലോകേ പരസ്ഥിം വാ ദേവാ വാ തേ മനുസ്സാ”തി ഏവമാദിഹി (ദീ° നി° ൨.൪൧൧) പഞ്ചദസഹി പഞ്ചേഹി പടിമണ്ഡിതം കത്ഥാ. സുത്തന്തേതി പായാസിസുത്തന്തേ (ദീ° നി° ൨.൪൦൬ ആദയോ).

മഹാകോട്ഠികത്ഥേരവത്ഥു

൨൧൨. ദസമം ഉത്താനത്ഥമേവ.

തതിയഏതദഗ്ഗവഗ്ഗവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൧൪. ഏതദഗ്ഗവഗ്ഗോ

(൧൪) ൪. ചതുത്ഥഏതദഗ്ഗവഗ്ഗവണ്ണാ

ആനന്ദത്ഥേരവത്ഥു

൨൧൩-൨൨൩. ചതുത്ഥവഗ്ഗസ്സ പഠമേ ഹേട്ഠാ വുത്തപ്പമാണന്തി ഹേട്ഠാ കോണ്ഡഞ്ഞേത്ഥേരസ്സ വത്ഥുമ്ഹി “തസ്സ യുരപത്താനി നവുതിഹത്ഥാനി ഹോന്തി, കേസരം തിംസഹത്ഥം, കണ്ണികാ ദ്വാദസഹത്ഥാ, പാദേന പതിട്ഠിതട്ഠാനം ഏകാദസഹത്ഥ”ന്തി ഏവം വുത്തപ്പമാണം. രഞ്ഞോ പേസേസീതിപച്ചന്തസ്സ കുപിതഭാവം ആരോചേത്ഥാ പേസേസി. മേരഗാമാസംവണ്ണായം (മേരഗാ° അട്ഠ° ൨.൧൦൧൬ ആനന്ദത്ഥേരഗാമാവണ്ണാ) പന “പച്ചന്തസ്സ കുപിതഭാവം രഞ്ഞോ അനാരോചേത്ഥാ സയമേവ തം വൂപസമേസി, തം സുത്ഥാ രാജാ തുട്ഠമാനസോ പുത്തം പക്കോസാപേത്ഥാ ‘വരം തേ, സുമന, ദമ്മി, ഗബ്ഘാഹി’തി ആഹാ”തി വുത്തം. ന മേതം ചിത്തം അത്ഥിതി മമ ഏവരൂപം ചിത്തം നത്ഥി. അവഞ്ചയന്തി അതുച്ഛം. അത്തം വരേഹീതി അത്തം പത്ഥേഹി, അത്തം ഗബ്ഘാഹിതി വുത്തം ഹോതി. ഉദകം അധിട്ഠായാതി “ഉദകം ഹോതു”തി അധിട്ഠഹിത്ഥാ. ഗതേനാതി ഗമനേന. ന ആമിസചക്ഖുകാതി ചീവരാദിപച്ചയസഞ്ചാതം ആമിസം ന ഓലോകേന്തി.

വസന്തട്ഠാനസഭാഗേയേവാതി വസന്തട്ഠാനസമീപേയേവ. ഏകന്തവല്ലഭോതി ഉപട്ഠാകട്ഠാനേ ഏകന്തേന വല്ലഭോ. ഏതസ്സേവാതി ഏതസ്സേവ ഭിക്ഖുസ്സ. ദേജ്ജയകമാ ന ഹോന്തിതി ദിധാഭൂതകമാ ന ഹോന്തി, അനേകന്തികകമാ ന ഹോന്തിതി വുത്തം ഹോതി. അനിബദ്ധാതി അനിയതാ. ലോഹിതേന ഗലന്തേനാതി ഇത്ഥമ്ഭൂതക്ഖാണേ കരണവചനം, ഗലന്തേന ലോഹിതേന യുത്തോതി അത്ഥോ. അന്യാസത്തോതി അനുഗതോ. ഉട്ഠേഹി, ആവുസോ ആനന്ദ, ഉട്ഠേഹി, ആവുസോ ആനന്ദാതി തുരിതേ ഇദമാമേധിതവചനം. ദുവിധേന ഉദകേനാതി സീതുദകേന ഉണ്ഹുദകേന ച. തിവിധേന ദന്തകട്ഠേനാതി മുദുകം മഹന്തം മജ്ജയിമന്തി

ഏവം തിപ്പകാരേണ ദന്തകട്ഠേന. നവ വാരേ അനുപരിയായതീതി സത്ഥരി പക്കോസന്തേ പടിവചനദാനായ മിനമിദ്ധവിനോദനത്ഥം നവക്ഖത്തും അനുപരിയായതി. തേനേവാഹ - “ഏവഞ്ചിസ്സ അഹോസീ”തിആദി. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ഉരുവേലകസ്സപത്ഥേരവത്ഥു

൨൨൪. ദുതിയേ യം വത്തഞ്ചം, തം വിത്ഥാരതോ വിനയപാളിയം ആഗതമേവ.

കാളുദായിത്ഥേരവത്ഥു

൨൨൫. തതിയേ ഗമനാകപ്പന്തി ഗമനാകാരം. സേസമേത്ഥ ഉത്താനമേവ.

ബാകുലത്ഥേരവത്ഥു

൨൨൬. ചതുത്ഥേ നിരാബാധാനന്തി ആബാധരഹിതാനം. യഥാ “ദ്ധാവീസതി ദ്വത്തിംസാ”തിആദിമ്ഹി വത്തഞ്ചേ “ബാവീസതി ബാത്തിംസാ”തിആദിനി വുച്ചന്തി, ഏവമേവം ദേ കൂലാനി അസ്സാതി ദികുലോ, ദേകുലോതി വാ വത്തഞ്ചേ ബാകുലോതി വുത്തന്തി ആഹ - “ബാകുലോതി ദീസു കൂലേസു വഡ്ഡിതത്താ ഏവംലദ്ധനാമോ”തി. ഉപയോഗേനാതി ആനുഭാവേന. ഫാസുകകാലേതി അരോഗകാലേ. ഗദ്ദുഹനമത്തമ്പിതി ഗോദ്ദുഹനമത്തമ്പി കാലം. ഇയ പന ന സകലോ ഗോദ്ദുഹനക്ഖണോ അധിപ്പേതോ, അഥ ഖോ ഗാവിം മനേ ഗഹേത്വാ ഏകഖീരബിന്ദുദ്ദുഹനകാലമത്തം അധിപ്പേതം. ആരോഗ്യസാലന്തി ആതുരാനം അരോഗഭാവകരണത്ഥായ കതസാലം.

നിമുജ്ജനുജ്ജനവസേനാതി ജാണുപ്പമാണേ ഉദകേ മോകംയേവ നിമുജ്ജനുജ്ജനവസേന. ഛരസ്സേത്വാ പലായിതി മച്ഛസ്സ മുഖസമീപേയേവ ഛരസ്സേത്വാ പലായി. ദാരകസ്സ തേജേനാതി ദാരകസ്സ പുത്തതേജേന. മാരിയമാനാവ മരന്തീതി ദണ്ഡാദീഹി പോഥേത്വാ മാരിയമാനാവ മരന്തി, ന ജാലേന ബദ്ധതാമത്തേന അമാരിയമാനാ. നീഹടമത്തോവ മതോതി നീഹടക്ഖണേയേവ മതോ. തേനസ്സ മാറണത്ഥം ഉപക്കമോ ന കതോ, യേന ഉപക്കമേന ദാരകസ്സ ആബാധോ സിയാ. തന്തി മച്ഛം. സകലമേവാതി അവികലമേവ പരിപുണ്ണാവയവമേവ. ന കേളായതീതി ന നന്ദതി, കിസ്സമിബ്ബി ന മഞ്ഞതി. പിട്ഠിതോ ഫാലേന്തിതി ദാരകസ്സ പുത്തതേജേന പിട്ഠിതോ ഫാലേന്തി. ഭേരിം ചരാപേത്വാതി “പുത്തം ലഭി”ന്തി ഉഗ്ഘോസനവസേന ഭേരിം ചരാപേത്വാ. പകതിം ആചിക്ഖിതി അത്തനോ പുത്തഭാവം കഥേസി. കൂച്ഛിയാ ധാരിതത്താ അമാതാ കാതും ന സക്കാതി ജനനീഭാവതോ അമാതാ കാതും ന സക്കാ. മച്ഛം ഗണ്ഹന്താപിതി മച്ഛം വിക്കിണിത്വാ ഗണ്ഹന്താപി. തഥാ ഗണ്ഹന്താ ച തപ്പരിയാപണം സഞ്ചം ഗണ്ഹന്തി നാമാതി ആഹ - “വക്കയകനാദിനി ബഹി കത്വാ ഗണ്ഹന്താ നാമ നത്ഥീ”തി. അയമ്പി അമാതാ കാതും ന സക്കാതി ദിനപുത്തഭാവതോ ന സക്കാ.

സോഭിതത്ഥേരവത്ഥു

൨൨൭. പഞ്ചമം ഉത്താനത്ഥമേവ.

ഉപാലിത്ഥേരവത്ഥു

൨൨൮. ഛരട്ഠേ ഭാരുകച്ഛകവത്ഥുന്തി അത്തതരോ കിര ഭാരുകച്ഛദേസവാസീ ഭിക്ഖു സുപിനന്തേ പുരാണദുതിയികായ മേമുനം ധമ്മം പടിസേവിത്വാ “അസ്സമണോ അഹം വിബ്ഭമിസ്സാമീ”തി ഭാരുകച്ഛം ഗച്ഛന്തോ അന്തരാമഗ്ഗേ ആയസ്ഥന്തം ഉപാലിം പസ്സിത്വാ ഏതമത്ഥം ആരോചേസി. ആയസ്ഥാ ഉപാലി, ഏവമാഹ - “അനാപത്തി, ആവുസോ, സുപിനന്തേനാ”തി. യസ്ഥാ സുപിനന്തേ അവിസയത്താ ഏവം ഹോതി. തസ്ഥാ ഉപാലിത്ഥേരോ ഭഗവതാ അവിനിച്ഛിതപുണ്ണമ്പി ഇമം വത്ഥും നയഗ്ഗാഹേന ഏവം വിനിച്ഛിന്തി. ഗഹപതിനോ ദേ ദാരകാ ഹോന്തി പുത്തോ ച ഭാഗിണേയോ ച. അഥ സോ ഗഹപതി ഗിലാനോ ഹുത്വാ ആയസ്ഥന്തം അജ്ജുകം ഏതദവോച - “ഇമം, ഭേണേ, ഓകാസം യോ ഇമേസം ദാരകാനം സദ്ധോ ഹോതി പസന്നോ, തസ്സ ആചിക്ഖേയ്യാസീ”തി. തേന ച സമയേന തസ്സ ച ഗഹപതിനോ ഭാഗിണേയോ സദ്ധോ ഹോതി പസന്നോ. അമായസ്ഥാ അജ്ജുകോ തം ഓകാസം തസ്സ ദാരകസ്സ ആചിക്ഖി. സോ തേന സാപതേയേന കുടുമ്ബഞ്ച

സസ്തംപേസി, ദാനഞ്ച പട്തംപേസി. അഥ തസ്സ ഗഹപതിനോ പുത്തോ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ഏതദവോച - “കോ നു വോ, ഭന്തേ ആനന്ദ, പിതുന്നോ ദായജോ പുത്തോ വാ ഭാഗിനേയോ വാ”തി. പുത്തോ വോ, ആവുസോ, പിതുന്നോ ദായജോതി. ആയസ്ഥാ, ഭന്തേ, അയോ അജ്ജുകോ അമ്ഹാകം സാപതേയം അമ്ഹാകം മേമുനകസ്സ ആചിക്ഖിതി. അസ്സമണോ, ആവുസോ, സോ അജ്ജുകോതി. അമായസ്ഥാ അജ്ജുകോ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ഏതദവോച - “ദേഹി മേ, ആവുസോ ആനന്ദ, വിനിച്ഛയ”ന്തി. തേ ഉഭോപി ഉപാലിത്തേരസ്സ സന്തികം അഗമംസു. അമായസ്ഥാ ഉപാലി, ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ഏതദവോച - “യോ നു വോ, ആവുസോ ആനന്ദ, സാമിക്നേ ‘ഇമം ഓകാസം ഇത്ഥന്നാമസ്സ ആചിക്ഖാ’തി വുത്തോ, തസ്സ ആചിക്ഖതി, കിം സോ ആപജ്ജതി”തി? ന, ഭന്തേ, കിഞ്ചി ആപജ്ജതി അന്തമസോ ദുക്കമത്ഥമീതി. അയം, ആവുസോ, ആയസ്ഥാ അജ്ജുകോ സാമിക്നേ “ഇമം ഓകാസം ഇത്ഥന്നാമസ്സ ആചിക്ഖാ”തി വുത്തോ തസ്സ ആചിക്ഖതി, അനാപത്തി, ആവുസോ, ആയസ്ഥതോ അജ്ജുകസ്സാതി. ഭഗവാ തം സുതാ “സുകഥിതം, ഭിക്ഖവേ, ഉപാലിനാ”തി വതാ സാധുകാരമദാസി, തം സന്ധായേതം വുത്തം. കുമാരകസ്സപവത്സു (അ° നി° അട്° ൧.൧.൨൧൦) പന ഹേട്ഠാ ആഗതമേവ.

ഛന്നം വത്തിയാനന്തി ഭദ്രിയോ സക്യരാജാ അനുരുദ്ധോ ആനന്ദോ ഭഗു കിമിലോ ദേവദത്തോതി ഇമേസം ഛന്നം വത്തിയാനം. പസാധകോതി മണ്ഡയിതാ. പാളിയന്തി സഞ്ചഭേദക്ഖന്ധകപാളിയന്തി (ചുളവ° ൩൩൦ ആദയോ).

നന്ദകത്ഥേരവത്സു

൨൨൯. സത്തമേ ഏകസമോധാനേതി ഏകസ്ഥിം സമോധാനേ, ഏകസ്ഥിം സന്നിപാതേതി അത്ഥോ. സേസം സുവിത്തേയമേവ.

നന്ദകത്ഥേരവത്സു

൨൩൦. അട്ഠമേ ന തം ചതുസമ്പജ്ഞതവസേന അപരിച്ഛിന്ദിതാ ഓലോകേതീതി സാത്ഥകസപ്പായഗോചരഅസമ്മോഹസമ്പജ്ഞതസഞ്ചാതാനം ചതുസ്സം സമ്പജ്ഞതാനം വസേന അപരിച്ഛിന്ദിതാ തം ദിസം ന ഓലോകേതി. സോ ഹി ആയസ്ഥാ “യമേവാഹം ഇന്ദ്രിയേസു അഗുത്തദാഭാരതം നിസ്സായ സാസനേ അനഭിരതിആദിവിപ്പകാരപ്പത്തോ, തമേവ സുട്ഠു നിഗ്ഗഹേസ്സാമീ”തി ഉസ്സാഹജാതോ ബലവഹിരോത്തപ്പോ, തത്ഥ ച കതാധികാരത്താ ഇന്ദ്രിയസംവരോ ഉക്കംസപാരമിപ്പത്തോ ചതുസമ്പജ്ഞതം അമുഞ്ചിതാവ സബ്ബദിസം ആലോകേതി. വുത്തഞ്ചേതം ഭഗവതാ -

“സചേ, ഭിക്ഖവേ, നന്ദസ്സ പൂരത്ഥിമാ ദിസാ ആലോകേതഞ്ചാ ഹോതി, സബ്ബം ചേതസോ സമന്നാഹരിതാ നന്ദോ പൂരത്ഥിമം ദിസം ആലോകേതി ‘ഏവം മേ പൂരത്ഥിമം ദിസം ആലോകയതോ നാഭിജ്ഞാദോമനസ്സാ പാപകാ അകുസലാ ധമ്മാ അന്യാസവിസ്സന്തി’തി. ഇതിഹ തത്ഥ സമ്പജാനോ ഹോതി. സചേ, ഭിക്ഖവേ, നന്ദസ്സ പച്ഛിമാ ദിസാ, ഉത്തരാ ദിസാ, ദക്ഖിണാ ദിസാ, ഉദ്ധം, അയോ, അനുദിസാ അനുവിലോകേതഞ്ചാ ഹോതി, സബ്ബം ചേതസോ സമന്നാഹരിതാ നന്ദോ അനുദിസം അനുവിലോകേതി ‘ഏവം മേ അനുദിസം അനുവിലോകയതോ...പേ... സമ്പജാനോ ഹോതി’”തി (അ° നി° ൮.൯).

അഭിസേകഗേഹപവേസനആവാഹമങ്ഗലേസു വത്തമാനേസൂതി ഇധ തീണി മങ്ഗലാനി വുത്താനി, വിനയട്ഠകമായം പന “തം ദിവസമേവ നന്ദകുമാരസ്സ കേസവിസ്സജ്ജനം, പട്ടബന്ധോ, ഘരമങ്ഗലം, ഛത്തമങ്ഗലം, ആവാഹമങ്ഗലന്തി പഞ്ച മങ്ഗലാനി ഹോന്തി”തി വുത്തം. തത്ഥ കുലമരിയാദവസേന കേസോരോപനം കേസവിസ്സജ്ജനം. യുവരാജപട്ടബന്ധനം പട്ടബന്ധോ. അഭിനവഘരപ്പവേസനമഹോ ഘരമങ്ഗലം. വിവാഹകരണമഹോ ആവാഹമങ്ഗലം. യുവരാജഛത്തമഹോ ഛത്തമങ്ഗലം.

നന്ദകുമാരം അഭിസേകമങ്ഗലം ന തഥാ പീളേസി, യഥാ ജനപദകല്യാണിയാ വുത്തവചനന്തി അജ്ഞാഹരിതഞ്ച. തദേവ പന വചനം സരൂപതോ ദസ്സേതും - “പത്തം ആദായ ഗമനകാലേ”തിആദി വുത്തം. ജനപദകല്യാണീതി ജനപദമ്ഹി കല്യാണീ ഉത്തമാ ഛ സരീരദോസരഹിതാ പഞ്ച കല്യാണസമന്നാഗതാ. സാ ഹി യസ്ഥാ നാതിദിഘാ നാതിരസ്സാ

നാതികിസാ നാതിമൂലാ നാതികാളി നാച്ചോദാതാതി അതിക്കന്താ മാനുസവണ്ണം, അസമ്പത്താ ദിബ്ബവണ്ണം, തസ്മാ ഛരസരീരദോസരഹിതാ. ഛരവികല്യാണം മംസകല്യാണം ന്ഹാരുകല്യാണം അട്ഠികല്യാണം വയകല്യാണന്തി ഇമേഹി പന കല്യാണേഹി സമന്നാഗതത്താ പഞ്ചകല്യാണസമന്നാഗതാ നാമ. തസ്സാ ഹി ആഗന്തുക്കോഭാസകിച്ചം നത്ഥി, അത്തന്നോ സരീരോഭാസേനേവ ദ്വാദസഹത്ഥേ റാനേ ആലോകം കരോതി, പിയങ്ഗുസാമാ വാ ഹോതി സുവണ്ണസാമാ വാ, അയമസ്സാ ഛരവികല്യാണതാ. ചത്താരോ പനസ്സാ ഹത്ഥപാദാ മുഖപരിയോസാനഞ്ച ലാഖാരസപരികമ്മകതം വിയ രത്തപവാളരത്തകമ്ബലസദിസം ഹോതി, അയമസ്സാ മംസകല്യാണതാ. വീസതി പന നഖപത്താനി മംസതോ അമുത്തട്ഠാനേ ലാഖാരസപുരിതാനി വിയ, മുത്തട്ഠാനേ ഖീരധാരാസദിസാനി ഹോന്തി, അയമസ്സാ ന്ഹാരുകല്യാണതാ. ദ്വത്തിംസ ദന്താ സുഹൃസിതാ സുയോതവജിരപന്തി വിയ ഖായന്തി, അയമസ്സാ അട്ഠികല്യാണതാ. വീസംവസ്സസതികാപി സമാനാ സോളസവസ്സുദ്ദേശികാ വിയ ഹോതി നിപ്പലിതേന, അയമസ്സാ വയകല്യാണതാ. ഇതി ഇമേഹി പഞ്ചഹി കല്യാണേഹി സമന്നാഗതത്താ “ജനപദകല്യാണീ”തി വുച്ചതി. തുവടന്തി സീലം.

ഇമസ്ഥിം റാനേ നിവത്തേസ്സതി, ഇമസ്ഥിം റാനേ നിവത്തേസ്സതിതി ചിന്തേന്തമേവാതി സോ കിര തമാഗതേ ഗാരവവസേന “പത്തം വോ, ഭന്തേ, ഗണ്ഹമാ”തി വത്തും അവിസഹന്തോ ഏവം ചിന്തേസി - “സോപാനസീസേ പത്തം ഗണ്ഹിസ്സതി”തി . സത്ഥാ തസ്ഥിമ്പി റാനേ ന ഗണ്ഹി. ഇതരോ “സോപാനപാദമൂലേ ഗണ്ഹിസ്സതി”തി ചിന്തേസി. സത്ഥാ തത്ഥാപി ന ഗണ്ഹി. ഇതരോ “രാജങ്ഗണേ ഗണ്ഹിസ്സതി”തി ചിന്തേസി. സത്ഥാ തത്ഥാപി ന ഗണ്ഹി. ഏവം “ഇധ ഗണ്ഹിസ്സതി, എത്ഥ ഗണ്ഹിസ്സതി”തി ചിന്തേന്തമേവ സത്ഥാ വിഹാരം നേത്ഥാ പബ്ബാജേസി.

മഹാകപ്പിനത്ഥേരവത്ഥു

൨൩൧. നവമേ സുതവിത്തകോതി ധമ്മസ്സവനപിയോ. പടിഹാരകസ്സാതി ദോവാരികസ്സ. സച്ചകാരേനാതി സച്ചകിരിയായ. സത്ഥാ “ഉപ്പലവണ്ണാ ആഗച്ഛത്യ”തി ചിന്തേസി. മേരീ ആഗന്താ സബ്ബാ പബ്ബാജേത്ഥാ ഭിക്ഖുനീഉപസ്സയം ഗതാതി ഇദം അങ്ഗുത്തരഭാണകാനം കമാമഗ്ഗം ദസ്സേന്തേന വുത്തം. തേനേവ ധമ്മപദട്ഠകമായം (ധം പം അട്ഠം ച.മഹാകപ്പിനത്ഥേരവത്ഥു) വുത്തം -

“താ സത്ഥാരം വന്ദിത്ഥാ ഏകമന്തം റിതാ പബ്ബജ്ജം യാചിംസു. ഏവം കിര വുത്തേ സത്ഥാ ഉപ്പലവണ്ണായ ആഗമനം ചിന്തേസീതി ഏകച്ചേ വദന്തി. സത്ഥാ പന താ ഉപാസികായോ ആഹ - ‘സാവത്ഥിം ഗത്ഥാ ഭിക്ഖുനീഉപസ്സയേ പബ്ബാജേമാ’തി. താ അനുപുബ്ബേന ജനപദചാരികം ചരമാനാ അന്തരാമഗ്ഗേ മഹാജനേന അഭിഹടസക്കാരസമ്മാനാ പദസാവ വീസയോജനസതികം മഗ്ഗം ഗത്ഥാ ഭിക്ഖുനീഉപസ്സയേ പബ്ബജിത്ഥാ അരഹത്തം പാപുണിംസു”തി.

ധമ്മപീതിതി ധമ്മപായകോ, ധമ്മം പിവന്തോതി അത്ഥോ. ധമ്മോ ച നാമേസ ന സക്കാ ഭാജനേന യാഗുആദിനി വിയ പാതും, നവവിധം പന ലോകുത്തരധമ്മം നാമകായേന ഹുസന്തോ ആരമ്മണതോ സച്ഛികരോന്തോ പരിഞ്ഞാഭിസമയാദീഹി ദുക്ഖാദീനി അരിയസച്ചാനി പടിവിജ്ഞേയന്തോ ധമ്മം പിവതി നാമ. സുഖം സേതീതി ദേസനാമത്തമേതം, ചതുഹിപി ഇരിയാപമേഹി സുഖം വിഹരതീതി അത്ഥോ. വിപ്പസന്നേനാതി അനാവിലേന നിരുപക്കിലേസേന. അരിയപ്പവേദിതേതി ബുദ്ധാദീഹി അരിയേഹി പവേദിതേ സതിപട്ഠാനാദിഭേദേ ബോധിപക്ഖിയധമ്മേ. സദാ രമതീതി ഏവരുപോ ധമ്മപീതി വിപ്പസന്നേന ചേതസാ വിഹരന്തോ പണ്ഡിച്ചേന സമന്നാഗതോ സദാ രമതി അഭിരമതി. ബാഹിതപാപത്താ “ബ്രാഹ്മണ”തി മേരം ആലപതി.

സാഗതത്ഥേരവത്ഥു

൨൩൨. ദസമേ ഛരബ്ബഗ്ഗിയാനം വചനേനാതി കോസമ്ബികാ കിര ഉപാസകാ ആയസ്ഥന്തം സാഗതം ഉപസങ്കമിത്ഥാ അഭിവാദേത്ഥാ ഏകമന്തം റിതാ ഏവമാഹംസു - “കിം, ഭന്തേ, അയ്യാനം ദുല്ലഭഞ്ച മനാപഞ്ച, കിം പടിയാദേമാ”തി? ഏവം വുത്തേ ഛരബ്ബഗ്ഗിയാ ഭിക്ഖു കോസമ്ബികേ ഉപാസകേ ഏതദവോചും - “അത്ഥാവുസോ കാപോതികാ, നാമ പസന്നാ ഭിക്ഖുനം ദുല്ലഭാ ച മനാപാ ച, തം പടിയാദേമാ”തി. അഥ കോസമ്ബികാ ഉപാസകാ

ഘരേ ഘരേ കാപോതികം പസന്നം പടിയാദേത്യാ ആയസ്ഥന്തം സാഗതം പിണ്ഡായ ചരന്തം ദിസാ ഏതദവോചും - “പിവതു, ഭന്തേ, അയ്യോ സാഗതോ കാപോതികം പസന്നം, പിവതു, ഭന്തേ, അയ്യോ സാഗതോ കാപോതികം പസന്നം”ന്തി. അമായസ്ഥാ സാഗതോ ഘരേ ഘരേ കാപോതികം പസന്നം പിവിത്യാ നഗരമ്ഹാ നിക്ഖമന്തോ നഗരദാരേ പതി. തേന വുത്തം - “ചരഞ്ചഗ്ഗിയാനം വചന്നേന സഞ്ചഗേഹേസു കാപോതികം പസന്നം പടിയാദേത്യാ”തിആദി. തത്ഥ കാപോതികാ നാമ കപോതപാദസമാനവണ്ണാ രത്തോഭാസാ. പസന്നാതി സുരാനണ്ഡസ്സേതം അധിവചനം. വിനയേ സമുട്ഠിതന്തി സുരാപാനസിക്ഖാപദേ (പാചിം ൩൨൬ ആദയോ) ആഗതം.

രായത്ഥേരവത്ഥു

൨൩൩. ഏകാദസമേ സത്ഥാ സാരിപുത്തത്ഥേരസ്സ സന്തം അദാസീതി ബ്രാഹ്മണം പബ്ബാജേതും സന്തം അദാസി, ആണാപേസീതി വുത്തം ഹോതി. ഭഗവാ കിര തം ബ്രാഹ്മണം പബ്ബജ്ജം അലഭിത്യാ കിസം ലുഖം ദുബ്ബണ്ണം ഉപ്പണ്ഡുപ്പണ്ഡുകജാതം ദിസാ ഭിക്ഖു ആമന്നേസി - “കോ, ഭിക്ഖവേ, തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ അധികാരം സരതീ”തി. ഏവം വുത്തേ ആയസ്ഥാ സാരിപുത്തോ ഭഗവന്തം ഏതദവോച - “അഹം ഖോ, ഭന്തേ, തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ അധികാരം സരതീ”തി. കിം പന ത്വം, സാരിപുത്ത, ബ്രാഹ്മണസ്സ അധികാരം സരസീതി. ഇയ മേ, ഭന്തേ, സോ ബ്രാഹ്മണോ രാജഗഹേ പിണ്ഡായ ചരന്തസ്സ കടച്ഛുഭിക്ഖം ദാപേസി, ഇമം ഖോ അഹം, ഭന്തേ, തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ അധികാരം സരതീ”തി. സാധു സാധു, സാരിപുത്ത. കതഞ്ഞുനോ ഹി, സാരിപുത്ത, സപ്പുരിസാ കതവേദിനോ, തേന ഹി ത്വം, സാരിപുത്ത, തം ബ്രാഹ്മണം പബ്ബാജേഹി ഉപസമ്പാദേഹീതി. അട്ഠുപ്പത്തിയം ആഗതോതി അലീനചിത്തജാതകസ്സ (ജാ° ൧.൨.൧൧-൧൨) അട്ഠുപ്പത്തിയം (ജാ° അട്ഠ° ൨.൨.അലീനചിത്തജാതകവണ്ണാ) ആഗതോ.

നിധീനന്തി തത്ഥ തത്ഥ നിദഹിത്യാ ഠപിതാനം ഹിരഞ്ഞസുവണ്ണാദിപുരാനം നിധികുമ്ഭീനം. പവത്താരന്തി കിച്ച്ജീവികേ ദുഗ്ഗതമനുസ്സേ അനുകമ്പം കത്വാ “ഏഹി, തേ സുഖേന ജീവനുപായം ദസ്സേസ്സാമീ”തി നിധിട്ഠാനം നേത്വാ ഹത്ഥം പസാരേത്വാ “ഇമം ഗഹേത്വാ സുഖം ജീവാ”തി ആചിക്ഖിതാരം വിധ. വജ്ജദസ്സിനന്തി ദേ വജ്ജദസ്സിനോ “ഇമിനാ നം അസാരുപ്പേന വാ ഖലിതേന വാ സഞ്ഘമജ്ജേയേ നിഗ്ഗണ്ഹിസ്സാമീ”തി രന്ധഗവേസകോ ച, അനഞ്ഞാതം ഞാപനത്ഥായ ഞാതം അനുഗൃണ്ഹനത്ഥായ സീലാദിനമസ്സ വുദ്ധികാമതായ തം തം വജ്ജം ഓലോകന്നേന ഉല്ലുന്വനസഭാവസണ്ഠിതോ ച. അയം ഇധ അധിപ്പേതോ. യഥാ ഹി ദുഗ്ഗതമനുസ്സോ “ഇമം ഗണ്ഹാഹീ”തി തജ്ജേത്വാപി പോമേത്വാപി നിധിം ദസ്സേന്തേ കോപം ന കരോതി, പമുദിതോവ ഹോതി, ഏവമേവം ഏവരൂപേ പുഗ്ഗലേ അസാരുപ്പം വാ ഖലിതം വാ ദിസാ ആചിക്ഖന്തേ കോപോ ന കാതഞ്ചോ, തുട്ഠേനേവ ഭവിതഞ്ചം. “ഭന്തേ, മഹന്തം വോ കമ്മം കതം മയ്ഹം ആചരിയുപജ്ജന്ധായട്ഠാനേ ഠത്വാ ഓവദന്തേഹി, പുനപി മം വദേയ്യാമാ”തി പവാരേതബ്ബമേവ.

നിഗ്ഗയ്ഹവാദിന്തി ഏകച്ചോ ഹി സദ്ധിവിഹാരികാദീനം അസാരുപ്പം വാ ഖലിതം വാ ദിസാ “അയം മേ മുഖോദകദാനാദിഹി സക്കച്ചം ഉപട്ഠഹതി, സചേ നം വക്ഖാമി, ന മം ഉപട്ഠഹിസ്സതി, ഏവം മേ പരിഹാനി ഭവിസ്സതി”തി തം വത്തും അവിസഹന്തോ ന നിഗ്ഗയ്ഹവാദി നാമ ഹോതി, സോ ഇമസ്ഥിം സാസന്നേ കചവരം ആകിരതി. യോ പന ത്ഥാരൂപം വജ്ജം ദിസാ വജ്ജാനുരൂപം തജ്ജേന്തോ പണാമേന്തോ ദണ്ഡകമ്മം കരോന്തോ വിഹാരാ നീഹരന്തോ സിക്ഖാപേതി, അയം നിഗ്ഗയ്ഹവാദി നാമ സേയ്യമാപി, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. വുത്തഞ്ഠേഹേതം - “നിഗ്ഗയ്ഹ നിഗ്ഗയ്ഹാഹം, ആനന്ദ, വക്ഖാമി, പവയ്ഹ പവയ്ഹ , ആനന്ദ, വക്ഖാമി, യോ സാരോ, സോ ഠസ്സതി”തി (മ° നി° ൩.൧൩൬). മേധാവിന്തി ധമ്മോജപത്തായ സമന്നാഗതം. താദിസന്തി ഏവരൂപം പണ്ഡിതം ഭജേയ്യ പയിരുപാസേയ്യ. താദിസഞ്ഠി ആചരിയം ഭജമാനസ്സ അന്തേവാസികസ്സ സേയ്യോ ഹോതിന പാപിയോ, വഡ്ഡിയേവ ഹോതി, നോ പരിഹാനീതി.

മോഘരാജത്ഥേരവത്ഥു

൨൩൪. ദ്വാദസമേ കട്ഠവാഹനനഗരേതി കട്ഠവാഹന്നേന ഗഹിതത്താ ഏവംലദ്ധനാമകേ നഗരേ. അതീതേ കിര ബാരാണസിവാസീ ഏകോ രുക്ഖവഡ്ഡകീ സകേ ആചരിയകേ അദുതിയോ. തസ്സ സോളസ സിസ്സാ ഏകമേകസ്സ സഹസ്സം അന്തേവാസികാ. ഏവം തേ സത്തരസാധികാ സോളസ സഹസ്സാ ആചരിയന്തേവാസികാ സഞ്ചേപി ബാരാണസിം

ഉപനിസ്സായ ജീവികം കപ്പേന്താ പബുതസമീപം ഗന്താ രുക്ഖേ ഗഹേതാ തത്ത്വേവ നാനാപാസാദവികതിയോ നിട്ഠാപേതാ കൂല്ല്വം ബന്ധിതാ ഗങ്ഗായ ബാരാണസിം ആന്തേതാ സചേ രാജാ അത്ഥികോ ഹോതി, രഞ്ജേതാ ഏകഭൂമകം വാ സത്തഭൂമകം വാ പാസാദം യോജേതാ ദേന്തി. നോ ചേ, അഞ്ജേതസവി വിക്ഖിണിതാ പുത്തദാരം പോസേന്തി. അഥ നേസം ഏകദിവസം ആചരിയോ “ന സക്കാ വഡ്ഢകികമ്മേന നിച്ചം ജീവിതും, ദുക്കരഞ്ഹി ജരാകാലേ ഏതം കമ്മ”ന്തി ചിന്തേതാ അന്തേവാസിക്കേ ആമന്തേസി - “താതാ, ഉദുമ്പരാദയോ അപ്പസാരരുകുഖേ ആന്തേമാ”തി. തേ “സാധൂ”തി പടിസ്സുണിതാ ആനയിംസു. സോ തേഹി കട്ഠസകുണ്ഠം കത്വാ തസ്സബ്ഭന്തരം പവിസിതാ വാതേന യന്തം പുരേസി. കട്ഠസകുണ്ഠോ സുവണ്ണഹംസരാജാ വീയ ആകാസേ ലങ്ഘിതാ വനസ്സു ഉപരി ചരിതാ അന്തേവാസിനം പുരതോ ഓരുഹി.

അമാചരിയോ സിസ്സേ ആഹ - “താതാ ഞ്ഞദിസാനി കട്ഠവാഹനാനി കത്വാ സക്കാ സകലജമ്ബുദീപേ രജ്ജേ ഗഹേതും, തുമ്പഹേപി താതാ ഏതാനി കരോഥ, രജ്ജം ഗഹേതാ ജീവിസ്സാമ, ദുക്കരം വഡ്ഢകിസിപ്പേന ജീവിതും”ന്തി. തേ തഥാ കത്വാ ആചരിയസ്സു പടിവേദേസും. തതോ നേ ആചരിയോ ആഹ - “കതമം താതാ രജ്ജം ഗണ്ഹാമാ”തി? ബാരാണസിരജ്ജം ആചരിയാതി. അലം താതാ, മാ ഏതം രുചിത്ഥ, മയഞ്ഹി തം ഗഹേതാപി “വഡ്ഢകിരാജാ, വഡ്ഢകിയുവരാജാ”തി വഡ്ഢകിവാദാ ന മുച്ചിസ്സാമ, മഹന്തോ ജമ്ബുദീപോ, അഞ്ജതത്ഥ ഗച്ഛാമാതി. തതോ സപുത്തദാരകാ കട്ഠവാഹനാനി അഭിരുഹിതാ സജ്ജാവുധാ ഹുത്വാ ഹിമവന്താഭിമുഖാ ഗന്താ ഹിമവതി അഞ്ജതരം നഗരം പവിസിതാ രഞ്ജേതാ നിവേസനേയേവ പച്ചുട്ഠംസു. തേ തത്ഥ രജ്ജം ഗഹേതാ ആചരിയം രജ്ജേ അഭിസിഞ്ചിംസു. സോ “കട്ഠവാഹനോ രാജാ”തി പാകടോ അഹോസി, തം നഗരം തേന ഗഹിതത്താ “കട്ഠവാഹനനഗര”ന്തേവ നാമം ലഭി.

തപചാരന്തി തപചരണം. പാസാണചേതിയേ പിട്ഠിപാസാണേ നിസീദീതി പാസാണകചേതിയന്തി ലദ്ധവോഹാരേ പിട്ഠിപാസാണേ സക്കേന മാപിതേ മഹാമണ്ഡപേ നിസീദി. തത്ഥ കിര മഹന്തോ പാസാണസ്സു ഉപരി പുണ്ണേ ദേവട്ഠാനം അഹോസി, ഉപ്പന്നേ പന ഭഗവതി വിഹാരോ ജാതോ, സോ തേനേവ പുരിമവോഹാരേന “പാസാണചേതിയ”ന്തി വുച്ചതി.

തേന പുച്ഛിതേ ദുതിയോ ഹുത്വാ സത്ഥാരം പണ്ഹം പുച്ഛിതി -

“മുദ്ധം മുദ്ധാധിപാതഞ്ച, ബാവരീ പരിപുച്ഛതി;
തം ബ്യാകരോഹി ഭഗവാ, കണ്ഠം വിനയ നോ ഇസേ”തി. (സു° നി° ൧൦൩൧) -

ഏവം തേന പണ്ഹേ പുച്ഛിതേ ഭഗവതാ ച -

“അവിജ്ജാ മുദ്ധാതി ജാനാഹി, വിജ്ജാ മുദ്ധാധിപാതിനീ;
സദ്ധാസതിസമാധീഹി, ഛന്ദവിരിയേന സംയുതാ”തി. (സു° നി° ൧൦൩൨) -

പണ്ഹേ വിസ്സജ്ജിതേ ദുതിയോ ഹുത്വാ പണ്ഹം പുച്ഛി.

അഥസ്സ...പേ... പണ്ഹം കഥേസീതി -

“കഥം ലോകം അവേക്ഖന്തം, മച്ചുരാജാ ന പസ്സതീ”തി. (സു° നി° ൧൧൨൪) -

തേന പണ്ഹേ പുച്ഛിതേ -

“സുത്തേതോ ലോകം അവേക്ഖസ്സു, മോഘരാജ സദാ സതോ;
അത്താനുദിട്ഠിം ഊഹച്ച, ഏവം മച്ചുതരോ സിയാ;
ഏവം ലോകം അവേക്ഖന്തം, മച്ചുരാജാ ന പസ്സതീ”തി. (സു° നി° ൧൧൨൫) -

പണ്ഹം വിസ്സജ്ജേസി.

സേസജ്ജനാതി തസ്ഥിം സമാഗമേ സന്നിപതിതാ സേസജ്ജനാ. ന കമീയന്തിതി “ഏത്തകാ സോതാപന്നാ”തിആദിനാ ന വുച്ചന്തി. ഏവം പാരായണേ വത്ഥു സമുട്ഠിതന്തി പാരായണവല്ലേ

ഇദം വത്സു സമുട്ഠിതം.

ചതുർത്ഥഏതദഗ്ഗവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

മേരപാളിസംവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൪. ഏതദഗ്ഗവഗ്ഗോ

(൧൪) ൫. പഞ്ചമഏതദഗ്ഗവഗ്ഗവണ്ണനാ

മഹാപജാപതിഗോതമീമേരീവത്സു

൨൩൫. മേരിപാളിസംവണ്ണനായ പഠമേ യദിദം മഹാഗോതമീതി ഏതഥ “യദിദം മഹാപജാപതി ഗോതമീ”തി ച പഠന്തി. തഥ ഗോതമീതി ഗോത്തം. നാമകരണദിവസേ പനസ്സാ ലദ്ധസക്കാരാ ബ്രാഹ്മണാ ലക്ഖണസമ്പത്തിം ദിസ്വാ “സചേ അയം ധീതരം ലഭിസ്സതി, ചക്കവത്തിരഞ്ഞോ മഹേസീ ഭവിസ്സതി. സചേ പുത്തം ലഭിസ്സതി, ചക്കവത്തിരാജാ ഭവിസ്സതി”തി ഉഭയമാപി “മഹതീയേവസ്സാ പജാ ഭവിസ്സതി”തി ബ്യാകരിംസു, തസ്മാ പുത്തപജായ ചേവ ധീതുപജായ ച മഹന്തതായ “മഹാപജാപതീ”തി വോഹരിംസു. തദുഭയം പന സംസന്ദേയാ “മഹാപജാപതിഗോതമീ”തി വുത്തം. വാരഭിക്ഖന്തി വാരേണ ദാതബ്ബം ഭിക്ഖം. നാമം അകംസൂതി ഗോത്തംയേവ നാമം അകംസു. മാതുച്ഛന്തി ചുളമാതരം. മാതുഭഗിനീ ഹി മാതുച്ഛാതി വുച്ചതി. കലഹവിവാദസുത്തപരിയോസാനേതി “കുതോപഹൂതാ കലഹാ വിവാദാ”തിആദിനാ സുത്തനിപാതേ ആഗതസ്സ കലഹവിവാദസുത്തസ്സ (സു° നി° വൃന്ദവ ആദയോ) പരിയോസാനേ. ഇദഞ്ച അങ്ഗുത്തരഭാണകാനം കഥാമഗ്ഗാനുസാരേണ വുത്തം. അപരേ പന “തസ്മിന്യേവ സുത്തനിപാതേ ‘അത്തദണ്ഡാഭയം ജാത’ന്തിആദിനാ ആഗതസ്സ അത്തദണ്ഡസുത്തസ്സ (സു° നി° നർ൧ ആദയോ) പരിയോസാനേ”തി വദന്തി. നിക്ഖമിത്വാ പബ്ബജിതാനന്തി ഏതഥ ഏഹിഭിക്ഖുപബ്ബജായ ഏതേ പബ്ബജിതാതി വദന്തി. തേനേവ സുത്തനിപാതേ അത്തദണ്ഡസുത്തസംവണ്ണനായ (സു° നി° അട്൦ ൨.൯൪൨ ആദയോ) വുത്തം - “ദേസനാപരിയോസാനേ പഞ്ചസതാ സാകിയകുമാരാ കോളിയകുമാരാ ച ഏഹിഭിക്ഖുപബ്ബജായ പബ്ബജിതാ. തേ ഗഹേത്വാ ഭഗവാ മഹാവനം പാവിസീ”തി. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ഖേമാമേരീവത്സു

൨൩൬. ദുതിയേ പരപരിയാപന്നാ ഹുത്വാതി പരേസം ദാസീ ഹുത്വാ. സുവണ്ണരസപിഞ്ജരോ അഹോസീതി സുവണ്ണരസപിഞ്ജരോ വിയ അഹോസി.

മക്കടകോവ ജാലന്തി യഥാ നാമ മക്കടകോ സുത്തജാലം കത്വാ മജ്ജത്ഥാണേ നാഭിമണ്ഡലേ നിപന്നോ പരിയന്തേ പതിതം പടങ്ഗം വാ മക്ഖികം വാ വേഗേണ ഗന്ത്വാ വിജ്ജയിത്വാ തസ്സ രസം പിവിത്വാ പുനാഗന്ത്വാ തസ്മിന്യേവ ഠാണേ നിപജ്ജതി, ഏവമേവ യേ സത്താ രാഗരത്താ ദോസപദ്യുടാ മോഹമൂല്ല്ഹാ സയംകതം തണ്ഹാസോതം അനുപതന്തി, തേ തം സമതിക്കമിതും ന സക്കോന്തി, ഏവം ദുരതിക്കമം. ഏതന്വിചേരത്വാ വജന്തിധീരാതി പണ്ഡിതാ ഏതം ബന്ധനം ഛിന്ദിത്വാ അനപേക്ഖിനോ നിരാലയാ ഹുത്വാ അരഹത്തമഗ്ഗേണ സബ്ബം ദുക്ഖം പഹായ വജന്തി ഗച്ഛന്തിതി അത്ഥോ.

ഉപ്പലവണ്ണാമേരീവത്സു

൨൩൭. തതിയം ഉത്താനത്ഥമേവ.

പടാചാരാമേരീവത്സു

൨൩൮. ചതുർത്ഥേ പടിഹാരസതേനപിതി ദ്വാരസതേനപി. പടിഹാരസദ്ദോ ഹി ദ്വാരേ ദോവാരികേ ച ദിസ്സതി. കുലസഭാഗന്തി അത്തനോ ഗേഹസമീപം.

താണായാതി താണഭാവായ പതിട്ഠാനത്ഥായ. ബന്ധവാതി പുത്തേ ച പിതരോ ച ഠപേത്വാ അവസേസാ ഞാതിസുഹജ്ജാ. അന്തകേനാധിപന്നസ്സാതി മരണേണ അഭിഭൂതസ്സ.

പവത്തിയെപ്പറ്റി പുത്താദയോ അന്നപാനാദിദാനേന ചേവ ഉപ്പന്നകിച്ചനിമരണേന ച താണാ
ഹൃത്യാപി മരണകാലേ കേനചി ഉപായേന മരണം പടിബാഹിതും അസമത്വമായ
താണമായ ലേണമായ ന സന്തി നാമ. തേനേവ വൃത്തം - “നന്മി ഞാതീസു താണതാ”തി.

ഏതമത്വവസന്തി ഏതം തേസം അഞ്ഞമഞ്ഞസ്സ താണം ഭവിതും അസമത്വഭാവസഞ്ചാതം
കാരണം ജാനിത്യാ പണ്ഡിതോ ചതുപാരിസുദ്ധിസിദ്ധേന സംവൃതോ രക്ഖിതഗോപിതോ
ഹൃത്യാ നിബ്ബാനഗമനം അട്ഠ്ഠിഗികം മഗ്ഗം സീലം സോധേയ്യാതി അത്ഥോ.

ധമ്മദിന്നാമേരിവത്ത്വ

൨൩൯. പഞ്ചമേ പരായത്തട്ഠാനേതി പരേസം ദാസിട്ഠാനേ. സുജാതത്ഥേരസ്സ
അധികാരകമ്മം കത്വാതി സാ കിര അത്തനോ കേസേ വിക്ഖിണിത്വാ സുജാതത്ഥേരസ്സ നാമ
അഗ്ഗസാവകസ്സ ദാനം ദത്വാ പത്ഥനം അകാസി . തം സന്ധായേതം വൃത്തം. ഹത്ഥേ
പസാരിതേതി തസ്സ ഹത്ഥാവലമ്ബനത്ഥം പുബ്ബാചിണ്ണവസേന ഹത്ഥേ പസാരിതേ. സോ കിര
അനാഗാമീ ഹൃത്യാ ഗേഹം ആഗച്ഛന്തോ യഥാ അഞ്ഞേസു ദിവസേസു ഇതോ ചിതോ ച
ഓലോകേന്തോ സിതം കുരുമാനോ ഹസമാനോ ആഗച്ഛതി, ഏവം അനാഗന്ത്വാ സന്തിന്ദ്രിയോ
സന്തമാനസോ ഹൃത്യാ അഗമാസി. ധമ്മദിന്നാ സീഹപഞ്ജരം ഉഗ്ഘാടേത്വാ വീഥിം
ഓലോകയമാനാ തസ്സ ആഗമനാകാരം ദിസാ “കിം നു ഖോ ഏത”ന്തി ചിന്തേത്വാ തസ്സ
പച്ചുഗ്ഗമനം കുരുമാനാ സോപാനസീസേ ഠത്വാ ഓലമ്ബനത്ഥം ഹത്ഥം പസാരേസി.
ഉപാസകോ അത്തനോ ഹത്ഥം സമിഞ്ജേസി. സാ “പാതരാസഭോജനകാലേ ജാനിസ്സാമീ”തി
ചിന്തേസി. ഉപാസകോ പുണ്ണേ തായ സദ്ധിം ഏകതോ ഭുഞ്ജതി. തം ദിവസം പന്ന തം
അനപലോകേത്വാ യോഗാവചരഭിക്ഖു വിയ ഏകകോവ ഭുഞ്ജി. തേനാഹ -
“ഭുഞ്ജമാനോപി ഇമം ദേവ, ഇമം ഹരമാതി ന ബ്യാഹരീ”തി. തത്ഥ ഇമം ദേമാതി ഇമം
ഖാദനീയം വാ ഭോജനീയം വാ ദേവ. ഇമം ഹരമാതി ഇമം ഖാദനീയം വാ ഭോജനീയം വാ
അപഹരഥ. സന്ധവവസേനാതി കിലേസസന്ധവവസേന. ചിരകാലപരിഭാവിതായ
ഘടദീപജാലായ വിയ അബ്ഭന്തരേ ദിബ്ബമാനായ ഹേതുസമ്പത്തിയാ ചോദിയമാനാ ആഹ -
“ഏവം സന്തേ...പേ... മയ്ഹം പബ്ബജ്ജം അനുജാനാമാ”തി.

അയം താവ സേട്ഠി ഘരമജ്ജേയേ റിതോവ ദുക്ഖസ്സന്തം അകാസീതി സാ കിര “ധമ്മദിന്നേ
തുയ്ഹം ദോസോ നന്മി, അഹം പന്ന അജ്ജ പട്ഠായ സന്ധവവസേന...പേ... കുലഘരം
ഗച്ഛാ”തി വൃത്തേ ഏവം ചിന്തേസി - “പകതിപുരിസോ ഏവം വത്താ നാമ നന്മി, അദ്ധാ
ഏതേന ലോകുത്തരയമ്മോ നാമ പടിവിദ്ധോ”തി. തേനസ്സാ അയം സങ്കപ്പോ അഹോസി
“അയം താവ സേട്ഠി ഘരമജ്ജേയേ റിതോവ ദുക്ഖസ്സന്തം അകാസീ”തി.
മജ്ജിമനികായട്ഠകമായം (മം നിം അട്ഠം ൧.൪൬൦) പന്ന “അഥ കസ്ഥാ മയാ സദ്ധിം
യഥാപകതിയാ ആലാപസല്ലാപമത്തന്വി ന കരോമാതി സോ ചിന്തേസി - ‘അയം
ലോകുത്തരയമ്മോ നാമ ഗരു ഭാരിയോ ന പകാസേതബ്ബോ; സചേ ഖോ പന്നാഹം ന
കമേസ്സാമി, അയം ഹദയം ഫാലേത്വാ ഏത്ഥേവ കാലം കരേയ്യാ’തി തസ്സാ അനുഗൃഹത്വായ
കമേസി - ‘ധമ്മദിന്നേ അഹം സത്ഥു ധമ്മദേസനം സുത്വാ ലോകുത്തരയമ്മം നാമ അധിഗതോ,
തം അധിഗതസ്സ ഏവരുപാ ലോകിയകിരിയാ ന വട്ടതീ’”തി വൃത്തം.

പഞ്ചക്ഖണ്ഡാദിവസേന പഞ്ഹേ പുച്ഛിതി “സക്കാധോ സക്കാധോതി അയ്യേ വുച്ചതി,
കതമോ നു ഖോ അയ്യേ സക്കാധോ വുത്തോ ഭഗവതാ”തിആദിനാ ചുളുവേദല്ലസുത്തേ (മം നിം
൧.൪൬൦ ആദയോ) ആഗതനയേന പുച്ഛി. പുച്ഛിതം പുച്ഛിതം വിസ്സജ്ജേസിതി “പഞ്ച ഖോ ഇമേ,
ആവുസോ വിസാഖ, ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാ സക്കാധോ വുത്തോ ഭഗവതാ”തിആദിനാ (മം നിം
൧.൪൬൦ ആദയോ) തത്ഥേവ ആഗതനയേന വിസ്സജ്ജേസി. സൂരഭാവന്തി തിക്ഖഭാവം.
അനധിഗതഅരഹത്തമഗ്ഗസ്സ ഉഗ്ഗഹേന വിന്നാ തത്ഥ പഞ്ഹോ ന ഉപട്ഠാതീതി ആഹ -
“ഉഗ്ഗഹവസേന അരഹത്തമഗ്ഗേപി പുച്ഛി”തി. തം നിവത്തേന്തിതി “വിമുത്തിയാ പന്നായേ കിം
പടിഭാഗോ”തി പുച്ഛിതേ “വിമുത്തിയാ ഖോ, ആവുസോ വിസാഖ, നിബ്ബാനം പടിഭാഗോ”തി
(മം നിം ൧.൪൬൧) വൃത്തേ “നിബ്ബാനസ്സ, പന്നായേ, കിം പടിഭാഗോ”തി പുന്ന പുച്ഛിതേ തം
നിവത്തേന്തി “അച്ചസരാവുസോ വിസാഖാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അച്ചസരാതി അപുച്ഛിതബ്ബം
പുച്ഛന്തോ പഞ്ഹം അതിക്കാമിതാ അഹോസീതി അത്ഥോ. നാസക്ഖി പഞ്ഹാനം പരിയന്തം
ഗഹേതുന്തി പഞ്ഹാനം പരിച്ഛേദപ്പമാണം ഗഹേതും നാസക്ഖി. പഞ്ഹാനഞ്ഹി പരിച്ഛേദം
ഗഹേതും യുത്തട്ഠാനേ അട്ഠത്വാ തതോ പരം പുച്ഛന്തോ നാസക്ഖി പഞ്ഹാനം പരിയന്തം
ഗഹേതും. അപ്പടിഭാഗധമ്മസ്സ ച പടിഭാഗം പുച്ഛി. നിബ്ബാനം നാമേതം അപ്പടിഭാഗം, ന സക്കാ

നീലം വാ പീതകം വാതി കേനചി ധമ്മേന സദ്ധിം പടിഭാഗം കത്വാ ദസ്സേതും, തഞ്ച ത്വം ഇമിനാ അധിപ്പായേന പുച്ഛസീതി അത്ഥോ. നിബ്ബാനോഗധന്തി നിബ്ബാനം ഓഗാഹേത്വാ റിതം, നിബ്ബാനത്തോഗധം നിബ്ബാനം അനുപവിട്ഠന്തി അത്ഥോ. നിബ്ബാനപരായണന്തി നിബ്ബാനം പരം അയനമസ്സ പരാഗതി, ന തതോ പരം ഗച്ഛതീതി അത്ഥോ. നിബ്ബാനം പരിയോസാനം അവസാനം അസ്സാതി നിബ്ബാനപരിയോസാനം.

പുരേതി അതീതേസു ഖണ്ഡേസു. പച്ഛാതി അനാഗതേസു ഖണ്ഡേസു. മജ്ജേതി പച്ഛുപ്പന്നേസു ഖണ്ഡേസു. അകിഞ്ചനന്തി യസ്സ ഏതേസു തീസു തണ്ഹാഗാഹസഞ്ചാതം കിഞ്ചനം നത്ഥി, തമഹം രാഗകിഞ്ചനാദീഹി അകിഞ്ചനം കസ്സചി ഗഹണസ്സ അഭാവേന അനാദാനം ബ്രാഹ്മണം വദാമീതി അത്ഥോ.

പണ്ഡിതാതി ധാതുആയതനാദികുസലതാസഞ്ചാതേന പണ്ഡിച്ചേന സമന്നാഗതാ. വുത്തഞ്ഹേതം -

“കിത്താവതാ നു ഖോ, ഭന്തേ, പണ്ഡിതോ ഹോതി? യതോ ഖോ, ആനന്ദ, ഭിക്ഖു ധാതുക്കുസലോ ച ഹോതി ആയതനക്കുസലോ ച പടിച്ചുസമുപ്പാദകുസലോ ച റാനാട്ഠാനക്കുസലോ ച, ഏത്താവതാ ഖോ, ആനന്ദ, ഭിക്ഖു പണ്ഡിതോ ഹോതീ”തി.

മഹാപഞ്ഞാതി മഹന്തേ അത്ഥേ മഹന്തേ ധമ്മേ മഹന്താ നിരുത്തിയോ മഹന്താനി പടിഭാന്നാനി പരിഗൃഹണേ സമത്ഥായ പഞ്ഞായ സമന്നാഗതാ. ഇമിസ്സാ ഹി മേരിയാ അസേക്ഖപ്പടിസമഭിദാപ്പത്തായ പടിസമഭിദായോ പുരേത്വാ റിതായ പഞ്ഞാമഹത്തം. യമാ തം ധമ്മദിന്നായാതി യമാ ധമ്മദിന്നായ ഭിക്ഖുനീയാ ബ്യാകതം, അഹം ഏവമേവ ബ്യാകരേയന്തി അത്ഥോ. തന്തി നിപാതമത്ഥം.

നന്ദാമേരീവത്ത്വ

൨൪൦. ഛരട്ഠേ അത്തം മഗ്ഗം അപസ്സന്തിതി അത്തം ഉപായം അപസ്സന്തി. വിസ്സത്ഥാതി നിരാസകാ. ഇത്ഥിനിമിത്തന്തി ഇത്ഥിയാ സുഭിന്നിമിത്തം, സുഭാകാരന്തി വുത്തം ഹോതി. ധമ്മപദേ ഗാഥം വത്വാതി -

“അട്ഠിനം നഗരം കതം, മംസലോഹിതലേപനം;
യത്ഥ ജരാ ച മച്ചു ച, മാനോ മക്ഖോ ച ഓഹിതോ”തി. (ധ° പ° ൧൪൦) -

ഇമം ഗാഥം വത്വാ. തത്രായമധിപ്പായോ - യഥേവ ഹി പുബ്ബണ്ണാപരണ്ണാദീനം ഓദഹനത്ഥായ കട്ഠാനി ഉസ്സാപേത്വാ വല്ലിഹി ബന്ധിത്വാ മത്തികായ വിലിമ്പിത്വാ നഗരസഞ്ചാതം ബഹിദ്ധാ ഗേഹം കരോന്തി, ഏവമിദം അജ്ജന്തതികമ്പി തീണി അട്ഠിസതാനി ഉസ്സാപേത്വാ ന്ഹാരുവിനദ്ധം മംസലോഹിതലേപനം തചപടിച്ചന്നം ജീരണലക്ഖണായ ജരായ മരണലക്ഖണസ്സ മച്ചുനോ ആരോഗ്യസമ്പദാദിനി പടിച്ച ഉപ്പജനലക്ഖണസ്സ മാനസ്സ സുകതകാരണവിനാസനലക്ഖണസ്സ മക്ഖസ്സ ച ഓദഹനത്ഥായ നഗരം കതം. ഏവരുപോ ഏവ ഹി ഏത്ഥ കായികചേതസിക്കോ ആബായോ ഓഹിതോ, ഇതോ ഉദ്ധം കിഞ്ചി ഗയ്ഹൂപഗം നത്ഥിതി.

സുത്തം അഭാസീതി -

“ഛരം വാ യദി വാ തിട്ഠം, നിസിന്നോ ഉദ വാ സയം;
സമിഞ്ജേതി പസാരേതി, ഏസാ കായസ്സ ഇഞ്ജനാ.

“അട്ഠിനഹാരുസംയുത്തോ, തചമംസാവലേപനോ;
ഛരവിയാ കായോ പടിച്ചുനോ, യമാഭൂതം ന ദിസ്സതീ”തി. (സു° നി° ൧൯൫-൧൯൬) -

ആദിനാ സുത്തമഭാസി.

സോണാമേരീവത്ത്വ

൨൪൧. സത്തമേ സബ്ബേപി വിസും വിസും ഘരാവാസേ പതിട്ഠാപേസീതി ഏതമ സബ്ബേപി വിസും വിസും ഘരാവാസേ പതിട്ഠാപേതാ “പുത്താവ മം പടിജഗ്ഗിസ്സന്തി, കിം മേ വിസും കൂടുമ്ബേനാ”തി സബ്ബം സാപതേയ്യമ്പി വിഭജിതാ അദാസീതി വേദിതബ്ബം. തേനേവ ഹി തതോ പട്ഠായ “അയം അമ്ഹാകം കിം കരിസ്സതീ”തി അത്തനോ സന്തികം ആഗതം “മാതാ”തി സത്തമ്പി ന കരിംസു. തഥാ ഹി നം കതിപാഹച്ചയേന ജേട്ഠപുത്തസ്സ ഭരിയാ “അഹോ അമ്ഹാകം അയം ജേട്ഠേപുത്തോ മേതി ദേവേ കോട്ഠാസേ ദത്വാ വിധി ഇമമേവ ഗേഹം ആഗച്ഛതീ”തി ആഹ. സേസപുത്താനം ഭരിയായോപി ഏവമേവം വദിംസു. ജേട്ഠധീതരം ആദിം കത്വാ താസം ഗേഹം ഗതകാലേ താപി നം ഏവമേവ വദിംസു. സാ അവമാനപ്പത്താ ഹുത്വാ “കിം മേ ഇമേസം സന്തികേ വുത്ഥേന, ഭിക്ഖുനീ ഹുത്വാ ജീവിസ്സാമീ”തി ഭിക്ഖുനീഉപസ്സയം ഗത്വാ പബ്ബജ്ജം യാചി, താ നം പബ്ബാജേസു. ഇമമേവ വത്ഥും ദസ്സേനോ “ബഹുപുത്തികസോണാ തേസം അത്തനി അഗാരവഭാവം തത്വാ ‘ഘരാവാസേന കിം കരിസ്സാമീ’തി നിക്ഖമിത്വാ പബ്ബജീ”തി ആഹ.

വിഹാരം ഗച്ഛന്തിയോതി ഭിക്ഖുവിഹാരം ഗച്ഛന്തിയോ. ധമ്മമുത്തമന്തി നവവിധലോകുത്തരയമ്മം. സോ ഹി ഉത്തമയമ്മോ നാമ യോ ഹി തം ന പസ്സതി, തസ്സ വസ്സസതമ്പി ജീവനതോ തം ധമ്മം പസ്സന്തസ്സ പടിവിജ്ജന്തസ്സ ഏകാഹമ്പി ഏകക്ഖണ്ഡി ജീവിതം സേയ്യോ. ആഗതുകജനോതി വിഹാരഗതം ഭിക്ഖുനീജനം സന്ധായ വദതി. അനുപധാരേതാതി അസല്പക്ഖേതാ.

ബകുലാമേരീവത്ഥു

൨൪൨. അട്ഠമം ഉത്താനത്ഥമേവ.

കുണ്ഡലകേസാമേരീവത്ഥു

൨൪൩. നവമേ ചതുക്കേതി വീഥിചതുക്കേ. ചതുന്നം സമാഹാരോ ചതുക്കം. ചാരകതോതി ബന്ധനാഗാരതോ. ഉബ്ബട്ടേതാതി ഉദ്ധരിത്വാ.

മുഹുത്തമപി ചിന്തയേതി മുഹുത്തം തങ്ഖണ്ഡി റാനുപ്പത്തികപത്തായ തങ്ഖണ്ഡാനുരൂപം അത്ഥം ചിന്തിതും സക്കുണേയ്യ. സഹസ്സമപി ചേ ഗാമാ, അനത്ഥപദസംഹിതാതി അയം ഗാമാ ദാരുചീരിയത്ഥേരസ്സ ഭഗവതാ ഭാസിതാ, ഇധാപി ച സായേവ ഗാമാ ദസ്സിതാ. മേരിഗാമാസംവണ്ണനായം ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേനപി കുണ്ഡലകേസിത്ഥേരിയാ വത്ഥുമ്ഹി അയമേവ ഗാമാ വുത്താ. ധമ്മപദട്ഠകമായം പന കുണ്ഡലകേസിത്ഥേരിയാ വത്ഥുമ്ഹി -

“യോ ച ഗാമാസതം ഭാസേ, അനത്ഥപദസംഹിതാ;
ഏകം ധമ്മപദം സേയ്യോ, യം സുത്വാ ഉപസമ്മതീ”തി. (ധം പം അട്ഠം ൧.൧൦൨) -

അയം ഗാമാ ആഗതാ. തംതംഭാണകാനം കമാമഗ്ഗാനുസാരേന തത്ഥ തത്ഥ തഥാ വുത്തന്തി ന ഇധ ആചരിയസ്സ പുബ്ബാപരവിരോധോ സങ്കിതബ്ബോ.

ഭദ്രാകാപിലാനീമേരീ-ഭദ്രാകച്ചാനാമേരീവത്ഥു

൨൪൪-൨൪൫. ദസമം ഏകാദസമഞ്ച ഉത്താനത്ഥമേവ.

കിസാഗോതമീമേരീവത്ഥു

൨൪൬. ദ്വാദസമേ തീഹിലുഖേഹീതി വത്ഥലുഖസുത്തലുഖരജനലുഖസങ്ഖാതേഹി തീഹി ലുഖേഹി. സിദ്ധത്ഥകന്തി സാസപബ്ബിജം.

തം പുത്തപസുസമ്മത്തന്തി തം രൂപബലാദിസമ്പന്നേ പുത്തേ ച പസു ച ലഭിത്വാ “മമ പുത്താ അഭിരൂപാ ബലസമ്പന്നാ പണ്ഡിതാ സബ്ബകിച്ചസമത്ഥാ, മമ ഗോണോ അരോഗോ അഭിരൂപോ മഹാഭാരവഹോ, മമ ഗാവീ ബഹുഖീരാ”തി ഏവം പുത്തേഹി ച പസുഹി ച സമ്മത്തം നരം. ബ്യാസത്തമനസന്തി ചക്ഖുവിത്തേയ്യാദീസു ആരമ്മണേസു ഹിരഞ്ഞസുവണ്ണാദീസു പത്തചീവരാദീസു വാ യം യം ലദ്ധം ഹോതി, തത്ഥ തത്ഥേവ

ലഗ്നായ സത്തമാനസം. സൂത്തം ഗാമന്തി നിദ്രം ഉപഗതം സത്തകായം. മഹോഘോവാതി യഥാ ഏവരൂപം ഗാമം ഗമ്ഭീരതോ വിത്ഥാരതോ ച മഹന്തോ മഹാനദിഓഘോ അന്തമസോ സുനഖമ്പി അസേസേത്യാ സബ്ബം ആദായ ഗച്ഛതി, ഏവം വൃത്തപ്പകാരം നരം മച്ചു ആദായ ഗച്ഛതീതി അത്ഥോ. അമതം പദന്തി മരണരഹിതം കോട്ഠാസം, അമതം മഹാനിബ്ബാനന്തി അത്ഥോ. സേസമേത്ഥ ഉത്താനമേവ.

സിങ്ഗാലകമാതാമേരീവത്ത്വ

൨൪൭. തേരസമം ഉത്താനത്ഥമേവ.

(പഞ്ചമഏതദഗുവഗുവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.)

മേരിപാളിസംവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൪. ഏതദഗുവഗുവ

(൧൪) ന്ന. ഛരട്ഠഏതദഗുവഗുവണ്ണനാ

തപുസ്സ-ഭല്ലികവത്ത്വ

൨൪൮. ഉപാസകപാളിസംവണ്ണനായ പഠമേ സബ്ബപഠമം സരണം ഗച്ഛന്താനന്തി സബ്ബേസം പഠമം ഹുത്വാ സരണം ഗച്ഛന്താനം. ഇതോ പരന്തി സത്തസത്താഹതോ പരം. ഗമന്തുപച്ഛേദം അകാസീതി ഗമനവിച്ഛേദം അകാസി. യഥാ തേ ഗോണാ ധൂരം ഛരസ്സേത്യാ പോമിയമാനാപി ന ഗച്ഛന്തി, തഥാ അകാസീതി അത്ഥോ. തേസന്തി തപുസ്സഭല്ലികാനം. അധിമുച്ചിത്വാതി ആവിസിത്വാ. യക്ഖസ്സ ആവട്ടോ യക്ഖാവട്ടോ. ഏവം സേസേസുപി. അതീതബുദ്ധാനം ആചിണ്ണം ഓലോകേസീതി അതീതബുദ്ധാ കേന ഭാജനേന പടിഗുണ്ഹിംസൂതി ബുദ്ധാചിണ്ണം ഓലോകേസി. ദേവാചികേ സരണേ പതിട്ഠായാതി സഞ്ചസ്സ അനുപ്പന്നത്താ ബുദ്ധധമ്മവസേന ദേവാചികേ സരണേ പതിട്ഠഹിത്വാ. ചേതിയന്തി പൂജനീയവത്ത്വം. ജീവകേസയാതുയാതി ജീവമാനസ്സ ഭഗവതോ കേസയാതുയാ.

അനാമപിണ്ഡികസേട്ഠിവത്ത്വ

൨൪൯. ദുതിയേ തേനേവ ഗുണേനാതി തേനേവ ദായകഭാവസഞ്ചാരേന ഗുണേന. സോ ഹി സബ്ബകാമസമീദ്ധതായ വിഗതമച്ഛേരതായ കരുണാദിഗുണസമഞ്ചിതായ ച നിചുകാലം അനാമാനം പിണ്ഡമദാസി. തേന സബ്ബകാലം ഉപട്ഠിതോ അനാമാനം പിണ്ഡോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി അനാമപിണ്ഡികോതി സഞ്ചം ഗതോ. യോജനികവിഹാരേ കാരേത്വാതി യോജനേ യോജനേ ഏകമേകം വിഹാരം കാരേത്വാ. “ഏവരൂപം ദാനം പവത്തേസീ”തി വത്വാ തമേവ ദാനം വിഭജിത്വാ ദസ്സേന്തോ “ദേവസികം പഞ്ച സലാകഭത്താനി ഹോന്തീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സലാകായ ഗാഹേതബ്ബം ഭത്തം സലാകഭത്തം. ഏകസ്ഥിം പക്ഖേ ഏകദിവസം ദാതബ്ബം ഭത്തം പക്ഖികഭത്തം. ധൂരഗേഹേ റപേത്വാ ദാതബ്ബം ഭത്തം ധൂരഭത്തം. ആഗന്തുക്കാനം ദാതബ്ബം ഭത്തം ആഗന്തുക്കഭത്തം. ഏവം സേസേസുപി. പഞ്ച ആസനസതാനി ഗേഹേ നിചുപഞ്ഞത്താനേവ ഹോന്തീതി ഗേഹേ നിസീദാപേത്വാ ഭുഞ്ജന്താനം പഞ്ചന്നം ഭിക്ഖുസതാനം പഞ്ച ആസനസതാനി നിചുപഞ്ഞത്താനി ഹോന്തി.

ചിത്തഗഹപതിവത്ത്വ

൨൫൦. തതിയേ മിഗാ ഏവ മിഗരൂപാനി. ഭിക്ഖം സമാദാപേത്വാതി, “ഭന്തേ, മയ്ഹം അനുഗൃഹം കരോമ, ഇധ നിസീദിത്വാ ഭിക്ഖം ഗണ്ഹമാ”തി ഭിക്ഖാഗഹണത്ഥം സമാദാപേത്വാ . വിവട്ടം ഉദിസ്സ ഉപചിതം നിബ്ബേധഭാഗിയകുസലം ഉപനിസ്സയോ. സളായതനവിഭത്തിമേവ ദേസേസീതി സളായതനവിഭാഗപ്പടിസംയുത്തമേവ ധമ്മകഥം കഥേസി. മേരേനാതി തത്ഥ സന്നിഹിതാനം സബ്ബേസം ജേട്ഠേന മഹാമേരേന. പഞ്ഹം വിസ്സജ്ജേതും അസക്കോന്തേനാതി ചിത്തേന ഗഹപതിനാ “യാ ഇമാ, ഭന്തേ മേര, അനേകവിഹിതാ ദിട്ഠിയോ ലോകേ ഉപ്പജ്ജന്തി, ‘സസ്സതോ ലോകോ’തി വാ, ‘അസസ്സതോ ലോകോ’തി വാ, ‘അന്തവാ ലോകോ’തി വാ, ‘അനന്തവാ ലോകോ’തി വാ, ‘തം ജീവം തം സരീര’ന്തി വാ, ‘അന്തം ജീവം അന്തം സരീര’ന്തി വാ, ‘ഹോതി തമാഗതോ പരം മരണാ’തി വാ, ‘ന

ഹോതി തമാഗതോ പരം മരണാ'തി വാ, 'ഹോതി ച ന ഹോതി ച തമാഗതോ പരം മരണാ'തി വാ, 'നേവ ഹോതി ന ന ഹോതി തമാഗതോ പരം മരണാ'തി വാ യാനി ചിമാനി ദ്വാസദ്ഠി ദിദ്ഠിഗതാനി ബ്രഹ്മജാലേ ഗണിതാനി, ഇമാ നു വോ, ഭന്തേ, ദിദ്ഠിയോ കിസ്ഥിം സതി ഹോന്തി, കിസ്ഥിം അസതി ന ഹോന്തി"തി ഏവമാദിനാ (സം. നി. ര.൩൪൫) പഞ്ചേ പൂടോ തം പഞ്ചം വിസ്സജ്ജേതും അസക്കോന്തേന. ഇമം കിര പഞ്ചം യാവതതിയം പൂടോ മഹാമേരോ തുണ്ഹീ അഹോസി. അഥ ഇസിദത്തമേരോ ചിന്തേസി - "അയം മേരോ നേവ അത്തനാ ബ്യാകരോതി, ന അത്തം അജ്ജേയേസതി, ഉപാസകോ ച ഭിക്ഖുസഞ്ചം വിഹേസതി, അഹമേതം ബ്യാകരിത്വാ ഫാസുവിഹാരം കത്വാ ദസ്സാമീ"തി. ഏവം ചിന്തേത്വാ ച ആസനതോ വുടായ മേരസ്സ സന്തികം ഗത്വാ "ബ്യാകരോമഹം, ഭന്തേ, ചിത്തസ്സ ഗഹപതിനോ ഏതം പഞ്ച"ന്തി (സം. നി. ര.൩൪൫) ആഹ. ഏവം വുത്തേ മേരോ "ബ്യാകരോഹി താം, ആവുസോ ഇസിദത്ത, ചിത്തസ്സ ഗഹപതിനോ ഏതം പഞ്ച"ന്തി ഇസിദത്തം അജ്ജേയേസി. തേന വുത്തം - "പഞ്ചം വിസ്സജ്ജേതും അസക്കോന്തേന അജ്ജിദ്ഠോ"തി.

പഞ്ചം വിസ്സജ്ജേതാതി "യാ ഇമാ, ഗഹപതി, അനേകവിഹിതാ ദിദ്ഠിയോ ലോകേ ഉപ്പജ്ജന്തി 'സസ്സതോ ലോകോ'തി വാ, 'അസസ്സതോ ലോകോ'തി വാ...പേ... യാനി ചിമാനി ദ്വാസദ്ഠി ദിദ്ഠിഗതാനി ബ്രഹ്മജാലേ ഗണിതാനി, ഇമാ വോ, ഗഹപതി, ദിദ്ഠിയോ സക്കായദിദ്ഠിയാ സതി ഹോന്തി, സക്കായദിദ്ഠിയാ അസതി ന ഹോന്തി"തിആദിനാ നയേന പഞ്ചം വിസ്സജ്ജേതാ. ഗിഹിസഹായകഭാവേ ഞാതേതി മേരസ്സ ഗിഹിസഹായകഭാവേ ചിന്തേന ഗഹപതിനാ ഞാതേ. ചിന്തോ കിര, ഗഹപതി, തസ്സ പഞ്ചവേയ്യാകരണേ തുടോ "കുതോ, ഭന്തേ, അയ്യോ ഇസിദത്തോ ആഗച്ഛതി"തി വത്വാ "അവന്തിയാ വോ അഹം, ഗഹപതി, ആഗച്ഛാമീ"തി വുത്തോ "അത്ഥി, ഭന്തേ, അവന്തിയാ ഇസിദത്തോ നാമ കുലപുത്തോ അമ്ഹാകം അദിദ്ഠസഹായോ പബ്ബജിതോ, ദിദ്ഠോ സോ ആയസ്ഥതാ"തി പൂച്ഛി. മേരോ ച "ഏവം, ഗഹപതി"തി വത്വാ "കഹം നു വോ, ഭന്തേ, സോ ആയസ്ഥാ ഏതരഹി വിഹരതീ"തി പുന പൂടോ തുണ്ഹീ അഹോസി. അഥ ചിന്തോ ഗഹപതി "അയ്യോ നോ, ഭന്തേ, ഇസിദത്തോ"തി പൂച്ഛിത്വാ "ഏവം, ഗഹപതി"തി വുത്തേ അത്തനോ ഗിഹിസഹായഭാവം അത്താസി.

തേജോസമാപത്തിപാടിഹാരിയം ദസ്സേതാതി ഏകസ്ഥിം കിര ദിവസേ ചിന്തോ ഗഹപതി "സാധു മേ, ഭന്തേ, അയ്യോ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മാ ഇദ്ധിപാടിഹാരിയം ദസ്സേതു"തി മഹാമേരം യാചി. മേരോ "തേന ഹി താം, ഗഹപതി, ആളിന്ദേ ഉത്തരാസഞ്ചം പത്താപേത്വാ തത്ഥ തിണകലാപം ഓകിരാ"തി വത്വാ തേന ച തമാ കത്തേ സയം വിഹാരം പവിസിത്വാ ച ഘടികം ദത്വാ തമാരൂപം ഇദ്ധാഭിസഞ്ചാരം അഭിസഞ്ചാരേസി, യഥാ താളച്ഛിഗ്ഗളേന ച അഗ്ഗുത്തരികായ ച അച്ഛി നിക്ഖമിത്വാ തിണാനി ത്യാപേതി, ഉത്തരാസഞ്ചം ന ത്യാപേതി. അഥ ചിന്തോ ഗഹപതി ഉത്തരാസഞ്ചം പപ്ഫോടേത്വാ സംവിഗ്ഗോ ലോമഹട്ഠജാതോ ഏകമന്തം റിതോ മേരം ബഹി നിക്ഖമന്തം ദിസാ "അഭിരമതു, ഭന്തേ, അയ്യോ മച്ഛികാസണ്ഡേ, രമണീയം അമ്ബാടകവനം, അഹം അയ്യസ്സ ഉസ്സുക്കം കരിസ്സാമി ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാന"ന്തി ആഹ. തതോ മേരോ "ന ദാനി ഇധ വസിതും സക്കാ"തി തമ്ഹാ വിഹാരാ പക്കാമി. തം സന്ധായേതം വുത്തം - "തേജോസമാപത്തി പാടിഹാരിയം ദസ്സേത്വാ 'ഇദാനി ഇധ വസിതും ന യുത്ത'ന്തി യഥാസുഖം പക്കാമീ"തി. ദേവ അഗ്ഗസാവകാതിആദിസു യം വത്തബ്ബം, തം വിത്ഥാരതോ വിനയപാളിയം ആഗതമേവ.

സദ്ധോതി ലോകിയലോകുത്തരായ സദ്ധായ സമന്നാഗതോ. സീലേനാതി അഗാരിയസീലം അനഗാരിയസീലന്തി ദുവിധം സീലം, തേസു ഇധ അഗാരിയം സീലം അധിപ്പേതം, തേന സമന്നാഗതോതി അത്ഥോ. യസോഭോഗസമപ്പിതോതി യാദിസോ അന്നാമപിണ്ഡികാദിനം പഞ്ചഉപാസകസുതപരിവാരസഞ്ചാരോ അഗാരിയോ യസോ, താദിസേനേവ യസേന, യോ ച ധന്യത്താദികോ ചേവ സത്തവിധഅരിയധനസഞ്ചാരോ ചാതി ദുവിധോ ഭോഗോ, തേന ച സമന്നാഗതോതി അത്ഥോ. യം യം പദേസന്തി പുരത്ഥിമാദിസു ദിസാസു ഏവരൂപോ കുലപുത്തോ യം യം പദേസം ഭജതി, തത്ഥ തത്ഥ ഏവരൂപേന ലാഭസക്കാരേന പൂജിതോവ ഹോതീതി അത്ഥോ.

൨൫൧. ചതുരത്വ ചതുബ്ദിയേന സങ്ഗഹവത്സുനാതി
ദാനപിയവചനഅത്ഥചരിയാസമാനത്തതാസങ്ഖാതേന ചതുബ്ദിയേന സങ്ഗഹവത്സുനാ. “സോ ഭത്തചാടിയ സദ്ധിം ആളവകസ്സ പേസേതബ്ബോ അഹോസീ”തി വുത്തമത്ഥം പാക്കം കത്വാ ദസ്സേതും - “തത്രായം അനുപുബ്ബികമാ”തിആദിമാഹ. മിഗവത്ഥായ അരഞ്ഞം ഗത്വാതി ആളവകോ രാജാ വിവിധിനാടകുപഭോഗം ഛരസ്സേതാ ചോരപ്പടിബാഹനത്ഥഞ്ച പടിരാജനിസേധനത്ഥഞ്ച ബ്യായാമകരണത്ഥഞ്ച സത്തമേ സത്തമേ ദിവസേ മിഗവം ഗച്ഛന്തോ ഏകദിവസം ബലകായേന സദ്ധിം “യസ്സ പസ്സേന മിഗോ പലായതി, തസ്സേവ സോ ഭാരോ”തി കതകതികവത്തോ മിഗവത്ഥായ അരഞ്ഞം ഗത്വാ. ഏകം മിഗത്തി അത്തനോ റിത്ടാനേന പലാതം ഏണിമിഗം. അനുബന്ധിതാതി തിയോജനമഗ്ഗം ഏകകോവ അനുബന്ധിതാ. ജവസമ്പന്നോ ഹി രാജാ ധനും ഗഹേതാ പത്തികോവ തിയോജനം തം മിഗമനുബന്ധി. ഘാതേതാതി യസ്മാ ഏണിമിഗാ തിയോജനവേഗാ ഏവ ഹോന്തി, തസ്മാ പരിക്ഖിണജവം തം മിഗം ഉദകം പവിസിതാ റിതം ഘാതേതാ. ദിയാ ഛേതാ ധനുകോടിയം ലഗേതാ നിവത്തേതാ ആഗച്ഛന്തോതി അനത്ഥികോപി മംസേന “നാസക്ഖി മിഗം ഗഹേതു”ന്തി അപവാദമോചനത്ഥം ദിയാ ഛരിനം ധനുകോടിയം ലഗേതാ ആഗച്ഛന്തോ. സന്ദച്ഛായന്തി ഘനച്ഛായം ബഹലപത്തപലാസം.

രുകുഖേ അധിവത്ഥാ ദേവതാതി ആളവകം യക്ഖം സന്ധായ വദതി. സോ ഹി മഹാരാജാനം സന്തികാ വരം ലഭിതാ മജ്ജന്തിഹികസമയേ തസ്സ രുകുഖസ്സ ഛായായ ഫുട്ഠോകാസം പവിട്ഠേ പാണിനോ ഖാദന്തോ തത്ഥ പടിവസതി. ആളവകസ്സ നിസീദനപല്ലങ്കേ നിസീദിതി യത്ഥ അഭിലക്ഖിതേസു മങ്ഗലദിവസാദീസു ആളവകോ നിസീദിതാ സിരിം അനുഭോതി, തസ്തിമിയേവ ദിബ്ബരതപല്ലങ്കേ നിസീദി. അത്തനോ ഗമനേ അസമ്പജ്ജമാനേ “കിം നു ഖോ കാരണ”ന്തി ആവജേജ്ഞാതി തദാ കിര സാതാഗിരഹേമവതാ ഭഗവന്തം ജേതവനേയേവ വന്ദിതാ “യക്ഖസമാഗമം ഗമിസ്സാമാ”തി സപരിവാരാ നാനായാനേഹി ആകാസേന ഗച്ഛന്തി, ആകാസേ ച യക്ഖാനം ന സബ്ബത്ഥ മഗ്ഗോ അത്ഥി, ആകാസട്ഠാനി വിമാനാനി പരിഹരിതാ മഗ്ഗട്ഠാനേനേവ മഗ്ഗോ ഹോതി, ആളവകസ്സ പന വിമാനം ഭൂമട്ഠം സുഗുത്തം പാകാരപരിക്ഖിത്തം സുസംവിഹിതദാരദാലകഗോപുരം ഉപരി കംസജാലസഞ്ചരണമഞ്ജുസാസദിസം തിയോജനം ഉബ്ബേധേന, തസ്സ ഉപരി മഗ്ഗോ ഹോതി, തേ തം പദേസമാഗമ്മ ഗന്തുമസമത്ഥാ അഹേസും. ബുദ്ധാനഞ്ചി നിസിന്നോകാസസ്സ ഉപരിഭാഗേന യാവ ഭവഗ്ഗാ കോചി ഗന്തുമസമത്ഥോ, തസ്മാ അത്തനോ ഗമനേ അസമ്പജ്ജമാനേ “കിം നു ഖോ കാരണ”ന്തി ആവജേജ്ജസും. തേസം കഥം സുത്ഥാ ചിന്തേസീതി യസ്മാ അസ്സദ്ധസ്സ സദ്ധാകഥാ ദുക്ഖമാ ഹോതി ദുസ്സിലാദീനം സീലകഥാദയോ വിയ, തസ്മാ തേസം യക്ഖാനം സന്തികാ ഭഗവതോ പസംസം സുത്ഥാ ഏവ അഗ്ഗിമഹി പക്ഖിത്തലോണസക്ഖരാ വിയ അബ്ഭന്തരേ ഉപ്പന്നകോപേന പടപടായമാനഹദയോ ഹുത്ഥാ ചിന്തേസി. പബ്ബതകൂടന്തി കേലാസപബ്ബതകൂടം.

ഇതോ പടായ ആളവകയുദ്ധം വിത്ഥാരേതബ്ബന്തി സോ കിര മനോസിലാതലേ വാമപാദേന ഠ്ഠാ “പസ്സഥ ദാനി തുമ്ഹാകം വാ സത്ഥാ മഹാനുഭാവോ, അഹം വാ”തി ദക്ഖിണപാദേന സട്ഠിയോജനമത്തം കേലാസകൂടപബ്ബതം അക്കമി, തം അയോകൂടപ്പഹതോ വിയ നിദ്ധന്തഅയപിണ്ഡോ പപടികായോ മുബ്ബി. സോ തത്ര ഠ്ഠാ “അഹം ആളവകോ”തി ഉഗ്ഘോസേസി, സകലജമ്ബുദീപം സദ്ദോ ഛരി. തിയോജനസഹസ്സവിത്ഥതഹിമവാപി സമ്പകമ്പി യക്ഖസ്സാനുഭാവേന. സോ വാതമണ്ഡലം സമുട്ഠാപേസി “ഏതേനേവ സമണം പലാപേസ്സാമീ”തി. തേ പുരത്ഥിമാദിഭേദാ വാതാ സമുട്ഠഹിതാ അഡ്ഡയോജനയോജനദിയോജനതിയോജനപ്പമാണാനി പബ്ബതകൂടാനി പദാലേതാ വനഗച്ഛരുകുഖാദീനി ഉമ്മുലേതാ ആളവിനഗരം പക്ഖന്ദാ ജിണ്ണഹത്ഥിസാലാദീനി ചുണ്ണേന്താ ഛരദിട്ഠോകാ ആകാസേ ഭമേന്താ. ഭഗവാ “മാ കസ്സചി ഉപരോധോ ഹോതു”തി അധിട്ഠാസി. തേ വാതാ ദസബലം പത്ഥാ ചീവരകണ്ണമത്തമ്പി ചാലേതും നാസക്ഖിംസു. തതോ മഹാവസ്സം സമുട്ഠാപേസി “ഉദകേന അജ്ജേയാത്ഥരിതാ സമണം മാരേസ്സാമീ”തി. തസ്സാനുഭാവേന ഉപരൂപരി സതപടലസഹസ്സപടലാദിഭേദാ വലാഹകാ ഉട്ഠഹിതാ പവസ്സിംസു. വുട്ഠിയാരാവേഗേന പഥവി ഛരിദാ അഹോസി. വനരുകുഖാദീനം ഉപരി മഹോഘോ ആഗത്ഥാ ദസബലസ്സ ചീവരേ ഉസ്സാവബ്ബിദുമത്തമ്പി തേമേതും നാസക്ഖി. തതോ പാസാണവസ്സം സമുട്ഠാപേസി. മഹന്താനി മഹന്താനി പബ്ബതകൂടാനി ധൂമായന്താനി പജ്ജലന്താനി ആകാസേനാഗത്ഥാ ദസബലം പത്ഥാ ദിബ്ബമാലാഗുളാനി സമ്പജ്ജിംസു. തതോ

പഹരണവസ്ത്രം സമുട്ഠാപേസി. ഏകതോധാരാ ഉഭതോധാരാ അസിസത്തിവുരപ്പാദയോ യുമായന്താ പജ്ജലന്താ ആകാസേനാഗന്താ ദസബലസ്സ പാദമൂലേ ദിബ്ബപുപ്ഫാനി അഹേസും.

തതോ അങ്ഗാരവസ്ത്രം സമുട്ഠാപേസി. കിംസുകവണ്ണാ അങ്ഗാരാ ആകാസേനാഗന്താ ദസബലസ്സ പാദമൂലേ ദിബ്ബപുപ്ഫാനി ഹുത്വാ വികിരിംസു. തതോ കൂക്കുളവസ്ത്രം സമുട്ഠാപേസി. അച്ചുണ്ഹോ കൂക്കുളോ ആകാസേനാഗന്താ ദസബലസ്സ പാദമൂലേ ചന്ദനചുണ്ണം ഹുത്വാ നിപതി. തതോ വാലികവസ്ത്രം സമുട്ഠാപേസി. അതിസുഖമാ വാലികാ യുമായന്താ പജ്ജലന്താ ആകാസേനാഗന്താ ദസബലസ്സ പാദമൂലേ ദിബ്ബപുപ്ഫാനി ഹുത്വാ നിപതിംസു. തതോ കലലവസ്ത്രം സമുട്ഠാപേസി. തം യുമായന്തം പജ്ജലന്തം ആകാസേനാഗന്താ ദസബലസ്സ പാദമൂലേ ദിബ്ബഗന്ധം ഹുത്വാ നിപതി. തതോ അന്ധകാരം സമുട്ഠാപേസി “ഭിംസേത്വാ സമണം പലാപേസ്സാമീ”തി. ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതം അന്ധകാരസദിസം ഹുത്വാ ദസബലം പത്വാ സൂരിയപ്പഭാവിഹതമിവന്ധകാരം അന്തരധായി. ഏവം യക്ഖോ ഇമാഹി നവഹി വാതവസ്സപാസാണപഹരണങ്ഗാരകൂക്കുളവാലികകലലന്ധകാരവുട്ഠീഹി ഭഗവന്തം പലാപേതുമസക്കോന്തോ നാനാവിധപ്പഹരണഹത്ഥഅനേകപ്പകാരരുപഭൂതഗണസമാകുലായ ചതുരങ്ഗിനിയാ സേനായ സയമേവ ഭഗവന്തം അഭിഗതോ. തേ ഭൂതഗണാ അനേകപ്പകാരവികാരേ കത്വാ “ഗണ്ഹഥ ഹനഥാ”തി ഭഗവതോ ഉപരി ആഗച്ഛന്താ വിയ ച ഹോന്തി. അപിച ഖോ നിദ്ധന്തലോഹപിണ്ഡം വിയ മക്ഖികാ ഭഗവന്തം അല്ലിയിരുമസമത്ഥാ ഏവ അഹേസും.

ഏവം സബ്ബരത്തിം അനേകപ്പകാരവിഭിംസാകാരദസ്സനേനപി ഭഗവന്തം ചാലേതുമസക്കോന്തോ ആളവകോ ചിന്തേസി - “യംനൂനാഹം കേനചി അജേയ്യം ദുസ്സാവുധം മുഞ്ചേയ്യ”ന്തി. സചേ ഹി സോ ദുട്ഠോ ആകാസേ തം ദുസ്സാവുധം മുഞ്ചേയ്യ, ദ്വാദസ വസ്സാനി ദേവോ ന വസ്സേയ്യ. സചേ പഥവിയം മുഞ്ചേയ്യ , സബ്ബരുക്ഖതിണാദിനി സുസ്സിത്വാ ദ്വാദസവസ്സന്തരം ന പുന രുഹേയ്യും. സചേ സമുദുദേ മുഞ്ചേയ്യ, തത്തകപാലേ ഉദകബിന്ദു വിയ സബ്ബം സുസ്സേയ്യ. സചേ സിനേരുപബ്ബതേ മുഞ്ചേയ്യ, ഖണ്ഡാവണ്ഡം ഹുത്വാ വികിരേയ്യ. സോ ഏവംമഹാനുഭാവം ദുസ്സാവുധം ഉത്തരിസാടകം മുഞ്ചിത്വാ അഗ്ഗഹേസി. യേഭുയ്യേന ദസസഹസ്സിലോകയാതുദേവതാ വേഗേന സന്നിപതിംസു “അജ്ജ ഭഗവാ ആളവകം ദമേസ്സതി, തത്ഥ ധമ്മം സോസ്സാമാ”തി. യുദ്ധദസ്സനകാമാപി ദേവതാ സന്നിപതിംസു. ഏവം സകലമ്പി ആകാസം ദേവതാഹി പരിപുണ്ണം അഹോസി. അമാളവകോ ഭഗവതോ സമീപേ ഉപരുപരി വിചരിത്വാ വത്ഥാവുധം മുഞ്ചി . തം അസനിചക്കം വിയ ആകാസേ ഭേരവസദും കരോന്തം യുമായന്തം പജ്ജലന്തം ഭഗവന്തം പത്വാ യക്ഖസ്സ മാനമദുനത്ഥം പാദപുണ്ഠരണചോളം ഹുത്വാ പാദമൂലേ നിപതി. ആളവകോ തം ദിസ്വാ ഛരിന്നവിസാണോ വിയ ഉസഭോ, ഉദ്ധദാദോ വിയ സപ്പോ നിത്തേജോ നിമ്മദോ നിപാതിതമാനദ്ധജോ അഹോസി. ഏവമിദം ആളവകയുദ്ധം വിത്ഥാരേതബ്ബം.

അട്ഠ പഞ്ഹേ പുച്ഛീതി -

“കിം സൂയ വിത്തം പുരിസസ്സ സേട്ഠം,
കിം സു സുചിണ്ണം സുഖമാവഹാതി;
കിം സു ഹവേ സാദുതരം രസാനം,
കഥം ജീവിം ജീവിതമാഹു സേട്ഠ”ന്തി. (സം നീം ൧.൨൪൬; സും നീം ൧൮൩) -

ആദിനാ അട്ഠ പഞ്ഹേ പുച്ഛി. സത്ഥാ വിസ്സജ്ജേസിതി -

“സദ്ധീയ വിത്തം പുരിസസ്സ സേട്ഠം,
ധമ്മോ സുചിണ്ണോ സുഖമാവഹാതി;
സച്ചം ഹവേ സാദുതരം രസാനം,
പത്താജീവിം ജീവിതമാഹു സേട്ഠ”ന്തി. (സം നീം ൧.൨൪൬; സും നീം ൧൮൪) -

ആദിനാ വിസ്സജ്ജേസി. വിക്കന്ദമാനായാതി അച്ചന്തം പരിദേവമാനായ.

൨൫൨. പഞ്ചമേ സത്ഥാ തതോ പരം പടിഞ്ഞം നാദാസീതി സംവച്ഛരതോ പരം സിക്ഖാപദപണ്ണത്തിയാ പച്ചയപ്പവാറണാസാദിയനസ്സ വാരിതത്താ “പടിഞ്ഞം നാദാസീ”തി വുത്തം. തഥാ ഹി ഭഗവാ തതീയവാരേപി മഹാനാമേന സക്കേന “ഇച്ഛാമഹം, ഭന്തേ, സങ്ഘം യാവജീവം ഭേസജ്ജേന പവാറേതു”ന്തി (പാചിം ൩൦൪-൩൦൫) വുത്തേ “സാധു സാധു, മഹാനാമ, തേന ഹി ത്വം, മഹാനാമ, സങ്ഘം യാവജീവം ഭേസജ്ജേന പവാറേഹീ”തി പടിഞ്ഞം അദാസിയേവ. ഏവം പടിഞ്ഞം ദത്വാ പച്ഛാ ഛരബ്ബഗിയേഹി ഭിക്ഖുഹി മഹാനാമസ്സ സക്കസ്സ വിഹേഠിതഭാവം സുത്വാ ഛരബ്ബഗിയേ ഭിക്ഖു വിഗരഹിത്വാ സിക്ഖാപദം പണ്ണപേസി “അഗിലാനേന ഭിക്ഖുനാ ചാതുമാസപ്പച്ചയപവാറണാ സാദിതബ്ബാ അത്തത്ര പുനപ്പവാറണായ അത്തത്ര നിച്ചപ്പവാറണായ. തതോ ചേ ഉത്തരി സാദിയേയ്യ, പാചിത്തിയ”ന്തി. തസ്മാ പഠമം അനുജാനിത്വാപി പച്ഛാ സിക്ഖാപദബന്ധനേന വാരിതത്താ “പടിഞ്ഞം നാദാസീ”തി വുത്തം.

ഉഗ്ഗഗഹപത്യാദിവത്ത്വം

൨൫൩-൨൫൬. ഛരട്ഠസത്തമഛരട്ഠമനവമാനി സുവിണ്ണേയ്യാനേവ.

നകുലപിതുഗഹപതിവത്ത്വം

൨൫൭. ദസമേ സുസുമാരഗിരിനഗരേതി ഏവംനാമകേ നഗരേ. തസ്സ കിര നഗരസ്സ വത്ത്വപരിഗൃഹദിവസേ അവിദ്യുരേ ഉദകരഹദേ സുസുമാരോ സദൃമകാസി, ഗിരം നിച്ഛാരേസി. അഥ നഗരേ അനന്തരായേന മാപിതേ തമേവ സുസുമാരഗിരകരണം സുഭിന്നിമിത്തം കത്വാ “സുസുമാരഗിരീ”ത്വേവസ്സ നാമം അകംസു. കേചി പന “സുസുമാരസണ്ഠാനത്താ സുസുമാരോ നാമ ഏകോ ഗിരി, സോ തസ്സ നഗരസ്സ സമീപേ, തസ്മാ തം സുസുമാരഗിരി ഏതസ്സ അത്ഥീതി സുസുമാരഗിരീതി വുച്ചതീ”തി വദന്തി. ഭേസകളാവനേതി ഭേസകളാനാമകേ വനേ. “ഭേസകളാവനേ”തിപി പാഠോ. കഥം പന ഭഗവതി നേസം പുത്തസത്താ പതിട്ഠാസീതി ആഹ - “അയം കിരാ”തിആദി. ദഹരസ്സേവ ദഹരാ ആനീതാതി മേ ദഹരസ്സേവ സതോ ദഹരാ ആനീതാതി അത്ഥോ. അതിചരിതാതി അതിക്കമിത്വാ ചരന്തോ.

(ഛരട്ഠഏതദഗ്ഗവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.)

ഉപാസകപാളിസംവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൪. ഏതദഗ്ഗവഗ്ഗോ

(൧൪) ൭. സത്തമഏതദഗ്ഗവഗ്ഗവണ്ണനാ

സുജാതാവത്ത്വം

൨൫൮. ഉപാസികാപാളിസംവണ്ണനായ പഠമം സുവിണ്ണേയ്യമേവ.

വിസാഖാവത്ത്വം

൨൫൯. ദുതിയേ മഹാലതാപസാധനസ്സാതി മഹാലതാപിളന്ധനസ്സ. തസ്മിഞ്ച പിളന്ധനേ ചതസ്സോ വജിരനാളിയോ ഉപയോഗം അഗമംസു. മുത്താനം ഏകാദസ നാളിയോ, പവാളസ്സ ദാവീസതി നാളിയോ, പദ്യമരാഗമണീനം തേത്തിംസ നാളിയോ. ഇതി ഏതേഹി ച അത്തേഹി ച ഇന്ദനിലാദീഹി നീലപീതലോഹിതോദാതമഞ്ജിട്ഠസാമകബരവണ്ണവസേന സത്തവണ്ണേഹി വരരതനേഹി നിട്ഠാനം അഗമാസി, തം സീസേ പടിമുക്കം യാവ പാദപിട്ഠിയാ ഭസ്സതി, പഞ്ചന്നം ഹത്ഥിനം ബലം ധാരയമാനാവ നം ഇത്ഥീ ധാരേതും സക്കോതി. അത്തോഅഗ്ഗി ബഹി ന നീഹരിതബ്ബോതിആദിനം അത്ഥോ ഉപരി ആവി ഭവിസ്സതി. സേസമേത്ഥ സുവിണ്ണേയ്യമേവ.

ഖുജ്ജുത്തരാ-സാമാവതീവത്ത്വം

൨൬൦-൨൬൧. തതീയചതുത്ഥേസു പായാസസ്സാതി ബഹലതരസ്സ പായാസസ്സ. തം പായാസം ഭുജ്ജന്തേസുതി തം ബഹലതരം ഗരുസിനിദ്ധം പായാസം ഭുജ്ജന്തേസു. ജീരാപേതും

അസക്കോത്തോതി അന്തരാമഗ്ഗേ അപ്പാഹാരതായ മന്ദഗഹണികത്താ ജീരാപേതും അസക്കോത്തോ. വാളമിഗട്ഠാനേതി വാളമിഗേഹി അധിട്ഠിതട്ഠാനേ. അനുവിജ്ജനോതി വിചാരേത്തോ. സാലാതി നളകാരസാലാ. മൂധാ ന കരിസ്സതീതി മൂല്യം വിനാ ന കരിസ്സതി. ആലിമ്പേസീതി അഗ്ഗിം അദാസി, അഗ്ഗിം ജാലേസീതി അത്ഥോ. പേക്ഖാതി ആഗമേഹി. ഉപധിസമ്പദാതി സരീരസമ്പത്തി. വടരുക്ഖം പത്ഥാതി നിഗ്രോധരുക്ഖം പത്ഥാ. സുവണ്ണകടകേതി സുവണ്ണവലയേ. അബ്ഭും മേതി മേ അവധ്വസീതി അത്ഥോ. അത്തോ അസോധേത്ഥാതി പണ്ണസാലായ അത്തോ കസ്സചി അത്ഥിഭാവം വാ നത്ഥിഭാവം വാ അനുപധാരേത്ഥാ. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ഉത്തരാനന്ദമാതാവത്സു

൨൬൨. പഞ്ചമേ ഉപനിസ്സയം ദിസ്വാതി ഇമിനാ യഥാ വിസേസാധിഗമസ്സ സതിപി പച്ചുപ്പന്നപച്ചയസമവായേ അവസ്സം ഉപനിസ്സയസമ്പദാ ഇച്ഛിതഞ്ച, ഏവം ദിട്ഠധമ്മവേദനീയഭാവേന വിപച്ചനകസ്സ കമ്മസ്സപി പച്ചുപ്പന്നസമവായോ വിയ ഉപനിസ്സയസമ്പദാപി സവിസേസാ ഇച്ഛിതഞ്ചാതി ദസ്സേതി. തഥാ ഹി ഉക്കംസഗതസപ്പുരിസൂപനിസ്സയയോനിസോമനസികാരേസു ലബ്ഭമാനേസുപി ഉപനിസ്സയരഹിതസ്സ വിസേസാധിഗമോ ന സമ്പജ്ജതേവാതി. കപ്പിയം കത്ഥാതി യഥാ കപ്പിയം ഹോതി, തഥാ കത്ഥാ. പത്തേ പതിട്ഠപേയ്യാതി ആഹാരം ദാനമുഖേ വിസ്സജ്ജേയ്യ. തീഹി ചേതനാഹിതി പുബ്ബഭാഗമുഞ്ചഅനുമാദനാചേതനാഹി. വുത്തഞ്ഠേഹേതം -

“പുബ്ബേവ ദാനാ സുമനോ, ദദം ചിത്തം പസാദയേ;
ദത്ഥാ അത്തമനോ ഹോതി, ഏസാ പുത്തസ്സ സമ്പദാ”തി. (അ° നി° ൬.൩൭; പേ° വ° ൩൦൭);

തവ മനം സന്ധാരേഹിതി “അജ്ജ ഭത്തം ചിരായിത”ന്തി കോധതോ തവ ചിത്തം സന്ധാരേഹി, മാ കുജ്ജതീതി അത്ഥോ. ഓലോകിതോലോകിതട്ഠാനം...പേം... സമ്പരികിണ്ണം വിയ അഹോസീതി തേന കസിതട്ഠാനം സഞ്ചം സുവണ്ണഭാവപത്തിയാ മഹാകോസാതകിപുപ്ഫേഹി സഞ്ചരണം വിയ അഹോസി. താദിസേതി തയാ സദിസേ. ന കോപേമീതി ന വിനാസേമി, ജാതിയാ ന ഹീളേമി. പൂജം കരോതീതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ പൂജം കരോതി. അന്തരവത്സുന്തി ഗേഹദ്ദഗണം. ഭോതി സമ്ബോധനേ നിപാതോ. ജേതി അവഞ്ഞാലപനം. സയം അരിയസാവികാഭാവതോ സത്ഥുവസേന “സപിതികാധീതാ”തി വത്ഥാ സത്ഥു സമ്മുഖാ ധമ്മസ്സവനേന തസ്സാ വിസേസാധിഗമം പച്ചാസീസന്തീ “ദസബലേ ഖമന്തേയേവ ഖമിസ്സാമീ”തി ആഹ. കദരിയന്തി മദ്ധമച്ഛരീം.

സുപ്പവാസാവത്സു

൨൬൩. ഛട്ഠേ പണ്ണിതദായികാനന്തി പണ്ണിതരസവത്സുനം ദായികാനം. ആയുനോ റിതിഹേതും ഭോജനം ദേതീ ആയും ദേതി നാമ. ഏസ നയോ വണ്ണം ദേതീതിആദീസു. തേനാഹ - “പഞ്ച ഠാനാനീ”തി. കമ്മസരിക്ഖകഞ്ചേതം ഫലന്തി ദസ്സേത്തോ “ആയും ഖോ പന ദത്ഥാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ദത്ഥാതി ദാനഹേതു. ഭാഗിനീതി ഭാഗവതീ ലദ്ധും ഭവ്വാ.

സുപ്പിയാവത്സു

൨൬൪. സത്തമേ ഊരുമംസം ഛരിന്ദിത്ഥാ ദാസിയാ അദാസീതി ആഗതഫലാ വിഞ്ഞാതസാസനാ അരിയസാവികാ അത്തനോ സരീരദുക്ഖം അചിന്തേത്ഥാ തസ്സ ഭിക്ഖുനോ രോഗവൃപസമമേവ പച്ചാസീസന്തീ അത്തനോ ഊരുമംസം ഛരിന്ദിത്ഥാ ദാസിയാ അദാസി. സത്ഥാപി തസ്സാ തഥാപവത്തം അജ്ജ്യാസയസമ്പത്തിം ദിസ്വാ “മമ സമ്മുഖീഭാവുപഗമനേനേവസ്സാ വണോ രൂഹിത്ഥാ സഞ്ചരവി ജായതി, ഫാസുഭാവോ ഹോതീ”തി ച ദിസ്വാ “പക്കോസഥന”ന്തി ആഹ. സാ ചിന്തേസീതി “സബ്ബലോകസ്സ ഹിതാനുകമ്പകോ സത്ഥാ ന മം ദുക്ഖാപേതും പക്കോസതി, അത്ഥേത്ഥ കാരണ”ന്തി ചിന്തേസി. അത്തനാ കതകാരണം സഞ്ചം കഥേസീതി ബുദ്ധാനുഭാവവിഭാവനത്ഥം കഥേസി, ന അത്തനോ ദള്ഘജ്ജ്യാസയതായ വിഭാവനത്ഥം. ഗിലാനുപട്ഠാകീനം അഗ്ഗട്ഠാനേ ഠപേസീതി അഗണിതത്തദുക്ഖാ ഗിലാനാനം ഭിക്ഖുനം ഗേലഞ്ഞവൃപസമനേ യുത്തപ്പയുത്താതി ഗിലാനുപട്ഠാകീനം അഗ്ഗട്ഠാനേ ഠപേസീതി.

കാതിയാനീവത്വം

൨൬൫. അട്ഠമേ അവേച്ചപ്പസന്നാനന്തി രതനത്തയഗുണേ യാമാവതോ ത്യാ പസന്നാനം, സോ പനസ്സ പസാദോ മഗ്ഗേനാഗതത്താ കേനചി അകമ്പനീയോ. അധിഗതേനാതി മഗ്ഗാധിഗമേനേവ അധിഗതേന. “അവിഗതേനാ”തി വാ പാരോ, തസ്സതേമാ “കദാചി അവിഗച്ഛന്തേനാ”തി. സോ അപ്പയംസിയോ ച ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം - “അധിഗതേന അചലപ്പസാദേനാ”തി. തത്ഥ കായസക്ഖിം കത്വാതി പമുഖം കത്വാ, വചനത്ഥതോ പന നാമകായേന ദേസനായ സമ്പടിച്ചനവസേന സക്ഖിഭൂതം കത്വാതി അത്ഥോ. ഉമ്മഗ്ഗം ഖനിത്വാതി ഘരസന്ധിച്ഛേദനേന അന്തോപവിസനമഗ്ഗം ഖനിത്വാ. ദുല്ലഭസ്സവനന്തി ദുല്ലഭസദ്ധമ്മസ്സവനം. മഹാപഥവി പവിസിതഞ്ച ഭവേയ്യാതി അവിചിപ്പവേസനം വദതി.

നകുലമാതാവത്വം

൨൬൬. നവമേ വിസ്സാസകമനേനേവ നകുലമാതാ നകുലപിതാ ച സത്ത്വവിസ്സാസികാ നാമ ജാതാതി വുത്തം - “വിസ്സാസികാനന്തി വിസ്സാസകമം കമേന്തീനം ഉപാസികാന”ന്തി. ഗഹപതാനീതി ഗേഹസാമിനീ. വുത്തമേവാതി ഉപാസകപാളിയം നകുലപിതുകമായം വുത്തനയമേവ.

കാളികുരരഘരികാവത്വം

൨൬൭. ദസമേ അനുസ്സവേനേവാതി പച്ചക്ഖതോ രൂപദസ്സനേന സത്ത്വ സമ്മുഖാ ധമ്മസ്സവനേന ച വിനാ കേവലം അനുസ്സവനേനേവ പരസ്സ വചനം അനുഗതസ്സവനേനേവ ഉപ്പന്നേന പസാദേന. അനുസ്സവികപ്പസാദന്തി അനുസ്സവതോ ആഗതപ്പസാദം.

(സത്തമഘ്ഗതദഗ്ഗവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.)

ഉപാസികാപാളിസംവണ്ണനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച മനോരഥപൂരണിയാ

അങ്ഗുത്തരനികായ-അട്ഠകമായ

ഘ്ഗതദഗ്ഗവഗ്ഗവണ്ണനായ അനുത്താനത്ഥദീപനാ.

൧൫. അട്റാന്നപാളി (പഠമവഗ്ഗ)

(൧൫) ൧. അട്റാന്നപാളി-പഠമവഗ്ഗവണ്ണനാ

൨൬൮. അട്റാന്നപാളിവണ്ണനായം അവിജ്ജമാനം റാന്നം അട്റാന്നം, നത്ഥി റാന്നത്തി വാ അട്റാന്നം. അന്നവകാസോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തദത്ഥനിഗമനമേവ ഹി “നേതം റാന്നം വിജ്ജതീ”തി വചനന്തി. തേനാഹ - “ഉഭയേനപീ”തിആദി. യന്തി കാരണത്ഥേ പച്ചത്തവചനം. ഹേതുഅത്ഥോ ചേത്ഥ കാരണത്ഥോതി ആഹ - “യന്തിയേന കാരണേനാ”തി. ഉക്കട്റാന്നിദ്ദേസേനേത്ഥ ദിട്ഠിസമ്പത്തി വേദിതബ്ബാതി വുത്തം - “മഗ്ഗദിട്ഠിയാ സമ്പന്നോ”തി. കുതോ പനായമത്ഥോ ലബ്ഭതീതി? ലിങ്ഗതോ, ലിങ്ഗം ചേതസ്സ നിച്ചതോ ഉപഗമനപ്പടിക്ഖേപോ. ചതുഭൂമകേസൂതി ഇദം ചതുത്ഥഭൂമകസഞ്ചാരാനം അരിയസാവകസ്സ വിസയഭാവൂപഗമനതോ വുത്തം, ന പന തേ ആരബ്ഭേ നിച്ചതോ ഉപഗമനസഞ്ചാവതോ. വക്ഖതി ഹി “തദഭാവേ ചതുത്ഥഭൂമകസഞ്ചാരാ പനാ”തിആദിനാ. അഭിസഞ്ചതസഞ്ചാരഅഭിസഞ്ചരണകസഞ്ചാരാനം സപ്പദേസത്താ നിപ്പദേസസഞ്ചാരഗ്ഗഹണത്ഥം “സഞ്ചതസഞ്ചാരേസൂ”തി വുത്തം, ലോകുത്തരസഞ്ചാരാനം പന നിവത്തനേ കാരണം സയമേവ വക്ഖതി. ഏതം കാരണം നത്ഥിതി തഥാ ഉപഗമനേ സേതുഛാതോ നത്ഥി. തേജുസ്സദത്താതി സംകിലേസവിധമനതേജസ്സ അധികഭാവതോ. തഥാ ഹി തേ ഗമഭീരഭാവേന ദുദ്ദസാ അകുസലാനം ആരമ്മണം ന ഹോന്തിതി. ഇദം പന പകരണവസേന വുത്തം. അപ്പഹീനവിപല്ലാസാനഞ്ചേഹി സന്താനേസു കൂസലധമ്മാനന്വി തേ ആരമ്മണം ന ഹോന്തി.

൨൬൯. അസുഖേ സുഖന്തി വിപല്ലാസോ ച ഇയ സുഖതോ ഉപഗമനസ്സ റാന്നത്തി ദസ്സേനോ “ഏകന്ത...പേ... അത്തദിട്ഠിവസേനാ”തി പധാനദിട്ഠിമാഹ. ഗുഹന്തി ഗുഹമട്റാന്നം, ദിട്ഠിയാ നിബ്ബാനസ്സ അവിസയഭാവോ ഹേട്ഠാ വുത്തോ ഏവാതി കസിണാദിപണ്ണത്തിസഞ്ചഹത്ഥന്തി വുത്തം.

൨൭൦. പരിച്ഛേദോതി പരിച്ഛിന്ദനം പരിച്ഛിജ്ജ തസ്സ ഗഹണം. സ്വായം യേസു നിച്ചാദിതോ ഉപഗമനം സമ്ഭവതി, തേസം വസേനയേവ കാതബ്ബോതി ദസ്സേനോ “സബ്ബവാരേസു വാ”തിആദിമാഹ. സബ്ബവാരേസൂതി “നിച്ചതോ ഉപഗച്ഛേയ്യാ”തിആദിനാ ആഗതേസു സബ്ബേസു സുത്തപദേസു. പുമുജ്ജനോ ഹീതി ഹി-സദ്ദോ ഹേതുഅത്ഥോ. യസ്മാ യം യം സഞ്ചാരം പുമുജ്ജനോ നിച്ചാദിവസേന ഗണ്ഹാതി, തം തം അരിയസാവകോ അനിച്ചാദിവസേന ഗണ്ഹന്തോ യാമാവതോ ജാനന്തോ തം ഗാഹം തം ദിട്ഠിം വിസ്സജ്ജതി, തസ്മാ യത്ഥ ഗാഹോ, തത്ഥ വിസ്സജ്ജനാതി ചതുഭൂമകസഞ്ചാരാ ഇയ സഞ്ചാരഗ്ഗഹണേന ന ഗയ്ഹന്തിതി അത്ഥോ.

൨൭൧. പുത്തസമ്ബന്ധേന മാതുപിതുസമത്താ ദത്തകിത്തിമാദിവസേനപി പുത്തവോഹാരോ ലോകേ ദിസ്സതി, സോ ച ലോ പരിയായേനാതി നിപ്പരിയായേന സിദ്ധം തം ദസ്സേതും - “ജനികാവ മാതാ, ജനകോവ പിതാ”തി വുത്തം. തഥാ ആനന്തരിയകമ്മസ്സ അധിപ്പേതത്താ “മനുസ്സഭൂതോവ വീണാസവോ അരഹാതി അധിപ്പേതോ”തി വുത്തം. “അട്റാന്നമേത”തിആദിനാ “മാതുആദിനംയേവ ജീവിതാ വോരോപനേ അരിയസാവകസ്സ

അഭ്യുദാവദസ്സനതോ തദന്തം അരിയസാവകോ ജീവിതാ വോരോപേതീതി ഇദം അത്ഥതോ ആപന്നമേവാ"തി മന്തമാനോ വദതി - "കിം പന അരിയസാവകോ അന്തം ജീവിതാ വോരോപേയ്യാ"തി? "അട്ഠാനമേതം അനവകാസോ, യം ദിട്ഠിസമ്പന്നോ പുഗ്ഗലോ സഞ്ചിച്ച പാണ്ണം ജീവിതാ വോരോപേയ്യ, നേതം റാനം വിജ്ജതീ"തി വചനതോ "ഏതന്വി അട്ഠാന"ന്തി വുത്തം. തേനേവാഹ - "സചേഹീ"തിആദി. ഏവം സന്തേ കസ്മാ "മാതര"ന്തിആദിനാ വിസേസേത്യാ വുത്തന്തി ആഹ - "പുമുജ്ജനഭാവസ്സ പനാ"തിആദി. തത്ഥ ബലദീപനത്ഥന്തി സദ്ധാദിബലസമന്നാഗമദീപനത്ഥം. അരിയമഗ്ഗേനാഗതസദ്ധാധിബലവസേന ഹി അരിയസാവകോ താദിസം സാവജ്ജം ന കരോതി.

൨൨൫. പഞ്ചഹി കാരണേഹീതി ഇദമേത്ഥ നിപ്ഫാദകാനി തേസം പുബ്ബഭാഗിയാനി ച കാരണാനി കാരണഭാവസാമന്തേന ഏകജ്ജ്ഞം ഗഹേത്യാ വുത്തം, ന പന സഞ്ചേസം സമാനയോഗക്ഖമത്താ. ആകാരേഹീതി കാരണേഹി. അനുസ്സാവന്നേതി അനുരൂപം സാവന്നേ. ഭേദസ്സ അനുരൂപം യഥാ ഭേദോ ഹോതി, ഏവം ഭിന്ദിതബ്ബാനം ഭിക്ഖുനം അത്തന്നോ വചനസ്സ സാവന്നേന വിത്താപന്നേ. തേനാഹ - "നനു തുമ്പേ"തിആദി. കണ്ണമൂലേ വചിഭേദം കത്യാതി ഏതേന പാകടം കത്യാ ഭേദകരവത്ഥുദീപനം വോഹാരോ, തത്ഥ അത്തന്നോ നിച്ഛിതമത്ഥം രഹസ്സവസേന വിത്താപനം അനുസ്സാവന്നന്തി ദസ്സേതി.

കമ്മമേവ ഉദ്ദേശോ വാ പമാണന്തി തേഹി സഞ്ഘഭേദസിദ്ധിതോ വുത്തം, ഇതരേ പന തേസം സമ്ഭാരഭൂതാ. തേനാഹ - "വോഹാരാ"തിആദി. തത്ഥാതി വോഹാരണേ. ചുതിഅനന്തരം ഫലം അനന്തരം നാമ, തസ്ഥിം അനന്തരേ നിയുത്താനി, തന്നിബ്ബത്തന്നേ അനന്തരകരണസീലാനി, അനന്തരപ്പയോജനാനി ചാതി ആനന്തരിയാനി, താനി ഏവ കമ്മാനീതി ആനന്തരിയകമ്മാനി.

കമ്മതോതി "ഏവം ആനന്തരിയകമ്മം ഹോതി, ഏവം ആനന്തരിയകമ്മസദിസ"ന്തി ഏവം കമ്മവിഭാഗതോ. ദ്വാരതോതി കായദ്വാരതോ. കപ്പട്ഠിതിയതോതി "ഇദം കപ്പട്ഠിതിയവിപാകം, ഇദം ന കപ്പട്ഠിതിയവിപാക"ന്തി ഏവം കപ്പട്ഠിതിയവിഭാഗതോ. പാകസാധാരണാദീഹീതി "ഇദമേത്ഥ വിപച്ചതി, ഇദം ന വിപച്ചതീ"തി വിപച്ചനവിഭാഗതോ, ഗഹട്ഠപബ്ബജിതാനം സാധാരണാസാധാരണതോ, ആദി-സദ്ദേന വേദനാദിവിഭാഗതോ ച.

കമ്മതോ താവ വിനിച്ഛയോ വുച്ചതീതി സമ്ബന്ധോ. യസ്മാ മനുസ്സത്തഭാവേ റിതസ്സേവ കുസലധമ്മാനം തിക്ഖവിസദഭാവാപത്തി, യഥാ തിണ്ണം ബോധിസത്താനം ബോധിത്തയനിബ്ബത്തിയം, ഏവം മനുസ്സഭാവേ റിതസ്സേവ ഏദിസാനം അകുസലധമ്മാനമ്പി തിക്ഖവിസദഭാവാപത്തിതി ആഹ - "മനുസ്സഭൂതസ്സേവാ"തി. പാകതികമനുസ്സാനമ്പി ച കുസലധമ്മാനം വിസേസപ്പത്തി വിമാനവത്ഥുഅട്ഠകമായം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബാ. യഥാവുത്തോ ച അത്ഥോ സമാനജാതിയസ്സ വികോപന്നേ ഗരുതരോ, ന തഥാ വിജാതിയസ്സാതി വുത്തം - "മനുസ്സഭൂതം മാതരം വാ പിതരം വാ"തി. ലിങ്ഗപരിവത്തേ ച സോ ഏവ ഏകകമ്മനിബ്ബത്തോ ഭവങ്ഗപ്പബന്ധോ ജീവിതിന്ദ്രിയപബന്ധോ ച, ന അത്തോതി ആഹ - "അപി പരിവത്തലിങ്ഗ"ന്തി. അരഹത്തം പത്തേഹി ഏസേവ നയോ. തസ്സ വിപാകന്തിആദി കമ്മസ്സ

ആനന്തരിയഭാവസമത്വം. ചതുകോടിയഞ്ചേര സമഭവതി. തത്വ പഠമാ കോടി ദസ്സിതാ, ഇതരാസു വിസങ്കേതഭാവം ദസ്സേതും - “യോ പനാ”തിആദി വൃത്തം. യദിപി തത്വ വിസങ്കേതോ, കമ്മം പന ഗരുതരം ആനന്തരിയസദിസം ഭായിതബ്ബന്തി ആഹ - “ഭാരിയം...പേ... തിട്ഠതീ”തി. അയം പഞ്ഹോതി ഞാപനിച്ഛാനിബ്ബത്താ കമാ.

അഭിസന്ധിനാതി അധിപ്പായേന. ആനന്തരിയം ഹുസതീതി മരണാധിപ്പായേനേവ ആനന്തരിയവത്സുനോ വികോപിതത്താ വൃത്തം. ആനന്തരിയം ന ഹുസതീതി ആനന്തരിയവത്സുഅഭാവതോ ആനന്തരിയം ന ഹോതി. സബ്ബത്വം ഹി പൂരിമം അഭിസന്ധിചിത്തം അപ്പമാണം, വധകചിത്തം പന തദാരമ്മണം ജീവിതിന്ദ്രിയഞ്ച ആനന്തരിയഭാവേ പമാണന്തി ദട്ഠഞ്ചം. സങ്ഗാമചതുകും സമ്പത്തവസേന യോജേതബ്ബം. യോ ഹി പരസേനായ അഞ്ചേയ യോധം പിതരഞ്ച കമ്മം കരോന്തേ ദിസാ യോധസ്സ ഉസും വിപതി “ഏതം വിജ്ജയിതാ മമ പിതരം വിജ്ജയിസ്സതീ”തി, യഥാധിപ്പായം ഗതേ പിതൃഘാതകോ ഹോതി. “യോധേ വിഭേ മമ പിതാ പലായിസ്സതീ”തി വിപതി, ഉസും അയഥാധിപ്പായം ഗന്താ പിതരം മാരേതി, വോഹാരവസേന പിതൃഘാതകോതി വുച്ചതി, ആനന്തരിയം പന നത്ഥീതി. ചോരചതുകും പന യോ “ചോരം മാരേസ്സാമീ”തി ചോരവേസേന ഗച്ഛന്തം പിതരം മാരേതി, ആനന്തരിയം ഹുസതീതിആദിനാ യോജേതബ്ബം. തേനേവാതി തേനേവ പയോഗേന. അരഹന്തഘാതകോ ഹോതിയേവാതി അരഹതോ മാരിതത്താ വൃത്തം, പുമുജ്ജനസ്സേവ തം ദിന്നം ഹോതീതി ഏതമായമധിപ്പായോ - യഥാ വധകചേതനാ പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണാപി പബന്ധവിച്ഛേദനവസേന ജീവിതിന്ദ്രിയം ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തതി, ന ഏവം ചാഗചേതനാ. സാ ഹി ചജിതബ്ബവത്സും ആരമ്മണം കത്വാ ചജനമത്തമേവ ഹോതി, അഞ്ചേതസന്തകഭാവകരണഞ്ച തസ്സ ചജനം, തസ്ഥാ യസ്സ തം സന്തകം കതം, തസ്സേവ ദിന്നം ഹോതീതി.

ലോഹിതം സമോസരതീതി അഭിഘാതേന പകുപ്പമാനം സഞ്ചിതം ഹോതി. മഹന്തതരന്തി ഗരുതരം. സരീരപ്പടിജഗ്ഗനേ വിയാതി സത്സുരൂപകായപ്പടിജഗ്ഗനേ വിധ.

അസന്നിപതിതേതി ഇദം സാമഗ്ഗിയദീപനം. ഭേദോ ച ഹോതീതി സങ്ഘസ്സ ഭേദോ ച ഹോതി. വട്ടതീതിസത്തായാതി “ഈദിസം കരണം സങ്ഘഭേദായ ന ഹോതീ”തി സത്തായ. തഥാ നവതോ ഊനപരിസായാതി നവതോ ഊനപരിസായ കരോന്തസ്സ തഥാതി യോജേതബ്ബം. തഥാതി ച ഇമിനാ “ന ആനന്തരിയകമ്മ”തി ഇമം ആകഡ്ഢതി, ന പന “ഭേദോവ ഹോതീ”തി ഇദം. ഹേട്ഠിമന്തേന ഹി നവന്നമേവ വസേന സങ്ഘഭേദോ. ധമ്മവാദിനോ അനവജ്ജാതി യഥാധമ്മം അനവട്ഠാനതോ. സങ്ഘഭേദസ്സ പൂബ്ബഭാഗോ സങ്ഘരാജി.

കായദാരുമേവ പൂരേന്തി കായകമ്മഭാവേനേവ ലക്ഖിതബ്ബതോ. സങ്ഘാത്തേഹി കപ്പേ...പേ... മുച്ചതീതി ഇദം കപ്പട്ഠകമായ (കമാം ന്നരൂ ആദയോ) ന സമേതി. തത്വ ഹി അട്ഠകമായ (കമാം അട്ഠം ന്നരൂ-ന്നരൂ) വൃത്തം - “ആപായികോതി ഇദം സുത്തം യം സോ ഏകം കപ്പം അസീതിഭാഗേ കത്വാ തതോ ഏകഭാഗമത്തം കാലം തിട്ഠേയ്യ, തം ആയുകപ്പം സന്ധായ വൃത്ത”തി. കപ്പവിനാസേയേവാതി ച ആയുകപ്പവിനാസേ ഏവാതി അത്ഥേ സതി നത്ഥി വിരോധോ. ഏത ച സങ്ഘാത്തേതി ഇദന്വി “സേവ

വിനസ്സിസ്സതീ"തി വിയ അഭൂതപരികപ്പവസേന വുത്തം. ഏകദിവസമേവ നിരയേ പച്ചതി, തതോ പരം കപ്പാഭാവേ ആയുകപ്പസ്സപി അഭാവതോതി അവിരോധതോ അത്ഥയോജനാ ദട്ഠം. സേസാനീതി സങ്ഘഭേദതോ അഞ്ഞാനി ആനന്തരിയകമ്മാനി.

യദി താനി അഹോസികമ്മസങ്ഘം ഗച്ഛന്തി, ഏവം സതി കഥം നേസം ആനന്തരിയതാ ചുതിഅനന്തരം വിപാകദാനാഭാവതോ. അഥ സതി ഫലദാനേ ചുതിഅനന്തരോ ഏവ ഏതേസം ഫലകാലോ, ന അഞ്ഞോതി ഫലകാലനിയമേന നിയതതാ ഇച്ഛിതാ, ന ഫലദാനനിയമേന. ഏവസി നിയതഫലകാലാനം അഞ്ഞേസസി ഉപപജ്ജവേദനീയാനം ദിട്ഠയമ്മവേദനീയാനഞ്ച നിയതതാ ആപജ്ജേയ്യ, തസ്മാ വിപാകയമ്മയമ്മാനം പച്ചയന്തരവികലതാദീഹി അവിപച്ചമാനാനസി അത്തനോ സഭാവേന വിപാകയമ്മതാ വിയ ബലവതാ ആനന്തരിയേന വിപാകേ ദിന്നേ അവിപച്ചമാനാനസി ആനന്തരിയാനം ഫലദാനേ നിയതസഭാവാ ആനന്തരിയസഭാവാ ച പവത്തിതി അത്തനോ സഭാവേന ഫലദാനനിയമേനേവ നിയതാ ആനന്തരിയതാ ച വേദിതഞ്ച. അവസ്സഞ്ച ആനന്തരിയസഭാവാ തതോ ഏവ നിയതസഭാവാ ച തേസം പവത്തിതി സമ്പടിച്ചിതഞ്ചമേതം, അഞ്ഞസ്സ ബലവതോ ആനന്തരിയസ്സ അഭാവേ സതി ചുതിഅനന്തരം ഏകന്തേന ഫലദാനതോ.

നനു ഏവം അഞ്ഞേസസി ഉപപജ്ജവേദനീയാനം അഞ്ഞസ്ഥിം വിപാകദായകേ അസതി ചുതിഅനന്തരമേവ ഏകന്തേന ഫലദാനതോ നിയതസഭാവാ ആനന്തരിയസഭാവാ ച പവത്തി ആപജ്ജതീതി? നാപജ്ജതി അസമാനജാതികേന ചേതോപണിധിവസേന ഉപഘാതകേന ച നിവത്തേതബ്ബവിപാകത്താ അനന്തരേ ഏകന്തഫലദായകത്താഭാവാ, ന പന ആനന്തരിയാനം പഠമജ്ജ്യാനാദിനം ദുതിയജ്ജ്യാനാദിനി വിയ അസമാനജാതികം ഫലനിവത്തകം അത്ഥി സബ്ബാനന്തരിയാനം അവിചിഫലത്താ, ന ച ഹേട്ഠുപപത്തിം ഇച്ഛതോ സീലവതോ ചേതോപണിധി വിയ ഉപരൂപപത്തിജനകകമ്മഫലം ആനന്തരിയഫലം നിവത്തേതും സമത്ഥോ ചേതോപണിധി അത്ഥി അനിച്ഛന്തസ്സേവ അവിചിപാതനതോ, ന ച ആനന്തരിയോപഘാതകം കിഞ്ചി കമ്മം അത്ഥി, തസ്മാ തേസംയേവ അനന്തരേ ഏകന്തവിപാകജനകസഭാവാ പവത്തിതി. അനേകാനി ച ആനന്തരിയാനി കതാനി ഏകന്തേന വിപാകേ നിയതസഭാവത്താ ഉപരതാവിപച്ചനസഭാവാസങ്കത്താ നിച്ഛിതാനി സഭാവതോ നിയതാനേവ. തേസു പന സമാനസഭാവേസു ഏകേന വിപാകേ ദിന്നേ ഇതരാനി അത്തനാ കത്തബ്ബകിച്ചസ്സ തേനേവ കത്തതാ ന ദുതിയം തതീയസി ച പടിസന്ധിം കരോന്തി, ന സമത്ഥതാവിഘാതത്താതി നത്ഥി തേസം ആനന്തരിയകതാനിവത്തി, ഗരുഗരുതരഭാവോ പന തേസം ലബ്ഭതേവാതി സങ്ഘഭേദസ്സ സിയാ ഗരുതരഭാവോതി "യേന...പേ...വിപച്ചതീ"തി ആഹ. ഏകസ്സ പന അഞ്ഞാനി ഉപത്ഥമ്ഭകാനി ഹോന്തിതി ദട്ഠം. പടിസന്ധിവസേന വിപച്ചതീതി വചനേന ഇതരേസം പവത്തിവിപാകദായിതാ അനുഞ്ഞാതാ വിയ ദിസ്സതി. നോ വാ തഥാ സീലവതീതി യഥാ പിതാ സീലവാ, തഥാ സീലവതീ നോ വാ ഹോതീതി യോജനാ. സചേ മാതാ സീലവതീ, മാതുഘാതോ പടിസന്ധിവസേന വിപച്ചതീതി യോജനാ.

പകരത്തോതി അനുക്ഖിത്തോ. സമാനസംവാസകോതി അപാരാജികോ. സമാനസീമായന്തി ഏകസീമായം.

൨൭൬. സത്ഥു കിച്ചം കാതും അസമത്ഥോതി യം സത്ഥാരാ കാതബ്ബകിച്ചം അനുസാസനാദി, നം കാതും അസമത്ഥോതി ഭഗവന്തം പച്ചക്ഖായ. അത്തം തിത്ഥകരന്തി അത്തം സത്ഥാരം. വുത്തത്ത്ഥേതം -

“തിത്ഥം ജാനിതബ്ബം, തിത്ഥകരോ ജാനിതബ്ബോ, തിത്ഥിയാ ജാനിതബ്ബാ, തിത്ഥിയസാവകാ ജാനിതബ്ബാ. തത്ഥ തിത്ഥം നാമ ദാസദ്ദി ദിദ്ദിയോ. ഏത്ഥ ഹി സത്ഥാ തരന്തി ഉപ്പവന്തി ഉമ്മുജ്ജനിമുജ്ജം കരോന്തി, തസ്സമാ തിത്ഥന്തി വുച്ചന്തി. താദിസാനം ദിദ്ദീനം ഉപ്പാദേതാ തിത്ഥകരോ നാമ പൂരണകസ്സപാദികോ. തസ്സ ലദ്ധിം ഗഹേത്വാ പബ്ബജിതാ തിത്ഥിയാ നാമ. തേ ഹി തിത്ഥേ ജാതാതി തിത്ഥിയാ. യമാവുത്തം വാ ദിദ്ദീഗതസങ്ഖാതം തിത്ഥം ഏതേസം അത്ഥീതി തിത്ഥികാ , തിത്ഥികാ ഏവ തിത്ഥിയാ. തേസം പച്ചയദായകാ തിത്ഥിയസാവകാതി വേദിതബ്ബാ”തി (മം നിം അട്ഠം ൧.൧൪൦).

൨൭൭. അഭിജാതിആദീസു പകമ്പനഭേവതുപസങ്കമനാദിനാ ജാതചക്ഖവാളേന സമാനയോഗക്ഖമം ദസസഹസ്സപരിമാണം ചക്ഖവാളം ജാതിവേത്തം. സരസേനേവ ആണാപവത്തന്ത്ഥാനം ആണാവേത്തം. വിസയഭൂതം റാനം വിസയവേത്തം. ദസസഹസ്സീ ലോകയാതൂതി ഇമായ ലോകയാതൂയാ സദ്ധിം ഇമം ലോകയാതൂം പരിവാരേത്വാ റിതാ ദസസഹസ്സീ ലോകയാതൂ. തത്തകാനംയേവ ജാതിവേത്തഭാവോ യമ്മതാവസേന വേദിതബ്ബോ. “പരിഗൃഹവസേനാ”തി കേചി, “സബ്ബേസംയേവ ബുദ്ധാനം തത്തകംയേവ ജാതിവേത്തം തന്നിവാസിനംയേവ ദേവതാനം യമ്മാഭിസമയോ”തി ച വദന്തി. മാതുകുച്ഛി ഓക്കമനകാലാദീനം ഛരണം ഏവ ഗഹണം നിദസ്സനമത്തം മഹാഭിന്നീഹാരാദികാലേപി തസ്സ പകമ്പനസ്സ ലബ്ഭന്തോ. ആണാവേത്തം നാമ യം ഏകജ്ജയം സംവട്ടതി വിവട്ടതി ച, ആണാ പവത്തതി ആണായ തന്നിവാസിദേവതാനം സിരസാ സമ്പടിച്ചന്നേ, തഞ്ച ലോ കേവലം ബുദ്ധാനം ആനുഭാവേനേവ, ന അധിപ്പായവസേന. അധിപ്പായവസേന പന “യാവതാ വാ പന ആകണ്ഠേയ്യോ”തി (അം നിം ൩.൮൧) വചനതോ തതോ പരമ്പി ആണാ വത്തേയ്യേവ.

ന ഉപ്പജ്ജന്തിതി പന അത്ഥീതി “ന മേ ആചരിയോ അത്ഥി, സദിസോ മേ ന വിജ്ജതീ”തിആദിം (മം നിം ൧.൨൮൫; മഹാവം ൧൧; കഥാ ൪൦൫) ഇമിസ്സാ ലോകയാതൂയാ റത്വാ വദന്തേന ഭഗവതാ “കിം പനാവുസോ, സാരിപുത്ത, അത്ഥേതരഹി അത്തേ സമണാ വാ ബ്രാഹ്മണാ വാ ഭഗവതാ സമസമാ സമ്ബോധിയന്തി, ഏവം പുട്ഠോ അഹം, ഭന്തേ, ‘നോ’തി വദേയ്യ”തി (ദീം നിം ൩.൧൬൧) വത്വാ തസ്സ കാരണം ദസ്സേതും - “അട്ഠാനമേതം അനവകാസോ, യം ഏകിസ്സാ ലോകയാതൂയാ ദേവ അരഹന്തോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ അപുബ്ബം അചരിമം ഉപ്പജേയ്യു”തി ഇമം സുത്തം (അം നിം ൧.൨൭൭; വിഭം ൮൦൯; മം നിം ൩.൧൨൯; മിം പം ൫.൧൧) ആഹരന്തേന യമ്മസേനാപതിനാ ച ബുദ്ധവേത്തഭൂതം ഇമം ലോകയാതൂം റപേത്വാ അത്തത്ഥ അനുപ്ପത്തി വുത്താ ഹോതീതി അധിപ്പായോ.

ഏകതോതി സഹ, ഏകസ്ഥിം കാലേതി അത്ഥോ, സോ പന കാലോ കഥം പരിച്ഛിന്നോതി ചരിമഭവേ പടിസന്ധിഗൃഹണതോ പട്ഠായ യാവ യാതുപരിനിബ്ബാനാതി ദസ്സേനോ, “തത്ഥാ”തിആദിമാഹ. അനച്ഛരിയത്താതി ദീസുപി ഉപ്പജ്ജമാനേസു അച്ഛരിയത്താഭാവതോതി അത്ഥോ. ദീസുപി ഉപ്പജ്ജമാനേസു അനച്ഛരിയതാ, കിമങ്ഗം പന ബഹുസൂതി ദസ്സേനോ, “യദി ചാ”തിആദിമാഹ. ബുദ്ധാ നാമ മജ്ജേ ഭിന്നസുവണ്ണം വിയ ഏകസദിസാതി തേസം ദേസനാപി ഏകരസാ ഏകധാതി ആഹ - “ദേസനായ ച വിസേസാഭാവതോ”തി . ഏതേനപി അനച്ഛരിയത്തമേവ സായേതി. വിവാദഭാവതോതി ഏതേന വിവാദാഭാവത്വം ദേ ബുദ്ധാ ഏകതോ ന ഉപ്പജ്ജന്തീതി ദസ്സേതി. ഏതം കാരണന്തി ഏതം അനച്ഛരിയതാദികാരണം. തത്ഥാതി മിലിന്ദപഞ്ചേ.

ഏകം ഏവ ബുദ്ധം ധാരേതീതി ഏകബുദ്ധധാരണീ. ഏതേന ഏവംസഭാവാ ഏതേ ബുദ്ധഗുണാ, യേന ദുതിയബുദ്ധഗുണേ ധാരേതും അസമത്ഥാ അയം ലോകധാതുതി ദസ്സേതി. പച്ചയവിസേസനിപ്ഫന്നാനഞ്ചി ഗുണധമ്മാനം ഭാരിയോ വിസേസോ മഹാപഥവിയാപി ദുസ്സഹോതി സക്കാ വിത്താതും. തഥാ ഹി അഭിസമ്ബോധിസമയേ ഉപഗതസ്സ ലോകനാമസ്സ ഗുണഭാരം ബോധിരുക്ഖസ്സ തീസുപി ദിസാസു മഹാപഥവി സന്ധാരേതും നാസക്ഖി. തസ്ഥാ “ന ധാരേയ്യാ”തി വത്ഥാ തമേവ അധാരണം പരിയായന്തരേഹി പകാസേനോ “ചലേയ്യാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ചലേയ്യാതി പരിപ്ഫന്ദേയ്യ. കമ്പേയ്യാതി പവേധേയ്യ . നമേയ്യാതി ഏകപസ്സേന നമേയ്യ. ഓനമേയ്യാതി ഓസീദേയ്യ. വിനമേയ്യാതി വിവിധം ഇതോ ചിതോ ച നമേയ്യ. വികിരേയ്യാതി വാതേന മുസമുട്ഠി വിയ വിപ്പകിരേയ്യ. വിധമേയ്യാതി വിനസ്സേയ്യ. വിധംസേയ്യാതി സബ്ബസോ വിധസ്താ ഭവേയ്യ. തഥാഭൂതാ ച ന കത്ഥചി തിട്ഠേയ്യാതി ആഹ - “ന ഠാനമുപഗച്ഛേയ്യാ”തി.

ഇദാനി തത്ഥ നിദസ്സനം ദസ്സേനോ, “യഥാ, മഹാരാജാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഏകേ പുരിസേതി ഏകസ്ഥിം പുരിസേ. സമുപാദികാതി സമം ഉദ്ധം പജ്ജതി പവത്തതീതി സമുപാദികാ, ഉദകസ്സ ഉപരി സമം ഗാമിനീതി അത്ഥോ. “സമുപാദികാ”തിപി പഠന്തി, അയമേവത്ഥോ. വണ്ണേനാതി സന്ഠാനേന. പമാണേനാതി ആരോഹേന. കിസമൂലേനാതി കിസമൂലഭാവേന, പരിണാഹേനാതി അത്ഥോ. ദിന്നമ്പിതി ദേപി, ദിന്നമ്പി വാ സരീരഭാരം.

ഛാദേന്തന്തി രോചേന്തം രുചിം ഉപ്പാദേന്തം. തന്ദികതോതി തേന ഭോജനേന തന്ദിഭൂതോ. അനോനമിതദണ്ഡജാതോതി യാവദത്വം ഭോജനേന ഓനമിതും അസക്കുണേയ്യതായ അനോനമനദണ്ഡോ വിയ ജാതോ. സകിംഭൂത്തോ വമേയ്യാതി ഏകമ്പി ആലോപം അജ്ജേയാഹരിത്ഥാ വമേയ്യാതി അത്ഥോ.

അതിധമ്മഭാരേന പഥവി ചലതീതി ധമ്മേന നാമ പഥവി തിട്ഠേയ്യ. സാ കിം തേനേവ ചലതി വിനസ്സതീതി അധിപ്പായേന പുച്ഛതി. പുന മേരോ “രതനം നാമ ലോകേ കുടുമ്ബം സന്ധാരേന്തം അഭിമതഞ്ച ലോകേന അത്തനോ ഗരുസഭാവതായ സകടഭങ്ഗസ്സ കാരണം അതിഭാരഭൂതം ദിട്ഠം. ഏവം ധമ്മോ ച ഹിതസുഖവിസേസേഹി തംസമങ്ഗീനം ധാരേനോ അഭിമതോ ച വിത്തുനം ഗമ്ഭീരപ്പമേയ്യഭാവേന ഗരുസഭാവത്താ അതിഭാരഭൂതോ പഥവിചലനസ്സ കാരണം ഹോതീ”തി ദസ്സേനോ, “ഇധ, മഹാരാജ, ദേ സകടാ”തിആദിമാഹ . ഏതേനേവ തഥാഗതസ്സ മാതുകുച്ഛിഓക്ഖമനാദികാലേ

പഥവീകമ്പനകാരണം സംവണ്ണിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഏകസ്തോതി ഏകസ്ഥാ, ഏകസ്തോ
വാ സകടസ്തോ രതനം, തസ്ഥാ സകടാ ഗഹേതപാതി അത്ഥോ.

ഓസാരിതന്തി ഉച്ചാരിതം, വൃത്തന്തി അത്ഥോ. അഗ്ലോതി സബ്ബസത്തേഹി
അഗ്ലോ. ജേട്ഠോതി വുദ്ധതരോ. സേട്ഠോതി പസത്ഥതരോ. വിസിട്ഠോഹി
സീലാദീഹി ഗുണേഹി സമന്നാഗതത്താ വിസിട്ഠോ. ഉഗ്ഗതതമോതി ഉത്തമോ.
പവരോതി തസ്സേവ വേവചനം. നത്ഥി ഏതസ്സ സമോതി അസമോ. അസമാ
പുബ്ബബുദ്ധാ, തേഹി സമോതി അസമസമോ. നത്ഥി ഏതസ്സ പടിസമോ
പടിപുഗ്ഗലോതി അപ്പടിസമോ. നത്ഥി ഏതസ്സ പടിഭാഗോതി അപ്പടിഭാഗോ.
നത്ഥി ഏതസ്സ പടിപുഗ്ഗലോതി അപ്പടിപുഗ്ഗലോ.

സഭാവപകതികാതി സഭാവഭൂതാ അകിത്തിമാ പകതി. കാരണമഹന്തത്താതി
കാരണാനം മഹന്തായ, മഹന്തേഹി ബുദ്ധകരധമ്മേഹി പാരമിസങ്ഖാതേഹി
കാരണേഹി ബുദ്ധഗുണാനം നിബ്ബത്തിതോതി വൃത്തം ഹോതി. പഥവീആദിനി
മഹന്താനി വത്ഥുനി, മഹന്താ ചക്കവാളാദയോ അത്തനോ അത്തനോ വിസയേ
ഏകേകാവ, ഏവം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോപി മഹന്തോ അത്തനോ വിസയേ ഏകോ
ഏവ. കോ ച തസ്സ വിസയോ? ബുദ്ധഭൂമി, യാവതകം വാ നേയ്യം.
“ആകാസോ വിയ അന്നന്തവിസയോ ഭഗവാ ഏകോ ഏവ ഹോതി”തി വദന്തോ
പരചക്കവാളേസുപി ദുതിയസ്സ ബുദ്ധസ്സ അഭാവം ദസ്സേതി.

ഇമിനാവ പദേനാതി “ഏകിസ്സാ ലോകധാതുയാ”തി ഇമിനാ ഏവ പദേന.
ദസ ചക്കവാളസഹസ്സാനി ഗഹിതാനീതി ജാതിവേത്താപേക്ഖായ ഗഹിതാനി.
ഏകചക്കവാളേനേവാതി ഇമിനാ ഏവ ഏകചക്കവാളേന, ന യേന കേനചി.
യഥാ “ഇമസ്ഥിന്ധേവ ചക്കവാളേ ഉപ്പജ്ജന്തീ”തി വൃത്തേ ഇമസ്ഥിന്ധി
ചക്കവാളേ ജമ്ബുദീപേ ഏവ, തത്ഥാപി മജ്ജിമദേസേ ഏവാതി
പരിച്ഛിന്ദിതും വട്ടതി, ഏവം “ഏകിസ്സാ ലോകധാതുയാ”തി ജാതിവേത്തേ
അധിപ്പേതേപി ഇമിനാവ ചക്കവാളേന പരിച്ഛിന്ദിതും വട്ടതി.

പഥവഗ്ഗവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൧൫. അട്ഠാനപാളി (ദുതിയവഗ്ഗ)

(൧൫) ൨. അട്ഠാനപാളി-ദുതിയവഗ്ഗവണ്ണനാ

൨൦൮. വിവാദുപച്ഛേദതോതി വിവാദുപച്ഛേദകാരണാ. ദീസു ഉപ്പന്നേസു യോ വിവാദോ ഭവേയു, തസ്സ അനുപ്പാദോയേവേതമ വിവാദുപച്ഛേദോ. ഏകസ്ഥിം ദീപേതിആദിനാ ദീപന്തരേപി ഏകജ്ജ്വലം ന ഉപ്പജ്ജതി, പഗേവ ഏകദീപേതി ദസ്സേതി. സോപി പരിഹായേമാതി ചക്കവാളസ്സ പദേസേ ഏവ പവത്തിതബ്ബത്താ പരിഹായേയു.

൨൦൯-൨൧൦. മനുസ്സത്തന്തി മനുസ്സഭാവോ തസ്സേവ പബ്ബജ്ജാദിഗുണാനം യോഗഭാവതോ. ലിങ്ഗസമ്പത്തിതി പുരിസഭാവോ. ഹേതുതി മനോവചിപണിയാനപുബ്ബികാ ഹേതുസമ്പദാ. സത്ഥാരദസ്സനന്തി സത്ഥുസമ്മുഖീഭാവോ. പബ്ബജ്ജാതി കമ്മകിരിയവാദീസു താപസേസു, ഭിക്ഖുസു വാ പബ്ബജ്ജാ. ഗുണസമ്പത്തിതി അഭിഞ്ഞാദിഗുണസമ്പദാ. അധികാരോതി ബുദ്ധേ ഉദിസ്സ അധികോ കാരോ, സവിസേസാ ഉപകാരകിരിയാ അധികോ സക്കാരോതി വുത്തം ഹോതി. ഛന്ദോവ ഛന്ദതാ, സമ്മാസമ്ബോധിം ഉദിസ്സ സാതിസയോ കത്തുകമ്യതാകുസലച്ഛന്ദോ. അട്ഠധമ്മസമോധാനാതി ഏതേസം അട്ഠനം ധമ്മാനം സമായോഗേന. അഭിനീഹാരോതി കായപണിയാനം. സമിജ്ജതീതി നിപ്ഫജ്ജതി. അയമേതമ സഞ്ചേപോ, വിത്ഥാരോ പന പരമത്ഥദീപനിയാ ചരിയാപിടകവണ്ണനായ (ചരിയാം അട്ഠം പകിണ്ണകകമാ) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ. സബ്ബാകാരപരിപൂരമേവാതി പരിപുണ്ണലക്ഖണതായ സത്തുത്തമാദീഹി സബ്ബാകാരേന സമ്പന്നമേവ. ന ഹി ഇത്ഥിയാ കോസോഹിതവത്ഥഗുയ്ഹതാദി സമ്ഭവതി. ദുതിയപകതി ച നാമ പഠമപകതിതോ നിഹീനാ ഏവ. തേനേവാഹ - അനന്തരവാദേ “യസ്മാ”തിആദി.

൨൧൧. ഇധ പുരിസസ്സ തത്ഥ നിബ്ബത്തനതോതി ഇമസ്ഥിം മനുസ്സലോകേ പുരിസഭൂതസ്സ തത്ഥ ബ്രഹ്മലോകേ ബ്രഹ്മത്തഭാവേന നിബ്ബത്തനതോ. തേന അസതിപി പുരിസലിങ്ഗേ പുരിസാകാരാ ബ്രഹ്മാനോ ഹോന്തിതി ദസ്സേതി. തന്യേവ ച പുരിസാകാരം സന്ധായ വുത്തം ഭഗവതാ “യം പുരിസോ ബ്രഹ്മത്തം കാരേയ്യാ”തി. തേനേവാഹ - “സമാനേപീ”തിആദി. യദി ഏവം ഇത്ഥിയോ ബ്രഹ്മലോകേ ന ഉപ്പജ്ജേയ്യുന്തി ആഹ - “ബ്രഹ്മത്ത”തിആദി.

൨൧൨-൨൧൩. “കായദുച്ചരിതസ്സാ”തിആദിപാളിയാ കമ്മനിയാമോ നാമ കമിതോ. സമഞ്ജനം സമങ്ഗോ, സമന്നാഗമോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി സമങ്ഗീ, സമന്നാഗതോ, സമഞ്ജനസീലോ വാ സമങ്ഗീ, പുബ്ബഭാഗേ ഉപകരണസമുദായതോ പഭൂതി ആയുഹനവസേന ആയുഹനസമങ്ഗീതാ, സന്നിട്ഠാപകചേതനാവസേന ചേതനാസമങ്ഗീതാ. ചേതനാസന്തതിവസേന വാ ആയുഹനസമങ്ഗീതാ, തന്തഞ്ചേതനാക്ഖണവസേന ചേതനാസമങ്ഗീതാ. കരുപചിതസ്സ അവിപക്കവിപാകസ്സ കമ്മസ്സ വസേന കമ്മസമങ്ഗീതാ. കമ്മേ പന വിപച്ചിതും ആരഭേ വിപാകപ്പവത്തിവസേന വിപാകസമങ്ഗീതാ. കമ്മാദിനം ഉപട്ഠാനകാലവസേന ഉപട്ഠാനസമങ്ഗീതാ. കുസലാകുസലകമ്മായുഹനക്ഖണേതി കുസലകമ്മസ്സ അകുസലകമ്മസ്സ ച സമീഹനക്ഖണേ. തഥാതി ഇമിനാ കുസലാകുസലകമ്മപദം ആകഡ്ഢതി. യഥാ

കുതും കമ്മം ഫലദാനസമത്വം ഹോതി, തമാ കുതം ഉപചിതം. വിപാകാരഹന്തി ദുതിയഭവാദീസു വിപചുനാരഹം. ഉപ്പജമാനാനം ഉപപത്തിനിമിത്തം ഉപട്ഠാതീതി യോജനാ. ഉപപത്തിയാ ഉപ്പജനസ്സ നിമിത്തം കാരണന്തി ഉപപത്തിനിമിത്തം, കമ്മം, കമ്മനിമിത്തം, ഗതിനിമിത്തഞ്ച. അട്ഠകമായം പന ഗതിനിമിത്തവസേനേവ യോജനാ ദസ്സിതാ. കമ്മകമ്മനിമിത്താനന്വി ഉപട്ഠാനം യഥാരഹം ദട്ഠഞ്ച. “യാനിസ്സ താനി പുണ്ണേ കതാനി കമ്മാനി, താനിസ്സ തസ്ഥിം സമയേ ഓലമ്ബന്തി അജ്ജേയാലമ്ബന്തി അഭിലമ്ബന്തി”തി (മം നിം ൩.൨൪൮) വചനതോ സായന്ഹേ മഹത്താനം പബ്ബതകുടാനം ഛായാ വിയ ആസന്നമരണസ്സ സത്തസ്സ ചിത്തേ സുപിനേ വിയ വിപചിതും കതോകാസം കമ്മം, തസ്സ നിമിത്തം ഗതിനിമിത്തം ഉപതിട്ഠതേവ. ചലതീതി പരിവത്തതി. ഏകേന ഹി കമ്മുനാ തജ്ജേ നിമിത്തേ ഉപട്ഠിതേ പച്ചയവിസേസവസേന തതോ അഞ്ഞേന കമ്മുനാ തദഞ്ഞസ്സ നിമിത്തസ്സ ഉപട്ഠാനം പരിവത്തനം. സേസാ നിചുലാ അവസേസാ ചതുബ്ബിയാപി സമങ്ഗിതാ നിചുലാ അപരിവത്തനതോ.

സുനഖവാജികോതി സുനഖേഹി മിഗവാജവസേന വജനസീലോ, സുനഖലുദുകോതി അത്ഥോ. തലസന്നമരണപൂജന്തി ഭൂമിതലസ്സ പുപ്ഫേഹി സന്നമരണപൂജം. ആയുഹനചേതനാ കമ്മസമങ്ഗിതാവസേനാതി കായദുച്ചരിതസ്സ അപരാപരം ആയുഹനേന സന്നിട്ഠാപകചേതനായ തസ്സേവ പകപ്പനേ കമ്മക്ഖയകരണാണേന അഖേപിതത്താ യമുപചിതകമ്മുനാ ച സമങ്ഗിഭാവസ്സ വസേന.

കമ്മന്തി അകുസലകമ്മം. തസ്ഥിംയേവ ഖണേതി ആയുഹനക്ഖണേയേവ. തസ്സാതി കമ്മസമങ്ഗിനോ പുഗ്ഗലസ്സ സഗ്ഗോ വാരിതോ, തഞ്ചേ കമ്മം വിപാകവാറം ലഭേയ്യാതി അധിപ്പായോ. സഗ്ഗോ വാരിതോതി ച നിദസ്സനമത്തം. മനുസ്സലോകോപിസ്സ വാരിതോവാതി. അപരേ പന പുരിമേഹി വിപാകാവരണസ്സ അനുദ്ധടത്താ “തസ്ഥിംയേവ ഖണേ”തി ച അവിസേസേന വുത്തത്താ തം ദോസം പരിഹരിതും “ആയുഹിതകമ്മം നാമാ”തിആദിമാഹ. യദാ കമ്മം വിപാകവാറം ലഭതീതി ഇദം കതോകാസസ്സ അപ്പടിബാഹിയത്താ വുത്തം . തമാ ഹി ഭഗവാ തതീയപാരാജികവത്ഥുസ്ഥിം (പാരാ ധനുര ആദയോ) പടിസല്ലീയി, ഇമസ്ഥിം സുത്തേ “കായദുച്ചരിതസമങ്ഗീ”തി ആഗതത്താ വിപാകുപട്ഠാനസമങ്ഗിതാ ന ലബ്ഭന്തി.

(ദുതിയവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.)

അട്ഠാനപാളിവണ്ണനായം അനുത്താനത്ഥദീപനാ നിട്ഠിതാ.

മനു. ഏകധമ്മപാളി

(മനു) മ. ഏകധമ്മപാളി-പഠമവഗുവണ്ണനാ

൨൯൬. ഏകധമ്മപാളിവണ്ണനായം ഇയ ധമ്മ-സദോ സഭാവത്ഥോ “കുസലാ ധമ്മാ”തിആദീസു വിയാതി ആഹ - “ഏകസഭാവോ”തി. ഏകത്തേനാതി ഏകംസേന, അവസ്സന്തി അത്ഥോ. വട്ടേതി സംസാരവട്ടേ. നിബ്ബിന്ദനത്ഥായാതി അനഭിരമനത്ഥായ. വിരജ്ജനത്ഥായാതി അരജ്ജനത്ഥായ. വിരജ്ജനായാതി പലുജ്ജനായ. തേനേവാഹ - “വിഗമായാ”തി. രാഗാദീനം നിരോധായാതി മഗ്ഗത്താണേന രാഗാദീനം നിരോധനത്ഥായ. മഗ്ഗത്താണേന നിരോധനം നാമ അച്ചന്തം അപ്പവത്തികരണത്തി ആഹ - “അപ്പവത്തികരണത്ഥായാ”തി. യഥാ വാദനീയസ്സ മുഖേ കത്വാ വാദനം നാമ യാവദേവ അജ്ജോഹരണത്ഥം, ഏവം രാഗാദീനം നിരോധനം വട്ടനിരോധനത്ഥമേവാതി വുത്തം - “വട്ടസ്സേവ വാ നിരുജ്ജന്തത്ഥായാ”തി. യസ്ഥാ കിലേസേസു വീണേസു ഇതരം വട്ടദ്വയമ്പി വീണമേവ ഹോതി, തസ്ഥാ മൂലമേവ ഗണ്ഹന്തോ “ഉപസമായാതി കിലേസവുപസമനത്ഥായാ”തി ആഹ. സഞ്ചയത്ഥാനം അഭിജാനനം നാമ തത്ഥ ലക്ഖണത്തയാരോപനമുഖേനേവാതി ആഹ - “അനിച്ഛാദി...പേ... അഭിജാനനത്ഥായാ”തി. സമ്ബുജ്ജന്തബ്ബാനി നാമ ചത്താരി അരിയസച്ചാനി തബ്ബിനിമുത്തസ്സ തേയ്യസ്സ അഭാവത്ഥോ. “ചതുന്നം സച്ചാനം ബുജ്ജന്തത്ഥായാ”തി വത്വാ തയിദം ബുജ്ജന്തം യസ്സ ഞാണസ്സ വസേന ഇജ്ജന്തതി, തസ്സ ഞാണസ്സ വസേന ദസ്സേതും - “ബോധിവുച്ചതീ”തിആദി വുത്തം. അപ്പച്ചയനിബ്ബാനസ്സാതി അമതയാതുയാ.

ഉസ്സാഹജനനത്ഥത്തി കമ്മട്ഠാനേ അഭിരുചിഉപ്പാദനായ. വിസകണ്ടകോതി ഗുളസ്സ വാണിജസമത്താ. “കിസ്ഥിഞ്ചി ദേസേ ദേസഭാസാ”തി കേചി. ഉച്ഛുരസോ സമപാകപക്കോ ചുണ്ണാദീഹി മിസ്സേത്വാ പിണ്ഡികതോ ഗുളോ, അപിണ്ഡികതോ ഫാണിതം. പാകവിസേസേന ഖണ്ഡഖണ്ഡസേദിതോ ഖണ്ഡോ, മലാഭാവം ആപന്നോ സക്കരാ.

സരതീതി സതി. അനു അനു സരതീതി അനുസ്സതി, അനു അനുരൂപാ സതീതിപി അനുസ്സതി. ദുവിധം ഹോതീതി പയോജനവസേന ദുവിധം ഹോതി. ചിത്തസമ്പഹംസനത്ഥത്തി പസാദനീയവത്ഥുസ്ഥിം പസാദുപ്പാദനേന ഭാവനാചിത്തസ്സ പരിതോസനത്ഥം. വിപസ്സനത്ഥത്തി വിപസ്സനാസുഖത്ഥം. ഉപചാരസമാധിനാ ഹി ചിത്തേ സമാഹിതേ വിപസ്സനാസുഖേന ഇജ്ജന്തതി. ചിത്തുപ്പാദോതി ഭാവനാവസേന പവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ . ഉപഹഞ്ഞതി പതിഹഞ്ഞതി പടികൂലത്താ ആരമ്മണസ്സ. തതോ ഏവ ഉക്കണ്ഠതി, കമ്മട്ഠാനം രിഞ്ചതി, നിരസ്സാദോ ഹോതി ഭാവനസ്സാദസ്സ അലബ്ഭനേതോ. പസീദതി ബുദ്ധഗുണാനം പസാദനീയത്താ. തഥാ ച കണ്ഠാദിചേതോഖിലാഭാവേന വിനീവരണോ ഹോതി. ദമേത്വാതി നീവരണനിരാകരണേന നിബ്ബിസേവനം കത്വാ. ഏവം കമ്മട്ഠാനന്തരാനുയുജ്ജനേന ചിത്തപരിദമനസ്സ ഉപമം ദസ്സേന്തോ, “കഥ”തിആദിമാഹ.

കോ അയം...പേ... അനുസ്സരീതി കോ അയം മമ അബ്ഭന്തരേ റത്വാ അനുസ്സരി. പരിഗൃഹ്ണന്തോതി ബാഹിരകപരികപ്പിതസ്സ അനുസ്സരകസ്സ

സബ്ബസോ അഭാവദസ്സനമേതം. തേനാഹ - “ന അഞ്ഞോ കോചി”തി. ദിസ്വാതി പരിയേസനനയേന വുത്തപ്പകാരം ചിത്തമേവ അനുസ്സരീതി ദിസ്വാ സബ്ബന്വേതന്തി എതം ഹദയവത്ഥുആദിപ്പഭേദം സബ്ബസി. ഇദഞ്ച രൂപം പുരിമഞ്ച അരൂപന്തി ഇദം രൂപനസഭാവത്താ രൂപം, പുരിമം അതംസഭാവത്താ അരൂപന്തി സങ്ഖേപത്തോ രൂപാരൂപം വവത്ഥപേത്യാ. പഞ്ചക്ഖണ്ഡേ വവത്ഥപേത്യാതി യോജനാ. സമ്ഭാവിക്കാതി സമുട്ഠാപികാ. തസ്സാതി സമുദയസച്ചസ്സ. നിരോധോതി നിരോധനിമിത്തം. അപ്പനാവാരോതി യഥാരദ്ധായ ദേസനായ നിഗമനവാരോ.

൨൯൭. ഏസേവ നയോതി ഇമിനാ യായം “തം പന്നേത”ന്തിആദിനാ അത്ഥനയോ ബുദ്ധാനുസ്സതിയം വിഭാവിക്കോതി അതിദിസതി, സ്വായം അതിദേസോ പയോജനവസേന നവസുപി അനുസ്സതീസു സാധാരണവസേന വുത്തോപി ആനാപാനസ്സതിആദിസു തീസു വിപസ്സനത്ഥാനേവ ഹോന്തീതി ഇമിനാ അപവാദേന നിവത്തിതോതി താസം ഏകപ്പയോജനതാവ ദട്ഠഞ്ച. യമ്മേ അനുസ്സതി യമ്മാനുസ്സതീതി സമാസപദവിഭാഗദസ്സനസി വചനത്ഥദസ്സനപക്ഖികമേവാതി ആഹ - “അയം പന്നേതമ വചനത്ഥോ”തി. യമ്മം ആരബ്ഭാതി ഹി യമ്മസ്സ അനുസ്സതിയാ വിസയഭാവദസ്സനമേതം. ഏസ നയോ സേസേസുപി. സീലം ആരബ്ഭാതി അത്തനോ പാരിസുദ്ധിസീലം ആരബ്ഭ. ചാഗം ആരബ്ഭാതി അത്തനോ ചാഗഗുണം ആരബ്ഭ. ദേവതാ ആരബ്ഭാതി ഏത്ഥ ദേവതാഗുണസദിസതായ അത്തനോ സദ്ധാസീലസുതചാഗപത്താസു ദേവതാസമഞ്ഞാ. ഭവതി ഹി തംസദിസേപി തബ്ബോഹാരോ യഥാ “താനി ഓസധാനി, ഏസ ബ്രഹ്മദത്തോ”തി ച. തേനാഹ - “ദേവതാ സക്ഖിട്ഠാനേ റപേത്യാ”തിആദി. തത്ഥ ദേവതാ സക്ഖിട്ഠാനേ റപേത്യാതി “യഥാരൂപായ സദ്ധായ സമന്നാഗതാ താ ദേവതാ ഇതോ ചുതാ തത്ഥ ഉപപന്നാ, മയ്ഹവി തഥാരൂപാ സദ്ധാ സംവിജ്ജതി. യഥാരൂപേന സീലേന, യഥാരൂപേന സുതേന, യഥാരൂപേന ചാഗേന, യഥാരൂപായ പത്തായ സമന്നാഗതാ താ ദേവതാ ഇതോ ചുതാ തത്ഥ ഉപപന്നാ, മയ്ഹവി തഥാരൂപാ പത്താ സംവിജ്ജതീ”തി ഏവം ദേവതാ സക്ഖിട്ഠാനേ റപേത്യാ. അസ്സാസപസ്സാസനിമിത്തം നാമ തത്ഥ ലദ്ധബ്ബുപ്പദിഭാഗനിമിത്തം. ഗതാതി ആരമ്മണകരണവസേന ഉപഗതാ പവത്താ.

ഉപസമ്മതി ഏത്ഥ ദുക്ഖന്തി ഉപസമോ, നിബ്ബാനം. അച്ചന്തമേവ ഏത്ഥ ഉപസമ്മതി വട്ടത്തയന്തി അച്ചന്തുപസമോ, നിബ്ബാനമേവ. വിണോതി വേപേതി കിലേസേതി ഖയോ, അരിയമഗ്ഗോ. തേ ഏവ ഉപസമേതീതി ഉപസമോ, അരിയമഗ്ഗോ ഏവ. ഖയോ ച സോ ഉപസമോ ചാതി ഖയൂപസമോ. തത്രചായം ഉപസമോ യമ്മോ ഏവാതി യമ്മാനുസ്സതിയാ ഉപസമാനുസ്സതി ഏകസങ്ഗഹോതി? സച്ചം ഏകസങ്ഗഹോ യമ്മഭാവസാമഞ്ഞേ അധിപ്പേതേ, സങ്ഖതയമ്മതോ പന അസങ്ഖതയമ്മോ സാതിസയോ ഉളാരതമപണീതമഭാവത്തോതി ദീപേതും വിസുഗ്ഗം നീഹരിത്വാ വുത്തം. ഇമമേവ ഹി വിസേസം സന്ധായ ഭഗവാ - “യമ്മാനുസ്സതീ”തി വത്യാപി ഉപസമാനുസ്സതിം അവോച അനുസ്സരന്തസ്സ സവിസേസം സന്തപണീതഭാവേന ഉപട്ഠാനതോ. ഏവഞ്ച കത്വാ ഇധ ഖയൂപസമഗ്ഗഹണസി സമത്ഥിതന്തി ദട്ഠഞ്ച. യഥേവ ഹി സമാനേപി ലോകുത്തരയമ്മഭാവേ “യാവതാ, ഭിക്ഖവേ, യമ്മാ സങ്ഖതാ വാ അസങ്ഖതാ വാ, വിരാഗോ തേസം അഗ്ഗമക്ഖായതീ”തിആദിവചനതോ (ഇതിവു ൯൦) മഗ്ഗഫലയമ്മേഹി നിബ്ബാനയമ്മോ സാതിസയോ, ഏവം ഫലയമ്മതോ മഗ്ഗയമ്മോ കിലേസപ്പഹാനേന അച്ഛരിയയമ്മഭാവത്തോ, തസ്മാ

അച്ചുതൂപസമേന സദ്ധിം ഖയൂപസമോപി ഗഹിതോതി ദട്ഠം.
വിപസ്സനത്ഥാനേവ ഹോന്തിതി കസ്മാ വുത്തന്തി?

“ഏകന്തനിബ്ബിദായാതിആദിവചനതോ”തി കേചി, തം അകാരണം
ബുദ്ധാനുസ്സതിആദിസുപി തമാ ദേസനായ ആഗതത്താ. യഥാ പന
ബുദ്ധാനുസ്സതിആദിനി കമ്മട്ഠാനാനി വിപസ്സനത്ഥാനി ഹോന്തി,
നിമിത്തസമ്പഹംസനത്ഥാനിപി ഹോന്തി, ന ഏവമേതാനി, ഏതാനി പന
വിപസ്സനത്ഥാനേവാതി തമാ വുത്തം.

പഠമവഗുവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ചന്ദ. ഏകധമ്മപാളി

(ചന്ദ) ൨. ഏകധമ്മപാളി-ദുതിയവഗുവണ്ണനാ

൨൯൮. മിച്ഛാ പസ്സതി തായ, സയം വാ മിച്ഛാ പസ്സതി, മിച്ഛാദസ്സനമേവ
വാ തന്തി മിച്ഛാദിട്ഠി, യം കിഞ്ചി വിപരീതദസ്സനം. തേനാഹ -
“ദാസട്ഠിവിധായാ”തിആദി . മിച്ഛാദിട്ഠി ഏതസ്സാതി മിച്ഛാദിട്ഠികോ. തസ്സ
മിച്ഛാദിട്ഠികസ്സ.

൨൯൯. സമ്മാ പസ്സതി തായ, സയം വാ സമ്മാ പസ്സതി,
സമ്മാദസ്സനമത്തമേവ വാ തന്തി സമ്മാദിട്ഠി. പഞ്ചവിധായാതി
കമ്മസ്സകതാത്ഥാനവിപസ്സനാമഗുഹലവസേന പഞ്ചവിധായ. തത്ഥ
ത്ഥാനചിത്തുപ്പാദപരിയാപനം ഞാണം ത്ഥാനസമ്മാദിട്ഠി, വിപസ്സനാഞാണം
വിപസ്സനാസമ്മാദിട്ഠി.

൩൦൦. പഞ്ചസു ഖണ്ഡേസു “നിച്ഛ”ന്തിആദിനാ പവത്തോ
അനുപായമനസികാരോ.

൩൦൩. “അനിച്ഛ”ന്തിആദിനാ പവത്തോ ഉപായമനസികാരോ. യാവ
നിയാമോക്കമനാതി യാവ മിച്ഛത്തനിയാമോക്കമനാ.
മിച്ഛത്തനിയാമോക്കമനനയോ പന സാമത്തേഫലസുത്തവണ്ണനായം തട്ടികായ ച
വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ.

൩൦൪. അയം തിവിധാ സഗ്ഗാവരണാ ചേവ ഹോതീതി കമ്മപഥപ്പത്തിയാ
മഹാസാവജ്ജഭാവതോ വുത്തം. സഗ്ഗാവരണായ ഹോന്തിയാ
മഗ്ഗവിബന്ധകഭാവേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീതി വുത്തം - “മഗ്ഗാവരണാ ചാ”തി.
“സസ്സതോ ലോകോ”തിആദികാ ദസവത്ഥുകാ അന്തഗ്ഗാഹികാ മിച്ഛാദിട്ഠി.
മഗ്ഗാവരണാവ ഹോതി വിപരീതദസ്സനഭാവതോ, ന സഗ്ഗാവരണാ
അകമ്മപഥപത്തിതോതി അധിപ്പായോ. ഇദം പന വിധാനം പടികഖിപിത്ഥാതി
വിപരീതദസ്സനഞ്ച ന മഗ്ഗാവരണഞ്ചാതി വിരുദ്ധമേതം ഉദ്ധമ്മഭാവതോ. തഥാ
ഹി സതി അപ്പഹീനായ ഏവ സക്കായദിട്ഠിയാ മഗ്ഗാധിഗമേന ഭവിതബ്ബന്തി
അധിപ്പായേന യഥാവുത്തവിധാനം പടികഖിപിത്ഥാ. “ന സഗ്ഗാവരണാ”തി
സഗ്ഗുപപത്തിയാ അവിബന്ധകത്തം വദന്തേഹി ദിട്ഠിയാ സഗ്ഗാവഹതാപി നാമ
അനുത്താതാ ഹോതീതി തം വാദം പടികഖിപന്തേന “ദിട്ഠി നാമ സഗ്ഗം
ഉപന്തേതും സമത്ഥാ നാമ നത്ഥീ”തി വുത്തം. കസ്മാ?

ഏകന്തഗരുതരസാവജ്ജഭാവതോ. തേനാഹ - “ഏകന്തം നിരയസ്ഥിന്യേവ നിമുജ്ജാപേതീ”തിആദി.

൩൦൫. വട്ടം വിദ്ധംസേതീതി മഗ്ഗസമ്മാദിട്ഠി കിലേസവട്ടം കമ്മവട്ടഞ്ച വിദ്ധംസേതി. വിപാകവട്ടം കാ നു വിദ്ധംസേതി നാമ. ഏവം പന അത്തനോ കാരണേന വിദ്ധസ്തഭവം ഫലസമ്മാദിട്ഠി പടിബാഹതീതി വുത്തം അവസരദാനതോ. ഇച്ചേതം കുസലന്തി അരഹത്തം പാപേതും സചേ സക്കോതി, ഏവമേതം വിപസ്സനായ പടിസന്ധിഅനാകഡ്ഢനം കുസലം അനവജ്ജം. സത്ത ഭവേ ദേതീതി സോതാപത്തിമഗ്ഗസ്സ പച്ചയഭൂതാ വിപസ്സനാസമ്മാദിട്ഠി തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ സത്ത ഭവേ ദേതി. ഏവമയന്തി പഞ്ചവിധന്ധി സമ്മാദിട്ഠി സന്ധായ വുത്തം. തേനാഹ - “ലോകിയലോകുത്തരാ സമ്മാദിട്ഠി കമിതാ”തി. ഇമസ്ഥിം പനത്ഥേതി “നാഹം, ഭിക്ഖവേ, അഞ്ഞം ഏകയമ്മന്ധി സമനുപസ്സാമീ”തിആദിനാ വുത്തേ ഗതിമഗ്ഗസഞ്ചാതേ അത്ഥേ. “സുഗതിം സഗ്ഗം ലോകം ഉപപജ്ജന്തീ”തി വുത്തത്താ “ലോകികാ ഭവനിപ്ഫാദികാവ വേദിതഞ്ചാ”തി വുത്തം.

൩൦൬. യമാദിട്ഠിതി അത്ഥബ്ബാപനിച്ഛായം യമാ-സദ്ദോ, തേന ഉത്തരപദത്ഥപ്പയാനോ സമാസോതി ആഹ - “യാ യാ ദിട്ഠി”തി. തസ്സാ തസ്സാ അനുരൂപന്തി തന്തംദിട്ഠിഅനുരൂപന്തി അത്ഥോ. സമത്തന്തി അനവസേസം. തേനാഹ - “പരിപുണ്ണ”ന്തി. സമാദിന്നന്തി ആദിമജ്ജപരിയോസാനേസു സമം ഏകസദിസം കത്വാ ആദിന്നം ഗഹിതം അനിസ്സട്ഠം. തദേതന്തി യദേതം “യഞ്ചേവ കായകമ്മ”ന്തിആദിനാ വുത്തം, തദേതം കായകമ്മം. യമാദിട്ഠിയം റിതകായകമ്മന്തി യാ പന ദിട്ഠി “നത്ഥി തതോനിദാനം പാപ”ന്തിആദിനാ പവത്താ, തസ്സം ദിട്ഠിയം റിതകസ്സ റിതമത്തസ്സ അനിസ്സട്ഠസ്സ തന്ദിട്ഠികസ്സ കായകമ്മം. ദിട്ഠിസഹജാതം കായകമ്മന്തി തസ്സ യമാദിട്ഠികസ്സ പരേസം ഹത്ഥമുദ്ദാദിനാ വിഞ്ഞാപനകാലേ തായ ദിട്ഠിയാ സഹജാതം കായകമ്മം. ന ചേത്ഥ വചികമ്മാസകാ ഉപ്പാദേതഞ്ചാ പാണഘാതാദിനംയേവ അധിപ്പേതത്താ. ദിട്ഠാനുലോമികം കായകമ്മന്തി യമാ പരേസം പാകടം ഹോതി, ഏവം ദിട്ഠിയാ അനുലോമികം കത്വാ പവത്തിതം കായകമ്മം. തേനാഹ - “സമാദിന്നം ഗഹിതം പരാമട്ഠ”ന്തി. തത്ഥാതിആദി സുവിഞ്ഞേയുമേവ. ഏസേവ നയോതി ഇമിനാ യമാവുത്തായ ദിട്ഠിയാ റിതവചികമ്മം, ദിട്ഠിസഹജാതം വചികമ്മം, ദിട്ഠാനുലോമികം വചികമ്മന്തി തിവിധം ഹോതീതി ഏവമാദി അതിദിസതി. മിച്ഛാദിട്ഠികസ്സാതി കമ്മപഥപ്പത്തായ മിച്ഛാദിട്ഠിയാ മിച്ഛാദിട്ഠികസ്സ. “യായ കായചി മിച്ഛാദിട്ഠിയാ മിച്ഛാദിട്ഠികസ്സ സതോ”തി അപരേ.

ദിട്ഠിസഹജാതാതി യമാവുത്തായ ദിട്ഠിയാ സഹജാതാ ചേതനാ. ഏസ നയോ സേസപദേസുപി. പത്ഥനാതി “ഇദം നാമ കരേയ്യ”ന്തി തണ്ഹാപത്ഥനാ. ചേതനാപത്ഥനാനം വസേനാതി യമാവുത്തദിട്ഠിഗതനിസ്സിതചേതസികനികാമനാനം വസേന. ചിത്തട്ഠപനാതി ചിത്തസ്സ പണിദഹനാ. ഫസ്സാദയോതി ചേതനാദിട്ഠിതണ്ഹാദിവിനിമുത്താ ഫസ്സാദിധമ്മാ. യസ്ഥാ ദിട്ഠി പാപികാ, തസ്ഥാ തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ സഞ്ചേ തേ ധമ്മാ അനിട്ഠായ...പേ... സംവത്തന്തിതി യോജനാ. പൂരിമസ്സേവാതി തിത്തകപദസ്സേവ . തിത്തകം കടുകന്തി ച ഉഭയം ഇധ അനിട്ഠപരിയായം ദട്ഠഞ്ച “പച്ഛാ തേ കടുകം ഭവിസ്സതീ”തിആദിസു വിയ.

അമ്ബോയന്നി അമ്ബോ അയം. തമേവ പുജന്തി തമേവ പുഞ്ചേ
ലദ്ധപരിസിഞ്ചനദാനാദിപുജം. നിവേസരേതി പവിസിംസു.
അസാതസന്നിവാസേനാതി അമധുരനിമ്ബമുലസംസഗ്ഗേന.

തം പന പടീക്ഖിപിത്വാ...പേം... വുത്തന്തി സബ്ബാപി മിച്ചാദിട്ഠി
ഏകന്തസാവജ്ജത്താ അനിട്ഠായ ദുക്ഖായ സംവത്തതീതി അധിപ്പായേന
വുത്തം. അനന്തരസുത്തേതി ദസമസുത്തേ. യോജേതാ വേദിതബ്ബാനിതി
നവമസുത്തേ വിയ യോജേതാ വേദിതബ്ബാനി. ചിത്തട്ഠപനാവ പത്ഥനാതി
ഏതഥ പണിധി ചാതി വത്തബ്ബം.

ദുതിയവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൬. ഏകധമ്മപാളി

(൧൬) ൩. ഏകധമ്മപാളി-തതിയവഗ്ഗവണ്ണനാ

൩൦൮. തതിയസ്സ പഠമേ അയാമാവദിട്ഠികോതി അനിച്ഛാദിഭാവേസു
ധമ്മേസു നിച്ഛാതിആദിനാ ഉപ്പന്നദിട്ഠികോ. തേനാഹ - “തായേവ മിച്ചാദിട്ഠിയാ
വിപരീതദസ്സനോ”തി സദ്ധമ്മാതി ഏതഥ സന്തോ പസത്ഥോ സുന്ദരോ ധമ്മോ,
യോ മനുസ്സധമ്മോതിപി വുച്ചതി. തതോ ഹി മിച്ചാദിട്ഠികോ പരം
വുട്ഠാപേയ്യ, ന അരിയധമ്മതോ. തേനാഹ - “ദസകുസലകമ്മപഥധമ്മതോ”തി.
ഏവരൂപാതി ഇമിനാ പാഥികപുത്താദികേ സങ്ഗഹ്ഠാതി.

൩൦൯. സബ്ബത്തുബോധിസത്തോതി സബ്ബത്തുഭാഗീ ബോധിസത്തോ. ആദി-
സദ്ദേന പൂരിതപാരമികാ പച്ചേകബോധിസത്താ ഏകച്ചസാവകബോധിസത്താ ച
സങ്ഗഹ്ഠഹന്തി.

൩൧൦. പരമാതി മഹാസാവജ്ജഭാവേന പരമാ, ഉക്കംസഗതാതി അത്ഥോ.
തേസന്തി ആനന്തരിയകമ്മാനം. പരിച്ഛേദോതി വിപാകവസേന പരിയോസാനം.
വട്ടസ്സ മൂലം, തതോ തംസമങ്ഗീപുഗ്ഗലോ വട്ടസ്സ ഖാഞ്ചുതി വുച്ചതി. തേനാഹ -
“തായാ”തിആദി. തഞ്ചേ ഗാഹം ന വിസ്സജ്ജേതി, തസ്സ പുനപി
തബ്ഭാവാവാഹത്താ വുത്തം - “ഭവതോ വുട്ഠാനം നത്ഥീ”തി, ന പന സബ്ബസോ
വുട്ഠാനസ്സ അഭാവതോ. യാദിസേ ഹി പച്ചയേ പടിച്ച അയം തം ദസ്സനം
ഓക്കന്തോ പുന കദാചി തപ്പടിപക്ഖേ പച്ചയേ പടിച്ച തതോ
സീസുക്ഖിപനമസ്സ ന ഹോതിതി ന വത്തബ്ബം. അകുസലങ്ഠി നാമേതം
അബലം ദുബ്ബലം, ന കുസലം വിയ മഹാബലം. അത്തഥാ സമ്മത്തനിയാമോ
വിയ മിച്ചത്തനിയാമോപി അച്ചന്തികോ സിയാ, ന ച മിച്ചത്തനിയാമോ
അച്ചന്തികോ. തേനേവ പപഞ്ചസുദനിയം (മഃ നിഃ അട്ഠം ൨.൧൦൦) -

“കിം പന്നേസ ഏകസ്ഥിന്ധേവ അത്തഭാവേ നിയതോ ഹോതി,
ഉദാഹു അത്തസ്ഥിന്ധിതി? ഏകസ്ഥിന്ധേവ നിയതോ, ആസേവനവസേന
ഭവന്തരേപി തം ദിട്ഠിം രോചേതി ഏവാ”തി -

വുത്തം. തതോയേവ ച സുമങ്ഗലവിലാസിനിയന്ധി (ദീഃ നിഃ അട്ഠം
൧.൧൦൦-൧൦൨) വുത്തം -

“യേ വാ പന തേസം ലദ്ധിം ഗഹേത്യാ രത്തിട്ഠാനേ ദിവാട്ഠാനേ നിസിന്നാ സജ്ജായാന്തി വീമംസന്തി, തേസം ‘കരോതോ ന കരീയതി പാപം, നത്ഥി ഹേതു, നത്ഥി പച്ചയോ, മതോ ഉച്ഛിജ്ജതീ’തി തസ്ഥിം ആരമ്മണേ മിച്ഛാസതി സന്തിട്ഠതി, ചിത്തം ഏകഗ്ഗം ഹോതി, ജവനാനി ജവന്തി. പഠമജവനേ സതേകിച്ഛാ ഹോന്തി, തമാ ദുതിയാദിസു. സത്തമേ ബുദ്ധാനന്വി അതേകിച്ഛാ അനിവത്തിനോ അരിട്ഠകളടകസദിസാ, തത്ഥ കോചി ഏകം ദസ്സനം ഓക്കമതി, കോചി ദേവ, കോചി തീണിപി, ഏകസ്ഥിം ഓക്കന്തേപി ദിസു തീസു ഓക്കന്തേസുപി നിയതമിച്ഛാദിട്ഠികോവ ഹോതി. പത്തോ സഗ്ഗമഗ്ഗാവരണഞ്ചേവ മോക്ഖമഗ്ഗാവരണഞ്ച, അഭഞ്ചോ തസ്സത്തഭാവസ്സ അനന്തരം സഗ്ഗന്വി ഗന്തും, പഗേവ മോക്ഖം, വട്ടവാണു നാമേസ സത്തോ പഥവിഗോപകോ, യേഭുയ്യേന ഏവരുപസ്സ ഭവതോ വുട്ഠാനം നത്ഥീ”തി.

പിട്ഠിചക്കവാളേതി ഝായമാനചക്കവാളസ്സ പരതോ ഏകസ്ഥിം ഓകാസേ. യം ഝായമാനാനം അജ്ജായമാനാനഞ്ച ചക്കവാളാനമന്തരം, യത്ഥ ലോകന്തരികനിരയസമത്താ, താദിസേ ഏകസ്ഥിം ഓകാസേ. പച്ചതിയേവാതി ചക്കവാളേ ഝായമാനേ അജ്ജായമാനേപി അത്തനോ കമ്മബലേന പച്ചതിയേവ.

൩൧൧. ചതുത്ഥേ “മാ ഖലീ”തി വചനം ഉപാദായ ഏവംലദ്ധനാമോതി തം കിര സകുട്ടമായ ഭൂമിയാ തേലഘടം ഗഹേത്യാ ഗച്ഛന്തം, “താത, മാ ഖലീ”തി സാമികോ ആഹ. സോ പമാദേന ഖലിത്യാ പതിത്യാ സാമികസ്സ ഭയേന പലായിതും ആരഭോ. സാമികോ ഉപധാവിത്യാ സാടകകണ്ണേ അഗ്ഗഹേസി. സോ സാടകം ഛരസ്സേത്യാ അചേലകോ ഹുത്യാ പലാതോ പണ്ണേന വാ തിണ്ണേന വാ പടിച്ഛാദേതുന്വി അജാനന്തോ ജാതരുപേനേവ ഏകം ഗാമം പാവിസി. മനുസ്സാ തം ദിസ്വാ “അയം സമണോ അരഹാ അപ്പിച്ഛോ, നത്ഥി ഇമിന്നാ സദിസോ”തി പൂവഭത്താദിനി ഗഹേത്യാ ഉപസങ്കമിത്യാ “മയ്ഹം സാടകം അനിവത്ഥഭാവേന ഇദം ഉപ്പന്ന”തി തതോ പട്ഠായ സാടകം ലഭിത്യാപി ന നിവാസേസി, തദേവ ച പബ്ബജ്ജം അഗ്ഗഹേസി. തസ്സ സന്തികേ അന്തേപി അന്തേപീതി പഞ്ചസതാ മനുസ്സാ പബ്ബജിംസു. തം സന്ധായേതം വുത്തം - “മാ ഖലീതി വചനം ഉപാദായ ഏവംലദ്ധനാമോ തിത്ഥകരോ”തി.

സമാഗതട്ഠാനേതി ദിന്നം നദീനം ഉദകപ്പവാഹസ്സ സന്നിപാതട്ഠാനേ. ദിന്നം ഉദകാനന്തി ദിന്നം ഉദകപ്പവാഹാനം. യഥാവുത്തട്ഠാനേ മച്ഛഗ്ഗഹണത്ഥം വിപിതബ്ബതോ വിപ്പം, കുമിനം, തദേവ ഇയ വിപ്പന്തി വുത്തം. തേനാഹ - “കുമിന”ന്തി. ഉച്ഛുഹീതി ഉദകഉച്ഛുഹി. തുച്ഛപുരിസോ അരിയയമ്മാഭാവതോ. ഝാനമത്തന്വി ഹി തസ്സ നത്ഥേവ, കുതോ അരിയമഗ്ഗോ. മനുസ്സവിപ്പം മന്തേതി മനുസ്സാ പതിത്യാ ബുസനപ്പത്തിഅത്ഥം ഓട്ടിതം കുമിനം വിയ. തേനാഹ - “മഹാജനസ്സാ”തിആദി.

൩൧൨. പഞ്ചമാദീസു ബാഹിരകസാസനന്തി അവിസേസേന വുത്തം - തസ്സ സബ്ബസ്സപി അനിയ്യാനികത്താ സത്ഥുപടിത്തസ്സപി അസബ്ബത്തുഭാവതോ. തേനാഹ - “തത്ഥ ഹീ”തിആദി. ഗണോതി സാവകഗണോ. തമാഭാവായാതി ആചരിയേന വുത്താകാരതായ സമങ്ഗിഭാവത്ഥം. ജങ്ഘസതന്തി ബഹു അനേകേ സത്തേ. സമകമേവ അകുസലം പാപുണാതീതി തേസം സബ്ബേസം ഏകജ്ജയം സമാദപനേപി തേസം അകുസലേന സമകമേവ അകുസലം

പാപുണാതി ഏകജ്ഞം ബഹുനം സമാദപനേപി തമാ ഉസ്സഹനസ്സ ബലവഭാവതോ. വിസും വിസും സമാദപനേ വത്തഞ്ചമേവ നത്ഥി. യഥാ ഹി ധമ്മചരിയായം സമകമേവാതി വത്തഞ്ച കല്യാണമിത്തതാ, ഏവം അധമ്മചരിയായം അകല്യാണമിത്തതാതി.

൩൧൩. സുട്ഠ അക്ഖാതേതി ഏകന്തതോ നിയ്യാനികഭാവേന അക്ഖാതേ. സത്ഥാ ച സഞ്ചത്തു ഹോതീതി അസഞ്ചത്തുനോ നിയ്യാനികഭാവേന കമേതും അസക്കുണേയുത്താ. ധമ്മോ ച സ്വാക്ഖാതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധപ്പവേദിതത്താ. ഗണോ ച സുപ്പടിപനോ സത്ഥാരാ സുവിനീതത്താ. സമാദപകോ ഹീതിആദി സുപ്പടിപത്തിയാ നിദസ്സനം ദട്ഠഞ്ച.

൩൧൪. പമാണം ജാനിതബ്ബന്തി “അയം ഏത്തകേന യാപേതി, ഇമസ്സ ഏത്തകം ദാതും യുത്ത”ന്തി ഏവം പമാണം ജാനിതബ്ബം. അതിരേകേ...പേ... നിബ്ബാനസമ്പത്തി വാ നത്ഥി ദുരക്ഖാതത്താ ധമ്മസ്സ. തസ്സാതി പടിഗാഹകസ്സ. അപ്പിച്ഛപടിപദാ നാമ നത്ഥി ദുരക്ഖാതേ ധമ്മവിനയേതി അധിപ്പായോ.

൩൧൫. ദായകസ്സ വസോ നാമ ഉളാരുളാരതാഭേദോ അജ്ഞാസയോ. ദേയ്യധമ്മസ്സ പന മോകബഹുതാവ ദേയ്യധമ്മസ്സ വസോ നാമ. അത്തനോ മാമോതി യാപനപ്പമാണം. യദി ഹീതിആദി “കഥ”ന്തിആദിനാ സങ്ഖേപതോ വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ വിവരണം. അനുപ്പന്നസ്സാതി അനുപ്പന്നോ അസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. ചക്ഖുഭൂതോ ഹോതീതി മഹാജനസ്സ ചക്ഖു വിയ ഹോതി. സാസനം ചിരട്ഠിതിതം കരോതീതി അനുപ്പന്നലാഭുപ്പാദനേന മഹാജനസ്സ പസാദുപ്പാദനേന ച ചിരട്ഠിതികം കരോതി.

കുടുമ്ബരിയവിഹാരേതി കുടുമ്ബരിയഗാമസന്നിസ്സിതവിഹാരേ. ഭുഞ്ജനത്ഥായാതി തസ്ഥിന്ധേവ ഗേഹേ നിസീദിത്വാ ഭുഞ്ജനത്ഥായ. ഗഹേത്വാ ഗമനത്ഥായാതി ഗേഹതോ ബഹി ഗഹേത്വാ ഗമനത്ഥായ. ധൂരഭത്താനീതി നിചഭത്താനി. ചുളുപട്ഠാകന്തി വേയ്യാവച്ചകരം. വീമംസിത്വാതി യഥാ ഉദിസ്സ കതം ന ഹോതി, ഏവം വീമംസിത്വാ . മഹാജനോ അപ്പിച്ഛോ ഭവിതും മഞ്ഞതീതി മഹാജനോ സയം അപ്പിച്ഛോ ഭവിതും മഞ്ഞതി ദിട്ഠാനുഗതിം ആപജ്ജനേന. മഹാജനസ്സാതി ബഹുജനസ്സ. അവത്ഥരിത്വാതി വിത്ഥാരികം കത്വാ.

൩൧൬. പഞ്ചാതപതപ്പനം ചതുസു പസ്സേസു അഗ്ഗിസന്താപസ്സ ഉപരി സൂരിയസന്താപസ്സ ച തപ്പനം, തഞ്ചേ വോ ഗിമ്ഹകാലേ. ഛരിനപ്പപാതപഞ്ചതസിഖരതോ പതനം മരുപ്പപാതപതനം. പുഞ്ചണ്ഹാദീസു ആദിച്ചാഭിമുഖാവട്ടനം ആദിച്ചാനുപരിവത്തനം.

൩൧൭. അയമ്പീതി സ്വാക്ഖാതേ ധമ്മവിനയേ കുസീതോപി. സാമഞ്ഞന്തി തപചരണം. ദുപ്പരാമട്ഠന്തി മിച്ചാചരിതം സംകിലിട്ഠം. നിരയായുപകഡ്ഢതീതി നിരയദുക്ഖായ നം കഡ്ഢതി.

൩൧൮. വുത്തപ്പകാരേതി പഞ്ചാതപതപ്പനാദികേ വുത്തപ്പകാരേ.

൩൧൯. ഏവന്തി വുത്തപ്പകാരായ ചിത്തപ്പസാദവ്ഹയസുപ്പടിപത്തിയാ. തേന സമണ്ഡമ്മകരണസുഖഞ്ച സങ്ഗണ്ഹാതി.

൩൨൦. നവകനിപാതേതി ഇമസ്മിന്യേവ അങ്ഗുത്തരനികായേ വക്ഖമാനം നവകനിപാതം സന്ധായാഹ. നവ പുഗ്ഗലാതി സത്തക്ഖത്തുപരമകോലംകോലാദയോ നവ പുഗ്ഗലാ. സബ്ബത്ഥാതി ഇമസ്മിം സുത്തേ വുത്താവസിട്ഠേസു സബ്ബേസു സുത്തേസു.

തതിയവഗ്ഗവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൧൬. ഏകധമ്മപാളി

(൧൬) ൪. ഏകധമ്മപാളി-ചതുത്ഥവഗ്ഗവണ്ണാ

൩൨൨. ചതുത്ഥസ്സ പഠമേ സത്താണഭൂതാതി ഉപലക്ഖണഭൂതാ. പഞ്ചദസയോജനാവട്ടക്ഖന്ധാതി പഞ്ചദസയോജനക്ഖന്ധപരിക്ഖേപാ. യഥാ ചാതി ച-സദേന കദമ്ബരുക്ഖാദീനം കപ്പട്ഠായിഭാവം വിയ യോജനസതുബ്ബേധാദിഭാവം സമുച്ചിനോതി, ന പന ജമ്ബുയാ ജമ്ബുദീപസ്സ വിയ തേഹി അപരഗോയാനാദീനം സത്താണഭാവം. രാമണേയകന്തി രമണീയഭാവം. സേസപദേസൂതി വനരാമണേയകാദിപദേസു. ഉഗ്ഗതം കൂലം ഉസ്സിതഭാവോ ഏതസ്സാതി ഉക്കൂലം, വിഗതം അപഗതം കൂലം ഏതസ്സാതി വികൂലന്തി ആഹ - “ഉന്നതട്ഠാനം നിന്നട്ഠാന”ന്തി ച. നന്ദിയാവട്ടമച്ഛപിട്ഠേനേവാതി കുജജകകുലിസകമച്ഛസങ്ഘാതപിട്ഠേനേവ.

൩൨൩. ദുതിയാദീസു ചത്താരോ അപായാ അഞ്ഞത്ര മനുസ്സേഹീതി അധിപ്പേതാ, ന ദേവാ അഞ്ഞത്ര മനുസ്സേഹീതി ഹീനായ ജാതിയാ അധിപ്പേതത്താ. ഉപാദായുപാദായാപി മജ്ജിമദേസോ ലബ്ഭതി, യത്ഥ ഗതി ഭിക്ഖുനം ഭിക്ഖുനീനം ഉപാസകാനം ഉപാസികാനം അഞ്ഞേസന്ധി കമ്മവാദികിരിയവാദിവിഞ്ഞുജാതികാനം, യോ പതിരൂപദേസോതി വുച്ചതി. തേനാഹ - “സകലോപി ഹീ”തിആദി.

൩൨൪. ഏളാതി ദോസോ. തേനാഹ - “നിദോസമുഖാതി അത്ഥോ”തി.

൩൨൬. തമാഗതസ്സ ഗുണേ ജാനിത്വാ ചക്ഖുനാപി ദസ്സനം ദസ്സനമേവ, അജാനിത്വാ പന ദസ്സനം തിരച്ഛാനഗതാനന്ധി ഹോതിയേവാതി ആഹ - “യേ തമാഗതസ്സ ഗുണേ ജാനിത്വാ”തിആദി.

൩൨൭. പകാസേത്വാ കമിതന്തി സച്ചാനി പകാസേത്വാ കമിതം.

൩൨൮. സുതാനം ധമ്മാനം അസമ്മോസോ ധാരണന്തി ആഹ - “ധാരേന്തീതി ന പമ്മുസ്സന്തീ”തി.

൩൨൯. അത്ഥാനത്ഥം ഉപപരിക്ഖന്തിതി “അയം ഇമിസ്സാ പാളിയാ അത്ഥോ, അയം ന അത്ഥോ”തി അത്ഥാനത്ഥം ഉപപരിക്ഖന്തി. അനത്ഥപരിഹാരേന ഹി അത്ഥഗൃഹണം യഥാ അധമ്മപരിവജ്ജനേന ധമ്മപ്പടിപത്തി.

൩൩൦. അനുലോമപടിപദന്തി നിബ്ബാനസ്സ അനുലോമികം പടിപദം.

൩൩൧. സംവേഗജനകേസു കാരണേസൂതി സംവേഗജനകേസു ജാതിആദീസു കാരണേസു. സംവേജനീയേസു റാനേസു സഹോത്തപ്പഞാണം സംവേഗോ.

൩൩൨. ഉപായേനാതി യേന ഉപായേന വട്ടുപച്ഛേദോ, തേന ഉപായേന. പധാനവീരിയം കരോന്തീതി സമ്മപ്പധാനസഞ്ചാതം വീരിയം കരോന്തി ഉപ്പാദേന്തി.

൩൩൩. വവസ്സജീയന്തി വിസ്സജീയന്തി ഏതഥ സഞ്ചാരാതി വവസ്സഗ്ഗോ, അസഞ്ചതാ ധാതുതി ആഹ - “വവസ്സഗ്ഗോ വുച്ചതി നിബ്ബാന”ന്തി.

൩൩൪. ഉത്തമന്നാനന്തി ഉത്തമാനം പഞ്ചന്നം ഭോജന്നാനം. ഉത്തമരസാനന്തി ഉത്തമാനം രസാനം. ഉണ്ഠാചാരേനാതി ഉണ്ഠാചരിയായ കസ്സചി അപരിഗൃഹഭൂതസ്സ കിഞ്ചി അയാചിത്വാ ഗഹണം ഉണ്ഠാചാരോ. ഏതഥ ചാതിആദിനാ അന്നാദിനം അഗ്ഗഭാവോ നാമ മനാപപരമോ ഇച്ഛിതക്ഖണ്ഡലാഭോ, ന തേസം ലാഭിതാമത്തന്തി ദസ്സേതി. പടിലഭന്തീതി ദേന്തി പണീതഭാവേന. ഭത്തസ്സ ഏകപാതീതി ഏകപാതിപൂരം ഭത്തം. ഇദം കിം നാമാതി “ഇദം അന്നഗ്ഗരസഗ്ഗം നാമ ഹോതി, ന ഹോതീ”തി പൂച്ഛതി. ഉണ്ഠേരന കപാലാഭത്തേനാതി മിസ്സകഭത്തേന. യാപേന്തേതി യാപനസീസേന യാപനഹേതും ഭത്തം വദതി. ഉപാദായ അഗ്ഗരസം നാമാതി തം തം ഉപാദായുപാദായ അന്നഗ്ഗരസഗ്ഗം ദട്ഠഞ്ചന്തി ദസ്സേതി. ചക്കവത്തിആഹാരതോ ഹി ചാതുമഹാരാജികാനം ആഹാരോ അഗ്ഗോതി ഏവം യാവ പരനിമിതവസവത്തിദേവാ നേതഞ്ചം.

൩൩൫. അത്ഥരസോ നാമ ചത്താരി സാമണ്ണെഫലാനി “അരിയമഗ്ഗാനം ഫലഭൂതോ രസോ”തി കത്വാ. ധമ്മരസോ നാമ ചത്താരോ മഗ്ഗാ “സാമണ്ണെഫലസ്സ ഹേതുഭൂതോ രസോ”തി കത്വാ വിമുത്തിരസോ നാമ അമതം നിബ്ബാനം “സബ്ബസഞ്ചാരസമമോ”തി കത്വാ.

ചതുത്ഥവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ജമ്ബുദീപപേയ്യാലോ നിട്ഠിതോ.

൧൨. പസാദകരധമ്മവഗ്ഗവണ്ണനാ

൩൬൬. അദ്ധമിദന്തി സന്ധിവസേന പാളിയം രസ്സം കത്വാ വുത്തം, മ-
കാരോ പദസന്ധികരോതി ആഹ - “അദ്ധാ ഇദ”ന്തി. ഏകംസോ ഏസാതി
ഏകംസോ ഹേതു ഏസ ലാഭാനം. പാപകംനാമാതി അപ്പകമ്പി പാപം നാമ
ബൃത്തം ഏകംസേന ന കരോതി. തമസ്സാതി തമാ സമ്മാപടിപജ്ജമാനസ്സ അസ്സ.
ആരഞ്ഞികത്തം...പേ... തേചീവരികത്തന്തി ഇമേസം ധുതയമ്മാനം ഗഹണേനേവ
ഇതരേസമ്പി തംസഭാഗാനം ഗഹിതഭാവോ ദട്ഠഞ്ചോ. മാവരപ്പത്തഭാവോതി
സാസനേ മിരഭാവപ്പത്തി മേരഭാവോ. ആകപ്പസ്സ സമ്പത്തിതി “അഞ്ഞോ മേ
ആകപ്പോ കരണീയോ”തി ഏവം വുത്തസ്സ ആകപ്പസ്സ സമ്പത്തി. കോലപുത്തിതി
കോലപുത്തിയന്തി ആഹ - “കുലപുത്തഭാവോ”തി. സമ്പന്നരൂപതാതി
ഉപധിസമ്പദാ. വചനകിരിയായാതി വചനപ്പയോഗസ്സ മധുരഭാവോ
മഞ്ജുസ്സരതാ. തേനസ്സ ലാഭോ ഉപ്പജ്ജതീതി ഇദം ന ലാഭുപ്പാദനൂപായദസ്സനപരം,
അഥ ഖോ ഏവം സമ്മാപടിപജ്ജമാനസ്സ അനിച്ഛന്തസ്സേവ ലാഭോ ഉപ്പജ്ജതീതി
ലാഭസ്സ അബ്ധിഭിചാരഹേതുദസ്സനപരം ദട്ഠഞ്ചം. യമാഹ -

“ആകഞ്ചേയ ചേ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു ലാഭീ അസ്സം
ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസനഗിലാനപ്പച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാനന്തി,
സീലേസ്സേവസ്സ പരിപൂരകാരി”തി (മ° നി° ൧.൬൫).

പസാദകരധമ്മവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൮. അപരശുശ്രൂഷാസംഘാതവഗ്ഗവണ്ണനാ

൩൮൨. ഇദമി സുത്തന്തി ഏതഥ പി-സദോ ഹേട്ഠാ വുത്തചുളുശുശ്രൂഷാസംഘാതസുത്തം സമ്പിണ്ഡേതി. ചുളുശുശ്രൂഷാസംഘാതസുത്തേ അപ്പനം അപ്പത്തായ മേത്തായ താവമഹനോ വിപാകോ ദസ്സിതോ, കിമങ്ഗം പന ഇമിസ്സാ അപ്പനാപ്പത്തായ മേത്തായാതി ദസ്സേതും - “അപ്പനാപ്പത്തായ ഹി”തിആദിമാഹ. വിപാകകമായേവ നത്ഥിതി വിപാകേ കമായേവ നത്ഥി, അയമേവ വാ പാഠോ. ഗണനാനുപുണ്ണതാതി ഗണനാനുപുണ്ണതായ. പഠമം ഉപ്പന്നന്തിപി പഠമം, പഠമം സമാപജ്ജതീതി ഇദം പന ന ഏകന്തലക്ഖണം. ചിണ്ണവസീഭാവോ ഹി അട്ഠസമാപത്തിലാഭീ ആദിതോ പട്ഠായ മത്ഥകം പാപേനോപി സമാപജ്ജിതും സക്കോതി, മത്ഥകതോ പട്ഠായ ആദിം പാപേനോപി, അന്തരന്തരാ ഓക്കന്തോപി സമാപജ്ജിതും സക്കോതി ഏവ. പുണ്ണുപ്പത്തിയട്ഠേന പന പഠമം നാമ ഹോതി. വിഭങ്ഗേതി ത്യാനവിഭങ്ഗേ. വിപസ്സനം കയിരമാനം ലക്ഖണ്ഡുപനിജ്ജ്യാനകിച്ചം മഗ്ഗേന സിജ്ജതതി തഗ്ഗതസമ്മോഹവിദ്ധംസനതോ . അപിച വിപസ്സനായ ലക്ഖണ്ഡുപനിജ്ജ്യാനം മഗ്ഗേന ഉപ്പന്നേന സിജ്ജതതി ഇതരമാ പരിവത്തനതോ, തസ്മാ മഗ്ഗോ ലക്ഖണ്ഡുപനിജ്ജ്യാനം, ന അനിച്ഛാദിലക്ഖണാനം ആരമ്മണകരണതോ. യഥാ ഫലം നിബ്ബാനസ്സ അസങ്ഖതലക്ഖണം ആരമ്മണകരണവസേന ഉപനിജ്ജ്യാതതി, ഏവം മഗ്ഗോപി. ഏവമ്പിസ്സ ലക്ഖണ്ഡുപനിജ്ജ്യാനതം വേദിതഞ്ചം. വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി അരിത്തജ്ജ്യാനതായ. സേസം വിസേസം, അരിത്തജ്ജ്യാനാ ഏവാതി അത്ഥോ.

൩൮൩-൩൮൪. ഹിതഫരണന്തി സത്തേസു ഹിതാനുരൂപം ത്യാനസ്സ ഫരിത്ഥാ പവത്തനം. ചേതോപടിപക്ഖതോ വിമുച്ചതി ഏതായാതി ചേതോവിമുത്തി, അപ്പനാപ്പത്താ മേത്താ. തേനാഹ - “ഇധാ”തിആദി. ഏസേവ നയോതി ഇമിനാ കരുണാദീനമ്പി അപ്പനാപ്പത്തതം അതിദിസതി. വട്ടം ഹോന്തി കമ്മവട്ടഭാവതോ. വട്ടപാദാ ഹോന്തിതി വിപാകവട്ടസ്സ കാരണം ഹോന്തി.

൩൯൦. അജ്ജതത്തപരികമ്മവസേനാതി അത്തനോ കേസാദിസു പരികമ്മകരണവസേന. അട്ഠാരസവിധേതി അട്ഠാരസപ്പഭേദേ. കായേതി രൂപകായേ. രൂപകായോ ഹി ഇധ അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനം കേസാദീനഞ്ച ധമ്മാനം സമുഹട്ഠേന ഹത്ഥികായരഥകായാദയോ വിയ കായോതി അധിപ്പേതോ. സമുഹവിസയതായ ചസ്സ കായസദസ്സ സമുദായുപാദനതായ ച അസുഭാകാരസ്സ “കായേ”തി ഏകവചനം. തഥാ ആരമ്മണാദിവിഭാഗേന അനേകഭേദഭിന്നമ്പി ചിത്തം ചിത്തഭാവസാമത്തേന ഏകജ്ജ്യാനം ഗഹേത്ഥാ “ചിത്തേ”തി ഏകവചനം കതം. കായാനുപസ്സീതി ഇമസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതും - “തമേവ കായം പഞ്ഞായ അനുപസ്സന്തോ”തി ആഹ. തമേവ കായന്തി ച അവധാരണേന വേദനാദിഅനുപസ്സനം നിവത്തേതി. തേന ച പുന കായഗുഹണസ്സ പയോജനം സൂചിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. “കായേ”തി ഹി വത്ഥാപി പുന “കായാനുപസ്സീ”തി ദുതിയം കായഗുഹണം അസമ്മിസ്സതോ വവത്ഥാനഘനവിനിബ്ഭോഗാദിദസ്സനത്ഥം കതം. തേന വേദനാദയോപി ഏതഥ സിതാ, ഏതഥ പടിബദ്ധാതി കായവേദനാദിഅനുപസ്സനപ്പസങ്ഗേപി ആപന്നേ ന കായേ വേദനാനുപസ്സീ ചിത്താനുപസ്സീ ധമ്മാനുപസ്സീ വാ. അഥ ഖോ കായാനുപസ്സീയേവാതി കായസങ്ഖാതവത്ഥുസ്ഥിം കായാനുപസ്സനാകാരസ്സേവ ദസ്സന്നേന അസമ്മിസ്സതോ വവത്ഥാനം ദസ്സിതം ഹോതി. തഥാ ന കായേ അങ്ഗപച്ചങ്ഗവിനിമുത്തഏകധമ്മാനുപസ്സീ, നാപി കേസലോമാദിവിനിമുത്തഇത്ഥിപുരിസാനുപസ്സീ. യോപി ചേത്ഥ കേസലോമാദികോ ഭൂതുപാദായസമുഹസങ്ഖാതോ കായോ, കത്ഥപി ന ഭൂതുപാദായവിനിമുത്തഏകധമ്മാനുപസ്സീ, അഥ ഖോ രഥസമ്ഭാരാനുപസ്സകോ വിയ അങ്ഗപച്ചങ്ഗസമുഹാനുപസ്സീ , നാഗരാവയവാനുപസ്സകോ വിയ കേസലോമാദിസമുഹാനുപസ്സീ, കദലിക്ഖന്ധപത്തവട്ടിവിനിബ്ഭുജ്ജകോ രിത്തമുട്ഠിവിനിവേംകോ വിയ ച ഭൂതുപാദായസമുഹാനുപസ്സീയേവാതി നാനപ്പകാരതോ സമുഹവസേനേവ കായസങ്ഖാതസ്സ വത്ഥുനോ ദസ്സന്നേന ഘനവിനിബ്ഭോഗോ ദസ്സിതോ ഹോതി. ന ഹേത്ഥ യഥാവുത്തസമുഹവിനിമുത്തോ കായോ വാ ഇത്ഥി വാ പുരിസോ വാ അത്തോ വാ കോചി ധമ്മോ ദിസ്സതി, യഥാവുത്തധമ്മസമുഹമത്തേയേവ പന തഥാ തഥാ സത്താ മിച്ഛാഭിനിവേസം കരോന്തി.

അട്ഠാരസവിധേനാതി അട്ഠാരസവിധാ. സതിപട്ഠാനഭാവകസ്സാതി സതിപട്ഠാനഭാവം ഭാവേന്തസ്സ. തീസു ഭവേസു കിലേസേ ആതപേതീതി ആതാപോ, വീരിയസ്സേതം നാമം. യദിപി ഹി കിലേസാനം പഹാനം ആതാപനന്തി, തം സമ്മാദിട്ഠിആദിനന്ധി അത്ഥേവ. ആതപസദ്ദോ വിയ പന ആതാപസദ്ദോപി വീരിയേവ നിരുള്ഹോ. അഥ വാ പടിപക്ഖപ്പഹാനേ സമ്പയുത്തയമ്മാനം അബ്ഭുസ്സഹനവസേന പവത്തമാനസ്സ വീരിയസ്സ സാതിസയം തദാതാപനന്തി വീരിയമേവ തമാ വുച്ചതി, ന അന്തയമ്മാ, തസ്മാ ആതാപോതി വീരിയസ്സ നാമം, സോ അസ്സ അത്ഥീതി ആതാപി. അയഞ്ച ഈകാരോ പസംസായ അതിസയസ്സ വാ ദീപകോതി ആതാപിഗൃഹണേന സമ്മപ്പധാനസമങ്ഗിതം ദസ്സേതി. തേനേവാഹ - “ആതാപിതി...പേ... വീരിയേന വീരിയവാ”തി. സമ്പജാനോതി സമ്പജന്തസങ്ഖാതേന ഞാണേന സമന്നാഗതോ. തേനാഹ - “അട്ഠാരസവിധേന...പേ... സമ്മാ പജാനന്തോ”തി. അയം പനേത്ഥ വചനത്ഥോ - സമ്മാ സമന്തതോ സാമഞ്ച പജാനന്തോ സമ്പജാനോ, അസമ്മിസ്സതോ വവത്ഥാനേ അന്തയമ്മാനുപസ്സിതാഭാവേന സമ്മാ അവിപരീതം സബ്ബാകാരപ്പജാനേന സമന്തതോ ഉപരൂപരിവിസേസാവഹഭാവേന പവത്തിയാ സമ്മാ പജാനന്തോതി അത്ഥോ.

കായോ ച ഹ്യ ലുജ്ജനപ്പലുജ്ജനട്ഠേന ലോകോതി അധിപ്പേതോതി ആഹ - “തസ്മിന്ധേവ കായസങ്ഖാതേ ലോകേ”തി. പഞ്ചകാമഗുണികതണ്ഹന്തി രൂപാദീസു പഞ്ചസു കാമഗുണേസു പവത്തമാനം തണ്ഹം . യസ്മാ പനേത്ഥ അഭിജ്ഞാഗഹണേന കാമച്ഛന്ദോ, ദോമനസ്സഗൃഹണേന ബ്യാപാദോ സങ്ഗഹം ഗച്ഛതി, തസ്മാ നീവരണപരിയാപന്നബലവയമ്മദ്വയദ്വസ്സനേന നീവരണപ്പഹാനം വുത്തം ഹോതീതി വേദിതഞ്ച. വിസേസേന ചേത്ഥ അഭിജ്ഞാവിനയേന കായസമ്പത്തിമൂലകസ്സ അനുരോധസ്സ, ദോമനസ്സവിനയേന കായവിപത്തിമൂലകസ്സ വിരോധസ്സ, അഭിജ്ഞാവിനയേന ച കായേ അഭിരതിയാ, ദോമനസ്സവിനയേന കായഭാവനായ അനഭിരതിയാ, അഭിജ്ഞാവിനയേന കായേ അഭൂതാനം സുഭസുഖഭാവാദീനം പക്ഖേപസ്സ, ദോമനസ്സവിനയേന കായേ ഭൂതാനം അസുഭാസുഖഭാവാദീനം അപനയനസ്സ ച പഹാനം വുത്തം. തേന യോഗാവചരസ്സ യോഗാനുഭാവോ യോഗസമത്ഥതാ ച ദീപിതാ ഹോതി. യോഗാനുഭാവോ ഹി ഏസ, യദിദം അനുരോധവിരോധവിപ്പമുത്തോ അരതിരതിസഹോ അഭൂതപക്ഖേപഭൂതാപനയനവിരഹിതോ ച ഹോതി. അനുരോധവിരോധവിപ്പമുത്തോ ചേസ അരതിരതിസഹോ അഭൂതം അപക്ഖിപന്തോ ഭൂതഞ്ച അനപനേന്തോ യോഗസമത്ഥോ ഹോതീതി. സുഖരൂപസമ്മസനമേവ കമിതന്തി കേവലം കായാനുപസ്സനാഭാവതോ വുത്തം.

സുഖാദിഭേദാസു വേദനാസൂതി സുഖദുക്ഖഅദുക്ഖമസുഖസാമിസനിരാമിസഭേദാസു വേദനാസു. തത്ഥ സുഖയതീതി സുഖാ, സമ്പയുത്തയമ്മേ കായഞ്ച ലദ്ധസ്സാദേ കരോതീതി അത്ഥോ. സുട്ഠ വാ ഖാദതി, ഖനതി വാ കായികം ചേതസികഞ്ച ആബ്ധന്തി സുഖാ, സുകരം ഓകാസദാനം ഏതിസ്സാതി വാ സുഖാ. ദുക്ഖയതീതി ദുക്ഖാ, സമ്പയുത്തയമ്മേ കായഞ്ച പീളേതി വിബ്ധയതീതി അത്ഥോ. ദുട്ഠ വാ ഖാദതി, ഖനതി വാ കായികം ചേതസികഞ്ച സാതന്തി ദുക്ഖാ, ദുക്കരം ഓകാസദാനം ഏതിസ്സാതി വാ ദുക്ഖാ. ദുക്ഖസുഖപ്പടിക്ഖേപേന അദുക്ഖമസുഖാതി ഉപേക്ഖാ വുത്താ. വേദിയതി ആരമ്മണരസം അനുഭവതീതി വേദനാ. വേദിയമാനോതി അനുഭവമാനോ. സുഖം വേദനം വേദിയാമിതി പജാനാതീതി കായികം വാ ചേതസികം വാ സുഖം വേദനം വേദിയമാനോ “അഹം സുഖം വേദനം വേദിയാമി”തി പജാനാതീതി അത്ഥോ. തത്ഥ കാമം ഉത്താനസേയുകാപി ദാരകാ മണ്ണേപിവാദികാലേ സുഖം വേദനം വേദിയമാനാ “സുഖം വേദനം വേദിയാമാ”തി പജാനന്തി, ന പനേതം ഏവരൂപം പജാനനം സന്ധായ വുത്തം. ഏവരൂപഞ്ഹി ജാനനം സത്തുപലദ്ധിം ന ജഹതി, അത്തസഞ്ചം ന ഉഗ്ഘാടേതി, കമ്മട്ഠാനം വാ സതിപട്ഠാനഭാവനാ വാ ന ഹോതി. ഇമസ്സ പന ഭിക്ഖുനോ ജാനനം സത്തുപലദ്ധിം ജഹതി, അത്തസഞ്ചം ഉഗ്ഘാടേതി, കമ്മട്ഠാനഞ്ചേവ സതിപട്ഠാനഭാവനാ ച ഹോതി. ഇദഞ്ഹി “കോ വേദിയതി, തസ്സ വേദനാ, കിം കാരണാ വേദനാ”തി ഏവം സമ്പജാനന്തസ്സ വേദിയനം സന്ധായ വുത്തം.

തത്ഥ കോ വേദിയതീതി? ന കോചി സത്തോ വാ പുഗ്ഗലോ വാ വേദിയതി. കസ്സ വേദനാതി? ന കസ്സചി സത്തസ്സ വാ പുഗ്ഗലസ്സ വാ വേദനാ. കിം കാരണാ വേദനാതി?

വത്സുരൂരമ്മണാ ച പനസ്സ വേദനാതി. തസ്മാ ഏസ ഏവം പജാനാതി “തം തം സുഖാദീനം വത്സുഭൂതം രൂപാദിം ആരമ്മണം കത്വാ വേദനാവ വേദിയതി, തം പന വേദനാപവത്തിം ഉപാദായ ‘അഹം വേദിയാമി’തി വോഹാരമത്തം ഹോതി”തി. ഏവം “സുഖാദീനം വത്സുഭൂതം രൂപാദിം ആരമ്മണം കത്വാ വേദനാവ വേദിയതി”തി സല്ലക്ഖേനോ ഏസ “സുഖം വേദനം വേദിയാമി”തി പജാനാതിതി വേദിതബ്ബോ.

അഥ വാ സുഖം വേദനം വേദിയാമിതി പജാനാതിതി സുഖവേദനാക്ഖണേ ദുക്ഖായ വേദനായ അഭാവതോ സുഖം വേദനം വേദിയമാനോ “സുഖം വേദനംയേവ വേദിയാമി”തി പജാനാതി. തേന യാ പുബ്ബേ ഭൂതപുബ്ബാ ദുക്ഖാ വേദനാ, തസ്സാ ഇദാനി അഭാവതോ ഇമിസ്സാ ച സുഖായ വേദനായ ഇതോ പരം പഥം അഭാവതോ “വേദനാ നാമ അനിച്ഛാ അദ്ധുവാ വിപരിണാമയമ്മാ”തി ഇതിഹ തത്ഥ സമ്പജാനോ ഹോതി. ദുക്ഖം വേദനം വേദിയാമിതി പജാനാതിതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ.

സാമിസം വാ സുഖത്തിആദിസു യസ്മാ കിലേസേഹി ആമസിതബ്ബതോ ആമിസാ നാമ പഞ്ച കാമഗുണാ. ആരമ്മണകരണവസേന സഹ ആമിസേഹിതി സാമിസാ, തസ്മാ സാമിസാ സുഖാ നാമ പഞ്ചകാമഗുണാമിസനിസ്സിതാ ഛരസു ദ്വാരേസു ഉപ്പന്നാ ഛരേഹസ്സിതാ സോമനസ്സവേദനാ. സാമിസാ ദുക്ഖാ നാമ ഛരേഹസ്സിതാ ദോമനസ്സവേദനാ. സാ ച ഛരസു ദ്വാരേസു “ഇട്ഠാരമ്മണം നാനുഭവിസ്സാമി നാനുഭവാമി”തി വിതക്കയതോ ഉപ്പന്നാ കാമഗുണനിസ്സിതാ ദോമനസ്സവേദനാ വേദിതബ്ബാ. നിരാമിസാ സുഖാ നാമ ഛരേഹസ്സിതാ സോമനസ്സവേദനാ. സാ ച ഛരസു ദ്വാരേസു ഇട്ഠാരമ്മണേ ആപാഥഗതേ അനിച്ഛാദിവസേന വിപസ്സനം പട്ഠപേത്യാ ഉസ്സുക്കാപേതും സക്കോന്തസ്സ “ഉസ്സക്കിതാ മേ വിപസ്സനാ”തി സോമനസ്സജാതസ്സ ഉപ്പന്നാ സോമനസ്സവേദനാ ദട്ഠബ്ബാ.

നിരാമിസാ ദുക്ഖാ നാമ ഛരേഹസ്സിതാ ദോമനസ്സവേദനാ. സാ പന ഛരസു ദ്വാരേസു ഇട്ഠാരമ്മണേ ആപാഥഗതേ അനുത്തരവിമോക്ഷസഞ്ചാതഅരിയഫലയമ്മേസു പിഹം പട്ഠപേത്യാ തദ്യഗമായ അനിച്ഛാദിവസേന വിപസ്സനം പട്ഠപേത്യാ ഉസ്സുക്കാപേതും അസക്കോന്തസ്സ “ഇമന്വി പക്ഖം ഇമന്വി മാസം ഇമന്വി സംവച്ഛരം വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്യാ അരിയഭൂമിം പാപുണിതും നാസക്ഖി”ന്തി അനുസോചതോ ഉപ്പന്നാ ദോമനസ്സവേദനാ.

സാമിസാ അദുക്ഖമസുഖാ നാമ ഛരേഹസ്സിതാ ഉപേക്ഖാവേദനാ. സാ ച ഛരസു ദ്വാരേസു ഇട്ഠാരമ്മണേ ആപാഥഗതേ ഗുളപിണ്ഡകേ നിലീനമക്ഖികാ വിധി രൂപാദിനി അനുവത്തമാനാ തത്ഥേവ ലഗ്ഗാ ലഗ്ഗിതാ ഹുത്വാ ഉപ്പന്നാ കാമഗുണനിസ്സിതാ ഉപേക്ഖാവേദനാ. നിരാമിസാ അദുക്ഖമസുഖാ നാമ ഛരേഹസ്സിതാ ഉപേക്ഖാവേദനാ. സാ പന ഛരസു ദ്വാരേസു ഇട്ഠാദിആരമ്മണേ ആപാഥഗതേ ഇട്ഠേ അരജ്ജന്തസ്സ, അനിട്ഠേ അദുസ്സന്തസ്സ, അസമപേക്ഖണേ അമുയ്ഹന്തസ്സ ഉപ്പന്നാ വിപസ്സനാണാസമ്പയുത്താ ഉപേക്ഖാവേദനാ. ഏവം വുത്തന്തി മഹാസതിപട്ഠാനസുത്തേ വുത്തം. സാവ വേദനാ വേദിതബ്ബാതി ലുജ്ജനപ്പലുജ്ജനട്ഠേന സാ വേദനാ “ലോകോ”തി വേദിതബ്ബാ.

ഏവം വിത്ഥാരിതേതി “സരാഗം വാ ചിത്തം സരാഗം ചിത്തന്തി പജാനാതി, വീതരാഗം വാ ചിത്തം...പേ... സദോസം വാ ചിത്തം, വീതദോസം വാ ചിത്തം, സമോഹം വാ ചിത്തം, വീതമോഹം വാ ചിത്തം, സംഖിത്തം വാ ചിത്തം, വിക്ഖിത്തം വാ ചിത്തം, മഹഗ്ഗതം വാ ചിത്തം, അമഹഗ്ഗതം വാ ചിത്തം, സഉത്തരം വാ ചിത്തം, അനുത്തരം വാ ചിത്തം, സമാഹിതം വാ ചിത്തം, അസമാഹിതം വാ ചിത്തം, വിമുത്തം വാ ചിത്തം, അവിമുത്തം വാ ചിത്തന്തി പജാനാതി”തി ഏവം സതിപട്ഠാനസുത്തേ (ദീ° നി° ൨.൩൮൧; മ° നി° ൧.൧൧൪) വിത്ഥാരേത്വാ ദസ്സിതേ സോളസവിധേ ചിത്തേ.

തത്ഥ സരാഗന്തി അട്ഠവിധം ലോഭസഹഗതം. വീതരാഗന്തി ലോകിയകുസലാബ്ധാകതം. ഇദം പന യസ്മാ സമ്മസനം ന ധമ്മസമോധാനം, തസ്മാ ഇധ ഏകപദേപി ലോകുത്തരം ന ലബ്ഭതി. സേസാനി ചത്താരി അകുസലചിത്താനി നേവ പൂരിമപദം, ന പച്ഛിമപദം ഭജന്തി. സദോസന്തി ദുവിധം ദോമനസ്സസഹഗതം. വീതദോസന്തി ലോകിയകുസലാബ്ധാകതം.

സേസാനി ദസ അകുസലചിത്താനി നേവ പുരിമപദം, ന പച്ഛിമപദം ഭജന്തി. സമോഹന്തി വിചികിച്ഛാസഹഗതഞ്ചേവ ഉദ്ധച്ചസഹഗതഞ്ചാതി ദുവിധം. യസ്മാ പന മോഹോ സബ്ബാകുസലേസു ഉപ്പജ്ജതി, തസ്മാ സേസാനിപി ഇയ വത്തന്തിയേവ. ഇമസ്മിന്തേവ ഹി ദുകേ ദാദസാകുസലചിത്താനി പരിയാദിന്നാനിതി. വീതമോഹന്തി ലോകിയകുസലാബ്ധാകതം.

സംഖിത്തന്തി മിനമിദ്ധാനുപതിതം. ഏതഞ്ചി സങ്കുചിതചിത്തം നാമ ആരമ്മണേ സങ്കോചവസേന പവത്തനതോ. വിക്ഖിത്തന്തി ഉദ്ധച്ചസഹഗതം. ഏതഞ്ചി പസടചിത്തം നാമ ആരമ്മണേ സവിസേസം വിക്ഖേപവസേന വിസടഭാവേന പവത്തനതോ. മഹഗ്ഗതന്തി രൂപാവചരം അരൂപാവചരഞ്ച. അമഹഗ്ഗതന്തി കാമാവചരം. സഉത്തരന്തി കാമാവചരം. അനുത്തരന്തി രൂപാവചരം അരൂപാവചരഞ്ച. തത്രാപി സഉത്തരം രൂപാവചരം, അനുത്തരം അരൂപാവചരമേവ. സമാഹിതന്തി യസ്സ അപ്പനാസമാധി വാ ഉപചാരസമാധി വാ അത്ഥി. അസമാഹിതന്തി ഉഭയസമാധിവിരഹിതം. വിമുത്തന്തി തദങ്ഗവിക്ഖമ്ഭനേവിമുത്തീഹി വിമുത്തം. അവിമുത്തന്തി ഉഭയവിമുത്തിരഹിതം. സമുച്ഛേദപ്പടിപ്പസ്സദ്ധിനിസ്സരണവിമുത്തിനം പന ഇയ ഓകാസോവ നത്ഥി, ഓകാസാഭാവോ ച സമ്മസനചാരസ്സ അധിപ്പേതത്താ വേദിതഞ്ചോ.

ഉപാദാനസ്സ ഖണ്ഡാ ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാ, ഉപാദാനസ്സ പച്ചയഭൂതാ ധമ്മപുഞ്ജാ ധമ്മരാസയോതി അത്ഥോ. ഉപാദാനേഹി ആരമ്മണകരണാദിവസേന ഉപാദാതബ്ബാ വാ ഖണ്ഡാ ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാ. ഛര അജ്ജ്ഞാതീകബാഹിരായതന്നാനിതി ചക്ഖു സോതം ഘാനം ജിഹ്വാ കായോ മനോതി ഇമാനി ഛര അജ്ജ്ഞാതീകായതന്നാനി ചേവ, രൂപം സദോ ഗന്ധോ രസോ ഫോട്ഠഞ്ചോ ധമ്മാതി ഇമാനി ഛര ബാഹിരായതന്നാനി ച. ഏത്ഥ പന ലോകുത്തരയമ്മാ ന ഗഹേതബ്ബാ സമ്മസനചാരസ്സ അധിപ്പേതത്താ. സത്ത സമ്ബോജ്ജ്ഞാതീ സതിസമ്ബോജ്ജ്ഞാതീദയോ സത്ത സമ്ബോജ്ജ്ഞാതീ. സതിആദയോ ഹി സമ്ബോധിസ്സ, സമ്ബോധിയാ വാ അങ്ഗാതി സമ്ബോജ്ജ്ഞാതീ. തഥാ ഹി സമ്ബുജ്ജ്ഞാതീ ആരദ്ധവിപസ്സകതോ പട്ഠായ യോഗാവചരോതി സമ്ബോധി, യായ വാ സോ സതിആദികായ സത്തധമ്മസാമഗ്ഗിയാ സമ്ബുജ്ജ്ഞാതീ, കിലേസനിദാതോ ഉട്ഠാതി, സച്ചാനി വാ പടിവിജ്ജ്ഞാതീ, സാ ധമ്മസാമഗ്ഗി സമ്ബോധി, തസ്സ സമ്ബോധിസ്സ, തസ്സാ വാ സമ്ബോധിയാ അങ്ഗാതി സമ്ബോജ്ജ്ഞാതീ.

ചത്താരി അരിയസച്ചാനീതി “ദുക്ഖം ദുക്ഖസമുദയോ ദുക്ഖനിരോധോ ദുക്ഖനിരോധഗാമിനിപടിപദാ”തി (സം നീ ൫.൧൦൧-൧൦൨) ഏവം വുത്താനി ചത്താരി അരിയസച്ചാനി. തത്ഥ പുരിമാനി ദേവ സച്ചാനി വട്ടം പവത്തിഹേതുഭാവതോ. പച്ഛിമാനി വിവട്ടം നിവട്ടതദധിഗമൂപായഭാവതോ. തേസു ഭിക്ഖുനോ വട്ടേ കമ്മട്ഠാനാഭിനിവേസോ ഹോതി സരൂപതോ പരിഗ്ഗഹസമ്ഭവതോ. വിവട്ടേ നത്ഥി അഭിനിവേസോ അവിസയത്താ അവിസയത്തേ ച പയോജനാഭാവതോ. പഞ്ചധാ വുത്തേസൂതി സതിപട്ഠാനസുത്തേ വുത്തേസു. സുദ്ധഅരൂപസമ്മസനമേവാതി രൂപേന അമിസ്സിതത്താ കേവലം അരൂപസമ്മസനമേവ. ഖണ്ഡായതനസച്ചകോട്ഠാനാനം പഞ്ചക്ഖണ്ഡസങ്ഗഹതോ “രൂപാരൂപസമ്മസന”തി വുത്തം. പുബ്ബഭാഗിയാനന്വി സതിപട്ഠാനാനം സങ്ഗഹിതത്താ “ലോകിയലോകുത്തരമിസ്സകാനേവ കമിതാനീ”തി ആഹ.

൩൯൪. അനിബ്ബത്താനന്തി അജാതാനം. പയോഗം പരക്കമന്തി ഏത്ഥ ഭുസം യോഗോ പയോഗോ, പയോഗോവ പരക്കമോ, പയോഗസങ്ഖാതം പരക്കമന്തി അത്ഥോ. ചിത്തം ഉക്ഖിപതീതി കോസജ്ജപക്ഖേ പതിതും അപദാനവസേന ഉക്ഖിപതി. പധാനവീരിയന്തി സമ്മപ്പധാനലക്ഖണപ്പത്തവീരിയം. ലോകിയാതി ലോകിയസമ്മപ്പധാനകഥാ. സബ്ബപുബ്ബഭാഗേതി സബ്ബമഗ്ഗാനം പുബ്ബഭാഗേ. കസ്സപസംയുത്തപരിയായേനാതി കസ്സപസംയുത്തേ ആഗതസുത്തേന “ഉപ്പന്നാ മേ പാപകാ അകുസലാ ധമ്മാ അപ്പഹീയമാനാ അനത്ഥായ സംവത്തേയു”തി (സം നീ ൨.൧൪൫) ആഗതത്താ. സാ ലോകിയാതി വേദിതബ്ബാ.

സമമവിപസ്സനാവാതി അവധാരണേന മഗ്ഗം നിവത്തേതാ തസ്സ നിവത്തനേ കാരണം ദസ്സേനോ, “മഗ്ഗോ പനാ”തിആദിമാഹ. സകിം ഉപ്പജ്ജിതാതി ഇദം ഭൂതകഥനമത്തം.

നിരുദ്ധസ്സ പുന അനുപജ്ഞതോ “ന കോചി ഗുണോ”തി ആസക്തേയ്യതി ആഹ - “സോ ഹി”തിആദി. അനന്തരമേവ യഥാ ഫലം ഉപജ്ഞതി, തഥാ പവത്തിയേവസ്സ പച്ചയദാനം. പുരിമസ്ഥിതി “അനുപന്നാ മേ ക്കുസലാ ധമ്മാ ഉപജ്ഞമാനാ അനത്ഥായ സംവത്തേയ്യു”തി ഏതഥപി. വുത്തന്തി പോരാണട്ഠകമായം. തം പന തഥാവുത്തവചനം ന യുത്തം ഭുതിയസ്ഥിം വിയ പുരിമസ്ഥിം മഗ്ഗസ്സ അഗ്ഗഹണേ കാരണാഭാവതോ. പുരിമസ്ഥിം അഗ്ഗഹിതേ മഗ്ഗേ അനുപജ്ഞമാനോ മഗ്ഗോ അനത്ഥായ സംവത്തേയ്യതി ആപജ്ജേയ്യ, ന ചേതം യുത്തം ആപജ്ജമാനേ തസ്ഥിം പധാനത്ഥസമ്ഭവതോ. ചതുകിച്ചസാധനവസേനാതി അനുപന്നാക്കുസലാനുപ്පാദനാദിചതുകിച്ചസാധനവസേന.

വുത്തനയേനാതി “അസമുദാചാരവസേന വാ അനനുഭൂതാരമ്മണവസേന വാ”തിആദിനാ വുത്തനയേന. വിജ്ഞാനാതി ധരമാനസഭാവാ. ഖണ്ണത്തയപരിയാപന്നത്താ ഉപ്പാദാദിസമങ്ഗിനോ വത്തമാനഭാവേന ഉപ്പന്നം വത്തമാനുപ്പന്നം. തത്ത്ഹി ഉപ്പാദതോ പടായ യാവ ഭങ്ഗാ ഉദ്ധം പന്നം പത്തന്തി നിപ്പരിയായതോ “ഉപ്പന്ന”തി വുച്ചതി. അനുഭവിത്ഥാ ഭവിത്ഥാ ച വിഗതം ഭൂത്ഥാവിഗതം. അനുഭവനഭവനാനി ഹി ഭവനസാമണ്ണേന ഭൂത്ഥാ-സദ്ദേന വുത്താനി. സാമണ്ണേമേവ ഹി ഉപസഗ്ഗേന വിസേസീയതി. ഇധ വിപാകാനുഭവനവസേന തദാരമ്മണം അവിപക്കവിപാകസ്സ സബ്ബമാ അവിഗതത്താ ഭവിത്ഥാവിഗതമത്തവസേന കമ്മഞ്ച “ഭൂത്ഥാവിഗതുപ്പന്ന”തി വുത്തം. ന അട്ഠസാലിനിയം വിയ രജ്ജനാദിവസേന അനുഭൂതാപഗതം ജവനം ഉപജ്ഞിത്ഥാ നിരുദ്ധതാവസേന ഭൂതാപഗതഞ്ച സങ്ഖതം ഭൂതാപഗതുപ്പന്നന്തി. തസ്ഥാ ഇധ ഓകാസകതുപ്പന്നം വിപാകമേവ വദതി, ന തത്ഥ വിയ കമ്മമ്പി. അട്ഠസാലിനിയത്ത്ഹി ഭൂതാവിഗതുപ്പന്നം ഓകാസകതുപ്പന്നഞ്ച അത്തമാ ദസ്സിതം. വുത്തത്ത്ഹി തത്ഥ (ധം സം അട്ഠം മ കാമാവചരക്കുസലപദഭാജനീയ) -

“ആരമ്മണരസം അനുഭവിത്ഥാ നിരുദ്ധം അനുഭൂതാപഗതസങ്ഖാതം ക്കുസലാക്കുസലം, ഉപാദാദിത്തയം അനുപ്താ നിരുദ്ധം ഭൂതാപഗതസങ്ഖാതം സേസസങ്ഖതഞ്ച ഭൂതാപഗതുപ്പന്നം നാമ. ‘യാനിസ്സ താനി പുണ്ണേ കതാനി കമ്മാനീ’തി ഏവമാദിനാ നയേന വുത്തം കമ്മം അതീതമ്പി സമാനം അത്തം വിപാകം പടിബാഹിത്ഥാ അത്തനോ വിപാകസ്സോകാസം കത്ഥാ റിത്തതാ, തഥാകതോകാസഞ്ച വിപാകം അനുപന്നമ്പി സമാനം ഏവം കതേ ഓകാസേ ഏകന്തേന ഉപജ്ഞതോ ഓകാസകതുപ്പന്നം നാമാ”തി.

ഇധ പന സമ്മോഹവിനോദനിയം വുത്തനയേനേവ ഭൂത്ഥാവിഗതുപ്പന്നം ഓകാസകതുപ്പന്നഞ്ച ദസ്സിതം. വുത്തത്ത്ഹി, സമ്മോഹവിനോദനിയം (വിഭം അട്ഠം രംഗ്ഗ) -

“കമ്മേ പന ജഹിതേ ആരമ്മണരസം അനുഭവിത്ഥാ നിരുദ്ധോ വിപാകോ ഭൂത്ഥാവിഗതം നാമ. കമ്മം ഉപജ്ഞിത്ഥാ നിരുദ്ധം ഭൂത്ഥാവിഗതം നാമ. തദുഭയമ്പി ഭൂത്ഥാവിഗതുപ്പന്നന്തി സങ്ഖ്യം ഗച്ഛതി. ക്കുസലാക്കുസലം കമ്മം അത്തകമ്മസ്സ വിപാകം പടിബാഹിത്ഥാ അത്തനോ വിപാകസ്സ ഓകാസം കരോതി. ഏവം കതേ ഓകാസേ വിപാകോ ഉപജ്ഞമാനോ ഓകാസകരണതോ പടായ ഉപ്പന്നോതി വുച്ചതി. ഇദം ഓകാസകതുപ്പന്നം നാമാ”തി.

തത്ഥ അട്ഠസാലിനിയായ അയമധിപ്പായോ - “സതിപി സബ്ബേസമ്പി ചിത്തുപ്പാദാനം സംവേദയിതസഭാവാ ആരമ്മണാനുഭവേന സവിപല്ലാസേ പന സന്താനേ ചിത്താഭിസങ്ഖാരവസേന പവത്തിതോ അബ്ധാകതേഹി വിസിട്ഠോ ക്കുസലാക്കുസലാനം സാതിസയോ വിസയാനുഭവനാകാരോ. യഥാ വികപ്പഗ്ഗാഹവസേന രാഗാഭീഹി തബ്ബിപക്ഖേഹി ച അക്കുസലം ക്കുസലഞ്ച നിപ്പരിയായതോ ആരമ്മണരസം അനുഭവതി, ന തഥാ വിപാകോ കമ്മവേഗക്ഖിത്തത്താ, നാപി കിരിയാ അഹേതുക്കാനം അതിദുബ്ബലതായ, സഹേതുക്കാനഞ്ച വീണകിലേസസ്സ ഛരളുഗ്ഗപേക്ഖാവതോ ഉപജ്ഞമാനാനം അതിസന്തവുത്തിത്താ, തസ്ഥാ രജ്ജനാദിവസേന ആരമ്മണരസാനുഭവനം സാതിസയന്തി അക്കുസലം ക്കുസലഞ്ച ഉപജ്ഞിത്ഥാ നിരുദ്ധതാസാമണ്ണേന സേസസങ്ഖതഞ്ച ഭൂതാപഗത”തി വുത്തം. സമ്മോഹവിനോദനിയായ പന വിപാകാനുഭവനവസേന തദാരമ്മണം അവിപക്കപാകസ്സ സബ്ബമാ അവിഗതത്താ ഭവിത്ഥാവിഗതമത്തവസേന

കമ്മഞ്ച ഭൂത്യാപഗതന്തി വുത്തം. തേനേവ തത്ത്വ ഓകാസകരുപ്പുന്നതി വിപാകമേവാഹ, ന കമ്മന്വി, തസ്മാ ഇയാപി സമ്മോഹവിനോദനിയം വുത്തനയേനേവ ഭൂത്യാപഗതരുപ്പുന്നം ഓകാസകരുപ്പുന്നഞ്ച വിഭത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

പഞ്ചക്വന്ധാ പന വിപസ്സനായ ഭൂമി നാമാതി സമ്മസന്നസ്സ റാനഭാവതോ വുത്തം. തേസൂതി അതീതാദിഭേദേസു. അനുസയിതകിലേസാതി അപ്പഹീനാ മഗ്ഗേന പഹാതഞ്ചാ അധിപ്പേതാ. തേനാഹ - “അതീതാ വാ...പേ... ന വത്തഞ്ചാ”തി. ഹോന്തു താവ “അതീതാ”തി വാ “പച്ചുപ്പുന്നാ”തി വാ ന വത്തഞ്ചാ, “അനാഗതാ”തി പന കസ്മാ ന വത്തഞ്ചാ, നനു കാരണലാഭേ ഉപ്പജ്ജനാരഹാ അപ്പഹീനട്ഠേന മാമഗതാ കിലേസാ അനുസയാതി വുച്ചന്തിതി? സച്ചമേതം, അനാഗതഭാവോപി നേസം ന പരിച്ഛിന്നോ ഇതരാനാഗതക്വന്ധാനം വിയാതി “അനാഗതാ വാതി ന വത്തഞ്ചാ”തി വുത്തം. യദി ഹി നേസം പരിച്ഛിന്നോ അനാഗതഭാവോ സിയാ, തതോ “പച്ചുപ്പുന്നാ, അതീതാ”തി ച വത്തഞ്ചാ സിയും, പച്ചയസമവായേ പന ഉപ്പജ്ജനാരഹതം ഉപാദായ അനാഗതഭാവോഹാരോ തത്ത്വ വേദിതഞ്ചോ.

ഇദം ഭൂമിലദ്ധുപ്പുന്നം നാമാതി ഇദം യമാവുത്തം കിലേസജാതം അപ്പഹീനട്ഠേന ഭൂമിലദ്ധുപ്പുന്നം നാമ കാരണലാഭേ സതി വിജ്ജമാനകിച്ചകരണതോ. താസു താസു ഭൂമിസൂതി മനുസ്സദേവാദിഅത്തഭാവസഞ്ചാതേസു ഉപാദാനക്വന്ധേസു. ആരമ്മണകരണവസേന ഹി ഭവന്തി ഏത്ഥ കിലേസാതി ഭൂമിയോ, ഉപാദാനക്വന്ധാ. അസമുഗ്ഘാതഗതാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം സന്താനേ അനുപ്പത്തിയമ്മതം അനാപാദിതതായ സമുഗ്ഘാതം സമുച്ഛേദം ന ഗതാതി അസമുഗ്ഘാതഗതാ. ഭൂമിലദ്ധുപ്പുന്നം നാമാതി ഏത്ഥ ലദ്ധഭൂമികം ഭൂമിലദ്ധന്തി വുത്തം അഗ്ഗിആഹിതോ വിയ. ഓകാസകരുപ്പുന്നസദ്ദേപി ച അട്ഠസാലിനിയം (ധം സം അട്ഠം ച കാമാവചരകുസലപദഭാജനിയ) ആഗതനയേന ഓകാസോ കതോ ഏതേന കുസലാകുസലകമ്മേന, ഓകാസോ കതോ ഏതസ്സ വിപാകസ്സാതി ച ദുവിധത്ഥേപി ഏവമേവ കതസദ്ദസ്സ പരനിപാതോ വേദിതഞ്ചോ. ഇയ പന ഓകാസകരുപ്പുന്നസദ്ദേന വിപാകസ്സേവ ഗഹിതത്താ “ഓകാസോ കതോ ഏതസ്സ വിപാകസ്സാ”തി ഏവം വിഗൃഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.

ഖണ്ണത്തയസമഞ്ചിതായ സമുദാചാരപ്പത്തം സമുദാചാരുപ്പുന്നം. തേനാഹ - “സമ്പതി വത്തമാനംയേവാ”തി. ആരമ്മണം അധിഗൃയ്ഹ ദള്ഠഹം ഗഹേത്യാ പവത്തം ആരമ്മണാധിഗൃഹിതുപ്പുന്നം. വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനവസേന അപ്പഹീനാ അവിക്ഖമ്ഭിതാ. സമുച്ഛേദപ്പഹാനവസേന അപ്പഹീനാ അസമുഗ്ഘാതിതാ. നിമിത്തഗ്ഗാഹവസേന ആരമ്മണസ്സ അധിഗൃഹിതത്താ തം ആരമ്മണം അനുസ്സരിതാനുസ്സരിതക്വണ്ണേ കിലേസുപ്പത്തിഹേതുഭാവേന ഉപതിട്ഠനതോ അധിഗൃഹിതമേവ നാമം ഹോതീതി ആഹ - “ആരമ്മണസ്സ അധിഗൃഹിതത്താ”തി. ഏത്ഥ ച ആഹാടവിരരുക്ഖോ വിയ നിമിത്തഗ്ഗാഹവസേന അധിഗൃഹിതം ആരമ്മണം, അനാഹാടവിരരുക്ഖോ വിയ അവിക്ഖമ്ഭിതതായ അന്തോഗതകിലേസആരമ്മണം ദട്ഠഞ്ചം. നിമിത്തഗ്ഗാഹികാ അവിക്ഖമ്ഭിതകിലേസാ വാ പുഗ്ഗലാ വാ ആഹാടാനാഹാടവിരരുക്ഖവസദിസാ. പുരിമനയേനേവാതി അവിക്ഖമ്ഭിതരുപ്പന്നേ വുത്തനയേനേവ. വിത്ഥാരേതഞ്ചന്തി “ഇമസ്ഥിം നാമ റാനേ നുപ്പജ്ജിസ്സന്തി”തി ന വത്തഞ്ചാ. കസ്മാ? അസമുഗ്ഘാതിതത്താ. യമാ കിം? യമാ സചേ വിരരുക്ഖം കുറാരിയാ ആഹനേയ്യും, ഇമസ്ഥിം നാമ റാനേ വീരം ന നിക്ഖമേയ്യാതി ന വത്തഞ്ചം, ഏവം. ഇദം അസമുഗ്ഘാതിതുപ്പുന്നം നാമാതി ഏവം യോജേത്യാ വിത്ഥാരേതഞ്ചം.

ഇമേസു ഉപ്പന്നേസൂതി യമാവുത്തേസു അട്ഠസു ഉപ്പന്നേസു. ഇദം ന മഗ്ഗവജ്ജ്യാം അപ്പഹാതഞ്ചവത്ത്വത്താ. മഗ്ഗവജ്ജ്യാം മഗ്ഗേന പഹേയുവത്ത്വത്താ. രത്തോതി രാഗേന സമന്നാഗതോ. ഏസ നയോ ദുട്ഠോ മുള്ഘോതി ഏത്ഥാപി. വിനിബദ്ധോതി മാനസംയോജനേന വിരൂപം നിബന്ധിതോ. പരാമട്ഠോതി ദിട്ഠിപരാമാസേന ധമ്മസഭാവം അതിക്കമ്മ പരതോ ആമട്ഠോ. അനിട്ഠംഗ്ഗതോതി നിട്ഠം അഗതോ, സംസയാപന്നോതി അത്ഥോ. മാമഗതോതി അനുസയവസേന ദള്ഠഹതം ഉപഗതോ. യുഗനദ്ധാതി പഹാതഞ്ചപ്പഹായകയുഗേ നദ്ധാ വിയ വത്തനകാ ഏകകാലികത്താ. സംകിലേസികാതി സംകിലേസധമ്മസഹിതാ.

പാളിയത്തി പടിസമ്ഭിദാപാളിയം (പടിം മം ൩.൨൧). തികാലികേസുപി കിലേസേസു വായാമാഭാവദസ്സനത്ഥം അജാതഫലരുണരുക്ഖോ പാളിയം നിദസ്സിതോ, അട്ഠകമായം പന ജാതോ സത്തോ അസമുദാഹടകിലേസോ നാമ നത്ഥീതി “ജാതഫലരുക്ഖേന ദീപേതബ്ബ”ന്തി വത്ഥാ തമത്ഥം വിവരിതും “യഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. അഥ വാ മഗ്ഗേന പഹീനകിലേസാനമേവ അതീതാദിഭേദേന തിയാ നവത്തബ്ബതം പാക്കടം കാതും അജാതഫലരുക്ഖോ ഉപമാവസേന പാളിയം ആഭതോ, അതീതാദീനം അപ്പഹീനതാദസ്സനത്ഥസി “ജാതഫലരുക്ഖേന ദീപേതബ്ബ”ന്തി അട്ഠകമായം വുത്തം. തത്ഥ യഥാ അച്ഛിന്നേ രുക്ഖേ നിബ്ബത്തനാരഹാനി ഫലാനി ഛരിന്നേ അനുപ്പജ്ജമാനാനി കദാചി സസഭാവാനി അഹേസും, ഹോന്തി, ഭവിസ്സന്തി വാതി അതീതാദിഭാവേന ന വത്തബ്ബാനി, ഏവം മഗ്ഗേന പഹീനകിലേസാ ച ദട്ഠബ്ബാ മഗ്ഗേ അനുപ്പന്നേ ഉപ്പത്തിരഹാനം ഉപ്പന്നേ സബ്ബേന സബ്ബം അഭാവതോ . യഥാ ച ഛേദേ അസതി ഫലാനി ഉപ്പജ്ജിസ്സന്തിതി ഛേദനസ്സ സാത്ഥകതാ, ഏവം മഗ്ഗഭാവനായ ച സാത്ഥകതാ യോജേതബ്ബാ. നാപി ന പജഹതീതി ഉപ്പജ്ജനാരഹാനം പജഹനതോ വുത്തം. ഉപ്പജ്ജിതാതി ലക്ഖണേ ത്യാ-സദ്ദോ. മഗ്ഗസ്സ ഉപ്പജ്ജനകിരിയായ ഹി സമുദയപ്പഹാനനിബ്ബാനസച്ചികരണകിരിയാ വിയ ഖണ്ഡാനം പരിജാനനകിരിയാ ലക്ഖിയതി.

തേപി പജഹതിയേവാതി യേ തേഹി കിലേസേഹി ജനേതബ്ബാ ഉപാദിനക്ഖണ്ഡാ, തേപി പജഹതിയേവ തന്നിമിത്തസ്സ അഭിസഞ്ചാരവിത്താണസ്സ നിരോധനതോ. തേനാഹ - “വുത്തബി ചേത”ന്തിആദി. അഭിസഞ്ചാരവിത്താണസ്സ നിരോധേനാതി കമ്മവിത്താണസ്സ അനുപ്പത്തിയമ്മതാപാദനേന. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം സോതാപത്തിമഗ്ഗത്താണേ ഹേതുഭൂതേ. ഏതേതി നാമരൂപസഞ്ചിതാ സഞ്ചാരാ. സബ്ബഭവേഹി വുട്ഠാതിയേവാതിപി വദന്തിതി അരഹത്തമഗ്ഗോ സബ്ബഭവേഹി വുട്ഠാതിയേവാതി വദന്തി തദുപ്പത്തിതോ ഉദ്ധം ഭവുപപത്തിയാ കിലേസസ്സപി അഭാവതോ.

ഏകചിത്തക്ഖണികത്താ മഗ്ഗസ്സാതി അധിപ്പായേന “കഥം അനുപ്പന്നാനം...പേ... റിതിയാ ഭാവനാ ഹോതീ”തി പുച്ഛതി. മഗ്ഗപ്പവത്തിയായേവ ഉഭയകിച്ചസിദ്ധിതോ ആഹ - “മഗ്ഗപ്പവത്തിയായേവാ”തി. മഗ്ഗോ ഹീതിആദിനാ തമത്ഥം വിവരതി. അനുപ്പന്നോ നാമ വുച്ഛതി, തസ്ഥാ തസ്സ ഭാവനാ അനുപ്പന്നാനം ഉപ്പാദായ ഭാവനാ വുത്താതി യോജേതബ്ബാ. വത്തും വട്ടതീതി യാവതാ മഗ്ഗസ്സ പവത്തിയേവ റിതി, തത്തകാനേവ നിബ്ബത്തിതലോകുത്തരാനി.

൩൯൮-൪൦൧. കത്തുകമ്യതാഹരണം അധിപതിം കരിത്ഥാ പടിലദ്ധസമാധി ഛന്ദസമാധിതി ആഹ - “ഛന്ദം നിസ്സായ പവത്തോ സമാധി ഛന്ദസമാധി”തി പധാനസഞ്ചാരാതി ചതുകിച്ചസാധകസ്സ സമ്മപ്പധാനവീരിയസ്സേതം അധിവചനം. തേനാഹ - “പധാനഭൂതാ സഞ്ചാരാ പധാനസഞ്ചാരാ”തി. തത്ഥ പധാനഭൂതാതി വീരിയഭൂതാ. സഞ്ചയതസഞ്ചാരാദിനിവത്തനത്ഥം പധാനഗ്ഗഹണന്തി. അഥ വാ തം തം വിസേസം സഞ്ചരോതീതി സഞ്ചാരോ, സബ്ബം വീരിയം. തത്ഥ ചതുകിച്ചസാധകതോ സേസനിവത്തനത്ഥം പധാനഗ്ഗഹണന്തി, പധാനഭൂതാ സേട്ഠഭൂതാതി അത്ഥോ. ചതുബ്ബിധസ്സ പന വീരിയസ്സ അധിപ്പേതത്താ ബഹുവചനനിദ്ദേസോ കതോ. തേഹി ധമ്മേഹിതി ഛന്ദസമാധിനാ പധാനസഞ്ചാരേഹി ച. ഇദ്ധിപാദന്തി ഏത്ഥ ഇജ്ജന്ത്യതീതി ഇദ്ധി, സമിജ്ജന്ത്യതി നിപ്ഫജ്ജതീതി അത്ഥോ. ഇജ്ജന്ത്യന്തി വാ ഏതായ സത്താ ഇദ്ധാ വുദ്ധാ ഉക്കംസഗതാ ഹോന്തിതിപി ഇദ്ധി. പഠമേനത്ഥേന ഇദ്ധി ഏവ പാദോ ഇദ്ധിപാദോ, ഇദ്ധികോട്ഠാസോതി അത്ഥോ. ദുതിയേനത്ഥേന ഇദ്ധിയാ പാദോതി ഇദ്ധിപാദോ, പാദോതി പതിട്ഠാ, അധിഗമുപായോതി അത്ഥോ. തേന ഹി യസ്ഥാ ഉപരൂപരിവിസേസസഞ്ചാരം ഇദ്ധിം പജ്ജന്തി പാപുണന്തി, തസ്ഥാ പാദോതി വുച്ഛതി. തേനാഹ - “ഇദ്ധിയാ പാദം, ഇദ്ധിഭൂതം വാ പാദം ഇദ്ധിപാദ”ന്തി.

അഥ വാ ഇദ്ധിപാദന്തി നിപ്ഫത്തിപരിയായേന ഇജ്ജന്ത്യനട്ഠേന, ഇജ്ജന്ത്യന്തി ഏതായ സത്താ ഇദ്ധാ വുദ്ധാ ഉക്കംസഗതാ ഹോന്തിതി ഇമിനാ വാ പരിയായേന ഇദ്ധിതി സഞ്ചം ഗതാനം ഉപചാരജ്ജന്ത്യനാദികുസലചിത്തസമ്പയുത്താനം ഛന്ദസമാധിപധാനസഞ്ചാരാനം അധിട്ഠാനട്ഠേന പാദഭൂതം സേസചിത്തചേതസിക്രാസിന്തി അത്ഥോ. തേനേവ ഇദ്ധിപാദവിഭജ്ജേ (വിഭം ൪൩൪-൪൩൭) “ഇദ്ധിപാദോതി തഥാഭൂതസ്സ വേദനാക്ഖണ്ഡോ...

പേ... വിത്താണക്ഖണ്ഡോ"തി വുത്തം. സാ ഏവ ച തമാവുത്താ ഇദ്ധി യസ്മാ ഹേട്ഠിമാ ഹേട്ഠിമാ ഉപരിമായ ഉപരിമായ തയോ ഛന്ദസമാധിപ്പയാനസഞ്ചാരാ പാദഭൂതാ അധിട്ഠാനഭൂതാ, തസ്മാ വുത്തം "ഇദ്ധിഭൂതം വാ പാദ"ന്തി. തമാ ഹേട്ഠാ ധമ്മാ ഇദ്ധിപി ഹോന്തി ഇദ്ധിപാദാപി, സേസാ പന സമ്പയുത്തകാ ചത്താരോ ഖണ്ഡാ ഇദ്ധിപാദായേവ. വീരിയചിത്തവീമംസാസമാധിപ്പയാനസഞ്ചാരസഞ്ചാതാപി തയോ തയോ ധമ്മാ ഇദ്ധിപി ഹോന്തി ഇദ്ധിപാദാപി, സേസാ പന സമ്പയുത്തകാ ചത്താരോ ഖണ്ഡാ ഇദ്ധിപാദായേവ.

അപിച പുണ്ണഭാഗോ പുണ്ണഭാഗോ ഇദ്ധിപാദോ നാമ, പടിലാഭോ പടിലാഭോ ഇദ്ധി നാമാതി വേദിതബ്ബാ. അയമത്ഥോ ഉപചാരേണ വാ വിപസ്സനായ വാ ദീപേതബ്ബോ. പഠമജ്ജ്യാനപരികമ്മഞ്ഹി ഇദ്ധിപാദോ നാമ, പഠമജ്ജ്യാനം ഇദ്ധി നാമ. ദുതിയത്ഥാന... തതിയത്ഥാന... ചതുത്ഥത്ഥാന... ആകാസാനഞ്ചായതന... വിത്താണഞ്ചായതന... ആകിഞ്ചഞ്ഞായതന... നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനപരികമ്മം ഇദ്ധിപാദോ നാമ, നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനം ഇദ്ധി നാമ. സോതാപത്തിമഗ്ഗസ്സ വിപസ്സനാ ഇദ്ധിപാദോ നാമ, സോതാപത്തിമഗ്ഗോ ഇദ്ധി നാമ. സകദാഗാമി-അനാഗാമി-അരഹത്തമഗ്ഗസ്സ വിപസ്സനാ ഇദ്ധിപാദോ നാമ, അരഹത്തമഗ്ഗോ ഇദ്ധി നാമ. പടിലാഭേനപി ദീപേതും വട്ടതിയേവ. പഠമജ്ജ്യാനഞ്ഹി ഇദ്ധിപാദോ നാമ, ദുതിയജ്ജ്യാനം ഇദ്ധി നാമ. ദുതിയജ്ജ്യാനം ഇദ്ധിപാദോ നാമ, തതിയജ്ജ്യാനം ഇദ്ധി നാമ...പേ... അനാഗാമിമഗ്ഗോ ഇദ്ധിപാദോ നാമ, അരഹത്തമഗ്ഗോ ഇദ്ധി നാമ.

സേസേസുപീതി വീരിയസമാധിആദിസുപി. തത്ഥ ഹി വീരിയം, ചിത്തം, വീമംസം അധിപതിം കരിത്ഥാ പടിലദ്ധസമാധി വീരിയസമാധി, ചിത്തസമാധി, വീമംസാസമാധിതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഛന്ദാദീസു ഏകന്തി ഛന്ദാദീസു ചതുസു ആദിതോ വുത്തത്താ ആദിഭൂതം ഏകം പധാനം ഛന്ദന്തി അധിപ്പായോ. തേനേവാഹ - "തദാസ്സ പഠമിദ്ധിപാദോ"തി. ഏവം സേസാപീതി ഏതേന വീരിയം ചിത്തം വീമംസം നിസ്സായ വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്ഥാ അരഹത്തം പാപുണ്ണാനം വസേന ദുതിയവീരിയിദ്ധിപാദാദയോ യോജേതബ്ബാതി ദസ്സേതി. ഇമിനാ ഹി സുത്തന്തേന ചതുനം ഭിക്ഖുനം മത്ഥകപ്പത്തം കമ്മട്ഠാനം ദസ്സിതം. ഏകോ ഹി ഭിക്ഖു ഛന്ദം അവസ്സയതി, കത്തുകമ്യതാകുസലധമ്മച്ഛന്ദേന അത്ഥനിപ്ഫത്തിയം സതി "അഹം ലോകുത്തരധമ്മം നിബ്ബത്തേസ്സാമി, നത്ഥി മയ്ഹം ഏതസ്സ നിബ്ബത്തനേ ഭാരോ"തി ഛന്ദം ജേട്ഠകം ഛന്ദം ധൂരം ഛന്ദം പുണ്ണഗ്ഗമം കത്ഥാ ലോകുത്തരധമ്മം നിബ്ബത്തേതി. ഏകോ വീരിയം അവസ്സയതി, ഏകോ ചിത്തം, ഏകോ പഞ്ചം അവസ്സയതി, പഞ്ചായ അത്ഥനിപ്ഫത്തിയം സതി "അഹം ലോകുത്തരധമ്മം നിബ്ബത്തേസ്സാമി, നത്ഥി മയ്ഹം ഏതസ്സ നിബ്ബത്തനേ ഭാരോ"തി പഞ്ചം ജേട്ഠകം പഞ്ചം ധൂരം പഞ്ചം പുണ്ണഗ്ഗമം കത്ഥാ ലോകുത്തരധമ്മം നിബ്ബത്തേതി.

കഥം? യഥാ ഹി ചതുസു അമച്ചപുത്തേസു റാനന്തരം പത്ഥേത്ഥാ വിചരന്തേസു ഏകോ ഉപട്ഠാനം അവസ്സയതി, ഏകോ സുരഭാവം, ഏകോ ജാതിം, ഏകോ മന്തം. കഥം? തേസു ഹി പഠമോ ഉപട്ഠാനേ അപ്പമാദകാരിതായ അത്ഥനിപ്ഫത്തിയാ സതി ലബ്ഭമാനം "ലച്ഛാമേതം റാനന്തര"ന്തി ഉപട്ഠാനം അവസ്സയതി. ദുതിയോ ഉപട്ഠാനേ അപ്പമത്തോപി "ഏകച്ചോ സഞ്ചാമേ പച്ചുപട്ഠിതേ സഞ്ചാതും ന സക്കോതി, അവസ്സം പന രത്തോ പച്ചന്തോ കുപ്പിസ്സതി, തസ്ഥിം കുപ്പിതേ രഥസ്സ പുരതോ കമ്മം കത്ഥാ രാജാനം ആരാധേത്ഥാ ആഹാരാപേസ്സാമേതം റാനന്തര"ന്തി സുരഭാവം അവസ്സയതി. തതിയോ "സുരഭാവേപി സതി ഏകച്ചോ ഹീനജാതികോ ഹോതി, ജാതിം സോധേത്ഥാ റാനന്തരം ദേന്തോ മയ്ഹം ദസ്സതീ"തി ജാതിം അവസ്സയതി. ചതുത്ഥോ "ജാതിമാപി ഏകോ അമന്തനിയോ ഹോതി, മന്തേന കത്തഞ്ചകിച്ചേ ഉപ്പന്നേ ആഹാരാപേസ്സാമേതം റാനന്തര"ന്തി മന്തം അവസ്സയതി. തേ സഞ്ചേപി അത്തനോ അത്തനോ അവസ്സയബലേന റാനന്തരാനി പാപുണ്ണിംസു.

തത്ഥ ഉപട്ഠാനേ അപ്പമത്തോ ഹുത്ഥാ റാനന്തരം പത്തോ വിയ ഛന്ദം അവസ്സായ കത്തുകമ്യതാകുസലധമ്മച്ഛന്ദേന "അത്ഥനിപ്ഫത്തിയം സതി അഹം ലോകുത്തരധമ്മം നിബ്ബത്തേസ്സാമി, നത്ഥി മയ്ഹം ഏതസ്സ നിബ്ബത്തനേ സാരോ"തി ഛന്ദം ജേട്ഠകം ഛന്ദം

ധൂരം ഛന്ദഃ പുണ്യഗമം കത്വാ ലോകുത്തരയമ്മനിബൃത്തകോ ദദ്യോ രത്നപാലത്വേരോ (മം നിം ൨.൨൯൩ ആദയോ) വിയ. സോ ഹി ആയസ്മാ “ഛന്ദേ സതി കഥം നാനുജാനിസ്തന്തി”തി സത്താഹമ്പി ഭത്താനി അഭ്യുജ്ജിതാ മാതാപിതരോ അനുജാനാപേത്വാ പബ്ജിതാ ഛന്ദമേവ അവസ്തായ ലോകുത്തരയമ്മം നിബൃത്തേസി. സൂരഭാവേന രാജാനം ആരാധേത്വാ റാനന്തരം പത്തോ വിയ വീരിയം ജേട്കം വീരിയം ധൂരം വീരിയം പുണ്യഗമം കത്വാ ലോകുത്തരയമ്മനിബൃത്തകോ ദദ്യോ സോണത്വേരോ (മഹാവം ൨൪൩ ആദയോ) വിയ. സോ ഹി ആയസ്മാ വീരിയം ധൂരം കത്വാ ലോകുത്തരയമ്മം നിബൃത്തേസി.

ജാതിസമ്പത്തിയാ റാനന്തരം പത്തോവിയ ചിത്തം ജേട്കം ചിത്തം ധൂരം ചിത്തം പുണ്യഗമം കത്വാ ലോകുത്തരയമ്മനിബൃത്തകോ ദദ്യോ സമഭൂതത്വേരോ (മേരഗം അട് ൨ സമഭൂതത്വേരഗാമാവണ്ണനാ) വിയ. സോ ഹി ആയസ്മാ ചിത്തം ജേട്കം ചിത്തം ധൂരം ചിത്തം പുണ്യഗമം കത്വാ ലോകുത്തരയമ്മം നിബൃത്തേസി. മന്തം അവസ്തായ റാനന്തരം പത്തോ വിയ വീര്യം ജേട്കം വീര്യം ധൂരം വീര്യം പുണ്യഗമം കത്വാ ലോകുത്തരയമ്മനിബൃത്തകോ ദദ്യോ മേരോ മോഘരാജാ (സും നിം ൧൧൨൨ ആദയോ; ചൂളനിം മോഘരാജമാണവപുഷ്ലാനിദ്രേസോ വൃത) വിയ. സോ ഹി ആയസ്മാ വീര്യം ജേട്കം വീര്യം ധൂരം വീര്യം പുണ്യഗമം കത്വാ ലോകുത്തരയമ്മം നിബൃത്തേസി. തസ്സ ഹി ഭഗവാ “സുന്തതോ ലോകം അപേക്വസ്സു”തി (സും നിം ൧൧൨൪; ചൂളനിം മോഘരാജമാണവപുഷ്ലാനിദ്രേസോ വൃവ) സുന്തതാകഥം കഥേസി. പത്താനിസ്തിതമാനനിഗൃഹത്വഞ്ച ദിക്ഖത്തും പൂഷ്ലിതോ പഞ്ഹം ന കഥേസി. ഏതഥ ച പുനപ്സുനം ഛന്ദുപ്പാദനം തോസനം വിയ ഹോതീതി ഛന്ദസ്സ ഉപ്താനസദിസതാ വുത്താ, മാമഭാവതോ വീരിയസ്സ സൂരത്തസദിസതാ, “ഛന്ദാരാധിപതി രാജാ”തി (ധം പം അട് ൨.ഏരകപത്തനാഗരാജവത്സു) വചനതോ പുണ്യഗമതാ ചിത്തസ്സ വിസിട്ജാതിസദിസതാ.

൪൦൨-൪൦൬. അത്തനോ സദ്ധാധൂരേതി അത്തനോ സദ്ധാകിച്ചേ സദുഹനകിരിയായ. ഇന്ദ്രം കാതേതിതി അനുവത്തനവസേന സമ്പയുത്തയമ്മേസു ഇന്ദ്രം കാതേതി, തസ്മാ ആധിപതേയ്തേന സദ്ധാ ഏവ ഇന്ദ്രിയന്തി സദ്ധിന്ദ്രിയം. തഥാ വീരിയാദിനം സകസകകിച്ചേസുതി ആഹ - “വീരിയിന്ദ്രിയാദിസുപി ഏസേവ നയോ”തി. വിസോധേനോതി വിപക്ഖവിവജ്ജനസപക്ഖനിസേവനസരിക്ഖുപനിസ്സയസങ്ഗഹ്നലക്ഖണേഹി തീഹി കാരണേഹി വിസോധനവസേന സോധേനോ.

അസ്സലേ പുഗ്ഗലേ പരിവജ്ജയതോതി ബുദ്ധാദിസു പസാദസിനേഹാഭാവേന സദ്ധാരഹിതേ ലുഖപുഗ്ഗലേ സബ്ബസോ വജ്ജയതോ. സലേ പുഗ്ഗലേ സേവതോതി ബുദ്ധാദിസു സദ്ധാധിമുത്തേ വക്ഖലിത്വേരസദിസേ സേവതോ. പസാദനിയേതി പസാദാവഹേ സമ്പസാദനിയസുത്താദികേ (ദീം നിം ൩.൧൪൧ ആദയോ). പച്ചവേക്ഖതോതി പാളിതോ അത്ഥതോ ച പതി പതി അപേക്ഖന്തസ്സ ചിന്തേന്തസ്സ. വിസുജ്ജ്വതീതി പടിപക്ഖമലവിഗമതോ പച്ചയവസേന സഭാവസംസുദ്ധിതോ വിസുദ്ധഫലനിബൃത്തിതോ ച സദ്ധിന്ദ്രിയം വിസുജ്ജ്വതീ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. സമ്മപ്പയാനേതി സമ്മപ്പയാനപ്പടിസംയുത്തേ (സം നിം ൫.൩൧൧-൩൩൨ ആദയോ) സുത്തന്തേ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. ത്യാനവിമോക്ഖേതി പഠമജ്ജ്യാനാദിജ്ജ്യാനാനി ചേവ പഠമവിമോക്ഖാദിവിമോക്ഖേ ച. കാമഞ്ചേതഥ ത്യാനാനിയേവ വിമോക്ഖാ, പവത്തിആകാരവസേന പന വിസും ഗഹണം.

ഗമ്ഭീരഞ്ചരിയന്തി ഗമ്ഭീരാനം ഞാണാനം പവത്തിടാനം. തേനാഹ - “സന്ഹസുഖമ”തിആദി. ഖണ്ഡന്തരന്തി സഭാവജാതിഭൂമിആദിവസേന ഖണ്ഡാനം നാനത്തം. ഏസ നയോ സേസേസുപി. അകതാഭിനിവേസോതി പുണ്യേ അകതഭാവനാഭിനിവേസോ. സദ്ധാധൂരാദിസുതി സദ്ധാധൂരേ പത്താധൂരേ ച. അവസാനേതി ഭാവനാപരിയോസാനേ. വിവദ്വേതാതി സങ്ഖാരാരമ്മണതോ വിവദ്വേതാ നിബ്ബാനം ആരമ്മണം കത്വാ. അരഹത്തം ഗംഗഹാതീതി മഗ്ഗപരമ്പരായ അരഹത്തം ഗംഗഹാതി. അകമ്പിയട്നോതി പടിപക്ഖേഹി അകമ്പിയഭാവേന. ഏതേനേവസ്സ സമ്പയുത്തയമ്മേസു മിരഭാവോപി വിഭാവീതോ

ദട്ഞ്ചോ. ന ഹി സമ്പയുത്തയമ്മേസു മിരഭാവേന വിനാ പടിപക്ഖേഹി അകമ്പിയതാ സമ്ഭവതി. സമ്പയുത്തയമ്മേസു മിരഭാവേനേവ ഹി അകുസലാനം അബ്ധാകതാനഞ്ച നേസം ബലവഭാവുപപത്തി. അസ്സദ്ധിയേതി അസ്സദ്ധിയഹേതു. നിമിത്തത്ഥേ ഹേതം ഭുജ്ജവചനം. ഏസ നയോ സേസേസുപി.

൪൧൮. ആദിപദാനന്തി സതിആദിപദാനം. സരണട്ഞ്ചോതി ചിരകതചിരഭാസിതാനം അനുസ്സരണട്ഞ്ചേ. ഉപട്ഞ്ചാനലക്ഖണാതി കായാദീസു അസുഭാകാരാദിസല്ലക്ഖണമുഖേന തത്ഥ ഉപതിട്ഞ്ചസഭാവാ. ഉപതിട്ഞ്ചഞ്ച ആരമ്മണ്ണം ഉപഗത്ഥാ റാനം, അവിസ്സജ്ജനം വാ ആരമ്മണ്ണം. അപിലാപനലക്ഖണാതി അസമ്മുസ്സനസഭാവാ, ഉദകേ അലാബു വിയ ആരമ്മണ്ണേ പ്പവിത്ഥാ ഗത്തും അപ്പദാനം, പാസാണസ്സ വിയ നിചുലസ്സ ആരമ്മണ്ണസ്സ റപനം സാരണം അസമ്മുട്ഞ്ചരണം അപിലാപനം. സാപതേയ്യന്തി സന്തകം. അപിലാപനം അസമ്മുട്ഞ്ചം കരോതി അപിലാപേതി, സായം പാതഞ്ച രാജാനം ഇസ്സരിയസമ്പത്തിം സല്ലക്ഖാപേതി സാരേതീതി അത്ഥോ. കണ്ഹസുക്കസപ്പടിഭാഗേ യമ്മേതി കണ്ഹസുക്കസഞ്ചാതേ സപ്പടിഭാഗേ യമ്മേ. കണ്ഹോ ഹി യമ്മോ സുക്കേന, സുക്കോ ച കണ്ഹേന സപ്പടിഭാഗോ. വിത്ഥാര-സദ്ദോ ആദിസദ്ദത്ഥോ. തേന “ഇമേ ചത്താരോ യമ്മാ സമ്മപ്പയാനാ, ഇമേ ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ, ഇമാനി പഞ്ചിത്രിയാനി, ഇമാനി പഞ്ച ബലാനി, ഇമേ സത്ത ബോജ്ജത്ഥഗ്ഗാ, അയം അരിയോ അട്ഞ്ചഗികോ മഗ്ഗോ, അയം സമഥോ, അയം വിപസ്സനാ, അയം വിജ്ജാ, അയം വിമുത്തി, ഇമേ ലോകുത്തരയമ്മാതി ഏവം വോ, മഹാരാജ, അപിലാപനലക്ഖണാ സതീ”തി (മി° പ° ൨.൧.൧൩) ഇമം പാളിസേസം സഞ്ചഗണ്ഹാതി. മേരേനാതി നാഗസേനത്ഥേരേന. സോ ഹി യമ്മാനം കിച്ചം ലക്ഖണം കത്ഥാ അസ്സേതി “അപിലാപനലക്ഖണാ സതി, ആകോടനലക്ഖണോ വിതക്കോ”തിആദിനാ. ഏവഞ്ഹി യമ്മാ സുബോധാ ഹോന്തിതി. സമ്മോസപച്ചനീകം കിച്ചം അസമ്മോസോ, ന സമ്മോസാഭാവമത്തന്തി ആഹ - “അസമ്മോസരസാ വാ”തി. യസ്സ യമ്മസ്സ ബലേന സമ്പയുത്തയമ്മാ ആരമ്മണ്ണാഭിമുഖാ ഭവന്തി, സാ സതി. തസ്മാ സാ തേസം ആരമ്മണ്ണാഭിമുഖഭാവം പച്ചുപട്ഞ്ചാപേസി, സയം വാ ആരമ്മണ്ണാഭിമുഖഭാവേന പച്ചുപതിട്ഞ്ചതീതി വുത്തം - “ഗോചരാഭിമുഖിഭാവപച്ചുപട്ഞ്ചാനാ”തി. സമ്മാ പസത്ഥോ ബോജ്ജത്ഥഗ്ഗോതി സമ്ബോജ്ജത്ഥഗ്ഗോ. ബോധിയാ വക്ഖമാനായ യമ്മസാമഗ്ഗിയാ, ബോധിസ്സ വാ അരിയസാവകസ്സ അഞ്ചോതി ബോജ്ജത്ഥഗ്ഗോ. യാ ഹീതിആദിനാ തമേവ സഞ്ചേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരതി. “യാ ഹി അയം യമ്മസാമഗ്ഗീ”തി ഏതസ്സ “ബോധീതി വുച്ചതീ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. യമ്മസാമഗ്ഗിയാതി യമ്മസമുഹേന, യായ യമ്മസാമഗ്ഗിയാതി സമ്ബന്ധോ. പതിട്ഞ്ചാനായുഹനാ ഓഘതരണസുത്തവണ്ണനായം (സം° നി° അട്ഞ്ച ൧.൧.൧) “കിലേസവസേന പതിട്ഞ്ചാനം, അഭിസഞ്ചാരവസേന ആയുഹനാ. തണ്ഹാ ദിട്റിവസേന പതിട്ഞ്ചാനം, അവസേസകിലേസാഭിസഞ്ചാരേഹി ആയുഹനാ. തണ്ഹാവസേന പതിട്ഞ്ചാനം, ദിട്റിവസേന ആയുഹനാ. സസ്സതദിട്റിയാ പതിട്ഞ്ചാനം, ഉച്ഛേദദിട്റിയാ ആയുഹനാ. ലീനവസേന പതിട്ഞ്ചാനം, ഉദ്ധച്ചവസേന ആയുഹനാ. കാമസുഖല്ലികാനുയോഗവസേന പതിട്ഞ്ചാനം, അത്തകിലമമാനുയോഗവസേന ആയുഹനാ. സബ്ബാകുസലാഭിസഞ്ചാരവസേന പതിട്ഞ്ചാനം, സബ്ബലോകിയകുസലാഭിസഞ്ചാരവസേന ആയുഹനാ”തി ഏവം വുത്തേസു സത്തസു പകാരേസു ഇയ അവുത്താനം വസേന വേദിതബ്ബാ. പടിപക്ഖഭൂതായാതി ഏതഥ ലീനപ്പതിട്ഞ്ചാനകാമസുഖല്ലികാനുയോഗഉച്ഛേദാഭിനിവേസാനം യമ്മവിചയവീരിയപീതിപ്പയാനാ യമ്മസാമഗ്ഗീ പടിപക്ഖോ, ഉദ്ധച്ചായുഹനഅത്തകിലമമാനുയോഗസസ്സതാഭിനിവേസാനം പസ്സദ്ധിസമാധിഉപേക്ഖാപയാനാ യമ്മസാമഗ്ഗീ പടിപക്ഖോ. സതി പന ഉഭയത്ഥാപി ഇച്ഛിതബ്ബാ. തഥാ ഹി സാ “സബ്ബത്ഥികാ”തി വുത്താ.

കിലേസസന്താനനിദായ ഉട്ഞ്ചതീതി ഏതേന സിവാപ്പത്തവിപസ്സനായ സഹഗതാനമ്പി സതിആദിനം ബോജ്ജത്ഥഗ്ഗഭാവം ദസ്സേതി. വുട്ഞ്ചാനഗാമിനിവിപസ്സനാ ഹി കിലേസേ നിരോധേന്തീ ഏവ പവത്തതീതി. ചത്താരിവാതിആദിനാ പന മഗ്ഗഫലസഹഗതാനം ബോജ്ജത്ഥഗ്ഗഭാവം ദസ്സേതി. സത്തഹി ബോജ്ജത്ഥഗ്ഗേഹി ഭാവിതേഹി സച്ചുപ്പടിവേധോ ഹോതീതി കഥമിദം ജാനിതബ്ബന്തി ചോദനം സന്ധായാഹ - “യഥാഹാ”തിആദി. ത്യാനഞ്ചമഗ്ഗഞ്ചാദയോ വിയാതി ഏതേന ബോധിബോജ്ജത്ഥഗ്ഗസദ്ദാനം

സമുദായാവയവവിസയം ദണ്ഡേതി. സേനാഗ്രാമംഗാദയോ വിയാതി ഏതേന പുഗ്ഗലപത്തത്തിയാ അവിജ്ഞാനപത്തത്തിഭാവം ദണ്ഡേതി.

ബോധായ സംവത്തന്തിതി ബോജ്ഞാഗാതി കാരണമോ അഗ്നസദോതി കത്വാ വൃത്തം. ബുജ്ഞാഗാതി ബോധിയോ, ബോധിയോ ഏവ അഗ്നാനി ബോജ്ഞാഗാതി വൃത്തം - “ബുജ്ഞാഗാതി ബോജ്ഞാഗാതി”തി. വിപസ്സനാദിനം കാരണാദിനം ബുജ്ഞാഗാതി ബുജ്ഞാഗാതി സച്ചാനം അനുരൂപം പച്ചക്ഖഭാവേന പടിമുഖം അവിപരീതതായ സമ്മാ ച ബുജ്ഞാഗാതി ഏവം അത്ഥവിസേസഭിപക്ഷേഹി ഉപസഗ്ഗേഹി “അനുബുജ്ഞാഗാതി”തിആദി വൃത്തം. ബോധിസദോ ഹി സബുവിസേസയുത്തബുജ്ഞാഗാതി സാമത്തേന സഗ്ഗാഹാതി. സം-സദോ പസംസായം സുന്ദരഭാവേ ച ദിസ്സതിതി ആഹ - “പസമോ സുന്ദരോ ച ബോജ്ഞാഗാതി സമബോജ്ഞാഗാതി”തി.

ധമ്മേ വിചിനന്തിതി ധമ്മവിചയോ. തത്ഥ ധമ്മേതി ചതുസച്ചധമ്മേ തബ്ബിനിമുത്തസ്സ സഭാവധമ്മസ്സ അഭാവതോ. തതോ ഏവ സോ പവിചയലക്ഖണോ. ഓഭാസനരസോതി വിസയോഭാസനരസോ. അസമ്മുയ്ഹനാകാരേന പച്ചുപതിട്ഠതിതി അസമ്മോഹപച്ചുപട്ഠാനോ.

വിരസ്സ ഭാവോ, കമ്മം വാതി വീരിയം. ഞ്ജരയിതബ്ബതോതി പവത്തേതബ്ബതോ. പഗ്ഗഹലക്ഖണന്തി കോസജ്ജപക്ഖേ പതിതും അദത്വാ സമ്പയുത്തധമ്മാനം പഗ്ഗഹലക്ഖണം. തതോ ഏവ സമ്പയുത്തധമ്മേ ഉപത്ഥമ്ഭനരസം. അനോസീദനം അസംസീദനം.

പിണ്ഡത്തിതി തപ്പേതി. പിണ്ഡകിച്ചേന സമ്പയുത്തധമ്മാനം വിയ തംസമുട്ഠാനപണിതരൂപേഹി കായസ്സാബ്ബപണം. ഫരണപിതിവസേന ഹേതം ലക്ഖണം വൃത്തം, തഥാ രസോതി. ഉദഗ്ഗഭാവോ ഓദഗ്ഗം, തം പച്ചുപട്ഠപേതിതി ഓദഗ്ഗപച്ചുപട്ഠാനം. ഉബ്ബേഗപിതിവസേന ചേതം വൃത്തം.

കായചിത്തദരമപ്പസ്സമ്ഭനതോതി കായദരമസ്സ ചിത്തദരമസ്സ ച പസ്സമ്ഭനതോ വുപസമനതോ. തേനാഹ - “ഉപസമലക്ഖണോ”തി, കായചിത്തദരമാനം വുപസമനലക്ഖണാതി അത്ഥോ. കായോതി ചേതമ വേദനാദയോ തയോ ഖണ്ഡാ. ദരമോ സാരമ്ഭോ, ദുക്ഖദോമനസ്സപച്ചയാനം ഉദ്ധച്ചാദികാനം കിലേസാനം, തഥാപവത്താനം വാ ചതുനം ഖണ്ഡാനമേതം അധിവചനം. ദരമനിമ്മദനേന പരിളാഹപരിപ്ഫന്നവിരഹിതോ സീതിഭാവോ അപരിപ്ഫന്നസീതിഭാവോ.

സമ്മാ ചിത്തസ്സ റപണം സമാധാനം. അവിക്ഖേപോ സമ്പയുത്താനം അവിക്ഖിത്തതാ. യേന സമ്പയുത്താ അവിക്ഖിത്താ ഹോന്തി, സോ ധമ്മോ അവിക്ഖേപോ. അവിസാരോ അത്തനോ ഏവ അവിസരണഭാവോ. അഥ വാ വിക്ഖേപപ്പടിപക്ഖതായ അവിക്ഖേപലക്ഖണോ. ന്ഹാനിയചുണ്ണസ്സ ഉദകം വിയ സമ്പയുത്തധമ്മാനം സമ്പിണ്ഡനകിച്ചതായ അവിസാരഭാവേന ലക്ഖിതബ്ബോ അവിസാരലക്ഖണോ. നിവാതേ ദീപച്ചിട്ഠിതി വിയ ചേതസോ റിതിഭാവേന പച്ചുപതിട്ഠതിതി ചിത്തട്ഠിതിപച്ചുപട്ഠാനോ.

അജ്ഞാപേക്ഷണതോതി സമപ്പവത്തേസു അസ്സേസു സാരമി വിയ സമ്പയുത്തധമ്മാനം അജ്ഞാപേക്ഷണതോ. പടിസഞ്ചാനലക്ഖണാതി മജ്ജത്തഭാവേ റത്വാ വീമംസനസഞ്ചാതപ്പടിസഞ്ചാനലക്ഖണം. സമവാഹിതലക്ഖണാതി സമം അവിസമം യമാസകകിച്ചേസു സമ്പയുത്തധമ്മാനം പവത്തനലക്ഖണം. ഉദാസീനഭാവേന പവത്താനാപി സേസസമ്പയുത്തധമ്മേ യമാസകകിച്ചേസു പവത്തേതി, യഥാ രാജാ തുണ്ഹീ നിസിനോപി അത്ഥകരണേ ധമ്മട്ഠേ യമാസകം കിച്ചേസു അപ്പമത്തോ പവത്തേതി. അലിനാനുദ്ധതപ്പവത്തിപച്ചയത്താ ഊനാധികനിവാരണസാ. പക്ഖപാതുപച്ഛേദനസാതി “ഇദം നിഹീനകിച്ചം ഹോതു, ഇദം അതിരേകതരകിച്ച”ന്തി ഏവം പക്ഖപാതനവസേന വിയ പവത്തി പക്ഖപാതോ, തം ഉപച്ഛിന്ദന്തി വിയ ഹോതിതി പക്ഖപാതുപച്ഛേദനസാ. സമ്പയുത്തധമ്മാനം സകസകകിച്ചേ മജ്ജത്തഭാവേന

പച്ചുപതിട്ഠിതി മജ്ജയത്തഭാവപച്ചുപട്ഠാനോ. ബോജ്ജയങ്ഗാനം ഉപരൂപരി ഉപ്പാദനമേവ ബ്രൂഹനം വഡ്ഡനഞ്ചാതി ആഹ - “ഉപ്പാദേതീ”തി.

സതി ച സമ്പജഞ്ഞഞ്ച സതിസമ്പജഞ്ഞം, സതിപധാനം വാ സമ്പജഞ്ഞം സതിസമ്പജഞ്ഞം. തം സബ്ബത്ഥ സതോകാരിഭാവാവഹത്താ സതിസമ്ബോജ്ജയങ്ഗസ്സ ഉപ്പാദായ ഹോതി. യഥാ പച്ചനീകയമ്മപ്പഹാനം അനുരൂപയമ്മസേവനാ ച അനുപ്പന്നാനം കൂസലാനം ധമ്മാനം ഉപ്പാദായ ഹോതി, ഏവം സതിരഹിതപുഗ്ഗലവിവജ്ജനാ, സതോകാരിപുഗ്ഗലസേവനാ, തത്ഥ ച യുത്തതാ സതിസമ്ബോജ്ജയങ്ഗസ്സ ഉപ്പാദായ ഹോതിതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി, “സതിസമ്പജഞ്ഞ”ന്തിആദിനാ. സത്തസു റാനേസുതി “അഭിക്കന്തേ പടിക്കന്തേ സമ്പജാനകാരി ഹോതി, ആലോകിതേ വിലോകിതേ സമ്പജാനകാരി ഹോതി, സമിഞ്ജിതേ പസാരിതേ സമ്പജാനകാരി ഹോതി, സങ്ഘാടിപത്തചിവരധാരണേ സമ്പജാനകാരി ഹോതി, അസിതേ പീതേ ഖായിതേ സായിതേ സമ്പജാനകാരി ഹോതി, ഉച്ചാരപസ്സാവകമ്മേ സമ്പജാനകാരി ഹോതി, ഗതേ റിതേ നിസിന്നേ സുത്തേ ജാഗരിതേ ഭാസിതേ തുണ്ഹീഭാവേ സമ്പജാനകാരി ഹോതി”തി (ദ്വീ നീ ൨.൩൨൩; മ് നീ ൧.൧൦൯) ഏവം വുത്തേസു അഭിക്കന്താദീസു സത്തസു റാനേസു. തിസ്സദത്തത്ഥേരോ നാമ യോ ബോധിമണ്ഡേ സുവണ്ണസലാകം ഗഹേത്വാ “അട്ഠാരസസു ഭാസാസു കതരഭാസായ ധമ്മം കമേമീ”തി പരിസം പധാരേസി. അഭയത്ഥേരോതി ദത്താഭയത്ഥേരമാഹ. അഭിനിവേസന്തി വിപസ്സനാഭിനിവേസം.

പരിപുച്ഛകതാതി പരിയോഗാഹേത്വാ പുച്ഛകഭാവോ. ആചരിയേ പയിരൂപാസിത്വാ പഞ്ചപി നികായേ സഹ അട്ഠകമായ പരിയോഗാഹേത്വാ യം യം തത്ഥ ഗണ്ഠിട്ഠാനഭൂതം, തം തം “ഇദം, ഭന്തേ, കഥം, ഇമസ്സ കോ അത്ഥോ”തി ഖന്ധായതനാദിഅത്ഥം പുച്ഛന്തസ്സ ഹി ധമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജയങ്ഗോ ഉപ്പജ്ജതി. തേനാഹ - “ഖന്ധധാതു...പേ... ബഹുലതാ”തി.

വത്സുവിസദകിരിയാതി ഏത്ഥ ചിത്തചേതസിക്കാനം പവത്തിട്ഠാനഭാവതോ സരീരം തപ്പടിബദ്ധാനി ചിവരാദിനി ച വത്സുനീതി അധിപ്പേതാനി. താനി യഥാ ചിത്തസ്സ സുഖാവഹാനി ഹോന്തി, തഥാ കരണം തേസം വിസദകിരിയാ. തേനാഹ - “അജ്ജയത്തികബാഹിരാന”ന്തിആദി. ഉസ്സന്നദോസന്തി വാതപിത്താദിവസേന ഉപചിതദോസം. സേദമലമക്ഖിതന്തി സേദേന ചേവ ജല്പികാസങ്ഖാതേന സരീരമലേന ച മക്ഖിതം. ച-സദേന അത്തമ്പി സരീരസ്സ പീളാവഹം അച്ചാസനാദിം സങ്ഗഹ്ഠാതി. സേനാസനം വാതി വാ-സദേന മലഗുഹിതപത്താദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. പരിഭണ്ഡകരണാദിഹിതി ആദി-സദേന പത്തപചനാദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. അവിസദേതി വത്സുമ്ഹി അവിസദേ സതി, വിസയഭൂതേ വാ. കഥം ഭാവനമനുയുത്തസ്സ താനി അജ്ജയത്തികബാഹിരവത്സുനി വിസയോ? അന്തരന്തരാ പവത്തനകചിത്തുപ്പാദവസേനേവ വുത്തം. തേ ഹി ചിത്തുപ്പാദാ ചിത്തേകഗ്ഗതായ അപരിസുദ്ധഭാവായ സംവത്തന്തി. ചിത്തചേതസികേസുതി നിസ്സയാദിപച്ചയഭൂതേസു ചിത്തചേതസികേസു. ഞാണവീതി അപി-സദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. തേന “ന കേവലം വത്സുയേവ, അഥ ഖോ തസ്ഥിം അപരിസുദ്ധേ ഞാണവി അപരിസുദ്ധം ഹോതി”തി നിസ്സയാപരിസുദ്ധിയാ തന്നിസ്സിതാപരിസുദ്ധി വിയ വിസയസ്സ അപരിസുദ്ധതായ വിസയിനോ അപരിസുദ്ധിം ദസ്സേതി.

സമഭാവകരണന്തി കിച്ചതോ അനുനാധികഭാവകരണം. സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ഹോതി, സദ്ധേയവത്സുസ്ഥിം പച്ചയവസേന അധിമോക്ഖകിച്ചസ്സ പടുതരഭാവേന പഞ്ഞായ അവിസദതായ വീരിയാദിനഞ്ച സിമിലതാദിനാ സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ഹോതി. തേനാഹ - “ഇതരാനി മന്ദാനീ”തി. തതോതി തസ്ഥാ, സദ്ധിന്ദ്രിയസ്സ ബലവഭാവതോ ഇതരേസഞ്ച മന്ദത്താതി അത്ഥോ. കോസജ്ജപക്ഖേ പതിതും അദത്വാ സമ്പയുത്തധമ്മാനം പഗ്ഗണ്ഹനം അനുബലപ്പദാനം പഗ്ഗഹോ. പഗ്ഗഹോവ കിച്ചം പഗ്ഗഹകിച്ചം. കാതും ന സക്കോതീതി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം. ആരമ്മണം ഉപഗത്ത്വാ റാനം, അനിസ്സജ്ജനം വാ ഉപട്ഠാനം. വിക്ഖേപപ്പടിപക്ഖോ, യേന വാ സമ്പയുത്താ അവിക്ഖിത്താ ഹോന്തി, സോ അവിക്ഖേപോ. രൂപഗതം വിയ ചക്ഖുനാ യേന യാമാവതോ വിസയസഭാവം പസ്സതി, തം ദസ്സനകിച്ചം കാതും ന സക്കോതി ബലവതാ സദ്ധിന്ദ്രിയേന അധിഭൂതത്താ. സഹജായമേസു ഹി ഇന്ദ്രിയാ കാരേന്താനം സഹപവത്തമാനാനം ധമ്മാനം

ഏകദേശതാവസേനേവ അത്ഥസിദ്ധി, ന അത്ഥമാ. തത്സ്മാതി വൃത്തമേവത്ഥം കാരണഭാവേന പച്ചാമസതി. തന്തി സദ്ധിന്ദ്രിയം. ധമ്മസഭാവപച്ചവേക്ഖണേനാതി യസ്സ സദ്ധേയസ്സ വത്ഥുനോ ഉളാരതാദിഗുണേ അധിമുച്ചനസ്സ സാതിസയപ്പവത്തിയാ സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ജാതം, തസ്സ പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നതാദിവിഭാഗതോ യാമാവതോ വീമംസനേന. ഏവഞ്ഹി ഏവംധമ്മതാനയേന യാമാവസരസതോ പരിഗൃയ്ഹമാനേ സവിപ്ഫാരോ അധിമോക്ഖോ ന ഹോതി “അയം ഇമേസം ധമ്മാനം സഭാവോ”തി പരിജാനനവസേന പഞ്ഞാബ്ബാപാരസ്സ സാതിസയത്താ. ധുരിയധമ്മേസു ഹി യമാ സദ്ധായ ബലവഭാവേ പഞ്ഞായ മന്ദഭാവോ ഹോതി, ഏവം പഞ്ഞായ ബലവഭാവേ സദ്ധായ മന്ദഭാവോ ഹോതി. തേന വുത്തം - “തം ധമ്മസഭാവപച്ചവേക്ഖണേന ഹാപേതബ്ബ”ന്തി.

തഥാ അമനസികാരേനാതി യേനാകാരേന ഭാവനമനുയുഞ്ജന്തസ്സ സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ജാതം, തേനാകാരേന ഭാവനായ അനനുയുഞ്ജനതോതി വുത്തം ഹോതി. ഇധ ദുവിധേന സദ്ധിന്ദ്രിയസ്സ ബലവഭാവോ അത്തനോ വാ പച്ചയവിസേസേന കിച്ചുത്തരിയതോ വീരിയാദീനം വാ മന്ദകിച്ചതായ. തത്ഥ പഠമവികപ്പേ ഹാപനവിധി ദസ്സിതോ, ദുതിയവികപ്പേ പന യഥാ മനസികരോതോ വീരിയാദീനം മന്ദകിച്ചതായ സദ്ധിന്ദ്രിയം ബലവം ജാതം, തഥാ അമനസികാരേന വീരിയാദീനം പടുകിച്ചഭാവാവഹേന മനസികാരേന സദ്ധിന്ദ്രിയം തേഹി സമരസം കരോന്തേന ഹാപേതബ്ബം. ഇമിനാ നയേന സേസിന്ദ്രിയേസുപി ഹാപനവിധി വേദിതബ്ബോ.

വക്ഖലിത്ഥേരവത്ഥുതി സോ ഹി ആയസ്മാ സദ്ധായിമുത്തതായ കതാധികാരോ സത്ഥു രൂപദസ്സനപ്പസുതോ ഏവ ഹുത്ഥാ വിഹരന്തോ സത്ഥാരാ “കിം തേ, വക്ഖലി, ഇമിനാ പൂതികായേന ദിട്ഠേന, യോ ഖോ, വക്ഖലി, ധമ്മം പസ്സതി, സോ മം പസ്സതി”തിആദിനാ (സം° നി° ൩.൮൨) നയേന ഓവദിത്ഥാ കമ്മട്ഠാനേ നിയോജിതോപി തം അനനുയുഞ്ജന്തോ പണാമിതോ അത്താനം വിനിപാതേതും പപാത്ഠാനം അഭിരൂഹി. അഥ നം സത്ഥാ യഥാനിസിനോവ ഓഭാസവിസ്സജ്ജനേന അത്താനം ദസ്സേത്ഥാ -

“പാമോജ്ജബഹുലോ ഭിക്ഖു, പസന്നോ ബുദ്ധസാസനേ;
അധിഗച്ഛേ പദം സന്തം, സഞ്ചാരൂപസമം സുഖ”ന്തി. (ധ° പ° ൩൮൧) -

ഗാഥം വത്ഥാ “ഏഹി, വക്ഖലീ”തി ആഹ. സോ തേനേവ അമതേന അഭിസിത്തോ ഹട്ഠുട്ഠോ ഹുത്ഥാ വിപസ്സനം പട്ഠപേസി, സദ്ധായ പന ബലവഭാവേന വിപസ്സനാവീഥിം ന ഓതരി. തം ത്താ ഭഗവാ തസ്സ ഇന്ദ്രിയസമത്തപ്പടിപാദനായ കമ്മട്ഠാനം സോധേത്ഥാ അദാസി. സോ സത്ഥാരാ ദിന്നനയേ ഠത്ഥാ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്ഥാ മഗ്ഗപ്പടിപാടിയാ അരഹത്തം പാപുണി. തേന വുത്തം - “വക്ഖലിത്ഥേരവത്ഥു ചേത്ഥ നിദസ്സന”ന്തി. ഏത്ഥാതി സദ്ധിന്ദ്രിയസ്സ അധിമത്തഭാവേ സേസിന്ദ്രിയാനം സകിച്ചാകരണേ. ഇതരകിച്ചഭേദേന്തി ഉപട്ഠാനാദികിച്ചവിസേസം. പസ്സദ്ധാദിതി ആദി-സദ്ദേന സമാധിഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജ്ഞയഞ്ഗാനം സഞ്ഗഹോ. ഹാപേതബ്ബന്തി യഥാ സദ്ധിന്ദ്രിയസ്സ ബലവഭാവോ ധമ്മസഭാവപച്ചവേക്ഖണേന ഹായതി, ഏവം വീരിയിന്ദ്രിയസ്സ അധിമത്തതാ പസ്സദ്ധിആദിഭാവനായ ഹായതി സമാധിപക്ഖിയത്താ തസ്സാ. തഥാ ഹി സമാധിന്ദ്രിയസ്സ അധിമത്തതം കോസജ്ജപാതതോ രക്ഖന്തീ വീരിയാദിഭാവനാ വിയ വീരിയിന്ദ്രിയസ്സ അധിമത്തതം ഉദ്ധച്ചപാതതോ രക്ഖന്തീ പസ്സദ്ധാദിഭാവനാ ഏകംസതോ ഹാപേതി. തേന വുത്തം - “പസ്സദ്ധാദിഭാവനായ ഹാപേതബ്ബ”ന്തി.

സോണത്ഥേരസ്സ വത്ഥുതി സുഖുമാലസോണത്ഥേരസ്സ വത്ഥു. സോ ഹി ആയസ്മാ സത്ഥു സന്തികേ കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്ഥാ സീതവനേ വിഹരന്തോ “മമ സരീരം സുഖുമാലം, ന ച സക്കാ സുഖേനേവ സുഖം അധിഗന്തും, കിലമേത്ഥാപി സമണ്ഡമ്മോ കാതബ്ബോ”തി ഠാനചക്ഖമേവ അധിട്ഠായ പധാനമനുയുഞ്ജന്തോ പാദതലേസു ഫോടേസു ഉട്ഠിതേസുപി വേദനം അജ്ജ്ഞാപേക്ഖിത്ഥാ ദള്ഘവീരിയം കരോന്തോ അച്ചാരദ്ധവീരിയതായ വിസേസം നിബ്ബത്തേതും നാസക്ഖി. സത്ഥാ തത്ഥ ഗത്ഥാ വീണ്ഡുപമോവാദേന ഓവദിത്ഥാ വീരിയസമതായോജനവിധിം ദസ്സേന്തോ കമ്മട്ഠാനം വിസോധേത്ഥാ ഗിജ്ജ്ഞാകൂടം ഗതോ. മേരോപി സത്ഥാരാ ദിന്നനയേന വീരിയസമതം യോജേത്ഥാ ഭാവേന്തോ വിപസ്സനന്വി

ഉസ്താക്കുപേരായ അരഹത്തേ പതിടാസി. തേന വുത്തം - “സോണമേരസ്സ വത്സു ദസ്സേതബ്ബ”തി. സേസേസുപിതി സതിസമാധിപത്തിന്ദിയേസുപി.

സമത്തി സദ്ധാപത്താനം അത്തമത്തം അനുനാധികഭാവം, തമാ സമാധിവിരിയാനം. യഥാ ഹി സദ്ധാപത്താനം വിസും ധുരിയധമ്മഭൂതാനം കിച്ചതോ അത്തമത്താനതിവത്തനം വിസേസതോ ഇച്ഛിതബ്ബം, യതോ നേസം സമധുരതായ അപ്പനാ സമ്പജ്ജതി, ഏവം സമാധിവിരിയാനം കോസജ്ജുദ്ധച്ചപക്ഖികാനം സമരസതായ സതി അത്തമത്തുപത്ഥമ്ഭനതോ സമ്പയുത്തധമ്മാനം അന്തദധപാതാഭാവേന സമ്മദേവ അപ്പനാ ഇജ്ജയതി. ബലവസദ്ധോതിആദി ബൃതിരേകമുഖേന വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ സമത്ഥനം. തസ്സേതോ - യോ ബലവതിയാ സദ്ധായ സമ്മാനാഗതോ അവിസദത്തോ, സോ മുധപ്പസന്നോ ഹോതി, ന അവേച്ചപ്പസന്നോ. തമാ ഹി അവത്സുസ്ഥിം പസീദതി സേയുമാപി തിത്ഥിയസാവകാ. കേരാടികപക്ഖന്തി സാറേയുപക്ഖം ഭജതി. സദ്ധാഹീനായ പത്തായ അതിധാവതോ “ദേയുവത്സുപരിച്ചാഗേന വിനാ ചിത്തുപ്പാദമത്തേനപി ദാനമയം പുത്തം ഹോതി”തിആദിനി പരികപ്പേതി ഹേതുപ്പടിരൂപകേഹി വഞ്ചിതോ, ഏവംഭൂതോ സുക്ഖതക്കവിലുത്തചിത്തോ പണ്ഡിതാനം വചനം നാദിയതി, സത്തത്തിം ന ഗച്ഛതി. തേനാഹ - “ഭേസജ്ജസമുട്ഠിതോ വിയ രോഗോ അതേകിച്ചോ ഹോതി”തി. യഥാ ചേത്ഥ സദ്ധാപത്താനം അത്തമത്തം സമഭാവോ അത്ഥാവഹോ, അനത്ഥാവഹോ വിസമഭാവോ, ഏവം സമാധിവിരിയാനം അത്തമത്തം അവിക്ഖേപാവഹോ സമഭാവോ, ഇതരോ വിക്ഖേപാവഹോ ചാതി കോസജ്ജം അഭിഭവതി, തേന അപ്പനം ന പാപുണാതീതി അധിപ്പായോ. ഉദ്ധച്ചം അഭിഭവതിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തം ഉഭയന്തി സദ്ധാപത്താദധം സമാധിവിരിയദധഞ്ച. സമം കത്തബ്ബന്തി സമരസം കാതബ്ബം.

സമാധികമ്മികസ്സാതി സമമകമ്മട്ഠാനികസ്സ. ഏവന്തി ഏവം സന്തേ, സദ്ധായ മോകം ബലവഭാവേ സതീതി അത്ഥോ. സദുഹന്തോതി “പഥവീ പഥവീതി മനസികരണമത്തേന കഥം ത്യാനുപ്പത്തി”തി അചിന്തേതാ “അദ്ധാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന വുത്തവിധി ഇജ്ജയിസ്സതി”തി സദുഹന്തോ സദ്ധം ജനേന്തോ. ഓകപ്പേന്തോതി ആരമ്മണം അനുപ്പവിസിതാ വിയ അധിമുച്ചനവസേന അവകപ്പേന്തോ പക്ഖന്തോ. ഏകഗുതാ ബലവതീ വട്ടതി സമാധിപ്പയാനത്താ ത്യാനസ്സ. ഉഭിന്നന്തി സമാധിപത്താനം. സമാധികമ്മികസ്സ സമാധിനോ അധിമത്തതാ വിയ പത്തായ അധിമത്തതാപി ഇച്ഛിതബ്ബാതി ആഹ - “സമതായപീ”തി, സമഭാവേനപിതി അത്ഥോ. അപ്പനാതി ലോകിയഅപ്പനാ. തമാ ഹി “ഹോതിയേവാ”തി സാസങ്കം വദതി. ലോകുത്തരപ്പനാ പന തേസം സമഭാവേനേവ ഇച്ഛിതാ. യഥാഹ - “സമമവിപസ്സനം യുഗനദ്ധം ഭാവേതീ”തി (അം നിം ൪.൧൦൦; പടിം മം ൨.൭).

യദി വിസേസതോ സദ്ധാപത്താനം സമാധിവിരിയാനഞ്ച സമതാവ ഇച്ഛിതാ, കഥം സതീതി ആഹ - “സതി പന സബ്ബത്ഥ ബലവതീ വട്ടതി”തി. സബ്ബത്ഥാതി ലീനുദ്ധച്ചപക്ഖികേസു പഞ്ചസു ഇന്ദ്രിയേസു. ഉദ്ധച്ചപക്ഖികേ ഗണ്ഹന്തോ “സദ്ധാവിരിയപത്താന”ന്തി ആഹ. അത്തമാപിതി ച ഗഹേതബ്ബാ സിയാ. തമാ ഹി കോസജ്ജപക്ഖികേന ച സമാധിനാഇച്ചേവ വുത്തം, ന “പസ്സദ്ധിസമാധിഉപേക്ഖാഹി”തി. സാതി സതി. സബ്ബേസു രാജകമ്മേസു നിയുത്തോ സബ്ബകമ്മികോ. തേനാതി തേന സബ്ബത്ഥ ഇച്ഛിതബ്ബത്ഥേന കാരണേന. ആഹ അട്ഠകമായം. സബ്ബത്ഥ നിയുത്താ സബ്ബത്ഥികാ സബ്ബത്ഥ ലീനേ ഉദ്ധതേ ച ചിത്തേ ഇച്ഛിതബ്ബത്താ, സബ്ബേന വാ ലീനുദ്ധച്ചപക്ഖിയേന ബോജ്ജയങ്ഗഗണേന അത്ഥേതബ്ബാതി സബ്ബത്ഥാ, സാവ സബ്ബത്ഥികാ. ചിത്തന്തി കുസലചിത്തം. തസ്സ ഹി സതിപടിസരണം പരായണം അപ്പത്തസ്സ പത്തിയാ അനധിഗതസ്സ അധിഗമായ. തേനാഹ - “ആരക്ഖപച്ചുപട്ഠാനാ”തിആദി.

ഖണ്ഡാദിഭേദേസു അനോഗാല്പപത്താനന്തി പരിയത്തിബാഹുസച്ചവസേനപി ഖണ്ഡായതനാദീസു അപ്പതിട്ഠിതബ്ബുദ്ധിനം. ബഹുസ്സുതസേവനാ ഹി സുതമയത്താണാവഹാ. തരുണവിപസ്സനാസമങ്ഗീപി ഭാവനാമയത്താണേ റിത്തത്താ ഏകംസതോ പത്തവാ ഏവ നാമ ഹോതിതി ആഹ - “സമപത്താസ...പേ... പുഗ്ഗലസേവനാ”തി. തേയ്യധമ്മസ്സ ഗമ്ഭീരഭാവവസേന തപ്പരിച്ഛേദകത്താണസ്സ ഗമ്ഭീരഭാവഗുഹണന്തി ആഹ - “ഗമ്ഭീരേസു ഖണ്ഡാദീസു പവത്തായ ഗമ്ഭീരപത്തായാ”തി. തത്ത്ഹി തേയ്യം താദിസായ പത്തായ ചരിതബ്ബതോ ഗമ്ഭീരത്താണചരിയം. തസ്സാ വാ പത്തായ തത്ഥ പഭേദതോ പവത്തി

ഗമ്ഭീരമാണമരിയാ, തസ്താ പച്ചവേക്ഖണാതി ആഹ - “ഗമ്ഭീരപത്തായ പഭേദപച്ചവേക്ഖണാ”തി.

പഞ്ചവിധബന്ധനകമ്മകാരണം നിരയേ നിബുത്തസത്തസ്സ യേഭുയ്യേന സബ്ബപഠമം കരോന്തിതി ദേവദൂതസുത്താദീസു ആദിതോ വുത്തത്താ ച ആഹ - “പഞ്ചവിധബന്ധനകമ്മകാരണത്തോ പട്ഠായാ”തി. സകടവഹനാദികാലേതി ആദി-സദേന തദന്തം മനുസ്സേഹി തിരച്ഛാനേഹി ച വിബാധിതബ്ബകാലം സങ്ഗഹ്ഠാതി. ഏകം ബുദ്ധന്തരന്തി ഇദം അപരാപരേസു പേതേസുയേവ ഉപ്പജ്ജനകസത്തവസേന വുത്തം, ഏകച്ചാനം വാ പേതാനം ഏകച്ചതിരച്ഛാനാനം വിയ ദിഘായുകതാ സിയാതി തമാ വുത്തം. തമാ ഹി കാളോ നാഗരാജാ ചതുന്നം ബുദ്ധാനം സമ്മുഖിഭാവം ലഭിത്വാ റിതോപി മേത്തേയസ്സപി ഭഗവതോ സമ്മുഖിഭാവം ലഭിസ്സതീതി വദന്തി, യതസ്സ കപ്പായുകതാ വുത്താ.

ഏവം ആനിസംസദസ്സാവിനോതി വീരിയായത്തോ ഏവ സബ്ബോ ലോകിയോ ലോകുത്തരോ ച വിസേസാധിഗമോതി ഏവം വീരിയേ ആനിസംസദസ്സനസിലസ്സ. ഗമനവീഥിന്തി സപുബ്ബഭാഗം നിബ്ബാനഗാമിനിപടിപദം , സഹ വിപസ്സനായ അരിയമഗ്ഗപ്പടിപാടി, സത്തവിസുദ്ധിപരമ്പരാ വാ. സാ ഹി “ഭിക്ഖുനോ വട്ടനിയ്യാനായ ഗന്തബ്ബാ പടിപജ്ജിതബ്ബാ പടിപദാ”തി കത്വാ ഗമനവീഥി നാമ.

കായദള്ഹീബഹുലോതി യമാ തമാ കായസ്സ ദള്ഹീകമ്മപ്പസുതോ. പിണ്ഡപാതന്തി രട്ഠപിണ്ഡം. പച്ചയദായകാനം അത്തനി കാരസ്സ അത്തനോ സമ്മാപടിപത്തിയാ മഹപ്ഫലഭാവസ്സ കരണേന പിണ്ഡസ്സ ഭിക്ഖായ പടിപൂജനാ പിണ്ഡപാതാപചായനം.

നീഹരന്തോതി പത്തത്ഥവികതോ നീഹരന്തോ. തം സദും സുത്വാതി തം ഉപാസികായ വചനം പണ്ണസാലാദാരേ റിതോവ പഞ്ചാഭിഞ്ഞതായ ദിബ്ബസോതേന സുത്വാ. മനുസ്സസമ്പത്തി, ദിബ്ബസമ്പത്തി, നിബ്ബാനസമ്പത്തിതി ഇമാ തിസ്സോ സമ്പത്തിയോ. ദാതും സക്ഖിസ്സസീതി തയി കതേന ദാനമയേന വേയ്യാവച്ചമയേന ച പുഞ്ഞകമ്മേന ഖേത്തവിസേസഭാവുപഗമനേന അപരാപരം ദേവമനുസ്സാനം സമ്പത്തിയോ അന്തേ നിബ്ബാനസമ്പത്തിഞ്ച ദാതും സക്ഖിസ്സസീതി മേരോ അത്താനം പുച്ഛതി. സിതം കരോന്തോതി “അകിച്ഛേനേവ മയാ വട്ടദുക്ഖം സമതിക്കന്ത”ന്തി പച്ചവേക്ഖണാവസാനേ സഞ്ജാതപാമോജ്ജവസേന സിതം കരോന്തോ.

നിപ്പരിസ്സയകാലോതി നിരുപദവകാലോ, തദാ ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ സുലഭാ പച്ചയാ ഹോന്തിതി പച്ചയഹേതുകാ ചിത്തപിളാ നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. പസ്സന്താനംയേവാതി അനാദരേ സാമിവചനം. ഖീരയേനൂന്തി ഖീരദായികം യേനും . കിഞ്ചിദേവ കത്വാതി കിഞ്ചിദേവ ഭതികമ്മം കത്വാ. ഉച്ഛായന്തകമ്മന്തി ഉച്ഛായന്തസാലായ കാതബ്ബം കിച്ചം. തമേവ മഗ്ഗന്തി ഉപാസകേന പടിപന്നമഗ്ഗം. ഉപകട്ഠായാതി ആസന്നായ. വിപ്പടിപന്നന്തി ജാതിയമ്മകുലയമ്മാദിലങ്ഘനേന അസമ്മാപടിപന്നം. ഏവന്തി യമാ അസമ്മാപടിപന്നോ പുത്തോ തായ ഏവ അസമ്മാപടിപത്തിയാ കുലസന്താനതോ ബാഹിരോ ഹുത്വാ പിതു സന്തികാ ദായജ്ജസ്സ ന ഭാഗീ, ഏവം കുമ്പിതോപി തേനേവ കുമ്പിതഭാവേന ന സമ്മാപടിപന്നോ സത്ഥു സന്തികാ ലദ്ധബ്ബഅരിയധനദായജ്ജസ്സ ന ഭാഗീ. ആരദ്ധവീരിയോവ ലഭേതി സമ്മാപടിപജ്ജനതോ. ഉപ്പജ്ജതി വീരിയസമ്ബോജ്ജയങ്ഗോതി യോജനാ, ഏവം സബ്ബത്ഥ.

മഹാതി സീലാദിഗുണേഹി മഹന്തോ വിപുലോ അനന്തസാധാരണോ. തം പന്നസ്സ ഗുണമഹത്തം ദസസഹസ്സിലോകയാതുകമ്പനേന ലോകേ പാക്കടന്തി ദസ്സേന്തോ “സത്ഥുനോ ഹീ”തിആദിമാഹ.

യസ്മാ സത്ഥുസാസനേ പബ്ബജിതസ്സ പബ്ബജ്ജുപഗമനേന സക്യപുത്തിയഭാവോ സഞ്ജായതി, തസ്മാ ബുദ്ധപുത്തഭാവം ദസ്സേന്തോ “അസമ്ഭിന്നായാ”തിആദിമാഹ.

അലസാനം ഭാവനായ നാമമത്തവി അജാനന്താനം കായദള്ഹീബഹുലാനം യാവദത്ഥം ഭുഞ്ജിത്വാ സേയ്യസുഖാദിഅനുകുല്യജനകാനം തിരച്ഛാനഗതികാനം പുഗ്ഗലാനം ദൂരതോ

വജ്രനാ കൂസീതപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനാതി ആഹ - “കുച്ഛിം പുരേത്യാ റിതജഗരസദിസേ”തിആദി. “ദിവസം ചക്ഷമേന നിസജ്ജായ ആവരണീയേഹി ധമ്മേഹി ചിത്തം പരിസോധേസ്സാമാ”തിആദിനാ ഭാവനാരമ്ഭവസേന ആരദ്ധവീരിയാനം ദള്ഹപരക്കമാനം കാലേന കാലം ഉപസങ്കമനാ ആരദ്ധവീരിയപുഗ്ഗലസേവനാതി ആഹ - “ആരദ്ധവീരിയേ”തിആദി. വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ച.൬൪-൬൫) പന ജാതിമഹത്തപച്ചവേക്ഖണാ സബ്രഹ്മചാരിമഹത്തപച്ചവേക്ഖണാതി ഇദം ദധം ന ഗഹിതം, മിനമിദ്ധവിനോദനതാ സമ്മപ്പയാനപച്ചവേക്ഖണതാതി ഇദം ദധം ഗഹിതം. തത്ത്വ ആനിസംസദസ്സാവിതായ ഏവ സമ്മപ്പയാനപച്ചവേക്ഖണാ ഗഹിതാ ഹോതി ലോകിയലോകുത്തരവിസേസാധിഗമസ്സ വീരിയായത്തതാദസ്സനഭാവതോ, മിനമിദ്ധവിനോദനം പന തദധിമുത്തതായ ഏവ ഗഹിതം ഹോതി. വീരിയുപ്പാദനേ യുത്തപ്പയുത്തസ്സ മിനമിദ്ധവിനോദനം അത്ഥസിദ്ധമേവാതി. തത്ത്വ മിനമിദ്ധവിനോദനകൂസീതപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനആരദ്ധവീരിയപുഗ്ഗലസേവനതദധി- മുത്തതാപടിപക്ഖവിധമനപച്ചയുപസംഹാരവസേന അപായഭയപച്ചവേക്ഖണാദയോ സമുത്തേജനവസേന വീരിയസമ്ബോജ്ജ്ഞഗസ്സ ഉപ്പാദകാ ദട്ഠംബാ.

ബുദ്ധാനുസ്സതിയാ ഉപചാരസമാധിനിട്ഠത്താ വുത്തം - “യാവ ഉപചാരാ”തി. സകലസരീരം ഫരമാനോതി പീതിസമുട്ഠാനേഹി പണീതരൂപേഹി സകലസരീരം ഫരമാനോ, ധമ്മസഞ്ചഗുണേ അനുസ്സരന്തസ്സപി യാവ ഉപചാരാ സകലസരീരം ഫരമാനോ പീതിസമ്ബോജ്ജ്ഞഗോ ഉപ്പജ്ജതീതി ഏവം സേസഅനുസ്സതീസു, പസാദനീയസുത്തന്തപച്ചവേക്ഖണായ ച യോജേതഞ്ചം തസ്സാപി വിമുത്തായതനഭാവേന തഗ്ഗതികത്താ. ഏവരൂപേ കാലേതി “ദുബ്ഭിക്ഖഭയാദീസു”തി വുത്തകാലേ. സമാപത്തി... പേ... ന സമുദാചരന്തിതി ഇദം ഉപസമാനുസ്സതിയാ വസേന വുത്തം. സഞ്ചാരാനഞ്ചി വസേന സപ്പദേസവൂപസമേപി നിപ്പദേസവൂപസമേ വിയ തമാ സഞ്ഞായ പവത്തിതോ ഭാവനാമനസികാരോ കിലേസവിക്ഖമ്ഭനസമത്ഥോ ഹുത്വാ ഉപചാരസമാധിം ആവഹന്തോ തമാരൂപപീതിസോമനസ്സസമന്നാഗതോ പീതിസമ്ബോജ്ജ്ഞഗസ്സ ഉപാദായ ഹോതീതി. തത്ത്വ “വിക്ഖമ്ഭിതാ കിലേസാ”തി പാഠോ. ന സമുദാചരന്തിതി ഇതി-സദോ കാരണത്ഥോ. യസ്ഥാ ന സമുദാചരന്തി, തസ്ഥാ തം നേസം അസമുദാചാരം പച്ചവേക്ഖന്തസ്സാതി യോജനാ. ന ഹി കിലേസേ പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ ബോജ്ജ്ഞഗുപ്പത്തി യുത്താ, പസാദനീയേസു റാനേസു പസാദസീനേഹാഭാവേന ലൂഖഹദയതായ ലൂഖതാ. സാ തത്ത്വ ആദരഗാരവാകരണേന വിഞ്ഞായതീതി ആഹ - “അസക്കച്ചകിരിയായ സംസുചിതലുഖഭാവേ”തി.

പണീതഭോജനസേവനതാതി പണീതസപ്പായഭോജനസേവനതാ. ഉതുഇരിയാപഥസുഖഗുഹണേന സപ്പായഉതുഇരിയാപഥഗുഹണം ദട്ഠംബം. തഞ്ചി തിവിധമ്പി സപ്പായം സേവിയമാനം കായസ്സ കല്യതാപാദനവസേന ചിത്തസ്സ കല്യതം ആവഹന്തം ദുവിധായപി പസ്സദ്ധിയാ കാരണം ഹോതി. അഹേതുകസത്തേസു ലബ്ഭിമാനം സുഖദുക്ഖന്തി അയമേകോ അന്തോ, ഇസ്സരാദിവിസമഹേതുകന്തി പന അയം ദുതിയോ. ഏതേ ഉഭോ അന്തേ അനുപഗമ്മ യമാസകം കമ്മുനാ ഹോതീതി അയം മജ്ജിയാ പടിപത്തി. മജ്ജിയാത്തോ പയോഗോ യസ്സ സോ മജ്ജിയാത്തപയോഗോ, തസ്സ ഭാവോ മജ്ജിയാത്തപയോഗതാ. അയഞ്ചി സഭാവാസാരദ്ധതായ തപസ്സദ്ധകായതായ കാരണം ഹോതി, പസ്സദ്ധിദധം ആവഹതി. ഏതേനേവ സാരദ്ധകായപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനപസ്സദ്ധകായപുഗ്ഗലസേവനാനം തദാവഹനതാ സംവണ്ണിതാതി ദട്ഠംബം.

വത്സുവിസദകിരിയാ ഇന്ദ്രിയസമത്തപ്പടിപാദനാ ച പഞ്ഞാവഹാ വുത്താ, സമാധാനാവഹാപി താ ഹോന്തി. സമാധാനാവഹഭാവേനേവ പഞ്ഞാവഹഭാവതോതി വുത്തം - “വത്സുവിസദകിരിയാ...പേ... വേദിതഞ്ചാ”തി.

കാരണകോസല്ലഭാവനാകോസല്ലാനം നാനന്തരിയഭാവതോ രക്ഖനാകോസല്ലസ്സ ച തമുലകത്താ “നിമിത്തകുസലതാ നാമ കസിണനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗഹകുസലതാ”ഇച്ചേവ വുത്തം. കസിണനിമിത്തസ്സാതി ച നിദസ്സനമത്തം ദട്ഠംബം. അസുഭനിമിത്താദികസ്സപി ഹി യസ്സ കസ്സചി ത്യാനുപ്പത്തിനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗഹകോസല്ലം നിമിത്തകുസലതാ ഏവാതി.

അതിസിമിലവീരിയതാദീഹീതി ആദി-സദ്രേന പഞ്ഞാപയോഗമന്ദതം പയോഗവേകല്ലഞ്ച സങ്ഗത്ഹാതി. തസ്സ പഗൃണ്ഹനന്തി തസ്സ ലീനസ്സ ചിത്തസ്സ യമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജ്ഞാദിസമുട്ഠാപനേന ലയാപത്തിതോ സമുദ്ധരണം. വൃത്തത്ത്വേതം ഭഗവതാ -

“യസ്മിഞ്ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സമയേ ലീനം ചിത്തം ഹോതി, കാലോ തസ്മിം സമയേ യമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജ്ഞാദിസമുട്ഠാപനായ, കാലോ വീരിയസമ്ബോജ്ജ്ഞാദിസമുട്ഠാപനായ, കാലോ പീതിസമ്ബോജ്ജ്ഞാദിസമുട്ഠാപനായ. തം കിസ്സ ഹേതു? ലീനം, ഭിക്ഖവേ, ചിത്തം, തം ഏതേഹി യമ്മേഹി സുസമുട്ഠാപയം ഹോതി. സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, പുരിസോ പരിത്തം അഗ്ഗിം ഉജ്ജാലേതുകാമോ അസ്സ. സോ തത്ഥ സുക്ഖാനി ചേവ തിണാനി പക്ഖിപേയ്യ, സുക്ഖാനി ച ഗോമയാനി പക്ഖിപേയ്യ, സുക്ഖാനി ച കട്ഠാനി പക്ഖിപേയ്യ, മുഖവാതഞ്ച ദദേയ്യ, ന ച പംസുകേന ഓകിരേയ്യ, ഭണ്ണോ നു ഖോ സോ പുരിസോ പരിത്തം അഗ്ഗിം ഉജ്ജാലേതുന്നി? ഏവം, ഭന്തേ”തി (സം നീ ൫.൨൩൪).

ഏതഥ ച യമാസകം ആഹാരവസേന യമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജ്ഞാദിസമുട്ഠാപനാതി വേദിതഞ്ച, സാ അനന്തരം വിഭാവിതാ ഏവ.

അച്ചാരദ്ധവീരിയതാദീഹീതി ആദി-സദ്രേന പഞ്ഞാപയോഗബലവതം പമോദുപ്പിലാപനഞ്ച സങ്ഗത്ഹാതി. തസ്സ നിഗൃണ്ഹനന്തി തസ്സ ഉദ്ധതസ്സ ചിത്തസ്സ സമാധിസമ്ബോജ്ജ്ഞാദിസമുട്ഠാപനേന ഉദ്ധതാപത്തിതോ നിസേധനം. വൃത്തന്വി ചേതം ഭഗവതാ -

“യസ്മിഞ്ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സമയേ ഉദ്ധതം ചിത്തം ഹോതി, കാലോ തസ്മിം സമയേ പസ്സദ്ധിസമ്ബോജ്ജ്ഞാദിസമുട്ഠാപനായ, കാലോ സമാധിസമ്ബോജ്ജ്ഞാദിസമുട്ഠാപനായ, കാലോ ഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജ്ഞാദിസമുട്ഠാപനായ. തം കിസ്സ ഹേതു? ഉദ്ധതം, ഭിക്ഖവേ, ചിത്തം, തം ഏതേഹി യമ്മേഹി സുവുപസമം ഹോതി. സേയ്യമാപി, ഭിക്ഖവേ, പുരിസോ മഹന്തം അഗ്ഗിക്ഖന്ധം നിബ്ബാപേതുകാമോ അസ്സ, സോ തത്ഥ അല്ലാനി ചേവ തിണാനി പക്ഖിപേയ്യ, അല്ലാനി ച ഗോമയാനി നിക്ഖിപേയ്യ, അല്ലാനി ച കട്ഠാനി പക്ഖിപേയ്യ, മുഖവാതഞ്ച ന ദദേയ്യ, പംസുകേന ച ഓകിരേയ്യ, ഭണ്ണോ നു ഖോ സോ പുരിസോ മഹന്തം അഗ്ഗിക്ഖന്ധം നിബ്ബാപേതുന്നി? ഏവം, ഭന്തേ”തി (സം നീ ൫.൨൩൪).

ഏതഥാപി യമാസകം ആഹാരവസേന പസ്സദ്ധിസമ്ബോജ്ജ്ഞാദിസമുട്ഠാപനാതി വേദിതഞ്ച. തത്ഥ പസ്സദ്ധിസമ്ബോജ്ജ്ഞാദിസമുട്ഠാപനായ വൃത്താ ഏവ, സമാധിസമ്ബോജ്ജ്ഞാദിസമുട്ഠാപനായ വൃച്ചമാനാ, ഇതരസ്സ അനന്തരം വക്ഖതി.

പഞ്ഞാപയോഗമന്ദതായാതി പഞ്ഞാബ്യാപാരസ്സ അപ്പകഭാവേന. യഥാ ഹി ദാനം അലോഭപ്പയാനം, സീലം അഭോസപ്പയാനം, ഏവം ഭാവനാ അമോഹപ്പയാനം. തത്ഥ യദാ പഞ്ഞാ ന ബലവതീ ഹോതി, തദാ ഭാവനാ പുണ്ണേനാപരം വിസേസാവഹാ ന ഹോതി. അനഭിസങ്ഗതോ വിയ ആഹാരോ പുരിസസ്സ, യോഗിനോ ചിത്തസ്സ അഭിരുചിം ന ജനേതി, തേന തം നിരസ്സാദം ഹോതി. തഥാ ഭാവനായ സമ്മദേവ അവീഥിപടിപത്തിയാ ഉപസമസുഖം ന വിന്ദതി, തേനപി ചിത്തം നിരസ്സാദം ഹോതി. തേന വൃത്തം - “പഞ്ഞാപയോഗമന്ദതായാ...പേ... നിരസ്സാദം ഹോതി”തി. തസ്സ സംവേഗുപ്പാദനം പസാദുപ്പാദനഞ്ച തികിച്ഛനന്തി തം ദസ്സേനോ, “അട്ഠ സംവേഗവത്ഥുനി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ജാതിജരാബ്യാധിമരണാനി യഥാരഹം സുഗതിയം ദുഗ്ഗതിയഞ്ച ഹോന്തിതി തദന്തമേവ പഞ്ചവിധബന്ധനാദിഖുപ്പിപാസാദിഅന്തമന്തവിഹേഠ്ഠാദിഹേതുകം അപായദുക്ഖം ദട്ഠഞ്ച. തയിദം സഞ്ചം തേസം തേസം സത്താനം പച്ചുപ്പന്നഭവനിസ്സിതം ഗഹിതന്തി അതീതേ അനാഗതേ ച കാലേ വട്ടമുലകദുക്ഖാനി വിസും ഗഹിതാനി . യേ പന്ന സത്താ ആഹാരൂപജീവിനോ, തത്ഥ ച ഉട്ഠാനഫലൂപജീവിനോ, തേസം അന്തേഹി അസാധാരണജീവിതദുക്ഖം അട്ഠമം സംവേഗവത്ഥു ഗഹിതന്തി ദട്ഠഞ്ച. അയം വുച്ചതി സമയേ സമ്പഹംസനതാതി അയം ഭാവനാചിത്തസ്സ സമ്പഹംസിതബ്ബസമയേ വൃത്തനയേനേവ

സംവേഗജനനവസേന ചേവ പസാദുപ്പാദനവസേന ച സമ്മദേവ പഹംസനാ,
സംവേഗജനനപുബ്ബകപസാദുപ്പാദനേന തോസനാതി അത്ഥോ.

സമ്മാപടിപത്തിം ആഗമ്മാതി ലീനുദ്ധച്ചവിരഹേന സമമവീഥിപടിപത്തിയാ ച സമ്മാ
അവിസമം സമ്മദേവ ഭാവനാപടിപത്തിം ആഗമ്മ. അലീനന്തിആദീസു
കോസജ്ജപക്ഖിയാനം ധമ്മാനം അനധിമത്തതായ അലീനം, ഉദ്ധച്ചപക്ഖികാനം
അനധിമത്തതായ അനുദ്ധതം, പഞ്ഞാപയോഗസമ്പത്തിയാ ഉപസമസുഖായിഗമേന ച
അനിരസ്സാദം, തതോ ഏവ ആരമ്മണേ സമപ്പവത്തം സമമവീഥിപടിപന്നം.
അലീനാനുദ്ധതാഹി വാ ആരമ്മണേ സമപ്പവത്തം, അനിരസ്സാദതായ സമമവീഥിപടിപന്നം.
സമപ്പവത്തിയാ വാ അലീനം അനുദ്ധതം, സമമവീഥിപടിപത്തിയാ അനിരസ്സാദന്തി ദട്ഠഞ്ചം.
തത്ഥ അലീനതായ പഗ്ഗഹേ, അനുദ്ധതതായ നിഗ്ഗഹേ, അനിരസ്സാദതായ സമ്പഹംസനേ ന
ബ്ബാപാരം ആപജ്ജതി. അയം വുച്ചതി സമയേ അജ്ജ്യുപേക്ഖനതാതി അയം
അജ്ജ്യുപേക്ഖിതബ്ബസമയേ ഭാവനാചിത്തസ്സ പഗ്ഗഹനിഗ്ഗഹസമ്പഹംസനേസു
ബ്ബാവടതാസങ്ഖാതം പടിപക്ഖം അഭിഭൂയ അജ്ജ്യുപേക്ഖനാ വുച്ചതി.
പടിപക്ഖവിക്ഖമ്ഭനേതോ വിപസ്സനായ അധിട്ഠാനഭാവുപഗമനേതോ ച
ഉപചാരജ്ജ്യാനവി സമാധാനകിച്ചനിപ്ഫത്തിയാ പുഗ്ഗലസ്സ സമാഹിതഭാവസാധനമേവാതി
തത്ഥ സമധുരഭാവേനാഹ - “ഉപചാരം വാ അപ്പനം വാ”തി. ഏസ ഉപ്പജ്ജതീതി ഏസ
സമാധിസമ്ബോജ്ജ്യന്തേ അനുപ്പന്നോ ഉപ്പജ്ജതി.

അനുരോധവിരോധപ്പഹാനവസേന മജ്ജയത്തഭാവോ ഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജ്യന്തേഗസ്സ
കാരണം തസ്ഥിം സതി സിജ്ജന്തേ, അസതി ച അസിജ്ജന്തേ, സോ ച
മജ്ജയത്തഭാവോ വിസയവസേന ദുവിധോതി ആഹ - “സത്തമജ്ജയത്തതാ
സങ്ഖാരമജ്ജയത്തതാ”തി. തദുഭയേന ച വിരുജ്ജന്തം പസ്സുദ്ധിസമ്ബോജ്ജ്യന്തേഗഭാവനായ
ഏവ ദുരികത്തി അനുരുജ്ജന്തേ പഹാനവിധിം ദസ്സേതും -
“സത്തമജ്ജയത്തതാ”തിആദി വുത്തം. തേനാഹ -
“സത്തസങ്ഖാരകേലായനപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനതാ”തി. ഉപേക്ഖായ ഹി വിസേസതോ രാഗോ
പടിപക്ഖോ. തഥാ ചാഹ - “ഉപേക്ഖാ രാഗബഹുലസ്സ വിസുദ്ധിമഗ്ഗോ”തി (വിസുദ്ധിം
൧.൨൬൯). ദവീഹാകാരേഹിതി കമ്മസ്സകതാപച്ചവേക്ഖണം,
അത്തസുത്തതാപച്ചവേക്ഖണന്തി, ഇമേഹി ദവീഹി കാരണേഹി. ദവീഹേവാതി
അവധാരണം സങ്ഖ്യാസമാനതാദസ്സനത്ഥം. സങ്ഖ്യാ ഏവ ഹേത്ഥ സമാനാ, ന
സങ്ഖ്യേയം സബ്ബമാ സമാനന്തി. അസ്സാമികഭാവോ അനത്തനിയതാ. സതി ഹി അത്തനി
തസ്സ കിഞ്ചനഭാവേന ചീവരം അത്തം വാ കിഞ്ചി അത്തനിയം നാമ സിയാ, സോ പന
കോചി നത്ഥേവാതി അധിപ്പായോ. അനദ്ധനിയന്തി ന അദ്ധാനക്ഖമം, ന ചിരട്ഠായീ
ഇത്തരം അനിച്ചന്തി അത്ഥോ. താവകാലികന്തി തസ്സേവ വേവചനം.

മമായതീതി മമത്തം കരോതി, മമാതി തണ്ഹായ പരിഗൃഹ്വേ തിട്ഠതി. ധനായന്താതി
ധനം ദബ്ബം കരോന്താ.

൪൧൯. സമ്മാദസ്സനലക്ഖണാതി സമ്മാ അവിപരീതം അനിച്ചാദിവസേന ദസ്സനസഭാവാ.
സമ്മാഅഭിനിരോപനലക്ഖണോതി സമ്മദേവ ആരമ്മണേ ചിത്തസ്സ
അഭിനിരോപനസഭാവോ. ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതാ വാചാ ജനം സങ്ഗണ്ഹാതീതി
തബ്ബിപക്ഖവിരതിസഭാവാ സമ്മാവാചാ ഭേദകരമിച്ഛാവാചാപഹാനേന ജനേ സമ്പയുത്തേ
ച പരിഗൃണ്ഹനകിച്ചവതീ ഹോതീതി “പരിഗൃഹലക്ഖണാ”തി വുത്താ.
വിസംവാദനാദികിച്ചതായ ഹി ലുഖാനം അപരിഗൃഹകാനം മുസാവാദാദീനം
പടിപക്ഖഭൂതാ സിനിദ്ധഭാവേന പരിഗൃഹണസഭാവാ സമ്മാജ്ജപ്പനകിച്ചാ സമ്മാവാചാ
തപ്പച്ചയസുഭാസിതസമ്പടിഗൃഹകേ ജനേ സമ്പയുത്തയമ്മേ ച പരിഗൃണ്ഹന്തീ പവത്തതീതി
പരിഗൃഹലക്ഖണാ. യഥാ ചീവരകമ്മാദിപ്പയോഗസങ്ഖാതോ കമ്മന്തോ കാതബ്ബം
ചീവരരജനാദികം സമുട്ഠാപേതി നിപ്ഫാദേതി, തത്ഥംകിരിയാനിപ്ഫാദകോ വാ
ചേതനാസങ്ഖാതോ കമ്മന്തോ ഹത്ഥചലനാദികം കിരിയം സമുട്ഠാപേതി, ഏവം
സാവജ്ജകത്തബ്ബകിരിയാസമുട്ഠാപകമിച്ഛാകമ്മന്തപ്പഹാനേന സമ്മാകമ്മന്തോ നിരവജ്ജസ്സ
കത്തബ്ബസ്സ നിരവജ്ജാകാരേന സമുട്ഠാപനകിച്ചവാ ഹോതീതി ആഹ -
“സമ്മാസമുട്ഠാപനലക്ഖണോ”തി. സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ ഉക്ഖിപനം സമുട്ഠാപനം

കായികകിരിയായ ഭാര്യകുടിപനം വിയ. സമ്മാവോദാപനലക്ഖണോതി ജീവമാനസ്സു പുഗ്ഗലസ്സ, സമ്പയുത്തയമ്മാനം വാ ജീവിതിന്ദ്രിയവുത്തിയാ, ആജീവസ്സേവ വാ സമ്മദേവ സോധനം വോദാപനം ലക്ഖണം എതസ്സാതി സമ്മാവോദാപനലക്ഖണോ. അഥ വാ കായവാചാനം ഖണ്ഡസന്താനസ്സ ച സംകിലേസഭൂതമിച്ഛാആജീവപ്പഹാനേന സമ്മാആജീവോ “വോദാപനലക്ഖണോ”തി വുത്തോ. സമ്മാവായാമസതിസമാധീസു വത്തഞ്ചം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ.

പത്തായ കുസലാനം ധമ്മാനം പുബ്ബുണ്ണമഭാവതോ സബ്ബേപി അകുസലാ ധമ്മാ തസ്സാ പടിപക്ഖവാവാതി വുത്തം - “അന്തേഹിപി അത്തനോ പച്ചനീകകിലേസേഹി സദ്ധി”ന്തി. അഥ വാ അത്തനോ പച്ചനീകകിലേസാ ദിട്ഠേക്ഷ്ഠാ അവിജ്ജാദയോ പത്തായ ഉജുപച്ചനീകഭാവതോ. പസ്സതീതി പസ്സന്തീ വിയ ഹോതി വിബന്ധാഭാവതോ. തേനാഹ - “തപ്പടിച്ഛാദക...പേ... അസമ്മോഹതോ”തി. സമ്മാസങ്കപ്പാദീനം മിച്ഛാസങ്കപ്പാദയോ ഉജുവിപച്ചനീകാതി ആഹ - “സമ്മാസങ്കപ്പാദയോ...പേ... പജഹന്തീ”തി. തഥേവാതി ഇമിനാ അത്തനോ പച്ചനീകകിലേസേഹി സദ്ധിന്തി ഇമമത്ഥം അനുകഡ്ഢതി. വിസേസതോതി സമ്മാദിട്ഠിയാ വുത്തകിച്ചതോ വിസേസേന. ഏതാതി ഏതേസു സമ്മാസങ്കപ്പാദീസു.

ഏസാ സമ്മാദിട്ഠി നാമാതി ലോകിയം ലോകുത്തരഞ്ച ഏകജ്ജ്ഞം കത്ഥാ വദതി മിസ്സകതാഭാവതോ . തേനാഹ - “പുബ്ബഭാഗേ”തിആദി. ഏകാരമ്മണാ നിബ്ബാനാരമ്മണത്താ. കിച്ചതോതി പുബ്ബഭാഗേ ദുക്ഖാദീഹി ഞാണേഹി കാതബ്ബകിച്ചസ്സ ഇധ നിപ്ഫത്തിതോ, ഇമസ്സേവ വാ ഞാണസ്സ ദുക്ഖാദിപ്പകാസനകിച്ചതോ. ചത്താരി നാമാനി ലഭതി ദുക്ഖപരിഞ്ഞാദിച്ചതുകിച്ചസാധനതോ. തീണി നാമാനി ലഭതി കാമസങ്കപ്പാദിപ്പഹാനകിച്ചനിപ്ഫത്തിതോ. സിക്ഖാപദവിഭണ്ണേ (വിഭ് ൧൦൩ ആദയോ) “വിരതിചേതനാ തംസമ്പയുത്താ ച ധമ്മാ സിക്ഖാപദാനീ”തി വുത്താനി, തത്ഥ പധാനാനം വിരതിചേതനാനം വസേന “വിരതിയോപി ഹോന്തി ചേതനാദയോപി”തി ആഹ. “സമ്മാ വദതി ഏതായാ”തിആദിനാ അത്ഥസമ്ഭവതോ സമ്മാവാചാദയോ തയോ വിരതിയോപി ഹോന്തി ചേതനാദയോപി. മുസാവോദാദീഹി വിരമണകാലേ വിരതിയോ, സുഭാസിതാദിവാചാഭാസനാദികാലേ ചേതനാദയോ യോജേതബ്ബാ. മഗ്ഗക്ഖണേ പന വിരതിയോവ മഗ്ഗലക്ഖണപ്പത്തിതോ. ന ഹി ചേതനാ നിയ്യാനസഭാവാ. അഥ വാ ഏകസ്സ ഞാണസ്സ ദുക്ഖാദിഞ്ഞാണതാ വിയ ഏകായ വിരതിയാ മുസാവോദാദിവിരതിഭാവോ വിയ ച ഏകായ ചേതനായ സമ്മാവോദാദികിച്ചത്തയസാധനസഭാവാ സമ്മാവോദാദിഭാവോസിദ്ധിതോ “മഗ്ഗക്ഖണേ വിരതിയോവാ”തി വുത്തം.

ചത്താരി നാമാനി ലഭതിതി ചതുസമ്മപ്പധാനചതുസതിപട്ഠാനവസേന ലഭതി. മഗ്ഗക്ഖണേതി ആന്തേയാ സമ്ബന്ധോ. പുബ്ബഭാഗേപി മഗ്ഗക്ഖണേപി സമ്മാസമാധി ഏവാതി യദിപി സമാധിഉപകാരകാനം അഭിനിരോപനാനുമജ്ജനസമ്പിയായനബ്രൂഹനസന്തസുഖാനം വിതക്കാദീനം വസേന ചതുഹി യാനേഹി സമ്മാസമാധി വിഭത്തോ, തഥാപി വായാമോ വിയ അനുപ്പന്നാകുസലാനുപ്പാദനാദിച്ചതുവായാമകിച്ചും, സതി വിയ ച അസുഭാസുഖാനിച്ചാനത്തേസു കായാദീസു സുഭാദിസന്താപഹാനലക്ഖണം ചതുസതികിച്ചും, ഏകോ സമാധി ചതുജ്ഞാനസമാധികിച്ചും ന സാധേതീതി പുബ്ബഭാഗേപി പഠമജ്ജ്ഞാനസമാധി, പഠമജ്ജ്ഞാനസമാധി ഏവ മഗ്ഗക്ഖണേപി, തഥാ പുബ്ബഭാഗേപി ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനസമാധി, ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനസമാധി ഏവ മഗ്ഗക്ഖണേപിതി അത്ഥോ.

“കിം പനായം മഗ്ഗധമ്മാനം ദേസനാനുക്കമോ, കേവലം വാചായ കമവത്തിനിഭാവതോ, ഉദാഹു കഞ്ചി വിസേസം ഉപാദായാ”തി വിചാരണായം കഞ്ചി വിസേസം ഉപാദായാതി ദസ്സേനോ ആഹ - “ഇമേസു”തിആദി. തത്ഥ ഭാവനാനുഭാവോ ഹിതഫലായ സാതിസയം തിക്ഖവിസദഭാവപ്പത്തിയാ അച്ഛരിയബ്ഭൂതസമത്ഥതായോഗേന സബ്ബസോ പടിപക്ഖവിധമനേന യാമാവതോ ധമ്മസഭാവബോധനേന ച സമ്മാദിട്ഠിയാ ബഹുകാരതാ വേദിതബ്ബാ. തേനാഹ - “അയം ഹീ”തിആദി.

തസ്സാതി സമ്മാദിട്ഠിയാ. ബഹുകാരോതി ധമ്മസമ്പദിവേധേ ബഹുപകാരോ. ഇദാനി തത്ഥം ഉപമാഹി വിഭാവേതും, “യഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം.

വചിഭേദസ്സു കാരകോ വിതക്കോ സാവജ്ജാനവജ്ജവചിഭേദനിവത്തനപ്പവത്തനാകാരായ സമ്മാവാചായപി ഉപകാരകോ ഏവാതി ആഹ - “സായം...പേ... സമ്മാവാചായപി ഉപകാരകോ”തി. സമ്മാസങ്കപ്പോ ഹി സച്ചവാചായ വിരതിവാചായപി വിസേസപച്ചയോ മിച്ചാസങ്കപ്പതദേകട്കിലേസപ്പഹാനതോ.

സംവിദഹിത്വാതിആദീസു സമ്മാ വിദഹനം കമ്മന്തപ്പയോജനഞ്ച ഏകന്താനവജ്ജവചികായകമ്മവസേന ഇച്ഛിതബ്ബന്തി വിരതിവാചാവസേന സംവിദഹനം വിരതികമ്മന്തസ്സേവ പയോജനഞ്ച നിദസ്സിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഏവം ഹിസ്സ സമ്മാവാചായ സമ്മാകമ്മന്തസ്സാപി ബഹുകാരതാ ജോതിതാ സിയാ. വചിഭേദനിയാമികാ ഹി വചിദുച്ചരിതവിരതി കായികകിരിയനിയാമികായ കായദുച്ചരിതവിരതിയാ ഉപകാരികാ. തഥാ ഹി വിസംവാദനാദിമിച്ചാവാചതോ അവിരതോ മിച്ചാകമ്മന്തതോപി ന വിരമതേവ. യഥാഹ - “ഏകം ധമ്മം അതീതസ്സ...പേ... നത്ഥി പാപം അകാരിയ”ന്തി. തസ്മാ അവിസംവാദനാദിസമ്മാവാചായ റിതോ സമ്മാകമ്മന്തസി പൂരേതിയേവാതി വചിദുച്ചരിതവിരതി കായദുച്ചരിതവിരതിയാ ഉപകാരികാ.

യസ്മാ ആജീവപാരിസുദ്ധി നാമ ദുസ്സീല്യപ്പഹാനപുബ്ബികാ, തസ്മാ സമ്മാവാചാകമ്മന്താനന്തരം സമ്മാആജീവോ ദേസിതോതി ദസ്സേതും - “ചതുബ്ബിധം പനാ”തിആദി വുത്തം. ഏത്താവതാതി പരിസുദ്ധസീലാജീവികാമത്തേന. ഇദം വീരിയന്തി ചതുസമ്മപ്പയാനവീരിയം.

വീരിയാരമ്ഭോപി സമ്മാസതിപരിഗൃഹിതോ ഏവ നിബ്ബാനാവഹോ, ന കേവലോതി ദസ്സേതും - “തതോ”തിആദി വുത്തം. സുപട്ഠിതാതി ബഹിദ്ധാവിക്ഖേപം പഹായ സുട്ഠു ഉപട്ഠിതാ കാതബ്ബാ. സമാധിസ്സ ഉപകാരധമ്മാ നാമ യഥാവുത്തവത്സുവിസദകിരിയാദയോ. തപ്പടിപക്ഖതോ അനുപകാരധമ്മാ വേദിതബ്ബാ. ഗതിയോതി നിപ്ഫത്തിയോ. സമന്വേസിത്വാതി സമ്മാ പരിയേസിത്വാ.

൪൨൭. യഥാ ഇത്ഥീസു കഥാ പവത്താ അധിത്ഥീതി വുച്ചതി, ഏവം അത്താനം അധികിച്ച പവത്താ അജ്ജ്ഞത്തം. “ഏവം പവത്തമാനാ മയം ‘അത്താ’തി ഗഹണം ഗമിസ്സാമാ”തി ഇമിനാ വിയ അധിപ്പായേന അത്താനം അധികിച്ച ഉദിസ്സ പവത്താ സത്തസന്തതിപരിയാപനാ അജ്ജ്ഞത്തം. തസ്മിം അജ്ജ്ഞത്തരൂപേ, അത്തനോ കേസാദിവത്സുകേ കസിണരൂപേതി അത്ഥോ. പരികമ്മവസേന അജ്ജ്ഞത്തം രൂപസഞ്ചിതി പരികമ്മകരണവസേന അജ്ജ്ഞത്തം രൂപസഞ്ചി, ന അപ്പനാവസേന. ന ഹി പടിഭാഗനിമിത്താരമ്മണാ അപ്പനാ അജ്ജ്ഞത്തവിസയാ സമ്ഭവതി. തം പന അജ്ജ്ഞത്തം പരികമ്മവസേന ലദ്ധം കസിണനിമിത്തം അവിസുദ്ധമേവ ഹോതി, ന ബഹിദ്ധാ പരികമ്മവസേന ലദ്ധം വിയ വിസുദ്ധം. തേനാഹ - “തം പനാ”തിആദി.

യസ്സേവം പരികമ്മം അജ്ജ്ഞത്തം ഉപ്പന്നന്തി യസ്സ പൂഗ്ഗലസ്സ ഏവം വുത്തപ്പകാരേന അജ്ജ്ഞത്തം പരികമ്മം ജാതം. നിമിത്തം പന ബഹിദ്ധാതി പടിഭാഗനിമിത്തം സസന്തതിപരിയാപനം ന ഹോതീതി ബഹിദ്ധാ. പരിത്താനീതി യഥാലദ്ധാനി സുപ്പസരാവമത്താനി. തേനാഹ - “അവധ്ഠിതാനീ”തി. പരിത്തവസേനേവാതി വണ്ണവസേന ആഭോഗേ വിജ്ജമാനേപി പരിത്തവസേനേവ ഇദം അഭിഭായതനം വുത്തം പരിത്തതാ ഹേത്ഥ അഭിഭവനസ്സ കാരണം. വണ്ണാഭോഗേ സതിപി അസതിപി അഭിഭവതീതി അഭിഭു, പരികമ്മം, ഞാണം വാ. അഭിഭു ആയതനം ഏതസ്സാതി അഭിഭായതനം, ത്യാനം. അഭിഭവിതബ്ബം വാ ആരമ്മണസങ്ഖാതം ആയതനം ഏതസ്സാതി അഭിഭായതനം. അഥ വാ ആരമ്മണാഭിഭവനതോ അഭിഭു ച തം ആയതനഞ്ച യോഗിനോ സുഖവിസേസാനം അധിട്ഠാനഭാവതോ മനായതനധമ്മായതനഭാവതോ ചാതി സസമ്പയുത്തജ്ജ്ഞാനം അഭിഭായതനം. അഭിഭായതനഭാവനാ നാമ തിക്ഖപണ്ണേവ സമ്ഭവതി, ന ഇതരസ്സാതി ആഹ - “ഞാണുത്തരികോ പൂഗ്ഗലോ”തി. അഭിഭവിത്വാ സമാപജ്ജതീതി ഏത്ഥ അഭിഭവനം സമാപജ്ജനഞ്ച ഉപചാരജ്ജ്ഞാനാധിഗമനസമനന്തരമേവ അപ്പനാത്യാനുപ്പാദനന്തി ആഹ - “സഹ നിമിത്തുപ്പാദേനേവേത്ഥ അപ്പനം പാപേതീ”തി. സഹ നിമിത്തുപ്പാദേനാതി ച അപ്പനാപരിവാസാഭാവസ്സ ലക്ഖണവചനമേതം. യോ ഖിപ്പാഭിഞ്ഞോതി വുച്ചതി, തതോപി

ഞാണുത്തരസ്സേവ അഭിഭായതനഭാവനാ. ഏതാതി ഏതസ്മിം നിമിത്തേ. അപ്പനം പാപേതീതി ഭാവനാഅപ്പനം നേതി.

ഏതമ ച കേചി “ഉപ്പനേ ഉപചാരജ്ഞായാനേ തം ആരബ്ഭ യേ ഹേട്ഠിമന്തേന ദേവ തയോ ജവനവാരാ പവത്തന്തി, തേ ഉപചാരജ്ഞായാനപക്ഖികാ ഏവ, തദനന്തരം ഭവങ്ഗപരിവാസേന ഉപചാരസേവനായ ച വിനാ അപ്പനാ ഹോതി, സഹ നിമിത്തുപ്പാദേനേവ അപ്പനം പാപേതീ”തി വദന്തി, തം തേസം മതിമത്തം. ന ഹി പാരിവാസികപരികമ്മേന അപ്പനാവാരോ ഇച്ഛിതോ, നാപി മഹഗ്ഗതപ്പമാണജ്ഞായാനേസു വിയ ഉപചാരജ്ഞായാനേ ഏകന്തതോ പച്ചവേകഖണാ ഇച്ഛിതബ്ബാ. തസ്മാ ഉപചാരജ്ഞായാനാധിഗമതോ പരം കതിപയഭവങ്ഗചിത്താവസാനേ അപ്പനം പാപുണന്തോ “സഹ നിമിത്തുപ്പാദേനേവേതമ അപ്പനം പാപേതീ”തി വുത്തോ. സഹ നിമിത്തുപ്പാദേനാതി ച അധിപ്പായികമിദം വചനം, ന നീതത്ഥം, തത്ഥ അധിപ്പായോ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ. ന അന്തോസമാപത്തിയം തദാ തമാരൂപസ്സ ആഭോഗസ്സ അസമ്ഭവതോ. സമാപത്തിതോ വുട്ഠിതസ്സ ആഭോഗോ പുബ്ബഭാഗഭാവനാവസേന ത്യാനക്ഖണേ പവത്തം അഭിഭവനാകാരം ഗഹേത്വാ പവത്തോതി ദട്ഠബ്ബം. അഭിധമ്മട്ഠകമായം പന “ഇമിനാസ്സ പുബ്ബാഭോഗോ കമിതോ”തി വുത്തം. അന്തോസമാപത്തിയം തദാ തമാ ആഭോഗാഭാവേ കസ്മാ ത്യാനസത്തായപിതി വുത്തന്തി ആഹ - “അഭിഭവസത്താ ഹിസ്സ അന്തോസമാപത്തിയന്വി അത്ഥീ”തി.

വഡ്ഢിതപ്പമാണാനീതി വിപുലപ്പമാണാനീതി അത്ഥോ, ന ഏകങ്ഗുലദ്വദ്വിലാഭിവാഡ്ഢിം പാപിതാനി തമാ വഡ്ഢനസ്സേവേതമ അസമ്ഭവതോ. തേനാഹ - “മഹന്താനീ”തി. ഭത്തവഡ്ഢിതകന്തി ഭുജ്ജനഭാജനേ വഡ്ഢേത്വാ ദിന്നം ഭത്തം, ഏകാസനേ പുരിസേന ഭുജ്ജിതബ്ബഭത്തതോ ഉപഡ്ഢഭത്തന്തി അത്ഥോ.

രൂപേ സത്താ രൂപസത്താ, സാ അസ്സ അത്ഥീതി രൂപസത്തീ, ന രൂപസത്തീ അരൂപസത്തീ. സത്താസീസേന ത്യാനം വദന്തി. രൂപസത്തായ അനുപ്പാദനമേവേതമ അലാഭിതാ. ബഹിദ്ധാവ ഉപ്പന്നന്തി ബഹിദ്ധാവത്സ്മിന്ധേവ ഉപ്പനം. ഏതമ ച -

“അജ്ഞാതം രൂപസത്തീ ബഹിദ്ധാ രൂപാനി പസ്സതി പരിത്താനി സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണാനി. അജ്ഞാതം രൂപസത്തീ ബഹിദ്ധാ രൂപാനി പസ്സതി അപ്പമാണാനി സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണാനി . അജ്ഞാതം അരൂപസത്തീ ബഹിദ്ധാ രൂപാനി പസ്സതി പരിത്താനി സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണാനി. അജ്ഞാതം അരൂപസത്തീ ബഹിദ്ധാ രൂപാനി പസ്സതി അപ്പമാണാനി സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണാനീ”തി (ദീ° നി° ൩.൩൩൮, ൩൫൮; അ° നി° ൮.൩൫; ൧൦.൨൯) -

ഏവമിധ ചത്താരി അഭിഭായതനാനി ആഗതാനി. അഭിധമ്മേ (ധ° സ° ൨൪൪-൨൪൫) പന “അജ്ഞാതം അരൂപസത്തീ ബഹിദ്ധാ രൂപാനി പസ്സതി പരിത്താനി സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണാനി, അപ്പമാണാനി സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണാനീ”തി ഏവമാഗതാനി. തത്ഥ ച കാരണം അഭിധമ്മട്ഠകമായം വുത്തമേവ. തമാ ഹി വുത്തം അട്ഠസാലിനിയം (ധ° സ° അട്ഠ° ൨൦൪) -

“കസ്മാ പന യഥാ സുത്തന്തേ ‘അജ്ഞാതം രൂപസത്തീ ഏകോ ബഹിദ്ധാ രൂപാനി പസ്സതി പരിത്താനീ’തിആദി വുത്തം, ഏവം അവത്വാ ഇധ ചതുസുപി അഭിഭായതനേസു അജ്ഞാതം അരൂപസത്തീതാവ വുത്താതി. അജ്ഞാതരൂപാനം അനഭിഭവനീയതോ. തത്ഥ വാ ഹി ഇധ വാ ബഹിദ്ധാ രൂപാനേവ അഭിഭവിതബ്ബാനി, തസ്മാ താനി നിയമതോ വത്തബ്ബാനീ”തി.

തത്രാപി ഇധപി വുത്താനി “അജ്ഞാതം രൂപസത്തീ അജ്ഞാതം അരൂപസത്തീതി ഇദം പന സത്ഥു ദേസനാവിലാസമത്തമേവാ”തി. അയം പനേതമ അധിപ്പായോ - ഇധ വണ്ണാഭോഗരഹിതാനി സഹിതാനി ച സബ്ബാനി പരിത്താനി സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണാനി അഭിഭുയ്യാതി. പരിയായകമാ ഹി സുത്തന്തദേസനാതി. അഭിധമ്മേ പന നിപ്പരിയായദേസനത്താ വണ്ണാഭോഗരഹിതാനി വിസുഖം വുത്താനി, തമാ സഹിതാനി.

അത്മി ഹി ഉഭയത്വ അഭിഭവനവിസേസോതി. തമാ ഇയ പരിയായദേസനത്താ വിമോക്ഖാനവി അഭിഭവനപരിയായോ അത്മിതി “അജ്ഞാതം രൂപസഞ്ചി”തിആദിനാ പഠമദുതിയഅഭിഭായതനേസു പഠമവിമോക്ഖോ, തതിയചതുത്വഅഭിഭായതനേസു ദുതിയവിമോക്ഖോ, വണ്ണാഭിഭായതനേസു തതിയവിമോക്ഖോ ച അഭിഭവനപത്തിതോ സങ്ഗഹിതോ. അഭിധമ്മേ പന നിപ്പരിയായദേസനത്താ വിമോക്ഖാഭിഭായതനാനി അസങ്കരതോ ദേസേതും വിമോക്ഖേ വജ്ജേതാ അഭിഭായതനാനി കമിതാനി. സഞ്ചാനി ച വിമോക്ഖകിച്ചാനി ത്യാനാനി വിമോക്ഖദേസനായം വുത്താനി. തദേതം “അജ്ഞാതം രൂപസഞ്ചി”തി ആഗതസ്സ അഭിഭായതനദയസ്സ അഭിധമ്മേ അഭിഭായതനേസു അവചനതോ “രൂപീ രൂപാനി പസ്സതി”തിആദിനഞ്ച സഞ്ചവിമോക്ഖകിച്ചസാധാരണവചനഭാവതോ വവത്ഥാനം കതന്തി വിത്തായതി.

അജ്ഞാതരൂപാനം അനഭിഭവനീയതോതി ഇദം അഭിധമ്മേ കത്ഥചിപി “അജ്ഞാതരൂപാനി പസ്സതി”തി അവത്ഥാ സഞ്ചത്വ യം വുത്തം - “ബഹിദ്ധാ രൂപാനി പസ്സതി”തി, തസ്സ കാരണവചനം. തേന യം അഞ്ഞഹേതുക്കം സുത്തന്തേ “ബഹിദ്ധാ രൂപാനി പസ്സതി”തി വചനം, തം തേന ഹേതുനാ വുത്തം. യം പന ദേസനാവിലാസഹേതുക്കം അജ്ഞാതം അരൂപസഞ്ചിതായ ഏവ അഭിധമ്മേ വചനം, ന തസ്സ അഞ്ഞം കാരണം മഗ്ഗിതബ്ബന്തി ദസ്സേതി. അജ്ഞാതരൂപാനം അനഭിഭവനീയതാ ച തേസം ബഹിദ്ധാരൂപാനം വിയ അവിഭൂതത്താ. ദേസനാവിലാസോ ച യമാവുത്തവവത്ഥാനവസേന വേദിതബ്ബോ വേനേയ്യജ്ഞാതസയവസേന വിജ്ജമാനപരിയായകമനഭാവതോ. ദേസനാവിലാസോ ഹി നാമ വേനേയ്യജ്ഞാതസയാനുരൂപം വിജ്ജമാനസ്സ ച പരിയായസ്സ വിഭാവനം, ന യസ്സ കസ്സചി, തസ്മാ “ഇയ പരിയായദേസനത്താ”തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരം വവത്ഥാനം ദേസനാവിലാസനിബന്ധനന്തി ദട്ഠംബം.

സുവണ്ണദുണ്ണാനീതി ഏതേനേവ സിദ്ധത്താ ന നീലാദിഅഭിഭായതനാനി വത്തബ്ബാനീതി ചേ? ന നീലാദീസു കതാധികാരാനം നീലാദിഭാവസ്സേവ അഭിഭവനകാരണത്താ. ന ഹി തേസം പരിസുദ്ധാപരിസുദ്ധവണ്ണാനം പരിത്തതാ അപ്പമാണതാ വാ അഭിഭവനകാരണം, അഥ ഖോ നീലാദിഭാവോ ഏവാതി. ഏതേസു ച പരിത്താദികസിണരൂപേസു യംയംചരിതസ്സ ഇമാനി അഭിഭായതനാനി ഇജ്ഞന്തി, തം ദസ്സേതും - “ഇമേസു പനാ”തിആദി വുത്തം.

സഞ്ചസങ്ഗാഹികവസേനാതി നീലവണ്ണനീലനിദസ്സനനീലനിഭാസാനം സാധാരണവസേന. വണ്ണവസേനാതി സഭാവവണ്ണവസേന. നിദസ്സനവസേനാതി പസ്സിതബ്ബതാവസേന, ചകഖുവിത്താണവീഥിയാ ഗഹേതബ്ബതാവസേന . ഓഭാസവസേനാതി സപ്പഭാസതായ അവഭാസനവസേന. വണ്ണാതുയാ വാതി അഞ്ജനരജതവത്ഥാദിവണ്ണാതുയാ. ലോകിയാനേവ രൂപാവചരജ്ഞാനഭാവതോ.

൪൩൫. രൂപീതി ഏത്ഥ യേനായം സസന്തതിപരിയാപന്നേന രൂപേന സമന്നാഗതോ, തം യസ്സ ത്യാനസ്സ ഹേതുഭാവേന വിസിട്ഠരൂപം ഹോതി. യേന വിസിട്ഠേന രൂപീതി വുച്ചേയ്യ, തദേവ സസന്തതിപരിയാപന്നരൂപനിമിത്തം ത്യാനം. ഇയ പന പരമത്ഥതോ രൂപിഭാവസാധകന്തി ആഹ - “അജ്ഞാതം കേസാദീസു”തിആദി. **രൂപജ്ഞാനം രൂപന്തി** ഉത്തരപദലോപേന വുത്തം - “രൂപൂപപത്തിയാ”തിആദീസു (ധം സം മന്ത്രം-മന്ത്രമ, മവ്ര൫-മന്ത്രം ആദയോ, ഹർ൪-ഹർ൫ ആദയോ; വിഭം ന്നു൫) വിയ.

സുഭന്തേവ അധിമുത്തോ ഹോതീതി അയം തതിയവിമോക്ഖോ. ഇയ സുപരിസുദ്ധനീലാദിവണ്ണകസിണജ്ഞാനവസേന വുത്തോതി ദസ്സേതാ ഇദാനി പടിസമ്ഭിദാപാളിയം തസ്സ ബ്രഹ്മവിഹാരജ്ഞാനവസേന ആഗതഭാവം ദസ്സേതും - “പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ പനാ”തിആദി ആരദ്ധം. ഇയ പന ഉപരിപാളിയംയേവ ബ്രഹ്മവിഹാരാനം ആഗതത്താ തം നയം പടിക്ഖിപിത്വാ പരിസുദ്ധനീലാദിവണ്ണകസിണവസേനേവ സുഭവിമോക്ഖോ അനുത്താതോ.

ർർന്. പരികമ്മപമവിയാപിതി അകതായ വാ കതായ വാ
ദള്ഹമണ്ഡലാദിസഞ്ചാതപരികമ്മപമവിയാപി. ഉഗ്ഗഹനിമിത്താദിനം പമവീകസിണന്തി
നാമം നിസ്സിതേ നിസ്സയവോഹാരവസേന വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം, യഥാ “മഞ്ചാ ഉക്കുട്ഠിം
കരോന്തി”തി.

സീലാനീതി പാതിമോക്ഖസംവരാദിനി ചത്താരി സീലാനി. സോധേത്വാതി
അനാപജ്ജനേന ആപന്നവുട്ഠാപനേന കിലേസേഹി അപ്പടിപിളനേന ച വിസോധേത്വാ.
തിവിധഞ്ഹി സീലസ്സ വിസോധനം നാമ - അനാപജ്ജനം ആപന്നവുട്ഠാപനം കിലേസേഹി
ച അപ്പടിപിളനന്തി. കമ്മട്ഠാനഭാവനം പരിബുന്ധേതി ഉപരോധേതി പവത്തിതും ന
ദേതീതി പലിബോധോ രകാരസ്സ ലകാരം കത്വാ, പരിബന്ധോതി അത്ഥോ. ഉപച്ഛിന്ദിത്വാതി
സമാപനേന സഞ്ജാഹണേന വാ ഉപരുന്ധിത്വാ, അപലിബോധം കത്വാതി അത്ഥോ.
കല്യാണമിത്തം ഉപസങ്കമിത്വാതി -

“പിയോ ഗരു ഭാവനീയോ, വത്താ ച വചനക്ഖമോ;
ഗമ്ഭീരഞ്ച കഥം കത്താ, നോ ചട്ഠാനേ നിയോജകോ”തി. (അം നിം ൧.൩൭) -

ഏവമാദിഗുണസമന്നാഗതം ഏകന്തഹിതേസിം വുദ്ധിപക്ഖേ റിതം കല്യാണമിത്തം
ഉപസങ്കമിത്വാ.

അനനുരൂപം വിഹാരന്തി അട്ഠാരസന്നം ദോസാനം അഞ്ഞതരേന സമന്നാഗതം.
വുത്തഞ്ഹേതം അട്ഠകമാസു -

“മഹാവാസം നവാവാസം, ജരാവാസഞ്ച പന്ഥനിം;
സോണ്ഡിം പണ്ണഞ്ച പുപ്ഫഞ്ച, ഫലം പത്ഥിതമേവ ച.

“നഗരം ദാരുനാ ഖേത്തം, വിസഭാഗേന പട്ടനം;
പച്ചന്തസീമാ സപ്പായം, യത്ഥ മിത്തോ ന ലബ്ഭതി.

“അട്ഠാരസേതാനി ഠാനാനി, ഇതി വിഞ്ഞായ പണ്ഡിതോ;
ആരകാ പരിവജ്ജേയ്യ, മഗ്ഗം സപ്പടിഭയം യഥാ”തി. (വിസുദ്ധിം ൧.൫൨);

അനുരൂപേതി ഗോചരഗാമതോ നാതിദൂരനച്ചാസന്നതാദിഹി പഞ്ചഹി അഞ്ജേഹി
സമന്നാഗതേ. വുത്തഞ്ഹേതം ഭഗവതാ -

“കമഞ്ച, ഭിക്ഖവേ, സേനാസന്നം പഞ്ചഞ്ജസമന്നാഗതം ഹോതി? ഇധ, ഭിക്ഖവേ,
സേനാസന്നം നാതിദൂരം ഹോതി നച്ചാസന്നം ഗമനാഗമനസമ്പന്നം ദിവാ അപ്പാകിണ്ണം
രത്തിം അപ്പസദും അപ്പനിഗ്ഘോസം അപ്പഡംസമകസവാതാതപസരീസപസമ്ഫസ്സം.
തസ്ഥിം ഖോ പന സേനാസന്നേ വിഹരന്തസ്സ അപ്പകസിരേന ഉപ്പജ്ജന്തി
ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസന്നഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാ. തസ്ഥിം ഖോ പന
സേനാസന്നേ മേരാ ഭിക്ഖു വിഹരന്തി ബഹുസ്സുതാ ആഗതാഗമാ യമ്മയാ
വിനയയാ മാതികായരാ. തേ കാലേന കാലം ഉപസങ്കമിത്വാ പരിപുച്ഛതി
പരിപഞ്ഹതി ‘ഇദം, ഭന്തേ, കഥം ഇമസ്സ കോ അത്ഥോ’തി. തസ്സ തേ ആയസ്ഥനോ
അവിവടഞ്ചേവ വിവരന്തി, അനുത്താനീകതഞ്ച ഉത്താനിം കരോന്തി,
അനേകവിഹിതേസു ച കഞ്ചാഠാനിയേസു യമ്മേസു കഞ്ചം പടിവിനോദേന്തി.
ഏവം ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സേനാസന്നം പഞ്ചഞ്ജസമന്നാഗതം ഹോതി”തി (അം നിം
൧൦.൧൧).

ഏത്ഥ ച നാതിദൂരം നച്ചാസന്നം ഗമനാഗമനസമ്പന്നന്തി ഏകം അഞ്ജം, ദിവാ
അപ്പാകിണ്ണം രത്തിം അപ്പസദും അപ്പനിഗ്ഘോസന്തി ഏകം,
അപ്പഡംസമകസവാതാതപസരീസപസമ്ഫസ്സന്തി ഏകം, തസ്ഥിം ഖോ പന സേനാസന്നേ
വിഹരന്തസ്സ...പേ... പരിക്ഖാരാതി ഏകം, തസ്ഥിം ഖോ പന സേനാസന്നേ മേരാ...പേ...
കഞ്ചം പടിവിനോദേന്തിതി ഏകന്തി ഏവം പഞ്ചഞ്ജാനി വേദിതഞ്ചാനി.

ഖുദുകപലിബോധം ഉപച്ഛിന്ദിതാതി ദീഘകേസനഖലോമാനം ഛേദനേന ചിവരകമ്മചിവരരജനപത്തപചനമഞ്ചപിഠാദിസോധനവസേന ഖുദുകപലിബോധം ഉപച്ഛിന്ദിതാ.

൪൩. ഉദ്ധുമാതകാദീസൂതി ഏതഥ ആദി-സദ്രേന വിനീലകവിപുബ്ധകവിച്ഛിദ്രകവിക്വായിതകഹതവിക്വിത്തകലോഹിതകപുളവകഅട്ഠികാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. തഥ ഭസ്മതാ വിയ വായുനാ ഉദ്ധം ജീവിതപരിയാദാനാ യമാനുകമം സമുഗൃതേന സൂനഭാവേന ധുമാതത്താ ഉദ്ധുമാതം, ഉദ്ധുമാതമേവ ഉദ്ധുമാതകം, പടികൂലത്താ വാ കുച്ഛിതം ഉദ്ധുമാതന്തി ഉദ്ധുമാതകം, തമാരുപസ്സ ഛവസരീരസ്സേതം അധിവചനം. വിനീലം വുച്ചതി വിപരിഭിന്നനീലവണ്ണം, വിനീലമേവ വിനീലകം, പടികൂലത്താ വാ കുച്ഛിതം വിനീലന്തി വിനീലകം, മംസുസ്സദട്ഠാനേസു രത്തവണ്ണസ്സ , പൂബ്ധസന്നിചയട്ഠാനേസു സേതവണ്ണസ്സ, യേഭുയേന ച നീലവണ്ണസ്സ നിലട്ഠാനേ നീലസാടകപാരുതസ്സേവ ഛവസരീരസ്സേതം അധിവചനം. പരിഭിന്നട്ഠാനേസു വിസ്സന്ദമാനപുബ്ധം വിപുബ്ധം, വിപുബ്ധമേവ വിപുബ്ധകം, പടികൂലത്താ വാ കുച്ഛിതം വിപുബ്ധന്തി വിപുബ്ധകം, തമാരുപസ്സ ഛവസരീരസ്സേതം അധിവചനം. വിച്ഛിദ്രം വുച്ചതി ദിധാ ഛരിനനേന അപധാരിതം, വിച്ഛിദ്രമേവ വിച്ഛിദ്രകം, പടികൂലത്താ വാ കുച്ഛിതം വിച്ഛിദ്രന്തി വിച്ഛിദ്രകം, വേമജ്ജേയേ ഛരിനസ്സ ഛവസരീരസ്സേതം അധിവചനം. ഇതോ ച ഏതേതോ ച വിവിധാകാരേന സോണസിങ്ഗാലാദീഹി ഖായിതം വിക്ഖായിതം, വിക്ഖായിതമേവ വിക്ഖായിതകം, പടികൂലത്താ വാ കുച്ഛിതം വിക്ഖായിതന്തി വിക്ഖായിതകം, തമാരുപസ്സ ഛവസരീരസ്സേതം അധിവചനം.

വിവിധാ വിത്തം വിക്ഖിത്തം, വിക്ഖിത്തമേവ വിക്ഖിത്തകം, പടികൂലത്താ വാ കുച്ഛിതം വിക്ഖിത്തന്തി വിക്ഖിത്തകം, അഞ്ഞേന ഹത്ഥം, അഞ്ഞേന പാദം, അഞ്ഞേന സീസന്തി ഏവം തതോ തതോ വിക്ഖിത്തസ്സ ഛവസരീരസ്സേതം അധിവചനം. ഹതഞ്ച തം പൂരിമനയേനേവ വിക്ഖിത്തകഞ്ചാതി ഹതവിക്ഖിത്തകം, കാകപദാകാരേന അങ്ഗപച്ചങ്ഗേസു സത്ഥേന ഹന്തിതാ വുത്തനയേനേവ വിക്ഖിത്തസ്സ ഛവസരീരസ്സേതം അധിവചനം. ലോഹിതം കിരതി വിക്ഖിപതി ഇതോ ചിതോ ച പഗ്ഘരിതീതി ലോഹിതകം, പഗ്ഘരിതലോഹിതമക്ഖിതസ്സ ഛവസരീരസ്സേതം അധിവചനം. പുളവാ വുച്ചന്തി കിമയോ, പുളവേ കിരതീതി പുളവകം, കിമിപരിപുണ്ണസ്സ ഛവസരീരസ്സേതം അധിവചനം. അട്ഠിയേവ അട്ഠികം, പടികൂലത്താ വാ കുച്ഛിതം അട്ഠിതി അട്ഠികം, അട്ഠിസങ്ഖലികായപി ഏകട്ഠികസ്സപി ഏതം അധിവചനം. ഇമേസു ദസസു അസുഭേസു പഠമജ്ജന്ധാനമേവ ഉപ്പജ്ജതി, ന ദുതിയാദീനി. തേനാഹ - ഇധ “പഠമജ്ജന്ധാനസഹഗതാ സഞ്ചാ”തി. തഥാ ഹി അപരിസങ്ഠിതജലായ സീഘസോതായ നദിയാ അരിത്തബലേനേവ നാവാ തിട്ഠന്തി, വിനാ അരിത്തേന ന സക്കാ റപേതും. ഏവമേവം ദുബ്ബലത്താ ആരമ്മണസ്സ വിതക്കബലേനേവ ചിത്തം ഏകഗ്ഗം ഹുത്ഥാ തിട്ഠന്തി, വിനാ വിതക്കേന ന സക്കാ റപേതും . തസ്മാ പഠമജ്ജന്ധാനമേവേതഥ ഹോതി, ന ദുതിയാദീനി. ആരമ്മണസ്സ ദുബ്ബലതാ ചേതഥ പടികൂലഭാവേന ചിത്തം റപേതും അസമത്ഥതാ.

“രുകഖോ മതോ, ലോഹം മത”ന്തിആദീസു യം ഖണ്ഡപ്പബന്ധം ഉപാദായ രുകഖാദിസമഞ്ചാ, തസ്മിം അനുപച്ഛിന്നേപി അല്പതാദിവിഗമനം നിസ്സായ മതവോഹാരോ സമ്മുതിമരണം. സങ്ഖാരാനം ഖണ്ഡഭ്ങസങ്ഖാതം ഖണ്ഡികമരണം. സമുച്ഛേദമരണന്തി അരഹതോ സന്താനസ്സ സബ്ബസോ ഉച്ഛേദഭൂതം മരണം. വിപസ്സനാഭാവനാവസേന ചേതം വുത്തം. മരണാനുസ്സതിഭാവനായം പന തിവിധവേതം നാധിപ്പേതം അസംവേഗവത്ഥുതോ അനുപട്ഠഹനതോ അബാഹുല്ല്യതോ ച. മരണാനുസ്സതിയഞ്ഹി ഏകേന ഭവേന പരിച്ഛിന്നസ്സ ജീവിതിന്ദ്രിയപ്പബന്ധസ്സ വിച്ഛേദോ മരണന്തി അധിപ്പേതോ സംവേഗവത്ഥുതോ ഉപട്ഠഹനതോ ബാഹുല്ല്യതോ ച. ഇദാനി ഇമമേവ മരണം സന്ധായ വികപ്പന്തരം ദസ്സേനോ, “ഹേട്ഠാ വുത്തലക്ഖണാ വാ”തിആദിമാഹ.

അസിതപിതാദിഭേദേതി അസിതപിതഖായിതസായിതപ്പഭേദേ, അസിതബ്ബഖാദിതബ്ബസായിതബ്ബവിഭാഗേതി അത്ഥോ കാലഭേദവചനിച്ചായ അഭാവതോ യഥാ “ദുദ്ധ”ന്തി. കബളം കരീയതീതി കബളികാരോ, ആഹരീയതീതി ആഹാരോ, കബളികാരോ ച സോ ആഹാരോ ചാതി കബളികാരാഹാരോ. വത്ഥുവസേന ചേതം വുത്തം.

സവത്സരംകോ ഏവ ഹി ആഹാരോ ഇയ കമ്മട്ഠാനഭാവേന അധിഷ്ഠേതോ. ഓജാലക്വണോ പന ആഹാരോ ഓജട്ഠമകം രൂപം ആഹാരതീതി ആഹാരോതി വുച്ചതി. സോ ഇയ നാധിഷ്ഠേതോ പടികൂലാകാരഗൃഹണസ്സ അസമ്ഭവതോ. നവ പടികൂലാനീതി ഗമനപരിയേസനപരിഭോഗാസയനിദാനഅപരിപക്കപരിപക്കഫലനിസ്സന്ദപടികൂലവസേന നവ പടികൂലാനി. സമക്ഖനപ്പടികൂലം പന പരിഭോഗാദീസു ലബ്ഭമാനത്താ ഇയ വിസും ന ഗഹിതം, അത്തമാ തേന സദ്ധിം “ദസ പടികൂലാനീ”തി വത്തഞ്ചം. വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൩൦൩-൩൦൪) പന സമക്ഖനം പരിഭോഗാദീസു ലബ്ഭമാനവി നിസ്സന്ദവസേന വിസേസതോ പടികൂലന്തി വിസും ഗഹേത്വാ ദസഹാകാരേഹി പടികൂലതാ വുത്താ.

ഉപ്പജ്ജനകസന്തത്തി പടികൂലാകാരഗൃഹണവസേന ഉപ്പജ്ജനകസന്തം. സന്താസദ്ദോ ചായം “രൂപസന്താ സദ്ദസന്താ”തിആദീസു (സം. നീ. ൩.൫൨) സഞ്ജാനനലക്വണേ യമ്മേ ആഗതോ, “അനിച്ചസന്താ ദുക്ഖസന്താ”തിആദീസു വിപസ്സനായ ആഗതോ, “ഉദ്ധുമാതകസന്താതി വാ സോപാകരൂപസന്താതി വാ ഇമേ യമ്മാ ഏകട്ഠാ, ഉദാഹു നാനട്ഠാ”തിആദീസു സമമേ ആഗതോ. ഇയ പന സമമസ്സ പരികമ്മേ ദട്ഠഞ്ചോ. ആഹാരേഹി പടികൂലാകാരഗൃഹണം, തപ്പഭാവിതം വാ ഉപചാരജ്ജയാനം ഇയ “ആഹാരേ പടികൂലസന്താ”തി അധിഷ്ഠേതം.

ഉക്കണ്ഠിതസന്തത്തി നിബ്ബിന്ദനാകാരേന ഉപ്പജ്ജനകസന്തം. അനിച്ചസന്തത്തി ഏതഥ അനിച്ചം വന്ധപഞ്ചകം ഉപ്പാദവയത്തമത്തഭാവതോ, ഹുത്വാ അഭാവതോ വാ, തസ്ഥിം അനിച്ചേ വന്ധപഞ്ചകേ അനിച്ചന്തി ഉപ്പജ്ജമാനാ അനിച്ചലക്വണപരിഗ്ഗാഹികാ സന്താ അനിച്ചസന്താ. തേനാഹ - “പഞ്ചനം ഉപാദാനക്വണ്ഡാന”തിആദി. തത്ഥ ഉദയോ നിബ്ബത്തിലക്വണം, വയോ വിപരിണാമലക്വണം, അത്തമത്തം ജരാ. ഉദയബ്ബയത്തമത്തഗൃഹണേന അനിച്ചലക്വണം ദസ്സേതി. ഉപ്പാദവയത്തമത്തഭാവതോ ഹി വന്ധപഞ്ചകം അനിച്ചന്തി വുച്ചതി. യസ്സ ച സഭാവേന വന്ധപഞ്ചകം അനിച്ചന്തി വുച്ചതി, തം അനിച്ചലക്വണം. തേന ഹി തം അനിച്ചന്തി ലക്ഖിയതി, അനിച്ചലക്വണഞ്ച ഉദയബ്ബയാനം അമനസികാരാ സന്തതിയാ പടിച്ചുന്നത്താ ന ഉപട്ഠാതി, ഉദയബ്ബയം പന പരിഗ്ഗഹേത്വാ സന്തതിയാ വികോപിതായ അനിച്ചലക്വണം യാമാവസരസതോ ഉപട്ഠാതി. ന ഹി സമ്മദേവ ഉദയബ്ബയം സല്ലക്ഖേന്തസ്സ പുബ്ബാപരിയേന പവത്തമാനാനം യമ്മാനം അത്തോത്തഭാവം സല്ലക്ഖണേന സന്തതിയാ ഉഗ്ഘാടിതായ യമ്മാ സമ്ബന്ധഭാവേന ഉപട്ഠഹന്തി, അഥ ഖോ അയോസലാകാ വിയ അസമ്ബന്ധഭാവേനാതി സുട്ഠുതരം അനിച്ചലക്വണം പാകടം ഹോതി.

“യദനിച്ചം, തം ദുക്ഖ”തി (സം. നീ. ൩.൧൫, ൪൫, ൪൬, ൨൬, ൨൭, ൨൮; ൨.൪.൧, ൪) വചനതോ തദേവ വന്ധപഞ്ചകം അഭിണ്ഹപ്പടിപിളനതോ ദുക്ഖം, അഭിണ്ഹപ്പടിപിളനാകാരോ പന ദുക്ഖലക്വണം. തേനേവാഹ - “അനിച്ചേ വന്ധപഞ്ചകേ... പേ... സന്തം ഭാവേതി”തി. തത്ഥ പടിപിളനം നാമ യഥാപരിഗ്ഗാഹിതം ഉദയവയവസേന സഞ്ചാരാനം നിരന്തരം പടിപിളിയമാനതാ വിബാധിയമാനതാ. ദുക്ഖലക്വണഞ്ച അഭിണ്ഹസമ്പടിപിളനസ്സ അമനസികാരാ ഇരിയാപഥേഹി പടിച്ചുന്നത്താ ന ഉപട്ഠാതി, അഭിണ്ഹസമ്പടിപിളനം പന മനസി കരിത്വാ ഇരിയാപഥേ ലബ്ഭമാനദുക്ഖപ്പടിച്ഛാദകഭാവേ ഉഗ്ഘാടിതേ ദുക്ഖലക്വണം യാമാവസരസതോ ഉപട്ഠാതി. തഥാ ഹി ഇരിയാപഥേഹി പടിച്ചുന്നത്താ ദുക്ഖലക്വണം ന ഉപട്ഠാതി, തേ ച ഇരിയാപഥാ അഭിണ്ഹസമ്പടിപിളനാമനസികാരേന പടിച്ചാദകാ ജാതാ. ഏകസ്ഥിണ്ഹി ഇരിയാപഥേ ഉപ്പന്നസ്സ ദുക്ഖസ്സ വിനോദകം ഇരിയാപഥന്തരം തസ്സ പടിച്ചാദകം വിയ ഹോതി, ഏവം സേസാപി. ഇരിയാപഥാനം പന തന്തംദുക്ഖപതിതാകാരഭാവേ യാമാവതോ ഞാതേ തേസം ദുക്ഖപ്പടിച്ഛാദകഭാവോ ഉഗ്ഘാടിതോ നാമ ഹോതി സഞ്ചാരാനം നിരന്തരം ദുക്ഖാഭിതുന്നതായ പാകടഭാവതോ. തസ്ഥാ അഭിണ്ഹസമ്പടിപിളനം മനസി കരിത്വാ ഇരിയാപഥേ ലബ്ഭമാനദുക്ഖപ്പടിച്ഛാദകഭാവേ ഉഗ്ഘാടിതേ ദുക്ഖലക്വണം യാമാവസരസതോ ഉപട്ഠാതി.

“യം ദുക്ഖം, തദനത്താ”തി വചനതോ തദേവ വന്ധപഞ്ചകം അവസവത്തനതോ അനത്താ, അവസവത്തനാകാരോ പന അനത്തലക്വണം. തേനാഹ - “പടിപിളനട്ഠേനാ”തിആദി . അനത്തലക്വണഞ്ച നാനാധാതുവിനിബ്ഭോഗസ്സ

അമനസികാരാ ഘനേന പടിച്ചുന്നത്താ ന ഉപദ്ഠാതി, നാനാധാതുയോ പന
വിനിബ്ഭുജിതാ “അഞ്ഞാ പഥവീധാതു, അഞ്ഞാ ആപോധാതു”തിആദിനാ, “അഞ്ഞോ
ഘസ്സോ, അഞ്ഞോ വേദനാ”തിആദിനാ ച വിസും വിസും കത്വാ ഘനവിനിബ്ഭോഗേ കതേ
സമൂഹഘനേ കിച്ചാരമ്മണഘനേ ച ഭേദിതേ അനത്തലക്ഖണം യാമാവസരസതോ
ഉപദ്ഠാതി. യാ ഹേസാ അഞ്ഞമഞ്ഞുപത്ഥമ്ഭേസു സമുദിതേസു രൂപാരൂപധമ്മേസു
ഏകത്താഭിനിവേസവസേന അപരിമദ്ദിതസങ്ഖാരേഹി മമായമാനാ സമൂഹഘനതാ, തമാ
തേസം തേസം ധമ്മാനം കിച്ചഭേദസ്സ സതിപി പടിനിയതഭാവേ ഏകതോ ഗയ്ഹമാനാ
കിച്ചഘനതാ, തമാ സാരമ്മണധമ്മാനം സതിപി ആരമ്മണകരണഭേദേ ഏകതോ
ഗയ്ഹമാനാ ആരമ്മണഘനതാ. സാ ചതുസു ധാതുസു ഞാണേന വിനിബ്ഭുജിതാ
ദിസ്സമാനാസു ഹത്ഥേന പരിമദ്ദിയമാനോ ഫേണപിണ്ഡോ വിയ വിലീനം ആഗച്ഛതി,
യഥാപച്ചയം പവത്തമാനാ സുഞ്ഞാ ഏതേ ധമ്മമത്താതി അവസവത്തനാകാരസങ്ഖാതം
അനത്തലക്ഖണം പാക്കടരം ഹോതി.

അപരഅച്ഛരാസങ്ഖാതവഗ്ഗവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൧൯. കായഗതാസതിവഗ്ഗവണ്ണനാ

ഒന്നു. ചേതസാ ഹുടോതി ചിത്തേന ഫരിതോ. ചിത്തേന ഫരണഞ്ച സമുദുസ്സ ദിയാ സമഭവതീതി ആഹ - “ദുവിധം ഫരണ”ന്തിആദി. പൂരിമേന അത്ഥേനാതി “സമ്പയോഗവസേന വിജ്ജം ഭജന്തി”തി വുത്തേന അത്ഥേന. പച്ഛിമേനാതി “വിജ്ജാഭാഗേ വിജ്ജാകോട്ഠാസേ വത്തന്തി”തി വുത്തേന.

ഒന്നു. മഹതോ സംവേഗായ സംവത്തതീതിആദിസു അയം പന അപരോ നയോ. യാമാവതോ കായസഭാവപ്പവേദനതോ മഹതോ സംവേഗായ സംവത്തതി. അത്ഥായാതി ദിട്ഠധമ്മികാദിഅത്ഥായ. യോഗക്ഖേമായാതി ചതുഹി യോഗേഹി ഖേമഭാവായ. സതിസമ്പജഞ്ഞായാതി സബ്ബത്ഥ സതിഅവിപ്പവാസായ സത്തട്ഠാനിയസമ്പജഞ്ഞായ ച. ഞാണദസ്സനപ്പടിലാഭായാതി വിപസ്സനാണാണാധിഗമായ. വിജ്ജാവിമുത്തിഫലസച്ഛികിരിയായാതി തിസ്സോ വിജ്ജാ ചിത്തസ്സ അധിമുത്തി നിബ്ബാനം ചത്താരി സാമഞ്ചൈഫലാനീതി ഏതേസം പച്ചക്ഖകരണായ.

ഒന്നു. പഞ്ചാപടിലാഭായാതിആദിസു സോളസസു പദേസു പഞ്ചാപടിലാഭായ പഞ്ചാവുദ്ധിയാ പഞ്ചാവേപുല്ലായ പഞ്ചാബാഹുല്ലായാതി ഇമാനി ചത്താരി പഞ്ചാവസേന ഭാവവചനാനി, സേസാനി ദാദസ പുഗ്ഗലവസേന ഭാവവചനാനി. സപ്പുരിസസംസേവോതി സപ്പുരിസാനം ഭജനം. സദ്ധമ്മസ്സവനന്തി തേസം സപ്പുരിസാനം സന്തികേ സീലാദിപ്പടിപത്തിദീപകസ്സ സദ്ധമ്മവചനസ്സ സവനം. യോനിസോ മനസികാരോതി സുതാനം ധമ്മാനം അത്ഥുപപരിക്ഖാവസേന ഉപായേന മനസികാരോ. ധമ്മാനുധമ്മപ്പടിപത്തിതി ലോകുത്തരധമ്മേ അനുഗതസ്സ സീലാദിപ്പടിപദാധമ്മസ്സ പടിപജ്ജനം.

ചരണം അഭിഞ്ഞാണാനന്തി
ഇദ്ധിവിധദിബ്ബസോതചേതോപരിയപുബ്ബേനിവാസദിബ്ബചക്ഖുആസവക്ഖയണാണാനം. തേസത്തതീനം ഞാണാനന്തി പടിസമഭിദാപാളിയം (പടിം മം ൧.൧-൨ മാതികാ)
“സോതാവധാനേ പഞ്ചാ സുതമയേ ഞാണം, സുതാന സംവരേ പഞ്ചാ സീലമയേ ഞാണ”ന്തിആദിനാ ഞാണകമായ നിദിട്ഠാനം സാവകസാധാരണാസാധാരണാനം ഞാണാനം. ഇമേസഞ്ചി തേസത്തതിണാണാനം സുതമയണാണാദിനി സത്തസട്ഠിണാണാനി സാവകസ്സ സാധാരണാനി, “ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്തേ ഞാണം, സത്താനം ആസയാനുസയേ ഞാണം, യമകപാടിഹീരേ ഞാണം, മഹാകരുണാസമാപത്തിയാ ഞാണം, സബ്ബഞ്ചുതത്താണം, അനാവരണഞാണ”ന്തി (പടിം മം ൧.൩൮൮-൨൩ മാതികാ) ഇമാനി ചര അസാധാരണഞാണാനി സാവകേഹി.

സത്തസത്തതീനം ഞാണാനന്തി ഏത്ഥ -

“ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണന്തി ഞാണം, അസതി ജാതിയാ നത്ഥി ജരാമരണന്തി ഞാണം. അതീതമ്പി അദ്ധാനം ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണന്തി ഞാണം, അസതി ജാതിയാ നത്ഥി ജരാമരണന്തി ഞാണം. അനാഗതമ്പി അദ്ധാനം ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണന്തി ഞാണം, അസതി ജാതിയാ നത്ഥി ജരാമരണന്തി ഞാണം. യമ്പിസ്സ തം ധമ്മട്ഠിതിണാണം, തമ്പി ഖയധമ്മം വയധമ്മം വിരാഗധമ്മം നിരോധധമ്മന്തി ഞാണം. ഭവപച്ചയാ ജാതീതി ഞാണം...പേ... ഉപാദാനപച്ചയാ ഭവോതി ഞാണം, തണ്ഹാപച്ചയാ ഉപാദാനന്തി ഞാണം, വേദനാപച്ചയാ തണ്ഹാതി ഞാണം, ഫസ്സപച്ചയാ വേദനാതി ഞാണം, സളായതനപച്ചയാ ഫസ്സോതി ഞാണം, നാമരൂപപച്ചയാ

സളായതനന്തി ഞാണം, വിത്താണപച്ചയാ നാമരൂപന്തി ഞാണം, സഖ്വാരപച്ചയാ വിത്താണന്തി ഞാണം, അവിജ്ജാപച്ചയാ സഖ്വാരാതി ഞാണം, അസതി അവിജ്ജായ നന്തി സഖ്വാരാതി ഞാണം, അതീതന്തി അദ്ധാനം അവിജ്ജാപച്ചയാ സഖ്വാരാതി ഞാണം, അസതി അവിജ്ജായ നന്തി സഖ്വാരാതി ഞാണം, അനാഗതന്തി അദ്ധാനം അവിജ്ജാപച്ചയാ സഖ്വാരാതി ഞാണം, അസതി അവിജ്ജായ നന്തി സഖ്വാരാതി ഞാണം, യന്തിസ്സ തം ധമ്മദിതിഞാണം, തന്തി ഖയധമം വയധമ്മം വിരാഗധമ്മം നിരോധധമ്മന്തി ഞാണ"ന്തി -

ഭഗവതാ നിദാനവശ്ശേ (സം നീ ൨.൩൪-൩൫) ജരാമരണാദീസു ഏകാദസസു പടിച്ചസമുപ്പാദന്ദേസു പച്ചേകം സത്ത സത്ത കത്വാ വുത്താനി സത്തസത്തതിഞാണാനി.

തത്ത്വ ധമ്മദിതിഞാണന്തി പച്ചയാകാരണാണം. പച്ചയാകാരോ ഹി ധമ്മാനം പവത്തിസഖ്വാരായ റിതിയാ കാരണത്താ "ധമ്മദിതി"തി വുച്ചതി, തത്ത്വ ഞാണം ധമ്മദിതിഞാണം, "ജാതിപച്ചയാ ജരാമരണ"ന്തിആദിനാ വുത്തസ്സേവ ഛരണ്ഡിധസ്സ ഞാണസ്സേതം അധിവചനം. ഖയധമ്മന്തി ഖയഗമനസഭാവം. വയധമ്മന്തി വയഗമനസഭാവം. വിരാഗധമ്മന്തി വിരജ്ജനസഭാവം. നിരോധധമ്മന്തി നിരുജ്ജന്തസഭാവന്തി അത്ഥോ.

ലാഭോതിആദീസു ലാഭോയേവ ഉപസഗ്ഗേന വിസേസേത്വാ "പടിലാഭോ"തി വുത്തോ. പുന തസ്സേവ അത്ഥവിവരണവസേന "പത്തിസമ്പത്തി"തി വുത്തം. ഏസനാതി അധിഗമനവസേന ഏസനാ. സച്ഛികിരിയാതി പടിലാഭസച്ഛികിരിയാ. ഉപസമ്പദാതി നിപ്ഫാദനാ.

സത്തന്നഞ്ച സേക്ഖാനന്തി തിസ്സോ സിക്ഖാ സിക്ഖന്തിതി സേക്ഖസഞ്ചിതാനം സോതാപത്തിമഗ്ഗദാനം സത്തന്നം. പുമുജ്ജനകല്യാണകസ്സ ചാതി നിബ്ബാനഗാമിനിയാ പടിപദായ യുത്തത്താ സുന്ദരദാനേ കല്യാണസഞ്ചിതസ്സ പുമുജ്ജനസ്സ. വഡ്ഡിതം വഡ്ഡനം ഏകായാതി വഡ്ഡിതവഡ്ഡനാ. യഥാവുത്താനം അട്ഠന്നന്തി പത്താനം വസേന വിസേസതോവ അരഹതോ പത്താവസേന പത്താവുദ്ധിയാ. തഥാ പത്താവേപുല്ലായ.

യസ്സ കസ്സചിപി വിസേസതോ അനുരൂപധമ്മസ്സ മഹന്തം നാമ കിച്ചസിദ്ധിയാ വേദിതഞ്ചന്തി തദസ്സ കിച്ചസിദ്ധിയാ ദസ്സേന്തോ "മഹന്തേ അത്ഥേ പരിഗുണ്ഹാതി"തിആദിമാഹ. തത്ത്വ അത്ഥാദീനം മഹന്തഭാവോ മഹാവിസയതായ വേദിതഞ്ചോ, മഹാവിസയതാ ച തേസം പടിസമ്ഭിദാമശ്ശേ ആഗതനയേന വേദിതഞ്ചാ. സീലക്ഖന്ധസ്സ പന ഹേതുമഹന്തതായ, പച്ചയമഹന്തതായ, നിസ്സയമഹന്തതായ , പഭേദമഹന്തതായ, കിച്ചമഹന്തതായ, ഫലമഹന്തതായ, ആനിസംസമഹന്തതായ ച മഹന്തഭാവോ വേദിതഞ്ചോ. തത്ത്വ ഹേതു അലോഭാദയോ. പച്ചയോ ഹിരോത്തപ്പസദ്ധാസതിവിരിയാദയോ. നിസ്സയോ സാവകബോധിപച്ചേകബോധിനിയത്താ തംസമന്ദഗിനോ ച പുരിസവിസേസാ. പഭേദോ ചാരിത്തവാരിത്താദിവിഭാഗോ. കിച്ചം തദന്ദഗാദിവസേന പടിപക്ഖവിധമനം. ഫലം സഗ്ഗസമ്പദാ നിബ്ബാനസമ്പദാ ച. ആനിസംസോ പിയമനാപതാദി. അയമേത്ത്വ സഖ്വേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമശ്ശേ (വിസുദ്ധി ൧.൩) ആകന്ദവേയസുത്താദീസു (മം നീ ൧.൩൪ ആദയോ) ച ആഗതനയേന വേദിതഞ്ചോ. ഇമിനാ നയേന സമാധിക്ഖന്ധാദിനന്തി മഹന്തതാ യഥാരഹം നിദ്ധാരേത്വാ വത്തഞ്ചാ. റാനാട്ഠാനാദീനം മഹന്തഭാവോ പന

മഹാവിസയമായ വേദിതബ്ബോ. തത്ത്വ റാനാട്റാനാനം മഹാവിസയതാ ബഹുധാതുകസുത്താദീസു ആഗതനയേന വേദിതബ്ബോ.

വിഹാരസമാപത്തിനം മഹാവിസയതാ സമാധിക്ഖണ്ഡേ മഹാവിസയതാനിദ്ധാരണനയേന വേദിതബ്ബോ, അരിയസച്ചാനം സകലയാനസങ്ഗാഹകതോ സച്ചവിഭിങ്ഗേ (വിഭിംഗം ചുവന്ന ആദയോ) തംസംവണ്ണനാസു (വിഭിംഗം അട്റം ചുവന്ന ആദയോ) ച ആഗതനയേന, സതിപട്റാനാദീനം സതിപട്റാനവിഭിങ്ഗാദീസു (വിഭിംഗം നൂറു ആദയോ) തംസംവണ്ണനാദീസു (വിഭിംഗം അട്റം നൂറു ആദയോ) ച ആഗതനയേന, സാമഞ്ഞഫലാനം മഹതോ ഹിതസ്സ മഹതോ സുഖസ്സ മഹതോ അത്ഥസ്സ മഹതോ യോഗക്ഖേമസ്സ നിപ്ഫത്തിഭാവതോ സന്തപണീതഅതക്കാവചരപണ്ഡിതവേദനീയഭാവതോ, അഭിഞ്ഞാനം മഹാസമ്ഭാരതോ മഹാവിസയതോ മഹാകിച്ചതോ മഹാനുഭാവതോ മഹാനിപ്ഫത്തിതോ, നിബ്ബാനസ്സ മദനിമ്മദനാദിമഹത്ഥസിദ്ധിതോ ച മഹത്തഭാവോ വേദിതബ്ബോ. പരിഗൃഹ്ണാതീതി സഭാവാദിതോ പരിച്ഛിജ്ജ ഗണ്ഹാതി ജാനാതി, പടിവിജ്ജ്യാതീതി അത്ഥോ.

പുരുപണ്ണാതി ഏത്ഥാപി വുത്തനയാനുസാരേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അയം പന്ന വിസേസോ - പുരു നാനാക്ഖണ്ഡേസു ഞാണം പവത്തതീതി “അയം രൂപക്ഖണ്ഡോ നാമ...പേ... അയം വിഞ്ഞാണക്ഖണ്ഡോ നാമാ”തി ഏവം പഞ്ചനം ഖണ്ഡാനം നാനാകരണം പടിച്ച് ഞാണം പവത്തതി. തേസുപി ഏകവിയേന രൂപക്ഖണ്ഡോ...പേ... ഏകാദസവിയേന രൂപക്ഖണ്ഡോ. ഏകവിയേന വേദനാക്ഖണ്ഡോ...പേ... ബഹുവിയേന വേദനാക്ഖണ്ഡോ. ഏകവിയേന സഞ്ചാക്ഖണ്ഡോ...പേ... ബഹുവിയേന സഞ്ചാക്ഖണ്ഡോ. ഏകവിയേന സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡോ...പേ... ബഹുവിയേന സങ്ഖാരക്ഖണ്ഡോ. ഏകവിയേന വിഞ്ഞാണക്ഖണ്ഡോ...പേ... ബഹുവിയേന വിഞ്ഞാണക്ഖണ്ഡോതി ഏവം ഏകേകസ്സ ഖണ്ഡസ്സ ഏകവിധാദിവസേന അതീതാദിവസേനപി നാനാകരണം പടിച്ച് ഞാണം പവത്തതി.

പുരു നാനാധാതുസൂതി “അയം ചക്ഖുധാതു നാമ...പേ... അയം മനോവിഞ്ഞാണധാതു നാമ. തത്ത്വ സോളസ ധാതുയോ കാമാവചരാ, ദേവ ചാതുഭൂമികാ”തി ഏവം ധാതുസു നാനാകരണം പടിച്ച് ഞാണം പവത്തതി. തയിദം ഉപാദിനധാതുവസേന വുത്തം. പച്ചേകബുദ്ധാനഞ്ഹി ദിന്നഞ്ച അഗ്ഗസാവകാനം ഉപാദിനധാതുസു ഏവ നാനാകരണം പടിച്ച് ഞാണം പവത്തതി, തഞ്ച ഖോ ഏകദേസതോവ, ന നിപ്പദേസതോ. ബഹിദ്ധാ അനുപാദിനധാതുനം നാനാകരണം തേസം അവിസയോവ, സബ്ബഞ്ചുബുദ്ധാനന്ധേവ പന്ന “ഇമായ ധാതുയാ ഉസ്സന്നത്താ ഇമസ്സ രൂക്ഖസ്സ ഖണ്ഡോ സേതോ ഹോതി, ഇമസ്സ കാളോ, ഇമസ്സ മട്റോ, ഇമസ്സ ഖരോ, ഇമസ്സ ബഹലതച്ചോ, ഇമസ്സ സുക്ഖതച്ചോ. ഇമസ്സ പത്തം വണ്ണസണ്റാനാദിവസേന ഏവരൂപം. ഇമസ്സ പുപഫം നീലം, പീതം, ലോഹിതം, ഓദാതം, സുഗന്ധം, ദുഗ്ഗന്ധം, മിസ്സകഗന്ധം. ഫലം ഖുദുകം, മഹന്തം, ദീഘം, വട്ടം, സുവണ്ണം, ദുബ്ബണ്ണം, മട്റം, ഫരുസം, സുഗന്ധം, ദുഗ്ഗന്ധം, മധുരം, തിത്തകം, അമ്ബിലം, കടുകം, കസാവം. കണ്ടകോ തിവിണോ, അതിവിണോ, ഉജ്ജകോ, കുടിലോ, തമ്ബോ, നീലോ, ലോഹിതോ, ഓദാതോ”തിആദിനാ ധാതുനാനത്തം പടിച്ച് ഞാണം പവത്തതി.

പുരു നാനാആയതനേസൂതി “ഇദം ചക്ഖായതനം നാമ...പേ... ഇദം ധമ്മായതനം നാമ. തത്ത്വ ദസായതനാ കാമാവചരാ, ദേവ ചാതുഭൂമികാ”തി ഏവം

ആയതന്നാണത് പടിച്ച ഞാണു പവത്തതി.

പുരു നാനാപടിച്ചസമുപാദേശുതി അജ്ഞാതബഹിഷാഭേദതോ സന്താനഭേദതോ ച നാനപ്പഭേദസു പടിച്ചസമുപാദേശസു. അവിജ്ഞാദിഅഗ്നാനി ഹി പച്ചേകം പടിച്ചസമുപാദേശത്തിനാ. തേനാഹ - സഞ്ചാരപിടകേ “ദ്വാരസ പച്ചയാ ദ്വാരസ പടിച്ചസമുപാദാ”തി (സം നീ ടീ മ.മ.മ.മ.).

പുരു നാനാസുത്തമനുപലബ്ധേസുതി നാനാസഭാവേസു നിചുസാരാദിവിരഹിതേസു സുത്തസഭാവേസു, തതോ ഏവ ഇത്ഥിപുരിസഅത്തത്തനിയാദിവസേന അനുപലബ്ധമാനസഭാവേസു. മ-കാരോ ഹേത്വ പദസന്ധികരോ.

പുരു നാനാഅത്ഥേസുതി അത്ഥപടിസമ്ഭിദാവിസയേസു പച്ചയുപ്പന്നാദിനാനാഅത്ഥേസു. ധമ്മേസുതി ധമ്മപടിസമ്ഭിദാവിസയേസു പച്ചയാദിനാനാധമ്മേസു. നിരുത്തിസുതി തേസംയേവ അത്ഥധമ്മാനം നിധാരണവചനസഞ്ചാരേസു നാനാനിരുത്തിസു. പുരു നാനാപടിഭാണേസുതി അത്ഥപടിസമ്ഭിദാദിവിസയേസു ഇമാനി ഞാണാനി ഇദമത്ഥജോതകാനീതി തഥാ തഥാ പടിഭാനതോ ഉപതിട്ഠനതോ പടിഭാനാനീതി ലഭനാമേസു നാനാഞാണേസു.

പുരു നാനാസീലക്ഖണ്ഡേസുതിആദിസു സീലസ്സ പുരുത്തം നാനത്തഞ്ച വുത്തമേവ, ഇതരേസം പന വുത്തനയാനുസാരേന സുവിഞ്ചേതയുത്താ പാക്കടമേവ. യം പന അഭിന്നം ഏകമേവ നിബ്ബാനം, തത്ഥ ഉപചാരവസേന പുരുത്തം ഗഹേതബ്ബന്തി ആഹ - “പുരു നാനാജനസാധാരണേ ധമ്മേ സമതിക്കമ്മാ”തി. തേനസ്സ മദനിമ്മദനാദിപരിയാധേന പുരുത്തം പരിഭീപിതം ഹോതി.

വിപുലേ അത്ഥേതി മഹന്തേ അത്ഥേ. മഹന്തപരിയാധോ ഹി വിപുലസദ്ദോ. ഗമ്ഭീരേസുതി സസാദീഹി വിധ മഹാസമുദ്ദോ അനുപചിതഞാണസമ്ഭാരേഹി അലബ്ധേനേയുപ്പതിട്ഠേസു ഖണ്ഡേസു ഞാണു പവത്തതിതി വിസയസ്സ ഗമ്ഭീരതായ ഞാണസ്സ ഗമ്ഭീരതാ വിഭാവിതാ.

തിക്ഖവിസദഭാവാദിഗുണേഹി അസാധാരണത്താ പരേസം പഞ്ഞായ ന സാമന്താ, അഥ ഖോ സുവിദൂരവിദൂരേതി അസമന്തപഞ്ഞാ ആകാരസ്സ രസ്സത്തം കത്ഥാ. കേചി “അസമന്തപഞ്ഞാ”തി പഠന്തി, തേസം യഥാവുത്തഗുണേഹി അഞ്ചേഹി അസാധാരണത്താ നത്ഥി ഏതിസ്സാ കായചി സമത്ഥന്തി അസമത്ഥാ പഞ്ഞാതി യോജനാ. അത്ഥവവത്ഥാനതോതി അത്ഥപ്പഭേദസ്സ യഥാവതോ സന്നിട്ഠാനതോ. ന അഞ്ചോ കോചി സക്കോതി അഭിസമ്ഭവിതുന്നി ഞാണഗതിയാ സമ്പാപുണിതും ന അഞ്ചോ കോചിപി സക്കോതി, തസ്മാ അയം സുവിദൂരവിദൂരേതി അസമന്തപഞ്ഞാ. ഇദാനി പുഗ്ഗലന്തരവസേന അസമന്തപഞ്ഞം വിഭാവേതും, “പുരുജ്ജനകല്യാണകസ്സാ”തിആദി ആരദ്ധം.

“പഞ്ഞാപഭേദകുസലോ അഭിന്നഞാണോ അധിഗതപ്പടിസമ്ഭിദോ ചതുവേസാരജ്ജപ്പത്തോ ദസബലധാരി പുരിസാസഭോ പുരിസസീഹോ പുരിസനാഗോ പുരിസാജ്ഞോ പുരിസധോരയ്ഹോ അനന്തഞാണോ അനന്തതേജോ അനന്തയസോ അയ്ധോ മഹദ്ധനോ ബലവാ നേതാ വിനേതാ അനുനേതാ പഞ്ഞാപേതാ വിനിജ്ജയാപേതാ പേക്ഖതാ പസാദേതാ. സോ ഹി ഭഗവാ അനുപ്പന്നസ്സ മഗ്ഗസ്സ ഉപ്പാദേതാ, അസഞ്ചാതസ്സ മഗ്ഗസ്സ സഞ്ചനേതാ, അനക്ഖാതസ്സ മഗ്ഗസ്സ അക്ഖാതാ, മഗ്ഗഞ്ചു മഗ്ഗവിദു

മഗ്ഗകോവിദോ. മഗ്ഗാനുഗാമീ ച പന ഏതരഹി സാവകാ വിഹരന്തി പച്ഛാ സമന്നാഗതാ.

“സോ ഹി ഭഗവാ ജാനം ജാനാതി, പസ്സം പസ്സതി, ചക്ഖുഭൂതോ ഞാണഭൂതോ ധമ്മഭൂതോ ബ്രഹ്മഭൂതോ വത്താ പവത്താ അത്ഥസ്സ നിന്നേതാ അമതസ്സ ദാതാ ധമ്മസ്സാമീ തമാഗതോ, നത്ഥി തസ്സ ഭഗവതോ അഞ്ഞാതം അദിട്ഠം അവിദിതം അസച്ഛികതം അഹസ്സിതം പഞ്ഞായ. അതീതം അനാഗതം പച്ചുപ്പന്നം ഉപാദായ സബ്ബേ ധമ്മാ സബ്ബാകാരേണ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണമുഖേ ആപാഥം ആഗച്ഛന്തി, യം കിഞ്ചി നേയ്യം നാമ അത്ഥി തം സബ്ബം ജാനിതബ്ബം, അത്തത്ഥോ വാ പരത്ഥോ വാ ഉഭയത്ഥോ വാ ദിട്ഠധമ്മികോ വാ അത്ഥോ സമ്പരായികോ വാ അത്ഥോ ഉത്താനോ വാ അത്ഥോ ഗമ്ഭീരോ വാ അത്ഥോ ഗുല്ല്ഹോ വാ അത്ഥോ പടിച്ചന്നോ വാ അത്ഥോ നേയ്യോ വാ അത്ഥോ നീതോ വാ അത്ഥോ അനവജ്ജോ വാ അത്ഥോ നിക്ഖിലേസോ വാ അത്ഥോ വോദാനോ വാ അത്ഥോ പരമത്ഥോ വാ അത്ഥോ, സബ്ബം തം അന്തോബുദ്ധന്താണേ പരിവത്തതി.

“സബ്ബം കായകമ്മം ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണാനുപരിവത്തി, സബ്ബം വചികമ്മം ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണാനുപരിവത്തി, സബ്ബം മനോകമ്മം ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണാനുപരിവത്തി. അതീതേ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ അപ്പടിഹതം ഞാണം, അനാഗതേ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ അപ്പടിഹതം ഞാണം, പച്ചുപ്പന്നേ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ അപ്പടിഹതം ഞാണം, യാവതകം നേയ്യം, താവതകം ഞാണം. യാവതകം ഞാണം, താവതകം നേയ്യം. നേയ്യപരിയന്തികം ഞാണം, ഞാണപരിയന്തികം നേയ്യം, നേയ്യം അതിക്ഖമിത്ഥാ ഞാണം നപ്പവത്തതി, ഞാണം അതിക്ഖമിത്ഥാ നേയ്യപഥോ നത്ഥി, അഞ്ഞമഞ്ഞപരിയന്തട്ഠായിനോ തേ ധമ്മാ, യഥാ ദിന്നം സമുഗ്ഗപടലാനം സമ്മാ ഹുസിതാനം ഹേട്ഠിമം സമുഗ്ഗപടലം ഉപരിമം നാതിവത്തതി, ഉപരിമം സമുഗ്ഗപടലം ഹേട്ഠിമം നാതിവത്തതി, അഞ്ഞമഞ്ഞപരിയന്തട്ഠായിനോ, ഏവമേവം ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ നേയ്യഞ്ച ഞാണഞ്ച അഞ്ഞമഞ്ഞപരിയന്തട്ഠായിനോ. യാവതകം നേയ്യം, താവതകം ഞാണം. യാവതകം ഞാണം, താവതകം നേയ്യം, നേയ്യപരിയന്തികം ഞാണം, ഞാണപരിയന്തികം നേയ്യം, നേയ്യം അതിക്ഖമിത്ഥാ ഞാണം നപ്പവത്തതി, ഞാണം അതിക്ഖമിത്ഥാ നേയ്യപഥോ നത്ഥി. അഞ്ഞമഞ്ഞപരിയന്തട്ഠായിനോ തേ ധമ്മാ. സബ്ബധമ്മേസു ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണം പവത്തതി.

“സബ്ബേ ധമ്മാ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ആവജ്ജനപ്പടിബദ്ധാ ആകഞ്ചപ്പടിബദ്ധാ മനസിങ്കാരപ്പടിബദ്ധാ ചിത്തുപ്പാദപ്പടിബദ്ധാ, സബ്ബസത്തേസു ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണം പവത്തതി. സബ്ബേസം സത്താനം ബുദ്ധോ ആസയം ജാനാതി, അനുസയം ജാനാതി, ചരിതം ജാനാതി, അധിമുത്തിം ജാനാതി, അപ്പരജക്ഖേ മഹാരജക്ഖേ തിക്ഖിന്ദിയേ മുദിന്ദിയേ സ്വാകാരേ ദാകാരേ സുവിത്താപയേ ദുവിത്താപയേ ഭബ്ബാ സബ്ബേ സത്തേ പജാനാതി, സദേവകോ ലോകോ സമാരകോ സബ്രഹ്മകോ സസ്സമണ്ഡ്രാഹണീ പജാ സദേവമനുസ്സാ അന്തോബുദ്ധന്താണേ പരിവത്തതി.

“യഥാ യേ കേചി മച്ഛകച്ഛപാ അന്തമസോ തിമിതിമിങ്ഗലം ഉപാദായ അന്തോമഹാസമുദു പരിവത്തന്തി, ഏവമേവ സദേവകോ ലോകോ സമാരകോ സബ്രഹ്മകോ സസ്സമണ്ഡ്രാഹണീ പജാ സദേവമനുസ്സാ അന്തോബുദ്ധന്താണേ പരിവത്തതി. യഥാ യേ കേചി പക്ഖിനോ അന്തമസോ ഗരുളം വേനതേയ്യം ഉപാദായ ആകാസസ്സ പദേസേ പരിവത്തന്തി, ഏവമേവ

യേപി തേ സാരിപുത്തസമാ പഞ്ഞായ, തേപി ബുദ്ധുത്താണസ്സ പദേസേ പരിവത്തന്തി, ബുദ്ധുത്താണം ദേവമനുസ്സാനം പഞ്ഞം ഹരിതാ അതിഘംസിതാ തിട്ഠന്തി. യേപി തേ വത്തിയപണ്ഡിതാ ബ്രാഹ്മണപണ്ഡിതാ ഗഹപതിപണ്ഡിതാ സമണപണ്ഡിതാ നിപുണാ കതപരപ്പവാദാ വാലവേധിരൂപാ, വോഭിന്ദന്താ മഞ്ഞേ ചരന്തി പഞ്ഞാഗതേന ദിട്ഠിഗതാനി, തേ തേ പഞ്ഹം അഭിസങ്ഖരിതാ അഭിസങ്ഖരിതാ”തി (പടിം മം ൩.൫) -

ആദിനാ നിദിട്ഠപാളിം പേയ്യാലമുവേന സംഖിപിതാ ദസ്സേനോ “പഞ്ഞാപദേദകുസലോ പഭിന്നന്താണോ...പേം... തേ പഞ്ഹം അഭിസങ്ഖരിതാ അഭിസങ്ഖരിതാ”തിആദിമാഹ.

തത്ഥ പഭിന്നന്താണോതി അത്ഥാദീസു പദേദഗതന്താണോ. “പദേദന്താണോ”തിപി പഠന്തി, സോയേവ അത്ഥോ. തേ പഞ്ഹന്തി തേ തേ അത്തനാ അധിപ്പേതം പഞ്ഹം. നിദിട്ഠകാരണാതി വിസ്സജ്ജിതകാരണാ. ഉപക്ഖിത്തകാതി ഭഗവതോ പഞ്ഞാവേയുത്തിയേന സമീപേ വിത്തകാ അന്തേവാസികാ സമ്പജ്ജന്തി.

ഭവതി അഭിഭവതീതി ഭൂരി. കിം? രാഗാദിം. ഉപസഗ്ഗേ സതിപി തദേവ പദം തമത്ഥം വദതീതി ഉപസഗ്ഗേന വിനാപി സോ അത്ഥോ വിഞ്ഞേയ്യോ അനേകത്ഥത്താ ധാതുനന്തി വുത്തം - “അഭിഭൂയുതീ”തി. കാരകവ്യുത്തയേന ചേതം വുത്തം, തസ്മാ രാഗം അഭിഭൂയുതീതി സാ സാ മഗ്ഗപഞ്ഞാ അത്തനാ അത്തനാ വജ്ജത്ഥം രാഗം അഭിഭൂയുതി അഭിഭവതി, മദതീതി അത്ഥോ. അഭിഭവതീതി സാ സാ ഫലപഞ്ഞാ തം തം രാഗം ഭവി അഭിഭവി മദ്ദിതി ഭൂരിപഞ്ഞാ. “അഭിഭവിതാ”തി വാ പാഠോ, “അഭിഭവിതാ”തിപി പഠന്തി. അഭിഭവിതാതി ച കിരിയായ സിദ്ധഭാവദസ്സനം. പഞ്ഞാ ചേ സിദ്ധാ, രാഗാഭിഭവോ ച സിദ്ധോ ഏവാതി. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ.

രാഗാദീസു പന രജ്ജനലക്ഖണോ രാഗോ. ദുസ്സനലക്ഖണോ ദോസോ. മുയ്ഹനലക്ഖണോ മോഹോ. കുജ്ജന്തനലക്ഖണോ കോധോ, ഉപനന്ധനലക്ഖണോ ഉപനാഹോ. പുബ്ബകാലം കോധോ, അപരകാലം ഉപനാഹോ. പരഗുണമക്ഖണലക്ഖണോ മക്ഖോ, യുഗഗ്ഗാഹലക്ഖണോ പലാസോ. പരസമ്പത്തിവീയനലക്ഖണോ ഇസ്സാ, അത്തനോ സമ്പത്തിനിഗ്ഗുഹനലക്ഖണം മച്ഛരിയം. അത്തനാ കതപാപപ്പടിച്ഛാദനലക്ഖണോ മായാ, അത്തനോ അവിജ്ജമാനഗുണപ്പകാസനലക്ഖണം സാഠേയം. ചിത്തസ്സ ഉദ്ധുമാതഭാവലക്ഖണോ മമ്ഭോ, കരണുത്തരിയലക്ഖണോ സാരമ്ഭോ. ഉന്നതിലക്ഖണോ മാനോ, അബ്ഭുനതിലക്ഖണോ അതിമാനോ. മത്തഭാവലക്ഖണോ മദോ, പഞ്ചകാമഗുണേസു ചിത്തവോസ്സഗ്ഗലക്ഖണോ പമാദോ. ഭവതി അഭിഭവതി അരിന്തി ഭൂരി അസരൂപതോ പരസ്സ അകാരസ്സ ലോപം കത്വാ. തേനാഹ - “അരിം മദുനിപഞ്ഞാതിഭൂരിപഞ്ഞാ”തി. ഭവതി ഏത്ഥ മാവരജങ്ഗമന്തി ഭൂരിവുച്ചതി പഥവി യഥാ “ഭൂമീ”തി ഭൂരി വിയാതി ഭൂരിപഞ്ഞാ വിത്ഥതവിപുലട്ഠേന സഞ്ചം സഹതായ ച. തേനാഹ - “തായാ”തിആദി. തത്ഥ പഥവിസമായാതി വിത്ഥതവിപുലട്ഠേനേവ പഥവിസമായ. വിത്ഥതായാതി പജാനിതഞ്ചേ വിസയേ വിത്ഥതായ, ന ഏകദേശേ വത്തമാനായ. വിപുലായാതി ഉളാരഭൂതായ. സമന്നാഗതോതി പുഗ്ഗലോ. ഇതി-സദോ കാരണത്ഥേ, ഇമിനാ കാരണേന പുഗ്ഗലസ്സ ഭൂരിപഞ്ഞായ സമന്നാഗതത്താ തസ്സ പഞ്ഞാ ഭൂരിപഞ്ഞാ നാമാതി അത്ഥോ. “ഭൂരിപഞ്ഞേസ്സ പഞ്ഞാ ഭൂരിപഞ്ഞേപഞ്ഞാ”തി വത്തഞ്ചേ ഏകസ്സ പഞ്ഞാസദസ്സ ലോപം കത്വാ “ഭൂരിപഞ്ഞാ”തി വുത്തം.

അപിചാതി പഞ്ഞാപരിയായദസ്സനത്ഥം വുത്തം. പഞ്ഞായമേതന്തി പഞ്ഞായ ഏതം. അധിവചനന്തി അധികം വചനം. ഭൂരീതി ഭൂതേ അത്ഥേ ഖണ്ഡാദികേ രമതി സച്ചസഭാവേന, ദിട്ഠി വിയ ന അഭൂതേതി ഭൂരി. മേധാതി അസനി വിയ സിലുച്ചയേ കിലേസേ മേധതി ഹിംസതീതി മേധാ, വിപ്പം ഗഹണ്ഡാരണട്ഠേന വാ മേധാ. പരിണായികാതി യസ്സുപ്പജ്ജതി, തം സത്തം അത്തഹിതപ്പടിപത്തിയം സമ്പയുത്തയമ്മേ ച യാമാവലകഖണ്ഡപ്പടിവേധേ പരിണേതീതി പരിണായികാ. ഇമേഹേവ അത്താനിപി പഞ്ഞാപരിയായവചനാനി ഹോന്തി.

പഞ്ഞാബാഹുല്ല്യന്തി പഞ്ഞാ ബഹുലാ അസ്സാതി പഞ്ഞാബഹുലോ, തസ്സ ഭാവോ പഞ്ഞാബാഹുല്ല്യം. തഞ്ച പഞ്ഞായ ബാഹുല്ല്യം പവത്തി ഏവാതി തമത്ഥം പഞ്ഞാഗരുകസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ വസേന ദസ്സേന്തോ, “ഇധേകച്ചോ പഞ്ഞാഗരുകോ ഹോതീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഇധേകച്ചോതി പുമുജ്ജനകല്യാണകോ, അരിയോ വാ. പഞ്ഞാ ഗരു ഏകസ്സാതി പഞ്ഞാഗരുകോ. പഞ്ഞായ ചരിതോ പവത്തിതോ പഞ്ഞാചരിതോ, പഞ്ഞായ ചരിതം പവത്തം അസ്സാതി വാ പഞ്ഞാചരിതോ. അനുലോമികഖന്തിആദിവിഭാഗാ പഞ്ഞാ ആസയോ ഏതസ്സാതി പഞ്ഞാസയോ. പഞ്ഞായ അധിമുത്തോ തന്നിന്നോതി പഞ്ഞാധിമുത്തോ. സമുസ്സിതട്ഠേന പഞ്ഞാ യജോ ഏതസ്സാതി പഞ്ഞായജോ. പഞ്ഞാകേതുതി തസ്സേവ വേവചനം. പഞ്ഞാനിമിത്തം ആധിപതേയ്യം ഏതസ്സാതി പഞ്ഞാധിപതേയ്യോ. പഞ്ഞാസങ്ഖാരോ വിചയോ, യമ്മസഭാവവിചിനനം വാ ബഹുലം ഏതസ്സാതി വിചയബഹുലോ . നാനപ്പകാരേന യമ്മസഭാവവിചിനനം ബഹുലം അസ്സാതി പവിചയബഹുലോ. ഓക്ഖായനം യാമാവതോ യമ്മാനം ഉപട്ഠാനം ബഹുലം ഏതസ്സാതി ഓക്ഖായനബഹുലോ. പഞ്ഞായ തസ്സ തസ്സ യമ്മസ്സ സമ്മാപേക്ഖനാ സമ്പേക്ഖാ, സമ്പേക്ഖായ അയനം പവത്തനം സമ്പേക്ഖായനം, സമ്പേക്ഖായനം യമ്മോ പകതി അസ്സാതി സമ്പേക്ഖായനയമ്മോ. സമ്പേക്ഖായനം വാ യാമാവതോ ദസ്സനയമ്മോ സഭാവോ ഏതസ്സാതി സമ്പേക്ഖായനയമ്മോ. സബ്ബം യമ്മജാതം വിഭൂതം വിഭാവിതം കത്വാ വിഹരണസിലോതി വിഭൂതവിഹാരി.

തച്ചരിതോതിആദിസു തം-സദ്ദേന പഞ്ഞാ പച്ചാമട്ഠാ, തസ്ഥാ തത്ഥ “പഞ്ഞാചരിതോ”തിആദിനാ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. സാ പഞ്ഞാ ചരിതാ ഗരുകാ ബഹുലാ അസ്സാതി തച്ചരിതോ തഗ്ഗരുകോ തബ്ബഹുലോ. തസ്സം പഞ്ഞായം നിന്നോ പോണോ പബ്ഭാരോ അധിമുത്തോതി തന്നിന്നോ തപ്പോണോ തപ്പബ്ഭാരോ തദധിമുത്തോ. സാ പഞ്ഞാ അധിപതി തദധിപതി, തദധിപതിതോ ആഗതോ തദധിപതേയ്യോ. പഞ്ഞാഗരുകോതിആദിനി “കാമം സേവന്തംയേവ ജാനാതി, അയം പുഗ്ഗലോ നേക്ഖമ്മഗരുകോ”തിആദിസു (പടിം മം ൧.൧൧൪) വിയ പുരിമജാതിതോ പഭൂതി വുത്താനി. തച്ചരിതോതിആദിനി ഇമിസ്സാ ജാതിയാ വുത്താനി. ഇദാനി വുത്തമേവത്ഥം നിദസ്സനവസേനപി ദസ്സേതും - “യഥാ”തിആദി വുത്തം. ഏവമേവന്തിആദിനി ദസ്സിതബ്ബനിഗമനം.

സീഘപഞ്ഞാതി അത്തനോ വിസയേ സീഘപ്പവത്തികാ പഞ്ഞാ, യാ സമാരദ്ധാ അത്തനോ പഞ്ഞാകിച്ചം അദന്ധായന്തീ അവിത്ഥായന്തീ വിപ്പമേവ സമ്പാപേതി. തേനാഹ - “സീഘം സീഘം സീലാനി പരിപൂരേതീ”തിആദി. തത്ഥ സീഘം സീഘന്തി ബഹുനം സീലാദിനം സങ്ഗഹത്ഥം ദിക്ഖത്തും വുത്തം. സീലാനീതി ചാരിത്തവാരിത്തവസേന പഞ്ഞത്താനി പാതിമോക്ഖസംവരസീലാനി, റപേത്വാ വാ ഇന്ദ്രിയസംവരം തസ്സ വിസും ഗഹിതത്താ ഇതരാനി തിവിധസീലാനി. ഇന്ദ്രിയസംവരന്തി ചക്ഖാദിനം ഛന്നം ഇന്ദ്രിയാനം രാഗപ്പടിഘപ്പവേസം അകത്വാ സതികവാണേ നിവാരണം മകനം. ഭോജനേ മത്തഞ്ഞുതന്തി പച്ചവേക്ഖിതപരിഭോഗവസേന ഭോജനേ പമാണഞ്ഞുഭാവം. ജാഗരിയാനുകയോഗന്തി

ദിവസസ്തു തീസു കോട്ഠാസേസു രത്തിയാ പഠമജ്ജ്യിമകോട്ഠാസേസു ച ജാഗരതി ന നിദായതി, സമണ്ഡമ്മമേവ കരോതീതി ജാഗരോ, ജാഗരസ്സ ഭാവോ, കമ്മം വാ ജാഗരിയം, ജാഗരിയസ്സ അനുയോഗോ ജാഗരിയാനുയോഗോ, തം ജാഗരിയാനുയോഗം. സീലക്ഖണ്ഡന്തി സേക്ഖം വാ അസേക്ഖം വാ സീലക്ഖണ്ഡം. ഏവമിതരേപി ഖണ്ഡാ വേദിതബ്ബാ. പഞ്ചാക്ഖണ്ഡന്തി മഗ്ഗപഞ്ചാ ച സേക്ഖാസേക്ഖാനം ലോകിയപഞ്ചാ ച. വിമുത്തിക്ഖണ്ഡന്തി ഫലവിമുത്തി. വിമുത്തിണാണസ്സനക്ഖണ്ഡന്തി പച്ചവേക്ഖണ്ഡണാണം. സീലപഞ്ചാണിദേസസദിസോയേവ ലഹുപഞ്ചാണിദേസോ, തമാ ഹാസപഞ്ചാണിദേസോ. ജവനപഞ്ചാണിദേസോ പന കലാപസമ്മസനനയേന പവത്തോ. തിക്ഖപഞ്ചാണിദേസോ വീരിയസ്സ ഉസ്സുക്കാപനവസേന, നിബ്ബേധികപഞ്ചാണിദേസോ സബ്ബലോകേ അനഭിരതസത്താവസേന പവത്തോ. തത്ഥ തുരിതകിരിയാ സീലതാ. അദണ്ഡതാ ലഹുതാ. വേഗായിതത്തം വിപ്പതാ.

ഹാസബഹുലോതി പീതിബഹുലോ. സേസപദാനി തസ്സേവ വേവചനാനി. അഥ വാ ഹാസബഹുലോതി മൂലപദം. വേദബഹുലോതി തസ്സാ ഏവ പീതിയാ സമ്പയുത്തസോമനസ്സവേദനാവസേന നിദേസപദം. തുട്ഠിബഹുലോതി നാതിബലവപീതിയാ തുട്ഠാകാരവസേന. പാമോജ്ജബഹുലോതി ബലവപീതിയാ പമുദിതഭാവവസേന. സീലാനി പരിപൂരേതീതി ഹട്ഠപ്പഹട്ഠോ ഉദഗ്ഗുദഗ്ഗോ സമ്പിയായമാനോ സീലാനി സമ്പാദേതി. പീതിസോമനസ്സസഹഗതാ ഹി പഞ്ചാ അഭിരതിവസേന ആരമ്മണേ ഘൂല്പിതാ വികസിതാ വീയ പവത്തതി, ന ഏവം ഉപേക്ഖാസഹഗതാതി.

അനിച്ചതോ വിപ്പം ജവതീതി “ഖണ്ഡപഞ്ചകം അനിച്ച”ന്തി വേഗായിതേന പവത്തതി, പടിപക്ഖഭൂരിഭാവേന പുബ്ബാഭിസങ്ഖാരസ്സ സാതിസയത്താ ഇന്ദേന വിസ്സട്ഠവജിരം വീയ ലക്ഖണം അവിരജ്ജ്ഞതീ അദണ്ഡായന്തി അനിച്ചലക്ഖണം വേഗസാ പടിവിജ്ജ്ഞതീ, തസ്ഥാ സാ ജവനപഞ്ചാ നാമാതി അത്ഥോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. ഏവം ലക്ഖണാരമ്മണികവിപസ്സനാവസേന ജവനപഞ്ചം ദസ്സേത്ഥാ ബലവവിപസ്സനാവസേന ദസ്സേതും - “രൂപ”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഖയട്ഠേനാതി യത്ഥ യത്ഥ ഉപ്പജ്ജതി, തത്ഥ തത്ഥേവ ഭിജ്ജനതോ ഖയസഭാവത്താ. ഭയട്ഠേനാതി ഭയാനകഭാവതോ. അസാരകട്ഠേനാതി അത്തസാരവിരഹതോ നിച്ചസാരാദിവിരഹതോ ച. തുലയിത്ഥാതി തുലാഭൂതായ വിപസ്സനാപഞ്ചായ തുലേത്ഥാ. തീരയിത്ഥാതി തായ ഏവ തീരഭൂതായ തീരേത്ഥാ. വിഭാവയിത്ഥാതി യാമാവതോ പകാസേത്ഥാ പാകടം കത്ഥാ. അഥ വാ തുലയിത്ഥാതി കലാപസമ്മസനവസേന തുലയിത്ഥാ. തീരയിത്ഥാതി ഉദയബ്ബയാനുപസ്സനാവസേന തീരേത്ഥാ. വിഭാവയിത്ഥാതി ഭങ്ഗാനുപസ്സനാദിവസേന പാകടം കത്ഥാ. വിഭൂതം കത്ഥാതി സങ്ഖാരുപേക്ഖാനുലോമവസേന ഘൂടം കത്ഥാ. രൂപനിരോധേതി രൂപക്ഖണ്ഡസ്സ നിരോധഭൂതേ നിബ്ബാനേ. വിപ്പം ജവതീതി നിന്നപോണപബ്ഭാരവസേന ജവതി പവത്തതി. ഇദാനി സിഖാപ്പത്തവിപസ്സനാവസേന ജവനപഞ്ചം ദസ്സേതും, പുന “രൂപ”ന്തിആദി വുത്തം.

ഞാണസ്സ തിക്ഖഭാവോ നാമ സവിസേസം പടിപക്ഖസമുച്ഛിന്ദന്നേന വേദിതബ്ബോതി “വിപ്പം കിലേസേ ഛരിന്ദതീതി തിക്ഖപഞ്ചാ”തി വത്ഥാ തേ പന കിലേസേ വിഭാഗേന ദസ്സേനോ, “ഉപ്പന്നം കാമവിതക്ക”ന്തിആദിമാഹ. സമമവിപസ്സനാഹി വിക്ഖമ്ഭന്നതദണ്ഡവസേന പഹീനമ്പി അരിയമഗ്ഗേന അസമുഹതത്താ ഉപ്പത്തിയമ്മതം അനതീതതായ അസമുഹതുപ്പന്നന്തി വുച്ചതി, തം ഇധ “ഉപ്പന്ന”ന്തി അധിപ്പേതം. നാധിവാസേതീതി സന്താനം ആരോപേത്ഥാ ന വാസേതി. പജഹതീതി സമുച്ഛേദവസേന പജഹതി. വിനോദേതീതി വിപതി.

ബൃന്തിം കരോതീതി വിഗതന്തം കരോതി. അനഭാവം ഗമേതീതി അനു അഭാവം ഗമേതി, വിപസ്സനാക്കമേന അരിയമഗ്ഗം പത്യാ സമുച്ഛേദവസേനേവ അഭാവം ഗമയതീതി അത്ഥോ. ഏതഥ ച കാമപ്പടിസംയുത്തോ വിതക്കോ കാമവിതക്കോ. “ഇമേ സത്താ മരന്തു”തി പരേസം മരണപ്പടിസംയുത്തോ വിതക്കോ ബ്യാപാദവിതക്കോ. “ഇമേ സത്താ വിഹിംസിയാന്തു”തി പരേസം വിഹിംസാപടിസംയുത്തോ വിതക്കോ വിഹിംസാവിതക്കോ. പാപകേതി ലാമകേ. അകുസലേയമ്മേതി അകോസല്ലസമ്ഭൂതേ യമ്മേ. തിക്ഖപഞ്ഞോ നാമ വിപ്പാഭിഞ്ഞോ ഹോതി, പടിപദാ ചസ്സ ന ചലതീതി ആഹ - “ഏകമ്ഹി ആസനേ ചത്താരോ അരിയമഗ്ഗാ”തിആദി.

“സബ്ബേ സങ്ഖാരാ അനിച്ഛാ ദുക്ഖാ വിപരിണാമയമ്മാ സങ്ഖതാ പടിച്ചസമുപ്പന്നാ ഖയയമ്മാ വയയമ്മാ വിരാഗയമ്മാ നിരോധയമ്മാ”തി യാമാവതോ ദസ്സനേന സച്ചപ്പടിവേധോ ഇജ്ജന്ത്യതി, ന അത്തമാതി കാരണമുഖേന നിബ്ബേധികപണ്ണം ദസ്സേതും - “സബ്ബസങ്ഖാരേസു ഉബ്ബേഗബഹുലോ ഹോതീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഉബ്ബേഗബഹുലോതി “സബ്ബേ സങ്ഖാരാ അനിച്ഛാ”തിആദിനാ (ധം പം ൨൨൭) നയേന സബ്ബസങ്ഖാരേസു അഭിണ്ഹപ്പവത്തസംവേഗോ. ഉത്താസബഹുലോതി ഞാണഭയവസേന സബ്ബസങ്ഖാരേസു ബഹുസോ ഉത്രസ്തമാനസോ. തേന ആദിനവാനുപസ്സനമാഹ. ഉക്കണ്ഠനബഹുലോതി സങ്ഖാരതോ ഉദ്ധം വിസങ്ഖാരാഭിമുഖതായ ഉക്കണ്ഠനബഹുലോ. ഇമിനാ നിബ്ബിദാനുപസ്സനമാഹ. അരതിബഹുലോതിആദിനാ തസ്സാ ഏവ അപരാപരൂപപത്തിം. ബഹിമുഖോതി സബ്ബസങ്ഖാരതോ ബഹിഭൂതം നിബ്ബാനം ഉദിസ്സ പവത്തണാമുഖോ. തഥാ പവത്തിതവിമോക്ഖമുഖോ. നിബ്ബിജ്ജന്ത്യനം പടിവിജ്ജന്ത്യനം നിബ്ബേധോ, സോ ഏതിസ്സാ അത്ഥീതി നിബ്ബേധികാ, നിബ്ബിജ്ജന്ത്യതീതി വാ നിബ്ബേധികാ, സാ ഏവ പത്താ നിബ്ബേധികപണ്ണം. അനിബ്ബിദ്ധപുബ്ബന്തി അനമതഗ്ഗേ സംസാരേ അന്തം പാപേത്യാ അനിവിദ്ധപുബ്ബം. അപ്പദാലിതപുബ്ബന്തി തസ്സേവ അത്ഥവചനം, അന്തകരണേനേവ അപ്പദാലിതപുബ്ബന്തി അത്ഥോ. ലോഭക്ഖന്ധന്തി ലോഭരാസിം, ലോഭകോട്ഠാസം വാ.

കായഗതാസതിവഗ്ഗവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൨൦. അമതവഗ്ഗവണ്ണനാ

൬൦൦-൬൧൧. നത്ഥി ഏത്ഥ മതം മരണം വിനാസോതി അമതം, നിബ്ബാനന്തി
ആഹ - “മരണവിരഹിതം നിബ്ബാനം പരിഭുജ്ജന്തീ”തി. അമതസ്സ വാ നിബ്ബാനസ്സ
അധിഗമഹേതുതായ അമതസദിസഅതപ്തകസുഖപതിതതായ ച കായഗതാസതി
“അമത”ന്തി വുത്താ. പരിഭുജ്ജന്തീതി ത്യാനസമാപജ്ജനേന വളജ്ജന്തി.
വിരദ്ധന്തി അനധിഗമേന വിരജ്ജയിതം. തേനാഹ - “വിരാധിതം നാധിഗത”ന്തി.
ആരദ്ധന്തി സാധിതം നിപ്ഫാദിതം. തഞ്ച പരിപുണ്ണം നാമ ഹോതീതി ആഹ -
“ആരദ്ധന്തി പരിപുണ്ണ”ന്തി. പമാദിംസൂതി കാലബൃത്തയേനേദം വുത്തന്തി ആഹ
- “പമജ്ജന്തീ”തി.

അമതവഗ്ഗവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഇതി മനോരഥപൂരണിയാ അങ്ഗുത്തരനികായ-അട്ഠകമായ

ഏകകനിപാതവണ്ണനായ അനുത്താനത്ഥദീപനാ സമത്താ.

പഠമോ ഭാഗോ നിട്ഠിതോ.